

Tomasz Sawicki, *Wczesnośredniowieczne kowalstwo w Kruszwicy*

Wprowadzenie do katalogu

Podział klasyfikacyjny wybranych kategorii przedmiotów o dużym zróżnicowaniu form.

1. Tłoczki, kształtowniki:

Grupa I („typ”) – narzędzie zwęża się ku obu końcom

A. Trzon o przekroju kwadratowym; B. O przekroju prostokątnym; C. o przekroju okrągłym lub owalnym

Grupa II – narzędzie zwęża się w kierunku jednego ostrza, a górna krawędź przystosowana do pobijania. Przekroje trzonów – j.w.

2. Sierpy:

A. Wygięte łukowato (półokrągło).

B. Uformowane kolankowato.

1. ostrze gładkie

2. ostrze ząbkowane

Czubek części pracującej:

a. spiczasty (ostrzy)

b. prostopadle ucięty

c. sklepany poprzecznie

Trzpień: I – odgięty ku tyłowi

1. Lekko; 2. Silnie

3. Haczyki na ryby:

I. Haczyki prostej budowy, bez zaczepu.

A. ramię łukowate, ostrze wygięte pod kątem

B. ramię zgrubiałe w części górnej, ostrze uformowane półkuliście

II. Starannie wykonane haczyki o główce gwoździowatej, ostrze zwykle z zadziorem.

III. Haczyki o ramieniu z uszkiem, ostrza przeważnie z zadziorem.

A. małe haczyki z drutu, ostrza uformowane półkuliście bez zadziorów.

B. Duże haczyki wykonane z pręta o przekroju prostokątnym, ramiona zaopatrzone w uszko odgięte na bok. Ostrza uformowane półkuliście z zadziorem.

C. J.w., ale z uszkiem przebitym w poszerzonej końcówce ramienia.

D. Wysokie i wąskie znakomicie wykonane haczyki zaopatrzone w esowate uszko i tordowana część środkowa ramienia. Ostrza uformowane półokrągło bez zadziora.

4. Ościenie:

I. Wielozębne z zadziarami

A. Dwuzębne

B. Trójzębne

5. Topory (wg A. Nadolskiego 1954):

Typ VB. Topory o osadzie z kapturkiem bez wąsów.

Typ VC. Topory o osadzie bez kapturka i rozmaicie wydatnych wąsach.

Typ. Vd. Topory z brodą o osadzie bez wąsów i kapturka, obuch płaski.

6. Ośniki:

1. Wykonany ze sztabki o przekroju prostokątnym równej grubości.

A. Część pracująca z półokrągłym wklęsłym ostrzem umiejscowionym między dwoma „zębami”.

B. Z płaskownika o szerokim ostrzu, łukowato wklęsłym, między dwoma krótkimi występami.

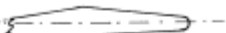

7. Świdry.

I. Łyżkowy.

1. Trzon o przekroju prostokątnym.

2. Trzon o przekroju kwadratowym.

8. Noże (klasyfikacja form graficzna):

GRUPA I					
A		B		C	
1	a	1			
	b	2			
2	a	3			
	b	4			
GRUPA II					
A		B		C	
1	a	1			
	b	2			
2	a	3			
	b	4			

Rodzaje sztychów noży

GRUPA I			
	A	B	C
1			
2			
3			
GRUPA II			
	A	B	
			

9. Nożyce:

I. Nożyce kabłąkowe.

Kabłąk: 1. Kolisty.

2. Półkolisty.

Ramiona: A. Proste przekroju okrągłym.

B. j.w. o przekroju kwadratowym.

C. j.w. o przekroju romboidalnym

Ostrza: A. Trójkątne

B. Trapezowate

10. Szydła (klasyfikacja form graficzna):

Typ	A							B		
	1			2				1		
Grupa	a	b	c	a	b	c	d	a	b	c
I										
II										

11. Gwoździe (klasyfikacja form graficzna):

Typ	A			B			C			D	
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2

12. Sztabki gwoździowane:

I. O przekroju prostokątnym.

- A. Zwęża się równomiernie.
- B. Zwęża się dwustronnie szerokimi bokami.
- C. j.w. wąskimi bokami.
 1. Ostrze szpiczaste.
 2. Ostrze płaskie półokrągłe.
 3. Ostrze płaskie trójkątne.
 4. Ostrze płaskie dłutowate.

12. Nity:

I. Główka o półokrągłym przekroju pionowym.

II. Główka o płasko-prostokątnym przekroju pionowym.

Dla I i II – A. kształt poziomu główki kwadratowy.

- B. J.w. prostokątny.
- C. J.w. okrągły.
- D. J.w. owalny.

Nakładki: A. Kwadratowa.

B. Prostokątna.

A. Romboidalna.

B. Równoległoboczna.

C. Owalna.

13. Skoble:

I. O podstawie prostej.

II. O podstawie wypukłej.

III. O długiej prostej podstawie (głównie klamry ciesielskie).

Dla I-III: A. Podstawa o przekroju kwadratowym.

- B. J.w. o przekroju prostokątnym.
 1. Ramiona proste
 2. Ramiona wgięte.
 3. Ramiona rozchylone na zewnątrz.

14. Haki:

I. Prostokątne

II. Z zagiętym do wewnątrz górnym zakończeniem ramienia.

III. Rozwartokątne.

IV. Ostrokątne

V. O ramieniu łukowatym lub półokrągłym

Dla I-V:

- A. Ramię o przekroju kwadratowym.

- B. J.w. prostokątnym.
- C. J.w. okrągłym lub owalnym.
- 1. Trzpień o przekroju kwadratowym.
- 2. J.w. prostokątnym.

15. Zawiasy:

- I. Dwuczęściowy, składający się z trzpienia z hakiem i trzpienia z tulejką (pierścieniem).
 - A. jedna część wbijana w ościeżnicę, druga w ramę.

16. Okucia:

- I. Okucie z blachy.
- II. Okucie w formie sztabki lub płaskownika.
- III. Okucie w formie krzyża.
- IV. Okucia ozdobne.
 - Dla I-IV: A. Widoczne otwory na gwoździe.
 - 1. Puste.
 - 2. Tkwią gwoździe/nity.

17. Krzesiwa:

- I. O ramce prostokątnej.
 - A. Ramka o przekroju kwadratowym.
 - B. J.w. trójkątnym.
 - C. J.w. prostokątnym.
- Dla A-C: 1. Szczelina w formie wydłużonego prostokąta.

18. Kabłąki:

- I. Łukowato wygięte, równej grubości.
 - A. O przekroju prostokątnym.
 - 1. Odcinek przed haczykiem tordowany.
 - B. O przekroju okrągłym.
 - 1. Odcinek przed haczykiem o przekroju prostokątnym.
- II. Łukowato wygięty, zwęża się ku haczykom.
 - A. O przekroju okrągłym/owalnym.
 - B. J.w. kwadratowym/romboidalnym.
 - C. J.w. prostokątnym.
 - D. J.w. trójkątnym.

19. Haczyk:

- I. Uformowany półokrągło.
 - A. Na zewnątrz
 - 1. O przekroju okrągłym
 - 2. J.w. trójkątnym.
 - 3. J.w. prostokątnym.

- 4. J.w. kwadratowym
- B. Na bok
 - 1. O przekroju prostokątnym.
- II. Wygięty pod kątem prostym
 - A. Na zewnątrz.
 - 1. O przekroju kwadratowym
- III. Uformowany esowato.
 - A. Do wewnątrz.
 - 1. O przekroju prostokątnym.

20. Ucha:

- I. Odwrócona litera U z odgiętymi na boki „wąsami”.
 - A. Wykonane z pręta o przekroju prostokątnym.
 - 1. Boki ramion wklęsłe.
 - 2. Boki proste, oddalone.
- II. Wykonane z blachy z otworem na kabłąk.

21. Obręcze:

- I. O przekroju prostokątnym.
 - J.w. półokrągłym.
 - J.w. trójkątnym.
 - J.w. soczewkowatym.

Dla I-IV:

- A. Równej grubości.
- B. Zwęża się.

22. Naczynia żelazne:

- I. W formie zbliżonej do kociołka.
- II. W formie miseczkowatej lekko spłaszczonym dnem

Dla I-II:

- A. Krawędź prosta, lokalnie uniesiona z otworem.
- B. Krawędź prosta, zagięta do wewnątrz i sklepana.
- C. Krawędź prosta i gładka.

Dla I-II A-C:

- 1. Wylew pogrubiony.
- 2. Wylew ścieniony.
- 3. Wylew tej samej grubości co reszta naczynia.

23. Kłódki:

- I. Cylindryczne.
- II. Prostopadłościennie.
- III. Owalne w przekroju poziomym.

Dla I-III:

- A. Mechanizm zatrzasku dwudzielny.
- B. J.w. trójdzielny.

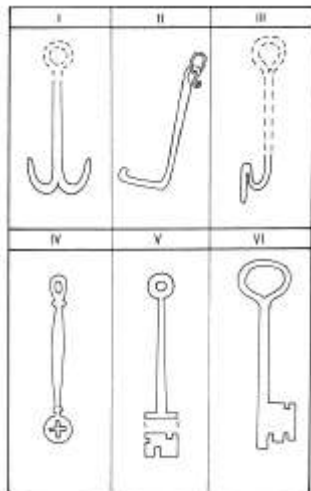
Dla I-II:

- 1. Kabłąk półokrągły o przekroju kwadratowym.
- 2. J.w. prostokątnym.

Dla I-III (1-2):

- a. otwory na klucz w denku
- b. j.w. w ścianie bocznej

24. Klucze (uproszczone graficzne zestawienie form):

25. Łańcuchy:

I. Ogniwa ósemkowate.

- A. z pręta o przekroju czworobocznym.

26. Sprzączki (uproszczone graficzne zestawienie form):

Typ	A	B	C
I			
II			
III			
IV			

27. Szpile:

I. Pierścieniowate z uszkiem taśmowato-trąbkowym.

II. Pierścieniowate z uszkiem przebitym.

III. Pierścieniowate(?) z uszkiem zagiętym kolistnie na bok.

IV. Pierścieniowate(?) z uszkiem esowatym.

Dalsze stopniowanie A-D dotyczy form przekrojów poprzecznych, a-b form ostrza.

28. Odważniki:

1. Kuliste (sferyczne, beczułkowate).

2. Kubiczne (kubootaedryczne).

29. Zbroja kolcza:

I. Pierścienie nitowane łączą pierścienie zgrzewane.

30. Noże bojowe.

I. Jednosieczne.

II. Dwusieczne (sztyletowate).

Dla I-II: A1 dotyczy przekrojów główki.

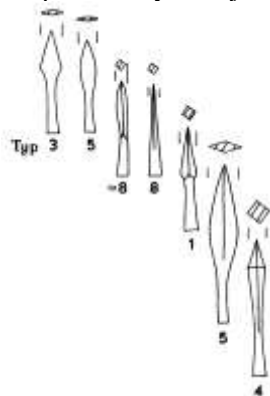
31. Groty włócznie wg A. Nadolskiego (1954):

Typ VII. Małe groty (do 12 cm) o liściach lancetowatych lub deltoidalnych.

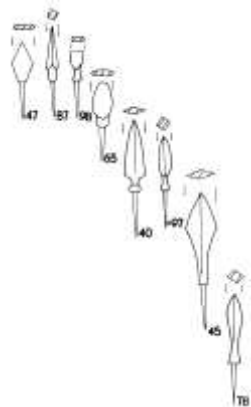
32. Groty strzał (podział szczegółowy wg A.F. Medvedeva 1966; przedstawienie graficzne):

Grupa I. Groty strzał z tulejką i zadziorami.

Grupa II. Groty z tulejka o liściu nierozdzielnym:

Grupa III. Groty z trzpieniem o liściu nierozdzielnym:

33. Ostrogi (wg typologii Z. Hilczerówny 1956):

34. Strzemiona:

Typ I. Wg A. Nadolskiego 1954.

Typ II. J.w.

Typ III. Strzemiona o stopce prostej, zarys ramion kabłąka w przybliżeniu półokrągły.

Zawieszka: A. Niewyodrębniona, wpisana w zarys ramion kabłąka.

1. W przybliżeniu trapezowata z prostokątnym otworem.
2. W przybliżeniu trójkątna z prostokątnym otworem.

35. Wędzidła:

I. Dwuczłonowe.

A. Utworzone przez spiralne skrócenie pręta. Zakończone uszkami trwale zamkniętymi.

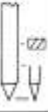

B. Z prętów gładkich zakończonych uszkami nietrwale zamkniętymi.

II. Jednoczłonowe.

A. Utworzone przez spiralne skrócenie pręta, zakończone uszkami z pierścieniami.

36. Podkowy (wg klasyfikacji J. Kaźmierczyka 1978).

37. Kolce (graficzne zestawienie form):

Typ / Grupa	A	B	C	D	E
I					
II					
III					

38. Kółka:

Ramka o przekroju prostokątnym.

I. J.w. okrągłym.

II. J.w. trapezowatym.

III. J.w. owalnym.

IV. J.w. kwadratowym.

Dla I-V:

A. końce ramki stykają się.

B. są trwale złączone.

C. nie stykają się.

39. Krążki:

I. Regularnie okrągłe, pełne, z grubej blachy.

40. Taśmy, płaskowniki, sztabki:

I. Wykonane z prostego odcinka grubej blachy (żelaza) o przekroju prostokątnym.

41. Druty:

I. O przekroju okrągłym.

II. O przekroju kwadratowym.

III. O przekroju prostokątnym.

42. Pręty:

I. O przekroju okrągłym.

II. O przekroju owalnym.

III. O przekroju czworobocznym.

43. Sztabki/ grube pręty:

I. O przekroju prostokątnym.

II. O przekroju kwadratowym.

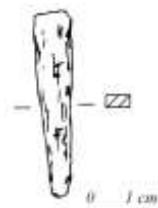
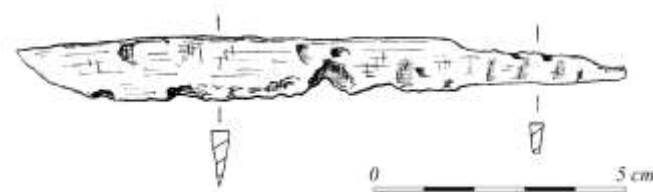
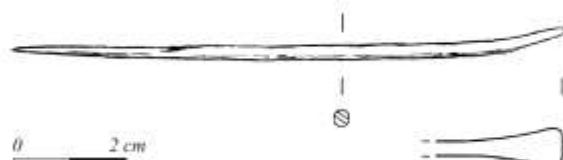
III. O przekroju trójkątnym.

IV. O przekroju wielokątnym.

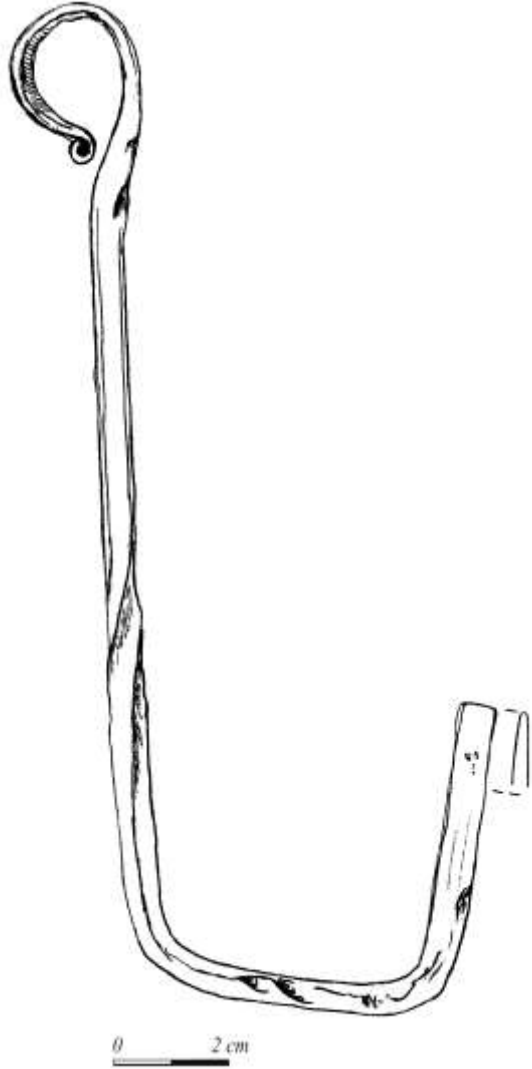
V. O przekroju owalnym.

VI. O przekroju romboidalnym.

Tomasz Sawicki, Wczesnośredniowieczne kowalstwo w Kruszwicy
 Kruszwica, gród – część południowa (stanowisko 2). Katalog wyrobów żelaznych.
 Wykonał: Tomasz Sawicki, Rysował i fotografował Tomasz Sawicki

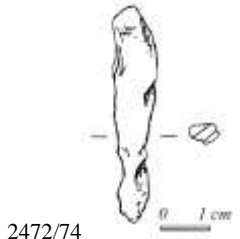
Nr kat.	Nr inw.	Stratygrafia Chronologia Lokalizacja	Opis przedmiotu Wymiary [cm]	Ilość [szt.]	Ilustracja
konstrukcje drewniano-ziemne wału obronnego 2 połowa X w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: kolec					
1	5291/80	Konstrukcje wału obronnego: 2 poł. X w. Wyk. IVA, Obiekt 4	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Nie konserwowany. Forma: prosty odcinek kolca (gwoździa?) o przekroju prostokątnym, zwęża się ku przedziewiałemu ostrzu. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 4,0, grub. 0,3 x 0,6 Waga: 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: faza C/D-koniec X w. – narzędzia powszechnego użytku: nóż					
2	3629/76	Poziom osadniczy (datowanie): faza C/D – k. X w. Wyk. II, war. 12d	Stan zachowania: dobry, zachowany w całości, niewielkie ubytki ostrza. Forma: oś symetrii głowni i trzpienia prosta, linia tyłca prosta, ostrza lekko łukowata unosi się w zakresie sztychu do tyłca. Trzpień wyodrębniony obustronnie ostro. Ostrze jest dość silnie zużyte, zwłaszcza w części tylnej. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB2, sztych – IA1; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna 12,3, dł. głowni 8,8, szer. głowni 1,3, grub. tyłca 0,4, grub. trzpienia 0,3 x 0,6 (po kons.). Waga: 17,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: połowa X- 4 ćwierć X w.: narzędzia powszechnego użytku: szydło (?)					
3	3609/76	Poziom osadniczy (datowanie): poł. X-4 ćw. X w. Wyk. II obiekt 62	Stan zachowania: Forma: doskonale wykonane prawdop. szydło (kształtownik-punca, stylus?) jednostronne, lekko zakrzywione i zakończone spiczastym ostrzem i spłaszczoną końcówką na drugim końcu. Przekrój jest kwadratowy z zaokrąglonymi narożami. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie, szlifowanie. Typ: IB; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna 10,2, grub kolca 0,2 x 0,25, grub. części spłaszczonej 0,15 x 0,6, dł. części spłaszczonej ok. 2,0 (po kons.). Waga: ok. 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

poziom osadniczy: połowa X-4 ćwierć X w.: przybory i sprzęty gospodarstwa domowego

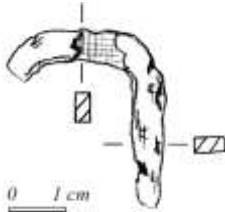
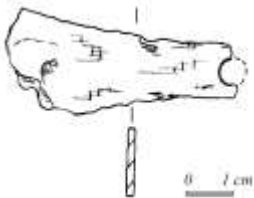
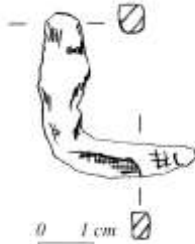
4	3605/76	<p>Poziom osadniczy (datowanie): poł. X – 4 ćw. X w.</p> <p>Wyk. II obiekt 62 – poziom warstwy 12d</p>	<p>Stan zachowania: bardzo dobrze zachowany, w całości.</p> <p>Forma: klucz hakowaty z uszkiem esowatym, częściowo tordowaną łaską, krótkim hakiem i wyjątkowo długim zaczepem (zębem). Przekrój łaski kwadratowy ze ściętymi narożnikami.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie, skręcanie.</p> <p>Typ: IIB, laska B2a; wg T. Sawckiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 17,7, szer. haka 6,7, wys. uszka 3,2, grub. taśmy uszka 0,2 x 0,65, wys. zaczepu (zęba) 5,5, grub. łaski 0,5 x 0,5 (po kons.)</p> <p>Waga: 52,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
---	---------	--	--	---	--

poziom osadniczy 4 ćwierć X w.: przybory kupieckie

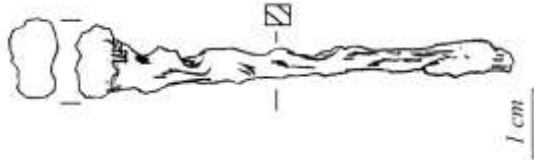

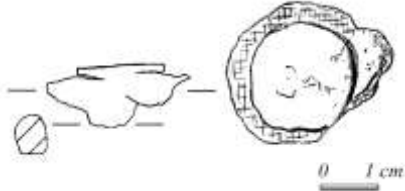
5	3574/76	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw, X w.</p> <p>Wyk. II, war. 12.</p>	<p>Stan zachowania: lekko skorodowany, duży ubytek części powierzchni.</p> <p>Forma: odważnik beczułkowaty (kulisty o spłaszczonych biegunach). Platerowanie brązem (tzw. płaszcz) oraz oznaczenia nie zachowały się.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: beczułkowaty</p> <p>Wymiary: wys. 2,0, śred. 2,2 (po kons.)</p> <p>Waga: 32,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
6	35745/76	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw, X w.</p> <p>Wyk. II, war. 12.</p>	<p>Stan zachowania: lekko skorodowany, zachowany w całości.</p> <p>Forma: odważnik beczułkowaty (kulisty o spłaszczonych biegunach). Platerowanie brązem (tzw. płaszcz) oraz oznaczenia nie zachowały się.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: beczułkowaty</p> <p>Wymiary: wys. 1,6, śred. 2,0 (po kons.)</p> <p>Waga: 24,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
7	3561/76	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw, X w.</p> <p>Wyk. II, obiekt 56.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany, duże ubytki powierzchni.</p> <p>Forma: odważnik beczułkowaty? Bieguny nieczytelne (jeden b. słabo). W środku (jądro) widnieje „pestka” z brązu (stop miedzi), która swym czubkiem wystaje poza obecny obrys przedmiotu. Platerowanie brązem powierzchni jak i znaki nie zachowały się.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: beczułkowaty</p> <p>Wymiary: wys. zachow. 2,2, śred. zachowa. 2,5 (po kons.)</p> <p>Waga: 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

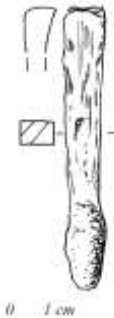
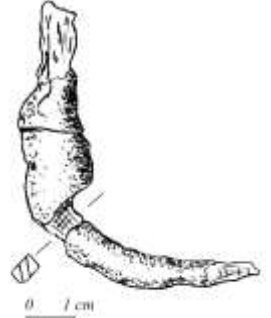
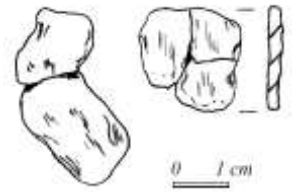
poziom osadniczy 1 połowa XI – połowy XI w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty kołców i trzpieni					
8	(1) 2472/74 (2) 2955/75	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XI-poł. XI w. (1) Wyk. II, obiekt 52 – tok chaty (2) Wyk. II, obiekt 42	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Brak części górnej i dolnej (ostrza). Nie konserwowane. Forma: proste odcinki kołców o przekroju poprzecznym prostokątnym, zwężają się. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 4,3, grub. 0,25 x 0,6 (2) dł. zachow. 3,7, grub. 0,4 x 0,65. Waga: (1) 3,0, (2) 4,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	
poziom osadniczy 1 połowa XI – połowy XI w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragment przedmiotu (pręta?)					
9	2972/75	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XI-poł. XI w. Wyk. II, obiekt 42 poziom 2	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Brak obu zakończeń. Obłożony grubą warstwą rdzy. Nie konserwowany. Forma: prosty odcinek fragmentu podłużnego przedmiotu (pręta?) o zmiennym przekroju (widoczny rdzeń): kwadratowym i prostokątnym (szydło?) Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. ok. 7,5, grub. rdzenia. 0,5 x 0,5 i 0,25 x 0,6 Waga: ok. 18,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—
poziom osadniczy 1 połowa XI – połowy XI w. – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłka żelaza					
10	3563/76	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XI-poł. XI w. Wyk. II, obiekt 55	Stan zachowania: silnie skorodowana. Forma: kształt owalny, dość masywna. Technika wykonania: kucie? Typ: - Wymiary: 3,5 x 4,0 x 3,0 Waga: ?. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—

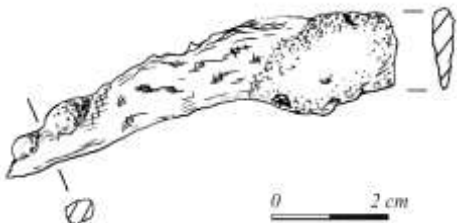
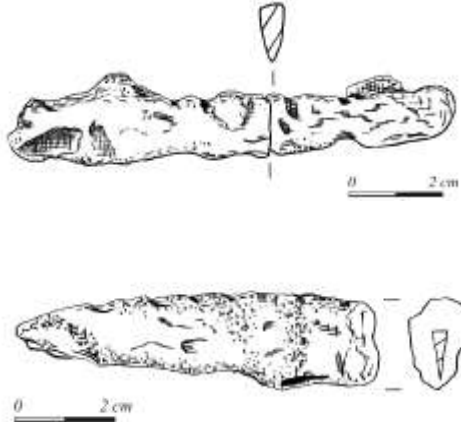

poziom osadniczy 2 połowa X-połowa XI w. – narzędzia powszechnego użytku: nóż					
11	3336/75	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XI w. Wyk. II, obiekt 47	<p>Stan zachowania: dość dobrze zachowany, prawie cały.</p> <p>Forma: okazały nóż o silnie zużytym ostrzu. Linia symetrii (trzcień-głownia) jest prosta (typ I). Głownia poszerza się ku sztychowi, który jest przy końcu silnie obniżony (typ „clip point – bowie”). Widoczne łączenie żelaza ze stalą ostrza (ząbkowanie). Trzcień wyodrębniony obustronnie ostro.</p> <p>Technika wykonania: kuci/formowanie.</p> <p>Typ: IB2, sztych – IB3; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 18,2, dł. zachow. głowni 14,5, szer. głowni 1,5, grub. tylca 0,35, grub. trzcienia 0,2 x 0,4 (po kons.)</p> <p>Waga: ok. 30,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 2 poł. XI-pol. XI w. – broń miotana: grot strzały lub beltu (?)					
12	3371/75	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XI w. Wyk. II, war. 10a	<p>Stan zachowania: brak danych</p> <p>Forma: brak danych</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: brak danych</p> <p>Waga: ?</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	—
poziom osadniczy 2 połowa XI w.-pol. XI w. – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: przedmiot żelazny					
13	3393/75	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XI w. Wyk. II, Obiekt 48	<p>Stan zachowania: brak danych</p> <p>Forma: brak danych</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: brak danych</p> <p>Waga: ?</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	—
poziom osadniczy 4 ćwierć XI w. narzędzia powszechnego użytku: fragment nożyka					
14	3541/76	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XI w. Wyk. II, obiekt 42	<p>Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany. Złamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: nieokreślony bliżej fragment głowni nożyka. Widoczny rdzeń w przełamach. Brak prawdop. sztychu i trzcienia.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: dł. zachow. głowni 4,3 + ok. 2,0 (= 6,3), szer. głowni 0,75, grub. tylca 0,25.</p> <p>Waga: 9,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	—

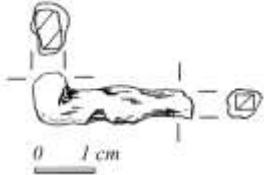
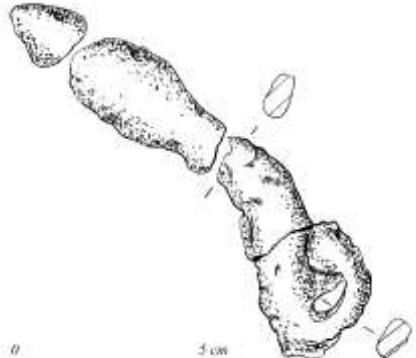

poziom osadniczy 4 ćwierć XI w. – łącza konstrukcyjne: gwóźdź (podkowiak?)					
15	3113/75	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XI w. Wyk. II, war. 10a	Stan zachowania: dobrze zachowany, cały. Forma: główka wąska, wypukła o poszerzonej podstawie, kolec ma przekrój prostokątny i jest lekko powyginany. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IIB2; wg t. Sawickiego, zbliżony do typu 17 lub 19 wg J. Kaźmierczyka, 1978. Wymiary: brak danych Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 4 ćwierć XI w. – łącza konstrukcyjne: skobel (fragment)					
16	3198/75	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XI w. Wyk. II, war. 10a	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Brak ramienia, i ostrza drugiego ramienia. Forma: mały skobel o wypukłej podstawie, i prostych, równoległych ramionach. Przekroje są prostokątne, płaskie. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB1; wg T. Sawickiego. Wymiary: szer. podstawy 2,3, dł. zachow. ramienia 2,8, grub. podstawy 0,3 x 0,5. Waga: 0,5 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 4 ćwierć XI w. – łącza konstrukcyjne: okucie (fragment)					
17	3265/75	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XI w. Wyk. II, war. 10a	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Mały fragment większej całości. Forma: podłużna blaszka z zachowanym półokrągłym wycięciem na nit lub gwóźdź. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: - Wymiary: szer. 1,2 - 2,1, dł. zachow. 3,7, grub. 0,15 Waga: 4,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 4 ćwierć XI w. – przedmioty o funkcji alternatywnej lub nieokreślonej: kolec					
18	3195/75	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XI w. Wyk. II, war. 10a	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany, zgięty pod kątem prostym. Zwęża się. Forma: niewielki kolec bez zachowanego ostrza, ma przekrój poprzeczny kwadratowy przechodzący w prostokątny Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIA; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 5,2, grub. 0,6 x 0,3 i 0,6 x 0,6 Waga: 3,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

poziom osadniczy 4 ćwierć XI w. – przedmioty o funkcji alternatywnej lub nieokreślonej: blacha (fragmenty)					
19	(1) 3209/75 (2) 3364/75	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XI w. (1) Wyk. II, war. 10a (2) Wyk. II obiekt 45	Stan zachowania: (1) fragmentaryczny, skorodowany. Lekko łukowato wygięty. (2) skorodowana i połamana (3 fragm.) Forma: (1) blacha żelazna ze śladami drewna i brązu po jednej stronie. Brzegi nie zachowały się; (2) kawałki blachy bez zachowanych brzegów. Technika wykonania: rozkuwanie. Typ: - Wymiary: (1) dł. zachow. 6,2, szer. zachow. 2,4-3,0, grub. zachow. 0,5-0,7 (rdzeń nieczytelny). (2) dł. zachow. od 3,0 do 1,8, szer. zachow. od 1,5 do 1,7, grub. blachy ok. 0,25 (rdzenie) Waga: (1) 19,0, (2) 1,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	 3209/75
poziom osadniczy 4 ćwierć XI w. – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłka żelaza					
20	3402/75	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XI w. Wyk. II, war. 10a	Stan zachowania: całkowita korozja. Rdzeń nieczytelny. Forma: zachowany kształt jest zbliżony do prostokąta (w formie bryły). Być może jest to część bliżej nieokreślonego przedmiotu. Technika wykonania: kucie Typ: - Wymiary: 2,9 x 1,8 x 1,5. Waga: 7,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—
poziom osadniczy początek XII w. – półprodukt(?) kowalski					
21	3671/77	Poziom osadniczy (datowanie): pocz. XII w. Wyk. I, war. 8 ₂	Stan zachowania: 3 fragmenty b. silnie skorodowanego pręta. Nie konserwowany. Forma: masywny pręt minimalnie zwięża się ku jednemu z końców. Może to być pozostałość nieokreślonego przedmiotu lub półsurowiec kowalski. Technika wykonania: rozciąganie/kucie/formowanie. Typ: III; wg. T. Sawickiego. Wymiary: 2,5+4,5+4,3 (= 11,3), grub. 0,8 x 1,5 / 07 x 1,3 (rdzenie). Waga: 77,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—

poziom osadniczy początek XII w. – narzędzia powszechnego użytku: nóż					
22	3049/75	Poziom osadniczy (datowanie): pocz. XII w. Wyk. II, war. 9a – poziom 2	Stan zachowania: silnie skorodowany nóż z uszkodzonym sztychem i odłamana duża częścią trzpienia. Nie konserwowany. Forma: sztych być może reprezentuje formę typu „clip point – bowie” tj. ze ściętym łukowato grzbietem i uniesionym brzuchem ostrza. Linia tyłca i trzpienia prosta. Trzpień wyodrębniony obustronnie ostro. Technika wykonania: wyciąganie pręta/kucie/formowanie. Typ: IB, sztych – IB3; wg. T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ogólna 11,2, dł. zachow. główki 9,0, szer. główki 2,0, grub. tyłca 0,25, grub. trzpienia 0,25 x 0,8. Waga: ok. 15,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy początek XII w. – łącza konstrukcyjne: gwóźdź					
23	3006/75	Poziom osadniczy (datowanie): pocz. XII w. Wyk. II, war. 9a	Stan zachowania: skorodowany gwóźdź pozbawiony ostrza. Forma: główka mała, płaska, prostokątna. Kolec ma przekrój poprzeczny kwadratowy, lekko zwęża się ku brakującemu ostrzu. Technika wykonania: wyciąganie pręta/kucie/formowanie. Typ: IIB1; wg. T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 6,8, wys. główki 0,5, szer. główki 0,6/0,8, grub. kolca 0,4 x 0,4. Waga: 6,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy początek XII w. – łącza konstrukcyjne: sztabka gwoździowata					
24	5457/82	Poziom osadniczy (datowanie): pocz. XII w. Wyk. IVA obiekt 9	Stan zachowania: skorodowana sztabka pozbawiona ostrza, wygięta półokrągło. Forma: odcięta w szerokości, ma przekrój poprzeczny prostokątny, zwęża się. Technika wykonania: rozciąganie/kucie/formowanie. Typ: IA; wg. T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 6,5, grub. krawędzi górnej 0,4 x 0,8, grub. kolca 0,3 x 0,5. Waga: 6,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy początek XII w. – łącza konstrukcyjne: okucie (fragment)					
25	2600/74	Poziom osadniczy (datowanie): pocz. XII w. Wyk. II war. 9a	Stan zachowania: skorodowany kawałek okucia. Forma: niewielki fragment blachy z tkwiącym w niej nitce lub gwoździu. Główka jego jest płaska – okrągła. Kolec, prawie niezrachowany, ma przekrój poprzeczny prostokątny. Technika wykonania: rozkuwanie blachy, kucie/formowanie (nita/gwoździa) Typ: - Wymiary: zachow. wymiary blachy 2,5 x 3,0, śred. główki ok. 2,0, wys. główki 0,15, dł. kolca ok. 1,0, grub. kolca 0,5 x 0,6. Waga: 8,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

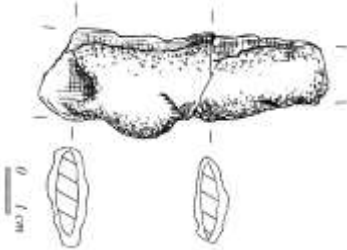
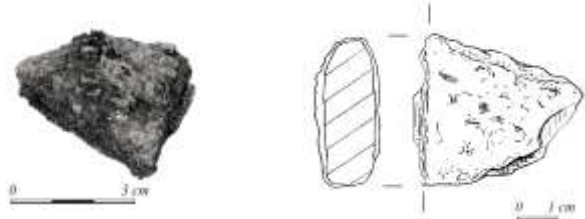
poziom osadniczy początek XII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: kolce					
26	(1) 3657/77 (2) 5015/78	Poziom osadniczy (datowanie): pocz. XII w. (1) Wyk. Ic, War. 8 ₂ (2) Wyk. I, War. 8 ₂	Stan zachowania: skorodowane, ostrza nieczytelne. Forma: (1) dość masywny, ma przekrój prostokątny i zwęża się w stronę ostrza. (2) długi, łukowato wygięty, przekrój poprzeczny prostokątny, ostrze szpiczaste? Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA; wg. T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. ok. 6,4, grub. 0,7 x ? (brak danych), (2) dł. zachow. 8,6, grub. 0,4 x 0,6 Waga: (1) ?, (2) 9,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	3657/77 5015/78
poziom osadniczy początek XII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: ostrze (fragment)					
27	5457/82	Poziom osadniczy (datowanie): pocz. XII w. Wyk. IVA, obiekt 9	Stan zachowania: b. silnie skorodowane ostrze (być może fragment głowni noża). Forma: wąskie ostrze (od nożyka?), o przekroju trójkątnym. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA2?; wg. T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 1,7, grub. tylca 0,4, szer. głowni 1,0. Waga: 2,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—
poziom osadniczy początek XII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmenty)					
28	2803/74	Poziom osadniczy (datowanie): pocz. XII w. Wyk. II, war. 9c	Stan zachowania: silnie skorodowane niewielki kawałki blachy. Forma: płaska, gruba blacha (5 ułamków, z których część się składa). Krawędzi brak. Technika wykonania: rozkuwanie. Typ: - Wymiary: ok. 3,3+2,1, szer. 1,2+1,7, grub. zachow. ok. 0,25 Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy początek XII w. – przedmioty nieokreślone ze względu na brak analogii lub zły stan zachowania					
29	(1) 2804/74 (2) 3005/75	Poziom osadniczy (datowanie): pocz. XII w. (1-2) Wyk. II, war. 9a(2) 9c(1).	Stan zachowania: fragment pręta(?) i fragment żelaza. Nie konserwowane. Forma: małej grubości pręt o przekroju poprzecznym kwadratowym. Być może fragment narzędzia (np. szydła?) oraz (nr 2) kulista bryłka żelaza, silnie skorodowana. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: III, wg. T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 1,2, grub. 0,25 x 0,25 (rdzeń); (2) 1,1 x 1,0 x 0,9. Waga: (1) 0,5, (2) 0,5 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	—

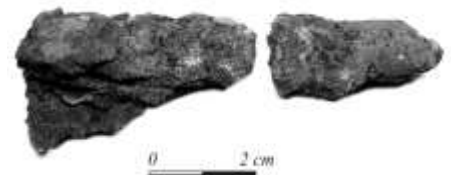

poziom osadniczy 1 połowa XII w. – narzędzia rolnicze: sierp (fragment)					
30	5447/82	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XII w. Wyk. IVA, obiekt 8	Stan zachowania: silnie skorodowany fragment sierpa – przedni odcinek części tnącej. Nie konserwowany. Forma: niewielki odcinek przodu części tnącej o zatępionym poprzez poprzeczne skucie czubku. Ostrze jest wąskie co może świadczyć o jego znacznym zużyciu. Rodzaj samego ostrza nieczytelny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. 7,1 grub. tyłca 0,3, szer. części tnącej 1,4 (rdzeń) Waga: 0,9 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 1 połowa XII w. – narzędzia powszechnego użytku: noże (fragmenty)					
31	(1) 5444/82 (2) 5451/82	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XII w. (1-2) Wyk. IVA, obiekt 8.	Stan zachowania: fragmentaryczny, silna korozja. Nie konserwowane. Forma: (1) odcinek głowni noża gospodarczego o prostej linii tyłca i prostym ostrzu. Szytych jest tępy – półokrągły. (2) część głowni noża typu gospodarczego ze spiczastym sztychem. Linia ostrza i tyłca łukowato zbiegają się na czubku sztychu. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: sztychy (1) IIB, (2) IB; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. głowni 9,3, szer. 1,1, grub. tyłca 0,45 (rdzeń), (2) dł. zachow. głowni 7,5, szer. 1,0, grub. tyłca 0,3 (rdzeń) Waga: (1) 14,0, (2) 16,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	5444/82 5451/82
poziom osadniczy 1 połowa XII w. – łącza konstrukcyjne: sztabka gwoździowata					
32		Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XII w. Wyk. IVA, obiekt 8.	Stan zachowania: skorodowana, zgięta sztabka gwoździowata. Brak ostrza. Nie konserwowana. Forma: odcięta w szerokości, przekrój poprzeczny prostokątny, równomiernie zwęża się. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IB; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 4,5, grub. krawędzi górnej 0,4 x 0,6, grub. kolca 0,3 x 0,4. Waga: 2,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

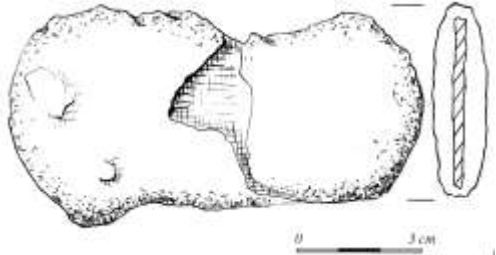
poziom osadniczy 1 połowa XII w. – łącza konstrukcyjne: hak (fragment)					
33	5452/82	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XII w. Wyk. IVA, obiekt 8.	Stan zachowania: skorodowany. Brak zakończeń trzpienia i ramienia. Nie konserwowany. Forma: mały, prawdopodobnie hak uformowany pod kątem prostym. Przekroje prostokątne. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IB2; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 2,7, wys. ramienia zachow. 0,6, grub. 0,4 x 0,7, dł. zachow. trzpienia 2,7, grub. o,35 x 0,35 Waga: 0,5 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 1 połowa XII w. – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: kabłąk od wiadra					
34	5453/82	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XII w. Wyk. IVA, obiekt 8.	Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany. Pokruszony. Brak dużej części kabłąka.. Nie konserwowany. Forma: masywny kabłąk z haczykiem w którym tkwi resztką ucha od wiadra. Przekroje poprzeczne są prostokątne. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. łącznie 12,2, grub. kabłąka 0,6 x 1,3 (rdzeń), dł. haczyka ok. 2,8, grub. haczyka 0,5 x 1,1 (rdzeń). Waga: 50,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 1 połowa XII w. – broń miotająca: grot strzały					
35	5448/82	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XII w. Wyk. IVA, obiekt 8.	Stan zachowania: dobry, niewielki ubytek krawędzi liścia. Forma: delikatnej budowy grot strzały. Odmiana z trzpieniem i płaskim liściem o przekroju romboidalnym (silnie spłaszczonym). Obrys liścia trójdzielnny. Przekrój trzpienia jest kwadratowy. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: zbliżony do 45; wg A.F. Medvedeva, 1966. Wymiary: dł. ogólna 7,6, dł. liścia 4,2, szer. liścia 2,0, grub. liścia 0,15, grub. trzpienia 0,25 x 0,25 (po kons.). Waga: 6,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

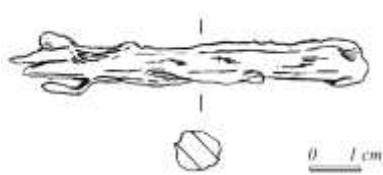
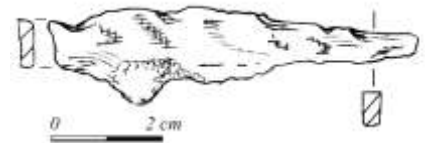
poziom osadniczy 1 połowa XII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej ze względu fragmentaryczność zachowania: kolec					
36	2534/74	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XII w. Wyk. II, wr. 8a.	Stan zachowania: silnie skorodowany. Brak obu zakończeń. Połamany (5 fragm.). Nie konserwowany. Forma: prawdopodobnie kolec gwoździa lub trzpienia o przekroju poprzecznym prostokątnym. Lekko zwęża się. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. łączna zachow. 6,5, wys. ramienia zachow. 0,6, grub. 0,4 x 0,7, dł. zachow. trzpienia 2,7, grub. 0,35 x 0,35 (rdzeń). Waga: 2,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—
poziom osadniczy 3 ćwierć XII w. – narzędzia powszechnego użytku: nóż (fragmenty)					
37	2514/74	Poziom osadniczy (datowanie): 3 ćw. XII w. Wyk. II, war. 6a ₁₀	Stan zachowania: bardzo silna korozja. Połamany, kruchy. Są to pozostałości pawdop. głowni noża. Nie konserwowany. Forma: mały, prawdopodobnie hak uformowany pod kątem prostym. Przekroje prostokątne. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. 2,7 + 5,0 + 2,1 (= 9,8), szer. ostrza 1,7, grub. tyłca 0,3 (rdzeń). Waga: 27,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—
poziom osadniczy 3 ćwierć XII w. – łącza konstrukcyjne: skobel					
38	2467/74	Poziom osadniczy (datowanie): 3 ćw. XII w. Wyk. II, obiekt 32.	Stan zachowania: obłożony grubym osadem rdzy. Końcówki ramion odłamane. Nie konserwowany. Forma: podstawa pawdop. wypukła, ramiona lekko rozstawione na zewnątrz. Przekroje są prostokątne ustawione poziomo. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IIB3; wg T. Sawickiego. Wymiary: szer. podstawy ok. 2,7, grub. ramion 0,25 x 0,7 (rdzeń). Waga: 11,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—
poziom osadniczy 3 ćwierć XII w. – broń miotająca: grot beltu kuszy?					
39	5452/82	Poziom osadniczy (datowanie): 3 ćw. XII w. Wyk. II, war. 6a ₁₀	Stan zachowania: silnie skorodowany. Nie konserwowany. Forma: być może liść grotu beltu kuszy lub fragment pręta. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. ok. 6,7, grub zachow. 0,6, grub. 2,0 x 2,5 Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane na podstawie inwentarza.	1	—

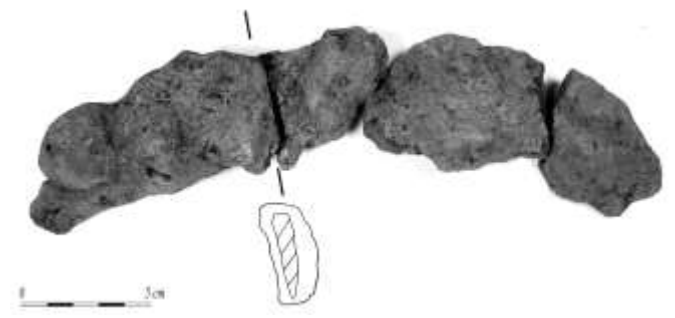

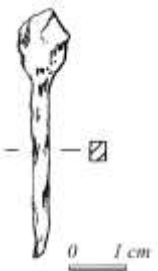
poziom osadniczy 3 ćwierć XII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: kółko (obręcz?)					
40	2515/74	Poziom osadniczy (datowanie): 3 ćw. XII w. Wyk. II, obiekt 32	Stan zachowania: skorodowane. Nie konserwowane. Pęknięte? Forma: masywne kółko o przekroju poprzecznym prostokątnym (ustawiony pionowo), niedomknięte lub pęknięte. Na odcinku obwodu ramka jest poszerzona (występ). Przy bokach występu grubość ramki jest największa. Obręcz? Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: III; wg T. Sawickiego. Wymiary: śred. 5,4, śred. wewnętrzna 3,5, grub. 0,5 x 0,7 – 0,9 x 1,1. Waga: 28,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 3 ćwierć XII w. – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki					
41	2470/74	Poziom osadniczy (datowanie): 3 ćw. XII w. Wyk. II, war. 6e ₁₀	Stan zachowania: bardzo silnie skorodowane fragmenty przedmiotu zachowanego w postaci 8 bryłek. Forma: niewielkie, amorficzne bryłki produktów korozji. Technika wykonania: ? Typ: - Wymiary: od 1,0 x 0,7 x ? do 2,0 x 1,7 x ? Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego.	1 (8 fragm.)	—
42	2485/74	Poziom osadniczy (datowanie): 3 ćw. XII w. Wyk. II, war. 6e ₁₀	Stan zachowania: całkowicie skorodowany fragment przedmiotu żelaznego. Forma: amorficzny fragment żelaza, pozostałość po przerdzewiałym, nieokreślonym przedmiocie żelaznym. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: - Wymiary: ok. 3,2 x 2,7 x 2,4. Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego.	1	—
poziom osadniczy 2 połowa XII w. – narzędzie (kowskie?)					
43	5026/79	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XII w. Wyk. I, war. 8 ₁	Stan zachowania: zachowany w całości, silnie skorodowany (rozwarstwia się na całej długości) rodzaj dłutka/ tłoczka(?) Forma: masywne dłutko/tłoczka (?) o wydłużonym klinowatym kształcie o przekrojach poprzecznych prostokątnych. Ku jednemu z końców narzędzie poszerza się przyjmując formę klinu o płaski półokrągłym ostrzu. Trzon ma przekrój czworoboczny i jest tępo zakończony – śladów pobijania nie stwierdzono. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IIB; wg T. Sawickiego Wymiary: dł. 16,5, grub. (1/2 dł.) 0,7 x 1,0. Waga: 94,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1 (8 fragm.)	

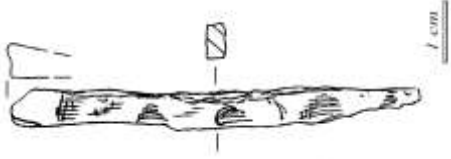
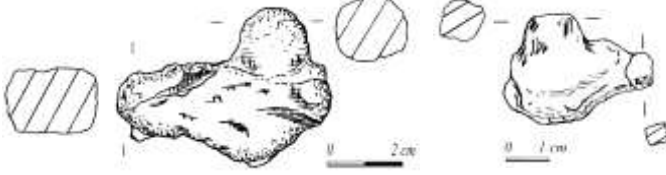

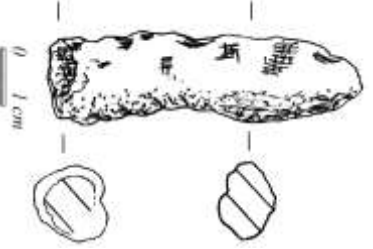
poziom osadniczy 2 połowa XII w. – broń drzewcowa: grot włóczni/oszczepu?					
44	3664a/77	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XII w. Wyk. I, war. 8 _i	Stan zachowania: fragmentaryczny, pęknięty. Bardzo silna korozja. Nie konserwowany. Widoczny rdzeń w przełamie. Forma: być może fragment środkowej części liścia włóczni/oszczepu o czym może świadczyć soczewkowaty przekrój poprzeczny rdzenia. Zwęża się. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. 7,4, szer. liścia 2,0-2,2, grub. liścia 0,4-0,5 (rdzeń). Waga: 94,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań	1	
poziom osadniczy 2 połowa XII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty kołców i trzpieni					
45	3666/77	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XII w. Wyk. I, war. 8 _i	Stan zachowania: fragmentaryczny, silnie skorodowany. Nie konserwowany. Forma: być może fragment kołca o przekroju prostokątnym. Zwęża się. Przyczepiała do fragmentu ceramiki. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: II wg. T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ok. 2,0, szer. zachow. ok. 0,5-1,4, grub. ? Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego.	1	—
poziom osadniczy 2 połowa XII w. – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania					
46	(1) 3663/77 (2) 3664b/77	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XII w. (1-2) Wyk. I, war. 8 _i	Stan zachowania: fragmentaryczny, silnie skorodowany. Nie konserwowane. Forma: (1) dwie owalne bryłki zbrzydlonych produktów korozji po nieokreślonym przedmiocie żelaznym; (2) bryłka owalna z licznymi węglami drzewnymi. Technika wykonania: ? Typ: - Wymiary: (1) ok. 3,3 x 3,0 i 2,1 x 2,0; (2) 6,2 x 3,2 x 2,5. Waga: (1) ?, (2) 37,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. (1) – dane z inwentarza polowego.	2	—
poziom osadniczy 4 ćwierć XII w. – półprodukt kowalski					
47	5488/82	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XII w. Wyk. IVA, obiekt 6.	Stan zachowania: fragmentaryczny, powierzchnia skorodowana. Widoczny rdzeń w przełamie. Fragment większej całości. Nie konserwowany. Forma: masywny trójkątny plasek żelaza o przekroju prostokątnym z wypukłymi bokami wąskimi. Technika wykonania: kucie. Typ: - Wymiary: 4,3 x 3,5 x 1,3 (rdzeń ok. 1,0) Waga: 25,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

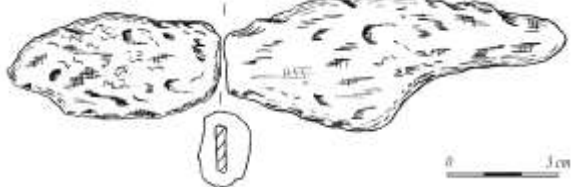
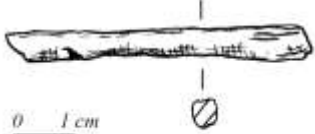
poziom osadniczy 4 ćwierć XII w. – narzędzia powszechnego użytku: noże					
48	626/59	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XII w. Wyk. I, war. 8 – na stoku wału .	Stan zachowania: fragmentaryczny (brak przedniej części głowni), skorodowany, złamany. Widoczny rdzeń w przełamie. Forma: rzadki okaz noża z silnie uniesionym (intencjonalnie!) do góry trzpieniem, który jest niewyodrębniony. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: III; wg T. Sawickiego Wymiary: dł. ogólna zachow. 11,5, dł. zachow. głowni 7,4, szer. głowni 1,0, grub. tylca 0,4, dł. trzpienia 4,1, grub. trzpienia (1/2 dł.) 0,35 x 0,6 (po kons.) Waga: 12,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
49	(1) 623/59 (2) 2407/73	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XII w. (1) Wyk. I, war. 8, (2) Wyk. II, war. 6e _s .	Stan zachowania: fragmentaryczny, połamane, skorodowane. Nie konserwowane. Rdzenie widoczne w przełamach. Forma: (1) kawałki (3 fragm.) głowni małego noża z kawałkiem trzpienia, który jest prawdop. wyodrębniony jednostronnie od strony ostrza łagodnie; (2) być może pozostałość głowni dużego noża (2 fragm.) z zachowanym trzpieniem (wyodrębnienie nieczytelne). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ?; Wymiary: (1) dł. ogólna zachow. ok. 6,6 (łącznie), szer. głowni 1,0, grub. tylca 0,4, dł. trzpienia ok. 2,6, grub. trzpienia 0,6 x ?, (2) dł. ogólna zachow. 7,2, dł. zachow. głowni 4,0, szer. głowni 2,0, grub. tylca 0,4, dł. trzpienia ok. 3,2, grub. trzpienia 0,4x 0,6. Waga: (1) ?, (2) 22,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. (1) – dane z inwentarza polowego.	2	 2407/73
poziom osadniczy 4 ćwierć XII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragment kolca/trzpienia					
50	5487/82	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XII w. Wyk. IVA, obiekt 6.	Stan zachowania: silnie skorodowany, grubo pokryty rdzą. Nie konserwowany. Rdzeń słabo widoczny. Forma: prawdopodobnie odcinek kolca o przekroju prostokątnym, zwęża się. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 2,3, grub. ok. 0,25 x 0,35 (rdzeń). Waga: 2,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

poziom osadniczy 4 ćwierć XII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: taśma/plaskownik					
51	2389/73	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XII w. Wyk. II, war. 6e7.	Stan zachowania: silnie skorodowany, grubo pokryty rdzą. Nie konserwowany. Rdzeń dobrze widoczny. Forma: odcinek szerokiej płaskiej taśmy o przekroju prostokątnym. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 9,5, szer. 3,7, grub. 0,2-0,25 (rdzeń). Waga: 98,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 4 ćwierć XII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: ostrze, fragment narzędzia tnącego					
52	2402/73	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XII w. Wyk. II, war. 6e7.	Stan zachowania: silnie skorodowany, grubo pokryty rdzą. Nie konserwowany. Rdzeń dobrze widoczny. Forma: krótki odcinek części tnącej. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. ok. 2,0, szer. 1,3, grub. tylca 0,2 (rdzeń). Waga: 7,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—
poziom osadniczy 4 ćwierć XII w. – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki					
53	(1) 2368/73 (2) 2410/73 (3) 2412/73	Poziom osadniczy (datowanie): 4 ćw. XII w. (1) Wyk. II, obiekt 21, (2-3) Wyk. II, war. 6es.	Stan zachowania: amorficzne zbrylone kawałki całkowicie skorodowanych fragmentów przedmiotów żelaznych. Nie konserwowane. Forma: być może resztki np. gwoździ, są widoczne niewyraźne rżnięcie o kształcie prostokątnym. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: - Wymiary: (1) dł. 6,2, grub. 2,4 x 3,4; (2) dł. 4,0, grub. 2,4 x 1,8 (widoczny rdzeń prostokątny ok. 0,4 x 0,6); (3) dł. 3,2, grub. 2,5 x 1,5 (rdzeń prostokątny ok. 0,5 x 0,7) Waga: (1) 38,0, (2) 21,0, (3) 13,0 g; łącznie 72,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—

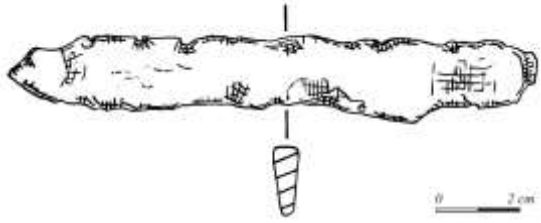
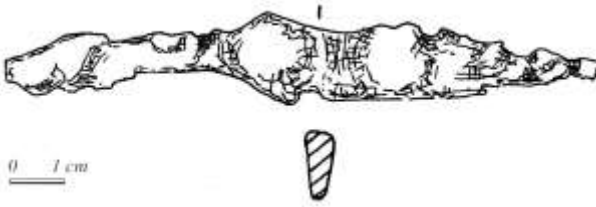
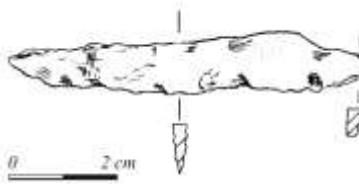

poziom osadniczy: XII/XIII w. – półprodukty kowalskie: sztabki i pręty					
54	2326/73	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. II, war. 6es.	Stan zachowania: grubo pokryta rdzą. Nie konserwowana. Rozwarstwia się i kruszy. Zgięta na pół. Rdzeń widoczny. Forma: masywna sztaba żelaza o przekroju prostokątnym zgięta w połowie na dwie przylegające części. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ok. 10,0, szer. 5,0, grub. 1,0. Waga: 168,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—
55	2340/73	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. II, war. 6es.	Stan zachowania: pręt bardzo grubo pokryty rdzą. Nie konserwowany. Rdzeń widoczny w przełamie. Forma: masywny pręt(?) żelazny o przekroju kwadratowym zachowany na krótki odcinku. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: III; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ok. 3,0, grub. 1,4 x 1,5 (rdzeń) Waga: 41,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—
56	2510/74	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. II, war. 6h1..	Stan zachowania: skorodowany o zniszczonej powierzchni. Nie konserwowany. Rdzeń widoczny w przełamie. Forma: dość masywny pręt żelazny o przekroju okrągłym. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ok. 6,8, śred. 0,75. Waga: 16,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: XII/XIII w. – półwytwór noża?					
57	2495/74	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. II, war. 6h1..	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Brak przedniej części głowni. Nie konserwowany. Forma: masywny przedmiot przypominający kształtem niewielki nóż gospodarczy nie ma jeszcze ostrza, a tylko podłużną sztabkę o przekroju prostokątnym. Trzpień jest tylko nieznacznie zaakcentowany (wyodrębniony obustronnie łagodnie). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. ogólna 6,6, dł. zachow. głowni 4,0, szer. 1,1, grub. tylca 0,3, grub. trzpienia 0,3 x 0,55 Waga: 12,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

poziom osadniczy: XII/XIII w. – narzędzia rolnicze: półkosek? (fragmenty)					
58	2522/74	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. II, war. 6h ₁ .	Stan zachowania: fragmentaryczny, bardzo silnie skorodowany. Połamany (4 fragm.). Kruszy się. Prawdopodobnie brak obu zakończeń części tnącej. Nie konserwowany. Forma: łukowata, dużej szerokości część tnąca prawdopodobnie półkoska. Widoczny w przełamach trójkątny rdzeń ostrza. Część pracująca zwęża się. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. ogólna 25,0, szer. części pracującej (rdzeń) 1,2-3,3, grub. tyłca 0,3-0,6 (rdzeń). Waga: 233,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: XII/XIII w. – narzędzia powszechnego użytku: noże					
59	(1) 2464/74 (2) 2509/74	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. II, war. 6h ₁ .	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowane, połamane. Forma: (1) – to głownia nożka gospodarczego z zachowanym sztychem klasycznego typu („straight back”), tj. ostrzem łagodnie unoszącym się w stronę tyłca, tworząc spiczasty sztych. Trzpień jest odłamany; (2) silnie skorodowany mały nóż z reszką trzpienia o nieokreślonym wyodrębnieniu (nie konserwowany). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: (1) dł. zachow. głowni 11,5, szer. głowni 1,15, grub. tyłca 0,3 (po kons.), (2) dł. zachow. ogólna 11,3, dł. zachow. głowni ok. 9,0, szer. zachow. głowni ok. 1,8(?), grub. trzpienia ok. 0,8 x ? (brak danych). Waga: (1) 8,0; (2) ? g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. (2) – dane z inwentarza polowego.	2	 2464/74
poziom osadniczy: XII/XIII w. – narzędzia powszechnego użytku: szydło (fragment)					
60	2528/74	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. II, war. 6h ₁ .	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Brak obu zakończeń. Nie konserwowany. Forma: prosty odcinek drutu o przekroju kwadratowym, lekko zwęża się ku jednemu z końców. Technika wykonania: wyciąganie drutu, kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. 4,4, grub. 0,2 x 0,2. Waga: 0,5 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

poziom osadniczy: XII/XIII w. – łącza konstrukcyjne: sztabka gwoździowata					
61	2528/74	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. II, war. 6h ₁ .	Stan zachowania: zachowana w całości, skorodowana. Nie konserwowana. Forma: sztabka gwoździowata odcięta w szerokości ma przekrój poprzeczny kolca prostokątny. Ostrze płaskie, dłutowate. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IA4; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. 7,7, grub. kolca 0,35 x 0,6, grub. krawędzi górnej 0,5 x 0,65. Waga: 05,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: XII/XIII w. – łącza konstrukcyjne: haki (fragmenty)					
62	(1) 2283/73 (2) 2492/74	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. (1) Wyk. II, war. 6e ₄ , (2) Wyk. II, war. 6h ₁ .	Stan zachowania: fragmentaryczny, silnie skorodowane. Nie konserwowany. Forma: prawdop. haki uformowane pod kątem prostym. Przekroje trzpienia i ramienia czworoboczne. Okaz nr 1 może być pozostałością zawiasu(?). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 5,8, wys. ramienia ok. 1,6, grub. zachow. ramienia ok. 1,7 x 2,0, grub. zachow. trzpienia 1,6 x 2,5 (2) dł. ok. 3,, wys. ramienia zachow. ok. 1,0, grub. ramienia zachow. 1,0 x 1,1, grub. trzpienia 0,4 x 0,6 (rdzeń) Waga: (1) 71,0, (2) 9,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	2283/73 2492/74
poziom osadniczy: XII/XIII w. – elementy ubioru: sprzączka ? (fragment)					
63	3649a/77	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. Ic, war. 7	Stan zachowania: część ramki niewielkiej sprzączki. Nie konserwowana. Forma: ramka półkolista o przekroju czworobocznym ustawionym romboidalnie. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: II5; wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. 3,5, szert. 3,3, grub. ramki 0,35 x 0,4 Waga: 3,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: XII/XIII w. – broń miotająca: groty beltu kuszy?					
64	2854/75	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. Ic, war. 7	Stan zachowania: bardzo silna korozja. Pokryty grubą warstwą rdzy. Nie konserwowany. Forma: podłużny przedmiot przypominający liść groty beltu kuszy (z tulejką?). Rdzenie niewidoczne. Przekroje owalne. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: grupa IIC wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ogólna 5,6, dł. zachow. liścia ok. 2,5(?), grub. zachow. liścia 1,1 x 1,4, śred. tulejki (?) ok. 1,4. Waga: 13,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

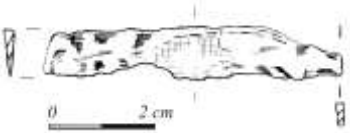
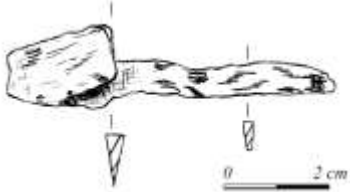
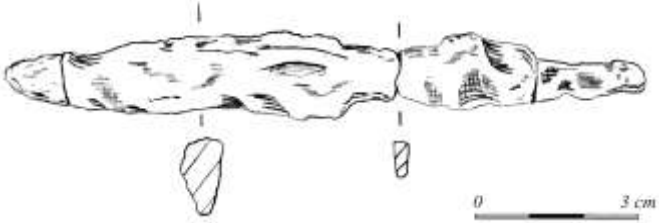
poziom osadniczy: XII/XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: kolce					
65	(1) 2278/73 (2) 2493/74 (3) 2494/74 (4) 2510b/74 (5) 2530/74 (6) 2557a/74	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. (1) Wyk. II, war. 6e ₃ , (2-5) Wyk. II, war. 6h ₁ , (6) Wyk. II, obiekt 31, poziom 9	Stan zachowania: bardzo silnie skorodowane, pokryte grubą warstwą rdzy. Nie konserwowane. Forma: odcinki kolców gwoździ lub trzpieni o przekrojach prostokątnych. Zwężają się. Niektóre okazy są zdeformowane. Sporadycznie występują ostrza – spiczaste. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary zbiorcze: dł. zachow. od 3,4 do 6,4, grub. 0,25 x 0,6 do 0,7 x 0,9 (tylko rdzenie) Waga: łączna – 33,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. (2) – dane niekompletne z inwentarza polowego.	6	 2278/73
poziom osadniczy: XII/XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: taśmy/plaskowniki					
66	(1) 2327/73 (2) 2338/73 (3) 2557b/74	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. (1-2) Wyk. II, war. 6e ₃ , (3) Wyk. II, obiekt 31	Stan zachowania: bardzo silna korozja. Pokryte grubą warstwą rdzy. Połamane. Nie konserwowane. Forma: podłużny, płaskie taśmy/plaskowniki o przekrojach poprzecznych płasko-prostokątnych. Nr (2) przypomina półwytwór noża(?). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: grupa IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 1,5, szer./grub. 1,1 x 0,15 (rdzeń), (2) dł. zachow. 15,3, szer./grub. 1,3 x 0,2 (rdzeń), (3) dł. zachow. 5,9, szer./grub. 1,0 x 0,3 (rdzeń). Waga: (1) 1,0, (2) 77,0, (3) 17,0 g - łącznie 95,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	 2338/73
poziom osadniczy: XII/XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: pręty					
67	(1) 2504/74 (2) 3649b/77	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. (1) Wyk. II, war. 6h ₁ . (2) Wyk. Ic, war. 7	Stan zachowania: fragmentaryczny, brak obu zakończeń. Skorodowane. Nie konserwowane. Forma: proste odcinki prętów o przekroju (1) prostokątnym i (2) kwadratowym. Technika wykonania: wyciąganie pręta. Typ: III; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 8,7, grub. 0,5 x 0,65 (2) dł. zachow. 4,5, grub. 0,4 x 0,4 Waga: (1) 23,0, (2) 3,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	 3649b/77

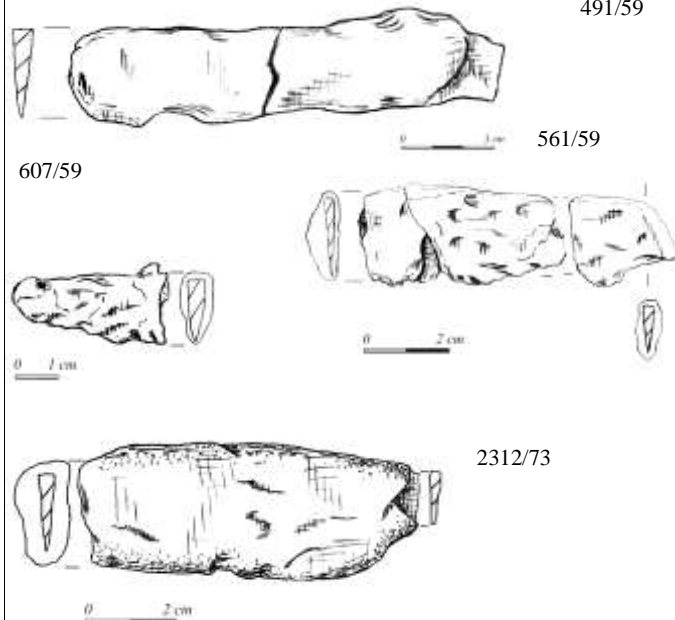
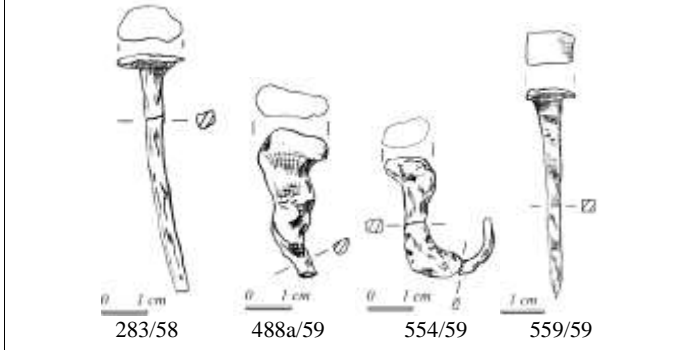
poziom osadniczy: XII/XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmenty)					
68	(1) 2349/73 (2) 2506/74 (3) 2523/74 (4) 2527/74	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. (1) Wyk. II, war. 6e ₅ (2) Wyk. II, war. 6e ₁₀ , (3-4) Wyk. II, war. 6h ₁ .	Stan zachowania: fragmentaryczny, silnie skorodowane, połamane, kruche. Nie konserwowane. Forma: płaskie lub lekko łukowate (nr 2) w przekroju kawałki blachy. Nie ma pewności co do zachowanych krawędzi. Technika wykonania: rozkuwanie. Typ: -. Wymiary: (1) 9 fragm. + drobne ułamki o przec. wymiarach 6 x 4 cm i grubości 0,3-0,4 (rdzeń) (2) 2 fragm. 9,3 x 5,4 x 0,25 (rdzeń) i 6,0 x 4,2 x 0,4 (rdzeń), (3) 2,3 x .6 x ok. 0,2. (4) 4,2 x 2,2 x 0,2/0,25 (rdzeń). Waga: (1) 316,0, (2) 45,0, (3) 2,0, (4) 5,0 g; łącznie 368,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	 <p>2349/73</p> <p>2506/74</p> <p>2527/74</p>
poziom osadniczy: XII/XIII w. – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki żelaza					
69	(1) 2216/73 (2) 2307/73 (3) 2320/73 (4) 2333/73 (5) 2336/73 (6) 2337/73 (7) 2341/73 (8) 2358/73 (9) 2360/73 (10) 2469/74 (11) 2471/74 (12) 2503/74 (13) 2524/74 (14) 2529/74 (15) 2531/74 (16) 2532/74	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. II, war. 6e ₁ (1), 6e ₄ (2-3), 6e ₅ (4-10), war. 6h ₁ (11-16)	Stan zachowania: całkowicie skorodowane kawałki żelaza. Nie konserwowane Forma: amorficzne bryłki skorodowanego żelaza. Technika wykonania: ? Typ: -. Wymiary łączne: od 1,2 x 1,3 x 0,8 do 4,7 x 4,5 x 2,2. Waga: łącznie – 84,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Nr 1-7, 10-11, 13, 16 ze względu na bardzo zły stan zachowania uległy zniszczeniu, dane częściowo odtworzono z inwentarza polowego.	16 + małe fragmenty	—
poziom osadniczy: XII/XIII w. – przedmioty nieokreślone ze względu na brak danych					
70	(1) 2334/73 (2) 2343/73 (3) 2348/73	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w. Wyk. II, War. 6e ₅	Stan zachowania: prawdop. uległy zniszczeniu na skutek zaawansowanej korozji Forma: amorficzne bryłki skorodowanego żelaza. Technika wykonania: ? Typ: -. Wymiary: ? Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Brak danych w inwentarzu polowym.	3	—

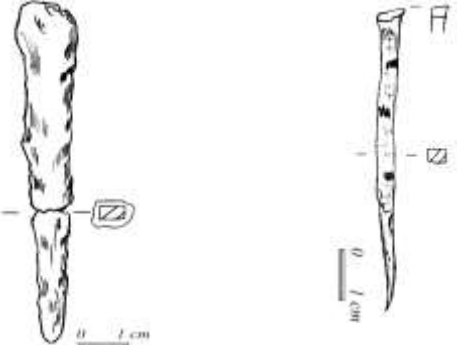
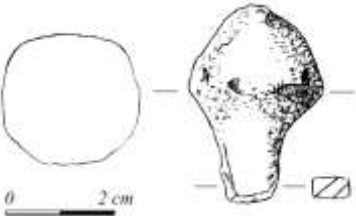
poziom osadniczy: XII/XIII w. -1 połowa XIII w. – narzędzia powszechnego użytku: noże					
71	5429/82	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w.-1 poł. XIII w. Wyk IVA, obiekt 5.	Stan zachowania: fragmentaryczny, brak dużej części trzpienia. Skorodowane., obłożony rdzą. Nie konserwowany. Forma: nóż gospodarczy o sztychu szpiczastym prawdop. typu „pen” (ostrze i tylec schodzą się w szpic). Trzpień prawdop. wyodrębniony obustronnie ostro ma przekrój prostokątny. Oś symetrii wspólna dla całego noża, tj. trzpień nie był odgięty w dół. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB2; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna zachow. 12,4, dł. głowni zachow. 9,5, szer. głowni zachow. 1,3, grub. tylca zachow. 0,4, grub. trzpienia zachow. ok. 0,3 x 0,6. Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego.	1	
72	5492/82	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w.-1 poł. XIII w. Wyk IVA, obiekt 5.	Stan zachowania: fragmentaryczny, brak przedniej części głowni. Nie konserwowany. Forma: nożyk gospodarczy o trzpieniu odgiętym w dół. Głownia z racji uszkodzeń słabo czytelna. Trzpień wyodrębniony obustronnie ostro. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB2; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna zachow. 11,0, dł. głowni zachow. 7,0, szer. głowni zachow. 1,5, grub. tylca zachow. 0,5, grub. trzpienia zachow. ok. 0,4 x 0,7. Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego.	1	
73	5337/81	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w.-1 poł. XIII w. Wyk IVA, war. VIII	Stan zachowania: fragmentaryczny, brak zakończenia trzpienia. Nie konserwowany. Forma: nożyk gospodarczy o prostej linii symetrii dla głowni i trzpienia. Trzpień wyodrębniony jednostronnie od tylca. Sztych spiczasty typu klasycznego („straight back”) tzn. brzuch ostrza łagodnie się unosi do góry aż do tylca. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA2, sztych IA1; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 6,5, dł. głowni 5,4, szer. głowni 1,1 grub. tylca 0,25, grub. trzpienia 0,3 x 0,55. Waga: 7,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmenty)					
74	5463/82	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w.-1 poł. XIII w. Wyk IVA, war. VIII	Stan zachowania: 3 fragmenty, silnie skorodowana. Nie konserwowana. Forma: być może kilka warstw blachy lub jeden, który na skutek korozji się rozwarstwił. Rdzenie słabo czytelne. Technika wykonania: rozkuwanie. Typ: - Wymiary: dł. zachow. 3,6+1,6+1,2, szer. zachow. 2,0+1,4+1,3, grub (rdzeń) ok. 0,5 Waga: 8,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki					
75	(1) 5461/82 (2) 5472/82	Poziom osadniczy (datowanie): XII/XIII w.-1 poł. XIII w. Wyk IVA, war. VIII w obrębie ob. 5	Stan zachowania: całkowita korozja. Nie konserwowane. Forma: amorficzne bryłki zespolonej rdzy. Rdzenie niewidoczne. Technika wykonania: ? Typ: - Wymiary: (1) 6 fragmentów od 0,4 x 0,7 do 1,1 x 1,4 i grub. od 0,3 do 1,0, (2) 1,7 x 1,2 x 0,7. Waga: (1) 4,0, (2) 2,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2 + liczne fragmenty	—
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – półprodukty kowalskie					
76	(1) 576/59 (2) 590/59 (3) 2325/73	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. (1-2) Wyk I, war. 7a, (3) Wyk. II, obiekt 15.	Stan zachowania: 3 masywne kawałki żelaza. Dwie w przybliżeniu kuliste (1, 3), trzecia sześcienna (2). Forma: przypominają ciężkie, masywne bryły przeznaczone do dalszej obróbki kowalskiej. Technika wykonania: kucie. Typ: - Wymiary: (1) 3,3 x 4,0 x 3,0 (po kons.) (2) 2,4 x 2,0 x 2,2 (po kons.) (3) śred. 3,5 Waga: (1) 53,0, (2) 24,0, (3) 43,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – narzędzia rolnicze: sierp					
77	597/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. Wyk I, pod I poz. konstrukcji dREW., na poz. war. 7a.	Stan zachowania: fragmentaryczny, tylna część sierpa wraz z trzpieniem (brak końcówki trzpienia). Połamany (6 fragm.). Nie konserwowany. Forma: głownia wąska, łukowata, trzpień silnie odgięty w stosunku do części tnącej. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB?, trzpień IIB2; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ogólna 13,8, dł. zachow. części tnącej 7,5, szer. części tnącej 1,8, grub. tyłca 0,3, grub. trzpienia 0,35 x 0,6, dł zachow. trzpienia ok. 6,8 Waga: 19,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

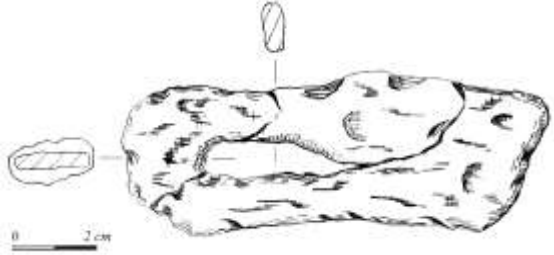
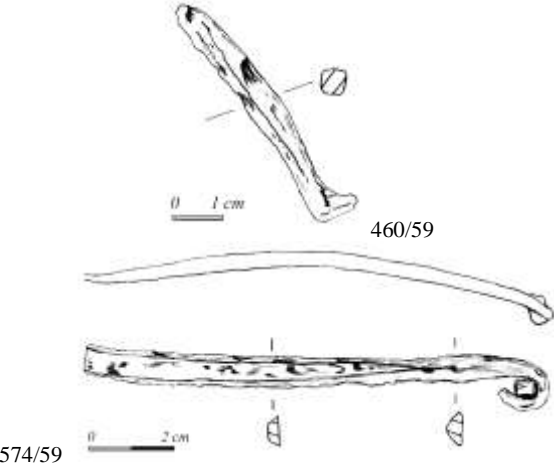
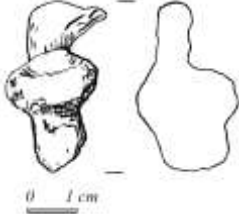
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – narzędzia do obróbki drewna: ośnik?					
78	383/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. Wyk I, war. 7a.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, b rak zakończenia jednego z uchwytów. Silnie skorodowany i grubo obłożony rdzą. Złamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: masywne narzędzie z dwoma wyodrębnionymi uchwytami i łukowatym (wkłęsłym) występem pośrodku (ostrze).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB;wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 16,0, grub. zachow. uchwytów 0,7 x 1,8, dł. cz. pracującej 5,3, szer. ostrza ok. 4,0, dł. zachowanego uchwytu 5,6.</p> <p>Waga: 130,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – narzędzia powszechnego użytku: noże					
79	(1) 470/59 (2) 550/59 (3) 608/59 (4) 824/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. (1-3) Wyk I, war. 7a, (4) Wyk. I, pod II poziomem ulicy.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny (2-4), prawie cały (1). Skorodowane. Nie konserwowane (2-3).</p> <p>Forma: niewielkie noże gospodarcze o prostej podłużnej osi symetrii (głownia-trzpień) i łagodnie obustronnie wyodrębnionych trzpieniach..</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 11,1, dł. głowni 8,1, szer. głowni 1,5, grub. tylca 0,2, grub. trzpienia 0,2 x 0,65 (po kons.), (2) dł. zachow. ogólna 9,8, dł. zachow. głowni ok. 6,8, szer. głowni 1,1, grub. tylca 0,4, grub. trzpienia 0,3 x 0,7, (3) dł. zachow. ogólna 10,1, dł. zachow. głowni 6,3, szer. głowni 1,1, grub. tylca 0,3, grub. trzpienia 0,25 x 0,6, (4) dł. zachow. ogólna 4,8, dł. zachow. głowni ok. 2,3, szer. zachow. głowni 0,6, grub. tylca 0,1, grub. trzpienia 0,15 x 0,4 (po kons.)</p> <p>Waga: (1) 10,0, (2) 17,0, (3) 21,0, (4) 0,5 g; łącznie 48,5 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	<p>470/59</p> <p>824/59</p> <p>550/59</p>

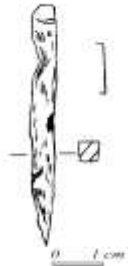
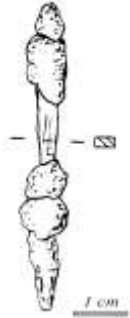

80	571/59	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk I, war. 7a.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, brak przedniej części głowni. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: nożyk gospodarczy o wąskiej głowni. Oś symetrii podłużnej wspólny dla głowni i trzpienia. Trzpień wyodrębniony jednostronnie łagodnie od strony tyłca.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA2a; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 6,0, dł. zachow. głowni 4,7, szer. głowni 1,0, grub. tyłca 0,2, grub. trzpienia 0,2 x 0,6.</p> <p>Waga: 4,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
81	616a/59	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk I, war. 7a.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, brak przedniej części głowni. Silnie zgięty. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: nożyk gospodarczy o wąskiej głowni. Oś symetrii podłużnej prawdopodobnie wspólny dla głowni i trzpienia. Trzpień wyodrębniony jednostronnie ostro od strony ostrza.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA1b; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 7,8, dł. zachow. głowni ok. 4,0, szer. głowni 1,0, grub. tyłca 0,45, grub. trzpienia 0,2 x 0,65.</p> <p>Waga: 7,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
82	516/59	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk I, war. 7a.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany prawie w całości. Obłożony grubą warstwą rdzy. Połamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: nożyk gospodarczy o wąskiej głowni. Oś symetrii podłużnej wspólny dla głowni i trzpienia. Trzpień wyodrębniony obustronnie ostro. Szytych klasyczny spiczasty (:straight back") tj. ostrze łukowato unosi się ku tyłcowi tworząc spic.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB2, sztych IA1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 12,2, dł. głowni ok. 6,5, szer. głowni 1,3, szer. głowni 1,3, grub. tyłca 0,3, grub. trzpienia 0,3 x 0,7.</p> <p>Waga: 19,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

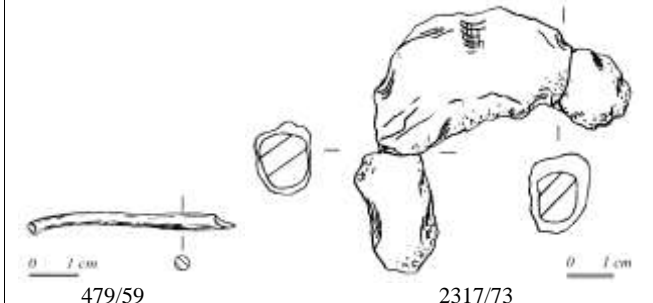
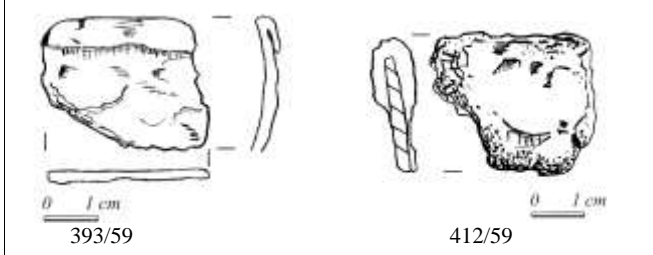
83	<p>(1) 394/59 (2) 431/59 (3) 437/59 (4) 448/59 (5) 491/59 (6) 556/59 (7) 561/59 (8) 567/59 (9) 582/59 (10) 607/59 (11) 703/60 (12) 802/60 (13) 2312/73</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w.</p> <p>(1-11) Wyk I, war. 7a, (12) Wyk. 1, z konstrukcji drewnianej, (13) Wyk. II obiekt 15.</p>	<p>Stan zachowania: noże zachowane fragmentarycznie bez możliwości określenia cech typowych. W większości obłożone grubą warstwą rdzy. Niektóre połamane. Nie konserwowane (nr 3-7, 8-9, 11-13).</p> <p>Forma: pozostałości noży gospodarczych (małych i rzadziej średnich, i jednego dużego – nr 5) reprezentujących środkowe części głowni (7 szt.: nr 2-3, 5-6, 9-10, 12), przejścia głowni w trzpień (4 szt.: nr 1, 4, 8, 11-12) i przednią część głowni – sztych (1 szt., nr 7).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?, sztych (nr 8 – tępy IIB); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. fragmentów od 2,7 do 14,0, szerokości zachowane fragmentów od 1,1 do 3,7.</p> <p>Waga: w przedziale od 0,6 do ok. 30,0 g; łącznie 144,6 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	<p>13</p> <p>491/59</p> <p>607/59</p> <p>561/59</p> <p>2312/73</p>
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – łącza konstrukcyjne: gwoździe				
84	<p>(1) 283/58 (2) 379/59 (3) 488a/59 (4) 495/59 (5) 529/59 (6) 554/59 (7) 559/59</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w.</p> <p>(1-7) Wyk I, war. 7a.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, odłamane dolne części kolców. Ze względu na grubą warstwę rdzy gwoździe są mało czytelne. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: niewielkie gwoździe o płaskich (rzadziej minimalnie wypukłych) główkach i kolcach o przekroju prostokątnym. Dwa zachowane ostrza są spiczaste (nr6-7).</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólne od 2,6 do 5,7, szer. główek od 0,6 x 1,4 do 1,1 x 1,8, wys. główek od 0,15 do 0,3.</p> <p>Waga: w przedziale od 4,0 do 9,; łącznie 39,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza połowego (nr</p>	<p>7</p> <p>283/58</p> <p>488a/59</p> <p>554/59</p> <p>559/59</p>

85	(1) 398/59 (2) 435/59 (3) 508/59 (4) 552/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. (1-3) Wyk I, war. 7a.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, odłamane dolne części kołców (poza nr 6-7). Ogólnie zły stan zachowania. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: niewielkie, silnie zniszczone gwoździe o płaskich lub lekko wypukłych okrągłych/owalnych główkach. Kolce mają przekroje prostokątne</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIC2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólne od 2,0 do 4,5, szer. główek zachow. od 0,9 do 2,5, wys. główek zachow. od 0,5 do 0,9.</p> <p>Waga: 12,0 i 18,0 g; pozostałe (2 i 4) brak danych; łącznie 30,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza połowego (nr 2 i 4).</p>	4	—
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – łącza konstrukcyjne: sztabki gwoździwane					
86	(1) 541/59 (2) 613/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. (1) Wyk I, war. 7a – chata, (2) Wyk. I, war. 7b	<p>Stan zachowania: zachowane w całości. Nr 1 pokryty grubą rdzą, złamany, nie konserwowany.</p> <p>Forma: sztabka nr odcięta prawdopodobnie w szerokości, a nr 2 – w grubości. Równomiernie zwężają ku spiczastym ostrzom. Przekroje kołców są prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. 6,7, grub. krawędzi górnej 0,4 x 0,7, grub. kolca 0,2 x 0,5, (2) dł. 6,0, grub. krawędzi górnej 0,3 x 0,5, grub. kolca 0,2 x 0,3 (po kons.)</p> <p>Waga: (1) 6,0, (2) 2,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>541/59 613/59</p>
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – łącza konstrukcyjne: ćwiek?					
87	432/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. Wyk I, war. 7a	<p>Stan zachowania: fragmentaryczne, brak dużej części kolca. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: masywny, ciężki stożkowy przedmiot (ćwiek?) z trzpieniem o przekroju prostokątnym. Główka „ćwieka” bardzo wysoka i ma odstawę zaoblonego czworoboku. Główka w trzpień przechodzi lejkowato.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: wys. ogólna zachow. 3,8, wys. główki 1,7/2,3, śred. główki 2,7; grub. kolca 0,5 x 0,8.</p> <p>Waga: 39,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

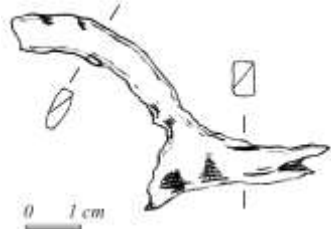
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – łącza konstrukcyjne: skoble					
88	(1) 318/58 (2) 434/59 (3) 579/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. (1-3) Wyk I, war. 7a, (4) Wyk. II, war. 6e4.	<p>Stan zachowania: fragmentarycznie zachowane skoble (brak dużych fragmentów ramion), pokryte grubym osadem rdzy. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: trzy małe skoble o wypukłych podstawach, i prostych równoległych do siebie ramionach. Przekroje poprzeczne podstaw i ramion są prostokątne ustawione poziomo.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB1b; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: (1) wys. 3,9, szer. 4,4, dł. ramion 3,4, grub. ramion 0,4 x 0,65, (2) wys. 4,2, szer. 2,6, dł. ramion ok. 3,0, grub. ramion 0,5 x 0,6 (rdzeń), (3) wys. 4,4, szer. 2,3 (duży ubytek podstawy), dł. ramion 4,2, grub. podstawy 0,4 x 0,9, grub. ramion 0,25 x 0,4 (rdzenie).</p> <p>Waga: (1) 26,0, (2) 7,0, (3) 5,0 g; łącznie 38,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – łącza konstrukcyjne: hak					
89	602/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. Wyk I, war. 7a	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, brak obu zakończeń. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: zgięty pod kątem prostym prawdop. hak. Przekroje ramienia i trzpienia są prostokątne ustawione pionowo.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 4,0, wys. ramienia zachow. 0,7, dł. trzpienia 3,9, grub. ramienia 0,4 x 0,7, grub. trzpienia 0,5 x 0,75.</p> <p>Waga: 5,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – łącza konstrukcyjne: okucie (fragment)					
90	480/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. Wyk I, war. 7a	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Jest to fragment większej całości. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: fragment trójkątnej blachy a w niej tkwi gwóźdź lu nit o płaskiej kwadratowej główce. Nit ten jest zaklepany od drugiej strony.</p> <p>Technika wykonania: rozkuwanie blachy, kucie/formowanie nita.</p> <p>Typ: -;</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 2,5, szer. zachow. 3,1, grub. blachy 0,2-0,3, szer. główki nita 1,1, x 1,2, wys. nita ok. 0,8, wys. główki nita 0,25 0,7.</p> <p>Waga: 5,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: krzesiwo					
91	400/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. Wyk I, war. 7a	Stan zachowania: zachowany w całości, pęknięty. Obłożny bardzo grubą rdzą. Nie konserwowany. Forma: prostokątne krzesiwo ramkowe. Szczegóły niewidoczne. Przekroje ramki prostokątne. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IC1; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 10,7, szer. zachow. ok. 3,5, szer. szczeliny zachow. ok. 0,9, grub. ramki 0,55 x 1,3 (boki wąskie 0,5 x 2,0 – rdzeń) Waga: 94,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: kabłąki od wiader					
92	(1) 460/59 (2) 574/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. Wyk I, war. 7a	Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowały się zakończenia z haczykiem lub jego resztką. Forma: łukowato wygięte dwa pręty, mniejszy o przekroju kwadratowym, większy (nr 2) o przekroju trapezowatym przechodzącym dołem w trójkątny. Okaz mniejszy 9nr 1) ma szczątkowo zachowany haczyk, a większy ma haczyk ponad półkolisty z tkwiącym w nim kawałkiem ucha wiadra lub kociołka. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IIA (nr 1) i II C/D (nr 2); wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 5,0, grub. 0,4 x 0,4, (2) dł. zachow. 11,0, grub. 0,3 x 0,7, śred. zewnętrzna haczyka 1,2. Waga: (1) 3,0, (2) 16,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – okucia pasów i elementy ubioru: sprzączka (fragment)					
93	423/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. Wyk I, war. 7a	Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak ponad połowy ramki i dużej części kolca. Nie konserwowana. Forma: zachowała się oś małej sprzączki wraz z kawałkiem ramki i zawiniętym na osi kolcu. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. zachow. 3,3, grub. osi 0,15 x 0,7, grub. kolca 0,4 x ? Waga: 3,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

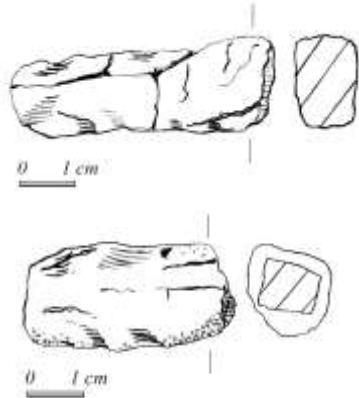
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: kolce łączy konstrukcyjnych i trzpienie narzędzi					
94	(1) 441/59 (2) 473/59 (3) 478/59 (4) 600/59 (5) 604/59 (6) 523/59 (7) 527/59 (8) 553/59 (9) 616/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. (1-10) Wyk I, war. 7a	Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak części górnej oraz w większości przypadków – ostrzy. Nie konserwowane (nr 4, 7-8). Forma: proste kolce o przekrojach kwadratowych lub zbliżonych. Zwężają się równomiernie ku ostrzu. Odnotowano dwa zachowane spiczaste ostrza. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. od 2,1 x 5,9, grub. od 0,3 x 0,3 do 0,65 x 0,7. Waga: w przedziale od 0,5 do 9,0 g; łącznie 29,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	9	
95	(1) 377/59 (2) 380/59 (3) 386/59 (4) 387/59 (5) 390/59 (6) 391/59 (7) 396/59 (8) 401/59 (9) 403/59 (10) 409/59 (11) 420/59 (12) 427/59 (13) 428/59 (14) 440/59 (15) 445/59 (16) 455/59 (17) 482a/59 (18) 497/59 (19) 521/59 (20) 536/59 (21) 544/59 (22) 548/59 (23) 552b/59 (24) 560/59 (25) 563/59 (26) 601/59 (27) 603/59 (28) 632/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. (1-11, 14-20, 22-28) Wyk I, war. 7a, (21) Wyk. I, war. 7a – chata (12-13), Wyk. I, jama.	Stan zachowania: fragmentaryczny, zróżnicowany. Część jest zdeformowana. Brak części górnej oraz w większości przypadków – ostrzy. Nie konserwowane poza okazami nr 14, 23-25, 28. Forma: proste kolce o przekrojach prostokątnych. Przeważnie zwężają się równomiernie ku ostrzu. Zachowały się tylko 3 ostrza spiczaste (nr 9-10, 17) i jedno płaskie półokrągłe ((nr 14). Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. od 2,2 x 57,3, grub. od 0,2 x 0,4 do 1,0 x 1,2. Waga: w przedziale od 0,5 do 34,0 g; łącznie 156,5. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarz polowego dla egzemplarzy nr 10, 12-13, 15, 17-18, 20-21, 26	28	409/59 440/59
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: taśmy/płaskowniki					
96	(1) 388/59 (2) 392/59 (3) 494/59 (4) 573/59 (5) 581/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. (2-5) Wyk I, war. 7a (1) Wyk. I, jama.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak obu zakończeń. Nie konserwowane (nr 1-3). Forma: różnej szerokości i długości odcinki taśm/płaskowników żelaznych. Przekroje poprzeczne prostokątne. Taśmy te są proste. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. od 2,8 do 8,4 (przeważnie 2,8-4,1), szer. 1,6-2,3, grub. 0,15-0,35 (rdzenie) Waga: (1) ok. 25,0, (2) 4,0, (3) 7,0, (4) 5,0, (5) 4,0 g; łącznie 45,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego dla egzemplarza nr 1.	5	 581/59 388/59

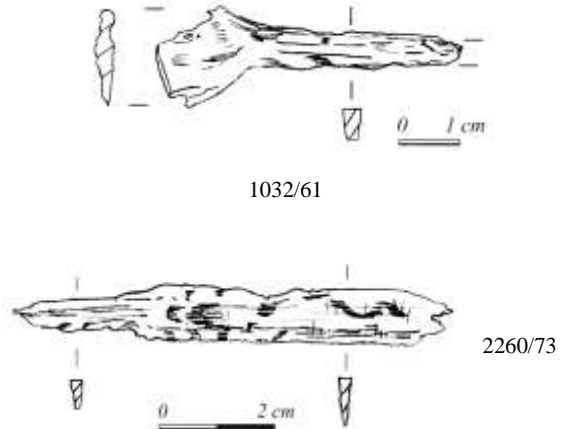
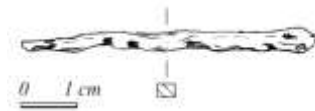
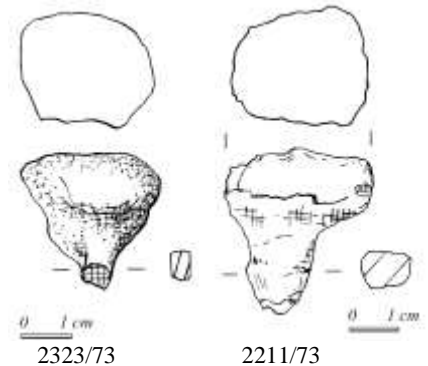
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: druty i pręty					
97	(1) 466/59 (2) 479/59 (3) 2317/73	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. (1-2) Wyk I, war. 7a. (1) Wyk. II, war 6e ₄ .	Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak zakończeń. Nie konserwowane (nr 1, 3). Forma: odcinek drutu o przekroju okrągłym, lekko wygięty (fragm. szydła?) i dwa odcinki prętów o przekrojach czworobocznych. Dość masywny pręt (nr 3) jest półokrągło wygięty. Technika wykonania: wyciąganie drutu i prętów, kucie/formowanie. Typ: I (drut) i II i III (pręty); wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 4,4, śred. 0,3; (2) dł. zachow. 2,2, grub. zachow. 0,5 x 0,5; (3) dł. zachow. 8,0, grub. 1,0 x 1,2 (rdzenie). Waga: (1) 0,5, (2) 0,5, (3) 26,0 g; łącznie 27,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha					
98	(1) 393/59 (2) 412/59 (3) 498/59 (4) 499/59 (5) 528/59 (6) 568/59 (7) 578/59 (8) 595/59	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. (1-8) Wyk I, war. 7a	Stan zachowania: fragmentaryczny. Nie konserwowane poza nr 5-6. Forma: niewielkie fragmenty blachy, przeważnie płaskie, tylko jeden okaz jest lekko łukowaty i ma zawiniętą krawędź (nr 1). Nie różnią się też nadto grubością. Jeden okaz (nr 8) składa się z trzech warstewek blachy o łącznej grub. 0,4 cm. Technika wykonania: rozkuwanie. Typ: -. Wymiary: szer. od 2,1 x 2,0 do 2,3 x 3,0, grub. 0,15- 0,25. Waga: w przedziale 2,0-7,0 g; łącznie: 23,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego dla egzemplarza nr 4.	8	
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki żelaza					
99	(1) 385/59 (2) 405/59 (3) 415/59 (4) 417/59 (5) 422/59 (6) 426/59 (7) 472/59 (8) 476/59 (9) 485/59 (10) 486/59 (11) 488b/59 (12) 575/59 (13) 580/59 (14) 583/59 (15) 586/59 (16) 595/59 (17) 598/59 (18) 611/59 (19) 612/59 (20) 701/60 (21) 702/60 (22) 704/60 (23) 2311/73 (24) 2313/73	Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w. (1-4, 6-16, 18-19)) Wyk I, war. 7a, (5) Wyk. I, Jama – poz. war. 7a (17, 20-22) Wyk. I, przy konstrukcjach drew., (23-24) Wyk. II, obiekt 15.	Stan zachowania: fragmentaryczny, bardzo silna korozja. Nie konserwowane. Forma: Prawie całkowicie skorodowane zbrylone pozostałości nieokreślonych przedmiotów zachowane w postaci amorficznych bryłek rdzy zmieszanej z ziemią. Technika wykonania: ? Typ: -. Wymiary: od 1,2 x 0,7 x 0,8 do 7,3 x 6,8 x 3,0 Waga: w przedziale 0,5-48,0 g; łącznie: 172,5 g (bez egz. brakujących) Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego dla egzemplarzy nr 5, 7, 13, 19-21.	24	

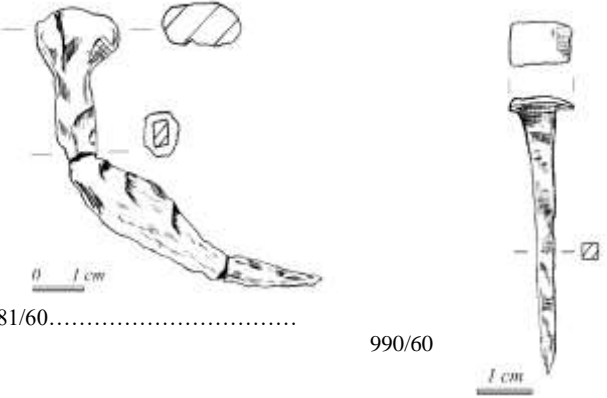
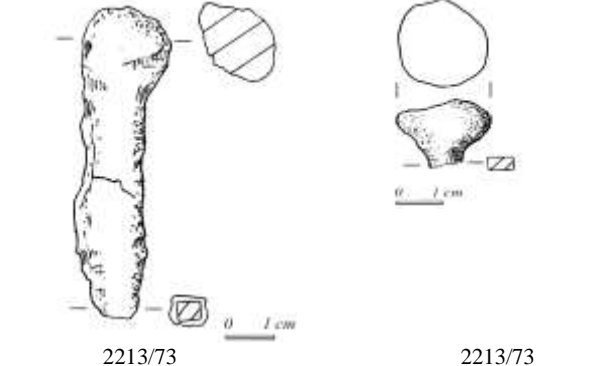
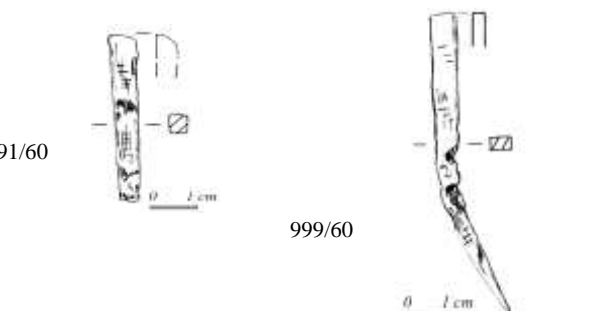
poziom osadniczy: 1 połowa XIII w. – przedmioty nieokreślone z powodu fragmentaryczności zachowania i braku analogii.

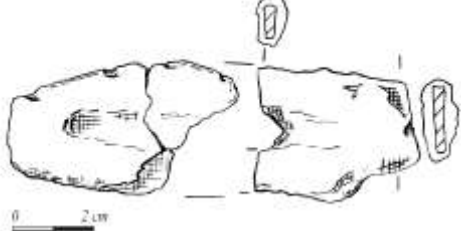
100	<p>(1) 474/59 (2) 520/59 (3) 526/59 (4) 549/59 (5) 617/59</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 1 poł. XIII w.</p> <p>(1-2, 4-5) Wyk. I, war. 7a, (3) Wyk. I, war. 7a – chata.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Nie konserwowane poza nr 4.</p> <p>Forma: różne pozostałości przedmiotów żelaznych, przeważnie silnie zniszczonych nie dające się zakwalifikować do konkretnych kategorii i są to: 1. amorficzny kawałek żelaza, ciężki, wygląda na odprysk masywnego przedmiotu, 2. amorficzny kształt, zapewne fragment jakiegoś przedmiotu, 3. być może gwóźdź? – ślady brązu na rdzy, 4. przypomina ostrogę, ale nią nie jest, 5. być może fragment ostrza noża lub część taśmy?</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: -.</p> <p>Wymiary: (1) 1,9 x 0,7 x 0,85, (2) 2,0 x 3,0 x ?, (3) 4,0 x 2,4 x 2,5, (4) dł.zachow. 5,8, szer. 3,7, grub. ramki 0,35 x 0,6, grub szyjki 0,45 x 0,65.</p> <p>Waga: (1) 4,0, (2) ?, (3) 11,0, (4) 7,0, (5) ?; łącznie 22,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Dane z inwentarza polowego dl egzemplarza nr 2 i 5.</p>	5	
-----	---	---	---	---	---

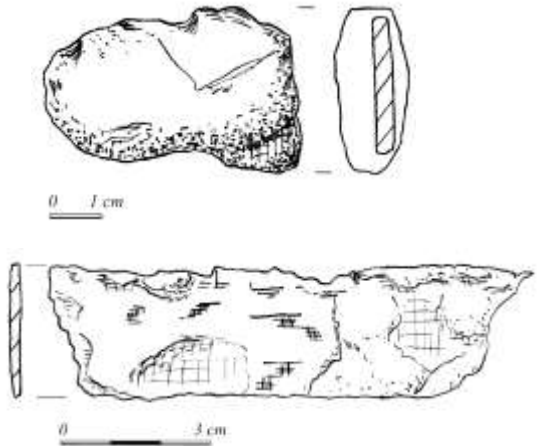
poziom osadniczy: około połowy XIII w. – półprodukty kowalskie

101	<p>(1) 1004/60 (2) 1015/61</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w.</p> <p>(1-2) Wyk. II, war. 6f.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, brak zakończeń (nr 2) i brak jednego zakończenia (nr 1.). Skorodowane.</p> <p>Forma: dwie podobne do siebie sztabki/pręty o przekroju poprzecznym prostokątnym. Masywne, ciężkie. Jedna z nich ma prawdopodobnie oryginalne zakończenie (nr 1).</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: I; wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 4,6, grub. 1,0 x 1,6 (rdzeń); (2) dł. zachow. 3,7, grub. 0,7 x 0,85.</p> <p>Waga: (1) 14,0, (2) 18,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>1004/60</p> <p>1015/61</p>
-----	--	--	--	---	--

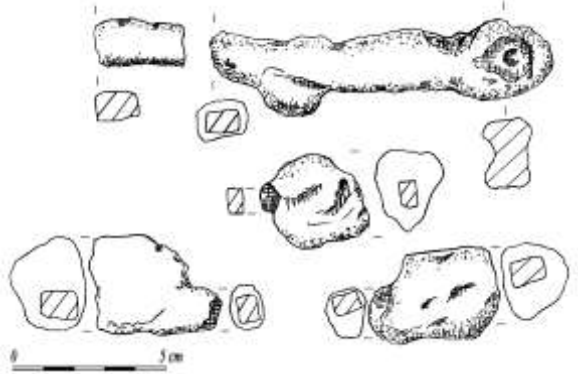
poziom osadniczy: okolo połowy XIII w. – narzędzia powszechnego użytku: noże					
102	(1) 1017/60 (2) 1019/61 (3) 1032/61 (4) 2260/73 (5) 2316/73	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. (1-3) Wyk. II, war. 6f, (4) Wyk. II, war. 6f ₂ , (5) Wyk. II, war. 6e ₄ .	Stan zachowania: fragmentaryczny. Nie konserwowany (nr 5). Forma: (1) głownia noża, masywna, silnie skorodowana, pozostałe cechy nieczytelne., (2) przejście głowni w trzpień małego noża, (3) przejście głowni w trzpień noża, trzpień wyodrębniony obustronnie ostro (4) nożyk typu prostego, o trzpieniu wyodrębnionym obustronnie ostro, (5) nożyk całkowicie skorodowany, być może o spiczastym sztychu oprawiony w kościaną rękojeść. Technika wykonania: rozkuwanie. Typ: IB2 (nr 4); wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 7,2, szer. głowni Zach. 1,4, grub. tylca 0,4, (2) dł. ogólna zachow. 4,0, dł. zachow. głowni ok. 2,0, szer. głowni 0,8, grub. tylca 0,2, grub. trzpienia 0,15 x 0,35, (3) dł. ogólna zachow. 5,2, dł. zachow. głowni 1,5, szer. głowni 1,7, grub. tylca 0,2, grub. trzpienia 0,3 x 0,6, (4) dł. ogólna zachow. 7,8, dł. głowni zachow. 5,0, szer. głowni 0,8, grub. tylca 0,25, grub. trzpienia 0,2 x 0,5, (5) dł. ogólna noża 7,0, szer. zachow. głowni 1,2, grub. trzpienia 0,3 x 0,6. Waga: (1) 32,0, (2) 4,0, (3) 6,0, (5) ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań	5	
poziom osadniczy: okolo połowy XIII w. – narzędzia powszechnego użytku: szydło					
103	977/60	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. Wyk II, war. 6f	Stan zachowania: fragmentaryczny, brak obu końców. Forma: prosty fragment prawdop. szydła o przekroju poprzecznym kwadratowy. Technika wykonania: wyciąganie pręta/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. 5,1, grub. 0,3 x 0,3. Waga: 0,5 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: okolo połowy XIII w. – łącza konstrukcyjne: gwoździe					
104	(1) 2211/73 (2) 2323/73 (3) 2428/73	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. (1) Wyk II, war. 6f ₁ , (2) Wyk. II, war. 6e ₄ , (3) Wyk. II, obiekt 18.	Stan zachowania: fragmentaryczny, brak dolnych części kolców. Bardzo silnie skorodowane (zwłaszcza nr 3), nie konserwowane. Forma: o dużych kwadratowych, płaskich główkach. Kolce - przekroje prostokątne. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IIA; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 3,4, wys. zachow. główki ok. 1,4, szer. zachow. główki 2,6 x 2,7, grub. kolca 0,7 x 1,0, (2) dł. zachow. ogólna 2,6, wys. zachow. główki ok. 1,0, szer. zachow. główki 2,3 x 2,7, grub. kolca 0,5 x 0,6, (3) dł. zachow. ogólna 7,8, wys. zachow. główki ok. 1,5, szer. główki zachow. ok. 2,7 x 3,0, grub. zachow. kolca ok. 1,2 x 1,8 Waga: (1) 19,0, (2) 15,0, (3) 20,0 g; łącznie 54,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	

105	<p>(1) 964/60 (2) 981/60 (3) 990/60 (4) 995/60</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w.</p> <p>(1-4) Wyk. II, war. 6f.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny (nr 1) i prawie całe (nr 2-3), silnie skorodowane, nie konserwowane (poza nr 3). Forma: średnie gwoździe o małych, płaskich prostokątnych główkach. Kolce mają przekroje prostokątne. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IIB; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 3,1 wys. zachow. główki 0,6, szer. zachow. główki 0,8 x 1,7, grub. kolca 0,4 x 0,6, (2) dł. zachow. ogólna 9,0, wys. zachow. główki ok. 0,8, szer. zachow. główki 0,9 x 1,3, grub. kolca 0,4 x 0,6, (3) dł. zachow. ogólna 3,4, wys. zachow. główki 0,3, szer. zachow. główki 0,35 x 1,0, grub. kolca ok. 0,25 x 0,4. (4) dł. ogólna zachow. 2,8, wys. zachow. główki ok. 1,1, szer. zachow. główki 0,65 x 2,6, grub. kolca 0,25 x 0,35 (rdzeń) Waga: (1) 7,0, (2) 8,0, (3) 2,0, (4) 7,0 g; łącznie 24,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	 <p>981/60.....</p> <p>990/60</p>
106	<p>(1) 967/60 (2) 2212/73 (3) 2213/73 (4) 2359/73</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w.</p> <p>(1) Wyk II, war. 6e (2) Wyk. II, war. 6f₁, (3) Wyk. II, war. 6h (4) Wyk. II, war. 6h</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, brak dolnych części kolców. Bardzo silnie skorodowane, nie konserwowane. Forma: gwoździe o niewielkich wypukłych okrągłych/owalnych główkach. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IC/D2; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 5,6, wys. zachow. główki ok. 1,5, szer. zachow. główki 1,8 x 1,9, grub. kolca 0,5 x 0,7 (rdzeń), (2) dł. zachow. ogólna 6,0, wys. zachow. główki ok. 1,0, szer. zachow. główki 1,5 x 1,8, grub. kolca 0,5 x 0,7 (rdzeń) (3) dł. zachow. ogólna 1,4, wys. zachow. główki ok. 0,9, szer. zachow. główki zachow. ok. 1,8 x 1,9 grub. zachow. kolca ok. 0,25 x 0,5, (4) dł. zachow. ogólna 6,6, wys. zachow. główki 1,1, szer. zachow. główki 1,1 x 1,3, grub. kolca 0,2 x 1,4 (rdzeń). Waga: (1) 14,0, (2) 12,0, (3) 5,0, (4) 25,0 g; łącznie 56,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	 <p>2213/73</p> <p>2213/73</p>
poziom osadniczy: około połowy XIII w. – łącza konstrukcyjne: sztabki gwoździowane					
107	<p>(1) 991/60 (2) 999/60</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w.</p> <p>(1-2) Wyk II, war. 6f.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny (nr 1), cała, lekko zgięta (nr 2), korozja nieznaczna. Forma: sztabki delikatnej budowy, odcięte w szerokości, zwięzają się w stronę spiczastego ostrza (nr 2). Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IA1; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 3,6, grub. kolca 0,4 x 0,5 (po kons.), (2) dł. 6,4, grub. krawędzi górnej 0,3 x 0,5, grub. kolca 0,2 x 0,45 (po kons.). Waga: (1) 5,0, (2) 3,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>991/60</p> <p>999/60</p>

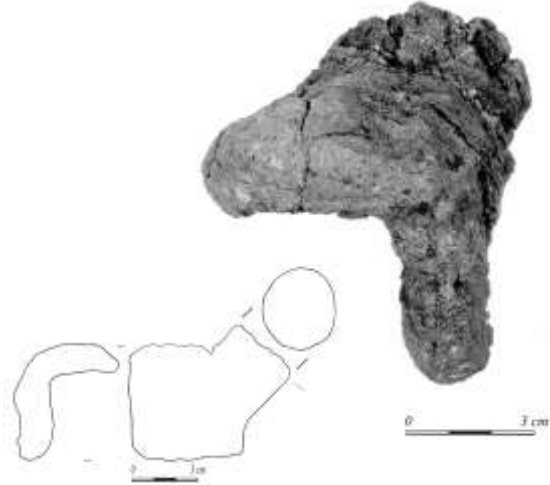
poziom osadniczy: około połowy XIII w. – łącza konstrukcyjne: okucie					
108	956/60	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. Wyk II, war. 6f.	Stan zachowania: fragmentaryczny (7 fragm.). Forma: kawałki blachy z osadzonymi w niej nitami (widoczne zaklepanie od spodu). Mogą to też być pozostałości nakładek nitów. Anie większego okucia z blachy. Technika wykonania: rozkuwanie blachy, wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ:? Wymiary: 1,9 x 1,3 i 2,0 x 1,0, grub. blachy 0,15-0,2, śred. nitów 0,8/0,9 i 0,6/0,7 oraz fragm.. kolca o dł. 2,1 i grub. 0, x 0,6 (po kons.). Waga: 10,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: około połowy XIII w. – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: krzesiwo					
109	2355/73	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. Wyk II, war. 6h.	Stan zachowania: fragmentaryczny, braki środkowej części krzesiwa. Silnie skorodowany, połamany. Nie konserwowany. Forma: krzesiwo ramkowe, szczegóły budowy nieczytelne. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IC1; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 9,5, grub. ramki 0,2 x 0,8 (rdzeń) Waga: 37,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: około połowy XIII w. – broń miotająca: grotów beltów (fragmenty)					
110	(1) 961/60 (2) 2221/73	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. (1) Wyk II, war. 6f, (2) Wyk. II war. 6f ₁ – poza obiektem 5	Stan zachowania: fragmentaryczny, bardzo źle zachowane. Nie konserwowany (nr 2). Forma: praktycznie w wypadku nr 2 to bryłka rdzy i widoczny w niej masywny rdzeń o kształcie romboidalnym (tak jak u grotów betów), a nr 1 po konserwacji już nie przypomina grotu („grot bełtu” – wg zapisu w inwentarzu polowym). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ:? Wymiary: (1) dł. zachow. 4,2, grub. zachow. 0,5 x 1,0/0,9 x 1,2, (2) dł. zachow. 0,7, grub. liścia grotu 1,5 x 1,7 (rdzeń), Waga: (1) 5,0, (2) 9,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	—

poziom osadniczy: około połowy XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: kolce					
111	<p>(1) 939/60 (2) 951/60 (3) 957/60 (4) 958/60 (5) 959/60 (6) 960/60 (7) 963/60 (8) 965/60 (9) 968/60 (10) 970/60 (11) 972/60 (12) 973/60 (13) 978/60 (14) 982/60 (15) 983/60 (16) 997/60 (17) 1001/60 (18) 1002/60 (19) 1021/61 (20) 2222/73 (21) 2230/73 (22) 2232/73 (23) 2241/73 (24) 2244/73 (25) 2243/73 (26) 2252/73 (27) 2276/73 (28) 2329/73 (29) 2331/73 (30) 2361/73 (31) 2378/73</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w.</p> <p>Wyk II, war. 6e (1-3, 5-6, 9-10), 6f (4, 7-8, 11-19), 6f₁ (20-22), 6e₃ (24-25), 6f₂ (26), 6e₃ (27), obiekt 17 (28-29), 6h (30-31).</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Skorodowane, pokryte w większości osadem korozyjnym.. Konserwacji poddano obiekty nr 2-4, 8-11, 17-18.</p> <p>Forma: kolce gwoździ, innych łączы konstrukcyjnych i trzpieni narzędzi mają odłamane części górne i często też dolne (ostrza). Ich przekroje poprzeczne są prostokątne. W większości na zachowanym odcinku zwężają się. Stwierdzono zaledwie 2 ostrza o formie spiczastej (nr 11, 21)..</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ:II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. zachow. w przedziale od 1,2 do 13,4 (najczęściej 3-5 cm), grub. zachow. od 0,25 x 0,6 do 0,9 x 1,3 (najczęściej 0,4 x 0,6).</p> <p>Waga: 0,5 do 27,0 g; łącznie 239,5 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Dane z inwentarza polowego dla nr 1.</p>	31	—
poziom osadniczy: około połowy XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: taśmy/plaskowniki					
112	<p>(1) 2236/73 (2) 2281/73</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w.</p> <p>(1) Wyk. II, war. 6f₁, (2) Wyk. II, war. 6e₄.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, brak zakończeń. Skorodowane. Nie konserwowane..</p> <p>Forma: odcinki dość masywnych płaskich taśm/plaskowników o przekrojach poprzecznych prostokątnych.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ:IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 5,2, grub. 0,4, szer. 2,8 (rdzeń), (2) dł. zachow. 9,7, grub. 0,2, szer. 2,5 (rdzeń),</p> <p>Waga: (1) 43,0, (2) 17,0 g; łącznie 60,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>2236/73</p> <p>2281/73</p>

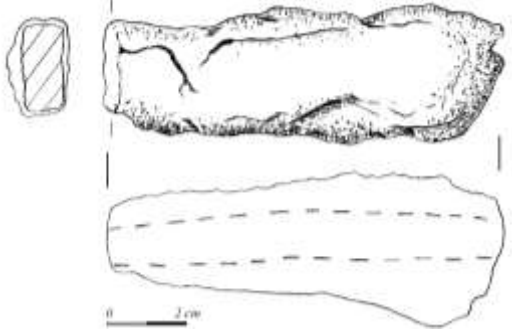
poziom osadniczy: około połowy XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: pręty (fragmenty)					
113	(1) 1031/61 (2) 2392/73	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. (1) Wyk II, war. 6f, (2) Wyk. II war. 6h	Stan zachowania: fragmentaryczny, silnie skorodowane. Nie konserwowane. Forma: są top krótkie odcinki resztek nieokreślonych przedmiotów żelaznych zachowanych w formie prętów o przekrojach czworobocznych. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: III, wg. T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 3,0, grub. 0,8 x 0,8 (rdzeń), (2) dł. zachow. 2,9, grub. 0,6 x 0,9 (rdzeń), Waga: (1) 9,0, (2) 9,0 g; łącznie 18,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	—
poziom osadniczy: około połowy XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: ostrza (fragmenty)					
114	(1) 1027/61 (2) 2201/73 (3) 2256/73 (4) 2377/73	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. (1-4) Wyk II, war. 6f, 6f ₁ , 6f ₂ , 6h (po jednej sztuce)	Stan zachowania: fragmentaryczny, silnie skorodowane. Nie konserwowane. Forma: są top krótkie odcinki ostrzy narzędzi tnących (noże, sierpy itp.), których stan zachowania nie pozwala określić rodzaju przedmiotu i jego typu. Przekroje poprzeczne są trójkątne. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: III, wg. T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 2,7, szer. ostrza 0,9, grub. tylca 0,4, (2) dł. zachow. 3,5, szer. ostrza 0,9, grub. tylca 0,25, (3) dł. zachow. 3,7, szer. ostrza 0,9, grub. tylca 0,3, (4) dł. zachow. 5,5, szer. ostrza 1,3 (rdzeń), grub. tylca 0,25 (rdzeń) Waga: (1) 3,0 (2) 7,0, (3) 4,0, (4) 48,0 g; łącznie 63,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	—
poziom osadniczy: około połowy XIII w. – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmenty)					
115	2330/73	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. Wyk. II war. 6h	Stan zachowania: fragmentaryczny (dwa większe ułamki), silnie skorodowane. Nie konserwowane. Forma: są to kawałki płaskiej blachy o rdzeniach słabo czytelnych. Obecności krawędzi nie stwierdzono. Technika wykonania: rozkuwanie. Typ: III, wg. T. Sawickiego. Wymiary: 5,7 x 7,0 + 6,0 x 7,0 + dwie małe kawałki, grubość blachy ok. 0,3. Waga: 119,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

poziom osadniczy: około połowy XIII w. – przedmioty nieokreślone z powodu złego stanu zachowania: bryłki					
116	(1) 962/60 (2) 1020/61 (3) 1036/61 (4) 2324/73 (5) 2332/73 (6) 2365/73 (7) 2375/73 (8) 2376/73 (9) 2383/73 (10) 2428b/73 (11) 2477/74	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. Wyk. II, war. 6f (1-3) war. 6e ₄ (4) war. 6e ₃ (5) war. 6h (6-9, 11), obiekt 18	Stan zachowania: fragmentaryczny (dwa większe ułamki), silnie skorodowane. Nie konserwowane. Pod nr 4 – 4 bryłki, pod nr 7 - 2 szt., pod nr 11 – 4 szt. Forma: są to niemal całkowicie skorodowane kawałki bliżej nieokreślonych przedmiotów zachowane pod postacią amorficznych bryłek. Technika wykonania: ? Typ: - Wymiary: 0,3 x 0,4 x 0,3 do 5,8 x 2,4 x 2,0 Waga: od 3,0 do 30,0 g; łącznie 247 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego dla nr 5.	11 pozycji	—
poziom osadniczy: około połowy XIII w. – przedmioty nieokreślone z powodu fragmentarycznego stanu zachowania i braku analogii					
117	1028/61	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. Wyk. II, war. 6f.	Stan zachowania: silnie skorodowany, częściowo pokryty grubą rdzą. Nie konserwowane. Forma: kulista ze spłaszczonymi biegunami? – bryłka przypomina odważnik beczulkowaty? Przedmiot niedostępny. Technika wykonania: ? Typ: ? Wymiary: śred. ok. 3,5, wys. ? Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego.	1	—
118	2323/73	Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w. Wyk. II, war. 6e ₄ .	Stan zachowania: silnie skorodowany, połamany (5 fragm. nie składających się). Pokryty grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowany. Forma: trudny do określenia przedmiot składający się z prętów (niektóre lekko łukowate) o przekroju prostokątnym, a jeden z nich (najdłuższy) jest zakończony uszkiem – być może to masywny kablak od wiadra/kociołka? Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. 12,5 + 5,5 + 3,3 + 4,0 + 5,1, grub. pręta od 0,7 x 0,9 do 1,0 x 1,3 (rdzenie), śred. uszka 2,8 (wewnętrzna ok. 1,6). Waga: 187,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego.	1	

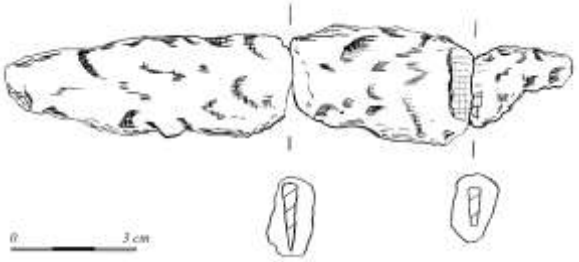
poziom osadniczy: około połowy XIII w. – przedmioty nieokreślone z powodu fragmentarycznego stanu zachowania i braku analogii

119	2200/73	<p>Poziom osadniczy (datowanie): ok. poł. XIII w.</p> <p>(1-2) Wyk. II, war. 6fj.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, brak ok. ½ czworoboku (obudowy?). Skorodowany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: Masywny, ciężki przedmiot przypominający okucie. Składa się z czworobocznej obudowy, która przechodzi w ukośnie ustawioną okrągłą tuleję (dyszę?). Tuleja ta jest wypełniona wewnątrz (rdza z ziemią).</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: -</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 7,0, szer. obudowy ok. 5,32 x 5,5 (rekontr.), grub. ścinki obudowy 1,0-1,4, dł. tulei (dyszy) ok.2,7, śred. zachow. ok. 3,4</p> <p>Waga: 165,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	---------	---	---	---	---

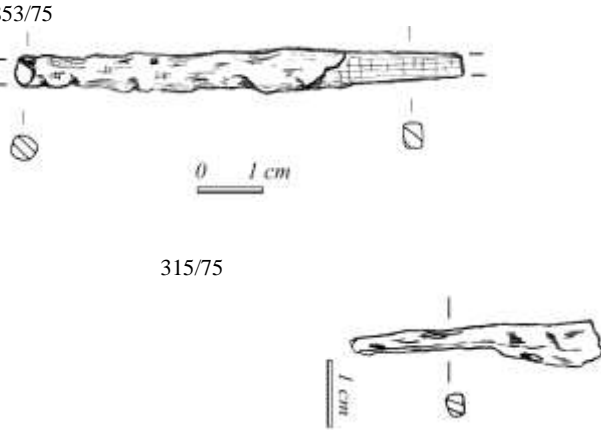
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – półprodukt kowalski

120	<p>(1) 2248/73 (2) 2842/75</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r.</p> <p>(1) Wyk. II, obiekt 5, (2) Wyk. Ic, war. 7</p>	<p>Stan zachowania: nie konserwowane, skorodowane (zwłaszcza nr 2).</p> <p>Forma: nr 1 to trójkątna bryłka żelaza, ciężka, a nr 2 to masywna sztaba żelazna o przekroju prostokątnym, która rozwarstwia się w 3 warstwy (tak była skuwana?).</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: I (nr 2); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) 3,0 x 2,5 x 2,0; (2) dł. zachow. 10,2, szer. 2,8/2,4 (rdzeń), grub. 1,1.</p> <p>Waga: (1) 18,0, (2) 175,0 g; łącznie 193,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza połowego dla nr 5.</p>	2	 <p>2842/75</p>
-----	--	---	---	---	--

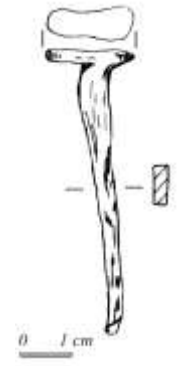
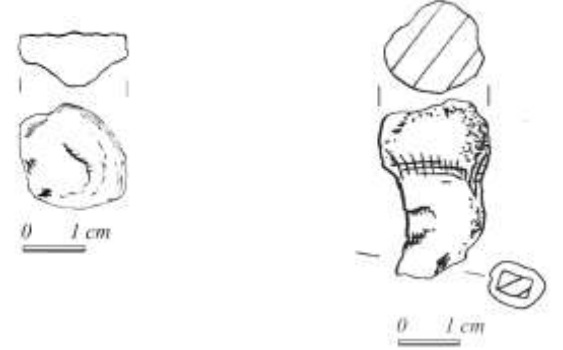
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – narzędzia powszechnego użytku: noże

121	(1) 291/58 (2) 2242/73	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. (1) Wyk. I, war. 7, (2) Wyk. II, obiekt 5	<p>Stan zachowania: nr 1 – brak tylko końcówki trzpienia, ale silnie skorodowany. Nr 2 – przejście głowni w trzpień, silnie skorodowany.. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: nr 1 – typ noża o osi symetrii podłużnej wspólnej dla trzpienia i głowni, linia grzbietu lekko lukowata, ostrza lukowata unosi się do tyłu tworząc klasyczny sztych ostry. Trzpień wyodrębniony obustronnie: od tyłu łagodnie, od ostrza ostro. Nr 2 – dość szeroka głownia, trzpień nieodgięty (?), wyodrębniony obustronnie ostro (typ I?).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB3, sztych IB1 (nr 1); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. ogólna zachow. 13,2, dł. głowni 12,0, szer. głowni 1,8, grub. tyłca 0,35, grub. trzpienia 0,3 x 0,9 (rdzenie). (2) dł. ogóln zachow. 6,0, dł. głowni zachow. 4,0, szer. głowni zachow. 2,8, grub tyłca zachow. 0,7, grub. trzpienia 0,5 x 0,7 (rdzeń)</p> <p>Waga: (1) 55,0, (2) 15,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>291/58</p>
-----	---------------------------------	--	---	---	---

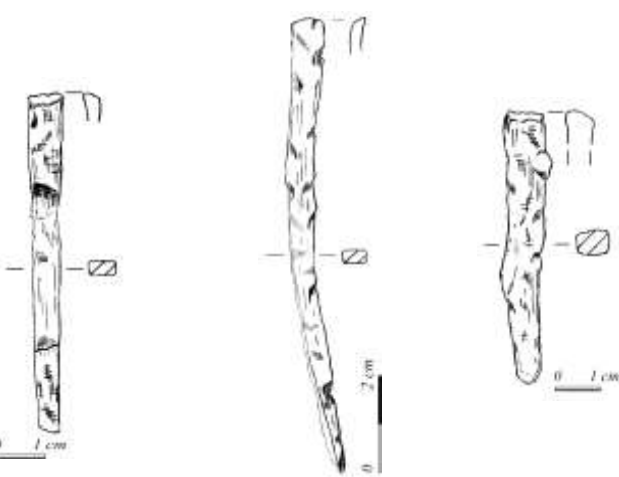
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – narzędzia powszechnego użytku: szydła (fragmenty)

122	(1) 315/58 (2) 2853/75	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. (1) Wyk. I, war. 7, (2) Wyk. Ic war. 7	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak obu zakończeń. Skorodowane. Po konserwacji.</p> <p>Forma: proste szydło o przekroju prostokątnym (nr 1) i okrągłym przechodzącym w prostokątny (nr 2).</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie preta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA lub IIA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 4,0, grubość zachow 0,4 x 0,6 i 0,25 x 0,3, (2) dł. zachow. 6,4, grub. 0,3 x 0,4 i śred. 0,4, grub tyłca zachow. 0,7, grub. trzpienia 0,5 x 0,7 (rdzeń)</p> <p>Waga: (1) 0,5, (2) 5,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>2853/75</p> <p>315/75</p>
-----	---------------------------------	---	--	---	---

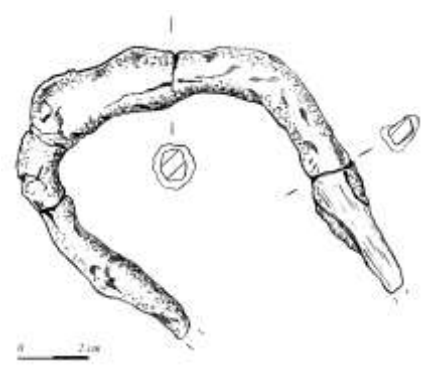
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – łącza konstrukcyjne: gwoździe

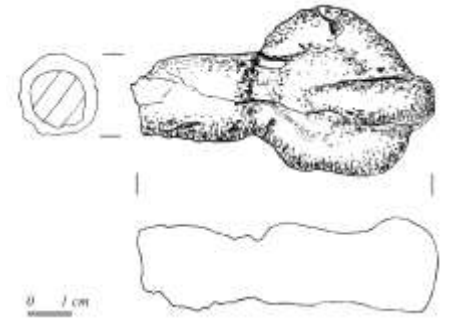
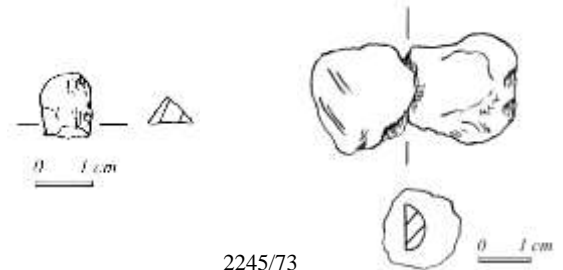
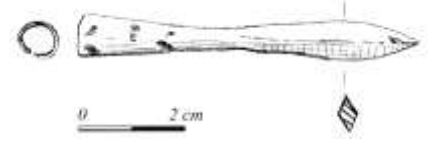
<p>123</p>	<p>(1) 321/58 (2) 358/58 (3) 359/59 (4) 375/59</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. (1-3) Wyk. I, war. 7, (4) Wyk. I, jama.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak zakończeń kolców (ostrzy). Po konserwacji. Forma: niewielkie gwoździe o prostokątnych płaskich główkach. Kolce mają przekroje prostokątne. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB2; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 2,0, wys. główki zachow. ok. 0,6, szer. główki zachow. 1,2 x 2,1, grub. kolca 0,3 x 0,5 (rdzeń), (2) dł. zachow. ogólna 4,7, wys. zachow. główki 0,5, szer. zachow. główki 1,3 x 1,6, grub. zachow. kolca 1,0 x 1,1, (3) dł. ogólna zachow. 3,2, wys. zachow. główki 1,7, szer. zachow. główki 1,5 x 2,2, grub. zachow. kolca 0,4 x 0,6, (4) dł. zachow. ogólna 5,5, wys. główki 0,3, szer. główki 0,5 x 1,6, grub. kolca 0,3 x 0,8. Waga: (1) 5,0, (2) 12,0, (3) 12,0, (4) 8,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	<p>4</p>	 <p>375/59</p>
<p>124</p>	<p>(1) 312/58 (2) 326/58 (3) 2296/73</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. (1-2) Wyk. I, war. 7, (3) Wyk. II, war. 6g.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak zakończeń kolców (ostrzy). Po konserwacji (nr 2). Forma: niewielkie gwoździe o okrągłych płaskich główkach. Kolce mają przekroje prostokątne.. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIC2; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 2,9, wys. główki zachow. ok. 0,6, szer. główki zachow. 2,0 x 2,4, grub. kolca zachow. 0,7 x 0,8, (2) dł. zachow. ogólna 0,9, wys. zachow. główki 0,5, szer. zachow. główki 1,8 x 1,9, grub. zachow. kolca ? (3) dł. ogólna zachow. 2,7, wys. zachow. główki 0,7, szer. zachow. główki 1,4 x 1,6, grub. kolca 0,3 x 0,6 (rdzeń). Waga: (1) 13,0, (2) 3,0, (3) 5,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	<p>3</p>	<p>326/58 2296/73</p>

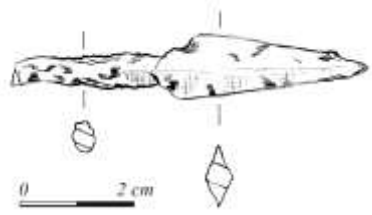
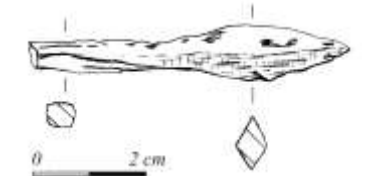
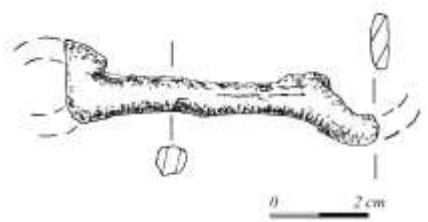
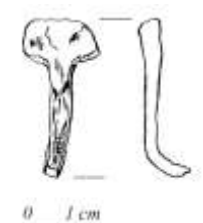
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – łącza konstrukcyjne: gwoździe

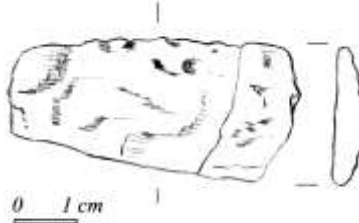
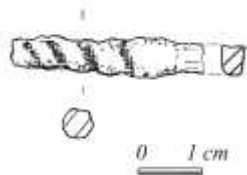
125	<p>(1) 253/58 (2) 260a/58 (3) 274/58 (4) 275/58 (5) 2868/75</p>	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r.</p> <p>(1-4) Wyk. I, war. 7, (5) Wyk. Id, war. 6 poziom a.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak zakończeń kolców (ostrzy). Po konserwacji.</p> <p>Forma: sztabki gwoździowate o prostokątnych przekrojach poprzecznych. Zwężają się w stronę ostrza. Odcięte w szerokości.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. 10,1, grub. krawędzi górnej 0,4 x 0,8, grub. kolca 0, x 0,6, (2) dł. zachow. 4,0, grub. krawędź i górnej 0,3 x 0,6, grub. kolca 0,25 x 0,4, (3) dł. zachow. 6,6, grub. krawędzi górnej 0,3 x 0,65, grub. kolca 0,3 x 0,55, (4) dł. zachow. 8,1, grub. krawędzi górnej 0,7 x 0,9, grub. kolca 0,6 x 0,8, (5) dł. zachow. 6,0, grub. zachow. krawędzi górnej 0,7 x 1,0, grub. kolca zachow. 0,6 x 0,8.</p> <p>Waga: (1) 9,0, (2) 3,0, (3) 5,0, (4) 29,0, (5) 8,0 g; łącznie 54,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	5	<p>274/58 253/58 2868/75</p>
-----	---	--	---	---	--

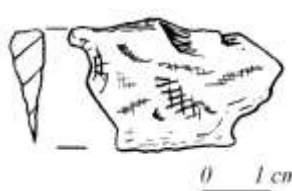

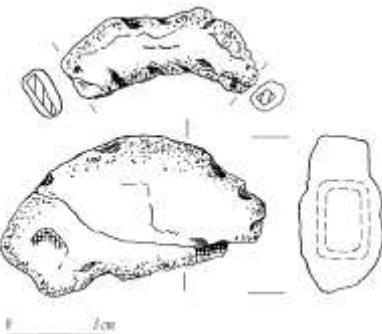
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – łącza konstrukcyjne: skobel

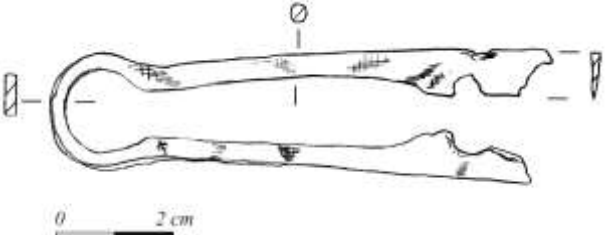
126	342/58	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r.</p> <p>Wyk. I, war. 7,</p>	<p>Stan zachowania: w całości, połamany, pokryty grubym osadem rdzy.</p> <p>Forma: duży skobel o wypukłej podstawie i ramionach wtórnie zdeformowanych. Przekroje są prostokątne ustawione poziomo.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: szer. zachow. 8,0, grub. podstwy 0,7 x 0,9, dł. ramion ok. 7,0, grub. ramion 0,5 x 0,8 (rdzeń).</p> <p>Waga: 60,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	--------	--	--	---	--

poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: kabłąk od wiadra?					
127	2870/75	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. Wyk. Ic, war. 6 p. a.	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Nie konserwowany. Forma: masywny kabłąk(?) o przekroju poprzecznym kwadratowym. z wypukłymi bokami (prawie okrągły), zaopatrzony w haczyk (cieńszy od kabłąka). A w nim tkwi kółko. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IIA; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 7,2, grub. kabłąka 1,1 x 1,1, dł. haczyka ok. 3,1, szer. haczyka ok. 1,0, śred. kółka zewnętrzna ok. 4,0, grub. ramki kółka zachow. 0,7 x 0,8. Waga: 43,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: obręcze od wiader					
128	(1) 2228/73 (2) 2245/73	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. Wyk. II, obiekt 5.	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowane. Nie konserwowane. Forma: krótkie odcinki prawdopodobnie obręczy od wiader klepkowych. Nr 1 ma przekrój trójkątny a nr 2 – półokrągły. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB; wg T. Sawickiego. Wymiary: szer. zachow. 8,0, grub. podstawy 0,7 x 0,9, dł. ramion ok. 7,0, grub. ramion 0,5 x 0,8 (rdzeń). Waga: 60,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	2228/74 2245/73
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – broń miotająca: groty strzał i beltów					
129	224/58	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. Wyk. I, war. 7.	Stan zachowania: bardzo dobry, w całości. Po konserwacji. Forma: drobnej budowy smukły grot o liściu lurowatym zaopatrzony w tulejkę o obwodzie zamkniętym na styk. Przekrój liścia jest płasko-romboidalny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: grupa II, typ 5; wg T. Sawickiego i A.F. Medvedeva, 1966. Wymiary: . dł. ogólna 6,6, dł. liścia 3,5, grub. liścia 0,4 x 0,7, śred. tulejki dołem 0,75. Waga: 8,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

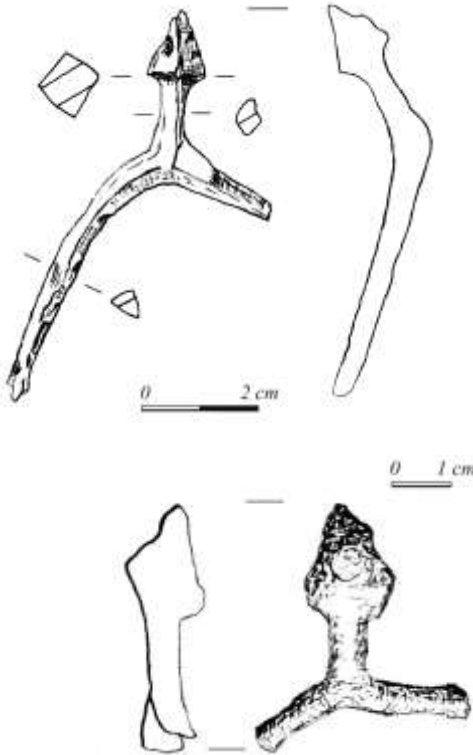
130	(1) 341/58 (2) 357/58	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. (1-2) Wyk. I, war. 7.	<p>Stan zachowania: bardzo dobry, brak kolców-trzpieni. Po konserwacji.</p> <p>Forma: drobnej budowy groty prawdop. z trzpieniem. Nr 1 ma liść lancetowaty o przekroju romboidalnym, wsparty na trzonie o przekroju owalnym. Nr 2 ma liść lurowaty o przekroju płasko-romboidalnym. Liść przechodzi dołem w trzon o przekroju kwadratowym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa III, typ 40 (nr 1) i 78 (nr 2); wg T. Sawickiego i A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: . (1) dł. ogólna 6,4, dł. liścia 3,7, grub. liścia 0,5 x 1,1, (2) dł. ogólna 6,1, dł. liścia 3,0, grub. liścia 0,7 x 1,0, grub. trzonu 0,55 x 0,6.</p> <p>Waga: (1) 6,0, (2) 11,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	<p>357/58</p> <p>341/58</p>
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – oporzędzenie jeźdźca: wędzidło (fragment)					
131	2872a/75	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. Wyk. Ic, war. 6 poziom a.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: człon wędzidla ogniwkowego pozbawiony uszek. Przekrój trzonu okrągły, uszek – prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: . dł. zachow. 6,0, grub. trzony śred. 0,65, grub. uszek zachow. 0,4 x 1,1</p> <p>Waga: 10,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – wyposażenie końskie: gwóźdź – podkowiak					
132	344/58	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. Wyk. I, war. 7.	<p>Stan zachowania: dobry, brak ostrza kolca. Po konserwacji.</p> <p>Forma: główka wąska, wysoka, trapezowata. Kolec zgięty ma przekrój prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIB2; wg T. Sawickiego, typ 15 wg J. Kaźmierczyka, 1978.</p> <p>Wymiary: . wys. ogólna zachow. 3,4, wys. główki 0,8, szer. główki 0,4 x 1,5, grub. kolca 0,2 x 0,3.</p> <p>Waga: 10,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – przedmioty o funkcji alternatywnej: kolce					
133	(1) 241/58 (2) 260b/58 (3) 265/58 (4) 276/58 (5) 277/58 (6) 280/58 (7) 284/58 (8) 294/58 (9) 295/58 (10) 296/58 (11) 297/58 (12) 301/58 (13) 302/58 (14) 304/58 (15) 306/58 (16) 307/58 (17) 313/58 (18) 316/58 (19) 320/58 (20) 322/58 (21) 323/58 (22) 324/58 c.d. w kolumnie 4	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. (1-32) Wyk. I, war. 7, (33-37) Wyk. II, obiekt 5 – chata, (38-41) Wyk. II, war. 6g, (42) Wyk. Id, war. 6 poziom a.	Stan zachowania: zróżnicowany. Po konserwacji nr 2-4, 6, 9, 12-19, 21-25, 27-29, 31-32. Forma: odcinki kolców łączy konstrukcyjnych, trzpieni narzędzi itp.. Przeważnie są one proste, sporadycznie powyginane. Przekroje są prostokątne, wyjątkowo kwadratowe (nr 1, 4, 20). Rzadko są zachowane ostrza spiczaste (nr 1, 6, 16) i płaskie półokrągłe (nr 2, 21). Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: I (nr 1, 4, 20) i II (pozostałe); wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. w przedziale od 1,4 do 9,4 i grub. w przedziale 0,2 x 0,4 do 0,8 x 1,2 Waga: w przedziale od 0,5 do 22,0 g; łącznie 217,5 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. c.d. numeracji z kolumny 2. (23) 327/58, (24) 329/58, (25) 331/58, (26) 343/58, (27) 345/58, (28) 353/58, (29) 355/58, (30) 356/58, (31) 361/58, (32) 365/58, (33) 2246/73, (34) 2247/73, (35) 2251/73, (36) 2255/73, (37) 2272/73, (38) 2274/73, (39) 2287/73, (40) 2290/73, (41) 2303/73, (42) 2873/75.	42	260b/58 307/73
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – przedmioty o funkcji alternatywnej: taśmy/plaskowniki					
134	(1) 237/58 (2) 319/58 (3) 2262/73	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. (1-2) Wyk. I, war. 7, (3) Wyk. II, obiekt 13	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowane. Po konserwacji (nr 2). Forma: płaskie, niezbyt grube taśmy o przekrojach poprzecznych prostokątnych. Szerokości równe i jedna z nich lekko zwęża się (nr 1). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 4,5, szer. 1,6-2,2, grub. ok. 0,3, (2) dł. zachow. 4,0, szer. ok. 1,8, grub. 0,35, (3) dł. zachow. 2,2, szer. 1,1, grub. 0,35. Waga: (1) 13,0, (2) 8,0, (3), 2,0; łącznie 21,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – przedmioty o funkcji alternatywnej: druty i pręty					
135	(1) 292/58 (2) 311/58 (3) 2286/73 (4) 2872b/75	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. (1-2) Wyk. I, war. 7, (3) Wyk. II, war. 6g, (4) Wyk. II, war. 6 poziom a.	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowane. Nie konserwowane. Forma: krótkie, proste odcinki prawdopodobnie drutów i prętów o przekrojach okrągłym (nr 1, 4) i kwadratowym. Nr 1 ze względu na małą średnicę należy uznać za drut. Nr 4 jest tor dowany. Technika wykonania: wyciąganie, kucie/formowanie. Typ: I (nr 1, 4) i III (nr 2-3); wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 0,75, śred. ok. 0,2, (2) dł. zachow. 4,2, grub. 0,7 x 0,8 (rdzeń), (3) dł. zachow. 3,5, grub. 0,5 x 0,5, (4) dł. zachow. 3,0, śred. 0,45 (tor dowany), Waga: (1) 0,5, (2) 21,0, (3) 5,0, (4) 0,5 g; łącznie 27,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	

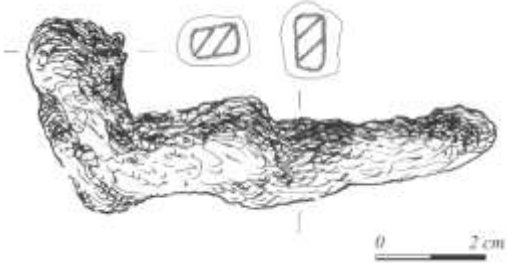
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – przedmioty o funkcji alternatywnej: ostrza					
136	(1) 220/58 (2) 225/58 (3) 2217/73 (4) 2233/73	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. (1-2) Wyk. I, war. 7, (3-4) Wyk. II, war. 6g, (4) Wyk. II, obiekt 5.	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowane. Nie konserwowane. Forma: krótkie odcinki części tnących noży, sierpów itp. Nie dają one żadnej możliwości określenia typu narzędzia. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: I (nr 1, 4) i III (nr 2-3); wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 4,5, szer. 0,8, grub. tylca 0,3, (2) dł. zachow. 4,2, szer. 1,0, grub. tylca 0,2, (3) dł. zachow. 3,8, szer. zachow. 1,5, grub. tylca 0,4 (rdzeń), (4) dł. zachow. 3,0, szer. 1,5, grub. tylca 0,45. Waga: (1) 0,5, (2) 2,0, (3) 10,0, (4) 10,0 g; łącznie 27,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki					
137	(1) 244/58 (2) 247/58 (3) 293/58 (4) 308/58 (5) 310/58 (6) 333/58 (7) 337/58 (8) 354/58 (9) 363/58 (10) 2253/73 (11) 2284/73 (12) 2301/73 (13) 2836/74 (14) 2879/75 (15) 2881/75	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. (1-9) Wyk. I, war. 7, (10) Wyk. II, objektb5 (11-12) Wyk. II, war. 6g, (13) Wyk. Id, war. 7, (14-15) Wyk. Id, war. 6 poziom a.	Stan zachowania: całkowicie skorodowane zbrylone małe fragmenty przedmiotów żelaznych. Nie konserwowane. Forma: zachowane w postaci amorficznych bryłek rdzy zmieszanej z ziemią. Bardzo rzadko widnieją w nich resztki rdzeni lub negatywy po zniszczonych przedmiotach. Technika wykonania: ? Typ: - Wymiary: w przedziale od 0,5 x 0,5 x 0,4 do 5,7 x 3,8 x 3,2. Waga: od 0,5 do 28,0 g; łącznie 126 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza połowego dla nr 5 i 7.	15	
poziom osadniczy: 2 połowa XIII w.-1271 r. – przedmioty nieokreślone ze względu na brak analogii lub fragmentaryczność zachowania					
138	2293/73	Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r. Wyk. II, war. 6g	Stan zachowania: fragmentaryczny, silnie skorodowane, obłożone grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowane. Forma: fragmenty łukowatych, masywnych przedmiotów (lub przedmiotu?) żelaznych. Jeden. Mniejszy fragment przypomina odcinek sierpa(?), drugi, większy, rodzaj okucia(?) z prostokątnym rdzeniem w formie ramki.. Technika wykonania: kucie/formowanie Typ: - Wymiary: (1) dł. zachow. 6,2, grub. 1,4 x 0,3 (rdzeń) i 0,4 x 0,5 (rdzeń trzpienia?), (2) dł. zachow. 8,4, grub. 2,5, szer. 4,4. Waga: (1) 13,0 g, (2) 86,0 g; łącznie 99,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	

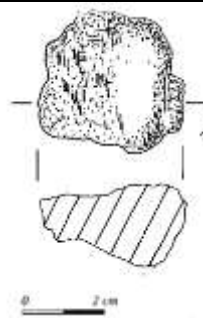
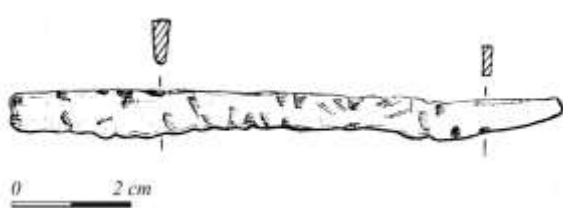
139	2521/73	<p>Poziom osadniczy (datowanie): 2 poł. XIII w.-1271 r.</p> <p>Wyk. II, war. 6g</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny(?), silnie skorodowany, obłożony grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: z wyglądu zachowanego przypomina niewielki klucz (np. do szkatuły). Widoczny okrągły (pełny wewnątrz) rdzeń.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: -</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow 5,6, szer „uchwyty” zachow. 2,3 x 2,4, grub. „uchwyty” zachow. 1,2, dł. zachow. „łski” 3,0, śred. „łaski” 1,1 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 18,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
przedmioty wczesnośredniowieczne na złożu wtórnym – narzędzia powszechnego użytku: nożyce					
140	5373/81	<p>Poziom osadniczy ? datowanie zabytku: XII-XIII w.?</p> <p>Wyk. VI, war. f1</p>	<p>Stan zachowania: dobry, fragmentaryczny, brak obu ostrzy.</p> <p>Forma: wykonane z jednego odcinka pręta niewielkie nożyczki kabłąkowe o kolistym kabłąku, prostych ramionach o przekroju czworobocznym i delikatnych trójkątnych ostrzach.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie</p> <p>Typ: IA1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 8,1, śred. kabłąka 1,9, grub. kabłąka 0,2 x 0,6, grub. ramion 0,3 x 0,4, dł. zachow. ostrzy ok. 2,4, szer. zachow. ostrzy 0,8.</p> <p>Waga: 12,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

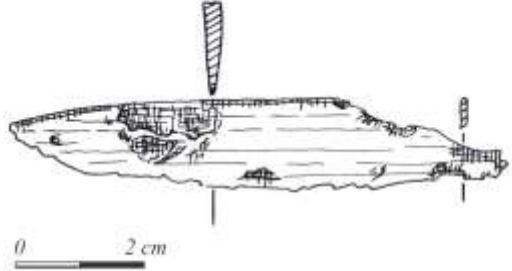
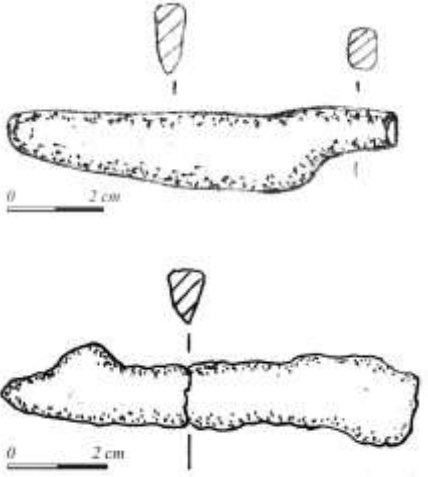
przedmioty wczesnośredniowieczne na złożu wtórnym – oporządzenie jeźdźca: ostrogi

141	(1) 1433/73 (2) 5703/08	<p>Poziom osadniczy ? datowanie zabytków: XII-XIII w.?</p> <p>(1) Wyk. IIa, war. 3 (2) Wyk. XXVII, war. gruz?</p>	<p>Stan zachowania: dobry, fragmentaryczny, brak dużej części obu ramion przy obu ostrogach. Po konserwacji (nr 1).</p> <p>Forma: podobne do siebie ostrogi z odgiętym bodźcem. Piramidalne kolce osadzone są na cienkiej szyjce. Przekrój ramion trójkątny (nr 1).</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie</p> <p>Typ: II4; wg Z. Hilczerówny, 1956.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 7,0, dł. bodźca 2,5, szer. podstawy kolca 0,9 x 0,9, dł. kolca 1,2, grub. szyjki zachow. 0,5 x 0,7, dł. zachow. ramion 4,5, grub. ramion 0,35 x 0,4, (2) dł. zachow. 4,2, dł. bodźca 3,0, dł. kolca 1,7, szer. podstawy kolca zachow. 1,3 x 1,3, grub. szyjki 0,5, grub. ramion 0,5.</p> <p>Waga: (1) 12,0, (2) ?</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Dane z inwentarza polowego dla ostrogi nr 2.</p>	2	 <p>1433/73</p> <p>5703/08</p>
-----	----------------------------------	---	---	---	---

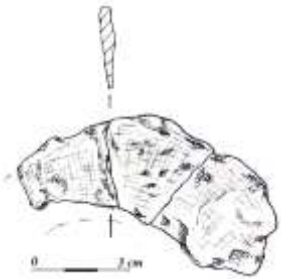
Tomasz Sawicki, Wczesnośredniowieczne kowalstwo w Kruszwicy
 Kruszwica, gród część północna (stanowisko 4). Katalog wyrobów żelaznych.
 Wykonał: Tomasz Sawicki, Rysował Tomasz Sawicki

Nr kat.	Nr inw.	Stratygrafia Chronologia Lokalizacja	Opis przedmiotu Wymiary [cm]	Ilość [szt.]	Ilustracja
poziom osadniczy 1/2? – łącza konstrukcyjne: hak					
142	470/53	Poziom osadniczy: 1/2? Chron.: 2 poł. X w. Wyk. V, war. j.	Stan zachowania: silnie skorodowany hak żelazny. Prawdopodobnie zachowany w całości. Nie konserwowany. Obecnie pokruszony. Forma: dość masywny hak o krótkim ramieniu łukowatym i prostym trzpieniu. Ramię i trzpień mają przekroje poprzeczne prostokątne ustawione w tej samej płaszczyźnie. Trzpień równomiernie zwęża się ku prawdopodobnie szpiczastemu ostrzu. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: VB2 wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 8,5, wys. zachow. ramienia 3,5, grub. ramienia 0,5 x 0,8, grub. trzpienia 0,5 x 0,9. Waga: 26,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 1/2 – przybory kupieckie: odważnik? (fragment)					
143	4869/65	Poziom osadniczy: 1/2. Chron.: 2 poł. X w. Wyk. XXXIV, war. 17c.	Stan zachowania: skorodowany, fragmentarycznie zachowany. Brak śladów płaszcza brązowego. Oznaczeń nie zarejestrowano. Forma: prawdopodobnie pozostałość odważnika kulistego o spłaszczonych biegunach („beczulkowatego”). Powłoka ze stopu miedzi, podobnie jak i oznaczenia, prawdopodobnie nie zachowały się. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: I?; wg T. Sawickiego. Wymiary: szer. zachow. 3,3, wys. zachow. 2,0 (po kons.). Waga: 27,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—

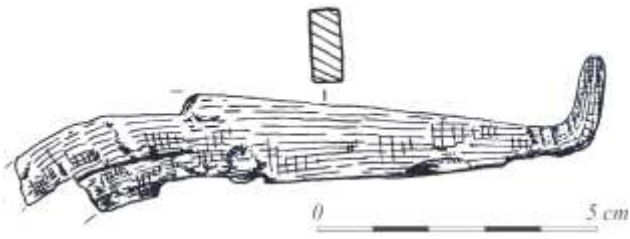
poziom osadniczy 1/2 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty kolców i trzpieni					
144	5965/67	Poziom osadniczy: 1/2. Chron.: 2 poł. X w. Wyk. XXXVII, war. 19.	Stan zachowania: skorodowany fragment kolca (gwoździa?). Lekko zgięty. Nie konserwowany. Forma: jest to prawdopodobnie dolna część kolca żelaznego np. od łącza konstrukcyjnego. Przekrój poprzeczny prostokątny, ostrze spiczaste. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIA; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 4,5, grub. zachow. 0,5 x 0,8. Waga: 3,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 1/2 – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłka żelaza					
145	5966/67	Poziom osadniczy: 1/2. Chron.: 2 poł. X w. Wyk. XXVII, war. 19.	Stan zachowania: skorodowana bryłka żelaza. Forma: lekko spłaszczona bryłka żelaza. Technika wykonania: ? Typ: ? Wymiary: 3,6 x 3,3 x 1,3. Waga: 24,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 3 – narzędzia powszechnego użytku: noże					
146	1226/55	Poziom osadniczy: 3. Chron.: 4 ćw. X w. Wyk. XXIV, war. IX.	Stan zachowania: fragmentaryczny – brak sztychu. Silnie zużyty. Forma: Linia tylca prosta, ostrze bardzo silnie zużyte. Trzpień lekko (wtórnie?) odgięty ku górze. Oś symetrii podłużnej wspólna dla głowni i trzpienia. Przekrój poprzeczny głowni trójkątny, trzpienia prostokątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ogólna 9,3, dł. zachow. głowni 7,0, szer. głowni zachow. 0,8, grub. tylca 0,25, grub. trzpienia 0,2 x 0,5 (po kons.). Waga: 8,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

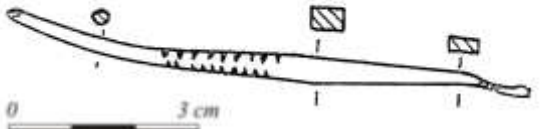
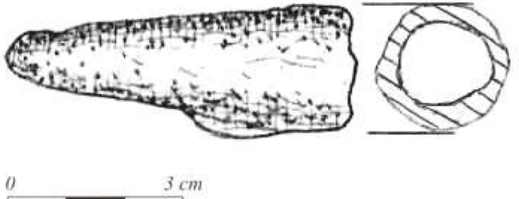
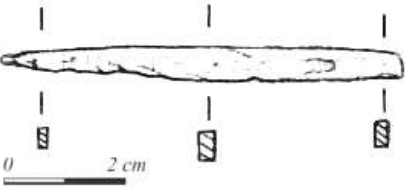
147	5930/67	<p>Poziom osadniczy: 3. Chron.: 4 ćw. X w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 17.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak tylnej części noża.</p> <p>Forma: zachowała się przednia część noża wraz ze szpiczastym sztychem. Przekrój poprzeczny głowni trójkątny. Linia tylca lekko łukowata, ostrza łukowata.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. głowni 7,9, szer. głowni 1,3, grub. tylca 0,25 (po kons.).</p> <p>Waga: 9,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej: „Wykonany jest z jednego kawałka stali (rys. 17), metodą obróbki plastycznej przez odkuwanie. Posiada strukturę ferrytyczną i ferrytyczno-perlityczną, silnie zanieczyszczoną krzemianami różnego rodzaju (rys. 18). W wyniku popełnionych błędów technologicznych (niski poziom wiedzy technicznej) widoczne są nadmiernie rozrośnięte ziarna (rys. 19), obok najczęściej spotykanych ziarn zaliczanych do gruboziarnistych. Zwrócono uwagę na ślady produktów strukturalnych wynikających z obróbki cieplnej noża. Twardość noża mierzona na powierzchni przekroju poprzecznego była dość zróżnicowana i wynosiła 232 HV do 381 HV. W stopniach Brinella wynosi to od 218-361 HB. Przeciętnie twardość noża wynosi 290 HB, co odpowiada 30 HRC” (J. Lisiecki, 1983).</p>	1	
poziom osadniczy 4 – narzędzia powszechnego użytku: fragmenty noży					
148	(1) 540/53 (2) 4340/64	<p>Poziom osadniczy: 4. Chron.: 1 ćw. XI w.</p> <p>(1) Wyk. V, war. j, (2) Wyk. XXXII, war. 16b.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak tylnych części noży. Okaz nr 1 brak końcowej części trzpienia, nr 2 – brak trzpienia. Obłożone grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: egzemplarz nr 1 może być też pozostałością ostrza nożyc kabłąkowych. Jego tylec jest prosty, sztych tępy półokrągły, trzpień o przekroju prostokątnym wyodrębniony tylko od strony ostrza. Nr 2 to wąska głownia o przekroju trójkątnym. Sztych prawdop. szpiczasty. Linia tylca prosta.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. głowni 6,6, szer. zachow. głowni 1,5, grub. zachow. tylca 0,5, dł. zachow. trzpienia 1,5, grub. zachow. trzpienia 0,5 x 0,8, (2) dł. zachow. głowni 8,2, szer. zachow. głowni 1,2, grub. zachow. tylca 0,5 x 0,8.</p> <p>Waga: (1) 9,0, (2) 14,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>540/53</p> <p>4340/64</p>

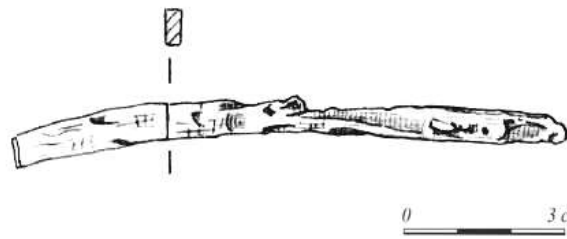
poziom osadniczy 4/5 – narzędzia rolnicze: półkosek (fragment)

149	3131/63	<p>Poziom osadniczy: 4/5. Chron.: 1 poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXIV, war. 26, jama przy ścianie zach.</p>	<p>Stan zachowania: fragment głowni (części tnącej) prawdopodobnie półkoska. Silnie skorodowany, popękany. Brak obu zakończeń. Popękany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: odcinek głowni półkoska wykonany z szerokiej taśmy żelaznej o przekroju trójkątnym. Sądząc po silnie łukowato uformowanej taśmie, może stanowić odcinek bliski przejściu głowni w taśmowaty trzpień (uchwyt).</p> <p>Technika wykonania: kucie/forowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 8,3; szer. głowni 2,7; grub. grzbietu głowni 0,3.</p> <p>Waga: ok. 22,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	---------	---	---	---	---

poziom osadniczy 4/5 – przybory do połowu ryb: oścień

150	1148/55	<p>Poziom osadniczy: 4/5. Chron.: 1 poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXIII, war. 26.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, stan ogólnie dobry.</p> <p>Forma: oścień trójżębny z zachowanymi nasadami trzech ramion, trzonem i zaczepem.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. 11,0, dł. trzonu 7,5, grub. trzonu 0,55 x 1,3, dł. zaczepu 1,8, grub. zaczepu 0,2 x 0,45, dł. zachow. ramion 3,4, grub. ramion ok. 0,4 x 0,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 43,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	---------	--	---	---	---

poziom osadniczy 4/5 – narzędzia powszechnego użytku: szydło					
151	1211/55	<p>Poziom osadniczy: 4/5. Chron.: 1 poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXIV, war. 26.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowane, w całości. Lekko uszkodzone ostrze.</p> <p>Forma: zakrzywione szydło (dwustronne) delikatnej budowy o przekrojach poprzecznych prostokątnym (górze, trzpień) i okrągłym (dołem, część pracująca). Zwęża się ku obu spiczastym zakończeniom (ostrzom). Część uznana za trzpień (do osadzenia w oprawce) zwęża się dwustronnie ku uszkodzonemu, zapewne dłutowatemu ostrzu. Część pracująca, delikatnej budowy, została ozdobiona nacięciami.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: IIB1c; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 8,0, dł. delikatniejszej części pracującej ok. 4,7; dł. części masywniejszej ok. 3,3, grub. części środkowej szydła (trzonu) 0,35 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 5,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej: Przedmiot został odkuty z miękkiego żelaza o pasmowej budowie (ryc. 73). Struktura przedmiotu składa się z pasm na przemian czystego ferrytu i ferrytu z b. dużą ilością wytrąceń żużla (ryc. 74) (Z. Głowacki, 1959).</p>	1	
poziom osadniczy 4/5 – broń drzewcowa: tok włóczni					
152	1157/55	<p>Poziom osadniczy: 4/5. Chron.: 1 poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXIII, war. 26.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany, zachowany w całości. Pokryty osadem produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: niewielka stożkowata tulejka o przekroju kolistym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. 6,0, śred. 2,0, śred. światła otworu 1,1.</p> <p>Waga: 25,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 4/5 – przedmioty o funkcji alternatywnej lub nieokreślonej: kolec					
153	1062/54	<p>Poziom osadniczy: 4/5. Chron.: 1 poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXII, war. XVI.</p>	<p>Stan zachowania: dość dobrze zachowany kolec żelazny (gwoździa?).</p> <p>Forma: jest to kolec/trzpień żelazny np. od łącza konstrukcyjnego. Przekrój jest poprzeczny prostokątny, ostrze spiczaste.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 6,6, grub. 0,25 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy chemicznej: C-2,5; Si-1,80; Mn- 0,35; S-0,18; Ni-0,08; Cr-ślady, Cu-0,07 (H. Cichoń, 1956).</p>	1	

poziom osadniczy 4/5 – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmenty misy?)					
154	1166/55	Poziom osadniczy: 4/5. Chron.: 1 ćw.XI/ 2 ćw. XI w. Wyk. XXIII, war. IX (26), z paleniska nr 17.	Stan zachowania: silnie skorodowana. Od strony wklęsłej przyrdzewiały kamień, drobne fragmenty kości zwierzęcych oraz węgle drzewne. Widoczne białe grudki (popiół, wapno, przepalone kości?). Od strony wypukłej gruby osad stwardniałej ziemi z ułamkami ceramiki, dużo węgla drzewnych i częściowo zbutwiałego drewna. W przełamie jest widoczny rdzeń. Nie konserwowana. Forma: spory kawałek miseczkowato uformowanej blachy o zarysie owalnym (migdałowatym). Widoczny w przełamie przekrój blachy jest w przybliżeniu równej grubości. Technika wykonania: rozkuwanie, formowanie. Typ: ? Wymiary: szer. zachow. 15,8 x 19,4, grub. blachy ok. 0,3/0,4 (rdzeń). Waga: ok. 150,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	5	Spory fragment blachy uformowanej miseczkowato (fragm. miski typu śląskiego?). Wcześniej interpretowany (por. inwentarz zabytków wydzielonych) jako łupa żelazna. Obiekt niedostępny.
poziom osadniczy 5 – półfabrykat kowalski: sztabka					
155	5297/66	Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w. Wyk. XXXVII, war. 4.	Stan zachowania: skorodowana podłużna sztabka żelaza. Nie konserwowana. Forma: podłużna, masywna sztabka o prostokątnym przekroju poprzecznym. Nie można określić czy końcówki są odcięte czy odłamane. Technika wykonania: kucie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. 8,7, szer. 1,0, grub. 0,7. Waga: ok. 40,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 5 – półfabrykat kowalski?: pręt					
156	3214/63	Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w. Wyk. XXVII, war. 15a.	Stan zachowania: względnie dobrze zachowany fragment podłużnego przedmiotu, który można określić jako pręt żelazny. Ubytki ok. połowy długości jednego z boków. Forma: lekko łukowato wygięty odcinek pręta o przekroju poprzecznym prostokątnym. Wykonano analizę metaloznawczą. Technika wykonania: przekuwanie wielokrotne. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. 5,7, szer. 2,2, grub. 0,4 0,15 (po kons.). Waga: 14,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Wynik analizy metaloznawczej: Fragment przedmiotu żelaznego odkuto z miękkiego żelaza o strukturze makroskopowej świadczącej o wielokrotnym przekuwaniu (fot. 21 – por. teczka analiz 1972 r.). Fragment ten posiada strukturę ferrytyczną o zróżnicowanej wielkości ziarna i bardzo licznych średniej wielkości wtrąceniach żużla (fot. 22-23). Mikrotwardość fragmentu wynosi 143 kg/mm ² (Z. Głowacki, 1972).	1	

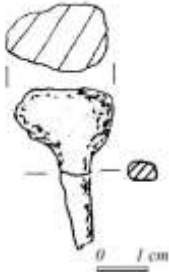
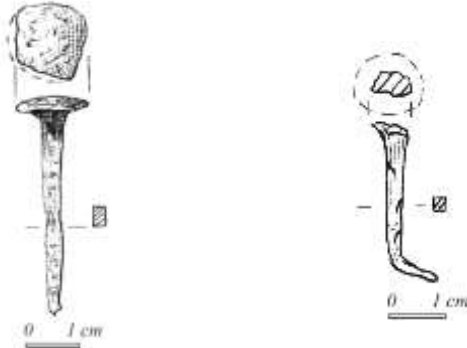
poziom osadniczy 5 – narzędzia powszechnego użytku: noże (fragmenty)

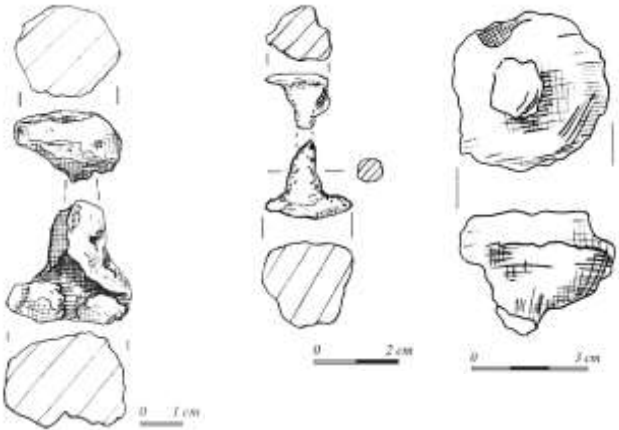
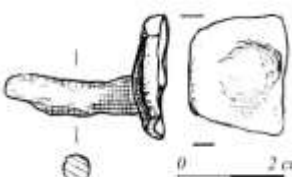
157	<p>(1) 3118/63</p> <p>(2) 3131/63</p> <p>(3) 4839/65</p> <p>(4) 6305/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w.</p> <p>(1-2) Wyk. XXVII, war. 15a, (3) XXXIV, war. 16.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak obu zakończeń noży, są tylko środkowe części głowni (nr 1, 3) i przednia część głowni (nr 4). Nie konserwowane, połamane, obłożone osadem korozyjnym. Przy nr 2 brak dużego odcinka tylnej części głowni i trzpienia, zachował się tylko sztych.</p> <p>Forma: kawałki środkowych odcinków głowni noży silnie zużytych. Przekrój poprzeczny trójkątny, linie tyłca proste (nr 1, 3) i przednie odcinki głowni (sztychy).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane:</p> <p>(1) dł. głowni 7,5, szer. głowni 0,8, grub. tyłca 0,6, (2) dł. głowni 2,2, szer. głowni 0,9, grub. tyłca 0,3 (po kons.), (3) dł. głowni 5,9, szer. głowni 1,2, grub. tyłca 0,6, (4) dł. głowni 9,2, szer. głowni 1,5, grub. tyłca 0,35 (rdzenie).</p> <p>Waga: 9,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	<p>3131/63 4839/65</p> <p>6305/68</p>
-----	---	--	---	---	---

poziom osadniczy 5 – narzędzia powszechnego użytku: szydła

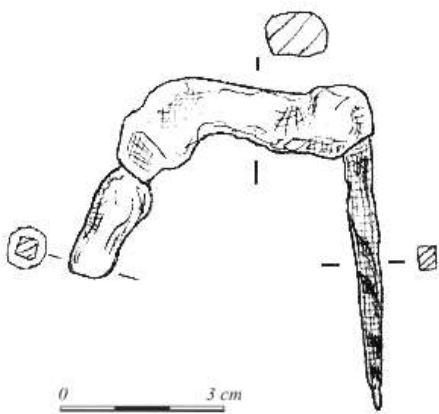
158	<p>(1) 6245/68</p> <p>(2) 6300/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXXVII, War. 14a₂, świadek pld., (2) Wyk. XXXVII, war. II, jama pñ.-zach, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowane fragmenty szydeł. Brak obu zakończeń (ostrzy). Nie konserwowane.</p> <p>Forma: proste szydła (dwustronne?) o przekrojach poprzecznych prostokątnych i kwadratowych. Związują się ku obu zakończeniom. Jedno z ostrzy jest delikatniejszej budowy, jest lekko wygięte (ostrze pracujące o przekroju kwadratowym, prawdopodobnie było zakończone spiczasto), drugie zakończenie jest masywniejsze o przekroju prostokątnym – mogło stanowić trzpień do oprawki.</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: IIAb; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane:</p> <p>(1) dł. ogólna 6,0, dł. części pracującej ok. 3,0, dł. części masywniejszej (trzpienia?) ok. 3,0, grub. trzpienia (?) 0,25 x 0,4, (2) dł. ogólna 7,2, dł. części pracującej 4,8, grub. części pracującej minimalna 0,1 x 0,1, dł. części masywniejszej (trzpienia?) ok. 2,4, grub. trzpienia (?) 0,3 x 0,35.</p> <p>Waga: (1) 5,0, (2) 3,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	2	<p>6245/68</p> <p>6300/68</p>
-----	---	--	--	---	-------------------------------

poziom osadniczy 5 – łącza konstrukcyjne: gwoździe

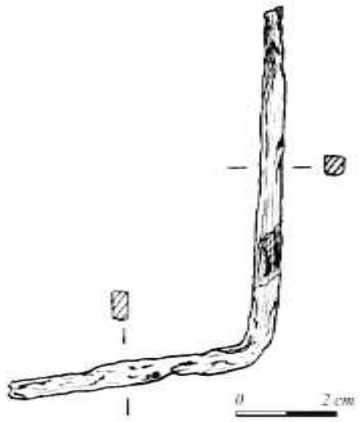
159	4795/65	<p>Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 15.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany, pokryty grubym nalotem produktów korozji. Brak zakończenia kolca. Złamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: gwoździ z prostokątno-owalną prawdopodobnie płaską główką i górnym odcinkiem kolca o przekroju poprzecznym prostokątnym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 3,1, wys. zachow. główki 0,9, szer. zachow. główki 1,1 x 1,8, grub. zachow. kolca 0,35 x 0,45.</p> <p>Waga: 3,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
160	<p>(1) 4825/65</p> <p>(2) 4827/65</p> <p>(3) 4830/65</p>	<p>Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w.</p> <p>(1-3) Wyk. XXXIV, war. 15a.</p>	<p>Stan zachowania: trzy podobne do siebie gwoździe w różnym stanie zachowania. Nr 1 – silnie skorodowany z brakiem dużej części kolca, nr 2 – dobrze zachowany z drobnymi ubytkami główki i ostrza kolca, nr 3 – brak dużej części główki, zgięty kolec. Konserwacji poddano nr 2-3.</p> <p>Forma: cechą wspólną gwoździ jest płaska, w przybliżeniu okrągła główka. Kolce mają przekroje poprzeczne czworoboczne (nr 2-3), dla nr 1 przekrój ten jest nieczytelny (osad rdzy).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIC1-2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. gwoździa 1,5, wys. zachow. główki 0,7, szer. zachow. główki ok. 1,3, grub. zachow. kolca 0,55 x 0,6, (2) dł. zachow. gwoździa 4,1, wys. główki 0,3, szer. główki ok. 1,3 x 1,4, grub. zachow. kolca 0,25 x 0,35, (3) dł. (?) gwoździa 3,1, wys. zachow. główki 0,1, szer. zachow. główki 0,4 x 0,6 (rekonstr. śred. ok. 1,1), grub. zachow. kolca 0,2 x 0,2.</p> <p>Waga: (1) 1,5, (2) 5,4, (3) 0,8 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	3	<p>4827/65</p> <p>4830/65</p>

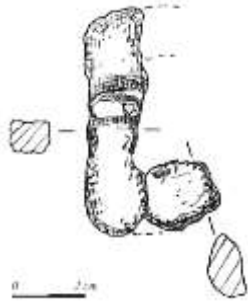

poziom osadniczy 5 – łącza konstrukcyjne: nity					
161	<p>(1) 4819/65</p> <p>(2) 4822/65</p> <p>(3) 4833/65</p>	<p>Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w.</p> <p>(1-3) Wyk. XXXIV, war. 15a.</p>	<p>Stan zachowania: trzy fragmentarycznie zachowane nity. Bardzo silnie skorodowane. Nr 1 i 2 to podobne do siebie okazy pozbawione środkowej części kolca. Egzemplarz nr 3 to fragment dużego nita (ćwieka?) z dużą główką i kawałkiem kolca. Pokryte grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: główki nitów płaskie o owalnym zarysie, kolce słabo czytelne o przekrojach czworobocznych. Nakładki silnie zniszczone dla nr 1-2 prawdopodobnie kwadratowe lub prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIC/D, kolce typ 2/3, nakładki typ A/B; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane:</p> <p>(1) wys. 4,6, szer. główki 2,1 x 2,2, wys. główki 1,0, szer. nakładki 2,2 x 2,8, grub. nakładki 0,9, grub.kolca 0,4 x 0,6 (rdzeń),</p> <p>(2) wys. 3,3, szer. główki 1,2 x 1,5, wys. główki 0,3, szer. nakładki 2,0 x 2,0, grub. nakładki 0,4, grub. kolca 0,6 x 0,6,</p> <p>(3) wys. 3,1, szer. główki 4,0 x 4,2, wys. główki 1,2, grub. kolca 1,2 x 1,5.</p> <p>Waga: (1) 10,0, (2) 5,5, (3) ok. 15,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	<p>4819/65 4822/65 4833/65</p>
162	4818/65	<p>Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 15a.</p>	<p>Stan zachowania: nieznacznie skorodowany, brak górnej części nita, tj. główki i części kolca. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: dolna część nita z trzpieniem o przekroju poprzecznym owalnym oraz czworoboczną nakładką z widocznym zaklepaniem kolca od spodu.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: wys. ogólna 3,1, grub. kolca 0,6, szer. podkładki 1,9 x 2,0, grub. podkładki 0,2.</p> <p>Waga: ok. 7,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

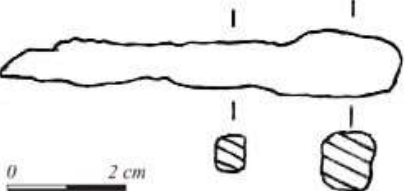
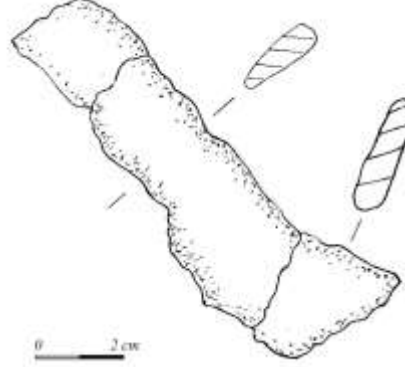
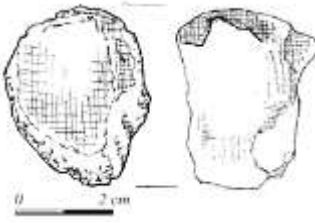
poziom osadniczy 5 (?) – łącza konstrukcyjne: skoble

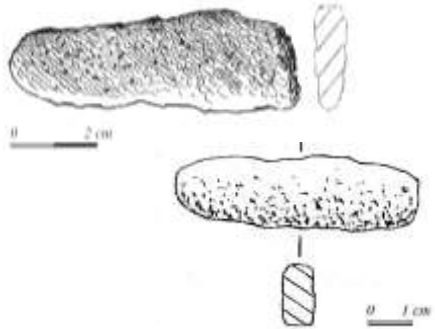
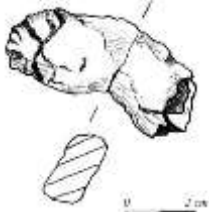
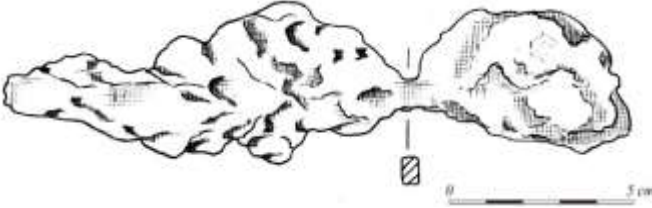
163	<p>(1) 5140/66</p> <p>(2) 5148/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 5? Chron.: 2 ćw. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXXVII, war. IIIb, wkop przy profilu wsch.,</p> <p>(2) Wyk. XXXVII, war. IV, wkop przy profilu wsch.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowane, niekompletne dwa skoble żelazne. Okaz nr 1 to resztkę skobla w postaci styku ramienia z podstawą. Drugi okaz jest złamany i brakuje mu ok. 1/2 jednego z ramion. Mimo konserwacji oba egzemplarze są częściowo obłożone warstwą produktów korozji.</p> <p>Forma: dwa średniej wielkości skoble o prostej podstawie o przekroju prostokątnym ustawionym poziomo i rozgiętych ramionach (nr 2). Ramiona mają przekrój poprzeczny kwadratowy. Jedno z zachowanych ramion (nr 2) jest zakończone szpiczastym ostrzem.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB i IB3 (dla okazu nr 2); wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. zachow. skobla 3,2, szer. zachow. 2,1, grub. podstawy 0,5 x 0,7, grub. ramienia 0,5 x 0,5, (2) wys. zachow. skobla 5,4, szer. podstawy zachow. 4,0, grub. zachow. podstawy 0,7 x 0,9, grub. ramienia 0,35 x 0,4, rozpiętość wewn. ramion (1/2 ich dł.) 3,9.</p> <p>Waga: (1) 6,2, (2) 15,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>5148/66</p>
-----	---	--	--	---	--

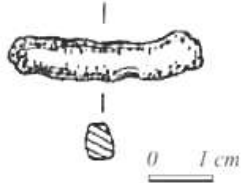
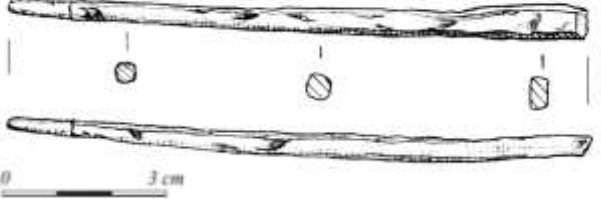
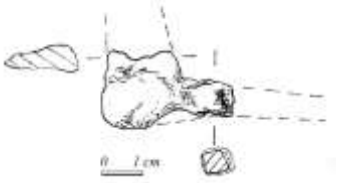
poziom osadniczy 5 – przybory gospodarstwa domowego: fragment klucza

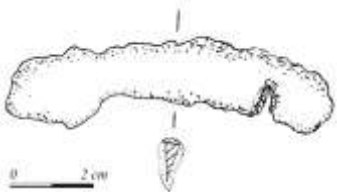
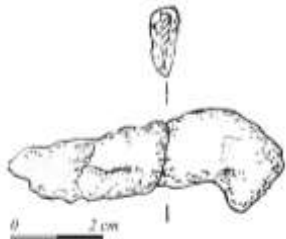
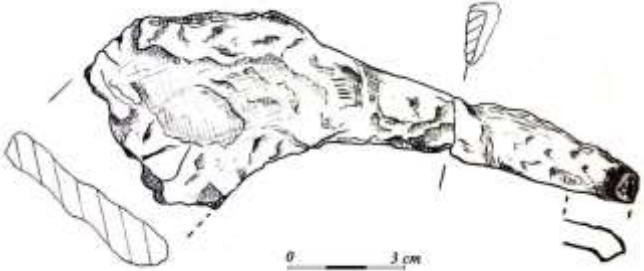
164	5002/65	<p>Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 15, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Prawdopodobnie pozostałość klucza hakowatego – brak obu zakończeń klucza, zachowała się tylko jego część środkowa.</p> <p>Forma: jest to prawdopodobnie środkowy odcinek klucza hakowatego, brak uszka (uchwyty) i zakończenia haka. Przekrój ramienia kwadratowy, haka prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. ok. 8,5, dł. zachow. ramienia 7,0, grub. łaski 0,4 x 0,4, dł. zachow. haka 5,0, grub. haka 0,3 x 0,45 (po kons.).</p> <p>Waga: 9,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	---------	--	--	---	--

poziom osadniczy 5 – okucia pasów: fragment sprzączki					
165	5161/66	Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w. Wyk. XXXV, war. 16 jama 3- warstewka 3.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, b. silnie skorodowany. Połamany. Pokryty grubym osadem korozyjnym. Brak dużej części ramki i kolca. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: ramka średniej wielkości o kształcie półkolistym. Przekrój poprzeczny ramki prostokątny, a osi czworoboczny. Kolec zachowany szczątkowo.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. 6,3, szer. zachow. 3,7, grub. ramki 0,4 x 1,6, grub. osi 0,9 x 1,1, dł. zachow. kolca 1,2, grub. zachow. kolca 0,4 x 0,5.</p> <p>Waga: 21,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 5 – przybory kupieckie: odważnik? (fragment)					
166	4836/65	Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w. Wyk. XXXIV, war. 15a.	<p>Stan zachowania: skorodowany, fragmentarycznie zachowany. Brak śladów płaszcza brązowego. Oznaczeń nie zarejestrowano.</p> <p>Forma: prawdopodobnie resztkę odważnika kulistego o spłaszczonych biegunach („beczulkowatego”). Powłoka ze stopu miedzi i oznaczenia, nie zachowały się.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I?; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: szer. 2,3, wys. 2,2 (po kons.).</p> <p>Waga: 5,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	—
poziom osadniczy 5 – oporządzenie jeździeckie: wędzidło (fragment)					
167	4835/65	Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w. Wyk. XXXIV, war. 16.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, dość dobrze zachowany. Brak drugiego zakończenia. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: człon wędzidła końskiego o tordowanym trzonie wykonanym z jednego pręta o przekroju czworobocznym, pośrodku którego utworzono rozklepany odcinek, następnie uformowano z niego uszko a pozostałe części pręta złożono i skręcono wokół osi podłużnej, zapewne tworząc przeciwległe kolejne uszko.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, skręcanie.</p> <p>Typ: I?; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogniwa z uszkiem 8,0, wymiary uszka zewn. 2,8 x 3,1, grub. ogniwa (śred.) 1,0, grub. pojedynczego pręta ogniwa ok. 0,4 x 0,5, światło uszka 1,8 x 1,9, grub. taśmy uszka 0,3 x 1,0.</p> <p>Waga: 22,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej: [...] „Wędzidło odkuto z miękkiego żelaza o ziarnie średniej wielkości z liczną drobny wtrąceniami żużla (Fot. nr 19) i mikrotwardości 161 kG/mm². Wykazuje ono ślady jednostronnego, przypadkowego, nieznacznego nawęglania. Obszar nawęglony posiada drobnoziarnistą strukturę ferrytyczną z niewielką ilością perlitu (Fot. nr 20). Zawartość węgla w nawęglonej warstwie nie przekracza 0,3%” (Z. Głowcki, 1972).</p>	1	

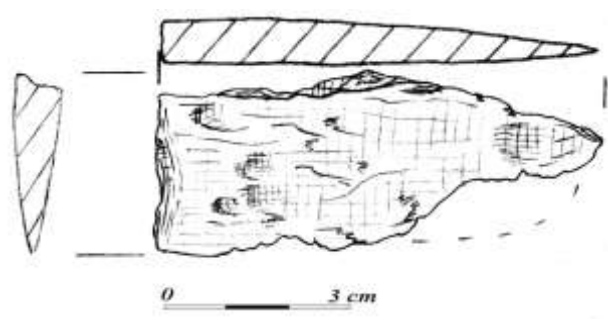
poziom osadniczy 5 – przedmioty o funkcji alternatywnej: kolec					
168	4808/65	Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w. Wyk. XXXIV, war. 15.	<p>Stan zachowania: skorodowany fragment kolca (gwoźdźcia?) pokryty produktami korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: jest to prawdopodobnie część kolca żelaznego np. od łącza konstrukcyjnego (np. gwoźdźcia) lub trzpienia narzędzia (np. noża). Przekrój poprzeczny prostokątny. Ostrza brak.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 6,3, grub. zachow. 0,4 x 0,65.</p> <p>Waga: 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 5 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragment taśmy/plaskownika					
169	5149/66	Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w. Wyk. XXXVII, war. IV, wkop przy profilu wschodnim.	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany fragment szerokiej taśmy pokrytej osadem produktów korozji. Złamana w dwóch miejscach. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: płaski odcinek taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym w formie silnie wydłużonego prostokąta. Jedno z zakończeń jest w niewielkim stopniu odgięte w bok.</p> <p>Technika wykonania: kucie./formowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zach. 10,3, szer. zachow. 1,3, grub. zachow. 0,5.</p> <p>Waga: 47,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 5 - przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłka żelaza					
170	6275/68	Poziom osadniczy: 5. Chron.: 2 ćw. XI w. Wyk. XXXVII, war. 14a ₃ -świadek płd., jama płd.	<p>Stan zachowania: skorodowana bryłka żelaza.</p> <p>Forma: lekko spłaszczona bryłka żelaza</p> <p>Technika wykonania: surowiec/odpad/ fragment przedmiotu?</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: 2,6 x 3,0 x 3,6.</p> <p>Waga: 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 6 – półprodukt kowalski: sztabki					
171	(1) 1223/55 (2) 4793/65	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. (1) Wyk. XXIV, war. IX (26?), (2) Wyk. XXXIII, war. 14, świadek zach.	Stan zachowania: skorodowane podłużne sztabki żelaza. Nie konserwowane. Forma: podłużne, dość masywne sztabki o prostokątnym przekroju poprzecznym. Nie można określić czy końcówki są odcięte czy odłamane (korozja). Technika wykonania: kucie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 6,9, szer. 1,5, grub. 0,3 (rdzeń), (2) dł. zachow. 5,5, szer. zachow. 1,5, grub. zachow. 0,8. Waga: (1) ok. 12,0, (2) 13,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	1223/55 4793/65
172	4957/65	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXIX, war. 13e, świadek pld.	Stan zachowania: skorodowana sztabka żelaza o uszkodzonych przez korozję zakończeniach. Nie konserwowana. Widoczny rdzeń w przełamie. Forma: masywna sztabka o prostokątnym przekroju poprzecznym. Nie można określić czy końcówki są odcięte czy odłamane (korozja). Łukowato wygięta. Technika wykonania: kucie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 5,6, szer. 1,7, grub. 0,8. Waga: 29,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 6 – półprodukt kowalski?: pręty (fragmenty)					
173	4990/65	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXXI, war. 14, świadek zach.	Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany pręt żelazny obłożony grubym osadem produktów korozji. Nie konserwowany. Forma: prosty, stosunkowo długi odcinek o przekroju poprzecznym czworobocznym. Technika wykonania: kucie. Typ: III; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 17,0, grub. 0,5 x 0,8 (rdzeń). Waga: 74,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

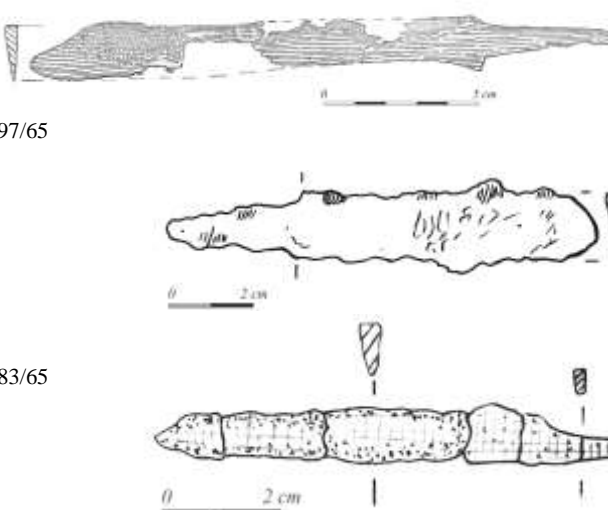
174	411/65	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk XXXIII, war. 14.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany krótki odcinek pręta żelaznego. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: lekko łukowaty odcinek pręta o przekroju poprzecznym czworobocznym.</p> <p>Technika wykonania: rozciąganie, kucie.</p> <p>Typ: IIIA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 3,0, grub. zachow. 0,4 x 0,6.</p> <p>Waga: 1,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 6 – narzędzia do obróbki metali: tłoczek,					
175	4468/64	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXX, war.-jama 3, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo dobrze zachowane narzędzie żelazne w typie puncy.</p> <p>Widoczne (przy ostrzu) miejsce cięcia metaloznawczego.</p> <p>Forma: podłużne narzędzie jednostronne (z jednym ostrzem) i górną krawędzią służącą prawdopodobnie do pobijania. Przekrój poprzeczny narzędzia jest okrągły, a na długości ok. 2 cm pod górną krawędzią – prostokątny. Narzędzie równomiernie zwęża się w kierunku nieostrego, półkulistego ostrza</p> <p>Technika wykonania: kucie/zgrzewanie/formowanie.</p> <p>Typ: IIC3; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. 9,7, średnica części pracującej 0,4 (1/2 dł.), grub. przy krawędzi górnej 0,3 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej: „Tłoczek odkuto z miękkiego żelaza wykazującego ślady zgrzania z mniejszych kawałków (fot. Nr 17). Tłoczek posiada strukturę ferrytyczną o ziarnie średniej wielkości z bardzo licznymi drobnymi wtrąceniami żużla i dość dużymi, licznymi wtrąceniami żużla w strefie zgrzania (fot. 18). Jego mikrotwardość wynosi 240 kG/mm². Tak wysoką mikrotwardość ferrytu można przypisać b. licznymi drobnymi wtrąceniami żużla” (Z. Głowacki, 1972).</p>	1	
poziom osadniczy 6 – narzędzia rolnicze: sierpy					
176	4885/65	<p>Poziom osadniczy 6. Chron.: połowa XI w.</p> <p>Wyk. XXXIII, war. 14e.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany niewielki fragment Nie konserwowany.</p> <p>Forma: przejście główki sierpa w trzpień; główka ma przekrój trójkątny a trzpień kwadratowy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA lub IB, typ trzpienia IIB1 wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ostrza 1,8, szer. ostrza 1,9, grub. ostrza 0,6, dł. trzpienia 3,4, grub. trzpienia 0,5 x 0,5.</p> <p>Waga: 7,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

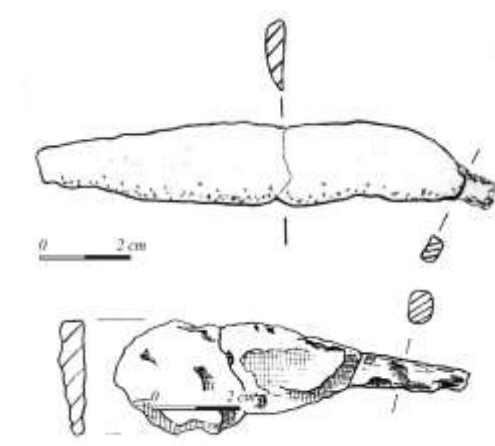
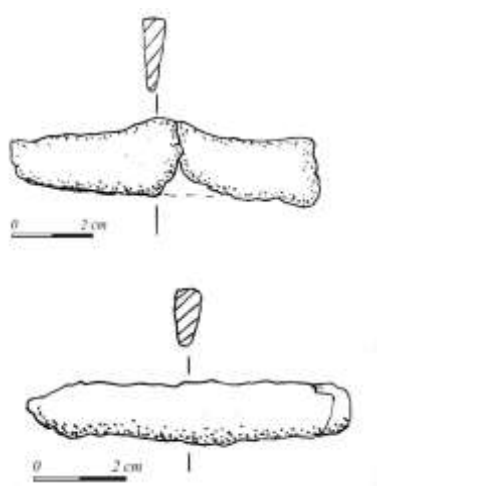
177	4974/65	<p>Poziom osadniczy 6. Chron.: połowa XI w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 13b.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany niewielki fragment ostrza.</p> <p>Forma: odcinek łukowatej głowni sierpa, rodzaj ostrza nieczytelny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA lub IB wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ostrza 9,0, szer. ostrza (rdzeń) 0,9, grub. grzbietu 0,3.</p> <p>Waga: 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
178	6365/68	<p>Poziom osadniczy 6. Chron.: połowa XI w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 14₁.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany niewielki fragment ostrza</p> <p>Forma: kolanko głowni o przekroju trójkątnym, rodzaj ostrza nieczytelny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ostrza 4,6, szer. ostrza 1,5, grub. grzbietu 0,3.</p> <p>Waga: 8,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 6 – narzędzia rolnicze: półkoszek (fragment)					
179	4723/65	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 12g, poza chatą.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany, nieodrdzewiony, stanowi tylną część półkoszka z końcową częścią głowni i zachowanym w całości trzpieniem. Trzpień pęknięty.</p> <p>Forma: końcowy odcinek szerokiej głowni półkoszka wykonany z szerokiej taśmy żelaznej o przekroju trójkątnym. Przechodzi łagodnie w zwężający się trzpień o przekroju także trójkątnym. Zakończenie trzpienia stanowi krótkie hakowate zgięcie wykonane po kątem prostym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: typ IA1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ogólna 13,8, dł. głowni ok. 5,5, szer. głowni 4,6, grub. grzbietu głowni 0,6, dł. trzpienia ok. 8,3, grub. trzpienia (1/2 dł.) 0,4 x 1,1, dł. zagięcia 0,6, wys./szerokość zagięcia 0,6/0,7.</p> <p>Waga: ok. 49,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

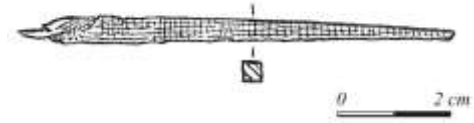

poziom osadniczy 6 – narzędzia do obróbki drewna: topór (fragment)

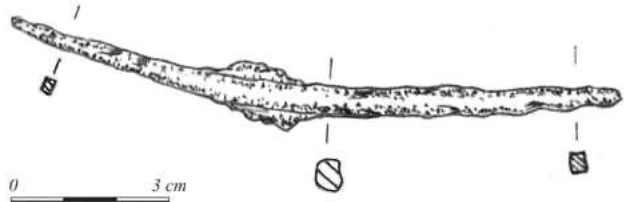
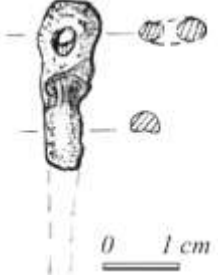
180	964/54	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. V, war. IX.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowała się tylko część ostrza topora. Forma: nieokreślona. Technika wykonania: kucie/formowanie, utwardzanie strefy ostrza? Typ: ? Wymiary zachowane: dł. ostrza 7,2, wys. ostrza 2,6, grub. ostrza 0,8 (po kons.) Waga: 40,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	--------	--	--	---	---

poziom osadniczy 6 – narzędzia powszechnego użytku: noże i ich fragmenty

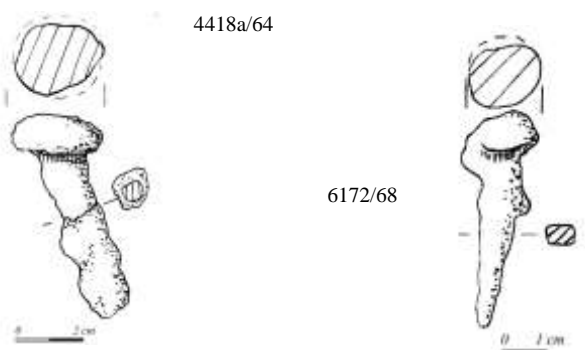
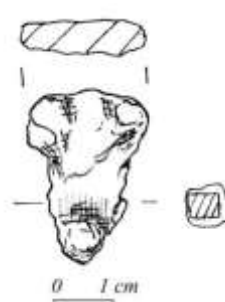
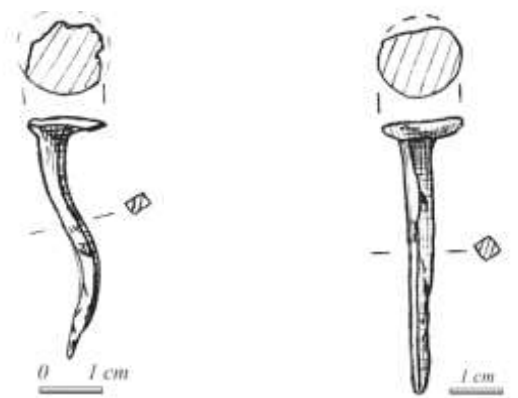
181	<p>(1) 1181/55</p> <p>(2) 4797/65</p> <p>(3) 4883/65</p> <p>(4) 4943/65</p>	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXIV, war. nad chatą nr 13 (17?),</p> <p>(2) Wyk. XXIV, war. 13d,</p> <p>(3) Wyk. XXXIII, war. 14c, świadek zach.,</p> <p>(4) Wyk. XXXIII, war. 14c, świadek zach. (ziemianka).</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. W większości skorodowane, połamane, pokryte osadem korozyjnym. Po konserwacji jest jeden prawie cały egzemplarz (nr 1). Forma: pozostałości małych i średnich noży. Głownie i trzpienie tych noży są położone wzdłuż jednej, podłużnej osi symetrii (typ I). Wyróżniono wyodrębnienie trzpieni: obustronnie ostro (nr 1-2), obustronnie łagodnie (nr 4) i jednostronnie ostro od góry (nr 3). Zachowały się trójkątne sztychy noży nr 1, nr 2 i być może nożyka nr 3. Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie z nakładką stalową/utwardzanie ostrzy, ulepszanie cieplne. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. ogólna 19,8, dł. głowni 14,5, szer. maks. głowni 1,7, grub. tyłca 0,4, grub. trzpienia 0,3 x 0,6 (po kons.), (2) dł. zachow.(?) ogólna 8,3, dł. zachow.(?) głowni 6,8, szer. głowni 0,9, grub. tyłca 0,4 (rdzeń), grub. trzpienia (?) 0,15 x 0,4, (3) dł. ogólna 10,0, dł. głowni 7,0, szer. maks. głowni 1,2, grub. tyłca 0,4 (rdzeń), grub. trzpienia 0,4 x 0,6, (4) dł. zachow. ogólna 7,8, dł. zachow. głowni 5,7, szer. maks. głowni 1,4, grub. tyłca zachow. 0,6, grub. trzpienia zachow. 0,7 x 1,0. Waga: (1) ok. 35,0, (2) ok. 20,0, (3) 4,0, (4) 13,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Wyniki analizy metaloznawczej (noż nr inw. 1181/55): „Badanie makroskopowe wykazało, że nóż został odkuty z mi lekkiego żelaza, a ostrze utwardzono przez zgrzanie twardej nakładki stalowej. Trzonek odkuty z miękkiego żelaza posiada strukturę ferrytyczną z wtrąceniami żużla. Strefę zgrzania trzonka z twardą nakładką stalową przedstawiono na rys. 32 (analizy). Nakładka stalowa posiada strukturę martenzytyczną. W nakładce tej zaobserwowano wyraźne pęknięcia hartownicze. Mikrotwardość ostrza wynosi [...] 706 kG/mm², a miękkiego trzonka [...] 150 kG/mm². Nóż ten był ulepszany cieplnie. <u>Analiza chemiczna trzonka:</u> C-0,20% (?), Mn-ślady, Si-0,08%, S-0,015%, P-0,205%; <u>analiza chemiczna ostrza:</u> C- 0,20%, Mn – ślady, Si 0,20%, S-0,011%, P-0,1380” (Z. Głowacki, 1959).</p>	4	<p>1181/55</p> <p>4797/65</p> <p>4883/65</p>
-----	---	--	---	---	---

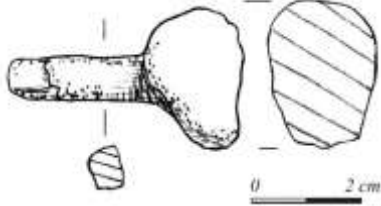
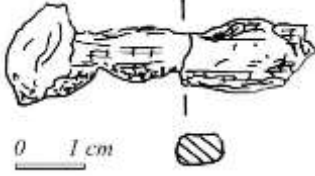
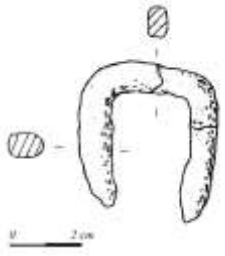
182	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXXIX, war. 13c, 4765/65</p> <p>(2) Wyk. XXXI, war. 13, świadek zach., 4965/65</p> <p>(3) Wyk. XXXVII, war. 13, świadek zach., 5932/67</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany, noże są połamane, pokryte warstwą korozyjną. Brak przednich części głowni zakończenia trzpienia (nr 2). Po konserwacji tylko jeden okaz (nr 3).</p> <p>Forma: są to pozostałości noży małych i średnich. Być może w jednym przypadku zachował się sztych (nr 1), ale pewności nie ma. Przekroje głowni są trójkątne, a trzpieni prostokątne. Noże te reprezentują noże (typ II) o łamanej osi podłużnej, tj. oś symetrii trzpienia przecina się pod kątem z osią głowni. Tym samym głownia jest opuszczona względem rękojeści (trzpienia).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. ogólna zachow. 10,2, dł. głowni 8,0, szer. zachow. głowni 1,8, grub. zachow. tylca 0,5, grub. trzpienia 0,35 x 0,5 (rdzeń), (2) dł. ogólna zachow. 8,0, dł. zachow. głowni 4,3, szer. zachow. głowni 2,2, grub. zachow. tylca 0,3, grub. trzpienia zachow. 0,5 x 0,7, (3) dł. ogólna zachow. 5,8, dł. zachow. głowni 2,0, szer. zachow. głowni 1,2, grub. zachow. tylca 0,4, grub. trzpienia 0,15 x 0,7 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 17,3, (2) 6,0, (3) 8,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	3	<p>4765/65</p> <p>4965/65</p>
183	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXXIV, war. 13c, 4761/65</p> <p>(2-3) Wyk. XXXI, war. 14 jama 1 – świadek zach., 4993/65</p> <p>(4) Wyk. XXXVII, war. 13, 5003/65</p> <p>(4) 5787/67</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Zachowały się fragmenty głowni noży, które są połamane i pokryte warstwą korozyjną. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: są to pozostałości samych głowni noży średnich i jednego dużego (nr 3). Być może w dwóch przypadkach zachowały się sztychy: łukowaty i trójkątny (nr 2, 4), ale pewności nie ma. Przekroje głowni są trójkątne a linia tylca prosta i w jednym przypadku lokalnie uniesiona (nr 2, z „garbem”).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane:</p> <p>(1) dł. ogólna 5,0, szer. głowni 2,5, grub. tylca 0,5,</p> <p>(2) dł. ogólna 7,5, szer. głowni 1,5, grub. tylca 0,6,</p> <p>(3) dł. ogólna 12,8, szer. głowni 2,2, grub. tylca 1,1,</p> <p>(4) dł. ogólna 7,0, szer. głowni 1,3, grub. tylca 0,6.</p> <p>Waga: (1) 15,5, (2) 11,0, (3) 79,0, (4) 10,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	<p>4993/65</p> <p>5787/67</p>

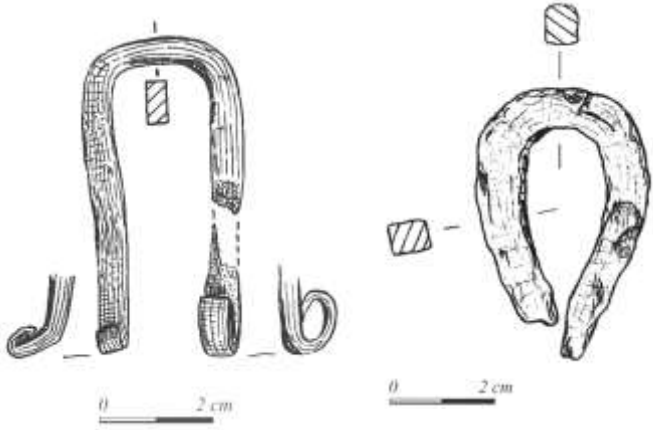
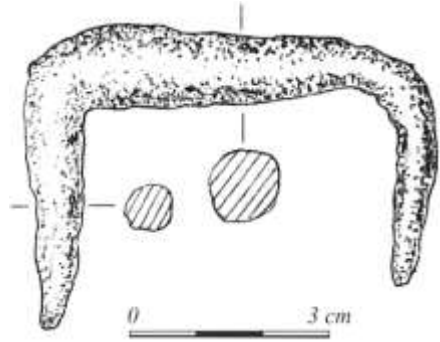
poziom osadniczy 6 – narzędzia powszechnego użytku: szydła					
184	1198/55	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXII, war. IX, płd. część świadka wsch.	Stan zachowania: dobrze zachowany; ok. ½ szydła. Brak drugiego zakończenia. Forma: prawdopodobnie proste szydło (dwustronne?) o przekroju poprzecznym kwadratowym. Zwęża się ku spiczastemu zakończeniu (ostrzu), które jest proste. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. części pracującej 6,6, grub. części pracującej przy ostrzu 0,1 x 0,1, grub. trzonu w miejscu złamania 0,4 x 0,4. Waga: 2,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
185	4466/64	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXX, świadek zach. Jama w części zach., warstewka 3.	Stan zachowania: względnie dobrze zachowany fragment (ok. połowy) szydła. Brak drugiej części szydła. Forma: prawdopodobnie proste szydło (dwustronne?) o przekroju poprzecznym kwadratowym. Zwęża się ku spiczastemu zakończeniu (ostrzu), które jest nieznacznie zgięte. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachowanej części pracującej 5,0, grub. części pracującej w części przy ostrzu 0,05 x 0,05, grub. trzonu w miejscu złamania 0,25 x 0,3. Waga: 1,6 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
186	6173/68	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXXVII, war. 14 _{III} , świadek płd.	Stan zachowania: dobrze zachowane (po konserwacji). Zachowane w całości. Forma: zakrzywione szydło (dwustronne) o przekroju poprzecznym prostokątnym i kwadratowym. Zwęża się ku obu zakończeniom (ostrzom). Jedno z ostrzy jest delikatniejszej budowy i jest nieznacznie zgięte (to ostrze pracujące o przekroju kwadratowym zakończone spiczasto), drugie ostrze zakończone dłutowato i jest nieco masywniejsze (o przekroju prostokątnym) – mogło stanowić trzpień do oprawki. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB1c; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna 10,4, dł. części pracującej ok. 5,7, grub. części pracującej minimalna 0,1 x 0,1, dł. części masywniejszej (trzpienia?) ok. 4,8, grub. trzpienia (?) 0,25 x 0,5 (1/2 jego długości), grub. trzonu szydła (ok. ½ dł. – 0,4 x 0,4). Waga: 6,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

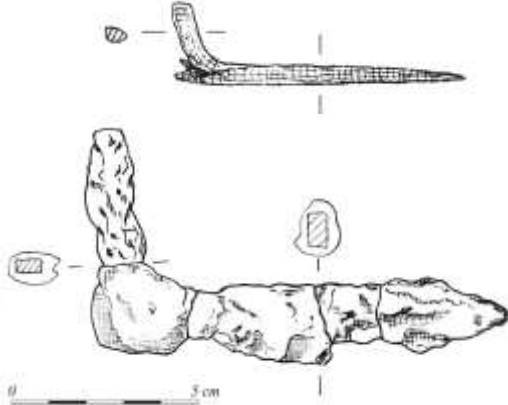
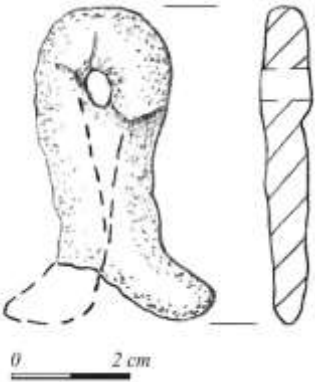
187	6291/68	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXXVII war. 13, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowane, w całości. Na powierzchni osad produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: zakrzywione szydło (dwustronne) o przekrojach poprzecznych prostokątnych (zbliżonych do kwadratowych). Zwęża się ku obu spiczastym zakończeniom (ostrzom). Jedno z ostrzy jest delikatniejszej budowy. Oba ostrza mogły służyć jako pracujące. Jedno z nich jest masywniejsze i nie wykluczone, że mogło być osadzone w oprawce.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB1b; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 11,8, dł. delikatniejszej części pracującej ok. 5,9, grub. części pracującej minimalna 0,1 x 0,1, dł. części masywniejszej (trzcienia?) ok. 5,9, grub. trzcienia (?) 0,4 x 0,5 (1/2 jego długości), grub. trzonu szydła (ok. 1/2 dł. – 0,5 x 0,6).</p> <p>Waga: 9,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 6 – narzędzia powszechnego użytku: igła (fragment)					
188	981/54	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXII, war. IX.</p>	<p>Stan zachowania: fragment górnej części igły żelaznej z widocznym uszkiem. Brak większości kolca. Dość silnie skorodowana. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: górna część masywnej igły z zachowanym owalnym lekko spłaszczonym uszkiem oraz częścią kolca o przekroju nerkowatym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebijanie lub zawijanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 2,1, szer. zachow. uszka 0,7, grub. zachow. uszka 0,3, zachow. światło uszka (śred.) 0,2, wys. uszka ok. 0,9, grub. kolca ok. 0,3 x 0,4.</p> <p>Waga: ok. 1,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	1	

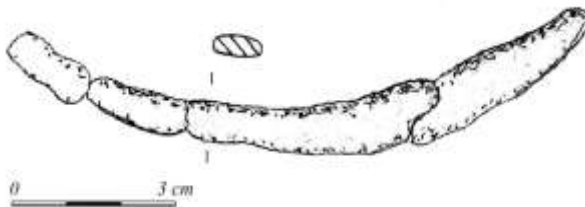
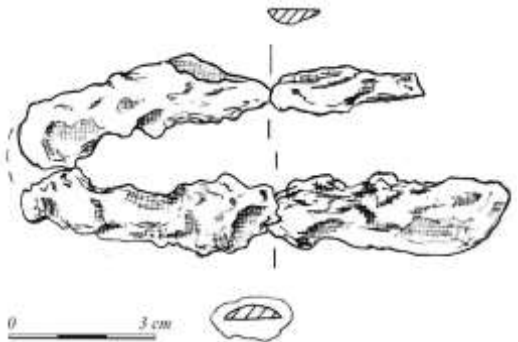
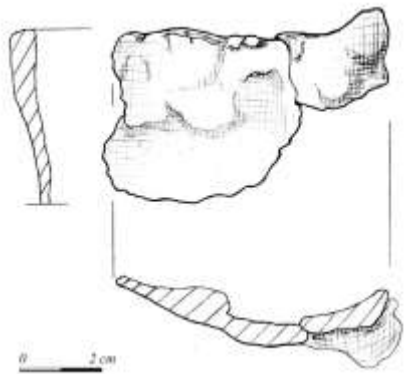
poziom osadniczy 6 – łącza konstrukcyjne: gwoździe

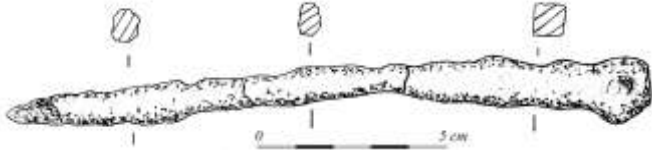
189	(1) 4418a/64 (2) 6172/68	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. (1) Wyk. XXXI, war. 13, (2) Wyk. XXXVII, war. 14, świadek pld.	Stan zachowania: dwa skorodowane gwoździe. Pokryte grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowane. Forma: główki silnie wypukłe („półkolisty” w przekroju pionowym) o podstawie okrągłej (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje prostokątne. Ostrze przy okazie nr 2 jest prawdopodobnie szpiczaste. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IC2; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna ok. 6,3, wys. zachow. główki 1,0, szer. podstawy główki ok. 2,9, grub. kolca. 0,3 x 0,5 (rdzeń), (2) dł. zachow. ogólna 4,3, wys. główki 0,6, szer. zachow. podstawy główki ok. 1,4, grub. zachow. kolca 0,5 x 0,6. Waga: (1) 20,0, (2) 5,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	
190	(1) 1708/58 (2) 4792/65	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. (1) Wyk. XXVI, war. XVIa, (2) Wyk. XXXIII, war. 14b.	Stan zachowania: dwa silnie skorodowane, fragmentarycznie zachowane gwoździe. Obu brak dużych odcinków zakończone 4n kolców. Nie konserwowane. Forma: główki prawdopodobnie płaskie (lekko wypukłe?) o podstawie w formie wydłużonego prostokąta. Kolce mają przekroje prostokątne. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB1; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 4,5, wys. zachow. główki 1,0, szer. zachow. podstawy główki 0,7 x 2,0, grub. kolca. 0,5 x 0,6 (rdzeń), (2) dł. zachow. ogólna ok. 2,4, wys. zachow. główki 0,9, szer. zachow. główki 1,5 x 2,4, grub. kolca 0,7 x 0,9 (rdzeń pod główką). Waga: (1) 10,0, (2) 8,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	
191	(1) 4409/64 (2) 4413/64 (3) 4418a/64 (4) 4751a/65 (5) 4973/65	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. (1-3) Wyk. XXXI, war. 13, (4) Wyk. XXXIV, war. 13c, (5) Wyk. XXXIV, war. 13b, świadek pld.	Stan zachowania: pięć gwoździ w różnym stanie zachowania. Dwa okazy są zachowane prawie w całości (nr 1, 5), pozostałe są silnie skorodowane z licznymi ubytkami. Konserwacji poddano 3 egzemplarze (nr 1, 2, 5). Forma: główki płaskie o podstawie okrągłej. Kolce mają przekroje prostokątne (2 szt.) i kwadratowe (3 szt.). W jednym przypadku zachowało się szpiczaste ostrze (nr 1). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIC1-2; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. ogólna 4,1, wys. główki 0,2, szer. podstawy główki 1,3, grub. kolca. 0,2 x 0,3 (po kons.), (2) dł. zachow. ogólna ok. 3,25, wys. zachow. główki 0,15, szer. zachow. główki 0,35 x 0,7, grub. kolca 0,2 x 0,2 (po kons.), (3) dł. zachow. ogólna ok. 3,0, wys. zachow. główki 0,6, szer. zachow. główki 2,1 x 2,1, grub. kolca 0,4 x 0,6 (rdzeń) (4) dł. zachow. ogólna 4,9, wys. zachow. główki 0,7, szer. zachow. główki 1,3 x 1,7, grub. kolca 0,4 x 0,4 (rdzeń), (5) dł. zachow. ogólna 4,05, wys. główki 0,25, szer. podstawy główki 1,2, grub. kolca. 0,25 x 0,25 (po kons.). Waga: (1) 2,5, (2) 0,5, (3) 7,5, (4) 3,0, (5) 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	5	

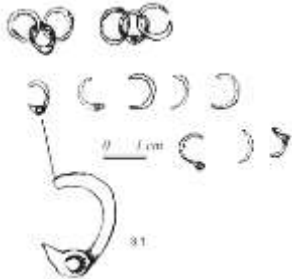
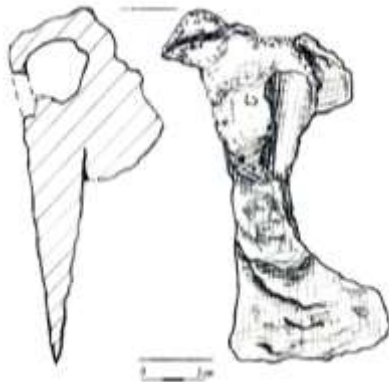
poziom osadniczy 6 – łącza konstrukcyjne: nity					
192	4984/65	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXIX, war. 13f, świadek płd.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, brak główki(?) i części kolca. Skorodowany, pokryty grubym osadem produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: zachowana główka(?) jest płaska i ma kształt zbliżony do prostokąta. Kolec ma przekrój poprzeczny prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB, kolec typ 3; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: wys. 3,3, szer. główki 2,0 x 2,5, wys. główki 0,8, grub. zachow. kolca 0,5 x 0,8.</p> <p>Waga: 8,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań,</p>	1	
193	5782/67	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXXVII, war. 13.	<p>Stan zachowania: bardzo silna korozja. Brak główki i dużej części nakładki i być może fragmentu kolca. Złamany. Pokryty osadem produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: zniszczony nit z resztką nakładki (forma nieokreślona) oraz kolcem o przekroju prostokątnym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie,</p> <p>Typ: nit ?; kolec typ 3; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna zachow. 4,7, grub. kolca 0,6 x 0,8 (rdzeń), szer. zachow. nakładki 1,1 x 1,4, grub. zachow. nakładki 0,3.</p> <p>Waga: 5,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań,</p>	1	
poziom osadniczy 6 – łącza konstrukcyjne: skoble					
194	4985/63	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXIX, war. 13f, świadek płd.	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany skobel żelazny. Złamany. Pokryty grubą warstwą produktów korozji. Brakuje prawdop. zakończeń (ostrzy) ramion.</p> <p>Forma: niewielki skobel o prostej podstawie i prostych równoległych do siebie ramionach. Przekroje podstawy i ramion prostokątne ustawione poziomo.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB1b; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: wys. skobla 4,6, szer. podstawy 4,0, grub. podstawy 0,6 x 0,8, grub. ramion 0,6 x 0,8, rozpiętość wewnętrzna ramion 2,3.</p> <p>Waga: 7,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

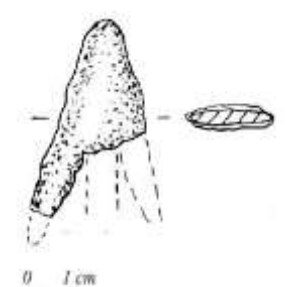
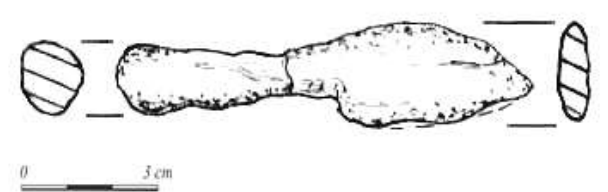
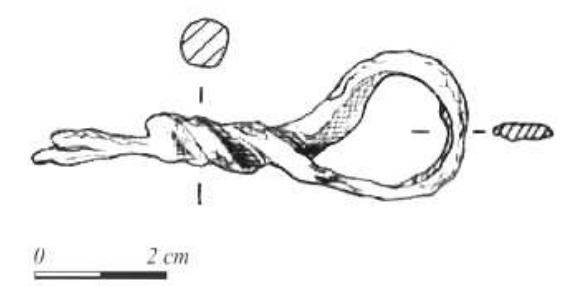
195	(1) 1048/54 (2) 1718/58	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXII, w war. 26, pod chatą 12, (2) Wyk. XXVI, war. – jama 15 (?).</p>	<p>Stan zachowania: nieznacznie skorodowane dwa skoble żelazne. Po konserwacji. Okaz nr 1 ma uszkodzone jedno z ramion, a przy okazie nr 2 brakuje zakończeń obu ramion.</p> <p>Forma: dwa skoble o wypukłych podstawach (szczególnie masywny okaz nr 2) i ramionach nieznacznie wgiętych do środka (nr 1) i silnie (nr 2). Przekroje ramion i podstaw są prostokątne ustawione poziomo. Okaz nr 1 ma silnie zagięte końcówki ramion (ostrza).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2b; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. zachow. skobla 5,5, szer. podstawy 2,7, grub. podstawy 0,3 x 0,65, grub. ramion 0,35 x 0,45, rozpiętość wewnętrzna ramion 1,5, (2) wys. zachow. skobla 5,23, szer. podstawy 3,3, grub. podstawy 0,65 x 0,8, grub. ramion 0,6 x 0,75, rozpiętość wewnętrzna ramion 0,2.</p> <p>Waga: (1) 15,0, (2) 32,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>1048/54</p> <p>1718/58</p>
poziom osadniczy 6 – łącza konstrukcyjne: kłamra ciesielska					
196	5036/65	<p>Poziom osadniczy: 6 Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXX, war. 14, jama, przy rozkopywaniu świadka wyk. XXVIII.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowana, zachowana prawie w całości kłamra ciesielska. Pokryta osadem produktów korozji. Prawdopodobnie brak ostrza jednego z ramion.</p> <p>Forma: niewielka kłamra ciesielska o prostej podstawie i równoległych do siebie ramionach, które zwężają się ku ostrzom. Przekroje poprzeczne podstawy i fragmentu ramienia są prawdopodobnie prostokątne czego nie widać po ustabilizowaniu osadu korozyjnego.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIB; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: szer. podstawy 4,8, wys. kłamry z ramionami 4,2, grub. zachow. podstawy ok. 0,5 x 0,7, grub. zachow. ramion ok. 0,4 x 0,8, rozpiętość ramion ok. 4,0 (po kons.).</p> <p>Waga: 13,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

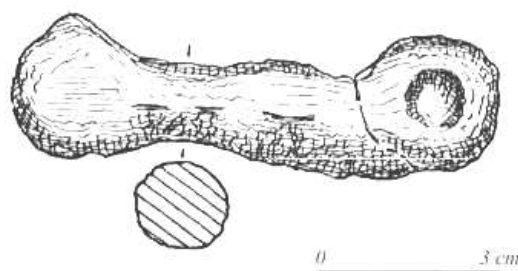
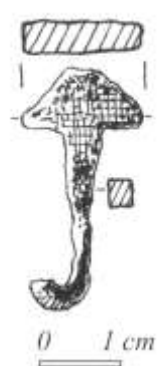
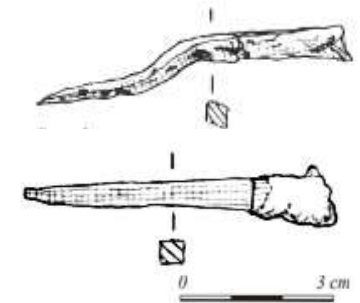
poziom osadniczy 6 – łącza konstrukcyjne: haki					
197	(1) 986/54 (2) 1710/58	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. (1) Wyk. XXII, war. IX, (2) Wyk. XXVI, war. XVIa.	<p>Stan zachowania: dwa haki żelazne. Jeden z całych, dobrze zachowanych okazów (nr 1), ma uszkodzone przejście trzpienia w ramię. Drugi hak jest duży, silnie skorodowany, połamany (składa się na całość), obłożony grubym osadem korozyjnym.</p> <p>Forma: haki o ramionach ustawionych względem trzpienia pod kątem lekko rozwartym. Uwagę zwraca duży, masywny egzemplarz (nr 2). Przekroje ramion są prostokątne, w większości ustawione poziomo. Trzpienie równomiernie zwężają się w stronę spiczastych ostrzy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIB2; wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. 5,5, wys. zachow. ramienia 1,5, grub. trzpienia 0,3 x 0,35, grub. ramienia 0,3 x 0,4 (po kons.). (2) dł. ok. 11,4, wys. ramienia 5,8, grub. trzpienia 0,55 x 0,8 (rdzeń), grub. ramienia 0,5 x 0,8 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 3,0, (2) 46,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>986/54</p> <p>1710/58</p>
poziom osadniczy 6 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: ucha wiader					
198	(1) 4843/65 (2) 4991/65 (3) 6150/68	Poziom osadniczy: 6 Chron.: poł. XI w. (1) Wyk. XXXIII, war. 14b, świadek zach., (2) Wyk. XXXI, war. 14, świadek zach., (3) Wyk. XXXVII, war. 13, świadek pld.	<p>Stan zachowania: podobne do siebie ucha od wiader. Silnie skorodowane, obłożone osadem korozyjnym. Nie konserwowane. Okazy (nr 1 i 2) reprezentują formy prawie całe. Jednak są popękane i mają ubytki końcówek ramion. Egzemplarz (nr 3) jest pozbawiony obu ramion.</p> <p>Forma: trzy ucha reprezentują ten sam typ uch o kształcie zbliżonym do greckiej litery „Ω” (owalne ucho przechodzi w rozchylone na boki ramiona). Są dość delikatnej budowy (zwłaszcza okaz nr 3). Ich przekroje poprzeczne są czworoboczne, głównie kwadratowe (same ucha) i prostokątne (ramiona).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: (1) wys. ogólna 5,2; wys. ucha ok. 2,7, szer. ucha 2,3, grub. pręta ucha 0,35 x 0,6; grub. pręta ramion ok. 0,25 x 0,6; rozstaw ramion dołem minimum 6,0; (2) wys. ogólna 5,2, wys. ucha ok. 2,8, szer. ucha 1,8, grub. pręta ucha 0,5 x 0,6; grub. pręta ramion ok. 0,4 x 0,6; rozstaw ramion dołem minimum 4,0; (3) wys. ogólna/wys. ucha ok. 3,2, szer. ucha 1,8, grub. pręta ucha całkowita (rdzeń) 0,3 x 4,0.</p> <p>Waga: (1) 14,0, (2) 12,0, (3) 12,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	 <p>4843/65</p>

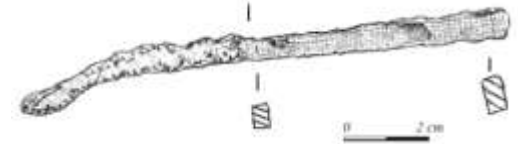
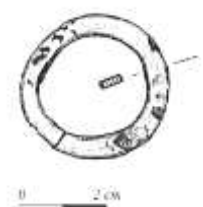
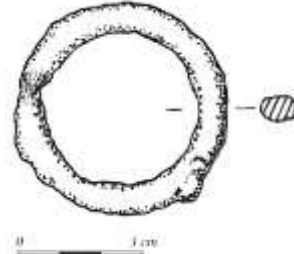
poziom osadniczy 6 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: obręcze naczyń klepkowych (fragmenty)					
199	(1): 4794/65 (2): 4982/65	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. (1) Wyk. XXIX, war. 13d, (2) Wyk. XXIX, war.: 13f, świadek płd.	Stan zachowania: skorodowane fragmenty taśmy żelaznej – prawdopodobnie obręczy (np. od cembrzyka). Połamane. Nie konserwowane. Forma: wygięta łukowato (rekonstr. śred. ok. 25 cm); przekrój prostokątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 11,6, grubość 0,45 x 0,8, (2) dł. zachow. 9,5, grub. 0,4 x 1,0. Waga: (1) 15,5, (2) 7,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	4794/65
200	(1) 5924/67 (2) 5815/67	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. (1) Wyk. XXXVII, war. 13d, (2) Wyk. XXXVII, war. 14.	Stan zachowania: silna korozja. Jedna z taśm (nr 1) jest zgięta i połamana (4 fragm.). Druga zachowała się w krótkim odcinku (nr 2). Nie konserwowane. Forma: najprawdopodobniej są to pozostałości łukowato wygiętych dwóch obręczy żelaznych (np. od cembrzyków). Nie można odtworzyć ich pierwotnej średnicy. Przekroje są w obu przypadkach jednostronnie wypukłe („półokrągłe”). Technika wykonania: rozciąganie, kucie, formowanie. Typ: IIA; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 18,5, grub. 0,35 x 1,0, (2) dł. zachow. 4,2, grub. zachow. 0,35 x 0,9. Waga: (1) 64,0, (2) 5,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań	2	 5924/67
poziom osadniczy 6 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: naczynie żelazne (fragmenty kociołka?)					
201	4997/65	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXXI, war. 14, świadek zach.	Stan zachowania: silnie skorodowana blacha żelazna z zachowaną krawędzią. Złamana (2 fragmenty). Nie konserwowana. Obłożona warstwą produktów korozji. Forma: część przykrawędna naczynia z blachy żelaznej. Krawędź jest zgrubiała a brzeg prosty (płaski) unosi(?) się lekko przy resztkach uszka. Przekrój poziomy naczynia jest łukowaty a pionowy prosty. Pod krawędzią pozostałość uszka przynitowanego do naczynia. Widoczny zaklepany od wewnątrz nit. Zachowany fragment wskazuje na rodzaj małego kociołka o średnicy przynajmniej 20 cm. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA1; wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. zachow. naczynia 4,5, dł. fragmentu 7,0, grub. krawędzi zachow. 0,65, grub. blachy ok. 0,2, wys. uszka ponad krawędzią 1,2, szer. uszka zachow. 1,5, grub. uszka zachow. 0,4. Waga: 28,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

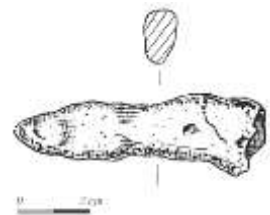
poziom osadniczy 6 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: kłódki					
202	4983/65	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXIX, war. 13f, świadek pld.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowany przedmiot to prawdopodobnie dolny fragment korpusu kłódki cylindrycznej, choć pewności nie ma.</p> <p>Forma: korpus kłódki (?) wykonano z blachy ukształtowanej w formie cylindra lekko zwężającego się ku odłamaney części. Od spodu tulejka ta jest zaślepiona. Wewnątrz widać resztki mechanizmu(?) lub tylko zgięcia blachy korpusu. Nie zarejestrowano śladów użycia innych metali (np. brązu).</p> <p>Technika wykonania: wyrób ślusarski.</p> <p>Typ: I?; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. korpusu 2,9, śred. dołem 2,0, grub. blachy 0,25 (po kons.).</p> <p>Waga: 11,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
203	4467/64	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXX, war. 14, świadek pld.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak kabląka kłódki i części mechanizmu. Niewielkie ubytki korpusu. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: korpus kłódki wykonano z blachy na wzór prostopadłościanu z lekko wypukłymi bokami. Wewnątrz widać resztki mechanizmu. Na jednym boku nieregularny otwór (do klucza?). Prawdopodobnie była powlekana brązem.</p> <p>Technika wykonania: wyrób ślusarki.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. korpusu 3,7-4,3, dł. korpusu 4,8, szer. korpusu 3,0, światło otworu zachow. 0,8 x 1,3, grub. blachy ok. 0,2-0,3.</p> <p>Waga: ok. 25,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 6 – elementy ubioru: szpila?					
204	6363/68	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXXVII, war. 13, świadek zach.	<p>Stan zachowania: zachowana w całości skorodowana szpila, pokryta grubym osadem korozyjnym, połamana. Brak kółka w uszku szpili. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: dość długa, masywna szpila z uszkiem zawiniętym z końcówki pręta lub przebitą lekko spłaszczoną końcówką. Ostrze jest spiczaste. Przekroje poprzeczne szpili są czworoboczne, pod uszkiem kwadratowe, przed ostrzem prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II?; wg T. Sawickiego, za J. Żakiem, 1960.</p> <p>Wymiary: dł. 17,0, dł. zachow. uszka 1,5, szer. zachow. uszka 1,5, grub. zachow. uszka 0,9, grub. zachow. pręta szpili (1/2 dł.) 0,6 x 0,9.</p> <p>Waga: 21,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 6 – przybory kupieckie: odważnik					
205	1779/55	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXIV, war. IX.	<p>Stan zachowania: skorodowany. Uszkodzony bok (ubytek). Brak śladów płaszcza brązowego. Oznaczeń nie zarejestrowano.</p> <p>Forma: odważnik kulisty o spłaszczonych biegunach. Płaszcz brązowy, podobnie jak i oznaczenia nie zachowały się.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, platerowanie.</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: śred. 1,3, wys. 1,1 (po kons.).</p> <p>Waga: 8,25 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 6 – uzbrojenie ochronne: fragmenty zbroi kolczej					
206	1213/55	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXIV, war. IX.	<p>Stan zachowania: przed konserwacją była to płytka o kształcie trójkątnym grubo obłożona osadem korozyjnym. Po konserwacji pojawiło się 14 kółek i ich fragmentów. 6 kółek prezentuje formy całe pozostałe są zachowane połówkowo.</p> <p>Forma: niewątpliwie fragment zbroi kolczej składający się z kółek nitowanych (wyróżniono 5 szt.) i kółek o zamkniętym obwodzie bez nitów (zgrzewane). Zachowały się dwa zespoły kółek (jedno kółko nitowane łączy dwa zgrzewane).</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie drutu, kucie/formowanie, zgrzewanie, nitowanie.</p> <p>Typ: I/I-IIA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: śred. kółek 0,9, grub. drutu kółek 0,1, śred. główki nitu 0,1, śred. spłaszczonej końcówki dla nita ok. 0,2.</p> <p>Waga: 2,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 6 – broń obuchowa: topór					
207	4465/64	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXX, war. 14b, pld.-zach. narożnik chaty.	<p>Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany. Zachowany prawie w całości (niewielki ubytek boku osady). Pokryty grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: Ostrze topora krótkie z krótką brodą, która jest prostopadle ucięta. Osada bez młotka ale zaopatrzona w kapturek. Szyjka dość długa, przewężona, o przekroju poprzecznym kwadratowym. Światło osady okrągłe. W otworze osady tkwią jeszcze resztki drewna.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie z wkładką stalową ostrza?</p> <p>Typ: Vb (XI-XII w.) wg klasyfikacji A. Nadolskiego, 1954; typ IV (XI-XII w.) wg klasyfikacji A.N. Kirpičnikova, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. topora 14,5, szer. ostrza 7,2, grub. szyjki 2,1 x 2,5, wys. kapturek 8,4, światło osady zachow. (śred.) ok. 2,3.</p> <p>Waga: 265,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

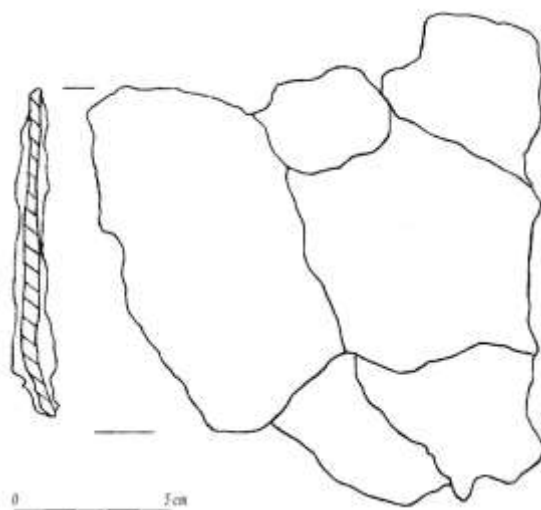
poziom osadniczy 6 – broń miotająca: grot strzał					
208	6328/68	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXXVII, war. 14a ₁ .	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak jednego z zadziorów, końcówki drugiego zadziora i prawdopodobnie tulejki. Pokryty osadem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: średniej wielkości grot strzały z zadziorami, prawdopodobnie niegdyś wyposażony w tulejkę. Przekrój poprzeczny liścia jest soczewkowaty.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa I; wg T. Sawickiego, typ 2 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 4,1, dł. zadziora zachow. 1,5, szer. zachow. liścia (bez zadziorów) 1,8, grub. liścia 0,3, grub. zadziora zachow. 0,2 x 0,5.</p> <p>Waga: 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
209	6229/68	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXXVII, war. 14 _s .	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany. Ubytki krawędzi liścia. Pokryty osadem korozyjnym. Złamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: niewielki grot strzały z tulejką i liściem lurowatym. Przekrój poprzeczny liścia soczewkowaty, a tulejki owalny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II; wg T. Sawickiego, typ 5 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. grotu 6,2, dł. liścia. 3,0, szer. liścia zachow. 1,4, grub. liścia zachow. 0,4, śred. tulejki 1,0.</p> <p>Waga: 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 6 – oprządnie jeździeckie: wędzidla (fragmenty)					
210	4981a/65	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXXI, war. 13f.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, dość dobrze zachowany. Brak drugiego zakończenia. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: człon wędzidla końskiego o tordowanym trzonie wykonanym z jednego pręta o przekroju czworobocznym, pośrodku którego utworzono rozklepany odcinek, następnie uformowano z niego uszko a pozostałe części pręta złożono i skrócono wokół osi podłużnej, zapewne tworząc przeciwległe kolejne uszko.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, skręcanie.</p> <p>Typ: I?; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogniwa z uszkiem 6,8, wymiary uszka zewnętrzne 2,1 x 2,8, grub. ogniwa (śred.) 0,8, grub. pojedynczego pręta ogniwa ok. 0,3 x 0,4, światło uszka 1,5 x 1,6, grub. taśmy uszka 0,25 x 0,9.</p> <p>Waga: 13,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

211	4981a/65	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w..</p> <p>Wyk. XXXI, war. 13f.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, dość dobrze zachowany człon wędzidla. Nie konserwowany. Pokryty grubym osadem korozyjnym.</p> <p>Forma: człon wędzidla końskiego o trzonie o przekroju poprzecznym okrągłym(?) na obu końcach zaopatrzonym w uszka. Ze względu na osad korozyjny nie można określić dalszych szczegółów budowy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogniwa z uszkami 8,3, wymiary uszka zewnętrzne 2,0 x 2,3, grub. zachow. ogniwa 1,4 x 1,3.</p> <p>Waga: 13,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 6 – oporządzenie końskie: gwóźdź podkowiak					
212	699/54	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXII, war. IX.</p>	<p>Stan zachowania: dość dobrze zachowany. Dołem kołec haczykowato zagięty. Brak samego ostrza kolca.</p> <p>Forma: główka wysoka, trapezowata, o podstawie prostokątnej. Kołec ma przekrój kwadratowy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIB1; wg T. Sawickiego, odmiana 8 wg J. Kaźmierczyka, 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 3,2, wys. główki 0,8, szer. podstawy główki 0,35 x 1,55, grub. kolca. 0,25 x 0,25 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 6 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty kolców i trzpieni					
213	<p>(1) 4410/64 (2) 4725/65 (3) 4730/65 (4) 4731/65 (5) 4786/65 (6) 4981b/65 (7) 5862/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 6 Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXXI (2 szt.), war. 13, 13f (nr 1, 6), Wyk. XXIX (3 szt.), war. 13 (nr 2-3), 13f (nr 5), Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 13a (nr 4), Wyk. XXXVII (1 szt.), war. 14.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty kolców żelaznych (gwóździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zniekształcone. Konserwacji poddano trzy okazy (nr 1, 2, 4).</p> <p>Forma: są to dolne części kolców żelaznych m.in. od łączny konstrukcyjnych. Przekroje poprzeczne są kwadratowe. Ledwie dwa zachowane ostrza kolców są płaskie, półokrągłe.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. od 3,0 do 9,5, grub. od 0,35 x 0,35 do 0,7 x 0,7 (rdzenie)</p> <p>Waga: od 2,0 do 32,0 g; łącznie 57,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	7	<p>4725/65</p> <p>47131/65</p>

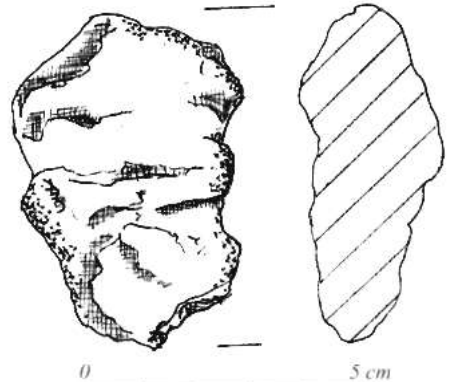
214	<p>(1) 1721/58 (2) 1722/58 (3) 4690/65 (4) 4758/65 (5) 4766/65 (6) 4770/65 (7) 4986/65 (8) 5870/67 (9) 6139/68 (10) 6364/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXVI (2 szt.), war. XVIa=16 (nr 1), „j” = 15? (nr 2),</p> <p>Wyk. XXXIII (1 szt.), war. 14, świadek zach. (nr 3),</p> <p>Wyk. XXIX (2 szt.), war. 13c (nr 4-5),</p> <p>Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 13e (nr 6),</p> <p>Wyk. XXXI (1 szt.), war. 14, świadek zach. (nr 7),</p> <p>Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 14 (nr 8), 13 – świadek pld. (nr 9), 13, świadek zach. (nr 10).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zniekształcone. Konserwacji poddano cztery okazy (nr 2, 4, 8, 10).</p> <p>Forma: są to dolne części kołców żelaznych np. od łączy konstrukcyjnych. Przekroje poprzeczne są prostokątne. Ledwie dwa zachowane ostrza kołców są płaskie – półokrągłe.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. od 3,1 do 7,0, grub. od 0,25 x 0,4 do 0,4 x 0,6 (rdzenie)</p> <p>Waga: od 1,5 do 22,0 g, łącznie 69,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	10	<p>5870/67</p> <p>6364/68</p>
poziom osadniczy 6 – przedmioty o funkcji alternatywnej: kółka					
215	<p>(1) 1714/58 (2) 6299/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXVI, war. 26, (2) Wyk. XXXVII, war. 14, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowane kółka.</p> <p>Forma: dwa kółka żelazne (jedno mniejsze – nr 1, a drugie większe). Ich forma jest regularna, a płaskie ramki mają przekrój prostokątny. Ramki połączone na styk.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) śred. zewnętrzna 3,3, śred. wewnętrzna 2,4, grub. ramki 0,15 x 0,5 (po kons.), (2) śred. zachow. zewnętrzna 5,0, śred. zachow. wewnętrzna 3,6, grub. zachow. ramki 0,5 x 0,7.</p> <p>Waga: (1) 6,0, (2) 11,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	2	<p>1714/58</p> <p>6299/68</p>

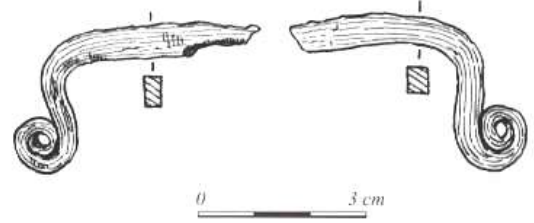
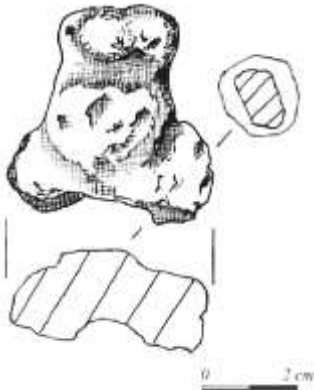
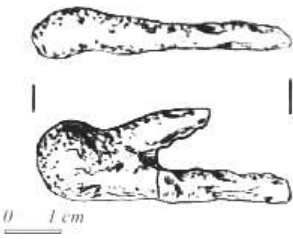
poziom osadniczy 6 – przedmioty o funkcji alternatywnej: taśmy/plaskowniki (fragmenty)					
216	(1) 4748/65 (2) 5796/67	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. (1) Wyk. XXIX, war. 13c, (2) Wyk. XXXVII, war. 13.	Stan zachowania: dwa ułamki taśm żelaznych pokrytych osadem korozyjnym. Nie konserwowane. Jeden okaz wygięty (nr 1), drugi złamany. Forma: płaskie, odcinki taśm żelaznych o przekroju poprzecznym w formie silnie wydłużonego prostokąta. Okaz (nr 1) jest silnie wygięty (por. rys.). Technika wykonania: kucie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. (w rozwinięciu) 7,8, szer. 1,1, grub. 0,25, (2) dł. zachow. 6,4, szer. zachow. 1,25, grub. zachow. 0,3. Waga: (1) 5,5, (2) 7,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	 4748/65
poziom osadniczy 6 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty ostrzy narzędzi tnących					
217	(1) 833/54 (2) 945/54 (3) 4699/65 (4) 4960/65 (5) 5816/67	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. (1) Wyk. XXII, war. 6, (2) Wyk. XXII, war. IX, (3) Wyk. XXXIII, war. 14, świadek zach., (4) Wyk. XXIX, war. 13a, świadek pld., (5) Wyk. XXXVII, war. 14.	Stan zachowania: skorodowane, obłożone rdzą. Nie konserwowane. Forma: kawałki części tnących (ostrzy) różnych narzędzi. Są to odcinki środkowe części pracujących o przekroju w formie wydłużonego trójkąta. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 2,5, szer. 1,2, grub. grzbietu 0,3, (2) dł. zachow. 2,6, szer. 1,0, grub. grzbietu 0,3, (3) dł. zachow. 2,1, szer. 0,8, grub. grzbietu 0,4, (4) dł. zachow. 3,5, szer. 1,6, grub. grzbietu zachow. 0,5, (5) dł. zachow. 2,7, szer. 1,9, grub. grzbietu 0,5. Waga: (1) 3,0, (2) 2,0, (3) 1,0, (4) 4,0, (5) 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	5	 833/54
218	1193/55	Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w. Wyk. XXII, war. 26, świadek wsch.	Stan zachowania: skorodowany ułamek ostrza, obłożony grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowany. Forma: być może jest to przednia część np. noża, choć sama forma jest łukowata (sierp?). Przekrój poprzeczny trójkątno-owalny. Technika wykonania: kucie/formowanie Typ: IB; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 6,7, szer. 1,4, grub. grzbietu zachow. 0,8. Waga: 9,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

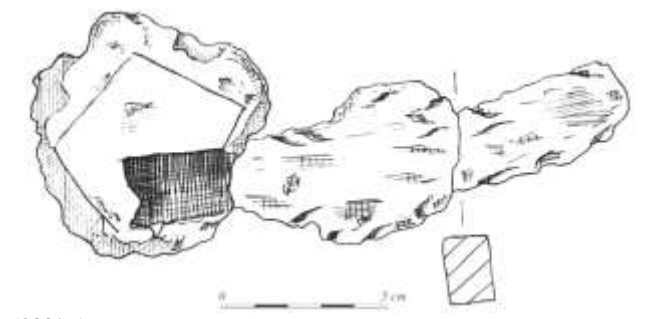
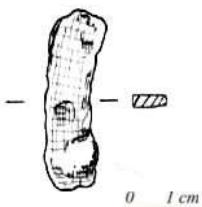
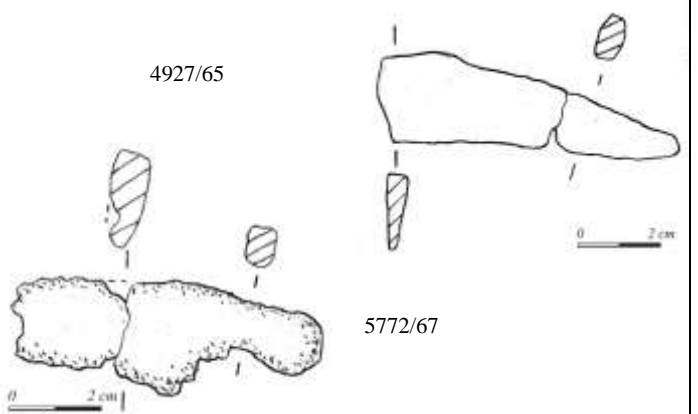
poziom osadniczy 6 – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmenty)

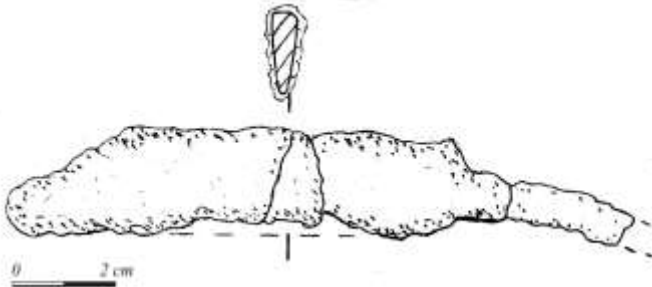
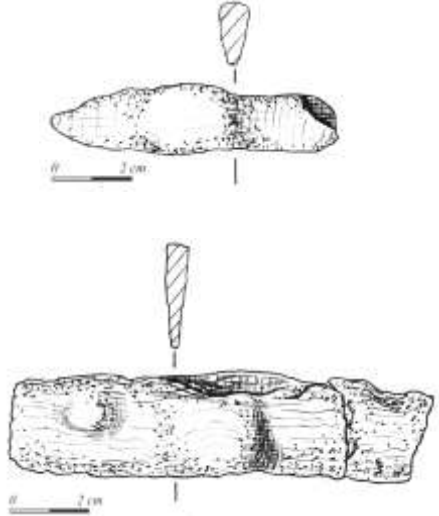
219	<p>(1) 1215/55</p> <p>(2) 1725/58</p> <p>(3) 6156/68</p> <p>(4) 6157/68</p> <p>(5) 6360/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXIV, war. IX,</p> <p>(2) Wyk. XXVI, chata 15,</p> <p>(3) Wyk. XXXV, war. 13, świadek pld.,</p> <p>(4) Wyk. XXXVII, war. 14, świadek pld.,</p> <p>(5) Wyk. XXXVII, war. 13, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: najczęściej silnie skorodowane, w większości połamane i pokryte grubym osadem produktów korozji. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: przeważnie kawałki blachy o zróżnicowanej grubości i różnej wielkości i kształtach fragmentów. Są okazy płaskie ale też lekko łukowato wygięte (na całości lub częściowo).</p> <p>Technika wykonania: rozkuwanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: (1) szer. zachow. 3,6 x 7,0, grub. blachy ok. 0,2 (rdzeń); (2) szer. zachow. 3,5 x 5,7, grub. blachy ok. 0,25 (rdzeń), (3) szer. zachow. 11,0 x 13,0, grub. blachy ok. 0,4 (rdzeń), (4) szer. zachow. 13,7 x 18,6, grub. blachy średnio 0,35 (rdzeń), (5) szer. zachow. 9,1 x 14,4, grub. blachy ok. 0,25 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) ok. 30,0, (2) 25,0, (3) 220,0, (4) 319,0, (5) 164,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	5	 <p>6320/68</p>
-----	--	---	--	---	--

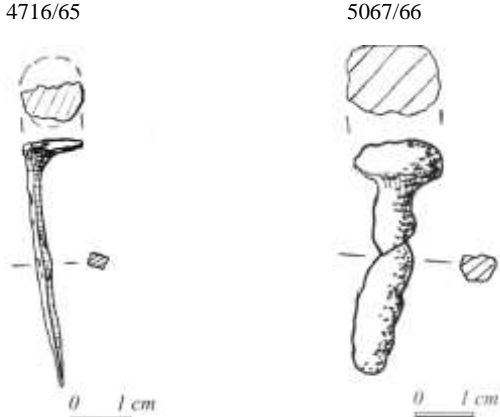
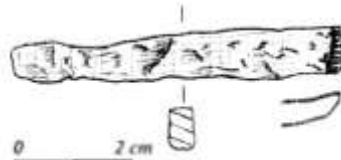
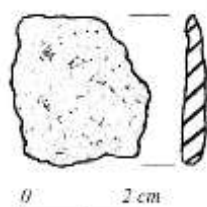
poziom osadniczy 6 – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki żelaza

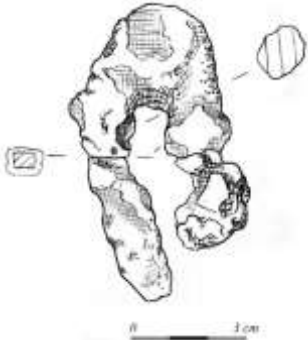
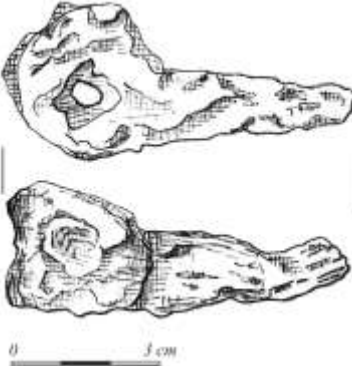
220	<p>(1) 967/54</p> <p>(2) 976/54</p> <p>(3) 1702/58</p> <p>(4) 1706/58</p> <p>(5) 4733/65</p> <p>(6) 4787/65</p> <p>(7) 4998/65</p> <p>(8) 5795/67</p> <p>(9) 5801/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXII (2 szt.), war. IX organiczna (nr 1-2),</p> <p>Wyk. XXVI (2 szt.), war. 26 (nr 3-4),</p> <p>Wyk. XXXIX (1 szt.), war. 13 (nr 5),</p> <p>Wyk. XXXIII (1 szt.), war. 14, świadek zach. (nr 6),</p> <p>Wyk. XXXI (1 szt.), war. 14, świadek zach. (nr 7),</p> <p>Wyk. XXXVII (2 szt.), war. 13 (nr 8), 13b (nr 9).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane bryłki żelaza. Nr 1 i 2 nie zachowały się (brak danych).</p> <p>Forma: amorficzne bryłki żelaza różnej wielkości.</p> <p>Technika wykonania: ?</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zbiorcze: od 0,5 x 1,2 x 1,2 do 2,6 x 4,4 x 7,4.</p> <p>Waga: od 0,5 do 74,0 g; łącznie: 163,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	9	 <p>4998/65</p>
-----	--	--	--	---	---

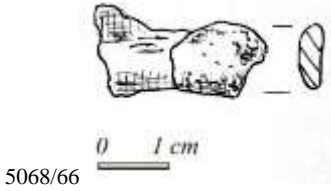
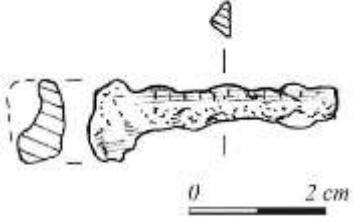
poziom osadniczy 6 – przedmioty nieokreślone ze względu na brak analogii lub fragmentaryczność zachowania					
221	1047/54	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXII, war. 26, pod chatą 12.</p>	<p>Stan zachowania: dwa krańcowe fragmenty jednego przedmiotu. Brak części środkowej.</p> <p>Forma: przypomina końcówki kabłąka od wiaderka lub uchwyt np. od skrzyni. Są to pręty o przekroju prostokątnym wolutowo zawinięte na końcach.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: część 1 i 2 - dł. zachow. 4,0 i 4,4, grub. pręta 0,3 x 0,5 i 0,3 x 0,5, szer. uszek 1,1 x 1,0 x 0,3 i 0,9 x 1,0 x 0,25 (po kons.).</p> <p>Waga: 9,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
222	4820/65	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXXIII, war. 14, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany. Obłożony grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: płaski przedmiot o kształcie trójramiennym i prostokątnych przekrojach poprzecznych.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: szer. zachow. 4,3 x 4,5, grub. ok. 1,2 x 1,6 (przeciętnie).</p> <p>Waga: 44,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	1	
223	4893/65	<p>Poziom osadniczy: 6. Chron.: poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXXIII, war. 14d, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany, złamany. Obłożony warstwą produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: delikatnej budowy fragment przedmiotu z dwoma ramionami przypominającymi cyrkiel. Przekroje ramion są zbliżone do prostokątnych.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 4,3, grub. ramion 0,3 x 0,4 (rdzenie).</p> <p>Waga: 4,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

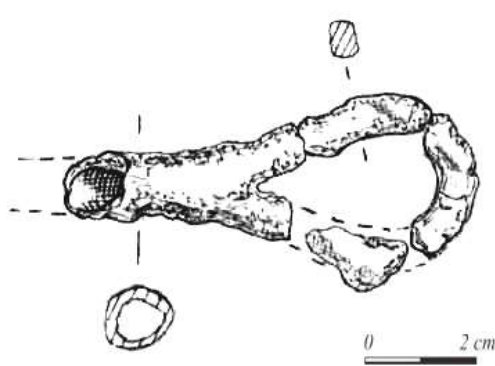
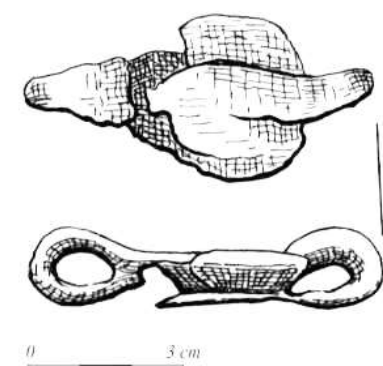

poziom osadniczy 7 – półprodukt kowalski: sztabki żelaza					
224	(1) 2909/62 (2) 4697/65 (3) 5033/65	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. (1): Wyk. XXVII, war. 12, (2) Wyk. XXXIV, war. 12, (3) Wyk. XXVII, war. 12, świadek pld.	Stan zachowania: trzy podłużne sztabki żelaza. Skorodowane. W większości mają uszkodzone zakończenia. Forma: podłużne, masywne sztabki o prostokątnym przekroju poprzecznym. Nie można określić czy końcówki są odcięte czy odłamane. Jeden okaz (nr 3) zwraca uwagę swa masywnością i trudnym, w obecnym stanie zachowania, określeniu jednego z jego zakończeń (por. rys.). Technika wykonania: kucie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 5,6, szer. 0,8, grub. 0,4 (widoczny rdzeń w przełamie), (2) dł. zachow. 6,6, szer. zachow. 0,8, grub. zachow. 0,4 (po kons.), (3) dł. zachow. 17,6, szer. 1,8, grub. 1,1 (widoczny rdzeń w przełamie). Waga: (1) 13,0, (2) ok. 10,0, (3) 240,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań	3	 5033/65
225	4388/64	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXXI, war. 11d.	Stan zachowania: sztabka żelaza pokryta nalotem korozyjnym. Nie konserwowana. Forma: krótka sztabka o przekroju poprzecznym prostokątnym jest lekko łukowa wygięta w płaszczyźnie poziomej. Prawdopodobnie oba zakończenia są odłamane. Technika wykonania: kucie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 3,5, szer. 0,7, grub. 0,3. Waga: 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 7 – narzędzia powszechnego użytku: noże (fragmenty)					
226	(1) 1128/55 (2) 4702/65 (3) 4927/65 (4) 5772/67	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. (1) Wyk. XXXII, war. 23, chata 8, (2) Wyk. XXIX, war. 12a, (3) Wyk. XXXV, war. 10i, (4) Wyk. XXXVII, war. 12.	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany, niektóre połamane, pokryte rdzą. Forma: są to odcinki przejścia głowni w trzpień, przy czym brak przednich części głowni i w większości zakończeń trzpieni. Wszystkie te okazy mają trzpień wyodrębniony jednostronnie: od góry (nr 1, 3) lub od strony ostrza (nr 2,4). Przekroje głowni są trójkątne, a trzpieni zbliżone do prostokąta. Technika wykonania: kucie, formowanie. Typ: ? Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 6,8, dł. zachow. głowni 3,8, szer. maks. głowni zachow. 0,8, grub. tylca 0,3, grub. trzpienia 0,25 x 0,7 (po kons.), (2) dł. zachow. ogólna 4,2, dł. zachow. głowni 2,2, szer. maks. głowni zachow. 2,1, grub. tylca zachow. 0,6, grub. trzpienia 0,5 x 0,9, (3) dł. zachow. ogólna 7,7, dł. zachow. głowni 1,8, szer. maks. głowni zachow. 2,1, grub. tylca zachow. 0,4, grub. trzpienia zachow. 0,8 x 1,2, (4) dł. zachow. ogólna 6,5, dł. zachow. głowni 4,0, szer. maks. głowni zachow. 2,0, grub. tylca zachow. 0,8, grub. trzpienia zachow. 0,7 x 0,9. Waga: (1) 5,0, (2) 6,0, (3) 15,0, (4) 13,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	

227	<p>(1) 1096/55</p> <p>(2) 4969/65</p> <p>(3) 6182/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 7 Chron.: 2 poł. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXIII, war. 23, palenisko w chacie nr 8, w skupisku kamieni,</p> <p>(2) Wyk. XXXV, war. 10₁,</p> <p>(3) Wyk. XXXVII, war. 12₃, świadek płd.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany, połamany (nr 3), pokryte warstwą korozyjną. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: są to odcinki przejścia głowni w trzpień. Brakuje przednich części głowni i zakończeń trzpieni. Wszystkie te okazy mają trzpień wyodrębniony dwustronnie ostro. Przekroje głowni są trójkątne, a trzpieni zbliżone do prostokąta lub trapezowate. Nóż nr 3 ma głownię, być może zachowaną w całości, której tylec w części przedniej ukośnie opada stykając się z ostrzem tworząc sztych.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2 (tylko egzemplarz nr 3); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 2,7, dł. zachow. głowni 1,2, szer. maks. głowni zachow. 1,1, grub. tylca zachow. 0,4, grub. trzpienia 0,4 x 0,6. (2) dł. zachow. ogólna 2,3, dł. zachow. głowni 0,2(?), szer. maks. głowni zachow. 0,7, grub. tylca zachow. 0,4, grub. trzpienia 0,4 x 0,5, (3) dł. zachow. ogólna 12,4, dł. zachow. głowni 9,0, szer. maks. głowni zachow. 1,7, grub. tylca 0,4 (rdzeń), grub. trzpienia 0,4 x 0,5.</p> <p>Waga: (1) 1,5, (2) 1,5, (3) 18,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	 <p>6182/68</p>
228	<p>(1) 4691/65</p> <p>(2) 4693/65</p> <p>(3) 4923/65</p>	<p>Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXXIV, war. 12,</p> <p>(2) Wyk. XXXIX, war. 12,</p> <p>(3) Wyk. XXXV, war. 10₁.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowane, połamane (nr 1, 3), pokryte warstwą korozyjną. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: są to odcinki środkowe głowni noży. Tylko głownia noża nr 3 jest zaopatrzona w trójkątny sztych. Przekrój głowni jest trójkątny. Uwagę zwraca głownia nr 3 pochodząca od dużego noża (może nawet bojowego).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: ?; sztych IB (egz. nr 2); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. głowni 4,2, szer. maks. głowni zachow. 1,0, grub. tylca zachow. 0,5, (2) dł. zachow. głowni 6,9, zachow. szer. maks. głowni 1,5, grub. tylca zachow. 0,6, (3) dł. zachow. głowni 10,9, szer. maks. głowni zachow. 2,6, grub. tylca zachow. 0,6.</p> <p>Waga: (1) 3,5, (2) 13,5, (3) 41,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	 <p>4693/65</p> <p>4023/65</p>

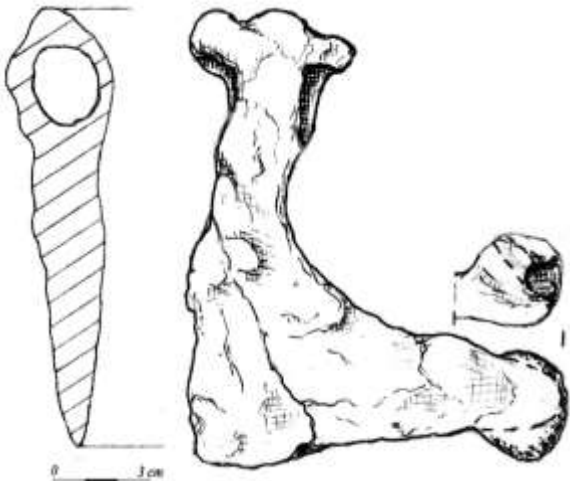

poziom osadniczy 7 – łącza konstrukcyjne: gwoździe					
229	(1) 4687/65 (2) 4716/65 (3) 5067/66	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. (1) Wyk. XXXIV, war. 12, (2) Wyk. XXIX, war. 12a, (3) Wyk. XXXV, war. 10d.	<p>Stan zachowania: trzy gwoździe w różnym stanie zachowania. Nr 1 silnie skorodowany ze skruszałą główką, nr 2 dobrze zachowany z ubytkiem części główki (po konserwacji), nr 3 silnie skorodowany, złamany, brak zakończenia kolca.</p> <p>Forma: główki płaskie, okrągłe; kolce o przekrojach poprzecznych prostokątnych. Okaz nr 2 ma ostrze spiczaste.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie.</p> <p>Typ: IIC2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 8,0, wys. zachow. główki 2,0, szer. podstawy główki zachow. 2,4, grub. zachow. kolca. 0,4 x 0,8, (2) dł. ogólna 4,2, wys. główki 0,3, szer. główki ok. 0,9, grub. kolca 0,15 x 0,25 (po kons.), (3) dł. zachow. ogólna 4,0, wys. zachow. główki 0,6, szer. podstawy główki zachow. 1,4, grub. zachow. kolca. 0,5 x 0,7,</p> <p>Waga: (1) ok. 5,0, (2) 1,5, (3) 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	
poziom osadniczy 7 – łącza konstrukcyjne: sztabka gwoździowata					
230	4700/65	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXIX, war. 12a.	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowana sztabka gwoździowata. Brak samego ostrza. Po konserwacji. Na powierzchni drobne wżery korozyjne.</p> <p>Forma: prosta, dość masywna sztabka gwoździowata odcięta w szerokości, równomiernie zwęża się ku ostrzu. Przekrój poprzeczny jest prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zach. 5,4, grub. kolca 0,4 x 0,6.</p> <p>Waga: 5,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 7 – łącza konstrukcyjne: nity					
231	2914/62	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXVII, war. 12.	<p>Stan zachowania: skorodowana nakładka nita. Pokryta grubym osadem korozyjnym. Ubytek narożnika. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: kwadratowa, płaska. Resztki zaklepanego kolca niewidoczne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: nakładka typ B; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: szer. nakładki 2,5 x 2,6, grub. zachow. 0,25-0,4.</p> <p>Waga: 3,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

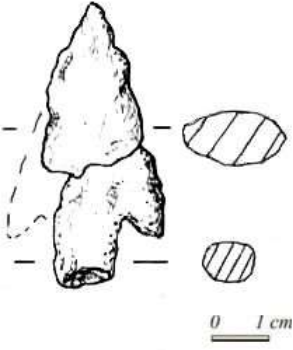
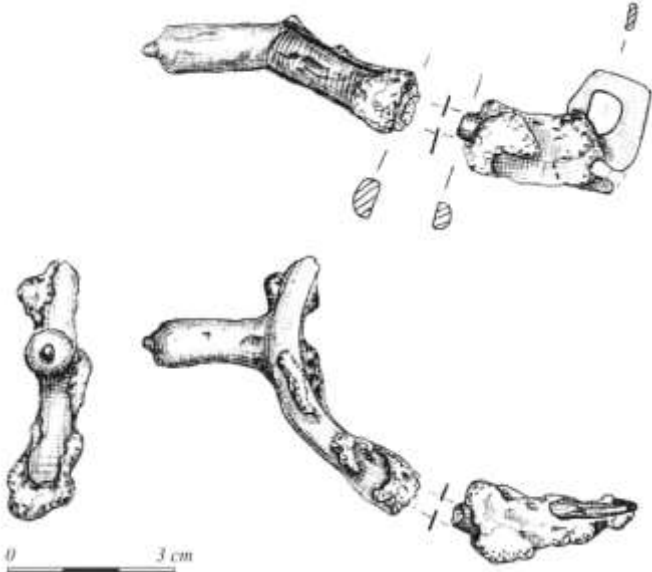
232	4714a-b/65	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXXIV, war. 12a.	Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany, połamany, słabo czytelny – pokryty grubym osadem produktów korozji. Brak główki. Nie konserwowany. Forma: prawdopodobnie niewielki nit o romboidalnej nakładce i kolecu o przekroju poprzecznym zbliżonym do prostokąta. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: nit ?; kolec typ 3, nakładka typ C; wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. ogólna zachow. ok. 4,2, grub. kolca zachow. 0,7 x 0,9, szer. nakładki 2,0 x 2,2, grub. zachow. nakładki ok. 1,1. Waga: 7,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—
poziom osadniczy 7 – łącza konstrukcyjne: skoble					
233	(1) 4928/65 (2) 6286/68	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. (1) Wyk. XXXV, war. 10. (2) Wyk. XXXVII, war. 12.	Stan zachowania: bardzo silnie skorodowane dwa skoble żelazne. Pokryte b. grubą warstwą produktów korozji. Słabo czytelne. Uszkodzone zakończenia ramion. Nie konserwowane. Forma: dwa średniej wielkości skoble o podstawach wypukłych i równoległych do siebie ramionach. Technika wykonania: kucie, formowanie. Typ: IIB1b; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) wys. zachow. skobla ok. 6,0 (?), szer. zachow. podstawy 4,7, grub. zachow. podstawy ok. 0,9 x 1,3, grub. zachow. ramienia ok. 0,7 x 0,9, (2) wys. zachow. skobla 7,6, szer. zachow. podstawy 3,4, grub. zachow. podstawy 1,0 x 1,3, grub. ramienia 0,3 x 0,5 (rdzeń), rozpiętość wewn. ok. 1,2. Waga: (1) 15,0, (2) 15,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	6286/68
poziom osadniczy 7 – łącza konstrukcyjne: część zawiasu					
234	6283/68	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXXVII, war. 12.	Stan zachowania: skorodowany. Brak ostrza trzpienia. Nie konserwowany. Forma: część zawiasu składająca się z pierścienia (tulejki) z trzpieniem osadzonym np. w skrzydle drzwi. Przekrój poprzeczny trzpienia kwadratowy. Do kompletu brakują haka osadzanego zwykle w futrynie. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. ogólna zachow. 6,5, wys. zachow. pierścienia (tulejki) 2,5, śred. zewn. pierścienia (tulejki) ok. 3,0, światło pierścienia zachow. 0,4 x 0,6, dł. zachow. trzpienia 3,5, grub. trzpienia 0,5 x 0,5. Waga: 15,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

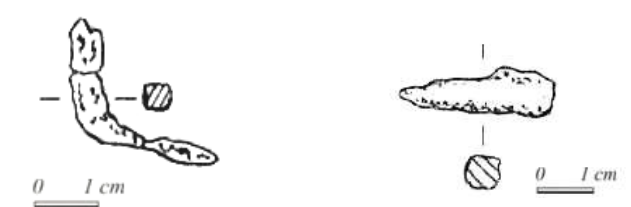
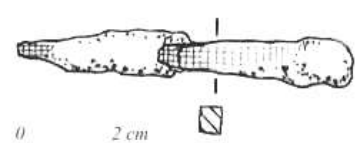
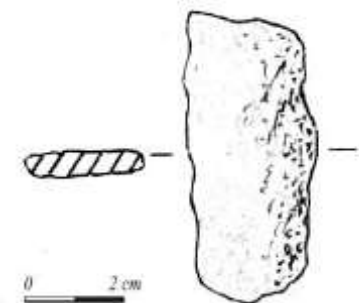
poziom osadniczy 7 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: obręcze naczyń klepkowych (fragmenty)					
235	4994/65	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk.: XXXV, war. 10 ₁ .	Stan zachowania: względnie dobrze zachowana obręcz w rodzaju dużej skuwki/okucia. Lekko zdeformowana. Forma: wygięta kolistie (średnica ok. 4,2 cm) taśma żelazna o przekroju poprzecznym zbliżonym do prostokątnego. Obwód nie jest zamknięty. Fragment obręczy naczynia klepkowego? Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: śred. zewnętrzna 4,2 (3,8 wewnętrzna); grub. taśmy ok. 0,2 x 0,7 (po kons.). Waga: ok. 7,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
236	(1): 4204b/64 (2): 5068/66	Poziom osadniczy: 7 Chron.: 2 poł. XI w. (1) Wyk.: XXVIII, war. 12, (2) Wyk. XXXI, war. 12b, świadek zach.	Stan zachowania: silna korozja. Jedna z taśm prawdopodobnie to kawałek obręczy zachowany jako negatyw w bryle rdzy (1). Druga zachowała się w krótkim odcinku (2). Nie konserwowane. Forma: najprawdopodobniej są to pozostałości dwóch obręczy żelaznych (np. od cebrzyków). Nie można odtworzyć ich pierwotnej średnicy (zbyt krótkie odcinki). Przekroje są w obu przypadkach jednostronnie wypukłe („półokrągłe”). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIA; wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: (1) dł. 2,8, grub. 0,7 x 0,9; (2) dł. 2,5, grub. 0,4 x 0,9. Waga: (1) ok. 14,0, (2) 2,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	
237	5068/66	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk.: XXXV, war. 10d.	Stan zachowania: niewielki fragment prawdop. obręczy. Skorodowany. Nie konserwowany. Forma: lekko łukowato wygięty fragment taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym trójkątnym. Jedno z zakończeń jest zgrubiałe i poszerzone (fragment połączenia obwodu?). Nie można odtworzyć średnicy. Technika wykonania: rozciąganie, kucie, formowanie. Typ: IIIA; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 3,6, grub. taśmy 0,3 x 0,45, pogrubienie końcówki zachow. ok. 0,6 x 1,1. Waga: ok. 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

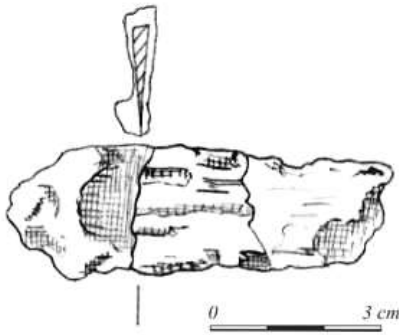
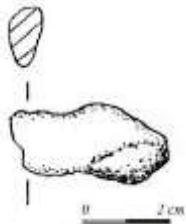
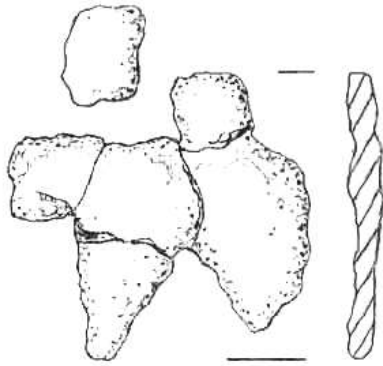
poziom osadniczy 7 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: klucz (fragment)					
238	1125/55	Poziom osadniczy: 7 Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXIII, war. 23, chata 8	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Prawdopodobnie pozostałość uchwytu klucza piórowego. Brak zakończenia laski w tym płytki pióra. Bardzo silnie skorodowany, połamany. Mimo konserwacji nadal pokryty osadem korozyjnym.</p> <p>Forma: jest to najprawdopodobniej uchwyt klucza piórowego w kształcie wydłużonego owalu. Laska pusta w środku ma przekrój kolisty. Połączenie uchwytu z laską nie jest dobrze widoczne. Prawdopodobnie końcówka ramki uchwytu jest osadzona w lasce.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, formowanie.</p> <p>Typ: IV; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. ok. 7,5, dł. uchwytu 4,0, grub. ramki uchwytu 0,4 x 0,7, dł. zachow. laski 3,5, grub. laski 1,1, światło laski 0,7 (po kons.).</p> <p>Waga: 12,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 7 – okucia pasów: klamra					
239	4204a/64	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXVIII, war. 12.	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowana. Częściowo skorodowana. Ubytki tarczki i zaczepu. Konserwacja zabezpieczająca.</p> <p>Forma: klamra składa się z owalnej tarczki zewnętrznej, dwóch uszek po bokach o spłaszczonych końcówkach. Jedno z uszek jest silnie rozklepane (zaczep).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: klamra tarczowata z uszkami i zaczepem.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 6,8, wys. 3,1.</p> <p>Waga: 35,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 7 – przybory kupieckie: odważnik? (fragment)					
240	1701/58	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXVI, war. 7, chata 19.	<p>Stan zachowania: skorodowany. Zachowany fragmentarycznie. Brak śladów powlekania stopem miedzi.</p> <p>Forma: przypomina pozostałość być może odważnika kulistego o spłaszczonych biegunach. Płaszcz brązowy, podobnie jak i ewentualne oznaczenia nie zachowały się.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: śred. ok. 2,0-2,5, wys. 1,0 (po kons.)</p> <p>Waga: zachow. 15,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

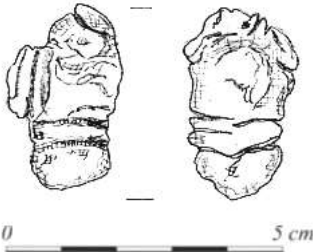

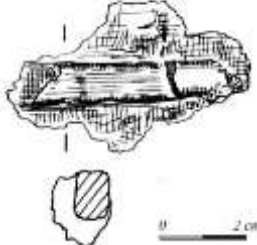
Poziom osadniczy 7 – broń obuchowa: topory

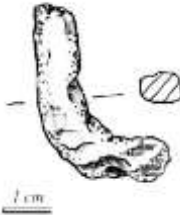
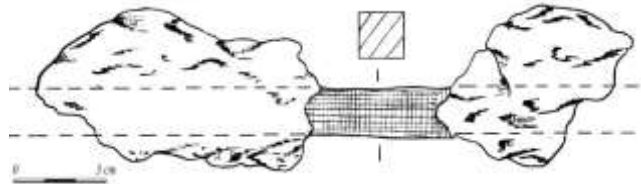
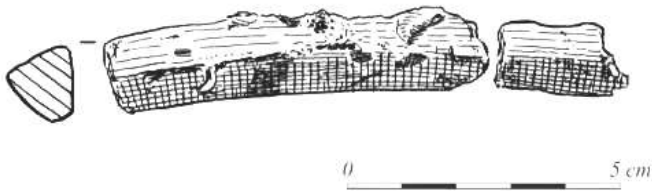
241	4320/64	<p>Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXVIII, war. 12.</p>	<p>Stan zachowania: b. silnie skorodowany. Zachowany w całości. Pokryty grubym osadem produktów korozji. Pęknięty. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: niewielki topór o szerokim ostrzu z wydatną brodą, która jest zakończona szpiczasto(?). Linia ostrza jest prosta. Szyjka wąska o przekroju kwadratowym. Osada z krótkim kapturkiem ma być może niewielkie zgrubienie na obuchu (młotek?). Światło osady jest owalne. Mógł być stosowany bojowo.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie. Zgrzewanie ze stalową wkładką ostrza?</p> <p>Typ: zbliżony do typu Vb (XI-XII w.) wg A. Nadolskiego, 1954; typ IV (XI-XII w.) wg klasyfikacji A.N. Kirpičnikova, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. topora 14,3, szer. ostrza 11,7, grub. szyjki 1,7 x 1,7, wys. kapturka zachow. 4,7, światło osady ok. 1,7 x 2,0, wys. motka zachow. ok. 1,6.</p> <p>Waga: 300,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
242	4949/65	<p>Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 12 – świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: b. silnie skorodowany. Zachowany w całości. Pokryty b. grubym osadem korozyjnym. Lokalnie spękany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: ostrze topora krótkie z krótką brodą, która mogła być zakończona szpiczasto(?). Linia ostrza łukowata. Osada prosta - bez młotka i kapturka. Szyjka dość długa, masywna, o przekroju poprzecznym czworobocznym. Światło osady nieczytelne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie. Zgrzewanie ze stalową wkładką ostrza?</p> <p>Typ: Vc (XI-XII w.) wg klasyfikacji A. Nadolskiego, 1954; typ VIII (XI-XII w.) wg klasyfikacji A.N. Kirpičnikova, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. topora 14,8; szer. ostrza 9,0, grub. zachow. szyjki 3,5 x 4,0.</p> <p>Waga: 440,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

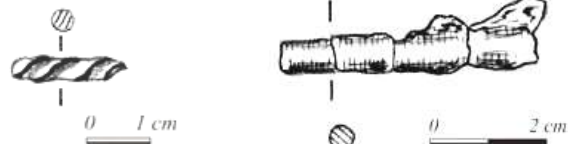
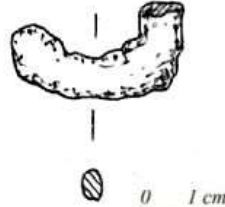
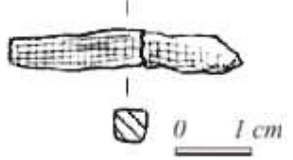
poziom osadniczy 7 – broń miotająca: grot strzały					
243	5780/67	<p>Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 12.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak jednego z zadziorów, końcówki drugiego zadziora i dolnej części tulejki. Pokryty osadem korozyjnym. Złamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: średniej wielkości grot strzały tulejką i z zadziorami. Przekrój poprzeczny liścia – soczewkowaty, tulejki owalny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa I; wg T. Sawickiego, typ 2 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 5,2, dł. zadziora zachow. 0,6, szer. zachow. liścia (bez zadziorów) 2,2, grub. liścia 0,9, dł. zachow. tulejki 1,3, śred. tulejki zachow. 0,9 x 1,1.</p> <p>Waga: 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 7 – oporządzenie jeździeckie: ostroga					
244	4381/66	<p>Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w.</p> <p>Wyk. XXX, war. 12.</p>	<p>Stan zachowania: zachowało się ok. 1/2 ostrogi wraz z bodźcem, i zaczepem. Brak drugiego ramienia z zaczepem oraz środkowej części ramienia zachowanego. Połamana, pokryta lokalnie grubym osadem korozyjnym. Po konserwacji.</p> <p>Forma: ramiona U-kształtne zakończone dużym zaczepem płytkowym wyposażonym w jeden duży owalny otwór i prawdop. jeden mniejszy. Przekrój poprzeczny ramienia jest półokrągły. Bodziec masywny dość krępy o przekroju okrągłym wyposażony w mały kolec na końcu. Jest on nieznacznie odgięty w stosunku do płaszczyzny ramion.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: 1/2; wg Z. Hilczerówny 1956.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ostrogi 9,4, dł. ramienia zachow. 6,7, grub. ramienia 0,5 x 0,7, dł. bodźca z kolcem 2,6, grub. bodźca 0,95, szer. płytki zaczepu 1,6 x 2,4, grub. płytki zaczepu 0,15, światło otworu 0,7 x 0,9 (po kons.).</p> <p>Waga: 20,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Uwaga: datowanie ostrogi wg informacji ustnej prof. Jana Żaka – X/XI w.</p>	1	

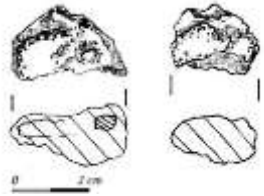

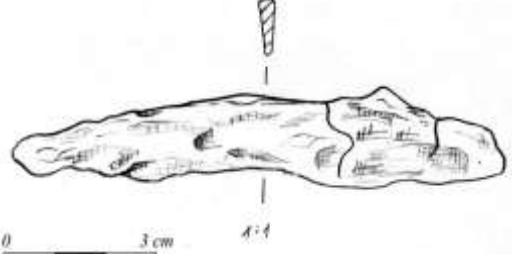

poziom osadniczy 6 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty kołców i trzpieni						
245	(1) 1097/55 (2) 3041/63 (3) 4698/65 (4) 5066/66 (5) 5742/67 (6) 5744/67 (7) 5745/67	Poziom osadniczy: 7 Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXIII (1 szt.), war. 23 – w chacie 8 (nr 1), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 12b (nr 2), Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 12a (nr 3), Wyk. XXXV (1 szt.), war. 10d (nr 4), Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 12 (nr 5-7).	Stan zachowania: skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zgięte. Konserwacji poddano tylko jeden okaz (nr 2). Forma: są to części kołców żelaznych np. od łączy konstrukcyjnych. Przekroje poprzeczne są kwadratowe. Tylko jeden egzemplarz ma zachowane szpiczaste ostrze (nr 7). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. od 2,4 do 4,0, grub. od 0,3 x 0,4 do 0,5 x 0,5 (rdzenie). Waga: od 1,5 do 5,0 g; łącznie 16,1 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	7	3041/63 5745/67	
246	(1) 3037/63 (2) 4306/64 (3) 4377/64 (4) 4715/65 (5) 4946/65 (6) 5753/67 (7) 5767/67	Poziom osadniczy: 7 Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXVII (1 szt.), war. 12a (nr 1), Wyk. XXXI (3 szt.), war. 11 ₄ – w obrębie chaty 2 (nr 2), 11d (nr 3), 12, świadek zach. (nr 5), Wyk. XXIX (1 szt.), war. 12a ₁ (nr 4), Wyk. XXXVII (2 szt.), war. 12 (nr 6-7).	Stan zachowania: skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zniekształcone. Konserwacji poddano tylko jeden egzemplarz (nr 4). Forma: są to części kołców żelaznych pochodzące m.in. od łączy konstrukcyjnych. Przekroje poprzeczne są prostokątne. Tylko przy jednym okazie ocalało szpiczaste ostrze (nr 3). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. od 1,5 do 5,9, grub. od 0,3 x 0,5 do 0,4 x 0,7 (rdzenie). Waga: od 2,0 do 4,5 g; łącznie 20,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	7	4715/65	
poziom osadniczy 7 – przedmioty o funkcji alternatywnej: taśma/plaskownik (fragment)						
247	5768/67	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXXVII, war. 12.	Stan zachowania: krótki fragment dość szerokiej taśmy/plaskownika pokryty nalotem korozyjnym. Nie konserwowany. Forma: płaski, prosty odcinek taśmy/plaskownika o przekroju prostokątnym. Technika wykonania: kucie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. 5,7, szer. 2,2, grub. 0,4. Waga: 14,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1		

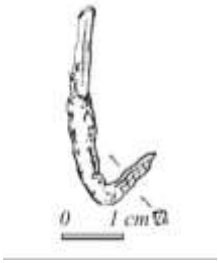

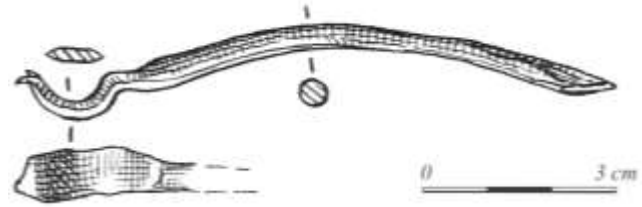
poziom osadniczy 7 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty ostrzy narzędzi tnących					
248	(1) 4689/65 (2) 4711/65 (3) 4954/65 (4) 6116/68	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. (1) Wyk. XXXIII, war. 21 ₃ , (2) Wyk. XXXIV, war. 12, (3) Wyk. XXXIV, war. 12a, (4) Wyk. XXXI, war. 12a, świadek zach., (5) Wyk. XXXVII, war. 12, świadek pld.	Stan zachowania: skorodowane ułamki części pracujących (ostrzy), obłożone warstwą produktów korozji. Nie konserwowane. Forma: kawałki części tnących (ostrzy) różnych narzędzi. Są to odcinki środkowe części pracujących o przekroju w formie wydłużonego trójkąta. Technika wykonania: kucie, formowanie. Typ: IA; wg. T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 4,1, szer. 2,2, grub. grzbietu zachow. 0,4 (rdzeń), (2) dł. zachow. 3,3, szer. 1,8, grub. grzbietu 0,3, (3) dł. zachow. 6,6, szer. 1,8, grub. grzbietu 0,3 (rdzeń), (4) dł. zachow. 1,3, szer. 1,5, grub. grzbietu zachow. ok. 0,6. Waga: (1) 17,5, (2) 4,0, (3) 10,0, (4) 2,2 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	
249	1120/55	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXXIII, war. 21 ₃ , nad chatą 8.	Stan zachowania: skorodowany ułamek ostrza. Nie konserwowany. Forma: forma jest lekko łukowata (sierp?). Przekrój poprzeczny zbliżony do trójkątnego. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB; wg. T. Sawickiego. Wymiary: dł. zach. 3,5, szer. 1,3, grub. grzbietu zachow. 0,8. Waga: 8,3 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 7 – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmenty)					
250	(1) 1112/55 (2) 1720/58 (3) 4296/64 (4) 4936/65 (5) 4942/65 (6) 4952/65 (7) 4966/65 (8) 5727/67 (9) 6281/68	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXXIII (1 szt.), war. 21 ₄ , nad chatą 8, Wyk. XXXVI (szt. 1), war. –. chata 19 tok gliny, Wyk. XXXI (3 szt.), war. 11 ₄ , w obrębie chaty 2, war. 12 (2 szt.), Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 12, świadek pld., Wyk. XXXV (1 szt.), war. 10 ₁ .	Stan zachowania: najczęściej silnie skorodowane, w większości połamane i pokryte grubym osadem produktów korozji. Nie konserwowane. Forma: przeważnie kawałki blachy o zróżnicowanej grubości, różnej wielkości i kształtach fragmentów. Są okazy płaskie ale też lekko łukowato wygięte (na całości lub częściowo). Technika wykonania: rozkuwanie. Typ: ? Wymiary zbiorcze: szerokość zachow. od 2,3 x 3,0 do 5,0 x 5,5, grub. od 0,15 do 0,4 (dla okazów z widocznym rdzeniem) i od 0,3 do 0,55 (dla okazów bez widocznego rdzenia). Waga: od 1,4 do 42,0 g; łącznie 124,9 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	9	

poziom osadniczy: 7 – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki żelaza					
251	(1) 1126/55 (2) 4378/64 (3) 4398/64 (4) 4712/65 (5) 4956/65 (6) 5751/67 (7) 5781/67 (8) 6118/68 (9) 6284/68	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXIII (1 szt.), war. 21 ₃ (nr 1), Wyk. XXXI (3 szt.), war. 11d (nr 2-3), 12a, świadek zach. (nr 5). Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 12a (nr 4), Wyk. XXXVII (4 szt.), war. 12 (nr 6-7), 12 – świadek pld. (nr 8), 12 – świadek zach. (nr 9).	Stan zachowania: skorodowane bryłki żelaza. Brak nr 1 i 3. Forma: amorficzne skorodowane kawałki żelaza różnej wielkości. Technika wykonania: ? Typ: ? Wymiary zbiorcze: od 1,5 x 1,2 x 1,1 do 4,5 x 2,1 x 2,4. Waga: od 2,0 do 36,0; łącznie 100,7 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	9	<p style="text-align: center;">4956/65</p>
poziom osadniczy 7 – przedmioty nieokreślone ze względu na brak analogii lub fragmentaryczność zachowania					
252	4718/65	Poziom osadniczy: 7. Chron.: 2 poł. XI w. Wyk. XXIX, war. 12a ₁ .	Stan zachowania: silnie skorodowany fragment nieokreślonego przedmiotu. Pokryty warstwą korozyjną. Widoczne są dwa rdzenie po brakującej części przedmiotu. Forma: niewielki fragment małego przedmiotu o nieokreślonej funkcji. Kształt prostokątny, przekrój to wydłużony prostokąt lekko łukowaty. Widać dwa rdzenie o przekrojach kwadratowych. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: 2,6 x 2,1 x 0,8, grub. 2,0 x 0,3 x 0,3. Waga: 4,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 8 – półprodukt kowalski: sztabki (i ich fragmenty)					
253	(1) 800/54 (2) 3718/63 (3) 4542/65 (4) 5711/67	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. (1) Wyk. XXII, war. 19f, (2) Wyk. XXIX, war. 10, (3) Wyk. XXXVII, war. 11b ₁ .	Stan zachowania: 3 silnie skorodowane fragmenty sztabek żelaznych. Pokryte grubym osadem produktów korozji. Połamane. Widoczne rdzenie z właściwym zarysem przekroju poprzecznego. Nie konserwowane. Forma: niewielkie, podłużne sztabki żelaza o prostokątnych przekrojach poprzecznych. Jeden z okazów zwięża się ku odłamanemu zakończeniu (nr 4). Technika wykonania: kucie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 5,6, szer. zachow. 2,0, grub. ? (2) dł. zachow. 3,5, szer. zachow. 1,2, grub. zachow. 0,9, (3) dł. zachow. 3,2, szer. 1,3, grub. 0,65, (4) dł. zachow. 5,0; szer. 0,9, grub. 0,6. Waga: (1) ?, (2) 3,5, (3) 5,0, (4) 26,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	5711/67

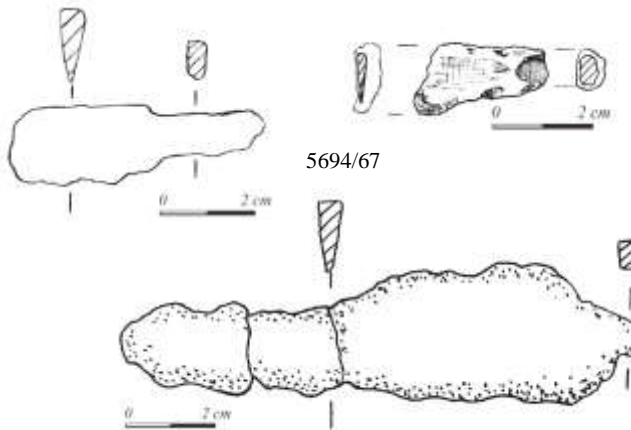
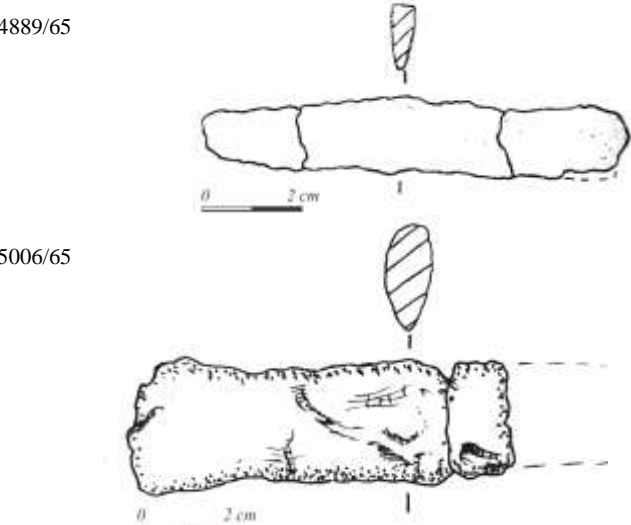
254	775/54	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXII, war. 19d, chata 4.</p>	<p>Stan zachowania: fragment podłużnego przedmiotu (sztabki, pręta) pokrytego nalotem produktów korozji. Widoczny rdzeń przedmiotu (odłamana końcówka). Nie konserwowany.</p> <p>Forma: wygięty pod kątem zbliżonym do prostego odcinek sztabki/pręta o prostokątnym przekroju poprzecznym.</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: IB; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 4,6, szer. 0,6, grub. 0,3.</p> <p>Waga: 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
255	<p>(1) 3747/63</p> <p>(2) 5697/67</p> <p>(3) 5698/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>(1): Wyk. XXVIII, war. 11a,</p> <p>(2): Wyk. XXXVII, war. 11b,</p> <p>(3): Wyk. XXXVII, war. 11b.</p>	<p>Stan zachowania: 3 fragmenty skorodowanych podłużnych-prętów pokrytych osadem produktów korozji. Przekroje dobrze widoczne mimo korozji. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: Okazy te cechuje kwadratowy przekrój poprzeczny. Dwa z nich są masywne (nr 2-3), a trzeci ma delikatniejszą budowę (nr 1)</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 1,1, szer. zachow. 0,8, grub. zachow. 0,75, (2) dł. zachow. 5,9, szer. 1,1, grub. 1,1, (3) dł. zachow. 18,5, szer. 1,4, grub. 1,4.</p> <p>Waga: (1) 2,5, (2) 16,0, (3) 270,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	5698/67
256	769/54	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk.: XXII, war. 19d, chata 4.</p>	<p>Stan zachowania: dwa fragmenty podłużnego przedmiotu w formie sztabki pokrytej lokalnym nalotem produktów korozji. Oba kawałki niegdyś stanowiły całość. Obecnie styk jest uszkodzony w miejscu złamania. Po konserwacji.</p> <p>Forma: zachowana w dwóch fragmentach masywna sztabka wyróżnia się trójkątnym przekrojem poprzecznym. Jest nieznacznie, łukowato wygięta. Nosi ślady nadtopienia.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie przekroju trójkątnego.</p> <p>Typ: IIIA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. (łącznie) 9,3, grub. 1,2 x 1,2.</p> <p>Waga: 45,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

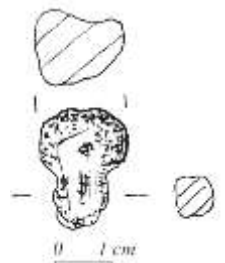

poziom osadniczy 8 – półprodukt(?) kowalski: pręty (fragmenty)					
257	(1) 713/54 (2) 4304/64	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. (1) Wyk. XXII, war. 19b, chata 4, (2) Wyk. XXX, war. 11.	Stan zachowania: względnie dobrze zachowane dwa krótkie fragmenty prętów żelaznych. Objęte częściową korozją. Obiekt nr 2 połamany (4 fragm.). Nie konserwowane. Forma: proste, krótkie odcinki prętów o przekroju poprzecznym okrągłym. Uwagę zwraca okaz nr 1, który jest tordowany. Technika wykonania: kucie, skręcanie (tordowanie) Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 1,75, grub. (śred.) 0,35 (okaz tordowany), (2) dł. zachow. 4,4, grub. (śred.) 0,5. Waga: (1) 0,5, (2) 4,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	713/54 4304/64
258	(1) 743/54 (2) 4532/65	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. (1) Wyk. XXII, war. 19c, chata 4, (2) Wyk. XXIX, war. 11.	Stan zachowania: bardzo krótkie dwa fragmenty prętów żelaznych. Pokryte osadem korozyjnym. Nie konserwowane. Forma: jeden odcinek jest w przybliżeniu półokrągło wygięty (nr 1), a drugi b. krótki jest prosty. Oba mają przekrój owalny. Technika wykonania: kucie. Typ: (1) IA (2) I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 3,0, grub. 0,3 x 0,5 (widoczny rdzeń) (2) dł. zachow. 1,6, grub. 0,4 x 0,5 (widoczny rdzeń) Waga: (1) 2,0, (2) 1,2 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań	2	 743/54
259	(1) 3733/63 (2) 4505/63 (3) 4649/65	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. (1) Wyk. XXVIII, war. 11 (2), Wyk. XXXIV, war. 11, (3) Wyk. XXXIV, war. 11c.	Stan zachowania: trzy krótkie fragmenty prętów żelaznych. Dwa okazy (nr 1-2) są pokryte osadem korozyjnym. Konserwacji poddano tylko egzemplarz nr 3. Okaz nr 1 i 3 są złamane. Forma: proste odcinki prawdopodobnie prętów żelaznych mają przekroje czworoboczne. Technika wykonania: wyciąganie (ścienianie) pręta, kucie. Typ: III; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 1,8, grub. 0,4 x 0,4 (widoczny rdzeń), (2) dł. zachow. 4,0, grub. zachow. 0,4 x 0,6, (3) dł. zachow. 3,2, grub. 0,4 x 0,4 (po kons.). Waga: (1) 1,8, (2) 3,5, (3) 1,2 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	 4649/65

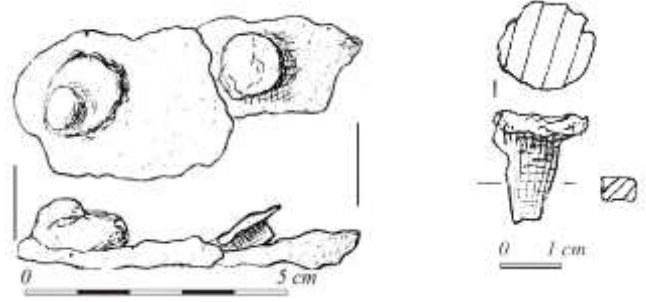
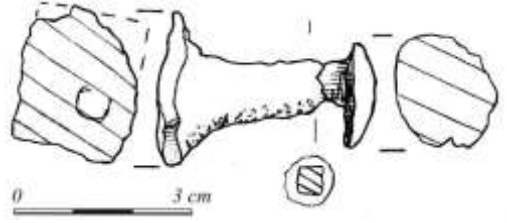
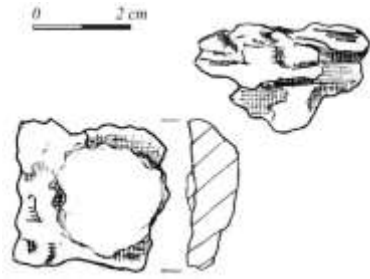
260	6269a/68	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 11b, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany i złamany fragment prawdopodobnie pręta żelaznego o nieokreślonym ukształtowaniu.</p> <p>Forma: prawdopodobnie powyginany odcinek pręta o przekroju czworobocznym.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie (ścienianie) pręta, kucie.</p> <p>Typ: IIIC; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 3,2 + 2,0, grub. 0,35 x 0,5 (rdzeń).</p> <p>Waga: łącznie 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 8 – narzędzia rolnicze: sierpy (fragmenty)					
261	737/54	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćwierć XI w.</p> <p>Wyk.: XXII, war. 19c; chata 4.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany niewielki fragment</p> <p>Forma: przejście główki sierpa w trzpień; główka ma przekrój trójkątny a trzpień kwadratowo-owalny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ostrza 1,8, szer. 1,3, grub. grzbietu 0,8, dł. trzpienia 1,8, grub. trzpienia 0,6 x 0,7.</p> <p>Waga: 5,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
262	738/54	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćwierć XI w.</p> <p>Wyk.: XXII, war. 19b; chata 4.</p>	<p>Stan zachowania: dwa silnie skorodowane fragmenty ostrza (główni)</p> <p>Forma: odcinki łukowatej główki sierpa</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ostrza 3,2 + 3,7, szer. 1,5, grub. grzbietu 0,25.</p> <p>Waga: 12,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
263	4914/65	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćwierć XI w.</p> <p>Wyk.: XXIX, war. 11d, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany niewielki fragment ostrza</p> <p>Forma: kolanko główki o przekroju trójkątnym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ostrza 4,6, szer. ostrza 1,5, grub. ostrza 0,3.</p> <p>Waga: 11,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

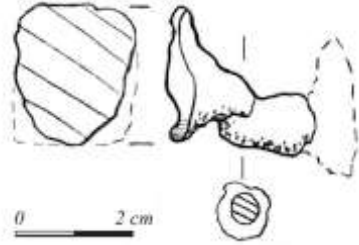
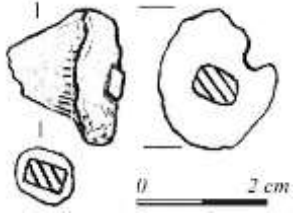

poziom osadniczy 8 – przybory do połowu ryb: haczyki					
264	3743/63	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. Wyk. XXVIII, war. 11a.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny? Być może brakuje zaczepu (uszka) na „żyłkę”. Częściowo pokryty osadem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: niewielki haczyk, prostej budowy, bez zaczepu (uszka) o lekko łukowatym ramieniu wygiętym pod kątem ostrym i szpiczastym ostrzu bez zadziora. Wykonany z drutu o przekroju poprzecznym czworobocznym.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie (ścienianie pręta, kucie/formowanie, ulepszanie cieplne (?))</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. (?) 3,0, wys. ostrza (kolca) 0,9, grub. ramienia 0,2 x 0,3, grub. ostrza 0,15 x 0,15, rozpiętość haczyka 1,0.</p> <p>Waga: 1,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
265	5715/67	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. Wyk. XXXVII, war. 11d.	<p>Stan zachowania: zachowany w całości haczyk z odgiętym wtórnie ostrzem.</p> <p>Forma: haczyk średniej wielkości wykonany z drutu o przekroju poprzecznym okrągłym/owalnym. Zaczep stanowi płaska owalna główka z „guzkiem” u góry. Ostrze z zadziorem jest wtórnie rozgięte - obecnie pod kątem prostym.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie (ścienianie) pręta, kucie/formowanie, ulepszanie cieplne (?)</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna 3,0, dł. ostrza (kolca) 2,0, grub. ramienia 0,4 x 0,4, grub. ostrza 0,1 x 0,15, rozpiętość haczyka ?, dł. zadzioru 0,7, szer. zawieszki 0,75 x 0,9, wys. zawieszki 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 2,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 8 – narzędzia do obróbki drewna: żłobak					
266	1199/55	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. Wyk. XXIII, war. 19.	<p>Stan zachowania: zachowany w prawdopodobnie w całości. Być może brak tylko zakończenia trzpienia.</p> <p>Forma: delikatnej budowy narzędzie z krótkim ostrzem uformowanym półokrągło. Czubek ostrza jest ukośny i również ostry. Ostrze półokrągłe jest dwustronne, wyraźnie zaostrome na swych krawędziach. Uchwyt – trzpień jest łukowato wygięty i ma przekrój poprzeczny okrągły.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie (ścienianie) pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 8,3, dł. ostrza 1,4, szer. ostrza 0,7, maks. grub. ostrza 0,2, dł. trzpienia-uchwyty 6,9, grub. trzpienia śred. 0,3 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 12,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej: „Badany przedmiot został odkuty ze stali o strukturze ferrytyczno-perlitycznej z nieznaczną ilością wtrąceń żuźla. Stal ta nie była ulepszana cieplnie. Wyniki analizy chemicznej: C- nieoznaczone ze wzgl. na zbyt małą próbkę; Mn- 0,18%; Si-0,04%; S-patrz C; P-0,019%” (Z. Głowacki, 1959)</p>	1	

poziom osadniczy 8 – narzędzia powszechnego użytku: noże (fragmenty)

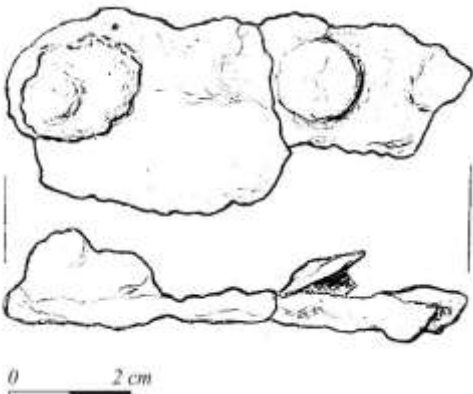
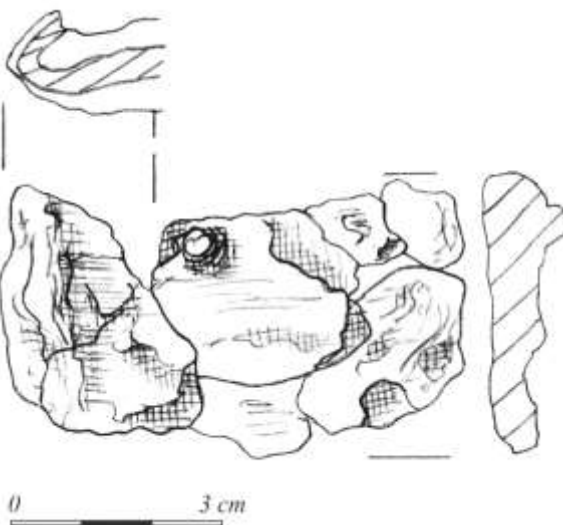
267	<p>(1) 1175/55</p> <p>(2) 4634/65</p> <p>(3) 4868/65</p> <p>(4) 4890/65</p> <p>(5) 5694/67</p> <p>(6) 5722/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXIII, war. IX, jama 12,</p> <p>(2) Wyk. XXIX, war. 11c,</p> <p>(3) Wyk. XXIX, war. 10, świadek pld.,</p> <p>(4) Wyk. XXXV, war. 10,</p> <p>(5) Wyk. XXXVII, war. 11a,</p> <p>(6) Wyk. XXXVII, war. 11d.</p>	<p>Stan zachowania: różnicowany, fragmentaryczny. Fragmenty są skorodowane, niektóre połamane, pokryte warstwą korozyjną. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: są to zachowane małe i duże odcinki noży, które są silnie zniszczone, mało czytelne i brakuje im zakończeń (sztychów) głowni i końcówek trzpieni. Większość egzemplarzy ma trzpień wyodrębniony obustronnie ostro (nr 1-2, 4-6) i obustronnie łagodnie (nr 3). Przekroje głowni są trójkątne a trzpieni prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 13,7, dł. zachow. głowni 9,7, szer. maks. głowni zachow. 1,9, grub. tylca 0,35 (rdzeń), grub. trzpienia 0,3 x 0,9, (2) dł. zachow. ogólna 4,9, dł. zachow. głowni 4,0, szer. maks. głowni 2,0, grub. tylca 0,35 (rdzeń), grub. trzpienia zachow. 0,35 x 0,6, (3) dł. zachow. ogólna 2,8, dł. zachow. głowni 1,4, szer. maks. głowni zachow. 1,1, grub. tylca 0,2 (rdzeń), grub. trzpienia 0,3 x 0,5 (rdzeń), (4) dł. zachow. ogólna 5,3, dł. zachow. głowni 2,8, szer. maks. głowni zachow. 1,5, grub. tylca zachow. 0,5, grub. trzpienia zachow. 0,45 x 0,7, (5) dł. zachow. ogólna 11,8, dł. zachow. głowni 9,8, szer. maks. głowni zachow. 2,1, grub. tylca zachow. 0,5, grub. trzpienia zachow. 0,4 x 0,7, (6) dł. zachow. ogólna 13,9, dł. zachow. głowni 9,4, szer. maks. głowni 1,7 (rdzeń), grub. tylca 0,5, grub. trzpienia zachow. 0,6 x 0,8 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 15,0, (2) 6,0, (3) 4,0, (4) 6,5, (5) 37,0, (6) 60,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	6	<p>4890/65</p> <p>4868/65</p> <p>5694/67</p>
268	<p>(1) 1140/55</p> <p>(2) 3883/63</p> <p>(3) 4223/64</p> <p>(4) 4889/65</p> <p>(5) 4902/65</p> <p>(6) 4903/65</p> <p>(7) 4905/65</p> <p>(8) 5006/65</p> <p>(9) 5026/65</p> <p>(10) 6352/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXIV (1 szt.), war. 19, palenisko (nr 1),</p> <p>Wyk. XXVIII (1 szt.), war. 11c (nr 2),</p> <p>Wyk. XXXI (1 szt.), war. 11 (nr 3),</p> <p>Wyk. XXXV (3 szt.), war. 10 (nr 4-6), 11 (nr 8),</p> <p>Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 10 (nr 7),</p> <p>Wyk. XXVII (1 szt.), war. 11, świadek pld.,</p> <p>Wyk. XXXVII (1 szt.), war. 11a, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany, większość połamana, pokryte warstwą korozyjną. Po konserwacji tylko jeden okaz o dużej głowni (nr 8).</p> <p>Forma: są to pozostałości głowni noży małych (silnie zużyte?) i średnich i tylko jedna głownia od dużego noża (nr 8, analiza metaloznawcza). Być może w kilku przypadkach zachowały się sztychy (nr 4, 7, 9) ale pewności nie ma. Przekroje głowni są trójkątne. Linie tylców są w większości proste, rzadziej lekko łukowate.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. głowni zachow. od 3,6 do 12,0, szer. głowni zachow. od 0,8 do 2,2, grub. tylców cakov. 0,35 do 0,4 (rdzenie).</p> <p>Waga: od 3,0 do 53,0; łącznie: 142,8 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej (nóż nr inw. 5006/65): „Nóż ten uległ tak silnej korozji, że ocalały jedynie drobne fragmenty metalu, które poddano badaniom. Badania makroskopowe wykazały, że nóż odkuto z trzech zgrzanych ze sobą kawałków żelaza nie różniących się zawartością węgla w sposób istotny (fot. nr 24). Struktura materiału noża jest ferrytyczna z licznymi wtrąceniami żużla średniej wielkości (fot. nr 25). Mikrotwardość noża wynosi 210 kG/mm². Ze względu na zachowanie się jedynie fragmentów noża nie można wykluczyć, że utwardzone ostrze w formie np. wysokowęglowej nakładki zostało całkowicie zniszczone przez korozję” (Z. Głowacki, 1972).</p>	10	<p>4889/65</p> <p>5006/65</p>

poziom osadniczy 8 – narzędzia powszechnego użytku: szydło					
269	1696/58	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. Wyk. XXVI, war. 9, nad gliną.	<p>Stan zachowania: dobrze zachowane, w całości.</p> <p>Forma: zakrzywione szydło (dwustronne) delikatnej budowy o przekrojach poprzecznych romboidalnych. Zwęża się ku obu spiczastym zakończeniom (ostrzom). Jedno z ostrzy jest delikatniejszej budowy, drugie nieco masywniejsze. Oba ostrza były pracujące.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie (ścienianie) pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2a; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 9,5, dł. delikatniejszej części pracującej ok. 5,5, dł. części masywniejszej 4,0, grub. części środkowej – trzonu 0,25 x 0,25 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 8 – łącza konstrukcyjne: gwoździe					
270	3689/63	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. Wyk. XXVIII, war. 11.	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany fragmentarycznie zachowany gwóźdź. Brak dużej części kolca. Pokryty grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: główka wysoka, półokrągła o podstawie czworobocznej; kolec ma prawdopodobnie przekrój poprzeczny kwadratowy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 2,0, wys. zachow. główki 1,0, szer. podstawy główki zachow. 1,3 x 1,6, grub. zachow. kolca 0,8 x 0,8.</p> <p>Waga: 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
271	(1) 2908/62 (2) 3701a/63 (3) 4591/65 (4) 5728/67	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. (1) Wyk. XXVII, war. 11, (2) Wyk. XXVIII, war. 11, (3) Wyk. XXIX, war. 11a, (4) Wyk. XXXVII, war. 11b.	<p>Stan zachowania: cztery silnie skorodowane i fragmentarycznie zachowane gwoździe. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: główki masywne, płaskie o podstawie prostokątnej; kolce o przekrojach poprzecznych prostokątnych.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: IIB2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 3,1, wys. zachow. główki(?) szer. podstawy główki zachow. 1,0 x 1,6, grub. zachow. kolca 0,8 x 1,1, (2) dł. zachow. ogólna 7,2, wys. zachow. główki 0,8, szer. zachow. główki 1,2 x 2,0, grub. kolca 0,3 x 0,5 (rdzeń), (3) dł. zachow. ogólna 1,3, wys. zachow. główki 0,8, szer. podstawy główki zachow. 1,0 x 1,6, grub. zachow. kolca 0,4 x 0,6, (4) dł. zachow. ogólna 8,2, wys. zachow. główki 1,7, szer. podstawy główki zachow. 2,0 x 2,0, grub. kolca 0,5 x 0,7 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 7,0, (2) 6,0, (3) 2,0, (4) 20,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	 <p>3701a/63</p>

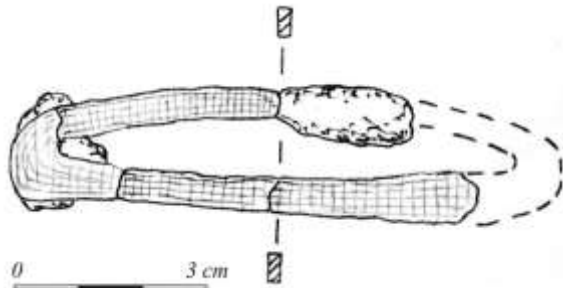
272	<p>(1) 3791/63</p> <p>(2) 4230a/64</p> <p>(3) 4230b/64</p> <p>(4) 4564/65</p> <p>(5) 5704/67</p> <p>(6) 6095/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXVIII, war. 11c,</p> <p>(2-3) Wyk. XXIX, war. 10,</p> <p>(4) Wyk. XXXIV, war. 11a,</p> <p>(5) Wyk. XXXVII, war. 11b,</p> <p>(6) Wyk. XXXVII, war. 11a, świadek płd.</p>	<p>Stan zachowania: pięć skorodowanych gwoździ. Nr 2-3 należą do okucia blaszanego. Wszystkim okazom brakuje zakończeń kolców. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: główki płaskie o podstawie okrągłej; kolce o przekrojach poprzecznych prostokątnych, w jednym przypadku kwadratowym (nr 3).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIC2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 3,8, wys. zachow. główki 0,5, szer. podstawy główki zachow. 1,1 x 1,3, grub. zachow. kolca 0,6 x 0,9, (2) dł. zachow. ogólna 0,9, wys. zachow. główki 0,5, szer. zachow. główki 1,5 x 1,9, grub. kolca 0,8 x 0,9, (3) dł. zachow. ogólna 0,6, wys. zachow. główki 0,2, szer. podstawy główki zachow. 1,4 x 1,5, grub. kolca 0,4 x 0,4 (rdzeń), (4) dł. zachow. ogólna 3,3, wys. zachow. główki 1,0, szer. podstawy główki zachow. 1,3, grub. zachow. kolca 0,6 x 0,8, (5) dł. zachow. ogólna 1,7, wys. zachow. główki 0,2, szer. podstawy główki zachow. 1,4, grub. zachow. kolca 0,5 x 0,4.</p> <p>Waga: (1) 5,5, (2) ok. 1,5, (3) ok. 1,5, (4) 4,0, (5) 2,5, (6) 1,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	6	<p>4230a,b/64</p> <p>5704/67</p>
poziom osadniczy 8 – łącza konstrukcyjne: nity					
273	4926/65	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 11d, świadek płd.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany prawie w całości. Niewielkie ubytki nakładki. Pokryty osadem produktów korozji. Złamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: nit średniej wielkości o wypukłej, owalnej główce. Kolec o przekroju poprzecznym kwadratowym. Nakładka prostokątna, od spodu zaklepany kolec.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebicie otworu w nakładce.</p> <p>Typ: ID2, nakładka typ B; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna nita 4,0, wys. główki 0,5, szer. główki 1,8 x 2,2, grub. kolca 0,5 x 0,5, szer. zachow. nakładki 2,1 x 2,5, grub. zachow. nakładki 0,3.</p> <p>Waga: 12,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
274	6262/68	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 11a, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany prawdopodobnie w całości silnie skorodowany nit. Pokryty grubą warstwą osadu korozyjnego. Słabo czytelny. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: krótki nit z płaską główką o kształcie owalnym. Kolec ma przekrój prawdopodobnie kwadratowy. Nakładka jest kwadratowa. Zaklepanie kolca niewidoczne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebicie otworu w nakładce.</p> <p>Typ: IIA2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna zachow. 3,3, szer. zachow. główki 2,0 x 2,5, wys. zachow. główki 1,1, grub. kolca zachow. 0,5 x 0,5, szer. nakładki 2,7 x 2,8, grub. zachow. nakładki 0,15.</p> <p>Waga: 18,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

275	4948/65	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 11d, świadek płd.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Po wydobyciu miał jeszcze główkę, która później rozsyłała się. Złamany. Pokryty grubym osadem rdzy. Ubytki nakładki. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: nit z płaską, owalną główką. Kolec ma przekrój owalny (rdzeń). Nakładka jest prostokątna. Zaklepanie kolca niewidoczne.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie, przebicie otworu w nakładce.</p> <p>Typ: IID1, nakładka typ B; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna (rekonstr.) ok. 3,0, szer. (rekonstr.) główki 2,3 x 2,3, wys. główki (rekonstr.) 0,6, grub. kolca zachow. 0,6, szer. nakładki 2,0 x 2,5, grub. zachow. nakładki 0,3.</p> <p>Waga: ok. 7,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
276	4929/65	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 11d, świadek płd.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak części z główką. Skorodowany, pokryty nalotem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: nit z owalną prawdopodobnie nakładką (główką?), od spodu której widać zaklepany kolec o przekroju prostokątnym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebicie otworu w nakładce.</p> <p>Typ: nit ?; kolec typ 3, nakładka typ E; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna zachow. 1,7, szer. nakładki 1,6 x 2,1, grub. nakładki zachow. 0,4, grub. kolca 0,5 x 0,65 (rdzeń).</p> <p>Waga: 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 8 – łącza konstrukcyjne: skobel					
277	4537/65	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXIX, war. 11.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany i fragmentarycznie zachowany skobel żelazny. Złamany. Brak zakończeń obu ramion. Pokryty warstwą produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: niewielki skobel o prostej podstawie i lekko rozgiętych na zewnątrz ramionach. Przekroje poprzeczne podstawy i fragmentu ramienia są prostokątne, ustawione poziomo.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB3b; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: wys. skobla 3,1, szer. podstawy 2,1, grub. podstawy ok. 0,5 x 0,7, grub. ramion ok. 0,4 x 0,6, rozpiętość ok. 1,4.</p> <p>Waga: ok. 9,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 8 – łącza konstrukcyjne: okucia

278	4230/64	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXIX, war. 10.</p>	<p>Stan zachowania: fragm. okucia żelaznego z dwoma gwoździami. Pokryte nalotem produktów korozji. Złamane. Ubytki brzegów okucia. Gwoździe zachowały się w postaci główek.</p> <p>Forma: płaska prawdopodobnie taśma żelazna z dwoma osadzonymi w niej gwoździami. Zachowały się tylko ich owalne lekko wypukłe główki.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie, rozkuwanie blachy, przebicie otworów na nity.</p> <p>Typ: IA2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. taśmy zachow. 7,5, szer. zachow. 3,3, grub. zachow. ok. 0,3, śred. główek gwoździ zachow. ok. 1,35 (por. kategorię „gwoździe”, poziom 8).</p> <p>Waga: 18,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
279	6266/68	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron. 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 11a, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: fragment blachy-okucia żelaznego z wodocznym kawałkiem kolca gwoździa. Skorodowane, pokryte warstwą produktów korozji. Połamane. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: prostokątny kawałek płaskiej blachy żelaznej z tkwiącym w niej fragmentem kolca gwoździa lub nitu. Jeden z zachowanych brzegów blachy jest silnie zagięty.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie, rozkuwanie blachy, przebicie otworów na nity.</p> <p>Typ: IA2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: szer. zachow. 3,5 x 6,4, grub. blachy 0,3-0,4 (rdzeń), szer. zachow. główki gwoździa 1,4 x 1,5, grub. kolca gwoździa ok. 0,35, wys. zachow. główki gwoździa 0,7.</p> <p>Waga: 9,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

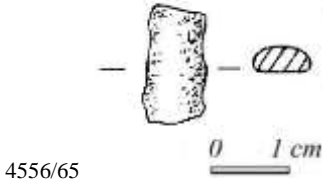
poziom osadniczy 8 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: krzesiwo

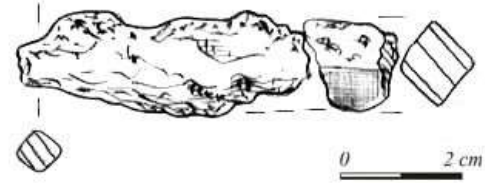
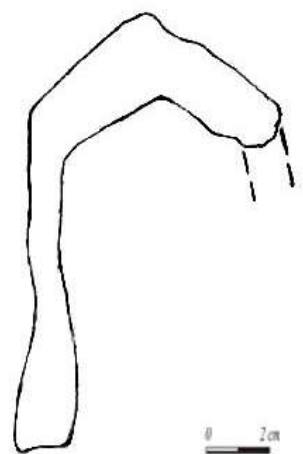
280	3788a/63	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXVIII, war. 11a.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowane prostokątne krzesiwo ramkowe (zwane także ogniwkowym) z dużym ubytkiem jednego z zakończeń ramki (ok. ¼ długości). Na powierzchni lokalnie osad produktów korozji. Nie konserwowany. Połamane.</p> <p>Forma: delikatnej budowy prostokątne krzesiwo ramkowe o lekko wypukłej ramce (jednostronnie). Ramka niegdyś była zapewne całkowicie zamknięta (trwale lub na styk). Obecnie cecha ta jest nieczytelna. Płaska ramka ma przekrój poprzeczny prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie z jednego pręta, formowanie i połączenie w jedno ogniwo (trwale/nietrwale?).</p> <p>Typ: IC1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 7,2, szer. 1,9, grub. pręta ramki 0,3 x 0,5, światło szczeliny ok. 0,9 x 6,2 (7,2 rekonstr.).</p> <p>Waga: 7,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (4 fragm.)	
-----	----------	---	---	--------------------	---

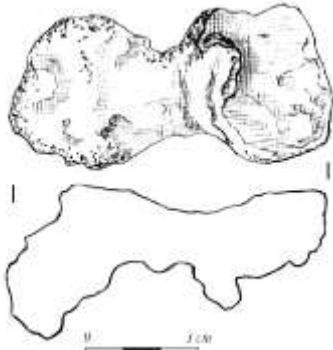

poziom osadniczy 8 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: kabłak wiadra (fragment z uchem)

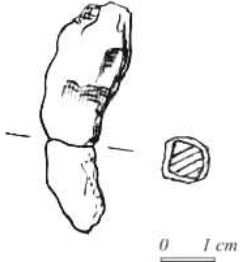
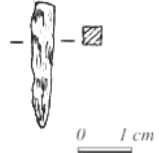
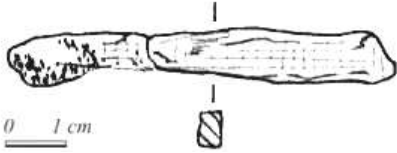
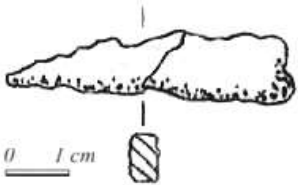
281	6126/68	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron. 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 11d₂, jama pld., świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: częściowa korozja, złamany. Powierzchnia mimo korozji jest czytelna a wymiary rzeczywiste. Zachowany fragment dolnej części jednego z ramion kabłaka od wiaderka zawiera część pałaka oraz kompletny haczyk, który jest osadzony w uchu od wiadra.</p> <p>Forma: masywny kabłak jest skręcany spiralnie wokół swej osi podłużnej aż do haczyka, który ma przekrój prostokątny. Haczyk jest silnie zagięty prawdopodobnie na zewnątrz.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie i skręcanie.</p> <p>Typ: kabłak IA1; haczyk IA3; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: ogólna dł. zachow. kabłaka z haczykiem 5,5, grub. kabłaka 0,6 x 0,7, wys. haczyka 3,3, szer. haczyka 2,0, grub. haczyka 0,5 x 0,7.</p> <p>Waga: 25,0 g (razem z uchem).</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Uwaga: ucho zostało szerzej opisane również w części poświęconej uchom od wiaderek z poziomu 8.</p>	1	
-----	---------	--	--	---	--

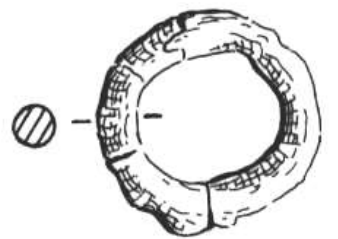

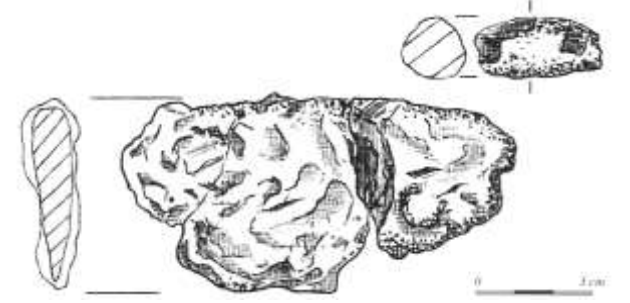
poziom osadniczy 8 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: ucha wiader (fragmenty)					
282	5126/68	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron. 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 11d, jama pld., świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentarycznie skorodowane ucho od wiaderka. Pęknięte. Brak jednego ramienia i końcówki drugiego. Nie konserwowane, mimo tego jego powierzchnia jest czytelna, a wymiary rzeczywiste. Przez ucho jest przelozony haczyk kabłąka.</p> <p>Forma: dość masywne szerokie ucho o dużym otworze na haczyk kabłąka. Ramiona uch są silnie odgięte na boki. Przekroje są prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA1, wg T. Sawickiego, 1986.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna zachow. 5,4; szer. ucha 5,0, grub. pręta ucha 0,4 x 0,6; grub. pręta ramion ok. 0,3 x 0,7.</p> <p>Waga: 25,0 g (razem z kabłąkiem).</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
283	6100/68	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron. 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 11b, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany fragment prawdopodobnie ucha od wiaderka. Zachował się jedynie kawałek ucha być może płytkowego, którego resztki widnieją w dolnej części przedmiotu.</p> <p>Forma: prawdopodobnie niewielkie ucho od wiaderka typu płytkowego z otworem na haczyk kabłąka u góry. Przekrój kabłąka prostokątny, płytka – okucie wykonana zapewne z grubej blachy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna zachow. 5,0, szer. ucha zachow. 2,6, grub. pręta ucha 0,3 x 0,65, grub. blachy ?</p> <p>Waga: 10,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 8 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: obręcze naczyń klepkowych (fragmenty)					
284	2875/62	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk.: XXVII, war. 11.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany fragment obręczy (skuwki?). Połamany (3 fragm.). Nie konserwowany. Zachowało się ok. 1/3 obwodu koła. Zdeformowany.</p> <p>Forma: wygięty półkolisty (średnica ok. 3,7 cm) fragment taśmy żelaznej o prostokątnym przekroju poprzecznym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: [...] IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: śred. zewnętrzna ok. 3,7, dł. zachow. odcinka 4,4, grub. taśmy 0,2 x 0,6.</p> <p>Waga: ok. 2,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

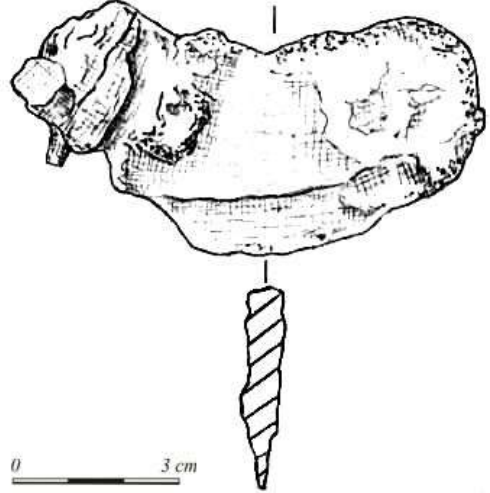

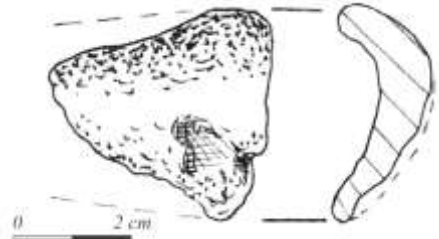
285	(1) 4533/65 (2) 4556/65	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. (1) Wyk.: XXIX, war. 11, (2) Wyk. XXXI, war. 12b, świadek zach.	<p>Stan zachowania: silna korozja. Jedna z taśm prawdopodobnie to kawałek obręczy zachowany jako negatyw w bryle rdzy (1). Druga zachowała się w krótkim odcinku.</p> <p>Forma: najprawdopodobniej są to pozostałości dwóch obręczy żelaznych (np. od cebrzyków). Nie można odtworzyć ich pierwotnej średnicy (zbyt krótkie odcinki). Przekroje są w obu przypadkach jednostronnie wypukłe („półokrągłe”)</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie,</p> <p>Typ: IIA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: (1) dł. 1,5, grub. 0,35 x 0,6, (2) dł. 2,0, grub. 0,6 x 1,0.</p> <p>Waga: (1) ok. 0,5, (2) 2,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	
poziom osadniczy 8 – przybory transakcji handlowych: odważniki (fragmenty)					
286	5708/67	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. Wyk. XXXVII, war. 11c.	<p>Stan zachowania: skorodowany. Zachowany fragmentarycznie.</p> <p>Forma: jest to być może fragment odważnika kulistego o spłaszczonych biegunach. Występują ślady powlekania stopami miedzi. Ewentualnych oznaczeń brak.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, platerowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: szer. ok. 3,0, wys. ok. 2,1 (po kons.?).</p> <p>Waga: ? (obiekt niedostępny).</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	—
287	6248/68	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. Wyk. XXXVII, war. 11a.	<p>Stan zachowania: skorodowany. Zachowany fragmentarycznie. Występują pozostałości powlekania stopem miedzi.</p> <p>Forma: fragment odważnika kulistego o spłaszczonych biegunach. Występuje płaszcz brązowy. Ewentualnych oznaczeń nie zarejestrowano.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, platerowanie.</p> <p>Typ: I?; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: szer. 2,6, wys. 2,3 (po kons.).</p> <p>Waga: zachow. 9,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	—

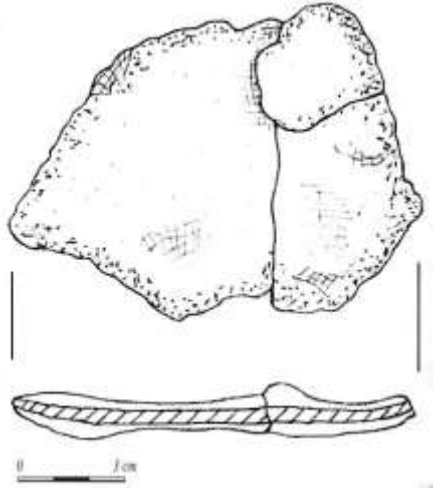
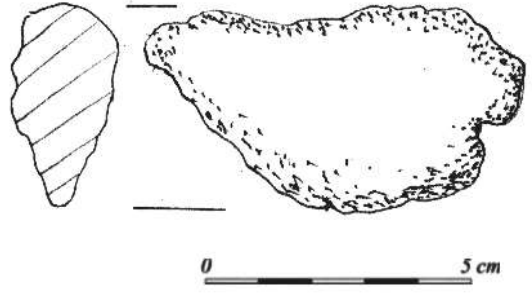
poziom osadniczy 8 – broń miotająca: grot beltu kuszy (fragment)					
288	4311/64	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. Wyk. XXX, war. 11.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Silnie skorodowany, złamany. Pokryty grubym osadem korozyjnym. Brak oby zakończeń. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: średniej wielkości grot beltu kuszy o przekroju czworobocznym (romboidalnym). Nie można stwierdzić jednoznacznie czy jest to odmiana z trzpieniem, ale nie można tego wykluczyć.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: III?; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 6,2, grub. liścia 1,1 x 1,5, grub. trzpienia(?) 0,7 x 0,8.</p> <p>Waga: 13,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 8 – oporządzenie jeździeckie: strzemię?					
289	6242/68	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. Wyk. XXXVII, war. 10, świadek zach.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, b. silnie skorodowany. Pokryty grubym osadem korozyjnym. Brak stopki i jednego z ramion. Nie konserwowany, zniszczony (obecnie w formie kilkudziesięciu bryłek). Rys. i inne dane na podstawie inwentarza zabytków wydzielonych.</p> <p>Forma: być może jest to część strzemienia o prostym ramieniu i trójkątą zawieszka.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I; wg A. Nadolskiego 1954.</p> <p>Wymiary zachowane: wys. 15,7, szer. zawieszki 9,2, grub. ramienia 1,5 x 1,6, grub. zawieszki 2,6 x 3,0.</p> <p>Waga: ok. 85,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 8 – oporządzenie jeździeckie: fragment wędzidla?					
290	6094/68	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 11a, świadek płd.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, źle zachowany. Pokryty grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: być może ogniwo-człon wędzidla końskiego. Przekrój pośrodku jest czworoboczno-owalny. Końce mogą kryć uszka.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I?; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogniwa 8,2, wymiary zewnętrzne uszek zachow. ok. 2,8 x 4,0, grub. ogniwa 1,7 x 2,3.</p> <p>Waga: 110,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 8 – oporządzenie końskie: fragment podkowy (?)					
291	864c/54	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXII, war. 21.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, b. silnie skorodowany. Pokryty grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: odcinek ramy podkowy lub okucia żelaznego. Widoczny otwór (na podkowiak?) o świetle kwadratowym. Przekrój poprzeczny jest prostokątny. Pozostałe szczegóły nieczytelne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 5,8, grub. zachow. 2,7 x 2,1, światło otworu 0,5 x 0,5</p> <p>Waga: 4,2 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 8 – oporządzenie końskie: gwóźdź podkowiak					
292	1482/57	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXVI, pod paleniskiem 18.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowany. Brak dolnej części kolca.</p> <p>Forma: główka dość wysoka, trójkątna, o podstawie prostokątnej.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IVB2; wg T. Sawickiego; odmiana 14 wg J. Kaźmierczyka, 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 2,1, wys. główki 0,7, szer. podstawy główki 0,5 x 1,5, grub. kolca. 0,3 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

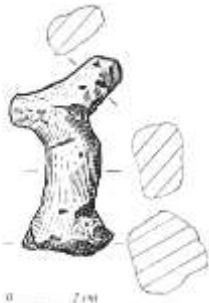
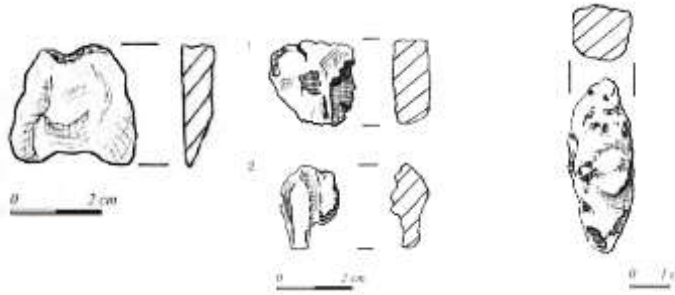
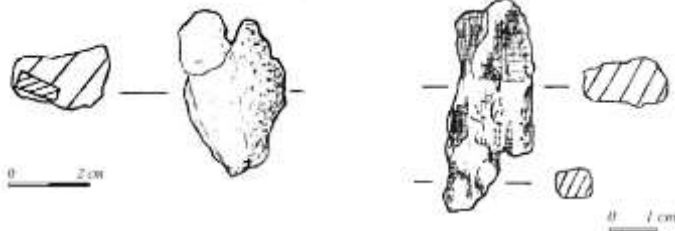
poziom osadniczy 8 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty kółców i trzpieni					
293	(1) 1074/55 (2) 1086/55 (3) 5701/67	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. (1) Wyk. XXIII, war. 19b, poza chatą, (2) Wyk. XXIII, war. 21 ₂ , (3) Wyk. XXXVII, war. 11b.	Stan zachowania: skorodowane fragmenty kółców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Konserwacji poddano jeden okaz (nr 3). Forma: są to części kółców żelaznych m.in. od łączy konstrukcyjnych. Przekroje poprzeczne są kwadratowe. Przy jednym egzemplarzu zachowało się spiczaste ostrze. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 2,3, grub. 0,5 x 0,5 (rdzeń), (2) dł. zachow. 4,4, grub. 0,7 x 0,7 (rdzeń), (3) dł. zachow. 2,4, grub. 0,45 x 0,5 (po kons.). Waga: (1) 6,0, (2) 10,0, (3) 1,8 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	1086/55 5701/67
294	(1) 799/54 (2) 1083/55 (3) 1231/55 (4) 1474/57 (5) 2907/62 (6) 3714/63 (7) 3756/63 (8) 4229/64 (9) 4235/64 (10) 4506/65 (11) 4507/65 (12) 4558/65 (13) 4566/65 (14) 4637/65 (15) 4913/65 (16) 5269/66 (17) 5687/67 (18) 6241/68 (19) 6271/68 (20) 6351/68	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. Wyk. XXII (1 szt.), war. 19f (nr 1), Wyk. XXIII (2 szt.), war. 21 ₂ – w chacie 6 (nr 2-3), Wyk. XXVI (1 szt.), war. – palen. 18 (nr 4), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 11 (nr 5), Wyk. XXVIII (1 szt.), war. 11, Wyk. XXIX (4 szt.), war. 11a (nr 6, 12), 10 (nr 7), 11b (nr 14), Wyk. XXXIV (4 szt.), war. 10 (nr 9), 11 (nr 10-11), 11a (nr 13), Wyk. XXXV (2 szt.), war. 10 (nr 15), 11 (nr 16), Wyk. XXXVII (4 szt.), war. 11a (nr 17, 20), 11b (nr 19), 10 (nr 18).	Stan zachowania: skorodowane fragmenty kółców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zniekształcone. Konserwacji poddano dwa okazy (nr 3 i 9). Forma: są to dolne części kółców żelaznych np. od łączy konstrukcyjnych. Przekroje poprzeczne są prostokątne. Ledwie dwa zachowane ostrza kółców są płaskie – półokrągłe. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. od 1,8 do 9,7, grub. od 0,25 x 0,45 do 0,5 x 0,7 (rdzenie). Waga: od 1,5 do 43,0,0 g, łącznie 110,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	20	4235/64 5687/67

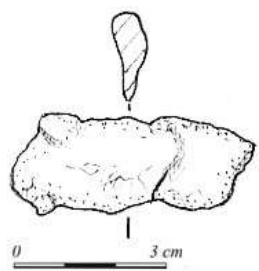
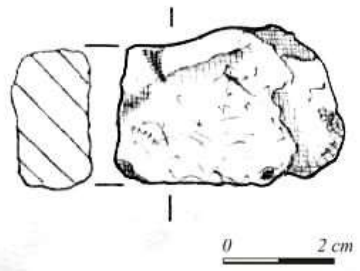
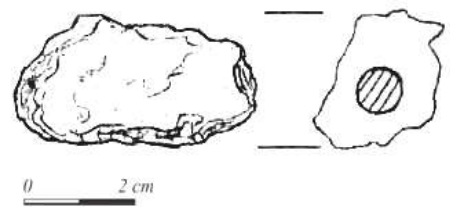
poziom osadniczy 8 – przedmioty o funkcji alternatywnej: kółka					
295	(1) 3746/63 (2) 5548/66	Poziom osadniczy: 8 Chron.: 4 ćw. XI w. (1) Wyk. XXVIII, war. 11a, (2) Wyk. XXXVII, war. 8.	Stan zachowania: dwa kółka żelazne. Jedno, po konserwacji (nr 1) jest zachowane fragmentarycznie w formie ok. 1/3 obwodu koła, drugie jest całe ale dość silnie skorodowane i pokryte osadem rdzy. Forma: dwa kółka o zbliżonej średnicy i mają okrągłe przekroje poprzeczne ramek. Okaz zachowany w całości (nr 2) ma ramkę łączoną na styk. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) śred. zewnętrzna (rekonstr.) ok. 4,0, śred. wewnętrzna ok. 3,2, grub. ramki (śred.) 0,3, (2) śred. zachow. zewnętrzna 3,8, śred. zachow. wewnętrzna 2,3, grub. zachow. ramki (śred.) 0,7. Waga: (1) 1,0, (2) 7,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	 5548/66
poziom osadniczy 8 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty ostrzy narzędzi tnących					
296	(1) 4357/64 (2) 4544/65 (3) 4592/65 (4) 4633/65 (5) 4873/65 (6) 4940/65 (7) 4970/65	Poziom osadniczy: 8 Chron.: 4 ćw. XI w. Wyk. XXXI (2 szt.), war. 11a ₁ (nr 1), 11 świad. zach. (nr 6), Wyk. XXIX (3 szt.), war. 10 (nr 2), 11a (nr 3), 11c (nr 4), Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 10a (nr 5), Wyk. XXXV (1 szt.), War. 11 (nr 7).	Stan zachowania: skorodowane ułamki, nierzadko połamane, obłożone warstwą produktów korozji. Po konserwacji tylko nr 3-4. Forma: kawałki części tnących (ostrzy) różnych narzędzi. Są to odcinki środkowe części pracujących o przekroju w formie wydłużonego trójkąta oraz o prostej linii grzbietu. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary zbiorcze: dł. zachow. od 3,0 do 6,7, szer. zachow. od 0,6 do 2,0, grub. zachow. grzbietu od 0,25 do 0,6. Waga: w przedziale od 1,0 do 16,0 g; łącznie 40,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	7	 4970/65
297	(1) 3810/63 (2) 4369/64 (3) 6270/68	Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w. (1) Wyk. XXIX, war. 11c, (2) Wyk. XXXI, war. 11a ₁ , (3) Wyk. XXXVII, war. 11b, świadek zach.	Stan zachowania: skorodowane ułamki, nierzadko połamane, obłożone warstwą produktów korozji. Nie konserwowane. Forma: kawałki części tnących (ostrzy) różnych narzędzi. Są to odcinki środkowe części pracujących o przekroju w formie wydłużonego trójkąta oraz o wypukłej linii grzbietu. Uwagę zwraca duże, masywne ostrze nr 3 (nóż bojowy?, ośnik?). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 3,4, szer. zachow. 0,9, grub. grzbietu 0,35, (2) dł. zachow. 4,2, szer. zachow. 1,2, grub. grzbietu 0,3 (rdzeń), (3) dł. zachow. 9,8, szer. zachow. 4,3, grub. grzbietu 0,8 (rdzeń). Waga: (1) 3,0, (2) 8,0, (3) 70,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	 6270/68

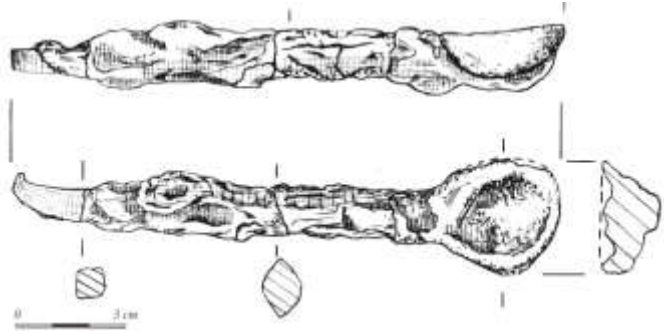
298	6270/68	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 11b, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany duży fragment ostrza. Złamany. Pokryty warstwą produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: duży fragment ostrza łukowato uformowanego (grzbiet i ostrze). Ostrze wyodrębnione przez dodatkowe sklepanie ok. 1 cm pasma nad nim. Przekrój poprzeczny zbliżony do wydłużonego trójkąta. Przy jednym z zakończeń jest zgrubienie a w nim resztki nita lub gwoźdźcia. Być może jest to część uszkodzonego okucia łopaty drewnianej (rydla).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 8,1, szer. 3,6, grub. grzbietu 0,5.</p> <p>Waga: 44,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 8 – przedmioty o funkcji alternatywnej: tulejki (fragmenty)					
299	(1) 4268/64 (2) 4534/65	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXXI, war. 11, (2) Wyk. XXXIV, war. 11.</p>	<p>Stan zachowania: dwa fragmenty prawdopodobnie tulejek żelaznych. Silnie skorodowane. Obłożone warstwą produktów korozji. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: niewielkie fragmenty grubej silnie łukowato wgiętej blachy mogącej stanowić niegdyś tulejki/okucia.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: V lub VI; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 6,0, grub. zachow. blachy ok. 0,6, średnica wewnętrzna zachow. rekontr. ok. 3,3?, (2) dł. zachow. 3,8, grub. zachow. blachy 0,4-0,5, średnica wewnętrzna zachow. rekontr. ok. 3,5? (deformacja).</p> <p>Waga: (1) 16,0, (2) 13,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>4268/64</p> <p>4534/65</p>

poziom osadniczy 8 – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmenty)					
300	<p>2806/62 2840/62 3681/63 3701b/63 3704/63 3749/63 3767/63 4559/65 4565/65 4673/65 6093/68 6101/68 6111/68 6264/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXVII (2 szt.), war. 11,</p> <p>Wyk. XXVIII (5 szt.), war. 11, 11a,</p> <p>Wyk. XXIX (1 szt.), war. 11a,</p> <p>Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 11a,</p> <p>Wyk. XXXIII (1 szt.), war. 8</p> <p>Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 11a, 11b, 11c.</p>	<p>Stan zachowania: najczęściej silnie skorodowane, w większości połamane i pokryte grubym osadem produktów korozji. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: przeważnie są to fragmenty blachy o zróżnicowanej grubości i różnej wielkości i kształtach fragmentów. Są okazy płaskie ale też lekko łukowato wygięte (na całości fragmentu lub częściowo).</p> <p>Technika wykonania: rozkuwanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zbiorcze: szer. zachow. od 0,8 x 0,9 do 8,2 x 10,6, grub. od 0,2 do 0,4 (rdzeń) oraz od 0,2 do 0,5 (rdzeń niewidoczny).</p> <p>Waga: w przedziale 0,3-84,5 g; łącznie 173,8 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	14	 <p>4673/65</p>
poziom osadniczy: 8 – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki żelaza					
301	<p>(1) 757/54 (2) 1118/55 (3) 2825/62 (4) 3648/63 (5) 3742/63 (6) 3744/63 (7) 4258/64 (8) 4259/64 (9) 4290/64 (10) 4297/64 (11) 4325/64</p> <p>Kontynuacja w kolumnie 4</p>	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXII (1 szt.), war. 19d (nr 1), Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 19 (nr 2), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 11 (nr 3), Wyk. XXIX (1 szt.), war. 10 (nr 4), Wyk. XXVIII (2 szt.), war. 11 (nr 5-6), Wyk. XXXI (2 szt.), war. 11 (nr 7-8), Wyk. XXX (3 szt.), war. 11 (nr 9-11).</p> <p>Kontynuacja w kolumnie 4</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane bryłki żelaza. Nr 5-4 fragmenty i nr 7-5 fragmentów.</p> <p>Forma: amorficzne kawałki żelaza różnej wielkości.</p> <p>Technika wykonania: ?</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zbiorcze: od 1,2 x 1,1 x 1,0 do 7,4 x 4,0 x 1,7</p> <p>Waga: od 1,5 do 74,0 g; łącznie 281 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>c.d. numeracji z kolumny 2: (12) 4553/65; (13) 4560/65; (14) 4921/65; (15) 5703/67; (16) 5713/67; (17) 5719/62; (18) 6251/68; (19) 6108/68; (20) 6228/68; (21) 6280/68</p> <p>c.d. nasycenia wykopów i warstw z kolumny 3: Wyk. XXXIV (3 szt.), war. 11a (nr 12-13), 11d – świadek płd. (nr 14) Wyk. XXXVII (7 szt.), war. 11b-11b₂ (nr 15-17), 10 – świadek zach. (nr 18, 20), 11b – świadek płd. (nr 19), 11c – świadek zach. (nr 21)</p>	21	 <p>4325/64</p>

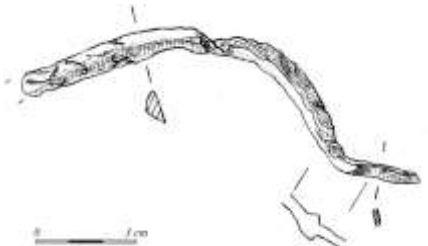

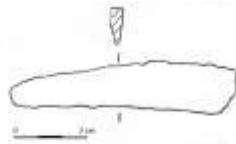
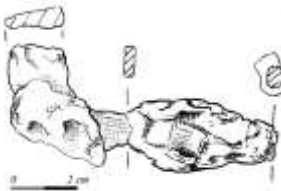
poziom osadniczy 8 – przedmioty nieokreślone ze względu na bark analogii lub fragmentaryczność zachowania

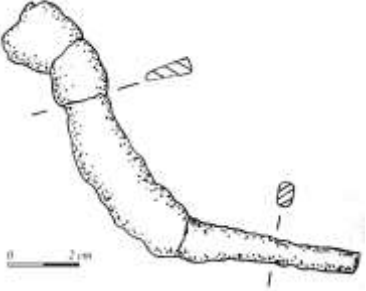
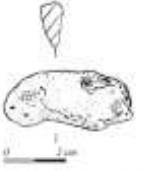

302	1116/55	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>Wyk. XXIII, war. 21, w profilu niecki.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, przedmiot pokryty grubym osadem korozyjnym. Forma: przypomina niewielki uchwyt lub nóżkę. Przekroje są czworoboczne o zaokrąglonych narożach. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: wys. 4,0, grub. maks. zachow. 1,4 x 1,7. Waga: 21,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
303	<p>(1) 4217/64</p> <p>(2) 4557/65</p> <p>(3) 4895/65</p>	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXIX(?), war. 10 (9c?),</p> <p>(2) Wyk. XXIX, war. 11,</p> <p>(3) Wyk. XXXV, war. 10.</p>	<p>Stan zachowania: trzy przedmioty żelazne w formie kawałków żelaza, jeden (nr 1) jest po konserwacji, pozostałych nie konserwowano i są obłożone warstwą korozyjną. Okaz nr 2 dzieli się na dwa fragmenty.</p> <p>Forma: okaz nr 1 przypomina nieco ostrze klina żelaznego, pozostałe to bliżej nieokreślone kawałki żelaza o przekrojach czworobocznych.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: (1) 2,5 x 2,5 x 0,5 (po kons.), (2) 2,2 x 2,1 x 1,0 i 2,0 x 1,2 x 1,0, (3) dł. zachow. 4,5, grub. zachow. 1,3 x 1,5. Waga: (1) 13,0, (2) 4,5, (3) 12,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	<p>4217/64 4557/65 4895/65</p>
304	<p>(1) 4545/65</p> <p>(2) 4562/65</p>	<p>Poziom osadniczy: 8. Chron.: 4 ćw. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XXIX, war. 10,</p> <p>(2) Wyk. XXXIV, war. 11a.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, dwa przedmioty pokryte grubym osadem korozyjnym. Stanowią część większej całości.</p> <p>Forma: ułamki bliżej nieokreślonych przedmiotów żelaznych. Przekroje poprzeczne są prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: (1) dł. zachow. 4,0, grub. 0,4 x 1,1 (rdzeń), (2) dł. zachow. 4,5, grub. zachow. 0,9 x 1,6. Waga: (1) 9,0, (2) 8,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>4545/65 4562/65</p>

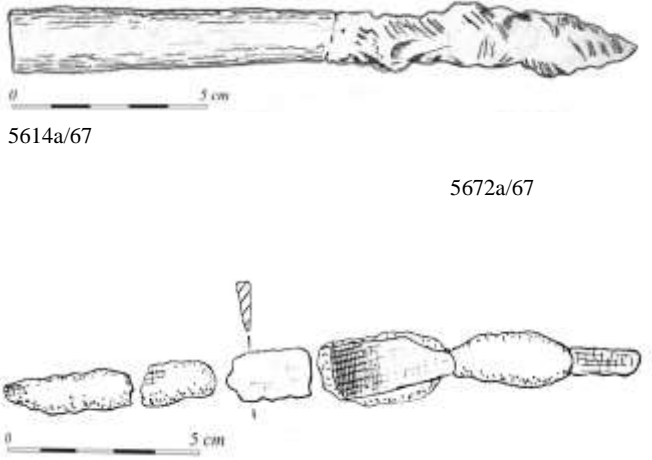
poziom osadniczy 8-9 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragment ostrza narzędzia tnącego					
305	4218/64	Poziom osadniczy: 8-9. Chron.: 4 ćw. XI-1 ćw. XII w. Wyk. XXXI, war. 9g-11.	Stan zachowania: skorodowany ułamek ostrza, obłożony grubą warstwą produktów korozji. Złamany. Nie konserwowany. Forma: środkowy fragment części pracującej narzędzia tnącego (noża?). Przekrój poprzeczny zbliżony do wydłużonego trójkąta. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB; wg. T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. 4,4, szer.1,6, grub. grzbietu 0,6. Waga: 9,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 9 – półprodukt kowalski: sztabki (i ich fragmenty)					
306	(1) 2379/62 (2) 3869/63 (3) 4120/63 (4) 4191/64 (5) 6313/68	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. (1) Wyk.: XXVII, war. 10, (2) Wyk.: XXXIV, war. 9f, (3) XXXIII, war. 9, (4) Wyk.: XXXIII, war. 10 ₂ , (5) Wyk. XXXVII, war. 9f.	Stan zachowania: trzy okazy są skorodowane i obłożone produktami korozji (nr 2,4-5), kolejne dwa poddano konserwacji i są dobrze zachowane (nr 1 i 3). Forma: niewielkie, podłużne sztabki żelaza o prostokątnych przekrojach poprzecznych. Dwa okazy mają zachowane po jednym z zakończeń (nr 1 i 3). O tym, czy pozostałe sztabki mają zachowane oryginalne zakończenia, nie można nic konkretnego powiedzieć. Prawdopodobnie są one całkowicie skorodowane, odcięte lub odłamane. Technika wykonania: kucie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. (?) 6,5, szer. 0,7, grub. 0,25 (po kons.), (2) dł. zachow. 6,0, szer. 0,9, grub. 0,55, (3) dł. zachow. 4,9, szer. 0,7, grub. 0,4 (po kons.), (4) dł. zachow. 6,4, szer. 0,5, grub. 0,3 (widoczny rdzeń w przełamie), (5) dł. zachow. 4,0, szer. 2,0, grub. 1,1. Waga: (1) 4,5, (2) 26,0, (3) 8,2, (4) 12,0, (5) 30,0g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	5	6313/68
poziom osadniczy 9 – półprodukt(?) kowalski: pręty (fragmenty)					
307	(1) 5693/67 (2) 6226/68	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. (1) Wyk. XXXVII, war. 9l, (2) Wyk. XXXVII, war. 9l, świadek zach.	Stan zachowania: silnie skorodowane dwa fragmenty prętów żelaznych. Obłożone grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowane. Właściwe przekroje widoczne w formie rdzeni w miejscach złamania (końcówki prętów). Forma: proste, krótkie odcinki dość masywnych prętów o okrągłym przekroju poprzecznym. Technika wykonania: wyciąganie (ścienianie) pręta, kucie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zach. 3,1, grub. (śred.) 0,8, (2) dł. zachow. 4,0, grub. (śred.) 0,75. Waga: (1) 4,0, (2) 1,6 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	 6226/68

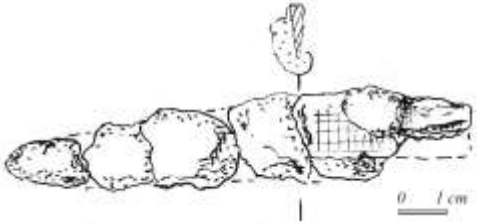
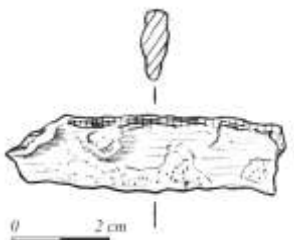
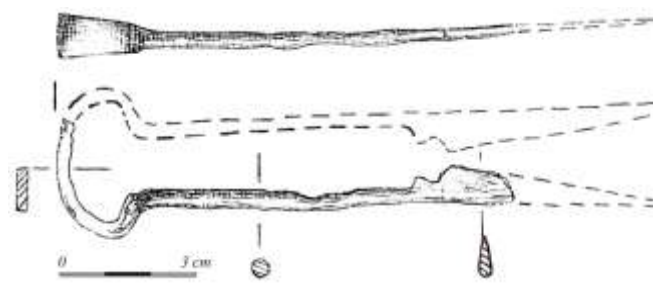
308	6180/68	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, War. 9e₂, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany i połamany (3 fragm.) odcinek pręta żelaznego. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: powyginany odcinek pręta o przekroju poprzecznym zbliżonym do owalnego.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie (ścienianie) pręta, kucie.</p> <p>Typ: IIC; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. (łączna) ok. 11,0, grub. zachow. 0,5 x 0,65.</p> <p>Waga: 45,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
309	<p>(1) 1604/57</p> <p>(2) 3748/63</p>	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXVI, war., chata 16, pod II, spalen.</p> <p>(2) Wyk. XXXIV, war. 9e.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowane i połamane dwa odcinki prętów żelaznych. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: silnie podkowiasto wygięty odcinek pręta (nr 2) oraz lekko łukowato (nr 1) mają przekroje poprzeczne przekroju poprzecznym czworoboczne.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie (ścienianie) pręta, kucie.</p> <p>Typ: IIIA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 10,2, grub. 0,4 x 0,6 (widoczny rdzeń), (2) dł. zachow. łączna ok. 25,0, grub. zachow. ok. 0,9 x 1,1(?)</p> <p>Waga: (1) ok. 40,0, (2) 14,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>3748/63</p>
poziom osadniczy 9 – narzędzia do obróbki metali: łyżka odlewnicza?					
310	6040/67	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9f, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowana, połamana, lokalnie pokryta grubym osadem korozyjnym. Zachowana w całości. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: niewielka owalna miseczka żelazna osadzona na długim masywnym trzpieniu żelaznym o przekroju czworobocznym i haczykowato zagiętej końcówce. Miseczkę zdaje się wspierać żeberko od spodu. Trzpień dzieli się na część o przekroju romboidalnym (trzon) i kwadratowym (trzpień).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, foremnikowanie(?).</p> <p>Typ: łyżka odlewnicza?; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 15,0, szer. miseczki 3,2 x 3,4, głębokość zachow. miseczki ok. 0,6, dł. trzonu ok. 6,0, grub. trzonu zachow. 1,0 x 1,6, dł. trzpienia ok. 5,6, grub. trzpienia 0,7 x 0,7.</p> <p>Waga: 55,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

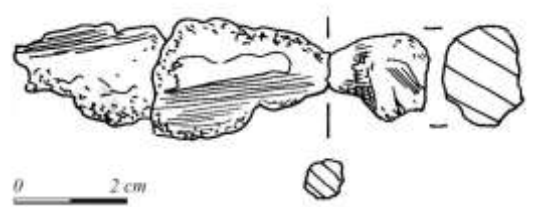
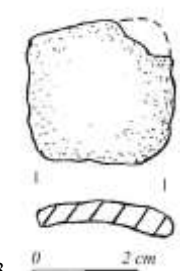
Poziom osadniczy 9 – narzędzia rolnicze: sierpy i ich fragmenty

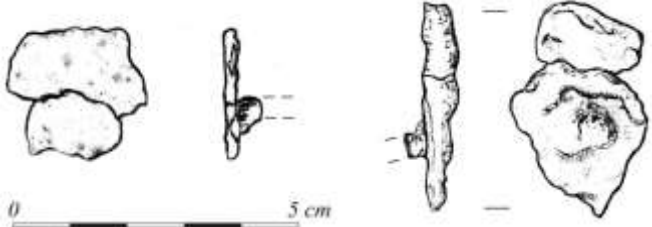
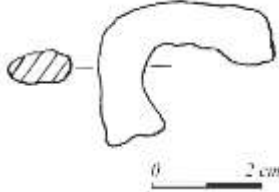
311	1734/58	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćwierć XII w.</p> <p>Wyk. XXVI war. 8.</p>	<p>Stan zachowania: fragment tylnej części sierpa; silnie zużyty. Forma: zachowała się głownia o przekroju trójkątnym i część trzpienia o przekroju prostokątnym; przejście głowni sierpa w trzpień jest wyodrębnione. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB1/IIB2; wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. zachowana sierpa 11,8, dł. części tnącej 10,0, szer. głowni 0,8, grubość grzbietu głowni 0,5, dł. trzpienia 2,5, grub. trzpienia 0,2 x 0,45. Waga: 15,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
312	3735/63	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćwierć XII w.</p> <p>Wyk.: XXXIV, war. 9e.</p>	<p>Stan zachowania: 11 silnie skorodowanych fragmentów składających się z grubsza na całość. Forma: wąskie łukowate ostrze ma przekrój trójkątny, trzpień niewyodrębniony, łagodnie odchylony do tyłu w stosunku do głowni. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA/IIA2 wg T. Sawickiego. Wymiary (łącznie zachowane): dł. sierpa ok. 29,0, dł. ostrza 22,0, dł. grzbietu po łuku 34,0, szer. głowni 2,0, grub. grzbietu 0,7, dł. trzpienia ok. 4,0, grub. trzpienia 0,3 x 0,5. Waga: 52,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (11 fragm.)	
313	3798/63	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćwierć XII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 9f.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany fragment przedniej części głowni prawdopodobnie sierpa. Forma: grzbiet i ostrze łukowate, sztych (żądło) poprzecznie ścięte, nieostre, ewentualne ząbkowanie ostrza niewidoczne. Przekrój głowni trójkątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA lub IB; wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. części tnącej 9,8, szer. ostrza 1,8, grub. grzbietu 0,8. Waga: 24,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
314	4240/64	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćwierć XII w.</p> <p>Wyk. XXXIII, war. 10z.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany fragment tylnej części sierpa – przejście głowni w trzpień. Forma: przekrój głowni trójkątny, trzpienia prostokątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA lub IB; trzpień typ IIB2 wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. ogólna 8,4, dł. części tnącej 2,6, szer. ostrza 1,8; grub. grzbietu 0,5, dł. trzpienia 8,2, grub. trzpienia 0,4 x 0,9. Waga: 24,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

315	5226/66	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćwierć XII w.</p> <p>Wyk. XXXV, war. 9d, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany fragment tylnej części sierpa w formie przejścia głowni w trzpień.</p> <p>Forma: przekrój głowni trójkątny, trzpienia prostokątny. Linia ostrza nieczytelna. Trzpień odgięty łagodnie.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA lub IB; trzpień typ IIB2 wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ogólna ok. 12,0, dł. części tnącej 8,0, szer. ostrza 1,3, grub. grzbietu 0,4, dł. trzpienia 5,8, grub. trzpienia 0,5 x 0,7.</p> <p>Waga: 30,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (4 fragm.)	
316	6060/68	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćwierć XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9l, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany mały fragment części tnącej sierpa</p> <p>Forma: przekrój głowni trójkątny. Linia ostrza nieczytelna.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA lub IB wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. części tnącej 3,6, szer. ostrza 1,6, grub. grzbietu 0,8</p> <p>waga: 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 9 – przybory do polowu ryb: haczyki					
317	6055/68	<p>Poziom osadniczy: 9 Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9f, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny? Być może brakuje zaczepu (uszka) na „żyłkę”. Częściowo pokryty osadem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: niewielki haczyk, prostej budowy, bez zaczepu (uszka) o prostym ramieniu góra rozklepanym i poszerzonym, dołem wygiętym półokrągło w stronę szpiczastego ostrza bez zadziora. Wykonany z drutu o przekroju poprzecznym kwadratowym.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie (ścienienie) drutu/pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. (?) 3,3, wys. ostrza (kolca) 0,6, grub. ramienia 0,2 x 0,2, grub. ostrza 0,15 x 0,15, rozpiętość haczyka 1,3.</p> <p>Waga: 1,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

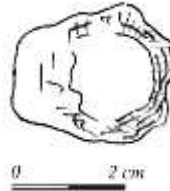
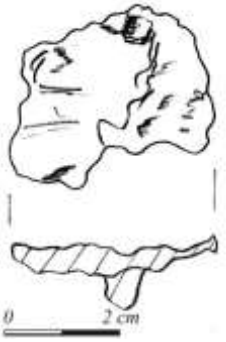
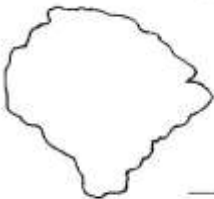
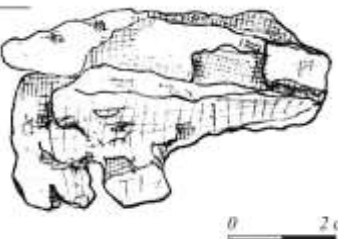
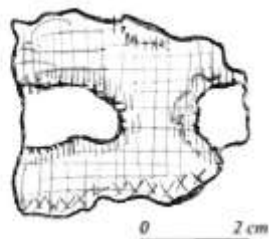
318	6057/68	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9l, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany w całości haczyk z półkulistą główką. Połamany. Korozja nieznaczna.</p> <p>Forma: niewielki haczyk wykonany z drutu o przekroju poprzecznym prostokątnym. Zaczep stanowi półkulista główka osadzona na węższej szyjce. Ostrze o małej rozpiętości jest uformowane półokrągło i nie jest odgięte w bok.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie drutu/pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna 2,8, dł. ostrza (kolca) 1,2, grub. ramienia 0,4 x 0,4, grub. ostrza 0,15 x 0,25, rozpiętość haczyka 0,9, szer. zawieszki 0,45 x 0,5, wys. zawieszki 0,3 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 9 – narzędzia powszechnego użytku: noże i ich fragmenty					
319	<p>(1) 1683a/58 (2) 3779/63 (3) 4178/64 (4) 5614a/66 (5) 5660/67 (6) 5672a/67 (7) 5672b/67 (8) 6070/68 (9) 6213/68 (10) 6217/68 (11) 6331/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXVI (1 szt.), war. spalenizna (nr 1), Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 9f (nr 2), Wyk. XXXI (1 szt.), war. 9f (nr 3), Wyk. XXXVII (8 szt.), war. 9f pod podłoga chaty (nr 4), 9k (nr 5), 9l (nr 6-7), 9f, świadek pld. (nr 8), 9k, świadek zach. (nr 9-10), 9e₅ (nr 11).</p>	<p>Stan zachowania: przeważnie złe, fragmentaryczne; skorodowane, niektóre połamane, pokryte warstwą korozyjną. Nie konserwowane, poza egzemplarzem zachowanym wraz z rękojeścią rogową (nr 4).</p> <p>Forma: są to różnej długości odcinki noży zachowane w formie przejścia głowni w trzpień. Brak sztychów i zakończeń trzpieni. Dla części okazów wyróżniono m.in. formę wyodrębnienia trzpienia: obustronnie ostro: (nr 1, 5, 9), od góry ostro, a od ostrza łagodnie (nr 2), a także wyodrębnione jednostronnie ostro: od góry (nr 6), od ostrza (nr 7), od strony ostrza (nr 3, 8). Jeden z egzemplarzy (nr 10) może reprezentować okaz z trzpieniem taśmowatym (?)</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie, utwardzanie.</p> <p>Typ: I (nr 3, 5, 9-10), typ II (nr 1-2, 6-8, 11); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna od 3,1 do 21,5 (nr 10), dł. zachow. głowni od 1,1 do 15,0 (nr 10), szer. maks. głowni zachow. od 0,9 do 1,5, grub. tyłca od 0,2 do 0,4 (rdzenie), grub. trzpienia od 0,2 x 0,6 do 0,4 x 0,7.</p> <p>Waga: od 4,5 do 69,0 g; łącznie 203,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	11	

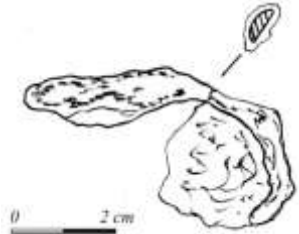
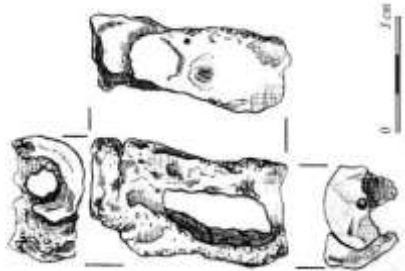
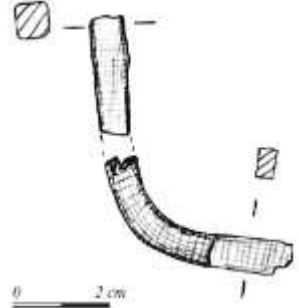
320	<p>(1) 1597/57</p> <p>(2) 1609/57</p> <p>(3) 2474/62</p> <p>(4) 3777/63</p> <p>(5) 4457/64</p> <p>(6) 5617/66</p> <p>(7) 6059a/68</p> <p>(8) 6194a/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXVI (2 szt.), war. „nad III spalenizną” (nr 1), chata 16 (nr 2),</p> <p>Wyk. XXVII (1 szt.), war. 10 (nr 3),</p> <p>Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 9f (nr 4),</p> <p>Wyk. XXVIII (1 szt.), war. 9f spalen. – świadek zach.,</p> <p>Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 9f (nr 6), 9l – świadek płd. (nr 7), 9es, świadek zach. (nr 8).</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany, większość połamana, pokryte warstwą korozyjną. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: są to pozostałości głowni noży małych (silnie zużyte?) i średnich. Być może w dwóch przypadkach zachowały się sztychy (nr 2, 6) ale pewności nie ma. Przekroje głowni są trójkątne. Linie tyłców są proste.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. głowni zachow. od 4,6 do 12,0, szer. głowni zachow. od 0,8 do 2,2, grub. tyłców caków. 0,35 do 0,4 (rdzenie).</p> <p>Waga: od 3,0 do 53,0; łącznie: 142,8 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	8	<p>1609/57</p> <p>2474/62</p>
poziom osadniczy 9 – narzędzia powszechnego użytku: nożyce kabłąkowe (fragment)					
321	5224/66	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXXV, war. 9d.</p>	<p>Stan zachowania: fragment nożyc zachował się w dobrym stanie (po konserwacji) ale brakuje ok. 2/3 całości tj. części kabłąka i całego ramienia raz z ostrzem.</p> <p>Forma: rodzaj nożyc kabłąkowych delikatnej konstrukcji o części tnącej o przekroju trójkątnym. Część tnąca została wyposażona w „ogranicznik” zapobiegający ząbieniu się ostrzy. Kabłąk jest półokrągły i ma przekrój poprzeczny prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: wykute z jednego kawałka pręta żelaznego, nawęglanie.</p> <p>Typ: IB1; typ ramion A1, typ części tnącej prawdop. A1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. nożyc 9,3, dł. ramienia 5,5, grubość ramienia (śred.) 0,35; dł. części tnącej 1,4, szer. części tnącej 0,7, grub. grzbietu części tnącej 0,2, długość kabłąka 2,4, grub. kabłąka 0,25 x 0,8.</p> <p>Waga: 15,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p> <p>Wyniki analiz metaloznawczych (skrót): „Badany fragment nożyc został odkuty z miękkiego niskowęglowego żelaza, a następnie jednostronnie nawęglony. Rodzimy materiał posiada strukturę ferrytyczną z niewielką ilością perlitu o bardzo drobnym ziarnie. Mikrotwardość tego materiału wynosi 171 KG/mm². Nawęglona warstwa posiada strukturę bardzo drobnego perlitu ze śladami ferrytu. Jej mikrotwardość wynosi 206 KG/mm². Nożyce nie wykazują śladów ulepszenia cieplnego” (Z. Głowacki, 1972)</p>	1	

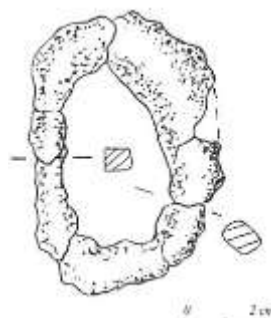

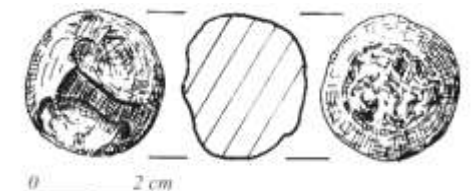
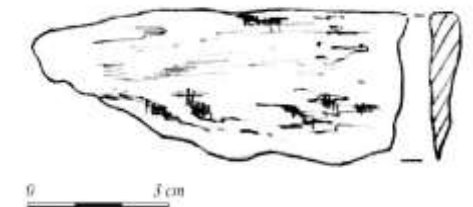
poziom osadniczy 9 – łącza konstrukcyjne: gwoździe					
322	(1) 1607/57 (2) 6019/67 (3) 6238/68	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. (1) Wyk. XXVI, chata 16, (2) Wyk. XXXVII, war. 9f, świadek pld., na konstrukcji drewnianej, (3) Wyk. XXXVII, war. 9f, świadek zach.	Stan zachowania: trzy fragmentarycznie zachowane gwoździe, silnie skorodowane. Połamane. Konserwacji poddano egzemplarz nr 1 (zachował się w stanie szczątkowym). Forma: główki zapewne płaskie lub nieznacznie wypukłe, w przekroju poziomym zbliżone do prostokąta. Kolce mają przekroje prostokątne. Technika wykonania: kucie/formowanie Typ: IIA2; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 1,0, wys. zachow. główki 0,15, szer. zachow. podstawy główki 0,6 x 0,8, grub. zachow. kolca 0,2 x 0,3 (po kons.), (2) dł. zachow. ogólna 3,4, wys. zachow. główki 0,9, szer. zachow. podstawy główki 1,5 x 1,8, grub. kolca 0,2 x 0,5 (rdzeń), (3) dł. zachow. ogólna 6,4, wys. zachow. główki 0,7, szer. zachow. podstawy główki 1,3 x 1,9, grub. kolca 0,2 x 0,3. Waga: (1) 1,0, (2) 3,5, (3) 5,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	6019/67
323	5666/67	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXXVII, war. 9f, na dnie jamy.	Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany, połamany i niekompletny (brak zakończenia kolca) duży gwoździe żelazny. Pokryty bardzo grubym osadem korozyjnym z odciskami drewna. Nie konserwowany. Forma: główka prawdopodobnie płaska lub lekko wypukła o podstawie owalnej. Kolec ma przekrój prawdopodobnie kwadratowy. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIC1; wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. ogólna 7,6, wys. główki 1,0, szer. podstawy główki 1,5 x 1,7, grub. kolca 0,6 x 0,6. Waga: ok. 10,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 9 – łącza konstrukcyjne: nity					
324	(1) 3655/63 (2) 6022/67	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. (1) Wyk. XXVIII, war. 10, (2) Wyk. XXXVII, war. 9f, świadek pld.	Stan zachowania: dwie silnie skorodowane nakładki nitów. Pokryte grubym osadem korozyjnym. W okazy nr 2 widoczna pozostałość kolca. Nie konserwowane. Forma: w przybliżeniu kwadratowe nakładki nitów. W jednej (nr 2) tkwi resztko kolca o przekroju poprzecznym kwadratowym. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: nakładki typu B; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) szer. nakładki 2,6 x 2,6, grub. zachow. 0,3, (2) szer. nakładki 2,8 x 2,8, grub. zachow. 0,4, grub. kolca 0,35 x 0,35 (rdzeń). Waga: (1) 6,0, (2) 8,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	3655/63

325	4201/64	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXIX, war. 10 (?).</p>	<p>Stan zachowania: resztki skorodowanego nita. Brak środkowej części kolca. Ubytki główki i nakładki.</p> <p>Forma: jest to pozostałość dość dużego nita (lub dwóch nitów?) o płaskiej kwadratowej główce i dużej nakładce o bliżej nieokreślonym kształcie (romboidalna?). W obu tkwią pozostałości kolca o nieczytelnym przekroju poprzecznym. Kolec ten jest zaklepany od spodu nakładki (zgrubienie).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA, nakładka typ C?; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: wys. ogólna 0,8 + 1,0, szer. główki 2,7 x 2,7, wys. główki 0,25, grub. kolca ok. 0,6 x 0,6, szer. nakładki 2,8 x 4,4, grub. nakładki 0,15 (rdzeń).</p> <p>Waga: 10,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 9 – łącza konstrukcyjne: skoble					
326	1679/58	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXVI, war. 5c.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany i fragmentarycznie zachowany skobel żelazny. Brak jednego z ramion i części drugiego ramienia. Pokryty warstwą produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: niewielki skobel o prostej podstawie i prawdopodobnie wgiętych do środka ramionach. Przekroje podstawy i fragmentu ramienia są prostokątne ustawione poziomo.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB2b; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: wys. skobla 2,5, szer. podstawy 3,0, grub. podstawy ok. 0,6 x 0,8, grub. ramienia ok. 0,5 x 0,7.</p> <p>Waga: ok. 3,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

327	(1) 6027/67 (2) 6210/68	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw, XII w. (1) Wyki. XXXVII, war. 9f, świadek pld., (2) Wyk. XXXVII, war. 9e ₆ , świadek zach.	<p>Stan zachowania: bardzo silnie skorodowane dwa skoble żelazne. Połamane, kruche. Obłożone grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: dwa skoble średniej wielkości o wypukłych podstawach i ramionach prostych, równoległych do siebie. Przekroje ramion i podstaw są prostokątne o ustawieniu poziomym (nr 1) i zmiennym (nr 2: podstawa – pionowy, ramiona – poziomy). ustawione poziomo. O zakończeniach ramion nic nie można powiedzieć.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: IIB1b; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: (1) wys. skobla 5,6, szer. 3,7, grub. podstawy 0,7 x 1,2, grub. ramion 0,7 x 1,1, rozpiętość wewnętrzna ramion 1,5, (2) wys. skobla 8,7, szer. podstawy 3,5, grub. podstawy 0,4 x 0,6, grub. ramion 0,3 x 0,6, rozpiętość wewnętrzna ramion 1,4.</p> <p>Waga: (1) 17,0, (2) 75,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>6210/68</p>
328	4195/64	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXXIII, war. 10 ₃ .	<p>Stan zachowania: dobrze zachowana prawdopodobnie mała klamra ciesielska, w całości.</p> <p>Forma: rodzaj skobla/klamry ciesielskiej. Podstawa prosta, ramiona półokrągło wgięte do środka. Ostrza ramion szpiczaste. Przekroje kwadratowe.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA2a (wg typologii skobli); wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. podstawy 3,2, grub. podstawy 0,25 x 0,25, dł. ramion 1,4, grub. ramion 0,2 x 0,2 (po kons.).</p> <p>Waga: 1,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 9 – łącza konstrukcyjne: haki					
329	4245c/64	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXXIII, war. 10 ₂ .	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany i obłożony produktami korozji hak żelazny. Brak zakończenia trzpienia (ostrza). Nie konserwowany.</p> <p>Forma: być może hak ten reprezentuje typ o ramieniu ustawionym względem trzpienia pod kątem ostrym. Przekroje ramion są prawdopodobnie prostokątne. Trzpień nieznacznie zwęża się ku brakującemu ostrzu.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IV?B2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 6,0, wys. ramienia 2,7, grub. trzpienia 1,0 x 1,7, grub. ramienia 1,7 x 2,0.</p> <p>Waga: 20,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 9 – łącza konstrukcyjne: okucia					
330	(1) 1529/57 (2) 3834/63 (3) 5665/67 (4) 6043b/67	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. (1) Wyk. XXVI, war. 5c, w narożniku chaty, (2) Wyk. XXXIV, war. 9f, (3) Wyk. XXXVII, war. 9f, (4) Wyk. XXXVII, war. 9h, świadek płd.	Stan zachowania: fragmenty blachy z osadzonymi w niej gwoździami. Bardzo silnie skorodowane, połamane, pokryte grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowane. Forma: płaskie kawałki blachy, z tkwiącymi w każdym z nich pozostałościami gwoździ. Główki gwoździ są okrągłe prawdopodobnie lekko wypukłe lub rzadziej płaskie (odłamane, przedziewałe?). Kolce gwoździ mają przekroje kwadratowe. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA2; wg. T. Sawickiego. Wymiary: (1) szer. zachow. blachy 1,8 x 2,4, grub. zachow.?, średnica główki gwoźdźcia ok. 1,4, wys. główki gwoźdźcia? (2) szer. zachow. blachy 2,4 x 3,3, grub. 0,15 (rdzeń), grubość kolca gwoźdźcia zachow. 0,35 x 0,4, (3) szer. zachow. blachy 2,2 x 2,2 i 1,8 x 2,3, grub. zachow. 0,3-0,35, wymiary gwoździ nieczytelne, (4) szer. zachow. blachy 2,2 x 2,7, grub. zachow. ok. 0,3, dł. zachow. kolca gwoźdźcia 0,4, grub. zachow. kolca gwoźdźcia 0,35 x 0,4. Waga: (1) ?, (2) 3,5, (3) 12,5, (4) 4,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	1529/57 3834/63
331	6315/68	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXXVII, war. 9f, świadek zach.	Stan zachowania: fragment sztabki żelaznej i zespolonej z nią gwoździ. Silna korozja. Obiekt pokryty grubym osadem korozyjnym. Słabo czytelny. Nie konserwowany. Forma: fragment sztabki żelaznej (płaskownika) z przechodzącymi przez nią najprawdopodobniej dwoma gwoździami, a raczej zachowanymi kolcami (słabo czytelne ze względu na stan zachowania). Przekrój sztabki jest prostokątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIA2; wg. T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. sztabki 6,0, grub. sztabki 1,0 x 2,8, dł. kolców gwoździ 3,2 i 3,4, grub. koców gwoździ 0,5 x 0,4 i 0,6 x 0,8. Waga: 56,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 9 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: krzesiw (fragment)					
332	1691/58	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXVI, war. 5c.	Stan zachowania: prawdopodobnie jest to silnie skorodowana część jednej z końcówek prostokątnego krzesiwa ramkowego (zwanego także ogniwkowym). Brak ok. ¼ ramki krzesiwa. Zniszczony w konserwacji. Rysunek na podstawie inwentarza. Forma: delikatnej budowy niewielka część prostokątnego krzesiwa ramkowego. Ramka ma przekroje prostokątne. Innych cech nie można określić. Technika wykonania: kucie z jednego pręta, formowanie, połączenie ramki. (trwale/nietrwale?). Typ: IC1(?); wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna zachowana 2,7, szer. zachowana 2,5, grub. pręta ramki zachow. ok. 0,4 x 0,6, światło szczeliny (fragment) ok. 0,7 x 1,3. Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

poziom osadniczy 9 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: fragment obręczy naczynia klepkowego					
333	4200/64	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk.: XXXI, war. 9g.	Stan zachowania: silna korozja. Zgięta i złamana (4 fragm.). Nie konserwowana. Forma: najprawdopodobniej są to pozostałości zdeformowanej obręczy (np. od cebrzyka). Stan zachowania nie pozwala na odtworzenie pierwotnej średnicy. Przekrój poprzeczny jest jednostronnie wypukły („półokrągły”). Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IIA; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 7,0, grub. 0,35 x 0,7. Waga: 10,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 9 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: kłódka					
334	4245a/64	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXXIII, war. 10z.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachował się szkielet korpusu kłódki cylindrycznej. Brak mechanizmu i kabłąka. Silnie skorodowany. Forma: szkielet korpusu kłódki zbliżonego do typu cylindrycznego z zachowaną częścią obudowy, wewnętrznego rdzenia oraz fragmentów dna i górnego pierścienia. Śladów stosowania stopu miedzi nie zarejestrowano. Technika wykonania: wyrób ślusarski. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. zachow. korpusu 5,2, szer. korpusu 1,8 x 2,9 (po kons.). Waga: 20,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 9 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: klucz (fragmety)					
335	1598/57	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXVI, war. III ciemna ziemia z węglami, głęb. 3,26 m.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Prawdopodobnie pozostałość klucza hakowatego. Brak zakończenia ramienia (uchwyty/uszka) i brak zakończenia haka. Połamany. Forma: środkowy odcinek klucza hakowatego (przejście ramienia w hak) wygięty silnie łukowato. Przekrój poprzeczny ramienia kwadratowy, a haka prostokątny. Technika wykonania: wyciąganie pręta, lucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna zachow. ok. 5,2, dł. zachow. ramienia ok. 5,0, dł. zachow. haka ok. 3,4, grub. ramienia 0,7 x 0,75, grub. haka 0,45 x 0,65 (po kons.). Waga: 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

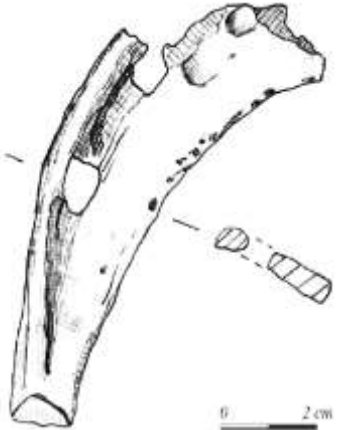
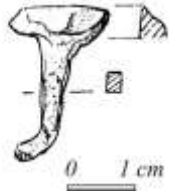
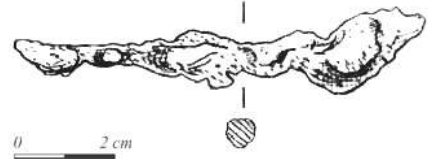
poziom osadniczy 9 – okucia pasów: sprzączki (fragmenty)					
336	(1) 3717/63 (2) 6015/67 (3) 6072/68	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. (1) Wyk. XXXIV, war. 9e, (2-3) Wyk. XXXVII, war. 9f, świadek płd.	Stan zachowania: fragmentaryczny, bardzo silnie skorodowane. Pokryte grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowane. Forma: ramki średniej wielkości o kształcie półkolistym. Przekrój poprzeczny ramki prostokątny, a osi czworoboczno owalny. Kolec zachował się szczątkowo tylko przy okazie nr 2. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) wys. zachow. 6,8, szer. zachow. 4,7, grub. ramki 0,6 x 0,9, grub. osi 0,5 x 0,6, (2) wys. zachow. 4,7, szer. zachow. 4,5, grub. ramki 0,3 x 0,6 (rdzeń), grub. osi ?, dł. kolca zachow. 3,5, grub. kolca zachow. 0,6 x ?, (3) wys. zachow. 4,5, szer. zachow. 4,3, grub. ramki 0,3 x 0,9 (rdzeń), grub. osi 0,5 x 0,6 (rdzeń). Waga: (1) 20,0, (2) 33,5, (3) 7,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	3117/63 6015/67
poziom osadniczy 9 – przybory kupieckie: odważnik					
337	6023/67	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXXVII, war. 9f.	Stan zachowania: skorodowany, lokalne ubytki powierzchni. Występują wyraźne ślady „koszulki” ze stopu miedzi. Oznaczenia – nieokreślone. Forma: odważnik kulisty ze spłaszczonymi biegunami. Pokryty stopem miedzi. Znaki być może występują, ale są nieczytelne. Technika wykonania: kucie/formowanie, platerowanie Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: śred. 2,3, wys. 1,9 (po kons.). Waga: ok. 26,5 g (rekontr. ok. 30 g). Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 9 – broń biała: fragment noża bojowego?					
338	4420/64	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXXV, war. 9.	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Nie konserwowany. Forma: być może jest to fragment głowni (szytych?) dużego noża lub nawet miecza jednosiecznego. Nie można jednak w zupełności wykluczyć, że jest to odłamana część ostrza topora. Technika wykonania: kucie/formowanie, utwardzanie ostrza(?). Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. głowni 8,0, szer. maks. głowni 3,0, grub. tyłca 0,3 (rdzeń) Waga: 22,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

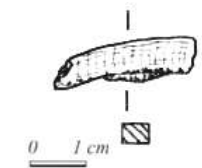
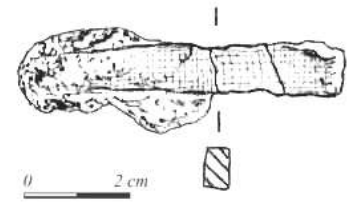
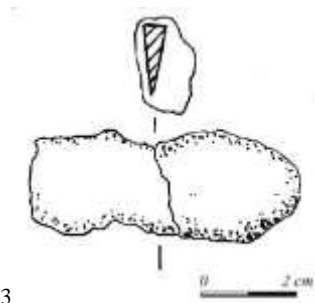
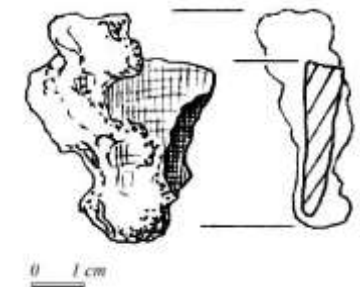
poziom osadniczy 9 – broń drzewcowa: grot włóczni (fragmenty)

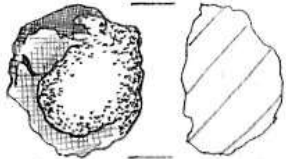

339	<p>(1) 5692/67</p> <p>(2) 6043a/67</p> <p>(3) 6074/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXXVII, war. 9l,</p> <p>(2) Wyk. XXXVII, war. 9h, świadek pld.,</p> <p>(3) Wyk. XXXVII, war. 9f, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: trzy fragmentarycznie zachowane pozostałości prawdopodobnie grotów włóczni. Wszystkie b. silnie skorodowane. Pokryte grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: prawdopodobnie kawałki liści grotów włóczni lub oszczepów. Może o tym świadczyć masywność, soczewkowaty przekrój poprzeczny, a nr 2 – czubek liścia grotu (?).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II lub III; wg. A. Nadolskiego 1954.</p> <p>Wymiary zachowane:(1) dł. ogólna 6,6, szer. liścia 4,7, grub. liścia 0,8, (2) dł. ogólna 4,6, szer. liścia 3,7, grub. 1,0, (3) dł. ogólna 15,4, szer. liścia 3,2, zachow. 0,6.</p> <p>Waga: (1) 28,0, (2) 14,0, (3) 110,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	
-----	---	--	--	---	--

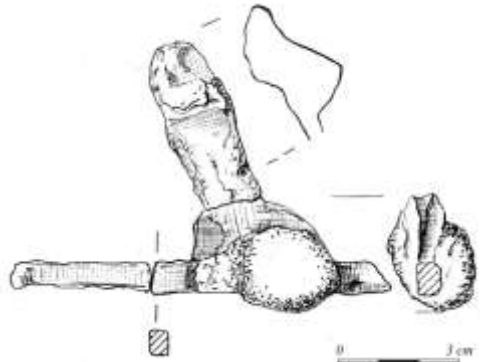
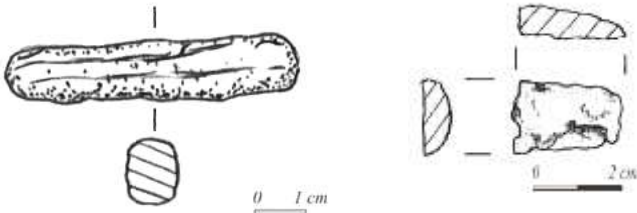
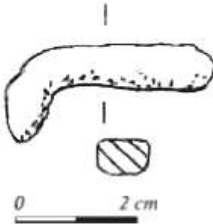
poziom osadniczy 9 – broń miotająca: grot beltu kuszy

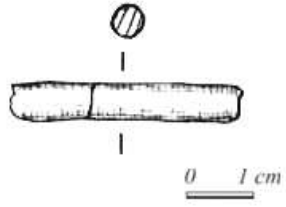
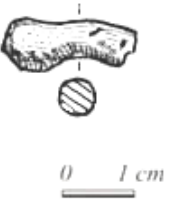
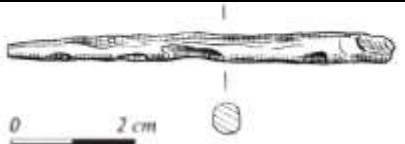
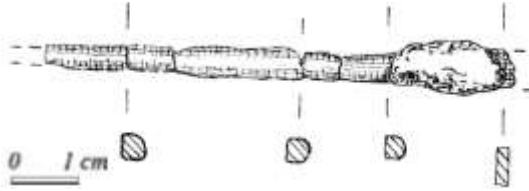
340	4150/63	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXXIII, war. 9r, z przepalanej gliny.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany w całości grot z trzpieniem. Liczne, drobne ubytki korozyjne.</p> <p>Forma: niewielki, smukły grot z trzpieniem prawdopodobnie od beltu kuszy. Liść o przekroju romboidalnym jest lekko przewężony pośrodku a jego czubek ma formę ostrosłupa. Trzpień ma także przekrój poprzeczny romboidalny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa III; wg T. Sawickiego, typ 78 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. grotu 8,8, dł. liścia 5,5, grub. liścia maks. 0,7 x 1,0, grub. trzpienia 0,3 x 0,35 (po kons.).</p> <p>Waga: 12,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	---------	--	--	---	--

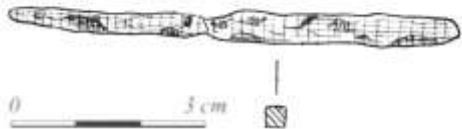
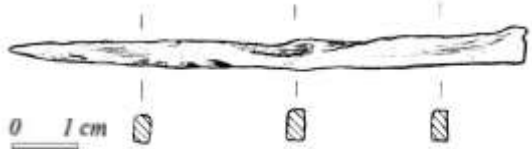
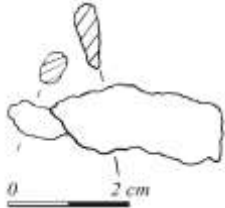
poziom osadniczy 9 – oporządzenie końskie: podkowa (fragment)					
341	1733/58	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXVI, war. 5c.	<p>Stan zachowania: bardzo dobry, fragmentaryczny (niepełna 1/2 podkowy).</p> <p>Forma: prawa strona podkowy w formie ramy zwężającej się ku końcowi. Zaczep nie występuje. Na ramie bruzda z dwoma otworami na podkowiaki (bez gniazd)</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IV/1 lub V/1; wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ramy 8,8, grub. ramy (1/2 zachow. dł.) 0,6 x 3,0, światło otworów 0,6 x 0,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 75,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej: „Fragment podkowy odkuto ze zgrzanych ze sobą kawałków miękkiego żelaza, które wykazują lokalne ślady nawęglenia oraz wyraźnie widoczną strefę zgrzania (Fot. nr 4). Zasadniczy materiał podkowy posiada strukturę ferrytyczną o ziarnie średniej wielkości i z wtrąceniami żużla (Fot. nr 5). Mikrotwardość tych obszarów wynosi 176 KG/mm². Strefy nawęglone posiadają strukturę perlityczno-ferrytyczną (Fot. nr 6) o drobnym ziarnie i mikrotwardości 192 KG/mm². Strefa zgrzania widoczna na Fot. nr 7 posiada strukturę perlityczną ze śladami ferrytu i mikrotwardość 210 kG/mm²” (Z. Głowacki, 1972).</p>	1	
poziom osadniczy 9 – oporządzenie końskie: gwóźdź podkowiak					
342	1661/57	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXVI, war. 5c.	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowany. Dołem kolec zagięty. Brak samego ostrza kolca.</p> <p>Forma: główka niska, trapezowata, o podstawie prostokątnej, z jednego boku ukośna (wytarta?). Kolec ma przekrój prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2; wg T. Sawickiego; odmiana 17 wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 2,7, wys. (?) główki 0,5, szer. podstawy główki 0,6 x 1,6, grub. kolca 0,3 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 9 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty kołców i trzpieni					
343	(1) 5326/66 (2) 5676/67 (3) 6028/67 (4) 6171/68	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXXVII (4 szt.), war. 9b (nr 2), 9f (nr 3-4), V – sonda przy profilu zach. (nr 1).	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwóździ?) pokryte w większości produktami korozji. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: są to części kołców żelaznych m.in. od łączы konstrukcyjnych (np. gwóździ) czy też trzpieni narzędzi (np. noży). Przekroje poprzeczne są kwadratowe.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 3,7, grub. zachow. 0,7 x 0,7, (2) dł. zachow. 2,1, grub. zachow. 0,4 x 0,4, (3) dł. zachow. 7,7, grub. 0,5 x 0,5 (rdzeń), (4) dł. zachow. 4,7, grub. zachow. 0,9 x 0,9.</p> <p>Waga: (1) 4,5, (2) 5,0, (3) 8,5, (4) 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	

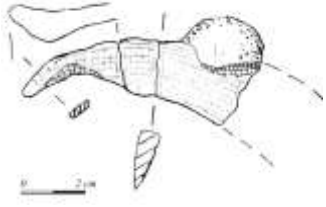
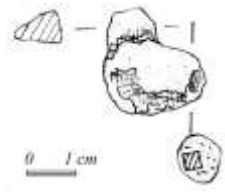
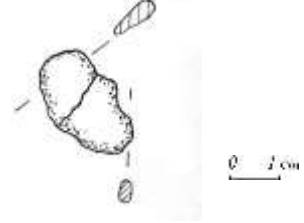
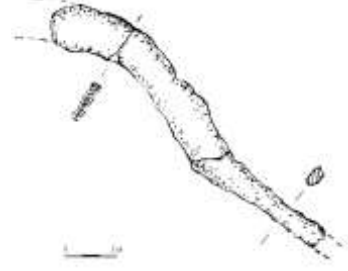
344	<p>(1) 1519/57 (2) 1626/57 (3) 1648/57 (4) 2658/62 (5) 2790/62 (6) 3760/63 (7) 3766/63 (8) 3778/63 (9) 4185/64 (10) 4241/64 (11) 5668/67 (12) 5669/67 (13) 5675/67 (14) 6021/67 (15) 6230/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXVI (3 szt.), war. 5c (nr 1,3), chata 16 (nr 2), Wyk. XXVII (2 szt.), war. 10 (nr 4-5), Wyk. XXXIV (3 szt.), war. 9c (nr 6), 9e (nr 7), 9f (nr 8), Wyk. XXXIII (2 szt.), war. 10₂ (nr 9-10), Wyk. XXXVII (5 szt.), war. 9h (nr 11-12), 9i (nr 13), 9f (nr 14), 9l (nr 15).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zniekształcone i połamane. Konserwacji poddano cztery okazy (nr 2, 5-6, 8).</p> <p>Forma: są to dolne lub środkowe części kołców żelaznych np. pochodzące od łączы konstrukcyjnych. Przekroje poprzeczne są prostokątne. Trzy zachowane ostrza kołców są płaskie – trójkątne, a trzy kolejne – szpiczaste.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. zachow. od 1,3 do 7,0, grub. od 0,25 x 0,35 do 0,7 x 0,9 (rdzenie).</p> <p>Waga: od 0,4 do 18,0 g, łącznie 75,9 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	15	<p>5668/67</p> <p>6021/67</p>
poziom osadniczy 9 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty ostrzy narzędzi tnących					
345	<p>(1) 1628/57 (2) 2427/62 (3) 2789/62 (4) 4121/63 (5) 5227/66 (6) 6181/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXVI, war. chata 16, w konstr. drewnianej nar. pld.-zach., (2-3) Wyk. XXVII, war. 10, (4) Wyk. XXXIII, war. 9s, (5) Wyk. XXXV, war. 9d, (6) Wyk. XXXVII, war. 9es, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane ułamki, obłożone warstwą produktów korozji.</p> <p>Forma: kawałki części tnących (ostrzy) różnych narzędzi. Są to odcinki środkowe części pracujących o przekroju w formie wydłużonego trójkąta.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie.</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 1,6, szer. 0,9, grub. grzbietu 0,25 (po kons.), (2) dł. zachow. 3,1, szer. zachow. (?) 0,7, grub. grzbietu 0,3 (rdzeń), (3) dł. zachow. 2,8, szer. 2,0, grub. grzbietu 0,4 (po kons.), (4) dł. zachow. 5,6, szer. zachow. 1,8, grub. grzbietu 0,5 (rdzeń), (5) dł. zachow. 4,1, szer. zachow. 1,5, grub. zachow. grzbietu 1,0, (6) dł. zachow. 2,0, szer. 1,1, grub. grzbietu 0,4 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 0,7, (2) 2,5, (3) 4,5, (4) 24,0, (5) 8,0, (6) 7,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	6	<p>4121/63</p>
346	<p>(1) 6192/68 (2) 6329/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>(1-2) Wyk. XXXVII, war. 9es, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: b. silna korozja, Jeden fragment krótki, drugi znacznie dłuższy (pęknięty). Obłożone grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: dwa duże i masywne ostrza (zwłaszcza nr 1). Przekroje poprzeczne (rdzenie) w formie wydłużonego trójkąta. Ostrze nr 1 to może być pozostałość noża bojowego lub dużego osnika itp.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie.</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zach. 3,6, szer. 2,8, grub. grzbietu 0,7 (rdzeń), (2) dł. zachow. 10,0, szer. 1,65, grub. grzbietu 0,4 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 16,0; (2) 40,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>6192/68</p>

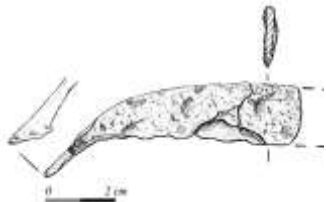

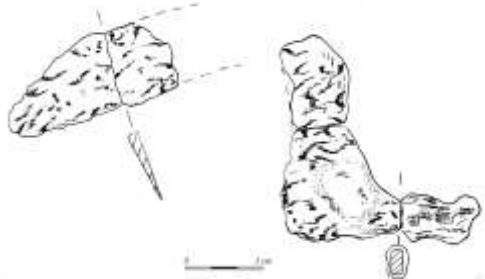
poziom osadniczy 9 – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmenty)					
347	(1) 1682/58 (2) 5615/66 (3) 6029/67 (4) 6061/68 (5) 6063/68 (6) 6075/68 (7) 6082/68	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXVI (1 szt.), war. 5c, Wyk. XXXVII (6 szt.), war. 9d, 9f, 9l-9l1.	Stan zachowania: najczęściej silnie skorodowane fragmenty, w większości połamane i pokryte grubym osadem produktów korozji. Nie konserwowane. Forma: przeważnie kawałki blachy o zróżnicowanej grubości i różnej wielkości i kształtach fragmentów. Są okazy płaskie ale też lekko łukowato wygięte (na całości lub częściowo). Technika wykonania: rozkuwanie. Typ: ? Wymiary zbiorcze: szer. zachow. od 1,0 x 1,1 do 3,8 x 4,7 grub. blachy od 0,15 do 0,3 (rdzeń) oraz 0,4 do 0,6 (bez widocznego rdzenia). Waga: w przedziale od 0,15 do 15,0 g; łącznie 39,4 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	7	 6063/68
poziom osadniczy: 9 – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki żelazne					
348	(1) 1512/57 (2) 1528/57 (3) 1605/57 (4) 1633a/57 (5) 1634/57 (6) 1654/57 (7) 1680/58 (8) 1683/58 (9) 1686/58 (10) 1697/58 (11) 2388/62 (12) 2656/62 (13) 2791/62 (14) 3740/63 (15) 3741/63 (16) 3836/63 (17) 5664/67 (18) 6025/67	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXVI (10 szt.), war. 5c (nr 1-2, 6-9), pod II w-wą spalen. (nr 3), poza chatą 16 (nr 4-5), chata 18 (nr 10), Wyk. XXVII (3 szt.), war. 10 (nr 11-13), Wyk. XXXIV (3 szt.), war. 9a (nr 14), 9e (nr 15), 9f (nr 16), Wyk. XXXV/XXXVII – świadek zach. (1 szt.), war. 9f (nr 45).	Stan zachowania: skorodowane bryłki żelaza. Forma: różnej wielkości amorficzne bryłki żelaza. Technika wykonania: ? Typ: ? Wymiary: od 0,9 x 0,6 x 0,5 do 4,5 x 3,8 x 3,0. Waga: od 0,5 do 44,0 g; łącznie: 450,6 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. c.d. numeracji z kolumny 2: (19) 6026/67, (20) 6030/67, (21) 6033/67, (22) 6053/68, (23) 6054/68, (24) 6056/68, (25) 6059/68, (26) 6062/68, (27) 6069/68, (28) 6073/68, (29) 6084/68, (30) 6170/68, (31) 6184/68, (32) 6185/68, (33) 6186/68, (34) 6187/68, (35) 6190/68, (36) 6200/68, (37) 6203/68, (38) 6205/68, (39) 6206/68, (40) 6207/68, (41) 6208/68, (42) 6211/68; (43) 6214/68, (44) 6234/68, (45) 6312/68 c.d. nasycenia wykopów i warstw z kolumny 3: Wyk. XXXVII (29 szt.), war. 9f (nr 17), 9f – świadek pld. (nr 18-23, 25), 9l (nr 24, 26), 9f – świadek pld. (nr 26-28), 9l1 – świadek pld. (nr 29), 9f – świadek zach. (nr 30, 37-41), 9e3-4 (nr 31-35), 9e6 – świadek zach. (nr 36), 9k (nr 42-43), 9l – świadek zach. (nr 44)	45	 6184/68
poziom osadniczy 9 – przedmioty nieokreślone z braku analogii lub fragmentarycznego zachowania					
349	6036/67	Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w. Wyk. XXXVII, war. 9f, świadek pld.	Stan zachowania: skorodowana płytką żelazna. Pokryta nalotem korozyjnym. Nie konserwowana. Forma: w przybliżeniu płaska kwadratowa płytką żelazna (od nitu?). Technika wykonania: kucie, formowanie. Typ: ? Wymiary zachowane: 2,1 x 2,2 x 0,15 (rdzeń). Waga: 3,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	 1 cm

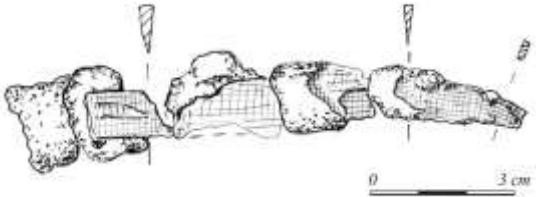

350	4245b/65	<p>Poziom osadniczy: 9. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXXIII, war. 10₂.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany, niekompletny przedmiot żelazny. Połamany. Lokalnie gruby osad produktów korozji.</p> <p>Forma: trójramienny przedmiot (okucie?) składający się z podłużnego pręta o przekroju prostokątnym i połączonej z nim w pozycji ukośnej płaskiej sztabki (taśmy) żelaznej. W miejscu połączenia jest zgrubienie, być może główka nitu(?).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: dł. zachow. pręta 9,5, grub. pręta 0,4 x 0,5, dł. zachow. sztabki 7,4, grub. zachow. sztabki 0,3 x 1,4.</p> <p>Waga: 35,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 10 – półprodukt kowalski: sztabki i ich fragmenty					
351	<p>2973/62 2982/62 3003/62 3065/63 5159a/66 5159b/66 5209/66 5481/66 5501/66 5505/66 5517b/66 5565/66 5580/66 5601/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXVII (1 szt.), war. 9a, Wyk. XXXIV (4 szt.), war. 9, 9a, Wyk. XXXV (3 szt.), war. 9, 9a, Wyk. XXXVII (7 szt.), war. 6, 6a, 6c, 8.</p>	<p>Stan zachowania: są to małe i średnie fragmenty(?) przedmiotów kreślonych jako sztabki żelaza. W większości są one pokryte produktami korozji z drobnymi uszkodzeniami powierzchni. Tylko dwa okazy poddano zabiegom konserwacyjnym (nr inw. 2014/61 i 5565/66).</p> <p>Forma: podłużne, w przybliżeniu prostokątne, sztabki żelaza o prostokątnych przekrojach poprzecznych. Ze względu na stan zachowania trudno określić czy są to okazy całe, czy też mają odłamane lub intencjonalnie odcięte zakończenia. Okaz (nr inw. 5565/66) ma zachowaną jedno z zakończeń.</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary (wspólne dla 15 szt.): dł. 1,9-8,2, szer. 0,6-1,9, grub. 0,4-1,1.</p> <p>Waga: łączna 89,9 g w przedziale 3,0-16,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	15	<p>5209/66</p> <p>5565/66</p>
352	3029/63	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 9a.</p>	<p>Stan zachowania: niewielka sztabka żelaza, dość masywna, pokryta nalotem produktów korozji. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: podłużna, sztabka żelaza o prostokątnym przekroju poprzecznym. Ze względu na stan zachowania trudno określić czy jest to okaz cały, czy też ma odłamane lub intencjonalnie odcięte zakończenia. Cecha charakterystyczna jest zgięcie sztabki pod kątem zbliżonym do prostego.</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: IB; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 4,3, szer. 0,8, grub. 0,5.</p> <p>Waga: 4,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 10 – półprodukt(?) kowalski: pręty (fragmenty)					
353	(1) 944/54 (2) 2084/61 (3) 2981/62 (4) 3629/63	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. V, war. 8, płd. część świadka (2) Wyk. XXVII, war. 9c (3) Wyk. XXXIV, war. 9 (4) Wyk. XXXIV, war. 9c	Stan zachowania: względnie dobrze zachowane krótkie fragmenty podobnych do siebie prętów żelaznych. Na większości obiektów występuje osad korozyjny, poza nr 1, który jako jedyny został poddany konserwacji. Forma: proste, krótkie odcinki prętów o przekroju poprzecznym okrągłym. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie. Typ: I; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zach. 3,6, grub. (śred.) 0,55 (po kons.), (2) dł. zachowa. 2,4, grub. (śred.) 0,4, (3) dł. zachow. 1,0, grub. zachow. (śred.) 0,5, (4) dł. zachow. 1,3, grub. zachow. (śred.) 0,6. Waga: (1) 2,0, (2) 2,0, (3) 0,7, (4) 1,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	
354	606/54	Poziom osadniczy: 10 Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXII, war. 18a, chata 1	Stan zachowania: krótki fragment pręta żelaznego częściowo obłożonego osadem produktów korozji. Nie konserwowany. Forma: lekko łukowaty odcinek pręta o przekroju okrągłym. Technika wykonania: rozciąganie, kucie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 1,8, grub. (śred.) 0,5. Waga: 1,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 10 – narzędzia do obróbki metali: tłoczki					
355	(1) 2959/62 (2) 5596/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXXIV, war. 9 (2) Wyk. XXXVII, war. 9	Stan zachowania: dwa fragmentarycznie zachowane „tłoczki” z brakującymi przeciwległymi ostrzami (trzpienie?). Również uszkodzone są czubki ostrzy części pracujących. Okaz nr 1 jest po konserwacji - na powierzchni pojedyncze ubytki korozyjne, okaz nr 2 jest połamany (6 ułamków) i nie był poddany konserwacji. Forma: proste rylce prawdopodobnie dwustronne (zwłaszcza nr 2) o przekroju kwadratowym z silnie zaokrąglonymi narożami. Zwążają się równomiernie ku najprawdopodobniej spiczastym ostrzom. Zachowany fragment trzpienia przy okazie nr 2 ma przekrój poprzeczny prostokątny. Ustalenie typu dla okazu nr 1 nie jest pewne. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie. Typ: IA2; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 6,5, grub. kolca 0,5 x 0,5 (1/2 dł.) (po kons.), (2) dł. 5,4, grub. kolca 0,35 x 0,4 (1/2 dł.), grub. nasady trzpienia 0,2 x 0,65. Waga: (1) 3,0, (2) 2,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	2959/62 5596/66

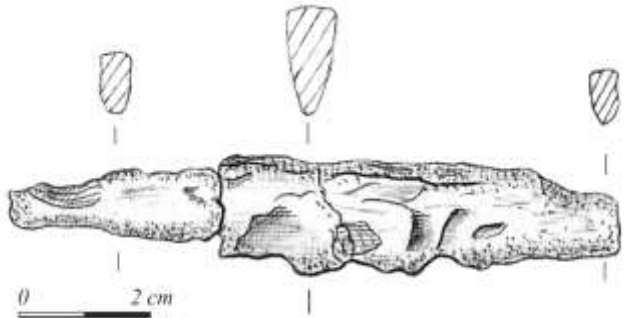
356	(1) 5191/66 (2) 5493/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXXV, war. 9, świadek zach. (2) Wyk. XXXVII, war. 6.	Stan zachowania: dwa względnie dobrze zachowane narzędzia (puncce/rylce ?) żelazne. Oba okazy poddano konserwacji. Na powierzchni drobne wżery i ubytki. Brak czubka ostrza przy okazie nr 2. Forma: podłużne narzędzia (puncce/rylce?) z jednym ostrzem o przekroju poprzecznym kwadratowym. Górna krawędź mogła służyć do pobijania (np. okaz nr 1). Równomiernie zwężają się ku spiczastemu ostrzom. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie. Typ: IIA1; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. ogólna 6,6, grub. 0,35 x 0,35 (1/2 dł.), (2) dł. ogólna 7,1, grub. 0,4 x 0,4. Waga: (1) 4,0, (2) 5,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	5191/66 5493/66
357	5499/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXXVII, war. 7.	Stan zachowania: dość dobrze zachowane, w całości, podłużne narzędzie (puncca/rylec?). Po konserwacji. Na ich powierzchni obiektu występują niewielkie wżery korozyjne. Forma: proste, podłużne narzędzie z jednostronne (z jednym ostrzem) o przekroju poprzecznym prostokątnym występującym na całej długości. Zwęża się ku spiczastemu ostrzu. Górna krawędź narzędzia mogła służyć do pobijania. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie. Typ: IIB1; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. 9,0, grub. kolca 0,25 x 0,25 (1/2 dł.) (po kons.). Waga: 4,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 10 – narzędzia rolnicze: sierpy (fragmenty)					
358	487/53	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXII, war. 18, chata 1.	Stan zachowania: fragment części tnącej sierpa, złamany, skorodowany Forma: część tnąca-głownia ma przekrój trójkątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA lub IB wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. części tnącej 5,0, szer. głowni 1,8, grub. grzbietu głowni 0,6. Waga: 10,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

359	1618/57	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXVII, war./obiekt: chata 15.	Stan zachowania: Przednia część głowni sierpa (ządkło), skorodowana, połamana. Forma: łukowate ostrze ma przekrój trójkątny; linia ostrza nieczytelna; jego czubek jest zatępiony poprzez pionowe zaklepanie w formie stopki. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA/lub IB, czubek sierpa typu „c”; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. sierpa 7,2, szer. głowni 2,2, grub. grzbietu 0,4, dł. stopki ok. 2,4, grub. stopki 0,2 x 0,9. Waga: 16,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1 (3 fragm.)	
360	2102/61	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXVIII, war. 9.	Stan zachowania: mały, b. silnie skorodowany fragment prawdopodobnie przejścia głowni w trzpień sierpa. Forma: linia ostrza nieczytelna, przekrój głowni trójkątny, trzpienia kwadratowy ewentualne ząbkowanie ostrza niewidoczne. Przekrój głowni trójkątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA lub IB; trzpień prawdopodobnie typu IIB1; wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. części tnącej ok. 1,0, szer. ostrza 1,1, grub. grzbietu 0,7; dł. trzpienia 2,2, grub. trzpienia 0,5 x 0,5. Waga: 8,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
361	4110/63	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXXI, war. 9a.	Stan zachowania: mały, b. silnie skorodowany fragment prawdopodobnie przejścia głowni w trzpień sierpa. Forma: linia ostrza nieczytelna, przekrój głowni trójkątny, trzpienia kwadratowy ewentualne ząbkowanie ostrza niewidoczne. Przekrój głowni trójkątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA lub IB; trzpień prawdopodobnie typu IIA2; wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. części tnącej ok. 1,7, szer. ostrza 1,6, grub. grzbietu 0,5, dł. trzpienia 2,1, grub. trzpienia 0,35 x 0,6. Waga: 4,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1 (2 fragm.)	
362	4376a/64	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXXV, war. 9d, piec nr 3.	Stan zachowania: dość duży, połamany, silnie skorodowany fragment tylnej części sierpa wraz z zachowanym trzpieniem. Brak przedniej części głowni i być może końcówki trzpienia. Forma: przekrój głowni trójkątny, trzpienia prostokątny. Linia ostrza nieczytelna (obłożona produktami korozji). Trzpień odgięty łagodnie niewyodrębniony. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIA; typ trzpienia IIA2; wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. ogólna sierpa 20,7, dł. części tnącej 13,5, szer. ostrza 2,3, grub. grzbietu 0,4, dł. trzpienia 7,1, grub. trzpienia 0,5 x 0,8. Waga: 58,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1 (w 3 fragm.)	

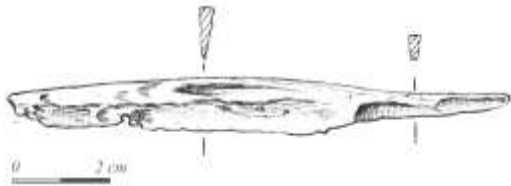
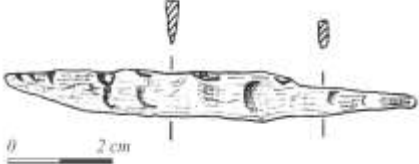
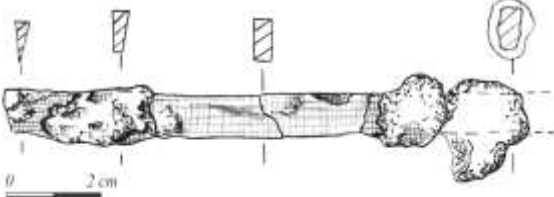
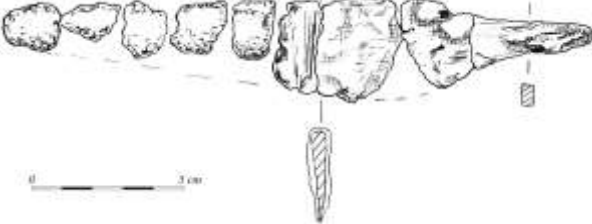
363	4772/65	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany fragment przedniej części tnącej sierpa zachowany wraz z czubkiem. Linia ostrza nieczytelna (uszkodzona). Popękany.</p> <p>Forma: przekrój głowni trójkątny, zaklepany czubek w formie poprzecznej stopki.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA/1c lub IB/1c; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. części tnącej 8,3, szer. części tnącej 1,8, grub. grzbietu 0,4, dł. zaklepania czubka siepa ok. 2,0.</p> <p>Waga: 11,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
364	5549/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany fragment tylnej części tnącej sierpa zachowany wraz z niewielkim kawałkiem trzpienia. Linia ostrza nieczytelna. Złamany.</p> <p>Forma: przekrój głowni trójkątny, przy trzpieniu, w pobliżu dawnej oprawy - trapezowaty; trzpień, silnie odgięty w stosunku do głowni, ma przekrój prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA lub IB; typ trzpienia IIB2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 5,6, dł. części tnącej 4,7, szer. części tnącej 1,9, grub. grzbietu 0,4, dł. trzpienia 1,8, grub. trzpienia 0,4 x 0,8.</p> <p>Waga: 18,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
365	5557/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 8b.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowane fragmenty przedniej i tylnej części tnącej sierpa zachowany wraz z częścią trzpienia. Brak środkowego odcinka części tnącej. Linia ostrza nieczytelna. Złamany w kilku miejscach.</p> <p>Forma: przekrój głowni trójkątny, trzpienia prostokątny; trzpień jest silnie odgięty do tyłu w stosunku do głowni.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA lub IB; typ trzpienia IIB2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 5,6, dł. części tnącej 4,7, szer. części tnącej 1,9, grub. grzbietu 0,4, dł. trzpienia 1,8, grub. trzpienia 0,4 x 0,8.</p> <p>Waga: 18,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (5 fragm.)	

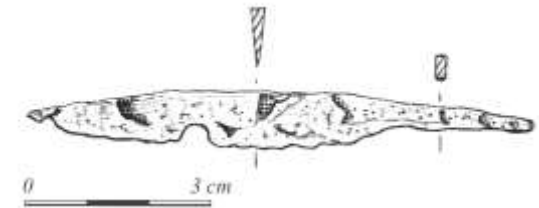
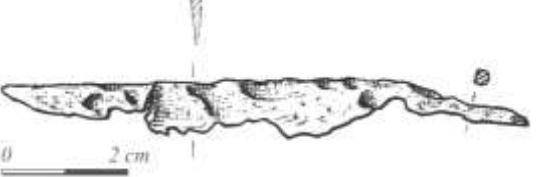
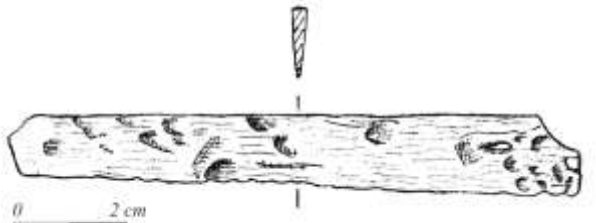

366	6131a/68	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 ćw. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9a, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany, połamany fragment przedniej części tnącej sierpa zachowany wraz z czubkiem. Linia ostrza nieczytelna (uszkodzona).</p> <p>Forma: przekrój głowni trójkątny, czubek nieostry prostopadle ucięty ma przekrój prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA lub IB; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. części tnącej 10,0, dł. nieostrego czubka ok. 1,0; grub. nieostrego czubka 0,2, szer. części tnącej 1,7, grub. grzbietu 0,3.</p> <p>Waga: 11,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (3 fragm.)	
poziom osadniczy 10 (?) – narzędzia rolnicze: półkoszek					
367	2945/62	<p>Poziom osadniczy: 10(?). Chron.: 1 poł. XII w. (?)</p> <p>Wyk. XXIX, war. 9a (?), pod II spalenizną płd.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany, nieodrdzewiony, połamany. Zachowany w 5 fragmentach. Liczne ubytki krawędzi. Bardzo kruchy. Prawdopodobnie jest to tylna część półkoska z częścią trzpienia (uchwyty).</p> <p>Forma: być może jest to końcowy odcinek szerokiej głowni półkoska wykonany z taśmy żelaznej o przekroju trójkątnym. Przechodzi łagodnie w zwężający się trzpień (?) o przekroju także trójkątnym. Brak zakończenia trzpienia.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: typ IA1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ogólna (w linii prostej) ok. 22,0, dł. głowni ok. 15,0, szer. głowni 3,6, grub. grzbietu głowni 0,35, dł. trzpienia ok. 7,0, grub. trzpienia (1/2 dł. zachow.) 0,35 x 2,6.</p> <p>Waga: ok. 199,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

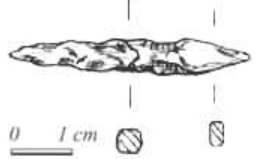
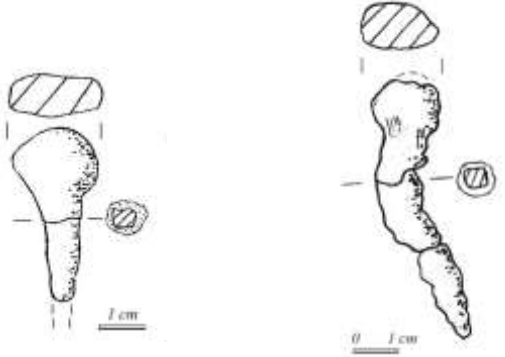
poziom osadniczy 10 – narzędzia do obróbki drewna: ośnik (?)

368	5547/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 8.</p>	<p>Stan zachowania: b. silnie skorodowany, fragmentaryczny. Brak zakończenia jednego z uchwytów (trzpieni). Złamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: niewielki ośnik(?) zapatrzony w dwa uchwyty oraz część pracującą – wklęsło łukowate ostrze osadzone w poszerzonej części centralnej. Przekrój części centralnej – pracującej trójkątny z lekko wypukłymi bokami, a uchwyty mają przekroje poprzeczne trapezowate.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 9,1, dł. uchwytu (trzpienia) zachow. 3,2, grub. uchwytu zachow. 0,5 x 0,9, dł. ostrza ok. 2,0, dł. części pracującej 5,9, grub. części pracującej 0,7 x 1,3.</p> <p>Waga: 11,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	---------	--	--	---	---

poziom osadniczy 10 – narzędzia powszechnego użytku: noże i ich fragmenty

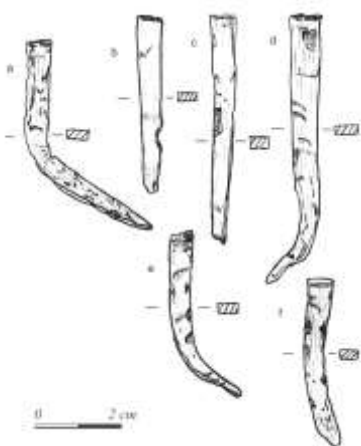
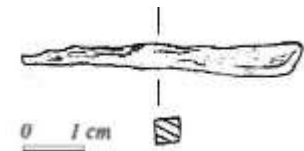

<p>369</p>	<p>(1) 552/54 (2) 1547/57 (3) 2967/62 (4) 2991/62 (5) 3521/63 (6) 3702/63 (7) 3827/63 (8) 4132/63 (9) 4199/64 (10) 4857/65 (11) 4886/65 (12) 5203/66 (13) 5451/66 (14) 5536/66 (15) 5590/66 (16) 5629/66 (17) 5980/67 (18) 5984/67 (19) 5996/67 (20) 6261/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXII (1 szt.), war. 18 chata 1 (nr 1), Wyk. XXVI (1 szt.), war. chata 15a (nr 2), Wyk. XXVIII (2 szt.), war. 9, w belce chaty (nr 3-4), Wyk. XXXIV (3 szt.), war. 9c (nr 5, 10), 9d (nr 6), Wyk. XXIX (1 szt.), war. 9c pod „piecem” (nr 7), Wyk. XXXI (2 szt.), war. 9b, świadek zach. (nr 8), 9, świadek zach. (nr 11), Wyk. XXX (1 szt.), war. 8b (nr 9), Wyk. XXXV (1 szt.), war. 9a (nr 12), Wyk. XXXVII (7 szt.), war. 6 (nr 13), 7 (nr 14), 9 (nr 15-16), 9a, świadek pld. (nr 17-19), 9, świadek zach. (nr 20).</p>	<p>Stan zachowania: przeważnie zły, fragmentaryczny; skorodowane, większość połamana, pokryte warstwą korozyjną. Konserwacji poddano tylko 2 okazy (nr 8 i 12) spośród 20 egzemplarzy.</p> <p>Forma: są to różnej wielkości odcinki noży zachowane przeważnie w formie przejścia głowni w trzpień. Typ (I) noży prostych, tj. o wspólnej dla trzpienia i głowni osi symetrii. Wyróżniono tylko trzy zachowane szpiczaste sztychy (nr 6, 8, 12) o lekko zaokrąglonych czubkach. Dla większości okazów zarejestrowano formę wyodrębnienia trzpienia: obustronnie ostro: (nr 20), od tyła ostro, a od ostrza łagodnie (nr 19), jednostronnie łagodnie od tyła (10, 18), jednostronnie ostro od ostrza (nr 2, 4, 13, 15), wyodrębnione obustronnie łagodnie (nr 1, 3, 5-9, 11-12, 14) a także taśmowaty trzpień niewyodrębniony (nr 16).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. zachow. noża od 2,6 do ok. 17,0, szer. głowni od 1,0 do 3,5, grub. tyłca od 0,2 do 0,5, grub. zachow. trzpienia od 0,2 x 0,4 do 0,5 x 0,8.</p> <p>Waga: od 3,0 do 45,0 g; łącznie 224,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej: 1. Nóż nr inw. 4132/63. „Wyniki badań makroskopowych (rys. 2) wykazują jednolitą strukturę budowy noża. Był on wykonany z jednego kawałka stali. Jest silnie skorodowany, również w obszarze jego rdzenia, co znacznie utrudniło badania mikroskopowe. Prowadząc obserwację było można wywnioskować, że samo ostrze noża było minimalnie nawęglone. Wyniku tego wprawdzie nie potwierdzono w 100%. Nóż posiada zasadniczą strukturę ferrytyczną i ferrytyczno-perlityczną (rys. 3). Silnie jest zanieczyszczony związkami niemetalicznymi, zwłaszcza żużlem (rys. 4), co w znacznym stopniu przyczyniło się do penetracji (przedwczesnej) korozji w głąb badanego noża. Widoczne są granice poszczególnych ziaren metalu, zaliczanych zgodnie z P.N. do średniej wielkości. Twardość noża jest nieduża i minimalnie zróżnicowana, pomiędzy jego ostrzem a grzbietem, wynosi ona od 157 do 175 HV. Odpowiada to przeciętnej twardości 157 HB. Inaczej ujmując wyżej podany wynik twardości odpowiada przeciętnej twardości 166 ON/mm² (166 kG/mm²)” (J. Lisiecki, 1983).” 2. Nóż nr inw. 5203/66. „Bardzo głęboka korozja noża (rys. 6) ułatwiona licznymi wtrąceniami niemetalicznymi (rys. 8), bardzo mocno utrudniła postawienie jednoznacznych wniosków z przeprowadzonych obserwacji pod mikroskopem. Na rys. 6 przedstawiono powierzchnię przekroju poprzecznego noża, z wyraźnie wyodrębnioną jego strefą środkową, mniej zaatakowaną przez czynniki atmosferyczne. Z kształtu noża można wywnioskować, że odkuto go z żelaza (rys. 7) silnie zanieczyszczzonego żużlem (rys. 8). Posiada strukturę ferrytyczną ze śladami struktury odpuszczania tzn. troostytu. Twardość mierzona na powierzchni zglądu metalograficznego jest dość zróżnicowana i w pobliżu ostrza wynosi 412 HV, a w pobliżu grzbietu 286 HV, odpowiada to przeciętnej twardości 332 HB. Wyniki powyższe świadczą, że badany nóż był miejscami odhartowywany” (J. Lisiecki, 1983).</p>	<p>20</p>	<p>4132/63</p> <p>5203/66</p> <p>5629/66</p> <p>6261/68</p>
------------	--	--	---	-----------	--

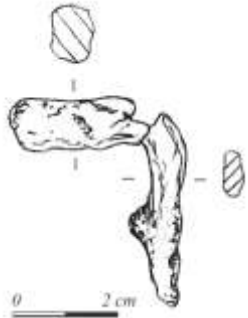
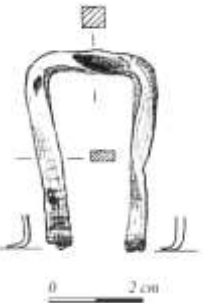
370	<p>(1) 513/53 (2) 1526/57 (3) 2027/61 (4) 2891/62 (5) 3652a/63 (6) 3652b/63 (7) 4126/63 (8) 4813/65 (9) 5449/66 (10) 5466/66 (11) 5515/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. V (1 szt.), war. 8 (nr 1), Wyk. XXVI (1 szt.), war. pod glina chaty 15 (nr 2), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 9a (nr 3), Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 9 (nr 4), Wyk. XXX (2 szt.), war. 8 (nr 5-6), Wyk. XXXI (2 szt.), war. 9a (nr 7), 9, świadek zach. (nr 8), Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 6 (nr 9-10), 6c (nr 11).</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowane, większość połamana i pokryta warstwą korozyjną. Po konserwacji noże nr 10-11.</p> <p>Forma: są to pozostałości małych i średnich noży zachowane głównie w formie przejścia głowni w trzpień. Reprezentują one typ (II) noży o łamanej osi symetrii podłużnej, tzn. że trzpień (rękojeść) jest odgięty ku dołowi względem osi głowni. W dwóch przypadkach zachowały się szpiczaste sztychy (nr 10-11). Przekroje głowni są trójkątne, a trzpieni czworoboczne. Linie tyłców są proste lub rzadziej lekko łukowate. Trzpienie zwykle są wyodrębnione obustronnie łagodnie (nr 3, 5, 8, 10-11) lub ostro od strony tyłca (nr 2, 4, 6-7, 9), rzadziej ostro od strony ostrza (nr 1).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. noży zachow. od 2,2 do 7,0, szer. głowni od 0,8 do 2,1, grub. tyłców od 0,15 do 0,4, grub. trzpieni od 0,2 x 0,2 do 0,45 x 0,65.</p> <p>Waga: od 4,0 do 15,0; łącznie: 88,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	11	<p>5466/66</p> <p>5515/66</p>
371	<p>(1) 2071/61 (2) 2481/62 (3) 2910/62 (4) 2990/62 (5) 3105/63 (6) 3682/63 (7) 4087a/63 (8) 4196/64 (9) 4227/64 (10) 4271/64 (11) 4376b/64 (12) 5192/66 (13) 5197/66 (14) 5206/66 (15) 5208/66 (16) 5210/66 (17) 5214/66 (18) 5583/66 (19) 6159/68 (20) 6259/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXVII (1 szt.), war. 9b (nr 1), Wyk. XXIX (1 szt.), war. 9 przy glinie (nr 2), Wyk. XXVIII (2 szt.), war. 9 (nr 3), 9₁ (nr 4), Wyk. XXXIV (2 szt.), war. 9a (nr 5), 9d (nr 6), Wyk. XXXI (1 szt.), war. 9 (nr 7), Wyk. XXX (3 szt.), war. 8l (nr 8), 8b (nr 9-10), Wyk. XXXV (7 szt.), war. 9 piec nr 3 (nr 11), 9, świadek zach. (nr 12-13), 9a, świadek zach. (nr 14-15), 9c, świadek zach. poza chatą (nr 16-17), Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 8 (nr 18), 9c, świadek zach. (nr 19), 8, świadek zach. (nr 20).</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowane, większość połamana i pokryta warstwą korozyjną. Po konserwacji fragmenty noży nr 5, 7, 13.</p> <p>Forma: są to pozostałości fragmentów głowni małych i średnich i sporadycznie dużych noży. Typ niemożliwy do określenia. W pięciu przypadkach zachowały się sztychy zbliżone do szpiczastych (nr 1, 10, 16) lub półokrągłych (nr 13, 15). Przekroje głowni są trójkątne. Linie tyłców są proste lub rzadziej lekko łukowate. W trzech przypadkach występuje ugięcie linii tyłca przy sztychu (nr 10, 13, 18).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. głowni zachow. od 2,7 do 12,6, szer. głowni od 0,65 do 3,3, grub. tyłca od 0,2 do 0,6.</p> <p>Waga: od 2,5 do 42,0; łącznie: 242,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	20	<p>4087/63</p> <p>5210/66</p>

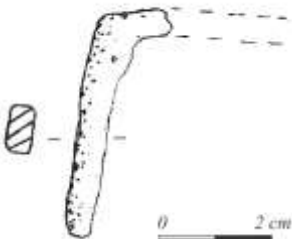
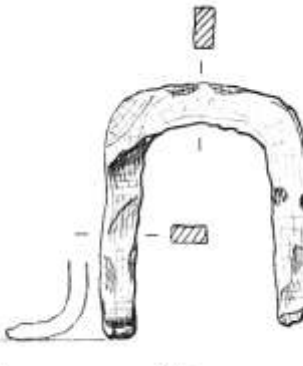

poziom osadniczy 10 – narzędzia powszechnego użytku: szydło? (fragment)					
372	3637/63	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXX, war. 8.	<p>Stan zachowania: skorodowany, niewielki fragment szydła. Brak obu zakończeń (ostrzy). Po konserwacji.</p> <p>Forma: prawdopodobnie proste szydło (dwustronne?) o kwadratowym przekroju poprzecznym trzonu. Zwęża się ku obu zakończeniom. W części lepiej zachowanej uzyskuje przekrój prostokątny (trząpień do oprawy?), w części drugiej trudno określić przekrój ze względu na uszkodzenia korozyjne.</p> <p>Technika wykonania: kucie</p> <p>Typ: IIA1b (?); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ogólna 4,1, grub. trzonu 0,45 x 0,5, grub. trzpienia(?) 0,2 x 0,35.</p> <p>Waga: 1,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 10 – łącza konstrukcyjne: gwoździe					
373	(1) 3081/63 (2) 5450/66 (3) 5453/66 (4) 5543/66	Poziom osadniczy: 10 Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXXIV, war. 9a, (2-3) Wyk. XXXVII, war. 6, (4) Wyk. XXXVII, war. 7,	<p>Stan zachowania: cztery silnie skorodowane gwoździe. Część połamana. Wszystkie obłożone grubą warstwą produktów korozji. Tylko jeden okaz zachował się w całości (nr 2). Pozostałym brakuje zakończeń kołców. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: główka wysoka, w przybliżeniu półokrągła (w przekroju pionowym), o podstawie zbliżonej do wydłużonego prostokąta (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje prostokątne (zbliżone do kwadratowych).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB1-2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 4,0, wys. zachow. główki 1,6, szer. zachow. podstawy główki 0,6 x 1,8, grub. kolca 0,3 x 0,4 (rdzeń), (2) dł. zachow. ogólna 6,0, wys. zachow. główki 1,3, szer. zachow. podstawy główki 1,0 x 1,6, grub. kolca 0,6 x 0,8 (rdzeń), (3) dł. zachow. ogólna 2,3, wys. zachow. główki 1,3, szer. zachow. podstawy główki 1,0 x 2,1, grub. kolca 0,3 x 0,5, (4) dł. zachow. ogólna 3,2, wys. zachow. główki 0,7, szer. zachow. podstawy główki 0,35 x 1,3, grub. zachow. kolca 0,4 x 0,6.</p> <p>Waga: (1) 7,0, (2) 6,5, (3) 6,0, (4) 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	<p>3081/63</p> <p>5450/66</p>

374	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>(1) 1488/57</p> <p>(2) 2065/61</p> <p>(3) 2101/61</p> <p>(4) 4295a/64</p> <p>(5) 5167/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXVI, war. poza chatą 14, pod II spalenizną, (2-3)</p> <p>(3) Wyk. XXVIII, war. 9, (4)</p> <p>(4) Wyk. XXX, war. 9, (5)</p> <p>(5) Wyk. XXXV, war. 9, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: pięć gwoździ w różnym stanie zachowania. W całości zachował się jeden egzemplarz przypominający ćwiek (po konserwacji, nr 2). Pozostałe okazy są silnie skorodowane, pokryte grubą warstwą produktów korozji. Brakuje im większych lub mniejszych odcinków zakończeń kolców.</p> <p>Forma: główki wysokie, silnie wypukłe („półokrągłe” w przekroju pionowym), o podstawie okrągłej (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje: kwadratowy (nr 1-2) i prostokątny (nr 3-5). Zachowane dwa ostrza są spiczaste (nr 2, 5). Gwoździe te przypominają ćwieki.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie.</p> <p>Typ: IC1-2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 3,2, wys. zachow. główki 1,1, szer. zachow. podstawy główki 1,3, grub. zachow. kolca 0,25 x 0,25(?), (2) dł. ogólna 3,1, wys. główki 0,6, szer. podstawy główki ok. 1,6, grub. kolca 0,5 x 0,5 (po kons.), (3) dł. zachow. ogólna 1,3, wys. zachow. główki 0,9, szer. zachow. podstawy główki 1,7, grub. zachow. kolca 0,5 x 0,8, (4) dł. zachow.(?) ogólna 5,5, wys. zachow. główki 1,4, szer. zachow. podstawy główki 1,6, grub. zachow. kolca 0,3 x 0,5 (rdzeń), (5) dł. zachow. ogólna 4,3, wys. zachow. główki 0,9, szer. zachow. podstawy główki ok. 1,4, grub. zachow. kolca 0,4 x 0,6 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) ok. 1,5, (2) 4,5, (3) 4,0, (4) 8,0, (5) 7,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	5	<p>2065/61</p> <p>4295a/64</p>
375	<p>(1) 1545/57</p> <p>(2) 3062/63</p> <p>(3) 3386/63</p> <p>(4) 5431/66</p> <p>(5) 5476/66</p> <p>(6) 5492/66</p> <p>(7) 5540/66</p> <p>(8) 5946/67</p> <p>(9) 6169/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXVI (1 szt.), war. 15, chata pld.- zach. przy belce (nr 1).</p> <p>Wyk. XXXIV (1szt.), war. 9a (nr 2)</p> <p>Wyk. XXIX (1 szt.), war. 9b (nr 3).</p> <p>Wyk. XXXVII (6 szt.) war. 8, 8b (nr 4, 8), 6 (nr 5-6), 7 (nr 7), 9c (nr 9).</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany, generalnie zły. Dwa okazy (nr 2 i 3) są lepiej zachowane i poddano je konserwacji (pogrubiony nr inw.). Pozostałe są bardzo silnie skorodowane, popękane i obłożone grubą warstwą produktów korozji. Prawie wszystkim egzemplarzom brak zakończeń kolców (poza nr 3) i fragmentów główek.</p> <p>Forma: główki płaskie o podstawie prostokątnej (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje: kwadratowe (nr 3, 5, 7) i prostokątne (pozostałe). Ostrze gwoździa (nr 3) jest spiczaste.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB1-2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. zachow. ogólna od 0,8 do 6,9, wys. zachow. główki od 0,2 do 1,3, szer. zachow. podstawy główki od 0,6 x 1,7 do 1,2 x 2,7, grub. kolca od 0,2 x 0,4 do 0,7 x 1,0.</p> <p>Waga: od 2,5 do 8,0 g; łącznie 39,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	9	<p>1545/57</p> <p>3062/63</p>

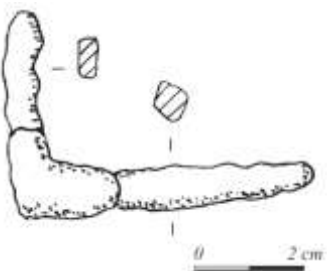
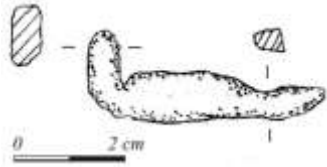
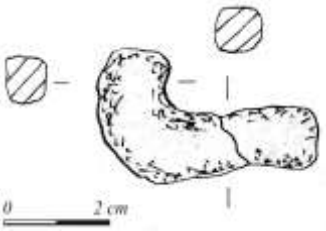
376	<p>(1) 2636/62 (2) 2956/62 (3) 2962a/62 (4) 3004/62 (5) 3104/63 (6) 3145/63 (7) 3162/63 (8) 3168/63 (9) 3174/63 (10) 3200/63 (11) 3204/63 (12) 3208/63 (13) 3314/63 (14) 3354/63 (15) 4251/61 (16) 5517a/66 (17) 5544/66 (18) 6127/68 (19) 6163/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXIX (1 szt.), war. 9 (nr 1),</p> <p>Wyk. XXXIV (13 szt.), war. 9 (nr 2-4), 9a (nr 5-12), 9b (nr 13-14),</p> <p>Wyk. XXXV (1 szt.), war. 9 (nr 15),</p> <p>Wyk. XXXVII (4 szt.), war. 6c (nr 16), 7 (nr 17), 9, świadek zach. (nr 18), 9b, świadek zach. (nr 19).</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany. Konserwacji poddano najlepiej zachowane 10 egzemplarzy (pogrubiony nr inw.). Gwoździe te przeważnie mają odłamane dolne odcinki kołców i ubytki główek, podobnie jak i okazy nie konserwowane, które są dodatkowo pokryte warstwą korozyjną i są nierzadko połamane. Formę całą reprezentuje jeden duży okaz (nr 19) i jeden mniejszy (nr 5).</p> <p>Forma: główka płaska lub minimalnie wypukła o podstawie okrągłej lub zbliżonej do okrągłej (przekrój poziomy). Kołce mają przekroje kwadratowe (nr 1, 5, 8-9, 17), prostokątne (nr 2-3, 7, 13-16, 18-19) i okrągłe – w tym kwadratowo-owalne (nr 4, 6, 10-12).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIC1-3; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. zachow. ogólna od 0,9 do 14,7, wys. zachow. główki od 0,2 do 1,8, szer. podstawy główki od 0,5 do ok. 2,5, grub. kolca od 0,3 x 0,3 do 0,5 x 0,7 podstawy główki 0,5 x 1,7, grub. całkow. kolca. 0,2 x 0,4.</p> <p>Waga: od 1,2 do 36,0 g; łącznie 133,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	19	
377	<p>(1) 2079/61 (2) 2085/61 (3) 3053/63 (4) 4239/54 (5) 4854/65 (6) 5477/66 (7) 5584/66 (8) 6131b/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXVII (2 szt.), war. 9c (nr 1-2),</p> <p>Wyk. XXXIV (2 szt.), war. 9a (nr 3), 9c (nr 5),</p> <p>Wyk. XXX (1 szt.), war. 8b,</p> <p>Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 6 (nr 6), 8 (nr 7), 9a, świadek zach. (nr 8).</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany. Jedyń dobrze zachowany okaz poddano konserwacji (nr 3, pogrubiony nr inw.). Pozostałe są bardzo silnie skorodowane, połamane i obłożone grubą warstwą produktów korozji. Prawie wszystkim egzemplarzom brak zakończeń kołców (poza nr 3) i fragmentów główek.</p> <p>Forma: główki wysokie, trójkątne w przekroju pionowym, o podstawie w formie wydłużonego prostokąta (przekrój poziomy). Tylko jeden gwoździe ma podstawę główki zbliżoną do prostokątno-owalnej (nr 5). Kołce mają przekroje prostokątne. Ostrze gwoździa (nr 3) było płaskie-dłutowate.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IVB2 i IVC2 (nr 5); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. zachow. ogólna od 1,3 do 8,8, wys. zachow. główki od 0,7 do 2,1, szer. zachow. podstawy główki od 0,8 x 1,4 do 1,2 x 2,1, grub. kolca od 0,3 x 0,5 do 0,6 x 0,9.</p> <p>Waga: od 2,0 do 14,0; łącznie 58,2 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	8	

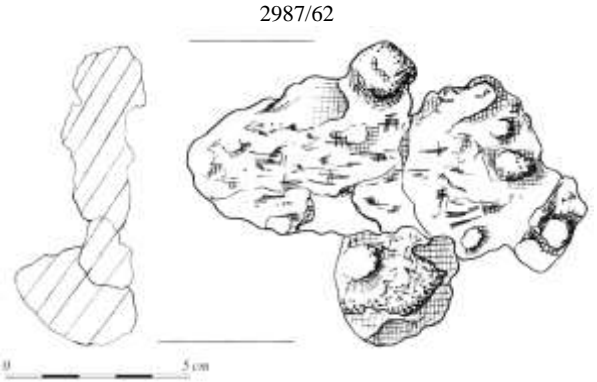
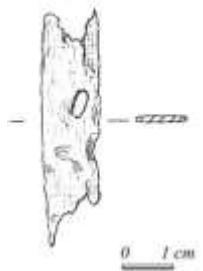
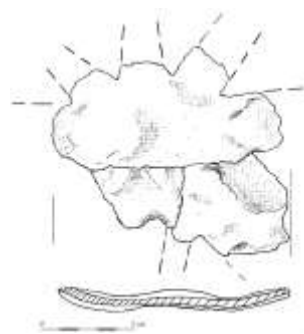
poziom osadniczy 10 – łącza konstrukcyjne: sztabki gwoździowate					
378	(1) 5464 a-f/66 (2) 5953/67	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXXVII, war. 6, (2) Wyk. XXXVII, war. 8b, świadek pld.	Stan zachowania: względnie dobrze zachowane 7 sztabek gwoździowatych. Przy dwóch okazach brak zakończeń ostrzy. Po konserwacji. Na powierzchni występują drobne wżery korozyjne. Forma: skupisko tego samego typu sztabek gwoździowatych. Dwa okazy są proste, reszta jest lekko zgięta: pod kątem rozwartym: a, łukowato zgięte: d-f oraz nr 2. Przekroje poprzeczne są prostokątne. Sztabki odcięte są w szerokości i równomiernie zwężają się ku spiczastemu ostrzu (3 zachowane przypadki). Technika wykonania: kucie. Typ: IA; typ ostrza 1 (dla a i d); wg T. Sawickiego. Wymiary: (a) dł. 6,1, grub. kolca 0,25 x 0,5, (b) dł. zachow. 4,3, grub. kolca 0,2 x 0,5, (c) dł. zachow. 5,6, grub. kolca 0,3 x 0,4, (d) dł. 7,4, grub. kolca 0,25 x 0,6, (e) dł. zachow. 4,7, grub. kolca 0,25 x 0,4, (f) dł. zachow. 4,2, grub. kolca 0,2 x 0,45, (2) dł. cakow. 6,7, grub. kolca 0,15 x 0,4. Waga: (a) 4,0, (b) 3,0, (c) 4,5, (d) 6,0, (e) 3,0, (f) 3,5, (2) 4,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	7	 546 a-f/66
379	3213/63	Poziom osadniczy 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXXIV, war. 9a.	Stan zachowania: dobrze zachowana sztabka gwoździowata. Na powierzchni niewielki osad korozyjny. Brak czubka ostrza. Nie konserwowana. Forma: sztabka gwoździowata o przekroju poprzecznym kwadratowym równomiernie zwęża się ku ostrzu prawdopodobnie spiczastemu. Odcięta na jednym z boków. Technika wykonania: kucie. Typ: IIA; typ ostrza 1 (?); wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 4,1, grub. kolca 0,3 x 0,3. Waga: 2,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 10 – łącza konstrukcyjne: nity					
380	(1) 5973b/67 (2) 5993/67	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1-2) Wyk. XXXVII, war. 9 (nr 1), 9a (nr 2), świadek pld.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowały się w formie szczątkowej dwie nakładki nitów. Połamane, kruche, rozwarstwiają się. Nie konserwowane. Forma: resztki nakładek nitów (lub blaszanych okuć?) o nieokreślonej formie (czworoboczne?). W każdej z resztek tkwi końcówka zaklepanego kolca nita (lub gwoździa?). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary zachowane: (1) szer. nakładki 1,1 x 1,5, grub. blachy 0,1, grub. kolca 0,4 x 0,4, (2) szer. nakładki 2,0 x 2,6, grub. blachy 0,2, grub. kolca 0,4 x 0,4. Waga: (1) 2,0, (2) 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	 5993/67

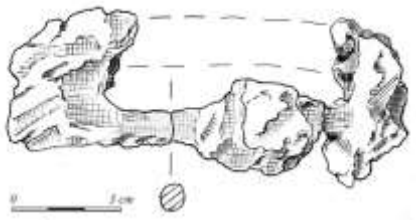
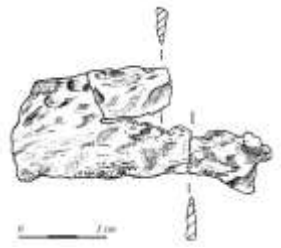
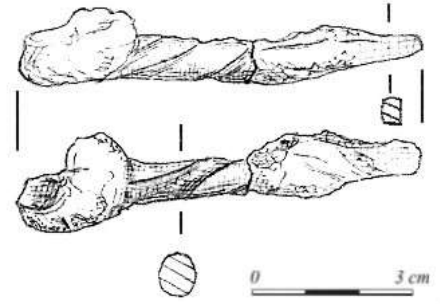
381	6303/68	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 14., świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany w całości, skorodowany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: bardzo krótki nit z prostokątną główką i prostokątną nakładką z widoczną od spodu zaklepaną końcówką kolca. Spajał zapewne większy przedmiot z grubej blachy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. nita 1,3, wys. główki 0,3, szer. główki 1,2 x 1,4, szer. nakładki 1,1 x 1,5, grub. zachow. nakładki 0,3, grub. kolca nieczytelna.</p> <p>Waga: 10,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 10 – łącza konstrukcyjne: skoble					
382	<p>(1) 2110/61</p> <p>(2) 3198/63</p> <p>(3) 4826/65</p> <p>(4) 5479/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron: 1 poł. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXVIII, war. 9,</p> <p>(2) Wyk. XXXIV, war. 9a,</p> <p>(3) Wyk. XXXIV, war. 9, świadek pld.,</p> <p>(4) Wyk. XXXVII, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: 4 pozostałości skobli żelaznych. Źle zachowane - fragmentarycznie – brak odcinków ramion lub podstaw, połamane, pokryte rdzą. Żadne z ramion nie ma zakończenia. Po konserwacji egzemplarz nr 2.</p> <p>Forma: cztery pozostałości niewielkich skobli o podstawach prostych i najprawdopodobniej prostych, równoległych do siebie ramionach. Ich przekroje (podstawa, ramiona) są prostokątne, ustawione poziomo tylko przy okazie nr 1 zmiennie, tj. podstawa poziomo, ramię pionowo.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. zachow. skobla 3,9, szer. zachow. podstawy 3,3, grub. zachow. podstawy 0,7 x 1,2, grub. zachow. ramienia 0,5 x 1,0, (2) wys. zachow. skobla 3,8, szer. zachow. podstawy 0,9, grub. podstawy 0,3 x 0,7, grub. ramienia 0,2 x 0,5; (po kons.), (3) wys. zachow. skobla 3,8, szer. zachow. podstawy 2,2, grub. zachow. podstawy 0,6 x 1,0, grub. zachow. ramienia 0,7 x 0,9, (4) wys. zachow. skobla 1,6, szer. zachow. podstawy 2,4, grub. zachow. podstawy 0,5 x 0,65, grub. zachow. ramienia 0,4 x 0,6.</p> <p>Waga: (1) 9,0, (2) 4,0, (3) 5,0, (4) 3,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	 <p>2110/61</p>
383	6009/67	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9a.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo dobrze zachowany w całości skobel. Na powierzchni widoczne niewielkie wżery korozyjne. Ostrza ramion są zgięte.</p> <p>Forma: mały skobel o prostej podstawie o przekroju poprzecznym kwadratowym i ramionach lekko wgiętych do środka o przekroju poprzecznym prostokątnym (ustawione poziomo). Ramiona dwustronnie zwężają się w kierunku płaskich – dłutowatych ostrzy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA2b; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. skobla 4,4, szer. podstawy 2,7, grub. podstawy 0,5 x 0,5, grub. ramienia 0,3 x 0,5, rozpiętość 1,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 9,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

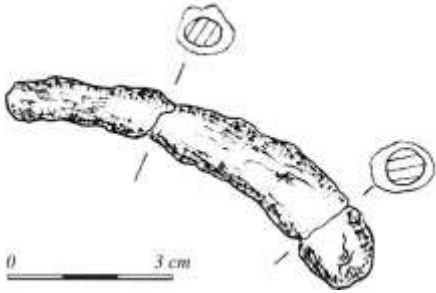
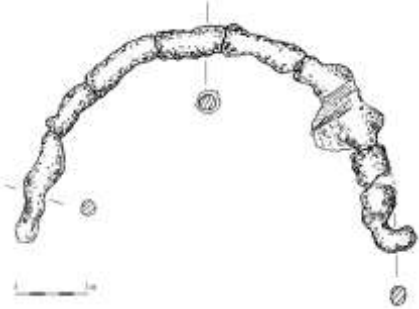
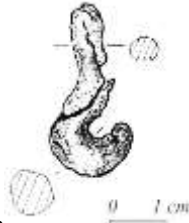
384	(1) 2066/61 (2) 6001/67	Poziom osadniczy: 10. Chron: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXIX, war. 9, (2) Wyk. XXXVII, war. 9a, świadek pld.	<p>Stan zachowania: dwa fragmentarycznie zachowane i silnie skorodowane skoble żelazne. W obu wypadkach brak części podstawy i jednego z ramion. Brak też ostrzy ramion zachowanych. Nie konserwowane. Obłożone warstwą produktów korozji.</p> <p>Forma: fragmenty dwóch skobli o prostych podstawach i rozgiętych na zewnątrz ramionach. Przekroje są prostokątne ustawione pionowo (nr 1) i poziomo (nr 2).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB3; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. zachow. skobla 4,4, szer. zachow. podstawy 1,3, grub. zachow. podstawy i ramienia 0,4 x 0,7, (2) wys. zachow. skobla 5,3, szer. zachow. podstawy 4,2, grub. zachow. podstawy 1,0 x 1,2, grub. ramienia 0,5 x 0,8 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 8,0, (2) 24,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>2066/61</p>
385	(1) 1509/57 (2) 4174/64 (3) 5484/66	Poziom osadniczy: 10. Chron: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXVI, war. II poziom chaty 15, w belce chaty, (2) Wyk. XXX, war. 8, (3) Wyk. XXXVII, war. 6.	<p>Stan zachowania: w różnym stanie zachowania. Okazy nr 1 i 3 to górne części skobli – w formie podstawy z resztkami ramion. Oba silnie skorodowane. Nie konserwowane. Okaz nr 2 b. dobrze zachowany w całości, po konserwacji.</p> <p>Forma: skoble, jeden mały (nr 1) i dwa większe (nr 2-3) reprezentują typ o wypukłej podstawie i równoległych do siebie ramionach (nr 2 i tylko prawdopodobnie nr 1 i 3). Przekroje są prostokątne ustawione poziomo (nr 1-2) i kwadratowe (nr 3). Ostrza są płaskie – dętowate (nr 2).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA1 (nr 3) IIB1 (nr 1 i 3); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. skobla 1,7, szer. zachow. podstawy 2,9, grub. zachow. podstawy 0,7 x 1,2, (2) dł. skobla 5,3, szer. podstawy 3,5, grub. podstawy 0,4 x 0,7, grub. ramion 0,25 x 0,6, rozpiętość 2,5 (po kons.), (3) dł. zachow. skobla 2,1, szer. zachow. podstawy 3,5, grub. zachow. podstawy 1,1 x 1,1, grub. zachow. ramion 0,7 x 1,1.</p> <p>Waga: (1) 6,0, (2) 12,0, (3) 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	 <p>4174/64</p>
386	3205/63	Poziom osadniczy: 10. Chron: 1 poł. XII w. Wyk. XXXIV, war. 9a.	<p>Stan zachowania: dobrze zachowany skobel. Brak zakończenia jednego z ramion. Na powierzchni widoczne niewielkie wżery korozyjne.</p> <p>Forma: mały skobel o silnie wypukłej podstawie o przekroju poprzecznym prostokątnym i ramionach wgiętych do środka o przekroju poprzecznym prostokątnym. Przekroje poprzeczne są ustawione poziomo. Ramiona równomiernie zwężają się w kierunku prawdopodobnie szpiczastych ostrzy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2b; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. skobla 3,6, szer. podstawy 2,0, grub. podstawy 0,3 x 0,5, grub. ramion 0,3 x 0,4, rozpiętość 0,7 (po kons.).</p> <p>Waga: 5,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

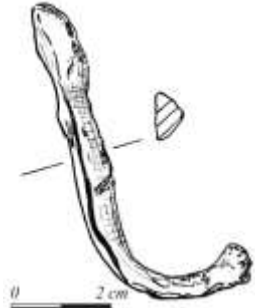

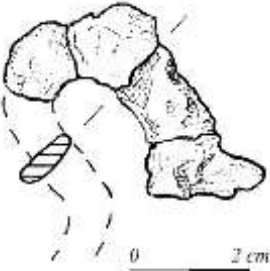
poziom osadniczy 10 – łącza konstrukcyjne: haki

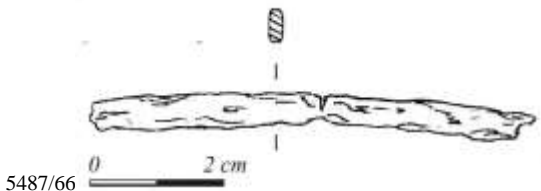
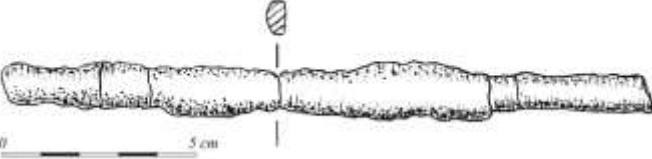
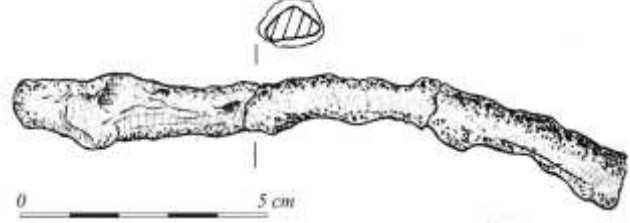
387	<p>(1) 2922/62</p> <p>(2) 4173/64</p> <p>(3) 5193/66</p> <p>(4) 5202/66</p> <p>(5) 5475/66</p> <p>(6) 5521/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXXIV, war. 9,</p> <p>(2) Wyk. XXX, war. 8b(?),</p> <p>(3) Wyk. XXXV, war. 9, świadek zach.,</p> <p>(4) Wyk. XXXV, war. 9a, świadek zach.,</p> <p>(5) Wyk. XXXVII, war. 6.</p> <p>(6) Wyk. XXXVII, war. 6c.</p>	<p>Stan zachowania: sześć skorodowanych małych haków żelaznych pokrytych warstwą produktów korozji. Najczęściej brakuje końcówek trzpieni (ostrzy) i niekiedy zakończeń ramion. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: są to haki o ramieniu ustawionym względem trzpienia pod kątem prostym. Przekroje ramion są prostokątne, w większości ustawione poziomo. Trzpienie o przekrojach czworobocznych (głównie prostokątnych, rzadziej kwadratowych) równomiernie zwężają się w stronę ostrza.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB; wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 5,3, wys. zachow. ramienia 3,7, grub. zachow. trzpienia 0,5 x 0,6, grub. zachow. ramienia 0,5 x 0,7, (2) dł. zachow. 2,6, wys. zachow. ramienia 1,5, grub. trzpienia zachow. 0,5 x 0,5, grub. ramienia zachow. 0,5 x 0,6, (3) dł. zachow. 4,3, wys. zachow. ramienia 1,4, grub. trzpienia 0,4 x 0,8, grub. zachow. ramienia 0,5 x 1,0, (4) dł. zachow. 4,3, wys. zachow. ramienia 1,4, grub. zachow. trzpienia 0,8 x 0,95, grub. zachow. ramienia 0,6 x 0,8, (5) dł. zachow. 2,3, wys. zachow. ramienia 1,1, grub. zachow. trzpienia 0,5 x 0,8, grub. ramienia 0,4 x 0,5 (rdzeń), (6) dł. zachow. 3,1, wys. zachow. ramienia 0,9, grub. zachow. trzpienia 0,6 x 0,8, grub. zachow. ramienia 0,3 x 1,0.</p> <p>Waga: (1) 8,0, (2) 4,0, (3) 6,0, (4) 8,5, (5) 3,5, (6) 2,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	6	<p>2922/62</p> <p>5193/66</p>
388	5524/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 7</p>	<p>Stan zachowania: masywny fragment skorodowanego haka żelaznego. Pokryty grubą warstwą produktów korozji. Brak zakończenia trzpienia (ostrza). Nie konserwowany.</p> <p>Forma: jest to hak o ramieniu uformowanym łukowato w stosunku do trzpienia. Przekroje ramienia i trzpienia są kwadratowe. Trzczeń lekko zwęża się.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: VA1; wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 4,1, wys. ramienia 2,4, grub. trzpienia 0,7 x 0,7, grub. ramienia 0,7 x 0,7.</p> <p>Waga: 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

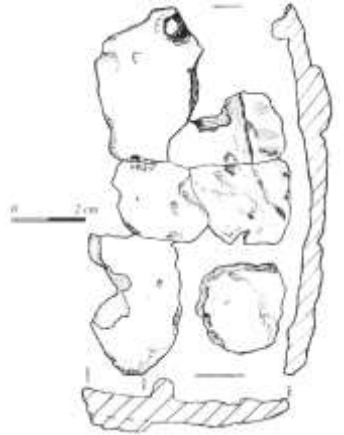
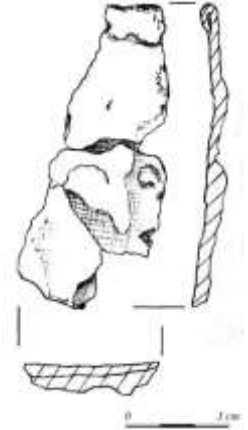
poziom osadniczy 10 – łącza konstrukcyjne: okucia					
389	(1) 2987/62 (2) 5516/66 (3) 5553/66 (4) 6325/68	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXVIII, war. 9a, (2) Wyk. XXXVII, war. 8b, (3) Wyk. XXXVII, war. 9b, świadek zach., (4) Wyk. XXXVII, war. 6c.	Stan zachowania: fragmenty blachy z osadzonymi w niej gwoździami. Bardzo silnie skorodowane, połamane, pokryte grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowane. Forma: przeważnie kawałki blachy, płaskie jak i łukowato wygięte, z widocznymi pozostałościami tkwiącymi w każdym z nich gwoździ. Zwraca uwagę okucie nr 3 dzielące się na 8 fragmentów, które nie składają się (złego stan zachowania). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIA2; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) szer. zachow. 8,2 x 10,8, grub. blachy 0,25 (rdzeń), śred. główek gwoździ ok. 1,4 – 1,6, wys. zachow. główek gwoździ ok. 0,5, (2) szer. zachow. fragmentów blachy od 2,5 x 3,2 do 3,3 x 4,3, grub. zachow. blachy 1,9-2,3, szer. zachow. główek gwoździ ok. ok. 1,0 x 1,4, (3) szer. zachow. blachy 3,0 x 4,2, grub. zachow. blachy 0,8-2,0, śred. zachow. główki gwoździa ok. 1,0, wys. zachow. gwoździa ok. 2,3, (4) dł. zachow. 2,9, grub. zachow. blachy 0,3, śred. główki gwoździa ok. 1,2, wys. zachow. gwoździa (główki?) 1,9. Waga: (1) 70,0, (2) 140,0, (3) 15,0, (4) 7,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	2987/62
390	5948/67	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXXV, war. 8b, świadek pld.	Stan zachowania: zachowany odcinek taśmy żelaznej z oderwanymi zakończeniami. Pośrodku otwór po gwoździu? Forma: fragment prostej i płaskiej taśmy o przekroju w postaci silnie wydłużonego prostokąta. Oba zakończenia taśmy oderwane. Pośrodku widnieje prostokątny otwór być może na gwoździ. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIA1; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 4,5, grub. 0,1 x 1,0, światło otworu 0,2 x 0,55 (po kons.). Waga: 2,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
391	502/53	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXII, war. 12.	Stan zachowania: zachowane fragmentarycznie okucie (ozdobne?), połamane (3 fragm.) pokryte osadem produktów korozji. Nie konserwowane. Forma: dość gruba blacha żelazna z częścią centralną w postaci owalu o lekko wklęsłej części środkowej i jednocześnie uniesionych brzegach, od których odchodzą promieniście taśmy żelazne. Wszystko wykonano z jednego kawałka blachy. Otwory na gwoździe lub nity niewidoczne. Technika wykonania: rozkuwanie blachy, formowanie. Typ: IV; wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. szer. blachy zachow. 12,0 x 14,0, szer. zachow. taśm 2,3-2,7, grub. blachy 0,25-0,3 (rdzeń), dł. zachow. taśm 1,0- 2,5, szer. zachow. taśm. 1,8-3,5. Waga: 137,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

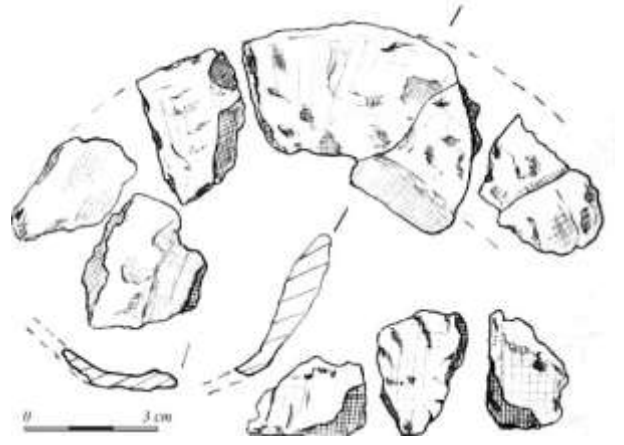
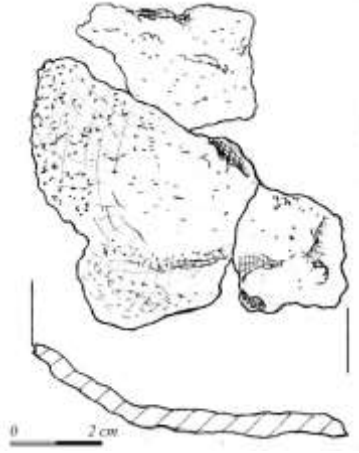
poziom osadniczy 10 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: krzesiwa (fragmenty)					
392	3870/63	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXXIV, war. 9c.	<p>Stan zachowania: bardzo silna korozja. Połamany. Brak jednego boku ramki.</p> <p>Forma: jest to prawdopodobnie pozostałość krzesiwa ramkowego (ogniwkowego). Ramka ma przekroje owalne (korozja). Innych cech nie można określić.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: IA1(?); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ogólna 11,0, szer. 3,8, grub. pręta ramki 0,7 x 0,7, światło szczeliny ok. 6,1 x ?</p> <p>Waga: 71,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (3 fragm.)	
393	4231a/64	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXX, war. 8b.	<p>Stan zachowania: bardzo silna korozja. Połamany. Brak jednego boku ramki (zachowało się niewiele ponad połowa całości).</p> <p>Forma: jest to prawdopodobnie pozostałość krzesiwa ramkowego (ogniwkowego). Ramka ma obecnie przekroje trójkątne (korozja?). Innych cech nie można określić.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB1(?); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ogólna 9,0, szer. 3,8, grub. pręta ramki 0,3 x 1,6.</p> <p>Waga: 29,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (3 fragm.)	
poziom osadniczy 10 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: kabłąki wiader					
394	499/53	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk.: XII, war. 12.	<p>Stan zachowania: skorodowany fragment dolnej części kabłąka. Złamany, nie konserwowany. Oryginalna powierzchnia częściowo czytelna.</p> <p>Forma: lekko łukowato wygięty dolny odcinek kabłąka od wiaderka. Dość masywny. Wykonany z pręta prawdopodobnie o przekroju czworobocznym, który dzięki tordowaniu uzyskał przekrój owalno/okrągły. Jedno zakończeń jest cieńsze, gładkie (nie jest tordowane) i ma przekrój prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie, skręcanie (tordowanie).</p> <p>Typ: kabłąk IA1 (?); wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 7,6, średnica kabłąka 0,8, dł. części zwężonej 3,3, grub. części zwężonej 0,5 x 0,7.</p> <p>Waga: 15,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

395	(1) 1984/61 (2) 5538/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXVII, war. 9, (2) Wyk. XXXVII, war. 7.	<p>Stan zachowania: dwa niewielkie fragmenty prawdop. kabłąków od wiaderek. Jeden po konserwacji (nr 1), a drugi niekonserwowany, połamany, z osadem korozyjnym.</p> <p>Forma: lekko łukowato wygięte dwa odcinki prawdopodobnie kabłąków od wiaderek. Oba mają przekroje poprzeczne owalne i lekko zwężają się ku jednemu końcowi (niegdyś zapewne hakowi). Okaz (nr 1) jest delikatnej budowy, natomiast drugi jest znacznie masywniejszy (widoczny rdzeń – por. rysunek). W tym ostatnim przypadku rozpiętość (średnica) mogła wynosić ok. 18 cm (przy formie półokrągłej).</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: kabłąk IIA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 7,4, „średnica” pręta kabłąka 0,25 x 0,3, dł. części zwężonej ok. 2,2, grub. części zwężonej 0,2 x 0,25 (po kons.), (2) dł. zachow. 8,0, grub. (śred.) pręta kabłąka 0,5 x 0,6, grub. końca części zwężonej 0,4 x 0,55.</p> <p>Waga: (1) 3,0 g; (2) 14,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>5538/66</p>
396	4179/64	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1. poł. XII w. Wyk.: XXX, war. 8b.	<p>Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany, połamany (9 ułamków), nie konserwowany. „Z grubsza” składa się na prawie pełną formę.</p> <p>Forma: półokrągły kabłąk od cebrzyka wykonany z pręta o przekroju okrągłym. Ze względu na gruby osad produktów korozji nie można określić czy był tordowany (spiralnie skręcony wokół osi podłużnej). Kabłąk zwęża się lekko ku haczykom, gdzie uzyskuje przekrój czworoboczny. Zachowany fragment haczyka ma przekrój prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: kabłąk IIA; hak IA3; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: rozpiętość zewnętrzna zachow. 24,0, wys. kabłąka zachow. 12,0, śred. pręta kabłąka 1,2, dł. zachow. haka 2,3; grub. haka 0,9 x 1,1.</p> <p>Waga: 101,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (9 fragm.)	
397	(1) 537/53 (2) 5609/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. V, war. 8, (2) Wyk. XXXVII, war. 9.	<p>Stan zachowania: skorodowane haczyki od różnych kabłąków, nie konserwowane.</p> <p>Forma: jeden z haczyków – mniejszy (nr 1) jest specjalnie uformowany w kształcie wyodrębnionego półkola (por. rysunek). Drugi okaz jest większy i został odgięty (półokrągło) od pręta kabłąka. Oba egzemplarze mają przekroje okrągłe.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: hak IA1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. (wys.) zachow. 3,4, szer. zachow. haczyka 1,6, wys. haczyka ok. 1,5, grub. (śred.) 0,7; (2) dł. (wys.) zachow. 4,4 (waraz z częścią kabłąka), szer. zachow. haczyka 3,7, śred. pręta 0,65.</p> <p>Waga: (1) 4,5; (2) 15,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>537/53</p>

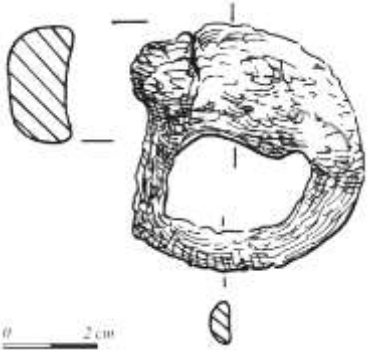

398	4345/64	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXX, war. 8, palenisko 2.</p>	<p>Stan zachowania: dolna część ramienia kabłąka zachowana wraz z uchem. Skorodowana, spękana. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: kabłąk o przekroju poprzecznym trójkątnym łagodnie przechodzi w haczyk o przekroju czworobocznym. Odcinek związany z haczykiem jest cieńszy niż pozostała część kabłąka. Haczyk jest odgięte łukowato pod kątem prostym.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IID, ucho IIA1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 6,5, grub. zachow. pręta kabłąka 0,7 x 0,8, wys. haczyka 3,1, szer. haczyka 2,3, grub. zachow. haczyka 0,5 x 0,6.</p> <p>Waga: 15,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 10 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: ucha do kabłąków wiader					
399	364/53	<p>Poziom osadniczy: 10(?). Chron.: 1 poł. XII w.?</p> <p>Wyk. V, war. 1.</p>	<p>Stan zachowania: ucho od wiadra dobrze zachowane górą, liczne ubytki korozyjne części dolnej, tj. płytki/okucia.</p> <p>Forma: masywne niewielkie ucho płytkowe z owalnym otworem na haczyk kabłąka. Samo ucho jest wyraźnie wyodrębnione od znajdującej się szerokiej płytki/okucia. Ubytki nie pozwalają o cenić czy były tam otwory na gwoździe/nity.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebicie otworu.</p> <p>Typ: IIA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna zachow. 3,1, szer. ucha 1,9, światło ucha 0,9 x 1,1, grub. pręta ucha 0,4 x 0,5, szer. zachow. płytki/okucia 3,7, grub. płytki zachow. 0,15 (po kons.).</p> <p>Waga: 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
400	5972/67	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany fragment prawdopodobnie ucha od wiaderka. Połamany, brak jednego z ramion, brak końcówki drugiego ramienia.</p> <p>Forma: podkowiaste ucho z rozgiętymi na zewnątrz ramionami, które nie stykają się ze sobą. Przekrój ramki ucha jak i jego ramion jest prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: wys. ogólna 4,3, szer. ucha ok.3,0, grub. ramki ucha 0,45 x 1,0, grub. ramion 0,35 x 1,0.</p> <p>Waga: 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

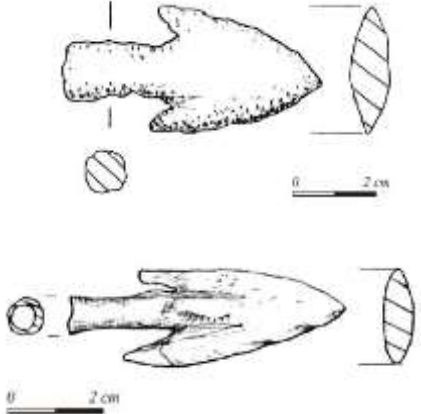
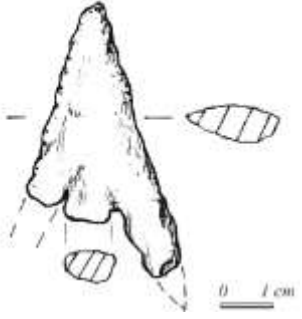
poziom osadniczy 10 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: obręcze (fragmenty)					
401	(1) 2108/61 (2) 3207/63 (3) 3315/63 (4) 4219/64 (5) 5487/66 (6) 6142/68	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk.: XXIX, war. 9, (2) Wyk. XXXIV, war. 9b, (3) Wyk. XXX, war. 8b, (4) Wyk. XXXVII, war. 6 (5) Wyk. XXXVII, war. 9a, świadek zach.	Stan zachowania: różne fragmenty najprawdopodobniej obręczy. Krótkie odcinki. Skorodowane, połamane. Nie konserwowane, poza nr (5 – na rys.). Forma: wygięte lekko łukowato krótkie odcinki obręczy o przekroju poprzecznym prostokątnym. Fragmentaryczność uniemożliwia odtworzenie średnic obręczy. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 3,2, grub. zachow. 0,3 x 0,65, (2) dł. zachow. 9,5; grub. 0,2 x 1,1, (3) dł. zachow. 3,0, grub. zachow. ok. 0,3 x 0,9, (4) dł. zachow. 3,6, grub. 0,3 x 0,7, (5) dł. zachow. 6,6, grub. 0,2 x 0,45 (po kons.), (6) dł. zachow. 2,6, grub. zachow. 0,3 x 1,3. Waga: (1) 1,6, (2) 9,5, (3) 3,0, (4) 5,0, (5) 2,0, (6) 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	6	
402	(1) 4376c/64 (2) 2069/61 (3) 4414/64 (4) 5957/67	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk.: XXXV, war.: 9; piec nr 3, (2) Wyk.: XXVII, war. 9b, (3) Wyk. XXXV, war. 9, (4) Wyk. XXXVII, war. 8c, świadek płd.	Stan zachowania: fragmenty obręczy, skorodowane, połamane. Nie konserwowane. Forma: wygięte lekko łukowato obręcze o przekroju poprzecznym jednostronnie wypukłym („półokrągłym”). Ze względu na stan zachowania (połamane) nie można odtworzyć średnic obręczy. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: ; IIA; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 16,6, grub. 0,5 x 0,9, (2) dł. zachow. łączna (7 fragm.) 19,2, grub. ok. 0,35 x 0,9, (3) dł. zachow. 5,1, grub. 0,4 x 0,6, (4) dł. zachow. 3,0, grub. 0,35 x 0,65. Waga: (1) 26,0 g; (2) 31,0 g; (3) 10,0 g; (4) 2,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	
403	(1) 2073/61 (2) 4180b/64 (3) 4343/64 (4) 5973a/67	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXVII, war. 9c, (2) Wyk. XXX, war. 8b, (3) Wyk. XXX, war. 8, palenisko 2, (4) Wyk. XXXVII, war. 9.	Stan zachowania: różne fragmenty obręczy, skorodowane, połamane. Nie konserwowane (poza nr 3). Forma: wygięte łukowato obręcze o długościach od 3,9 do 12,8 cm i przekroju poprzecznym trójkątnym. Krótkie odcinki, niektóre zdeformowane, nie pozwalają na odtworzenie średnic obręczy. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: ; IIIA; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 12,8, grub. 0,6 x 1,0, (2) dł. zachow. 3,9, grub. 0,4 x 0,8 (rdzeń), (3) dł. zachow. 6,3, grub. 0,3 x 0,6 (po kons.), (4) dł. zachow. łączna 7,3, grub. 0,35 x 0,6 (spłaszczona na jednym końcu do wymiarów 0,2 x 0,7 – uzyskuje przekrój trapezowaty. Waga: (1) 25,0, (2) 4,0, (3) 7,0, (4) 5,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	

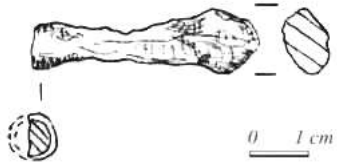
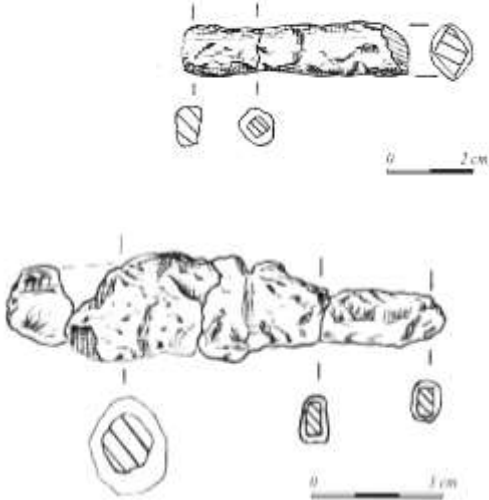
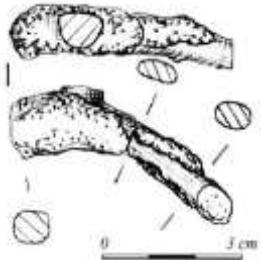
poziom osadniczy 10 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: fragmenty naczyń żelaznych					
404	496/53	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXII, war. 12.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowana, połamana (8 fragmentów) blacha żelazna z zachowaną krawędzią i nitem ucha. Nie konserwowana. Obłożona warstwą korozji.</p> <p>Forma: część brzuśca z wylewem naczynia z blachy żelaznej. Krawędź ścieniona (i zaoblona) względem reszty blachy i uniesiona w miejscu uchwytu (ucha?) na kabłąk. Widoczny nit żelazny uchwytu (ucha?). Przekroje pionowy i poziomy są łukowate. Zachowany fragment wskazuje na naczynie w rodzaju niewielkiego kociołka o trudnej do ustalenia średnicy.</p> <p>Technika wykonania: rozkuwanie, formowanie, nitowanie.</p> <p>Typ: I?A2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. naczynia 11,3, szer. fragmentu 5,3 + 5,6, grub. krawędzi zachow. 0,3, grub. blachy 0,2 (rdzeń), śred. nita 0,6, dł. zachow. nita 0,6.</p> <p>Waga: 69,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	<p>widok od strony wewnętrznej</p>
405	494/53	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXII, war. 11.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowana, połamana (3 fragmenty) blacha żelazna z zachowaną krawędzią. Nie konserwowana. Obłożona warstwą produktów korozji.</p> <p>Forma: część brzuśca wraz z wylewem naczynia z blachy żelaznej. Krawędź ścieniona zagięta do wewnątrz i zaklepana. Przekroje pionowy i poziomy są łukowate. Zachowany fragment wskazuje na naczynie w rodzaju niewielkiego kociołka o trudnej do ustalenia średnicy.</p> <p>Technika wykonania: rozkuwanie, formowanie.</p> <p>Typ: IB2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. naczynia 9,0, szer. fragmentu ok. 4,0, grub. krawędzi zachow. 0,4, grub. blachy 0,2 (rdzeń).</p> <p>Waga: 51,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	<p>widok od strony wewnętrznej</p>

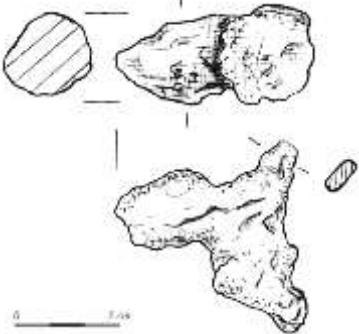

406	1038/54	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXIIIa, war. 17d, chata 2.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowana, połamana blacha z zachowanymi resztkami krawędzi. Część fragmentów nie dało się złożyć. Nie konserwowana. Obłożona warstwą produktów korozji.</p> <p>Forma: prawdopodobnie część brzuśca zachowana wraz z wylewem i częścią przydenną płaskiego naczynia z blachy żelaznej. Krawędź jest ścienniona i zaoblona. Blacha pod krawędzią jest nieco grubsza niż w części przydennej. Przekroje pionowy i poziomy są łukowate. Zachowany fragment wskazuje na naczynie w rodzaju miski/czarki. Średnicy nie zdołano odtworzyć.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIC1; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. fragmentu naczynia ok. 3,2, szer. fragmentów łącznie ok. 15,0, grub. krawędzi 0,3, grub. blachy pod krawędzią 0,4, grub. zachow. blachy pozostałej 0,2-0,3.</p> <p>Waga: 50,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
407	5577/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowana, połamana (3 fragm. + 7 drobnych kawałków) blacha żelazna (fragment części przydennej i dna naczynia?). Nie konserwowana. Obłożona warstwą produktów korozji.</p> <p>Forma: dolny fragment prawdopodobnie naczynia żelaznego. Część jest łukowata, a przyległa doń duga część – płaska. To może być ułamek dna wraz z częścią przydenną naczynia. Nie można jednak odtworzyć jego formy (płytko misa?). Zachowane fragmenty noszą na powierzchni wyraźne ślady stopu miedzi. Być może naczynie to było w całości platerowane „brązem”.</p> <p>Technika wykonania: rozkuwanie/formowanie, platerowanie(?)</p> <p>Typ: II?; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: śred. dna ok. 7,0, śred. górnej części (rekonstr.) ok. 11,0, szer. zachow. fragmentu 6,9 x 7,0, grub. zachow. dna 0,4, grub. zachow. brzuśca 0,3.</p> <p>Waga: 29,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

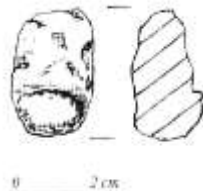
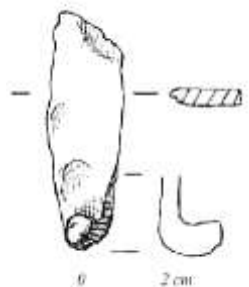

poziom osadniczy 10 - przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: kłódki					
408	(1) 1030/54 (2) 5201/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXIII, war. 17, chata 2, (2) Wyk. XXXV, war. 9a, świadek zach.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowały się dwie pozostałości korpusów kłódek cylindrycznych. Nr 1 (nie konserwowany) to szczątkowo zachowana górna część korpusu kłódki (ściślej jej wnętrza) z górną zaślepką i niewielką częścią kabłąka. Nr 2 (po konserwacji) nieco lepiej zachowany przedstawia wnętrze górnej części kłódki wraz z dużym fragmentem kabłąka oraz resztkami prowadnicy bocznej.</p> <p>Forma: są to pozostałości górnych części korpusów (mechanizmów) małych kłódek cylindrycznych, konstrukcyjnie do siebie podobnych. Nie stwierdzono śladów stosowania stopów miedzi (nie zachowały się?).</p> <p>Technika wykonania: wyrób ślusarski.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. zachow. korpusu 2,8, szer. zachow. korpusu 1,5 x 1,5, grub. wewnętrznego rdzenia 0,45 x 0,7, (2) wys. kłódki zachow. 5,9, wys. zachow. korpusu 3,8, szer. korpusu 1,4 x 1,4, , grub. rdzenia zachow. 0,8 x 1,1 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 7,0, (2) 13,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	
poziom osadniczy 10 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: klucz (fragment)					
409	5435/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXXVII, war. 8, sonda przy profilu wsch.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Prawdopodobnie pozostałość haka z zębem klucza hakowatego. Pokryty osadem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: zachowało się zakończenie haka z zębem klucza typu hakowatego. Przekrój poprzeczny prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. haka 4,4, grub. haka zachow. 0,5 x 0,7, wys. zęba 1,5, grub. zęba 0,2 x 0,6.</p> <p>Waga: 5,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 10 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: łańcuch (fragmenty)					
410	5528/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXXVII, war. 7.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, bardzo silnie skorodowany. Pokruszony. Pokryty grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: resztki ósemkowatych ogniw łańcucha; osiem oczek (uszek) świadczy, że mogły to być przynajmniej 4 ogniw. Przekroje poprzeczne są kwadratowe lub mają formę zbliżoną.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: zachow. dł. ogniwek od 3,5 do 4,3, grub. pręta średnio 0,35 x 0,4, światło oczek ok. 0,6 x 0,8.</p> <p>Waga: 63,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

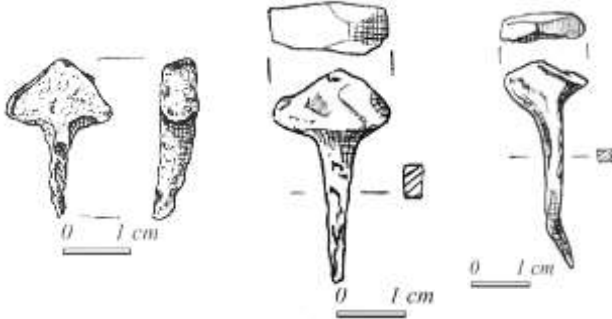

poziom osadniczy 10 – okucia pasów: sprzączki					
411	(1) 4244/64 (2) 5382/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXX, war. 8, (2) Wyk. XXXVII, war. 8, sonda.	Stan zachowania: zróżnicowany. Nr 1 jest zachowana w kilku fragmentach obejmujących mniej niż połowę całości. Nr 2 jest zachowany w całości ale bardzo silnie skorodowany i pokryty warstwą produktów korozji. Nie konserwowane. Forma: dość duże sprzączki o kształcie półkolistym. Przekroje poprzeczne ramek są: prostokątne (nr 1) i soczewkowate (nr 2), a osi czworoboczno-owalne. Kolec zachował się przy okazji nr 2, ale jest słabo czytelny. Technika wykonania: kucie, formowanie. Typ: II; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) wys. zachow. ok. 6,4, szer. zachow. ok. 5,3(?), grub. ramki 0,4 x 0,55 (rdzeń), grub. osi 0,5 x 0,7 (rdzeń), (2) wys. zachow. 5,6, szer. zachow. 5,0, grub. ramki zachow. 0,5 x 1,2, grub. osi 0,5 x 0,7, dł. kolca zachow. 5,8. Waga: (1) 16,0, (2) ok. 30,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	 5382/66
412	(1) 1194/55 (2) 6304/68	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXXII, war. 18, (2) Wyk. XXXVII, war. 9a, świadek zach.	Stan zachowania: zły, szczątkowy. Resztki bliżej nieokreślonych sprzączek zachowane w postaci odcinka osi z resztką nawiniętego kolca (nr 1) i 8 kawałków pokruszonej ramki sprzączki, a na jednym z nich pozostałości prawdopodobnie kolca. Forma: prawdopodobnie dość duże sprzączki o bliżej nieokreślonym kształcie (półokrągłe?). Przekroje poprzeczne są prostokątne i kwadratowe Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: (1) wys. zachow. osi ok. 4,5, grub. osi zachow. 0,8 x 1,0, dł. zachow. kolca 3,8, grub. zachow. kolca 0,6 x 0,6. (2) wys. ?, szer. ?, grub. ramki zachow. 0,3 x 1,2, grub. osi 0,4 x 0,7, dł. kolca zachow. 2,1, grub. kolca zachow. 0,3 x 0,4. Waga: (1) 8,5, (2) ok. 35,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	 1194/55
poziom osadniczy 10 – przybory kupieckie: odważniki					
413	5944/67	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXXVII, war. 8c.	Stan zachowania: skorodowany. Niewielkie ubytki powierzchni. Widoczne resztki pokrywania stopem miedzi. Oznaczeń nie zaobserwowano. Forma: odważnik kulisty o płaskich biegunach. Płaszcz brązowy, podobnie jak i oznaczenia nie zachowały się. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB; wg T. Sawickiego. Wymiary: śred. 1,8, wys. 1,5 (po kons. ?). Waga: brak danych. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

414	2915/62	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXVIII, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany, silnie pokruszony. Występują wyraźne ślady „koszulki” ze stopu miedzi. Oznaczeń nie zarejestrowano.</p> <p>Forma: odważnik kubooktaedryczny (wielokątny).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, platerowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: szer. 1,7, wys. 1,7 (po kons.)</p> <p>Waga: ok. 17,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	 <p>rekontr.</p>
poziom osadniczy 10 – broń miotająca: groty strzał					
415	<p>(1) 2098/61</p> <p>(2) 3167/63</p> <p>(3) 5520/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXIX, war. 9,</p> <p>(2) Wyk. XXXIV, war. 9a,</p> <p>(3) Wyk. XXXVII, war. 6c.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane groty strzał z zadziorami. Pokryte osadem rdzy. Liczne ubytki m.in. końcówek zadziorów ma grot nr 3. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: średniej wielkości groty strzały z zadziorami i tulejką. Cechą wspólną tych grotołów są łukowate krawędzie liścia (zadziorów) czyniące je bardziej smukłymi. Przekroje liści są soczewkowate, a tulejek okrągłe.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa I; wg T. Sawickiego, typ 2 wg A.F. Medvedeva 1966</p> <p>Wymiary: (1) dł. grotu 6,0, dł. liścia z zadziorami 3,2, szer. zachow. liścia 1,8, grub. liścia 2,3, grub. liścia zachow. 0,8, dł. tulejki 2,5, śred. tulejki 0,9, (2) dł. grotu 5,8, dł. liścia z zadziorami 4,5, szer. zachow. liścia 2,0, grub. liścia zachow. 0,8, dł. tulejki 2,2, śred. tulejki 0,7 (wewn. 0,4), (3) dł. zachow. grotu 3,8, dł. liścia z zadziorami zachow. 1,4, szer. zachow. liścia 1,1, grub. liścia zachow. 0,4, dł. tulejki (?) 2,4, śred. tulejki 0,7 x 0,9.</p> <p>Waga: (1) 12,0, (2) 8,0, (3) 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	<p>2098/61</p> <p>3167/63</p>
416	4853/65	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXIX, war. 9c, świadek płd.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany. Brak zakończenia jednego z zadziorów i prawie całej tulejki. Pokryty osadem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: średniej wielkości grot strzały z zadziorami i prawdopodobnie tulejką. Przekrój poprzeczny liścia soczewkowaty, nasady tulejki czworoboczny. Krawędzie liścia/zadziorów są proste.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa I; wg T. Sawickiego, typ 2 wg A.F. Medvedeva 1966.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 5,5, dł. zachow. liścia z zadziorami 5,5, szer. liścia poza zadziorami 1,8, grub. zachow. liścia 0,6, grub. podstawy tulejki(?) 0,6 x 0,9, dł. zachow. podstawy tulejki(?) 0,5.</p> <p>Waga: 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

417	5513/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany. Brak czubka ostrza liścia, wżery korozyjne i być może brak zakończenia tulejki. Po konserwacji.</p> <p>Forma: mały grot beltu kuszy z tulejką. Liść ma przekrój poprzeczny romboidalny, zwęża się w kierunku czubka jak i tulejki. Tulejka ma przekrój okrągły.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II; wg T. Sawickiego, typ zbliżony do 8 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 4,5, dł. zachow. liścia 2,3, grub. zachow. liścia 0,9 x 1,3, dł. zachow. (?) tulejki 1,7, śred. tulejki zewn. 0,9, wewn. 0,6.</p> <p>Waga: 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
418	(1) 4460/64 (2) 5592/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXX, war. 8a, świadek pld., (2) Wyk. XXXVII, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowane i fragmentarycznie zachowane groty beltów kuszy. Grot nr 1 – brak dużej części liścia (ok. 1/2) i brak trzpienia; okaz nr 2 – brak przedniej części liścia (ostrze piramidalne) połamany, ubytki zachowanej części liścia. Pokryte grubą warstwą osadu korozyjnego. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: dwa średniej wielkości groty beltów kuszy z liśćmi o przekroju poprzecznym romboidalnym. Oba prawdopodobnie stanowią odmianę z trzpieniem. Trzpień zachował się przy nr 2, jest dość masywny i ma przekrój poprzeczny prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa III; wg T. Sawickiego, typ 87 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. grotu 5,3, dł. zachow. liścia ok. 4,0, grub. liścia 0,9 x 1,1 (rdzeń), dł. zachow. trzpienia ok. 1,3, grub. zachow. trzpienia 0,7 x 1,0, (2) dł. zachow. grotu 10,4, dł. zachow. liścia ok. 6,4, grub. zachow. liścia 1,0 x 1,2, grub. trzpienia 0,35 x 0,8 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 12,0, (2) 36,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>4460/64</p> <p>5592/66</p>
poziom osadniczy 10 – oporządzenie jeźdźca: ostrogi					
419	5509/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 6a.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachował się styk ramion wraz z podstawą (nasada szyjki) bodźca. Lokalnie pokryta osadem korozyjnym. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: układ ramion i rodzaj bodźca nieokreślony. Przekrój ramion prostokątno-owalny, przekrój podstawy bodźca trójkątno-owalny.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ostrogi 2,7, szer. zachow. fragmentu 4,4, grub. ramienia 0,5 x 0,7, grub. podstawy bodźca 0,6 x 1,7 (rdzeń), dł. zachow. bodźca 0,3.</p> <p>Waga: 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

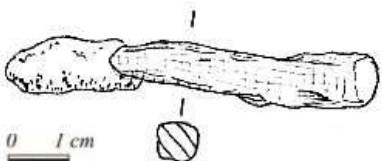
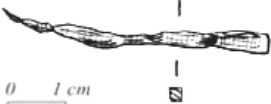

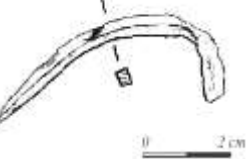
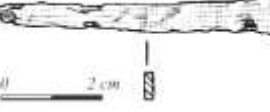
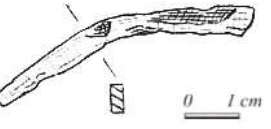

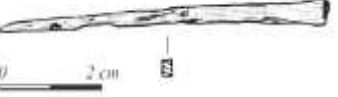
420	5982/67	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9a, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: zachowało się ok. 1/3 ostrogi u styku ramion i bodźca. Praktycznie brak obu ramion. Pokryta bardzo grubą warstwą produktów korozji. Słabo czytelna. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: układ ramion nieznanymi, bodziec dość krótki masywny, być może piramidalny lub stożkowy osadzony na krótkiej szyjce.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ostrogi 5,2, dł. ramienia zachow. ok. 2,0, grub. ramienia 0,3 x 1,0 (rdzeń), dł. zachow. bodźca 3,2, grub. bodźca zachow. 2,0 x 2,3.</p> <p>Waga: 44,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 9 – oprządzenie końskie: podkowy					
421	5465/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: b. dobry, fragmentaryczny (ok. 1/4 podkowy).</p> <p>Forma: lewa strona podkowy zawierającej część przodka i część ramy. Na zachowanej części ramy widoczna szeroka bruzda a w niej zachowane dwa owalne (korozja) otwory na podkowiaki osadzone w rozległych słabo zaakcentowanych gniazdach. Brzeg ramy falisty.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II/2 lub III/3; wg J. Kaźmierczyka 1978..</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ramy 8,8, grub. ramy (1/2 zachow. dł.) 0,6 x 1,8, światło otworów ok. 0,6 x 1,1 (po kons.).</p> <p>Waga: 63,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej: „Podkową odkuto z miękkiego żelaza o strukturze ferrytycznej z dużymi, dość licznymi, wtrąceniami żużla (Fot. nr 29). Mikrotwardość podkowy wynosi 161 kG/mm²” (Z. Głowacki, 1972).</p>	1	
422	6260/68	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 8, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: b. dobry, zachowało się ok. 3/4 podkowy. Brak zakończenia lewego ramienia ramy.</p> <p>Forma: podkowa o dość wąskiej ramie z falistym brzegiem. Bruzda średniej szerokości a w niej prostokątno/owalne otwory na podkowiaki, po 3 szt. z każdej strony (częściowa rekonstr.). Uwagę zwraca wysoki trójkątny zaczep zachowany na końcówce prawego ramienia.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II/2 lub III/3, zaczep A/1; wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ramy 10,6, rozpiętość ramy 11,3, grub. ramy (1/2 zachow. dł.) 0,5 x 1,7, światło otworów ok. 0,6 x 1,1, wys. zaczepu 2,0 (po kons.).</p> <p>Waga: 91,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

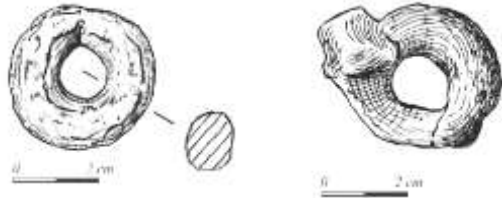
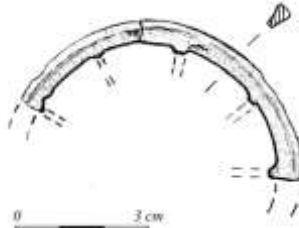
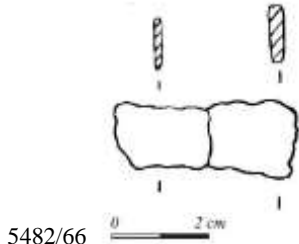
423	(1) 4262/64 (2) 5952/67	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXX, war. 8b, (2) Wyk. XXXVII, war. 8b, świadek płd.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowało się po jednej końcówce ramion dwóch podków. Okaz nr 2 poddano konserwacji. Okaz nr 1 jest skorodowany, pokryty nalotem korozyjnym. Forma: są to niewielkie fragmenty podków o niezbyt szerokich ramach, których zakończenia zaopatrzone w zaczepy. Nr 1 ma zaczep szeroki i niski (wytarty?), a nr 2 nieco wyższy ale o delikatnej budowie. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ?, zaczepy A/2; wg J. Kaźmierczyka 1978. Wymiary: (1) dł. zachow. ramy 2,8, grub. zachow. ramy (przy zaczepie) 1,2 x 1,7, wys. zachow. zaczepu 0,6, (2) dł. zachow. ramy 5,0, grub. zachow. ramy 0,35 x 1,5, wys. zaczepu 0,9. Waga: (1) 8,5, (2) 14,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	<div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>4262/64</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>5952/67</p> </div> </div>
poziom osadniczy 10 – oprządzenie końskie: gwoździe podkowiaki					
424	(1) 3096/63 (2) 5462/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXXIV, war. 9a, (2) Wyk. XXXVII, war. 6.	Stan zachowania: dość dobrze zachowane dwa gwoździe podkowiaki. Przy egzemplarzu nr 1 kolec w części dolnej jest haczykowato zagięty, a ostrze odłamane. Kolec okazu nr 2 ma nieznacznie uszkodzona główkę. Forma: główki wysokie, półokrągłe, o podstawie prostokątnej (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje: kwadratowy (nr 1) i prostokątny (nr 2). Technika wykonania: kucie, formowanie. Typ: IB1 i IB2; wg T. Sawickiego, odmiana 3 (nr 1) i 6 (nr 2) wg J. Kaźmierczyka, 1978. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 2,7, wys. główki 0,9, szer. podstawy główki 0,5 x 1,3, grub. kolca 0,25 x 0,25 (po kons.), (2) dł. (?) ogólna 3,2, wys. główki 0,8, szer. podstawy główki 0,4 x 1,6, grub. kolca 0,3 x 0,45. Waga: (1) 3,5, (2) 4,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	<div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>3096/63</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>5462/66</p> </div> </div>
425	1152/55	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXII, war. 18, chata 1.	Stan zachowania: dość dobrze zachowany gwoździe podkowiak. Brak ostrza kolca. Kolec dołem jest zagięty. Forma: główka niska, w przybliżeniu trapezowata, o podstawie zbliżonej do prostokątnej (przekrój poziomy). Kolec ma przekrój prostokątny ustawiony równolegle do główki. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIIB2; wg T. Sawickiego, odmiana 17 wg J. Kaźmierczyka, 1978. Wymiary: dł. zachow. ogólna 3,0, wys. główki 0,4, szer. podstawy główki 0,5 x 1,7, grub. kolca 0,2 x 0,4 (po kons.). Waga: 3,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	<div style="text-align: center;"> </div>

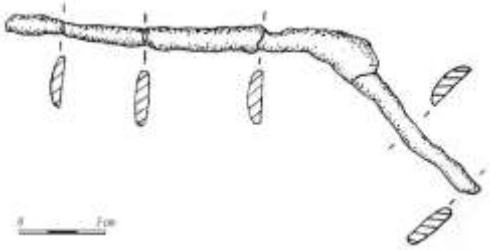

426	<p>(1) 1491/57</p> <p>(2) 2986/62</p> <p>(3) 5467/66</p> <p>(4) 5485/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXXVI, war. pod II spalen., poza chatą 14,</p> <p>(2) Wyk. XXXIV, war. 9,</p> <p>(3-4) Wyk. XXXVII, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowane cztery gwoździe podkowiaki. Egzemplarz nr 1-2, 3 są pozbawione ostrzy. Okaz nr 4 nie został poddany konserwacji i jest pokryty rdzą.</p> <p>Forma: główki wysokie, trójkątne, o podstawie prostokątnej (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje: kwadratowy (nr 3) i prostokątne (nr 1-2, 4). Ostrze (nr 3) jest spiczaste.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IVB1 (nr 3) i IVB2 (pozostałe); wg T. Sawickiego, odmiany 4 (nr 1, 4), 9 (nr 3) i 10 (nr 2) wg J. Kaźmierczyka, 1978.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 2,5, wys. główki 1,0, szer. podstawy główki 0,5 x 1,6, grub. całkow. kolca 0,2 x 0,4 (po kons.), (2) dł. zachow. ogólna 3,1, wys. główki 0,9, szer. podstawy główki 0,65 x 1,6, grub. kolca 0,25 x 0,4 (po kons.), (3) dł. ogólna 3,7, wys. główki 0,9, szer. podstawy główki 0,4 x 1,4, grub. kolca 0,3 x 0,3 (po kons.), (4) dł. zachow. ogólna 3,1, wys. główki 0,8, szer. zachow. podstawy główki 0,65 x 1,6, grub. zachow. kolca 0,4 x 0,5.</p> <p>Waga: (1) 4,0, (2) 5,0, (3) 3,4, (4) 4,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	<p>1491/57 2986/62 5467/66</p>
427	2007/61	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: zdeformowany, skorodowany. Zniszczony w konserwacji.</p> <p>Forma: główka niska, w przybliżeniu trapezowata(?), o podstawie zbliżonej do prostokątnej (przekrój poziomy). Kolec ma przekrój prawdopodobnie czworoboczny.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary (na podstawie inwentarza zabytków wydzielonych): dł. zachow. ogólna 3,3, wys. zachow. główki 0,5, szer. podstawy główki ?, grub. kolca ok. 0,3 x ?</p> <p>Waga: ?</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

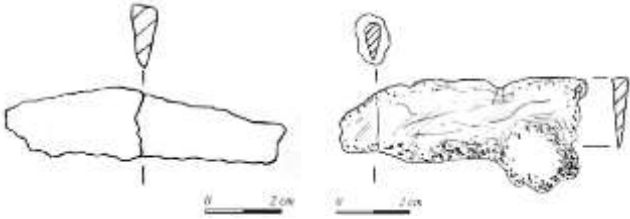

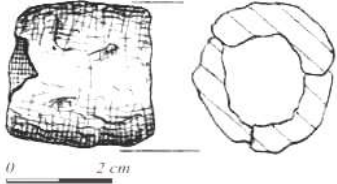
poziom osadniczy 10 – przedmioty różne: toporek miniaturowy					
428	5606/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany w całości, lekko spękany. Lokalne ubytki i złuszczenia powierzchni. Niegdyś platerowany stopem miedzi. Resztki plateru widoczne na części powierzchni.</p> <p>Forma: miniaturowy toporek żelazny (zawieszka) platerowany stopem miedzi. Jest to typ toporka symetrycznego ale w tym wypadku symetria jest nieznacznie zaburzona. Osada z kapturkiem bez wąsów. Osada ma otwór okrągły. Szyjka przewężona o przekroju prostokątnym. Linia ostrza lekko łukowata. W górnych narożnikach żelęzca znajdują się rogi wykonane ze stopu miedzi.</p> <p>Technika wykonania: kucie/zgrzewanie/formowanie, platerowanie(?)</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: wysokość 4,3, szer. ostrza 5,5, grub. szyjki 0,6 x 0,8, szer. osady/kapturka 2,9, światło osady zachow. 0,4, wys. żelęzca 1,3-1,9, dł. rożków 0,85 (po kons.).</p> <p>Waga: 17,3 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	
poziom osadniczy 10 – przedmioty różne: rylec do pisania (stilus)					
429	2996/62	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: prawie cały rylec, złamany, odłamane samo ostrze.</p> <p>Forma: prosty rylec do pisania (stilus) zakończony u góry poprzeczką o przekroju poprzecznym owalnym. Trzon ryльца ma przekrój okrągły i regularnie zwęża się ku prawdopodobnie szpiczastemu ostrzu.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. 7,6, szer. poprzeczki 0,9, grub. poprzeczki 0,2 x 0,4, śred. trzonu ryльца 0,25 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 10 – przedmioty różne: rak szponowaty					
430	3376/63	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 9b.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany, popękany, brak jednego ramion. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: rak szponowaty do chodzenia po lodzie składający się z trzech ramion z zagiętym kolcem. Kształt zbliżony do trójramiennej gwiazdy z trójkątnym otworem pośrodku. Przekroje poprzeczne ramion prostokątne o różnicowanej grubości.</p> <p>Technika wykonania: kucie/zgrzewanie(?), formowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: długość/szerokość zachow. ok. 8,0 x 5,3 (częściowa rekonstr.), grub. dwóch ramion zachow. 0,6 x 1,3 i 0,5 x 1,0.</p> <p>Waga: ok. 6,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 10 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty kołców i trzpieni

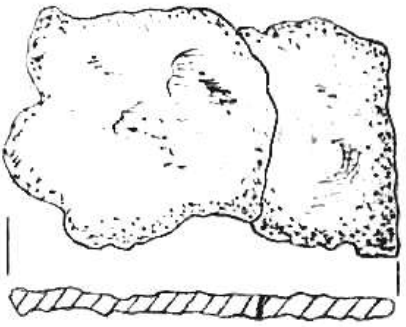
431	<p>(1) 545/53 (2) 2917/62 (3) 2626/62 (4) 3006/62 (5) 3100/63 (6) 3122/63 (7) 3241/63 (8) 3585/63 (9) 5194/66 (10) 5196/66 (11) 5219/66 (12) 5397/66 (13) 5497/66 (14) 5498/66 (15) 5522/66 (16) 5575/66 (17) 5598/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXII (1 szt.), war. 18, ob. 1 (nr 1), Wyk. XXVIII (2 szt.), war. 9 (nr 2 i 3). Wyk. XXXIV (5 szt.), war. 9 (nr 4), 9a (nr 5-8), Wyk. XXXV (3 szt.), war. 9 (nr 9-10), 9c (nr 11), Wyk. XXXVII (6 szt.), war. 8 (nr 12), 6 (nr 13-14), 7 (nr 15), 9 (nr 16-17).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwoździ?) są pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zniekształcone i/lub połamane. Konserwacji poddano nr 3 i 13.</p> <p>Forma: są to dolne i środkowe części kołców żelaznych m.in. od łączy konstrukcyjnych. Przekroje poprzeczne są kwadratowe. Zachowały się tylko dwa ostrza i są to formy spiczaste.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. od 1,0 do 7,2, grub. od 0,2 x 0,2 do 0,6 x 0,6 (rdzenie).</p> <p>Waga: od 2,0 do 10,0 g; łącznie 89,7 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	17	<p>5397/66</p> <p>5497/66</p>
432	<p>(1) 299/53 (2) 541/53 (3) 1510/57 (4) 1525/57 (5) 2077/61 (6) 2112/61 (7) 2644/62 (8) 2892/62 (9) 2961a/62 (10) 2961b/62 (11) 2961c/62 (12) 2924/62 (13) 2963/62 (14) 2964/62 (15) 2972/62 (16) 2975/62 (17) 2977/62 (18) 2978/62 (19) 3011/62 (20) 3056/63 (21) 3058/63 (22) 3097/63 (23) 3101/63 (24) 3112/63 (25) 3124/63 (26) 3126/63 (27) 3129/63 (28) 3135/63 (29) 3139/63 (30) 3143/63 (31) 3195/63 (32) 3202/63 (33) 3206/63 (34) 3210/63 (35) 3285/63 (36) 3551/63 (37) 3625/63 (38) 3651/63</p> <p>kontynuacja numeracji w kolumnie 4</p>	<p>Poziom osadniczy: 10 Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. V (1 szt.), war. L (nr 1), Wyk. XXII (1 szt.) war. 18, chata 1 (nr 2), Wyk. XXVI (2 szt.) war. chata 15 (nr 3-4), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 9b (nr 5), Wyk. XXIX (4 szt.), war. 9 (nr 6-7), 9c (nr 39), 9d (nr 48), Wyk. XXXV (12 szt.), war. 9 (nr 8, 41-42, 44-47), 9 – świadek zach. (nr 61-62), 9a (nr 58), 9a, świadek zach. (nr 63-64), Wyk. XXXIV (34 szt.), war. 9 (nr 9-11, 13-19), 9, świadek pld. (nr 50-51), 9a (20-35), 9a, świadek pld. (nr 52-54), 9b (nr 55), 9c (nr 38, 56), Wyk. XXVIII (2 szt.), war. 9 (nr 12), 9a (nr 57), Wyk. XXX (3 szt.), war. 8 (nr 36-37), 8b (nr 40), 9 (nr 43), Wyk. XXXI (1 szt.), war. 9 (nr 49).</p> <p>kontynuacja w kolumnie 4</p>	<p>Stan zachowania: bardzo liczne, skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre są zniekształcone, połamane. Konserwacji poddano 23 egzemplarze (nr 1, 13, 16, 24-25, 28-29, 31, 41, 44-47, 49, 51, 53-54, 57, 61, 66, 71, 76-77).</p> <p>Forma: są to części kołców żelaznych np. od łączy konstrukcyjnych (głównie gwoździ). Przekroje poprzeczne są prostokątne. Ostrza kołców, których zachowało się bardzo niewiele, są najczęściej spiczaste (17 szt.), znacznie rzadziej płaskie (4 szt.), np. dłutowate, półokrągłe, trójkątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. od 1,0 do 9,7, grub. od 0,25 x 0,35 do 0,7 x 0,9 (rdzenie).</p> <p>Waga: od 0,4 do 13,0 g; łącznie 473,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>c.d. numeracji inwentarza połowego z kolumny 2:</p> <p>(39) 3809/63, (40) 4190/64, (41) 4237/64, (42) 4276/64, (43) 4295b/64, (44) 4359/64, (45) 4360/64, (46) 4407a/64; (47) 4407b/64; (48) 4536/65; (49) 4788/65; (50) 4824/65; (51) 4829/65; (52) 4832/65, (53) 4845/65, (54) 4846/65, (55) 4850/65, (56) 4860/65, (57) 5019/65, (58) 5199/66, (59) 5477b/66, (60) 5478/66, (61) 5195/66, (62) 5198/66, (63) 5204/66, (64) 5207/66, (65) 5458/66, (66) 5486/66, (67) 5489/66, (68) 5490/66, (69) 5494/66, (70) 5495/66, (71) 5500/66, (72) 5502/66, (73) 5503/66, (74) 5512/66, (75) 5518/66, (76) 5523/66, (77) 5530/66, (78) 5531/66, (79) 5535/66, (80) 5539/66, (81) 5568/66, (82) 5594/66, (83) 5603/66, (84) 5624/66, (85) 5945/67, (86) 5951/67, (87) 5954/67, (88) 5968/67, (89) 5971/67, (90) 5983/67, (91) 6231c/68; (92) 6158/68.</p> <p>c.d. nasycenia wykopów i warstw przedmiotami żelaznymi z kolumny 3:</p> <p>Wyk. XXXVII (25 szt.), war. 6 (nr 59-60, 65-70), 6a (nr 72-73), 6b (nr 74), 6c (nr 75), 7 (nr 71, 76-80), 8 (nr 81), 8b (nr 87), 8c (nr 85-86), 9 (nr 82-84), 9 – świadek zach. (nr 91), 9a – świadek pld. (nr 90), 9 – świadek pld. (nr 88-89), 9c – świadek zach. pod podłogą chaty (nr 92)</p>	92	<p>3124/63</p> <p>4237/64</p> <p>5195/66</p> <p>5500/65</p> <p>5523/66</p> <p>4407a/66</p> <p>5195/66</p>

poziom osadniczy 10 – przedmioty o funkcji alternatywnej: kółka					
433	(1) 1662/57 (2) 2097/61	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXVI, war. – z przemieszanej ziemi pod chatą 15, (2) Wyk. XXVIII, war. 9.	Stan zachowania: dwa całe masywne kółka żelazne. Oba pokryte grubą warstwą produktów korozji. Jeden okaz (nr 2) jest połamany. Nie konserwowane. Forma: dwa masywne, podobne do siebie płaskie kółka o prostokątnym przekroju poprzecznym ramki. Prawdopodobnie końcówki ramek są połączone na styk (por. nr 1). Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie(?) Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) śred. zachow. zewnętrzna 3,4, śred. zachow. wewnętrzna 1,2, grub. zachow. ramki 1,1 x 1,3, (2) śred. zachow. zewnętrzna 3,4, śred. zachow. wewnętrzna 3,3, grub. ramki 0,4 x 0,8 (widoczny rdzeń). Waga: (1) 28,0, (2) 11,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	1662/57 2097/61
434	4125/63	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. Wyk. XXXI, war. 9a.	Stan zachowania: fragment (niepełna połowa koła) kółka. Pęknięte. Nieznaczna korozja powierzchni. Forma: część kółka żelaznego stanowiącego fragment mniej niż 1/2 obwodu koła z widocznymi od wewnątrz występami ułożonymi w równych odstępach, na wzór szprych. Przekrój poprzeczny kółka jest trapezowaty. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: III; wg T. Sawickiego. Wymiary: śred. zewnętrzna (rekonstr.) 6,6, śred. wewnętrzna 5,4, grub. ramki 0,15/03 x 0,45 (po kons.). Waga: 5,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 10 – przedmioty o funkcji alternatywnej: taśmy/płaskowniki (fragmenty)					
435	(1) 5482/66 (2) 6005/67	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXXVII, war. 6, (2) Wyk. XXXVII, war. 9a, świadek płd.	Stan zachowania: dwa podobne do siebie fragmenty niewielkich taśm żelaznych. Obłożone produktami korozji, połamane. Nie konserwowane. Forma: płaskie, proste odcinki taśm żelaznych Technika wykonania: kucieformowanie. Typ: IA; wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zach. 3,7, szer. 1,2, grub. 0,2, (2) dł. zachow. łączna 4,0, szer. 1,0, grub. 0,2. Waga: (1) 3,7, (2) 5,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	

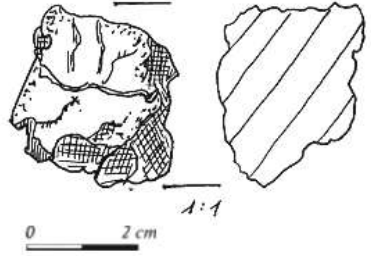
436	538/53	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. V, war. 8₁.</p>	<p>Stan zachowania: dość długi odcinek masywnej, skorodowanej grubej taśmy żelaznej-płaskownika. Połamana (5 fragm.). Obłożona rdzą. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: zgięta pod kątem rozwartym taśma-płaskownik o przekroju poprzecznym prostokątnym z lekko wypukłymi dłuższymi bokami.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zach. 18,7, szer. całkow. 1,8, grub. 0,5 (widoczny rdzeń w przełamach).</p> <p>Waga: 49,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	1	
poziom osadniczy 10 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragment drutu					
437	2094/61	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXVIII, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany niewielki odcinek drutu. Zgięty po lekko rozwartym kątem.</p> <p>Forma: wygięty odcinek drutu o przekroju poprzecznym kwadratowym.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie drutu.</p> <p>Typ: II; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 7,8, grub. 0,2 x 0,2 (po kons.).</p> <p>Waga: 1,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	1	
poziom osadniczy 10 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty ostrzy narzędzi tnących					
438	<p>(1) 313/53 (2) 1514/57 (3) 1572/57 (4) 1652/57 (5) 2082/61 (6) 2988/62 (7) 3089/63 (8) 3242/63 (9) 3369/63 (10) 4269/64 (11) 5581/66 (12) 5967/67 (13) 5981/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. V (1 szt.), war. L (nr 1), Wyk. XXVI (3 szt.), war. chata 15 (nr 2), chata 14 (nr 3), war. 15a, poza chatą (nr 4), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 9c (nr 5), Wyk. XXVIII (1 szt.), war. 9₁ (nr 6), Wyk. XXXIV (szt.), war. 9a (nr 7), Wyk. XXXIV (2 szt.), war. 9a (nr 8) . 9b (nr 9), Wyk. XXXV (1 szt.), war. 9 (nr 10), Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 8 (nr 11), 9 (nr 12), 9a (nr 13).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane ułamki, obłożone warstwą produktów korozji. Konserwacji poddano tylko jeden egzemplarz (nr 6).</p> <p>Forma: kawałki części tnących (ostrzy) różnych narzędzi. Są to odcinki środkowe części pracujących o przekroju w formie wydłużonego trójkąta i prostym grzbiecie, od okazów małych do średnich.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: IA; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. od 1,6 do 5,5, szer. części tnącej od 0,9 do 1,8, grub. grzbietu od 0,3 do 0,6 (rdzenie)</p> <p>Waga: od 1,2 do 16,0 g, łącznie 71,7 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	13	<p>1652/57</p> <p>4269/64</p>

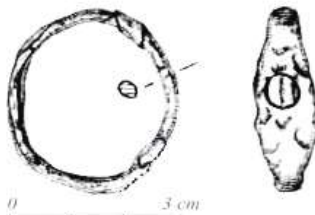
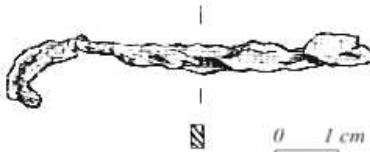
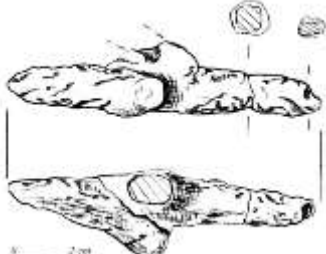
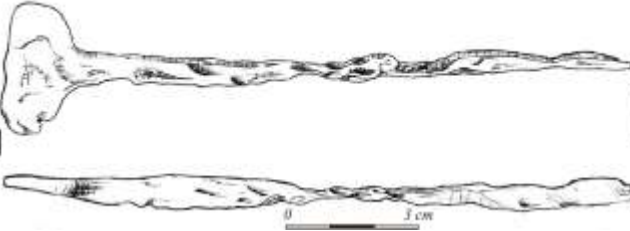
439	<p>(1) 2063/61 (2) 3052/63 (3) 4086/63 (4) 4176/64 (5) 5556/66 (6) 6167/68 (7) 6324/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XVII (1 szt.), war. 9b (nr 1), Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 9a (nr 2), Wyk. XXXI (1 szt.), war. 9 (nr 3), Wyk. XXX (1 szt.), war. 8b (nr 4), Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 8b (nr 5), 9c, świadek zach. (nr 6), 9b, świadek zach. (nr 7).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane ułamki ostrzy, obłożone grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: kawałki części tnących (ostrzy) różnych narzędzi. Są to odcinki środkowe części pracujących o przekroju w formie wydłużonego trójkąta i wypukłym grzbiecie, od okazów małych do średnich.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. od 1,5 do 9,7, szer. części tnącej od 1,0 do 1,7 (rdzenie), grub. grzbietu od 0,3 do 0,5 (rdzenie).</p> <p>Waga: od 2,0 do 30,0 g, łącznie 78,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	7	<p>4086/63</p> <p>4176/64</p>
poziom osadniczy 10 – przedmioty o funkcji alternatywnej: tulejki					
440	5589a/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: fragment tulejki (?) silnie skorodowany, obłożony grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: około 1/2 podłużnej połówki prostej tulejki.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie.</p> <p>Typ: III; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 2,9, grub. zachow. blachy ok. 0,3-0,5, śred. wewnętrzna zachow. rekonstr. ok. 1,3.</p> <p>Waga: 6,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
441	5463/66	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: dość dobrze zachowana (w całości) nieznacznie skorodowana, pęknięta, tulejka/skuwka żelazna. Drobne ubytki korozyjne.</p> <p>Forma: cylindryczna tulejka o pełnym obwodzie łączonym „na styk”.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IV; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. 2,6, śred. zewnętrzna 2,3, śred. wewnętrzna zachow. 1,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 17,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

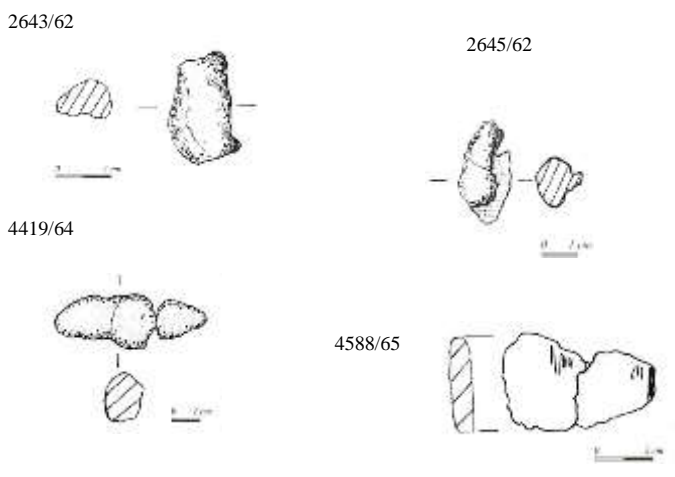
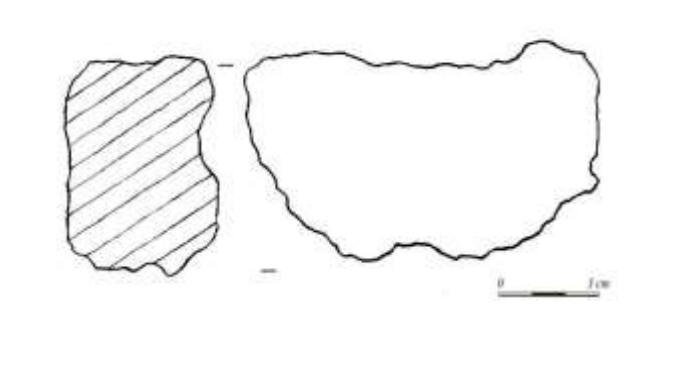
poziom osadniczy 10 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty blach

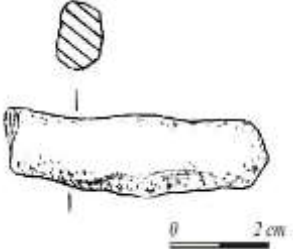

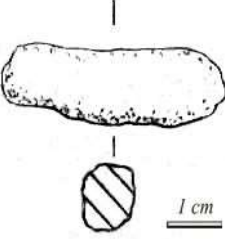
442	<p>(1) 3069/63 (2) 3668/63 (3) 4180a/64 (4) 4273/64 (5) 5190/66 (6) 5477c/66 (7) 5562/66 (8) 6128/68 (9) 6145/68 (10) 6151/68 (11) 6165a/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXIX (1 szt.), war. 9 obok „pieca” spalen., Wyk. XXX (1 szt.), war. 8b, Wyk. XXX, (1 szt.), war. 8b, Wyk. XXXIV (2 szt.), war. 9, 9a, Wyk. XXXVII (6 szt.), war. 6, 8, 9 (świadek zach.), 9a, 9c, świadek zach., wnętrze chaty XXXVI).</p>	<p>Stan zachowania: najczęściej silnie skorodowane fragmenty, w większości połamane i pokryte grubym osadem produktów korozji. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: przeważnie kawałki blachy o zróżnicowanej grubości i różnej wielkości i kształtach fragmentów. Są okazy płaskie lub miejscami lekko łukowato wygięte..</p> <p>Technika wykonania: rozkuwanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zbiorcze: szer. zachow. od 1,2 x 1,3 do ok. 24,0 x 26,0, grub. blachy od 0,1 do 0,4 (rdzeń) oraz ok.0,4 (bez widocznego rdzenia).</p> <p>Waga: w przedziale od 1,0 do 232,0 g; łącznie 322,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	11	 <p>5190/66</p>
-----	---	---	--	----	--

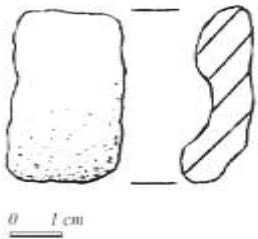
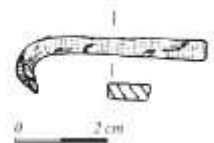
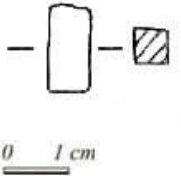
poziom osadniczy: 10 – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: skorodowane bryłki żelaza

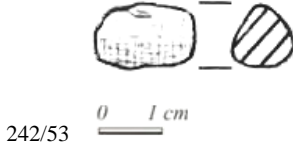

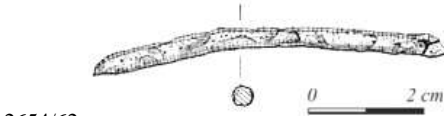
443	<p>(1) 629/54 (2) 635/54 (3) 1158/55 (4) 1516/57 (5) 1513/57 (6) 1653/57 (7) 2076/61 (8) 2078/61 (9) 2107/61 (10) 2601/62 (11) 2921/62 (12) 2927/62 (13) 2928/62 (14) 2962b/62 (15) 2974/62 (16) 2983/62 (17) 3254/63 (18) 3632/63 (19) 4278/64 (20) 4823/65 (21) 4859/65 (22) 5211/66 (23) 5488/66 (24) 5496/66 (25) 5574/66 (26) 5587/66 (27) 5588/66 (28) 5589b/66 (29) 5591/66 (30) 5608/66</p> <p>kontynuacja w kolumnie 4</p>	<p>Poziom osadniczy: 20 Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXII (3 szt.) war. 18a (nr 1-2), 18 (nr 3), Wyk. XXVI (3 szt.), war. poza chatą 14 (nr 4), 15a pod chatą (nr 5-6), Wyk. XXVIII (5 szt.), war. 9 (nr 7, 10-13), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 9 (nr 8), Wyk. XXIX (1 szt.), war. 9 (nr 9) Wyk. XXXIV (7 szt.), war. 9 (nr 14-16, 20), 9a (nr 17), 9c (nr 18, 21), Wyk. XXX (1 szt.), war. 8b (nr 19), Wyk. XXXV (1 szt.), war. 9c (nr 22).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane bryłki żelaza. Pod poszczególnymi numerami inwentarzowymi jest wykazanych o 18 bryłek więcej: nr 1 (+1 szt.), nr 3 (+1 szt.), nr 4 (+1 szt.), nr 10 (+1 szt.), nr 21 (+3 szt.), nr 30 (+2 szt.), nr 33 (+3 szt.), nr 34 (+3 szt.), nr 41 (+1 szt.), nr 43 (+2 szt.). Mogą to być pokruszone na kilka części większe bryłki lub inne skorodowane kawałki żelaza. Część bryłek została zniszczona w konserwacji, nr: 1-2, 4, 12, 54-55.</p> <p>Forma: różnej wielkości amorficzne bryłki żelaza.</p> <p>Technika wykonania: ?</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: od 0,8 x 0,7 x 0,5 do 5,9 x 5,2 x 5,8.</p> <p>Waga: od 0,5 do 75,0 g; łącznie: 589,9 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>c.d. numeracji z kolumny 2: (31) 5610/66, (32) 5611/66, (33) 5613/66, (34) 5618/66, (35) 5989/67, (36) 5955/67, (37) 5958/67, (38) 5960/67, (39) 5969/67, (40) 5975/67, (41) 5991/67, (42) 5994/67, (43) 5995/67, (44) 6003/67, (45) 6010/67, (46) 6097/68, (47) 6130/68, (48) 6141/68, (49) 6152/68, (50) 6154/68, (51) 6162/68, (52) 6166/68, (53) 6168/68, (54) 6321/68, (55) 6324/68</p> <p>c.d. nasycenia wykopów i warstw z kolumny 3: Wyk. XXXVII (33 szt.), war. 6 (nr 23-24), 8b (nr 25), 9 (nr 26-32), 9 w obrębie chaty (nr 33), 9d (nr 34), 9a (nr 35), 8b – świadek pld. (nr 36), 8c – świadek pld. (nr 37-38), 9 – świadek pld. (nr 39-40), 9a – świadek pld. (nr 41-45), 9 – świadek zach. (nr 46), 9a – świadek zach. (nr 47-50), 9b – świadek zach. (nr 51, 54-55), 9c – świadek zach. (nr 52-53)</p>	55	 <p>6010/67</p>
-----	---	---	---	----	---

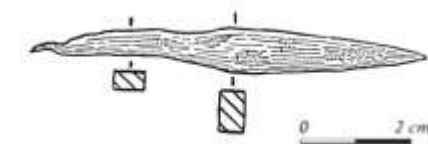
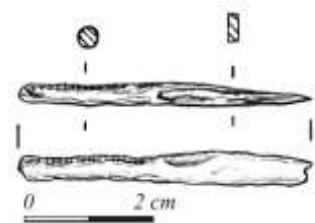
poziom osadniczy 10 – przedmioty nieokreślone ze względu na brak analogii lub fragmentaryczny stan zachowania					
444	3388/63	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XI w. Wyk. XXXIV, war. 9a.	Stan zachowania: zachowany w całości i nieznacznie skorodowany. Forma: pierścieniowaty przedmiot z rozklepanym odcinkiem ramki i okrągłym otworem pośrodku. Przekroje kółka są okrągłe. Na fragmencie obwodu znajduje się pasek cienkiej blachy owinięty wokół ramki. Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie. Typ:? Wymiary: śred. zewnętrzna 3,2, śred. wewnętrzna 3,0, śred. ramki 0,25-0,4, dł. odcinka rozklepanego 1,1, grub. odcinka 0,1-0,2, śred. otworu 0,55 (po kons.). Waga: ok. 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
445	4177/63	Poziom osadniczy: 10 Chron.: 1 poł. XI w. Wyk. XXXI, war. 9b	Stan zachowania: zachowany fragmentarycznie, skorodowany. Forma: podłużny przedmiot z haczykowatym uszkiem, minimalnie łukowato wygięty. Przekrój prostokątny. Brak drugiego zakończenia. Technika wykonania: kucie, formowanie, zgrzewanie (?). Typ: ? Wymiary: dł. zachow. 6,0, grub. (1/2 dł.) 0,15 x 0,4 (po kons.). Waga: ok. 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
446	5554/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XI w. Wyk. XXXVII, war. 8b.	Stan zachowania: zachowany fragmentarycznie, silnie skorodowany. Brak zakończeń ramion. Połamany. Nie konserwowany. Forma: podłużny, masywny przedmiot z przeciwstawnymi ramionami i trzpieniem. Przekroje są kwadratowe i prostokątne z lekko wypukłymi bokami. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ:? Wymiary: dł. zachow. 9,0, grub. trzonu 0,7 x 0,75, grub. trzpienia 0,55 x 0,7, grub. ramion 0,7 x 0,7 i 0,7 x 1,3. Waga: ok. 38,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
447	5510/66	Poziom osadniczy: 10. Chron.: 1 poł. XI w. Wyk. XXXVII, war. 6a1.	Stan zachowania: prawdopodobnie zachowany w całości. Na powierzchni liczne wżery korozyjne. Forma: podłużny przedmiot (narzędzie, np. łopátka do czyszczenia kopyt końskich) składający się z trzpienia o przekroju poprzecznym prostokątnym oraz z rozklepanej końcówki w formie łopátki. Ostrze trzpienia jest płaskie – dłutowate. Technika wykonania: wyciągnięcie pręta, kucie, formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. 16,0, wymiary łopátki 0,3 x 1,6 x 3,2, dł. trzpienia 13,8, grub. trzpienia 0,5 x 0,7 (po kons.). Waga: 27,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

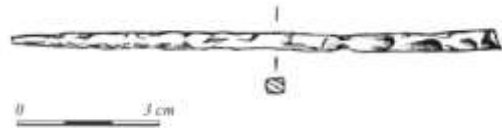
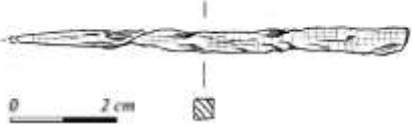

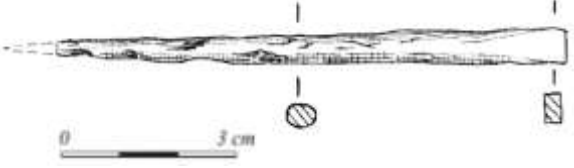
448	<p>(1) 2643/62</p> <p>(2) 2645/62</p> <p>(3) 4419/64</p> <p>(4) 4588/65</p>	<p>Poziom osadniczy: 10.</p> <p>Chron.: 1 poł. XI w.</p> <p>(1-2) Wyk. XXIX, war. 9,</p> <p>(3) Wyk. XXXV, war. 9,</p> <p>(4) Wyk. XXXVI, war. 3a.</p>	<p>Stan zachowania: cztery przedmioty żelazne zachowane fragmentarycznie, połamane, silnie skorodowane, pokryte warstwą korozyjną. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: niewielkie, podłużne przedmioty o czworoboczno-owalnych przekrojach i prostokątnym przekroju (nr 4).</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: (1) zachow. 4,2 x 2,1 x 1,4, (2) zachow. 3,0 x 1,4 x 1,4, (3) zachow. 5,2 x 1,2 x 1,6, (4) zachow. 3,0 x 5,0 x 0,7 (grub.).</p> <p>Waga: (1) 16,0; (2) 3,0, (3) 11,5, (4) 3,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	4	
poziom osadniczy 11 – półprodukt kowalski: sztabki i ich fragmenty					
449	5637/66	<p>Poziom osadniczy: 11.</p> <p>Chron. 2 poł. XII w.- k. XII w.</p> <p>Wyk.: XXXV, war. 6f, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo masywna płaska i w przybliżeniu prostokątna (mało regularna) sztaba żelaza. Obecnie silnie skorodowana, rozwarstwiona i krusząca się.</p> <p>Forma: ciężka bryła żelaza (ok. 0.5 kg), płaska, w przybliżeniu prostokątna, o przekroju poprzecznym prostokątnym. Surowiec kowalski.</p> <p>Technika wykonania: przekuta bryła żelaza?</p> <p>Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: długość 10,5, szer. zachow. 6,0, grub. zachow. 4,5.</p> <p>Waga: 415,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

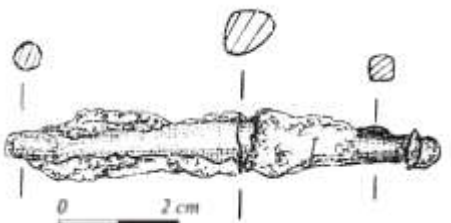
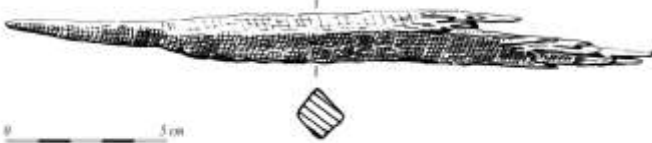
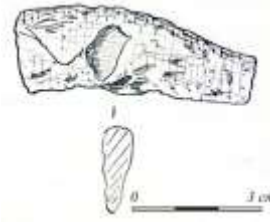
450	(1) 225/53 (2) 227/53	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron. 2 poł. XII w – k. XII w..</p> <p>Wyk. XXII, war. 6, w glinie i pod gliną „kopuły”.</p>	<p>Stan zachowania: Dwa pasujące do siebie fragmenty sztaby żelaznej zainwentaryzowane pod dwoma numerami połowymi. Stan zachowania dobry. Powierzchniowa korozja. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: masywne, dwa pasujące do siebie fragmenty podłużnej sztaby żelaza o przekroju poprzecznym prostokątnym. Forma sztaby jest mało regularna.</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: długość 6,0 + 6,5 = 12,5, grub. maks. 1,0 x 1,4, grub. min. 0,7 x 1,0.</p> <p>Waga: 22,0 + 20,0, razem 42,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2 Dwa fragm. stanowiące całość	<p>225/53</p> <p>227/53</p>
451	<p>(1) 386/53 (2) 389/53 (3) 690/54 (4) 912/54 (5) 949/54 (6) 1014/54 (7) 1023/54 (8) 1463/57 (9) 1852/61 (10) 1978/61 (11) 1987/61 (12) 2008/61 (13) 2037/61 (14) 2671/62 (15) 3556/63 (16) 3582/63 (17) 3654/63 (18) 3663/63 (19) 3886/63 (20) 3930/63 (21) 4101/63 (22) 4732/65 (23) 4783/65 (24) 4975/65 (25) 5173/66 (26) 5349/66 (27) 5411/66 (28) 5810/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w.- k. XII w.</p> <p>Wyk.: XXII (5 szt.), war. 6, 6a, 9, 9d, XXIV (2 szt.), war. 6, 9, XXVI (1 szt.), war. 4f, XXVII (1 szt.), war. 6 XXIX (6 szt.), war. 6, 6a, 6b, XXX (1 szt.), war. 6b XXXI (2 szt.) war. 6c2, XXXII (4 szt.), war. 8b, 9, 9b, XXXIV (1 szt.), war. 6, XXXV (2 szt.) war. 6f5, 6f7, XXXVII (3 szt.), war. 4d, 5.</p>	<p>Stan zachowania: sztabki i ich fragmenty w różnym stanie zachowania. Przeważnie jest to gruby lub bardzo gruby (np. 912/54) osad produktów korozji na powierzchni. Nie można ocenić czy sztabka z tego zbioru jest przetrwała w całości czy też jest ułamana albo obcięta. Konserwacją objęto 5 okazów.</p> <p>Forma: masywne, podłużne, o różnej wielkości sztabki o przekroju prostokątnym.</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary (wspólne dla 27 egz.): dla sztabek niekonserwowanych (23 szt.): dł. 2,1-17,0, szer. 0,6-4,5, grub. 0,3-2,8, dla sztabek konserwowanych (5 szt.: 949/54, 1463/57, 1978/61, 2037/61, 3886/63): dł. 2,9-08,4, szer. 0,6-1,0, grub. 0,3-0,8.</p> <p>Waga: łączna 547,0 g, w przedziale od 1,0 do 172,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	28	<p>389/53</p>

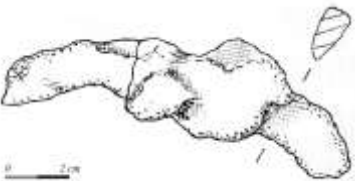
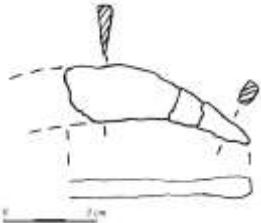
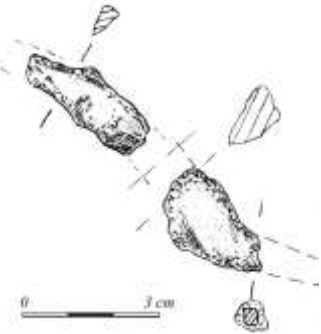
452	<p>(1) 220/53 (2) 946/54 (3) 2491/62 (4) 4076/63 (5) 5381/66 (6) 5804/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. – k. XII w.</p> <p>Wyk. XXII (2 szt.), war. 6, w glinie „kopuły”, 6, świadek, Wyk. XXX (1 szt.), war. 6a, wyk. XXXV (1 szt.), war. 6f₅, Wyk. XXXVII (2 szt.), war. 4c, 5.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty(?) przypominające sztabki lub ułamki podobnego jakiegoś przedmiotu. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: podłużne masywne kawałki żelaza o przekrojach prostokątnych. Wszystkie okazy z tej grupy ja wygięte łukowato. Nie można określić czy są całe czy też złamane lub obcięte.</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: I/A, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary wspólne dla 6 egz.: długość (zachowana?) 2,7-5,8, szer. 0,7-2,2, grub. 0,4-0,5.</p> <p>Waga łączna: 42,5 g, w przedziale od 2,0 do 13,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Uwaga: sztabka na 220/53 swą lokalizacją nawiązuje do wyżej opisanych okazów (225 i 227/53)</p>	6	 <p>220/53</p>
453	<p>(1) 1581/57 (2) 2054/61 (3) 3922/63 (4) 5177/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. – k. XII w.</p> <p>Wyk. XXVI, war. 7, Wyk. XXIX, war. 6a, Wyk. XXXI, war. 6c₂, Wyk. XXXV, war. 6f₁, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty(?) przypominające sztabki lub ułamki podobnych, bliżej nieokreślonych przedmiotów. Dwa okazy poddano konserwacji (nr inw. 2054/61 i 5177/66).</p> <p>Forma: podłużne (sztabkowate) masywne kawałki żelaza o przekrojach poprzecznych prostokątnych. Cecha szczególna to wygięcie sztabek pod kątem zbliżonym do prostego. Nie można określić czy są to okazy całe czy też złamane lub obcięte.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I/B, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary wspólne dla 6 egz.: dł. (zachow.?) 2,9 -5, szer. 0,5-0,8, grub. 0,3-0,5.</p> <p>Waga łączna: 20,0 g, w przedziale od 2,0 do 9,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	 <p>2054/61</p>
454	<p>(1) 4102/63 (2) 5777/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. – k. XII w..</p> <p>(1) Wyk. XXXVI, war. 6f₆, (2) Wyk.: XXXVII, war. 4a, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: niewielkie fragmenty przypominające sztabki/pręty lub ułamki podobnych, bliżej nieokreślonych przedmiotów.</p> <p>Forma: podłużne (sztabkowate) kawałki żelaza o przekrojach poprzecznych kwadratowych. Nie można określić czy są to okazy całe czy też złamane lub obcięte.</p> <p>Technika wykonania: rozciąganie, kucie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. (zachow.?) 3,2, grub. zachow. 0,8 x 0,8, (2) dł. zachow. 1,3, grub. 0,5 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 4,6, (2) 1,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>5777/67</p>

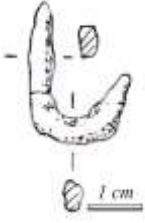
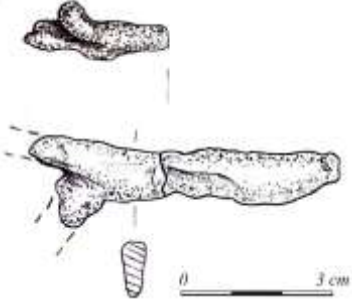
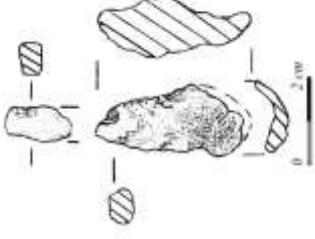
455	(1) 242/53 (2) 2673/62	Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. – k. XII w. (1) Wyk. XXII, war. 6, (2) Wyk. XXXIV, war. 6c.	Stan zachowania: niewielkie fragmenty przypominające sztabki/pręty lub bliżej nieokreślonych przedmiotów (np. prętów). Nie konserwowane. Poryte nalotem rdzy. Forma: podłużne (sztabkowate) kawałki żelaza o przekrojach poprzecznych trójkątnych. Nie można określić czy są to okazy całe czy też złamane lub obcięte. Technika wykonania: kucieformowanie. Typ: II, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. (zachow.?) 1,6, grub. zachow. 0,8 x 1,0, (2) dł. (zachow.?) 2,8, grub. zachow. 0,6 x 1,0. Waga: (1) 3,5, (2) 2,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	 <p>242/53</p>
456	2793/62	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. Wyk. XXXIV, war. 6c, II warstwa kamieni.	Stan zachowania: Dobrze zachowana w całości sztabka/pręt. Forma: masywna sztabka, rodzaj pręta o przekroju poprzecznym romboidalnym. Zwęża się równomiernie ku obu zachowanym tępym zakończeniom. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: II, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. 25,2, grub. maks. 1,0 x 1,1, grub. min. 0,55 x 0,6 (po kons.) Waga: 148,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Wniki analizy metalograficznej: „I to narzędzie zostało zachowane w dobrym stanie. Odkuto je z miękkiego żelaza o strukturze ferrytycznej, drobnym ziarnie, nielicznych drobnych wtrąceniach żużla i iglastych wydzieleniach wewnątrz ziarn ferrytu – prawdopodobnie azotków żelaza (fot. 30). Mikrotwarość narzędzia wynosi 127 kG/mm ² ”. (Z. Głowacki, 1972).	1	
poziom osadniczy 11 – półprodukt(?) kowalski: pręty					
457	(1) 2654/62 (2) 4089/63 (3) 5189/66	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. (1) Wyk. XXXIV, war. 6c, (2) Wyk. XXXV, war. 6f ₅ glina, (3) Wyk. XXXV, war. 6f ₇ , świadek zach.	Stan zachowania: względnie dobrze zachowane trzy fragmenty prętów żelaznych. Dwa z nich nie zostały poddane konserwacji. Jeden okaz (nr 1) odrdzewiono. Forma: w zasadzie proste odcinki prętów o przekroju poprzecznym okrągłym. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: I, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 6,2, grub. (śred.) 0,35 (po kons.), (2) dł. zachow. 2,5, grub. zachow. – śred. 0,9, (3) dł. zachow. 5,1, grub. zachow. – śred. 0,85. Waga: (1) 5,4, (2) 2,5, (3) 8,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	 <p>2654/62</p>

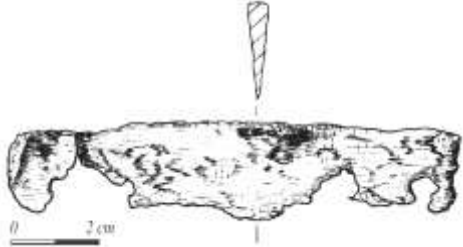
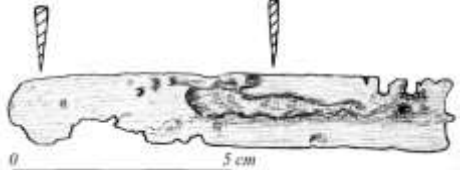
poziom osadniczy 11 – narzędzia kowalskie: gwoździownica					
461	2057/61	Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXIX, war. 6a.	<p>Stan zachowania: dobry, fragmentaryczny. Prawdopodobnie odłamana jest część przedmiotu na linii otworów.</p> <p>Forma: dość masywny przedmiot w kształcie (obecnie) litery „T”. W kierunku poprzeczki z otworami staje się cieńszy.. Trzon ma przekrój prostokątny, otwory są okrągłe - dwa o mniejszej średnicy po obu stronach i jeden większy pośrodku.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebicie otworów.</p> <p>Typ: gwoździownica?</p> <p>Wymiary: wys. zachow. 7,2, dł. trzonu 5,2, grub. trzonu 0,7 x 0,85, wys. zachow. poprzeczki ok. 2,0, szer. poprzeczki 5,4, grub. poprzeczki 0,3, śred. otworów małych 0,7, śred. otworu dużego ok. 1,0 (po kons.).</p> <p>Waga: 41,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – narzędzia do obróbki metali: tłoczki, punce					
462	(1) 666/54 (2) 681/54	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. (1) Wyk. XXIV, war. 6, (2) Wyk. XXIII, war. 9 ₂ .	<p>Stan zachowania: częściowo skorodowane dwa tłoczki żelazne. Każdy z nich ma ubytek jednego z zakończeń.</p> <p>Forma: proste, podłużne narzędzia z dwoma ostrzami na przeciwległych końcach (dwuostrosłupowe) o zmiennych przekrojach czworobocznych – od prostokątnych po kwadratowe. Oba równomiernie zwężają się ku spiczastym ostrzom (część pracująca) lub ostrzom płaskim dłutowatym (prawdopodobnie trzpienie do osadzenia w oprawce).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA/B1a, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 7,0, dł. zachow. części pracującej ok. 2,3, grub. części pracującej (1/2 dł.) 0,4 x 0,4, grub. trzpienia (1/2 dł.) 0,25 x 0,4, grub. trzonu 0,5 x 0,6 (po kons.), (2) dł. zachow. 6,7, dł. zachow. części pracującej 3,3, grub. części pracującej 0,5 x 0,45 (1/2 dł.), grub. trzpienia 0,3 x 0,45, grub. trzonu 0,4 x 0,6 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 8,0, (2) 6,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>666/54</p> <p>681/54</p>
463	2029/61	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXIX, war. 6a.	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowany środkowy fragment prawdopodobnie tłoczka. Brak obu zakończeń.</p> <p>Forma: prosty tłoczek (dwustronny?) o przekroju poprzecznym okrągłym (część pracująca) i prostokątnym (trzpienie do oprawki?). Obie części lekko zwężają się ku brakującym zakończeniom. Część o przekroju prostokątnym zwęża się dwustronnie prawdopodobnie w stronę dłutowatego zakończenia.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA3a, wg T. Sawickiego..</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 4,6, średnica części pracującej 0,3, grub. części o przekroju prostokątnym 0,2 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 2,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

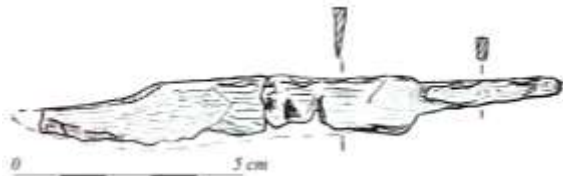
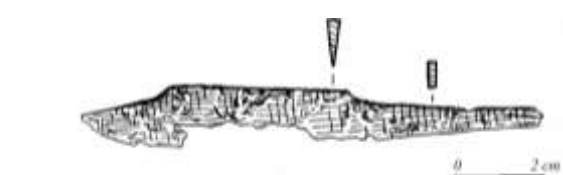
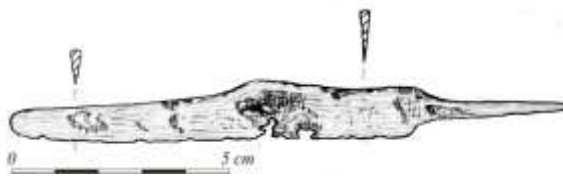
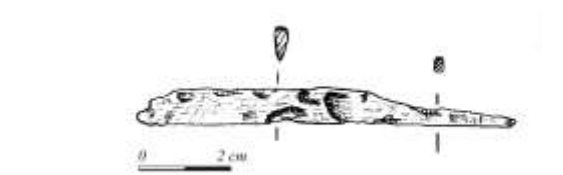
464	(1) 2400/62 (2) 4105/63	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. (1) Wyk. XXX, war. 6, (2) Wyk. XXXV, war. 6f7.	<p>Stan zachowania: dwa dobrze zachowane narzędzia (puncce/rylce?). Na ich powierzchniach występują niewielkie wżery korozyjne.</p> <p>Forma: proste rylce jednostronne o przekroju kwadratowym na całej długości. Zwężają się równomiernie ku spiczastemu ostrzu. Górna krawędź mogła służyć do pobijania (por. nr 1).</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. 10,0, grub. kolca 0,3 x 0,3 (1/2 dł.) (po kons.), (2) dł. 8,0, grub. kolca (1/2 dł.) (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 6,0, (2) 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>2400/62</p> <p>4105/63</p>
465	1830/61	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. Wyk. XXVIII, war. 6a.	<p>Stan zachowania: dość dobrze zachowane narzędzie (punca?). Na powierzchni lokalne wżery korozyjne i drobne ubytki.</p> <p>Forma: masywna prawdopodobnie punca z jednym ostrzem o zmiennym układzie przekrojów poprzecznych. Pod górną krawędzią przekrój jest zbliżony do romboidalnego, nieco niżej jest prostokątny, a w strefie ostrza jest także prostokątny ale ustawiony poprzecznie do w/przekroju. Od ok. 1/2 długości narzędzie zwęża się równomiernie ku spiczastemu ostrzu.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. 8,8, grub. kolca 0,5 x 0,7 (1/2 dł.) (po kons.).</p> <p>Waga: 18,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
466	2058/61	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. Wyk. XXIX, war. 6a.	<p>Stan zachowania: dobrze zachowane, niemal w całości, narzędzie (punca/rylec?) żelazne. Końcówka ostrza odłamana. Na powierzchni lokalne wżery korozyjne.</p> <p>Forma: narzędzie z jednym ostrzem o zmiennym układzie przekrojów poprzecznych. Pod górną krawędzią przekrój jest prostokątny, a od ok. połowy długości w kierunku ostrza – owalny. Narzędzie zwęża się ku niegdyś spiczastemu ostrzu.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB3, wg T. Sawickiego..</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 10,2, grub. pod krawędzią 0,3 x 0,5, grub. ostrza (1/ jego długości) 0,4 x 0,45 (po kons.).</p> <p>Waga: 10,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

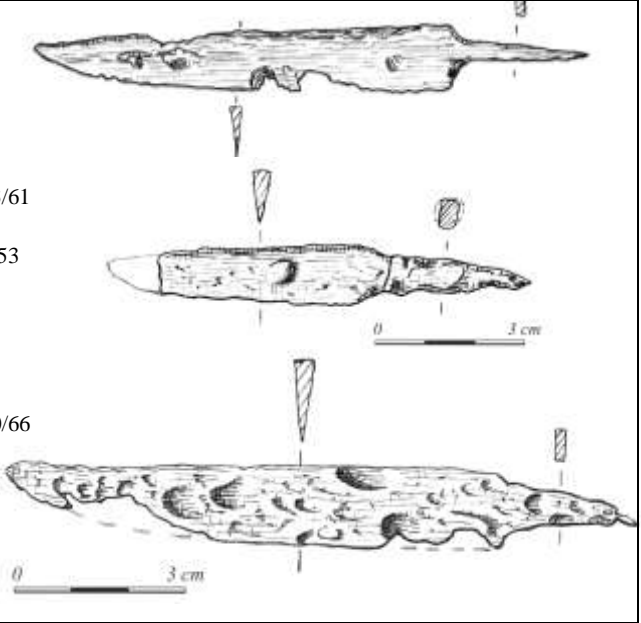
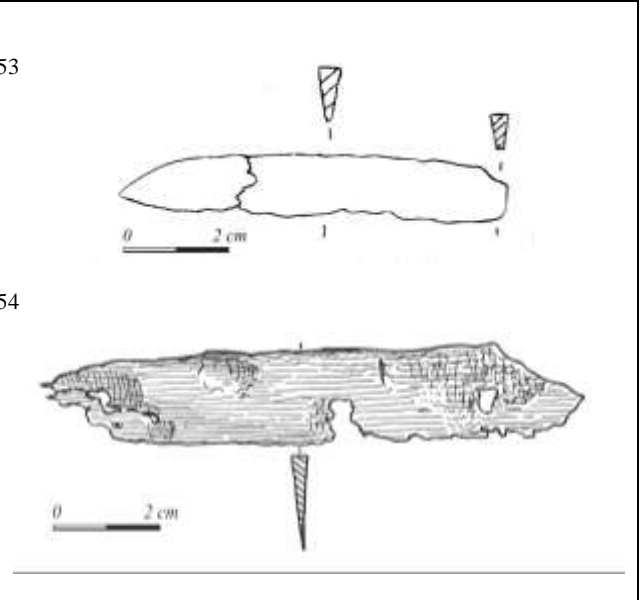
467	4809/65	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 6a, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowane i połamane narzędzie, prawdopodobnie punca. Brak ostrza. Mimo korozji jest częściowo widoczny trzon jak i forma górnej krawędzi.</p> <p>Forma: podłużne narzędzie z jednym ostrzem i górną krawędzią do pobijania (widoczne sklepanie) o zmiennym przekroju poprzecznym - okrągłym (część pracująca - ostrze) i owalnym (trzon) oraz kwadratowym z zaokrąglonymi narożami (pod górną krawędzią do pobijania). Przedmiot zwęża się w kierunku ostrza jak i w mniejszym stopniu – górnej krawędzi.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA/C3, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 6,4, śred. części pracującej 0,4, grub. trzonu 0,6 x 0,8, grub. części pod górną krawędzią 0,4 x 0,4.</p> <p>Waga: 20,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
468	2792/62	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 6c, II-ga warstwa kamieni.</p>	<p>Stan zachowania: masywne narzędzie częściowo silnie skorodowane. Część, która ocalała jest dobrze zachowana.</p> <p>Forma: dość duże, podłużne narzędzie w typie puncy. Niestety, nie zachowało drugie zakończenie, które mogłoby dokładnie określić formę narzędzia (np. obecność krawędzi do pobijania lub drugiego ostrza). Długi, prosty trzon ma przekrój poprzeczny kwadratowy, część pracująca jest silnie przewężona względem trzonu, ma przekrój poprzeczny okrągły i jest zakończona spiczastym ostrzem.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II?A3, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 25,2, dł. części pracującej 7,0, śred. części pracującej 0,7 (1/2 jej długości), grub. trzonu 1,2 x 1,3 (po kons.).</p> <p>Waga: 198,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – narzędzia rolnicze: sierpy (fragmenty)					
469	430/53	<p>Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII - do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXII, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: fragment części tnącej sierpa, skorodowany.</p> <p>Forma: jest to prawdopodobnie przedni lub tylny odcinek głowni sierpa. Przekrój trójkątny. Odcinek zwęża się ku jednemu z zakończeń. Ostrze nieczytelne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA lub IB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. części tnącej (głowni) 5,5, szer. głowni 2,0, grubość grzbietu głowni 0,7.</p> <p>Waga: 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

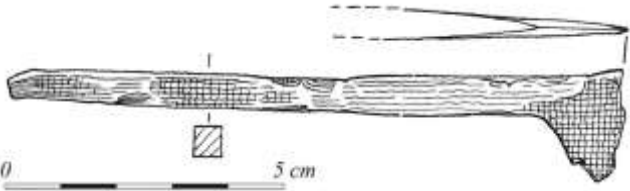
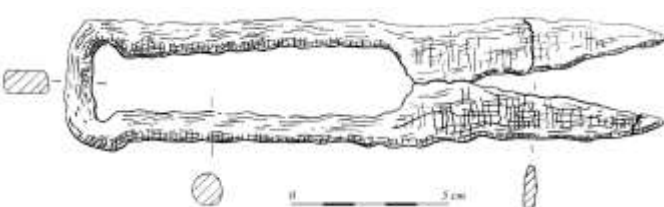
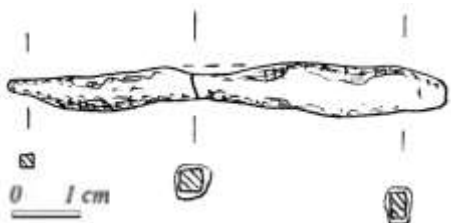
470	812/54	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII - do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIII, war. 9g.</p>	<p>Stan zachowania: środkowy fragment części tnącej sierpa, skorodowany, połamany. Forma: jest to odcinek głowni sierpa o przekroju trójkątnym. Ostrze nieczytelne. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA lub IB, wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. części tnącej (głowni) 11,5, szer. głowni 1,5, grub. grzbietu głowni 0,8. Waga: 43,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (3 fragm.)	
471	2425/62	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII - do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXVII, war. 10.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany fragment przedniej części tnącej sierpa zachowany wraz z czubkiem. Linia ostrza nieczytelna (uszkodzona). Połamany. Forma: przekrój głowni trójkątny, zaklepany czubek w formie poprzecznej stopki. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA/1B, typ „sztychu” części pracującej –b, wg T. Sawickiego.. Wymiary zachowane: dł. 6,0, szer. części tnącej 1,5, grub. grzbietu 0,5, dł. zaklepanej stopki czubka ok. 1,5, grub. stopki 0,4 x 0,55. waga: 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (3 fragm.)	
472	4436/64	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII - do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI War.61, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty (nie składają się) tego samego sierpa, jeden to część głowni, drugi to przejście głowni w odgięty trzpień. Silnie zużyty Linia ostrza nieczytelna (uszkodzona). Forma: przekrój głowni trójkątny, trzpienia prostokątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA/1B, typ trzpienia IIB2, wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. ostrza 3,2 + 5,5, szer. części tnącej 1,0, grub. grzbietu 0,35, dł. trzpienia ok. 1,7, grub. trzpienia 0,3 x 0,35. Waga: 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (2 fragm.)	

poziom osadniczy 11 – przybory do połowu ryb: haczyki					
473	(1) 501/53 (2) 542b/53	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. (1) Wyk. XXII, war. 6, (2) Wyk. XXIII, war. 9b-d.	Stan zachowania: fragmentaryczny? Być może obu haczykom brakuje zaczepu (uszka) na „żyłkę”. Zniszczone są także czubki ostrzy. Nr 1 jest po konserwacji, a nr 2 pokryty osadem korozyjnym - nie konserwowany. Forma: niewielkie haczyki, prostej budowy, bez zaczepu/uszka (nie zachowały się?). Ramiona są lekko łukowato wygięte a ostrza uformowane półokrągło. Wykonane z drutu o przekroju poprzecznym prostokątnym. Strefa ostrzy nie jest odgięta na bok. Technika wykonania: wyciąganie drutu, kucie/formowanie. Typ: I?, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) wys. (?) 3,7, wys. ostrza zachow. 0,7, grub. ramienia 0,2 x 0,4, grub. ostrza 0,1 x 0,2, rozpiętość haczyka zachow. 1,7, (2) wys. (?) 2,6, wys. ostrza zachow. 1,3, grub. ramienia 0,3 x 0,5, grub. ostrza zachow. 0,3 x 0,4, rozpiętość haczyka zachow. 1,3. Waga: (1) 1,0, (2) 2,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	<div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>501/53</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>542b/53</p> </div> </div>
poziom osadniczy 11 – przybory do, połowu ryb: fragment ościenia					
474	768/56	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXII, war. 5f.	Stan zachowania: skorodowany, fragmentaryczny. Brak ramion (2 szt.?) i brak dużej części zaczepu. Trzon złamany. Pokryty osadem korozyjnym. Nie konserwowany. Forma: delikatnej budowy oścień prawdopodobnie dwuramienny(?). Przekroje poprzeczne zbliżone do prostokątnych (trzępień) i kwadratowych (nasady ramion). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA1, wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. ogólna zachow. 7,0, dł. trzonu 5,5, grub. zachow. trzonu (1/2 dł.) 0,6 x 1,2, dł. zaczepu ok. 0,3, grub. zachow. zaczepu 0,25 x 0,6, dł. zachow. ramion ok. 1,0, grub. zachow. ramion średnio 0,6 x 0,7. Waga: ok. 18,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 11 – narzędzia do obróbki drewna: fragment wiertła					
475	4438/65	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXXI, war. 61, świadek płd.	Stan zachowania: b. silnie skorodowany, fragmentaryczny. Zachowała się tylko pozostałość części pracującej (ostrza) i odcinek trzonu. Nie konserwowany. Forma: niewielki świder typu łyżkowego z zachowaną częścią krawędzi ostrza. Technika wykonania: kucie/formowanie, utwardzanie (?) ostrza. Typ: łyżkowy, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 1,9 + 1,5, dł. części pracującej (ostrza) 1,9, szer. ostrza zachow. 1,7, dł. zachow. trzonu 1,5 + 1,6, grub. trzonu zachow. 0,4 x 0,6, dł. ostrza ok. 2,0, dł. części pracującej 5,9, grub. części pracującej 0,7 x 1,3, grub. ostrza 0,2. Waga: 5,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

poziom osadniczy 11 – narzędzia powszechnego użytku: noże i ich fragmenty					
476	332/53	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXII, war. 8.</p>	<p>Stan zachowania: nóż z rękojeścią w formie przynitowanych okładzin z poroża(?). Głownia połamana, brak sztychu. Rękojeść spękana.</p> <p>Forma: nóż z trzpieniem taśmowatym, na którym osadzono okładziny z poroża(?) przymocowane dwoma nitami żelaznymi. Grzbiet głowni (tylec) w ok. połowie swej długości ukośnie obniża się w stronę ostrza. Sztych nieokreślony.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IC, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna noża 21,4, dł. zachow. głowni 10,3, szer. głowni 2,1, grub. zachow. tylca 0,6, szer. trzpienia ok. 2,0, grub. trzpienia ok. 0,3 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 40,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
477	(1) 2720/62 (2) 3328/63	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXX, war. 6c, (2) Wyk. XXXI, war. 6j.</p>	<p>Stan zachowania: prawdopodobnie zachowane w całości. Ubytki w strefie ostrza.</p> <p>Forma: są to dwa ostrza (głownie?) bardzo do siebie podobne, bez trzpieni (nie zachowały się?). Jeden z końców ostrzy („sztych”) jest zaokrąglony, tępy. Drugi koniec w obu przypadkach jest do siebie podobny – jest lekko wklęsły z małym kolcem pośrodku. Egzemplarz nr 2 ma ponadto dwa małe otwory(?) w strefie końcowej tylca, w zasięgu grzbietu. Ostrze nr 1 jest masywniejsze od ostrza nr 2 (kwestia konserwacji?). Przekroje głowni trójkątne, linia tylca prosta. Nie znamy przeznaczenia tych ostrzy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: (1) dł. ogólna 10,3, szer. 2,2, grub. tylca 0,5 (po kons.), (2) dł. ogólna 10,4, szer. 1,7, grub. tylca 0,15 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) ok. 22,0, (2) 11,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>2720/62</p> <p>3328/63</p>

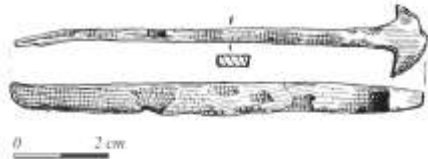
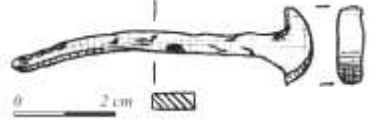
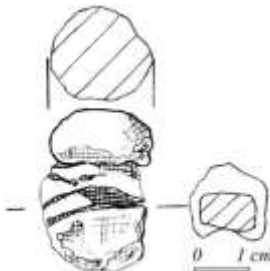

478	<p>(1) 413/53 (2) 458/53 (3) 663/54 (4) 983/54 (5) 1944/61 (6) 1968/61 (7) 1972/61 (8) 2024/61 (9) 2612/62 (10) 2717/62 (11) 3318/63 (12) 3487/63 (13) 3646/63 (14) 4671/65 (15) 5353/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIII (1 szt.), war. 9 (nr 1), Wyk. XXII (1 szt.), war. 9 (nr 2), Wyk. XXIV (2 szt.), war. 6 (nr 3), 9 (nr 4), Wyk. XXIX (5 szt.), war. 6 (nr 5-7), 6a (nr 8), 6c (nr 10), Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 6c (nr 9), Wyk. XXXI (4 szt.), war. 6₁ (nr 11-13), 6₂ - świadek zach. (nr 14), Wyk. XXXVII (1 szt.), war. 5 (nr 15).</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany, ok. połowy zbioru to noże zachowane w całości lub prawie w całości, pozostałe to głównie okazy pozbawione przednich części głowni oraz zakończeń trzpieni. Siedem noży jest po konserwacji, pozostałe są skorodowane, niekiedy połamane, pokryte osadem korozyjnym.</p> <p>Forma: jest to zbiór noży małych i średnich, których nadrzędną cechą jest wspólna dla głowni i trzpienia oś symetrii podłużnej (linia prosta – typ I). Linie tyłców są zwykle proste a w kilku przypadkach są ugięte (nr 1, 4, 11). Szytchy są szpiczaste (nr 1, 4, 7, 9, 12) albo zaokrąglone (nr 2, 8, 10-11, 14-15). W tym ostatnim wypadku sposób uformowania tych szytchów jest różny. Trzpienie są przeważnie wyodrębnione obustronnie ostro (nr 1, 8, 11-12, 14), obustronnie łagodnie (2-3, 7), jednostronnie ostro od strony ostrza (nr 5-6, 13), łagodnie od tyłca, ostro od ostrza (nr 9-10), jednostronnie łagodnie od strony tyłca (nr 15) i jednostronnie ostro od strony tyłca (nr 4). Przekroje głowni są trójkątne, a trzpieni prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, utwardzanie/zgrzewanie z nakładką stalową. Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. ogólna noży od 4,5 do 14,5, dł. zachow. głowni od 2,0 do 11,0, szer. głowni od 1,0 do 1,8, grub. zachow. tyłca od 0,2 do 0,6, grub. trzpienia od ok. 0,2 x 0,4 do 1,0 x 1,3.</p> <p>Waga: od 3,0 do ok. 40,0 g, łącznie 175,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej (nóż nr inw. 983/54): „Badanie makroskopowe wykazało, że nóż został odkuty z miękkiego żelaza, a ostrze utwardzone przez zgrzanie twardej nakładki stalowej (rys. 13). Miejsce zgrzania trzonka z nakładką stalową przedstawiono na rys. 14. Ostrze posiada strukturę bainityczną z wtrąceniami żużla (rys. 15). Mikrotwardość ostrza wynosi [...] 682 kG/mm². Nóż ten był ulepszany cieplnie. Skład chemiczny: C-0,40%, Si-0,37%, Mn-0,85%, S-0,08%, P-0,10%, Ni-0,09%, Cr-0,07%, Cu-0,36%” (Z. Głowacki, 1959).</p>	15	<p>413/53</p> <p>983/54</p> <p>3318/63</p> <p>5353/66</p>
-----	--	---	---	----	---

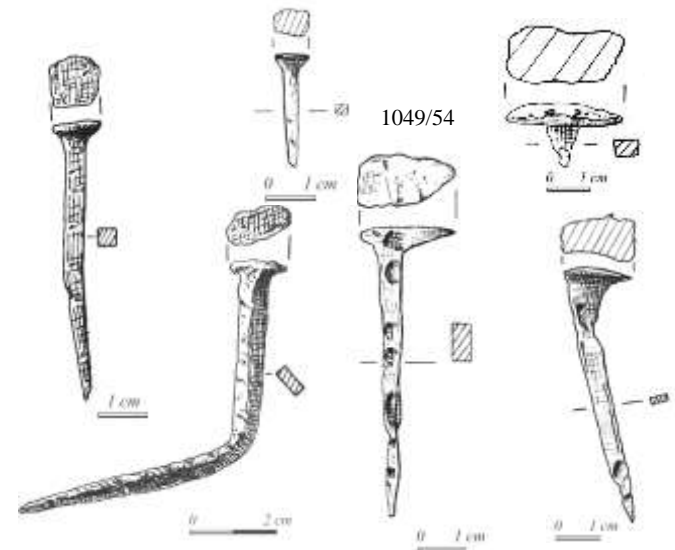
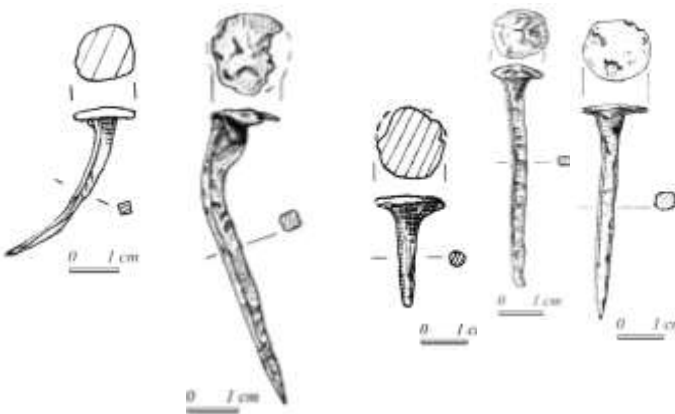
479	<p>(1) 306/53 (2) 914/54 (3) 1479/57 (4) 1953/61 (5) 1990/61 (6) 3880/63 (7) 4739/65 (8) 4784/65 (9) 5014/65 (10) 5181/66 (11) 5362/66 (12) 5400/66 (13) 5789/67 (14) 5806/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXII (2 szt.) war. 6 i 6 świadek (nr 1-2), Wyk. XXXVI (1 szt.), war. 4f (nr 3), Wyk. XXXVII (2 szt.), war. 8 (nr 4), 8, świadek pld. (nr 9), Wyk. XXXIX (3 szt.), war. 6a (nr 5), 6, świadek pld. (nr 7), 6e, świadek pld. (nr 8) Wyk. XXXI (1 szt.), war. 6c₂ (nr 6), Wyk. XXXV (1 szt.), war. 6f₇, świadek zach. (nr 10), Wyk. XXXVII (4 szt.), war. 5 (nr 11-12), 4b, świadek zach. (nr 13), 4c, świadek zach. (nr 14).</p>	<p>Stan zachowania: w całości lub prawie w całości zachowało się 7 egzemplarzy (nr 1, 4, 6, 10, 11-12, 14), pozostałe to większe lub mniejsze fragmenty główki (brak sztychów) przechodzącej w trzpień, którego zakończenie jest zwykle odłamane. Okazy lepiej zachowane poddano konserwacji w liczbie 5 sztuk.</p> <p>Forma: egzemplarze te reprezentują typ (II) noży o tzw. osi łukowatej, tj. osi symetrii podłużnej trzpienia przecina się z osią symetrii główki. W ten sposób rękojeść (trzpień) jest nieznacznie odgięta ku dołowi. Linie grzbietu są zwykle proste lub nieznacznie łukowate. Nie odnotowano „ugięcia” linii grzbietu tj. ściętego sztychu (typ clip point – „Bowie”). W większości zachowane sztychy są spiczaste, utworzone poprzez łukowate uniesienia przedniej części ostrza do góry (por. rys.). Trzpień są wyodrębnione głównie obustronnie ostro (nr 1, 4, 6-7, 9-10, 12), rzadziej obustronnie łagodnie (nr 14) następnie obustronnie – ostro od tyłca, łagodnie od ostrza (nr 2) lub na odwrót (nr 3, 5, 11) oraz tylko jednostronnie – od tyłca łagodnie (nr 8) lub od ostrza ostro (nr 13).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. ogólna noży od 4,5 do 13,0, szer. główki od 1,0 do 2,0, grub. tyłca od 0,3 do 0,6, grub. trzpienia od 0,2 x 0,4 do 0,3 x 0,9.</p> <p>Waga: od 1,0 do 22,0 g, łącznie 185,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	14	
480	<p>(1) 373/53 (2) 414/53 (3) 543/53 (4) 700/54 (5) 742/54 (6) 951/54 (7) 982/54 (8) 1636/57 (9) 1920/61 (10) 2002/61 (11) 2735/62 (12) 3231/63 (13) 3351/63 (14) 3413/63 (15) 3693/63 (16) 4026/63 (17) 4037/63 (18) 4136/63 (19) 4213/64 (20) 4752/65 (21) 5363/66 (22) 5716/67 (23) 5798/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXII (3 szt.), war. 8₁ (nr 1), 6 – świadek (nr 6), 8, świadek (nr 7), Wyk. XXIII (2 szt.), war. 9 (nr 2), 9b,c,d (nr 3), Wyk. XXXIV (3 szt.), war. 6 (nr 4), 3g (nr 5), 6c (nr 11) Wyk. XXVI (1 szt.), war. 7 (nr 8), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 6a (nr 9), Wyk. XXIX (1 szt.), war. 6a (nr 10), Wyk. XXXI (6 szt.), war. 6 (nr 12), 6, (nr 14), 6, (nr 15), 6g₁ (nr 17), 8, świadek zach. (nr 20), Wyk. XXX (1 szt.), war. 7 (nr 13), Wyk. XXXV (2 szt.), war. 6f₅ (nr 16), 6f₆ (nr 18), Wyk. XXXII (1 szt.), war. 9 (nr 19), Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 5 (nr 21), 4a – świadek zach. (nr 22), 4b – świadek zach. (nr 23).</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowały się przeważnie główki pozbawione sztychów, same sztychy oraz przejścia główki w trzpień. Wykonano konserwacje zaledwie 4 okazów. Pozostałe są skorodowane, pokryte osadem korozyjnym i nierzadko połamane.</p> <p>Forma: stan zachowania omawianych fragmentów noży nie pozwala na określenie ich typu a nawet wielkości. Zachowało się 12 odcinków samych główki (nr 2, 5-6, 8, 10-11, 16, 18-22), potem 5 przejść tylnej części główki w trzpień (nr 3-3, 12, 14-15), następnie prawie całe główki 3 szt. (nr 1, 9, 17) oraz same szpiczaste sztychy 3 szt. (nr 7, 13, 23). Przekroje główki są trójkątne a trzpieni prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie(?), ulepszenie cieplne (nóż nr 6)</p> <p>Typ: ?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. ogólna fragmentów noży od 3,2 do 11,2, szer. główki od 0,7 do 1,9, grub. tyłca od 0,2 do 0,6, grub. trzpienia od 0,15 x 0,4 do 0,4 x 1,1.</p> <p>Waga: od 1,0 do 36,0 g, łącznie 189,1 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki badań metaloznawczych (nóż nr inw. 951/54): „Nóż ten został odkuty z miękkiego żelaza, a ostrze utwardzono przez zgrzanie twardej nakładki stalowej (rys. 21). Z jednej strony tyłca noża zaobserwowano nawęglenie raczej przypadkowe. Strefę zgrzania przedstawiono na rys. 22., a strefą przejściową na rys. 23. Ostrze posiada strukturę bajnityczną z wtrąceniami żużla (rys. 24). Mikrotwardość ostrza wynosi [...] 614 kG/mm². Nóż ten był ulepszany cieplnie. Analiza chemiczna dała następujący wynik: C-0,22%, Mn-0,09%, Si-0,03%, S-0,022%, P- 0,057%” (Z. Głowacki, 1959).</p>	23	

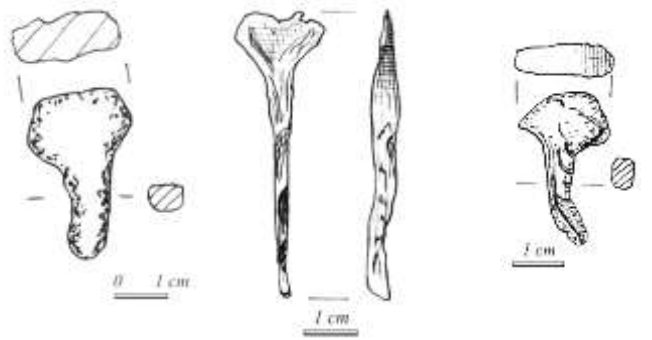
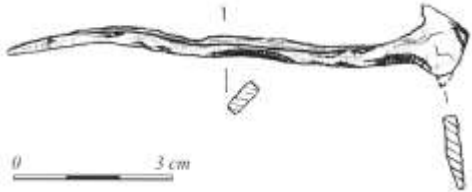
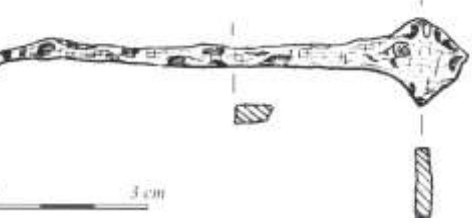
poziom osadniczy 11 – narzędzia powszechnego użytku: nożyce					
481	817/61	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXVIII, war. 6.	<p>Stan zachowania: fragment nożyc zachował się w dobrym stanie ale brakuje ok. 2/3 całości nożyc, tj. kabłąka, jednego ramienia wraz z częścią tnącą (ostrzem) oraz dużej części ostrza zachowanego ramienia.</p> <p>Forma: część dość masywnych nożyc kabłąkowych o ramieniu o przekroju kwadratowym i kawałka części tnącej o przekroju trójkątnym.</p> <p>Technika wykonania: wykute z pręta żelaznego (z jednego odcinka?).</p> <p>Typ: I, typ ramię A2, typ części tnącej prawdop. A1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. nożyc 11,0, dł. ramienia 10,6, grub. ramienia 0,5 x 0,5, dł. części tnącej 1,4, szer. części tnącej 1,9, grub. grzbietu części tnącej 0,3 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 20,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
482	5007/65	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXXI war. 8, świadek zach.	<p>Stan zachowania: zachowane w całości nożyce, silnie skorodowane. Jedno z ostrzy pęknięte pośrodku długości, drugie przy czubku. Obiekt nie konserwowany.</p> <p>Forma: średniej wielkości nożyce kabłąkowe o ramionach o przekroju najprawdopodobniej okrągłym. Kabłąk o formie zbliżonej do półkolistej ma przekrój prostokątnym.</p> <p>Technika wykonania: prawdopodobnie nożyce zostały odkute z jednego odcinka pręta o przekroju okrągłym.</p> <p>Typ: typ nożyc/kabłąka – B1, typ ramię – A1, typ ostrzy – A1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: (mierzone razem z osadem rdzy): dł. nożyc 18,7, dł. ramion 10,5, grub. ramienia (śred.) 0,8, dł. kabłąka 1,9, szer. kabłąka 4,1, grub. kabłąka 0,5 x 1,4, dł. części tnących (ostrzy) 8,2, szer. maks. części tnących 1,4, grub. grzbietu części tnących 0,4.</p> <p>Waga: ok. 60,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – narzędzia powszechnego użytku: szydła					
483	5175/66	Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXXV, war. 6f7, świadek zach.	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany, być może cały. Złamany. Pokryty grubym osadem produktów korozji. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: proste szydło dwustronne, przy czym jedno z ostrzy o przekroju prostokątnym to prawdopodobnie trzpień do osadzenia w oprawce. Drugie ostrze jest delikatniejsze i ma przekrój poprzeczny kwadratowy.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA1b, wg T. Sawickiego, 1986.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 7,1, zachow. dł. części pracujących: ok. 3,5 (trzpień, grub. 0,3 x 0,6) i 3,6 (ostrze pracujące, grub. 0,2 x 0,2), grub. trzonu (ok. 1/2 dł.) 0,4 x 0,6.</p> <p>Waga: 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

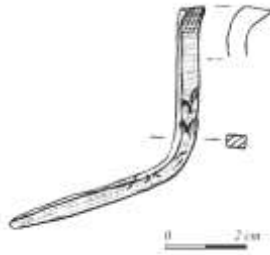
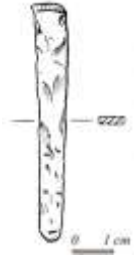

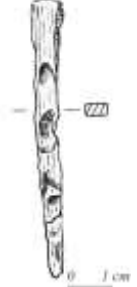
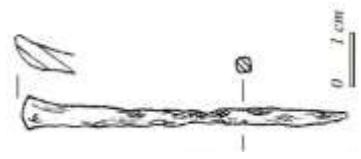
484	392c/53	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIII, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany fragment środkowej części szydła. Na powierzchni osad produktów korozji. Nie konserwowany. Pęknięty.</p> <p>Forma: zakrzywione szydło (dwustronne) o przekrojach poprzecznych kwadratowych. Zwęża się ku obu brakującym zakończeniom (ostrzom).</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB1c, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 5,4, zachow. dł. ostrzy ok. 2,5 i 2,9, grub. trzonu szydła 0,35 x 0,35.</p> <p>Waga: 4,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
485	2605/62	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 6c.</p>	<p>Stan zachowania: dość dobrze zachowana ok. połowa szydła.</p> <p>Forma: część szydła o przekroju kwadratowym. Zwęża się ku spiczastemu ostrzu.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 5,7, grub. trzonu szydła 0,25 x 0,25 (po kons.).</p> <p>Waga: 1,7g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – narzędzia powszechnego użytku: igły (fragmenty)					
486	<p>(1) 1849/61</p> <p>(2) 2025/61</p> <p>(3) 5185/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXVII, war. 6,</p> <p>(2) Wyk. XXIX, war. 6a,</p> <p>(3) Wyk. XXXV, war. 6f, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: odcinki skorodowanego cienkiego drutu, prawdopodobnie kolców igieł. Brak uszek.</p> <p>Forma: trzy proste odcinki drutu o przekrojach poprzecznych okrągłych. Lekko zwężają się ku szpiczastym zakończeniom.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie drutu, przebijanie lub zawijanie ucha.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: (1) dł. kolca zachow. 4,0, średnica kolca ok. 0,15 (po kons.), (2) dł. kolca zachow. 5,1, średnica kolca 0,2 (po kons.), (3) dł. kolca zachow. 3,2, średnica kolca 0,2 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) ok. 0,4, (2) 0,5, (3) 0,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	<p>1849/61</p> <p>2025/61</p>

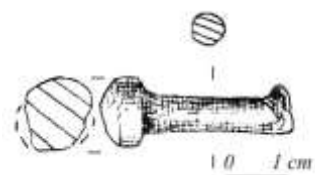
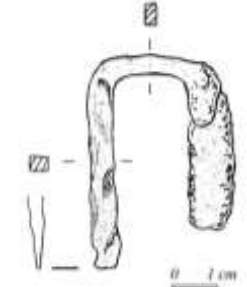
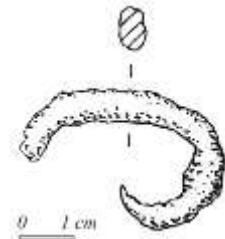
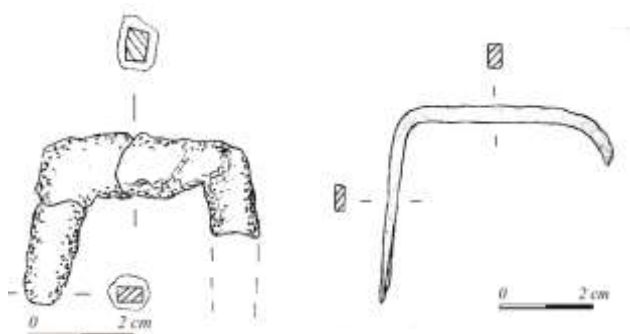
poziom osadniczy 11 – łącza konstrukcyjne: gwoździe

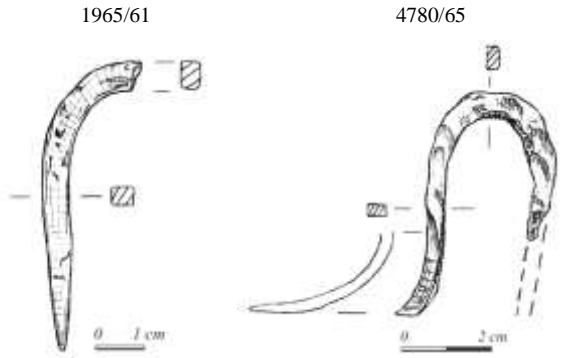
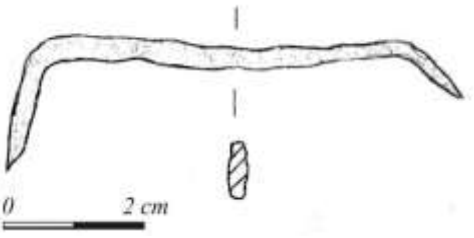
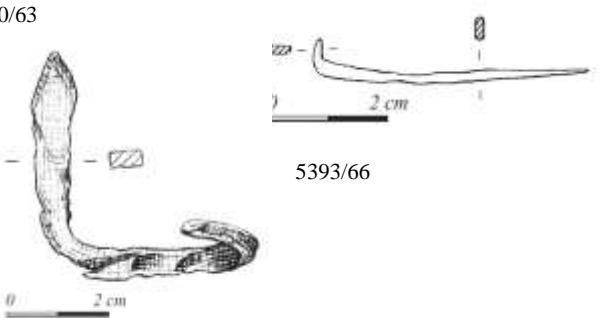
<p>487</p>	<p>(1) 1055/54 (2) 1916/61 (3) 5962/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXIV, war. 6, (2) Wyk. XXXVII, war. 6a, (3) Wyk. XXXVII, war. 4c₂, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: trzy dobrze zachowane gwoździe. Forma: główki półokrągłe, wysokie, o podstawie w formie wydłużonego prostokąta (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje prostokątne i kwadratowy (nr 2), a ostrza są szpiczaste (nr 2) i płaskie – dłutowate (nr 1). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB1-2, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. cakow. ogólna ok. 9,0, wys. główki 0,7, szer. podstawy główki 0,5 x 1,5, grub. kolca 0,25 x 0,7 (po kons.), (2) dł. ogólna 5,2, wys. główki 0,4, szer. podstawy główki 0,6 x 0,75, grub. kolca 0,35 x 0,35 (po kons.), (3) dł. zachow. ogólna 5,6, wys. główki 0,4, szer. podstawy główki 0,5 x 1,3, grub. zachow. kolca 0,25 x 0,65. Waga: (1) 10,8, (2) 3,5, (3) 8,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	<p>3</p>	<p>1055/54</p> <p>5962/67</p>
<p>488</p>	<p>(1) 819/54 (2) 2709/62 (3) 3592/63 (4) 5821/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXIV, war. 3g, (2) Wyk. XXXIV, war. 6c, (3) Wyk. XXXII, war. 8, (4) Wyk. XXXVII, war. 4d, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: cztery silnie skorodowane gwoździe bez zakończeń kolców. Dwa okazy zgięte (nr 1, 4). Obłożone grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowane. Forma: główki wysokie półkoliste w przekroju pionowym i o podstawie zbliżonej do okrągłej (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje prostokątne. Technika wykonania: kucie/formowanie Typ: IC2, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 11,2, wys. zachow. główki 2,5, szer. zachow. podstawy główki ok. 3,2, grub. zachow. kolca ok. 0,9 x 1,2, (2) dł. zachow. ogólna ok. 2,7, wys. zachow. główki 1,3, szer. zachow. podstawy główki ok. 1,7, grub. kolca 0,5 x 0,8 (rdzeń), (3) dł. zachow. ogólna 3,0, wys. główki 1,0, szer. zachow. podstawy główki ok. 1,7, grub. kolca ok. 0,55 x 1,0 (rdzeń), (4) dł. zachow. ogólna 4,5, wys. zachow. główki 0,6, szer. zachow. podstawy główki ok. 1,5, grub. zachow. kolca 0,5 x 0,7. Waga: (1) ok. 25,0, (2) 6,0, (3) 16,5, (4) 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	<p>4</p>	<p>3592/63</p> <p>5821/67</p>

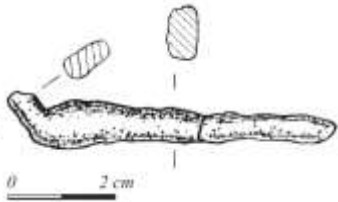
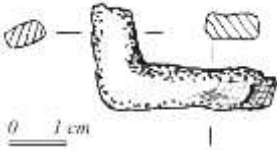
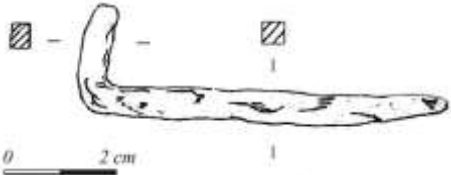
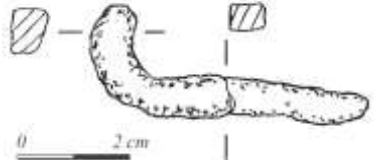
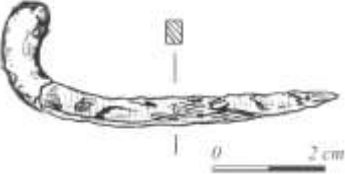
489	<p>(1) 293/53 (2) 717/54 (3) 1049/54 (4) 1790/61 (5) 1797/61 (6) 1823/61 (7) 1853/61 (8) 1897/61 (9) 1907/61 (10) 2044/61 (11) 2458/62 (12) 2737/62 (13) 2785/62 (14) 2890/62 (15) 3941/63 (16) 4439/64 (17) 4440a/64 (18) 4442a/64 (19) 4442b/64 (20) 4445a/64 (21) 4445b/64 (22) 4446/64 (23) 4478/64 (24) 4546/65 (25) 5406/66 (26) 5758/67 (27) 5927/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXII (1 szt.), war. 6 (nr 1), Wyk. XXIV (1 szt.), war. 3g (nr 2), Wyk. XXIII (1 szt.), war. 9 (nr 3), Wyk. XXVIII (4 szt.), war. 6 (nr 4-5), 6a (nr 8-9), Wyk. XXVII (2 szt.), war. 6 (nr 6-7), Wyk. XXIX (1 szt.), war. 6a (nr 10), Wyk. XXXIV (4 szt.), war. 6 (nr 11), 6c (nr 12), 6d (nr 13-14), Wyk. XXXI (9 szt.), war. 6c₂ (nr 15), 2i₆ świadek pld. (nr 16-23), 6i (nr 24), Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 5 (nr 25), 4a (nr 26), II war. pieca, świadek pld. (nr 27).</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany. Okazy względnie dobrze zachowane poddano konserwacji w liczbie 15 szt. Przeważnie brakuje im zakończeń kolców i małych fragmentów główek. Pozostałe egzemplarze, także bez zakończeń kolców, są skorodowane i obłożone osadem korozyjnym.</p> <p>Forma: główki są płaskie dość cienkie niekiedy minimalnie wypukłe oraz grubsze/wyższe, wszystkie o podstawach czworobocznych, głównie prostokątnych (odmiana B), rzadziej kwadratowych (odmiana A). Kolce mają przekroje prostokątne i tylko sporadycznie kwadratowe (nr 2, 14, 25, 27). Nieliczne zachowane ostrza kolców są spiczaste.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA-B wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. ogólna gwoździ od 1,4 do 6,6, wys. główek od 0,1 do 1,2, szer. podstawy główek od 0,5 x 0,65 do 1,4 x 2,6, grub. kolców od 0,15 x 0,25 do 0,8 x 1,0.</p> <p>Waga: od 1,2 do 15,0 g, łącznie 169,2 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	27	<p>717/54 3941/63 4440a/64</p> <p>1049/54</p> <p>2785/62 4439/64</p>
490	<p>(1) 246/53 (2) 288/53 (3) 393/53 (4) 936/54 (5) 1464/57 (6) 1898/61 (7) 1903/61 (8) 1904/61 (9) 1905/61 (10) 2624/62 (11) 2667/62 (12) 2705/62 (13) 3616/63 (14) 3631/63 (15) 3952/63 (16) 4009/63 (17) 4027/63 c.d. w kolumnie 4</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXII (3 szt.), war. 6 (nr 1-2), 8i (nr 3), Wyk. V (1 szt.) war. 8, świadek (nr 4), Wyk. XXVI (1 szt.), war. 4f (nr 5), Wyk. XXVIII (3 szt.), war. 6a (nr 6, 8-9), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 6a (nr 7), Wyk. XXXIV (2 szt.), war. 6c (nr 10), 6b, świadek pld. (nr 19), Wyk. XXX (2 szt.), war. 6b (nr 11), 6 obręb palen. (nr 12), świadek zach. (nr 21), 4e – świadek pld. (nr 22), c.d. w kolumnie 4</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany. Część gwoździ (13 szt.) jest po konserwacji i jest względnie dobrze zachowana, choć nierzadko brakuje im zakończeń kolców lub samych ostrzy kolców. Pozostałe, nie konserwowane, są obłożone grubą warstwą korozyjną i także brakuje im w większości zakończeń kolców.</p> <p>Forma: główki płaskie, rzadziej nieznacznie wypukłe, o podstawach okrągłych (przekrój poziomy). Kolce mają przeważnie przekroje prostokątne, rzadziej kwadratowe (nr 1, 6, 11, 14, 17) i okrągłe (nr 8-9, 16). Zachowały się tylko 3 ostrza (nr 4, 7, 14), które reprezentują formę szpiczastą.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIC 1-3, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. ogólna od 0,8 do 6,5, wys. główek od 0,2 do 1,5, szer. podstawy główek (śred.) od 1,0 do 1,7, grub. kolców od 0,3 x 0,3 (odrzwiewione).</p> <p>Waga: od 1,0 do 20,0 g, łącznie: 114,4 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. c.d. kolumny 2 (18) 4440b/64, (19) 4812/65, (20) 5401/66, (21) 3718/67, (22) 5939/67 c.d. kolumny 3 Wyk. XXXI (6 szt.), war. 6₁₋₂ (nr 13-14), 6c₂ (nr 15), 6b (nr 16-17), 2i₆ – świadek pld. (nr 18) Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 5 (nr 20), 4a.</p>	22	<p>936/54 1903/61 1904/61 2624/62 3631/63</p>

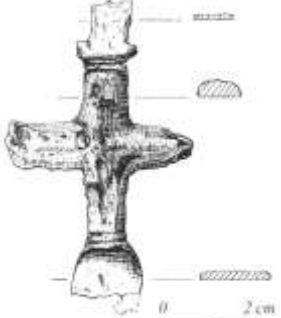
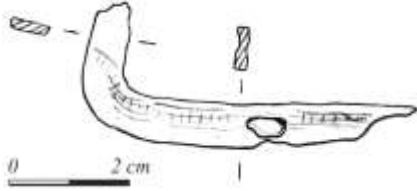
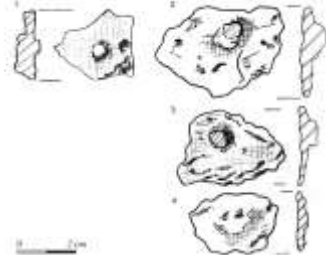
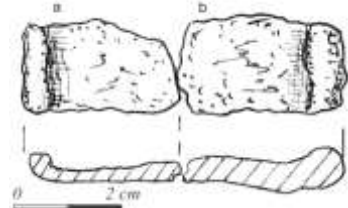
491	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXII, war. 6, 907/54</p> <p>(2) Wyk. XXIIIa, war. 8, 1061/54</p> <p>(3) Wyk. XXXI, war. 6b, 4006/63</p> <p>(4) Wyk. XXXI, war. 6i, świadek zach. 4584/65</p>	<p>Stan zachowania: cztery gwoździe w przeciętnym stanie zachowania bez zakończeń kolców. Okazy nr 2-3 są po konserwacji, pozostałe dwa są obłożone osadem korozyjnym.</p> <p>Forma: główki wysokie trapezowate w przekroju pionowym i o podstawie zbliżonej do wydłużonego prostokąta. Kolce mają przekroje poprzeczne prostokątne. Okazy nr 1 i 4 mogły służyć jako podkowiaki, choć są dość masywne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIB2, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 3,2, wys. główki 0,8, szer. podstawy główki 0,6 x 1,4, grub. kolca 0,3 x 0,5, (2) dł. zachow. ogólna 3,3, wys. główki 0,5, szer. podstawy główki 0,7 x 0,9, grub. zachow. kolca 0,15 x 0,55 (po kons.), (3) dł. zachow. ogólna 5,6, wys. główki 1,2, szer. (?) podstawy główki 0,2 x 1,6, grub. zachow. kolca 0,2 x 0,4 (po kons.), (4) dł. zachow. ogólna 3,7, wys. (?) główki 1,1, szer. podstawy główki 0,6 x 1,9, grub. zachow. kolca 0,3 x 0,5.</p> <p>Waga: (1) 6,0, (2) 3,2, (3) 4,5, (4) 5,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	<p>907/54 4006/63 4584/65</p>
492	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) 311/53 (2) 493/53 (3) 542a/53 (4) 1568/57 (5) 1926/61 (6) 1969/61 (7) 2059/61 (8) 2599/62 (9) 4065/63 (10) 4656/65 (11) 4663/65 (12) 5383/65</p> <p>Wyk. XXIII (3 szt.), war. 6 (nr 1), 9(?) spalen. (nr 2), 9b-d (nr 3), Wyk. XXVI (1 szt.), war. 6 (nr 4), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 6a (nr 5), Wyk. XXIX (2 szt.), war. 6, 6a (nr 6-7), Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 6c (nr 8), Wyk. XXXI (3 szt.), war. 6g₁ (nr 9), 6i_a (nr 10-11), Wyk. XXXVII (1 szt.), war. 5 (nr 12)</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany. Część gwoździ (6 szt.) jest po konserwacji i jest względnie dobrze zachowana, choć w większości brakuje im zakończeń kolców. Pozostałe, nie konserwowane, są obłożone grubą warstwą korozyjną i także brakuje im sporych odcinków zakończeń kolców.</p> <p>Forma: główki wysokie, trójkątne (przekrój pionowy) o podstawach w formie wydłużonych prostokątów (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje prostokątne, a tylko w jednym przypadku przekrój jest romboidalny (nr 11). Zachował się jeden gwóźdź zaopatrzony w szpiczaste ostrze (nr 9).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IVB2, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. ogólna zachow. od 1,8 do 9,8, wys. główek od 0,5 do 1,6, szer. podstawy główki od 0,2 x 1,4 do 0,7 x 2,3, grub. kolców od 0,2 x 0,4 do 0,45 x 0,6.</p> <p>Waga: od 3,5 do 18,0 g, łącznie: 89,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	12	<p>4065/63</p> <p>4656/65</p>

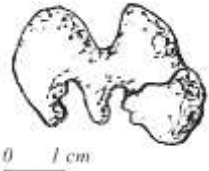
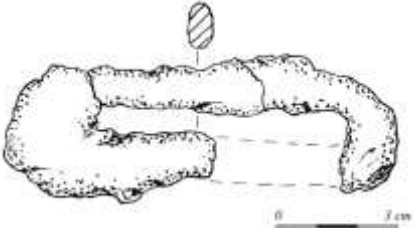
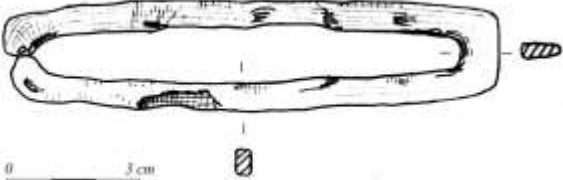
poziom osadniczy 11 – łącza konstrukcyjne: sztabki gwoździowate					
493	(1) 836/54 (2) 1980/61 (3) 2017/61 (4) 2053/61 (5) 2056/61 (6) 2220/62 (7) 2731/62 (8) 4064/63 (9) 4067/63 (10) 4441/64	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXIV (1 szt.), war. 6 (nr 1), Wyk. XXIX (4 szt.), war. 6 (nr 2) i 6a (nr 3-5), Wyk. XXX (2 szt.), war. 6 (nr 6), 6c (nr 7), Wyk. XXXI (2 szt.), war. 6g ₁ (nr 8), 2i ₆ świadek płd. (nr 10), Wyk. XXXV (1 szt.), war. 6f ₅ (nr 9) przy palen. 2a.	Stan zachowania: dobrze zachowane sztabki gwoździowate. Ostrza odłamane. Forma: część sztabek jest prosta, a część (5 szt., nr 2053, 2056, 2220, 2731, 4067) jest w różny sposób zagięta, np. pod kątem prostym - 2 szt., rozwartym - 1 szt., lekko łukowato wygięte - 2 szt. Wszystkie mają przekroje poprzeczne prostokątne i zwiężają ku ostrzom, które są przeważnie szpiczaste, rzadziej płaskie półokrągłe (nr 4064), dłutowate (nr 2056), czy trójkątne (nr 1980). Wszystkie zostały odcięte w szerokości. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA, typy ostrzy 1-4, wg T. Sawickiego. Wymiary wspólne dla 10 szt.: przedział długości dla okazów zachow. w całości: 5,0-7,8, przedział grubości kolców (ok. ½ dł.) 0,15-0,3 i szerokości 0,5-0,9. Waga: łączna 57,7 g w przedziale 3,5-9,0 g (przeciętna waga ok. 6 g). Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	10	2220/62 4064/63
494	(1) 954/54 (2) 4017/54 (3) 4768/65	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. (1) Wyk. XXIIIa, war. 8, świadek, (2) Wyk. XXXI, war. 6g, (3) Wyk. XXIX, war. 6a, świadek płd.	Stan zachowania: skorodowane trzy sztabki gwoździowate z ubytkami powierzchni. Dwa zachowane w całości, jednak same ostrza są uszkodzone. Trzeci okaz to górna część sztabki. Forma: podobne do siebie sztabki o przekroju prostokątnym (odcięte w szerokości) zwiężające się dwustronnie w kierunku ostrzy, które mogły być płaskie (np. półokrągłe). Jedna z nich jest haczykowato zagięta (nr 2). Nr 1 jest zachowany w formie górnej części. Wszystkie te sztabki odcięte w szerokości. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 2,5, 6,6, grub. kolca 0,3 x 0,5 (po kons.), (2) dł. 8,2, grub. kolca 0,2 x 0,5 (po kons.), (3) dł. 6,7, grub. 0,3 x 0,5 (po kons.). Waga: (1) 2,7, (2) 12,0, (3) 4,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	4017/63 4768/65
495	(1) 1081/55 (2) 5157b/66	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. (1) Wyk. XXIIIa, war. 6 – konstrukcja gliniano-kamienna w ciemnej ziemi, (2) Wyk. XXXV, war. 6f ₆ .	Stan zachowania: sztabki gwoździowate z ubytkami powierzchni. Forma: dwie podobne do siebie sztabki delikatnej budowy o przekroju poprzecznym kwadratowym. Równomiernie zwiężają się ku szpiczastym ostrzom. Odcięte w jednym boku. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIA, typ ostrzy 1, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. 6,6, grub. kolca 0,3 x 0,3 (po kons.), (2) dł. 6,2, grub. kolca 0,3 x 0,3 (po kons.). Waga: (1) 3,0, (2) 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	5157b/66

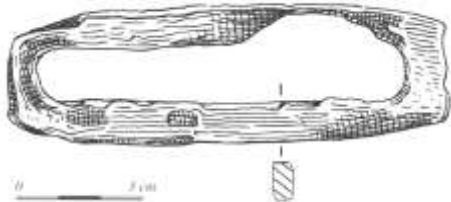

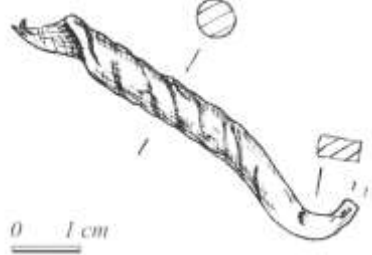
poziom osadniczy 11 – łącza konstrukcyjne: nit					
496	2827/62	Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXXV, war. 6f.	Stan zachowania: brak nakładki i małego fragmentu główki. Forma: główka owalna, wysoka (silnie wypukła), kołec ma przekrój owalny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ID1, wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. 3,4, wys. główki 0,65, szer. główki 1,1 x 1,2, grub. kołca 0,6 x 0,7 Waga: 12,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 11 – łącza konstrukcyjne: skoble					
497	4678/65	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXXI, war. 6j.	Stan zachowania: brak zakończenia jednego z ramion. Częściowo obłożony rdzą. Forma: mały skobel o prostej podstawie prostych i prostych, równoległych do siebie ramionach. Przekroje poprzeczne są prostokątne ustawione zmiennie: podstawa – pionowy, ramiona – poziome. Zachowane ostrze jest płaskie – dłutowate. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB1b, wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. skobla 4,4, szer. podstawy 2,6, grub. podstawy 0,3 x 0,4, grub. ramienia 0,3 x 0,5, rozpiętość wewnętrzna ramion 1,6 (po kons.) Waga: 9,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań	1	
498	3373/63	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXXI, war. 6j.	Stan zachowania: skorodowany. Nie konserwowany. Forma: rodzaj skobla/klamry ciesielskiej(?). Podstawa wypukła, ramiona półokrągło wgięte do środka. Ostrza szpiczaste. Przekroje prostokątne ustawione pionowo. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB2b, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. podstawy 3,6, grub. zachow. podstawy 0,5 x 0,7, dł. ramion 3,8, grub. zachow. ramion 0,35 x 0,5. Waga: 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
499	(1) 932/54 (2) 1942/61 (3) 1943/61 (4) 4142/63	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. (1) Wyk. XXIV, war. 9, (2-3) Wyk. XXIX, war. 6, (4) Wyk. XXXV, war. 6f.	Stan zachowania: podobne ubytki – odłamane jedno z ramion i brak dolnej części (ostrza) drugiego ramienia. Niektóre złamane. Większość pokryta rdzą. Forma: skoble mają proste podstawy i rozgięte ramiona. Przekroje są prostokątne ustawione poziomo (nr 1-3) i pionowo (nr 4). Technika wykonania: kucie/formowanie . Typ: IB3b, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) wys. zachow. skobla 3,3, szer. zachow. podstawy 3,8, grub. podstawy 0,35 x 0,65, grub. ramienia 0,35 x 0,6 (rdzenie), (2) wys. zachow. skobla 2,7, szer. zachow. podstawy 4,3, grub. podstawy 0,3 x 0,5, grub. ramienia 0,2 x 0,5 (rdzenie), (3) wys. zachow. (?) skobla 4,4, szer. zachow. podstawy 4,2, grub. zachow. podstawy 0,5 x 0,8, grub. zachow. ramienia 0,4 x 0,6, (4) wys. (?) skobla 4,2, szer. podstawy 4,3, grub. podstawy 0,25 x 0,4, grub. ramienia 0,15 x 0,5 (po kons.). Waga: (1) 10,0, (2) ok. 3,0, (3) ok. 5,0, (4) 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	939/54 4142/63

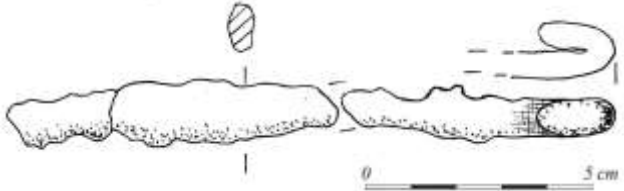
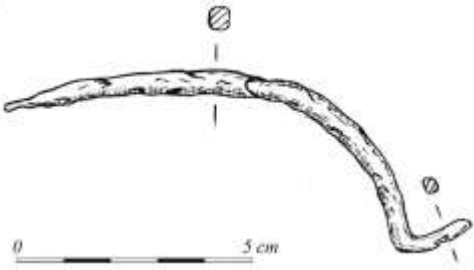
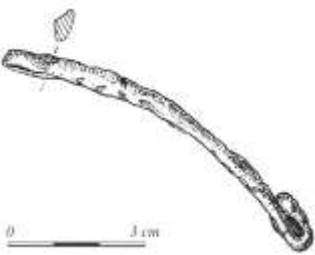
500	<p>(1) 446/53 (2) 664/54 (3) 955/54 (4) 1895/61 (5) 1965/61 (6) 2452/62 (7) 2566/62 (8) 3987/63 (9) 4032/63 (10) 4434/64 (11) 4780/65</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIII (1 szt.), war. 9a (?) (nr 1), Wyk. XXIIIa (1 szt.), war. 8 (nr 3), Wyk. XXIV (1 szt.), war. 6 (nr 2), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 8 (nr 5), Wyk. XXVIII (1 szt.), war. 6a, Wyk. XXXI (1 szt.), war. 6c: (nr 8), Wyk. XXXIV (4 szt.), war. 6 (nr 6), 6a (nr 7), 61, świadek pld. (nr 10), 6b, świadek pld. (nr 11), Wyk. XXXV (1 szt.), war. 6fs (nr 9).</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany, od okazów zachowanych fragmentarycznie (ok. ½ całości) po egzemplarze po konserwacji, tj. prawie całe (2 szt.) oraz dobrze zachowane fragmenty skobli (również ok. ½ całości).</p> <p>Forma: jedenaście b. małych, małych i średnich skobli podstawie wypukłej i o przekrojach poprzecznych (podstawa i ramiona) prostokątnych ustawionych poziomo, sporadycznie pionowo. Ich ramiona są proste i równoległe względem siebie. Nieliczne zachowane ostrza ramion są płaskie.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB 1b, wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: wys. skobli 6,8 i 6,2 (2 szt.), dł. zachow. skobli od 2,0 do 6,2, szer. podstaw 1,8 do 3,7, grub. podstaw odrzwionych od 0,35 do 0,5 do 0,4 x 0,8, grub. podstaw zachow. od 0,3 x 0,5 do 1,0 x 1,2, grub. ramion odrzwionych od 0,25 x 0,4 do 0,4 x 0,8, grub. ramion zachow. od 0,3 x 0,5 do 0,5 x 0,6.</p> <p>Waga: w przedziale od 3,2 do 12,0 g, łącznie 83,1 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	11	
poziom osadniczy 11 – łącza konstrukcyjne: kłamra ciesielska					
501	1816/61	<p>Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXVIII, war. 6a.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowana kłamra ciesielska.</p> <p>Forma: kłamra ciesielska o prostej podstawie i rozgiętych na ramionach, które zewężają się dwustronnie ku brakującym ostrzom. Przekroje podstawy i ramion są prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: szer. podstawy 5,1, wys. kłamry z ramionami zachow. 1,7, grub. podstawy 0,15 x 0,7, grub. ramion 0,25 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 5,8 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – łącza konstrukcyjne: haki					
502	<p>(1) 765/54 (2) 1821/61 (3) 2046/61 (4) 2863/62 (5) 4038/63 (6) 4080/63 (7) 5350/66 (8) 5393/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIV (1szt.) war. 3g, Wyk. XXVII (1 szt.), war. 6, Wyk. XXIX (1 szt.), war. 6a, Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 6d, Wyk. XXXI (1 szt.), war. 6g1, Wyk. XXXV (1 szt.), War. 6fs, Wyk. XXXVII (2 szt.), war. 5.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane haków żelaznych. Wszystkie mają ubytki ramion i zakończeń (ostrzy) trzpieni. Jeden z okazów (5393/66) ma silnie zgięty trzpień i wysokie ramię – być może został wykonany z gwoździa/sztabki gwoździowanej. Konserwacji poddano trzy okazy (2046/61, 4089/63, 5393/66).</p> <p>Forma: są to haki małe i średnie, o ramieniu ustawionym względem trzpienia pod kątem prostym. Przekroje ramion są prostokątne, w większości ustawione poziomo. Trzpień równomiernie zewężają się w stronę ostrza.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB, wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. zachow. od 1,9 do 6,8, grub. trzpieni od 0,25 x 0,4 do 0,3 x 0,5 (po kons.), grub. ramion od 0,15 x 0,65 do 0,3 x 0,7 (po kons.), a okazy niekonserwowane odpowiednio: od 0,5 x 0,35 x 0,6 oraz od 0,4 x 0,7 do 0,5 x 0,9, wys. zachow. ramion 1,6-1,8.</p> <p>Waga: 1,5-8,0 g, łącznie: 42,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	8	

503	(1) 1970/61 (2) 2012/61	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. (1) Wyk. XXIX, war. 6, (2) Wyk. XXIX, war. 6a.	Stan zachowania: dwa skorodowane, niekonserwowane haki żelazne. Ubytki zakończeń trzpieni-ostrzy, częściowe ubytki ramion. Jeden hak złamany. Forma: niewielkie haki o ramieniu ustawionym względem trzpienia pod kątem rozwartym. Przekroje ramion są prostokątne, w większości ustawione poziomo. Trzpień równomiernie zwężają się w stronę brakujących ostrzy. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIIB, wg. T. Sawickiego. Wymiary zachowane: (1) dł. 6,3, grub. trzpienia 0,5 x 0,8, wys. ramienia 1,0, grub. ramienia 0,4 x 0,9, (2) dł. 3,2, grub. trzpienia 0,7 x 1,0, wys. ramienia 1,9, grub. ramienia 0,5 x 0,7. Waga: (1) 8,0, (2) 11,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	1970/61 2012/61
504	5391/66	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXXVII, war. 5.	Stan zachowania: zachowany w całości. Forma: hak o ramieniu ustawionym względem trzpienia pod kątem ostrym. Przekroje ramion są czworoboczne (ramię – prostokątny, trzpień – kwadratowy) Trzpień równomiernie zwęża się w stronę płaskiego ostrza. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IVB, wg. T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. 6,3, grub. trzpienia 0,5 x 0,8, wys. ramienia 1,0, grub. ramienia 0,4 x 0,9 (po kons.). Waga: 10,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
505	(1) 756/54 (2) 1864/61 (3) 2016/61 (4) 2463/62 (5) 5931/67	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. (1) Wyk. XXIV, war. 6g, (2) Wyk. XXVII, war. 6, (3) Wyk. XXIX, war. 6a, (4) Wyk. XXXIV, war. 6, (5) Wyk. XXXV, war. IX warstewka pieca, świadek płd.	Stan zachowania: pięć skorodowanych haków. Niektóre są złamane. Nie konserwowane. Często występują braki lub uszkodzenia końcówek trzpieni (ostrzy). Forma: niewielkie haki mają ramiona uformowane silnie łukowato lub wręcz półokrągło. Przekroje ramion i trzpieni są prostokątne. W jednym wypadku ramię małego haka jest silnie poszerzone (nr 2463/62). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: VB, wg. T. Sawickiego. Wymiary : (1) dł. zachow. 4,6, grub. zachow. trzpienia 0,5 x 1,0, wys. ramienia 3,2, grub. ramienia zachow. 0,4 x 0,8, (2) dł. zachow. 5,0, grub. zachow. trzpienia 0,4 x 0,6, wys. ramienia 2,0, grub. zachow. ramienia 0,4 x 0,6, (3) dł. zachow. 6,2, grub. zachow. trzpienia 0,5 x 0,5, wys. ramienia 2,1, grub. zachow. ramienia 0,4 x 0,6, (4) dł. zachow. 2,5, grub. zachow. trzpienia zachow. 0,4 x 0,5, wys. ramienia 2,4, grub. ramienia zachow. 0,7 x 1,0, (5) dł. zachow. 4,8, grub. zachow. trzpienia zachow. 0,6 x 0,8, wys. zachow. (?) ramienia 1,2, grub. zachow. ramienia 0,5 x 0,7. Waga: (1) 8,0, (2) 6,0, (3) 3,3, (4) 4,0, (5) 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	5	1864/61 2016/61

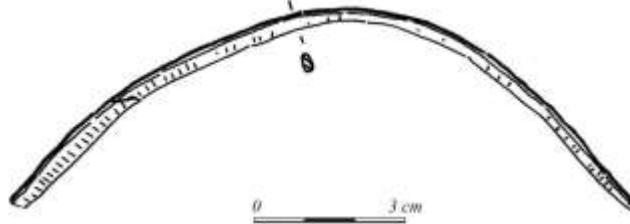
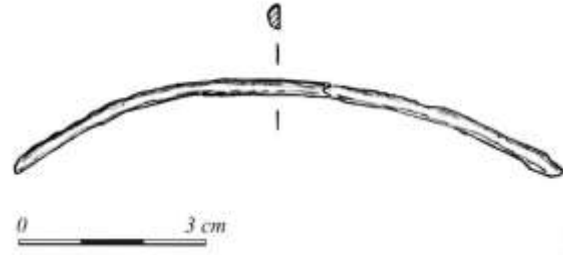
poziom osadniczy 11 – łącza konstrukcyjne: okucia					
506	5352/66	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII war. V – sonda przy profilu wsch.</p>	<p>Stan zachowania: fragment prawdopodobnie okucia żelaznego Na powierzchni drobne wżery korozyjne i resztki otworów na małe gwoździe.</p> <p>Forma: część okucia w kształcie krzyża z dwoma spłączonymi końcówkami, w których widnieją pozostałości otworów na gwoździe. Miejsca spłaszczone są podkreślone ozdobnym podwójnym żłobkowaniem. Ramiona poziome też być może są odłamane (tu nie ma pewności). Prz(ekroje poprzeczne ramion są półokrągłe co przypomina obręcze naczyń klepkowych.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IVA wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. 6,3, szer. zachow. 4,0, grub ramion całkow. 0,6.</p> <p>Waga: 12,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
507	4063/63	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 6g₁.</p>	<p>Stan zachowania: fragment prawdopodobnie okucia żelaznego. Na powierzchni drobne wżery korozyjne i otwór (przerdzewiały?).</p> <p>Forma: niewielki fragment płaskownika uformowany na wzór haka, o przekroju poprzecznym prostokątnym, z otworem (na gwoździ?).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. płaskownika 6,8, szer. 0,65, grub. 0,2, światło otworu 0,35 x 0,6 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
508	4437/64	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 6₁, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: cztery fragmenty okucia żelaznego z blachy żelaznej i gwoździami w trzech z nich.. Skorodowane, pokryte warstwą produktów korozji.</p> <p>Forma: niewielkie kawałki płaskiej blachy żelaznej z gwoździami (resztki główek) tkwiących w trzech fragmentach.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA2, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: szer. fragmentów od 2,3 x 2,6 do 3,0 x 4,3, grub. blachy zachow. 0,2 - 0,3, szer. zachow. główek gwoździ od 0,5 x 0,5 do 0,8 x 1,2.</p> <p>Waga: 9,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
509	5162/66	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXX, war. 6f₆, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: fragment prawdopodobnie okucia żelaznego. Silnie skorodowane. Pokryte warstwą produktów korozji. Złamane. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: płaska taśma żelazna o podgiętych pod kątem prostym zakończeniach.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. taśmy 6,0, szer. zachow. taśmy 1,7, grub. zachow. 0,3-0,6, wys. zagięć ok. 0,5.</p> <p>Waga: 9,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

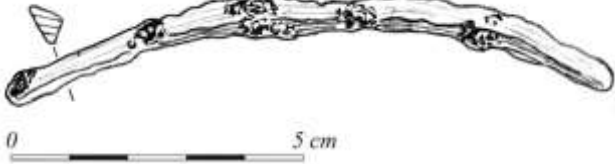
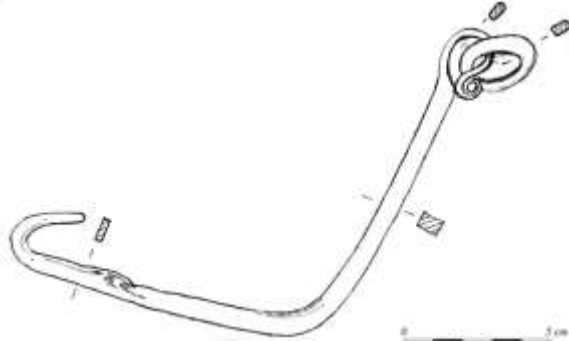
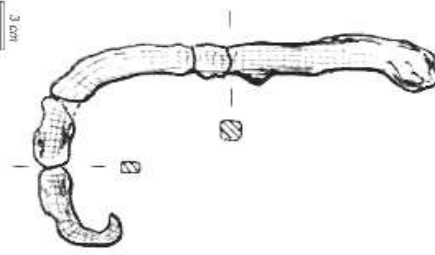
510	270862	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXX, war. 6c.</p>	<p>Stan zachowania: fragment prawdopodobnie ozdobnego okucia żelaznego. Silnie skorodowane. Pokryte warstwą produktów korozji. Pęknięte. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: fragment płaskiego okucia ozdobnego w formie litery „M”.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IV A1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: szer. zachow. 2,0 x 3,0, grub. zachow. 0,5 x 0,6.</p> <p>Waga: ok. 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: krzesiwa					
511	539/53	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIII, war. 9₂.</p>	<p>Stan zachowania: silna korozja. Połamany. Brak fragmentu jednego z boków ramki.</p> <p>Forma: jest to prawdopodobnie pozostałość krzesiwa ramkowego (ogniwkowego).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: IC1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ogólna 10,2, szer. 2,9, grub. pręta ramki 0,6 x 1,0, światło szczeliny ok. 0,7 x 6,2.</p> <p>Waga: 33,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (3 fragm.)	
512	652/54	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIV, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: całe. Po konserwacji.</p> <p>Forma: krzesiwo ramkowe (ogniwkowe). Ramka ma przekroje prostokątne. Ramka nie jest trwale zamknięta – widoczne łączenie na styk na krótkim boku ramki.</p> <p>Technika wykonania: kucie, zgrzewanie z nakładką stalową, formowanie, hartowanie. Wykonany z jednego odcinka pręta.</p> <p>Typ: IC1, wg T. Sawickiego..</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 10,9, szer. krzesiwa 2,4, grub. pręta ramki 0,3 x 0,6, światło szczeliny 1,2 x 9,4.</p> <p>Waga: 27,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej: „Krzesiwo zostało odkute z miękkiego żelaza, a część pracująca utwardzona poprzez zgrzanie twardej nakładki stalowej (ryc. 62). Strefę zgrzania przedstawiono na ryc. 63, a strukturę nakładki stalowej na ryc. 64. Nakładka posiada strukturę martenzytyczną z nielicznymi polami troostytu. Mikrotwardość części stalowej wynosi 682 KG/mm². Krzesiwo to było hartowane, dzięki czemu uzyskało znaczną twardość o odporność na ścieranie części pracującej.” (Z. Głowacki, 1959).</p>	1	

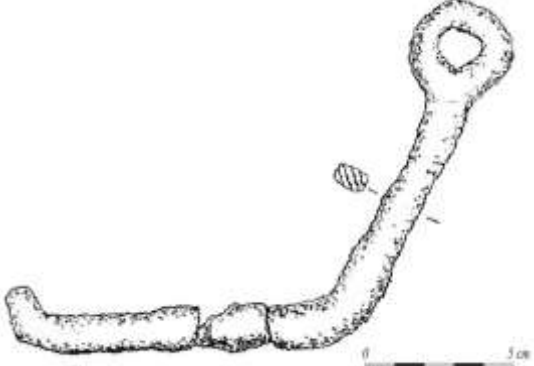
513	1785/61	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXVIII, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: dobry, całe, duży ubytek jednego z boków .</p> <p>Forma: krzesiwo ramkowe (ogniwkowe). Ramka ma przekroje zbliżone do prostokątnych. Ramka jest trwale zamknięta.</p> <p>Technika wykonania: kucie, zgrzewanie, formowanie, hartowanie(?). Wykonany z jednego odcinka pręta.</p> <p>Typ: IC1, wg T. Sawickiego..</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 10,9, szer. krzesiwa 2,4, grub. pręta ramki 0,5 x 0,8 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 25,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
514	2482/62	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXX, war. 6a.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane, całe, drobny ubytek ramki. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: krzesiwo ramkowe (ogniwkowe). Ramka ma przekroje prostokątne. Ramka nie jest trwale zamknięta (krótszy bok).</p> <p>Technika wykonania: kucie, zgrzewanie, formowanie, hartowanie(?). Wykonany z jednego odcinka pręta.</p> <p>Typ: IC1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 12,0, szer. krzesiwa 3,7, grub. pręta ramki 0,5 x 1,0</p> <p>Waga: ok. 35,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: kabłąki od wiader					
515	4685/65	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 6, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: fragment kabłąka zaopatrzonego w haczyk.</p> <p>Forma: lekko łukowato wygięta dolna część kabłąka wykonana z pręta o przekroju czworobocznym spiralnie skręconego wzdłuż osi podłużnej (tordowanie). Sam haczyk jest gładki i ma przekrój prostokątny, a jego zakończenie jest odłamane.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: kabłąk IA1, haczyk IA3, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: ogólna dł. zachow. 6,0, grub. kabłąka 0,6, szer. haczyka zachow. 1,0, wys. haczyka zachow. 1,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 9,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

516	5699/67	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk.: XXXVII, war. 4a, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany fragment ramienia kabłąka zaopatrzonego w haczyk. Połamany. Nie konserwowany. Pokryty osadem produktów korozji.</p> <p>Forma: lekko łukowato wygięta część kabłąka wykonanego z pręta o przekroju prostokątnym. Dolny odcinek ramienia kabłąka zaopatrzonego w silnie zgięty haczyk o przekroju prostokątnym.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: kabłąk IIC, haczyk IA3, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ok. 13,3, grub. zachow. kabłąka 0,4 x 0,7, szer. haczyka 1,3, wys. haczyka 1,7, grub. zachow. haczyka 0,4 x 0,7.</p> <p>Waga: 16,7 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
517	2042/61	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk.: XXIX, war. 6a.</p>	<p>Stan zachowania: ok. 1/2 kabłąka delikatnej budowy z zachowanym haczykiem.</p> <p>Forma: łukowato wygięty dolny odcinek ramienia kabłąka zaopatrzonego w haczyk na ucho. Przekrój poprzeczny kabłąka jest kwadratowy. Kabłąk nie stanowi zapewne połowy okręgu tylko 1/3 a więc nie jest wysoki.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: kabłąk IIB, haczyk IIA1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 9,3, grub. pręta kabłąka 0,35 x 0,35, wys. haczyka 0,7, szer. haczyka 1,4, grub. haczyka 0,2 x 0,2 (po kons.).</p> <p>Waga: 4,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
518	4075/63	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk.: XXXI, war. 6g1.</p>	<p>Stan zachowania: ok. połowy skorodowanego kabłąka. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: łukowaty fragment kabłąka z pręta o przekroju trójkątnym. Kabłąk zwęża się lekko ku haczykowi, uzyskując przekrój czworoboczny i jest silnie zagięty.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie</p> <p>Typ: kabłąk IID, haczyk IA3, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: długość ogólna zachow. 10,4, grub. kabłąka 0,5 x 0,8, wys. zachow. haczyka 1,6, szer. haczyka 0,8, grub. pręta haczyka 0,35 x 0,6.</p> <p>Waga: 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

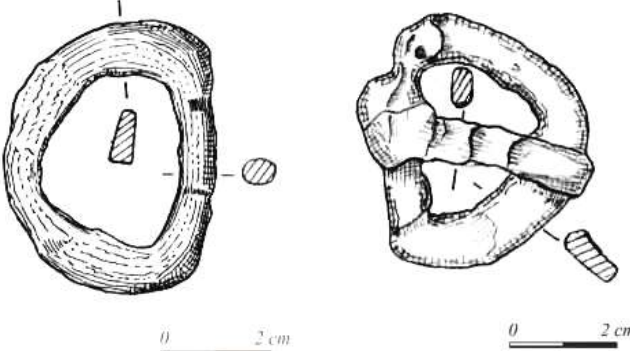
poziom osadniczy 11 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: fragmenty obręczy naczyń klepkowych

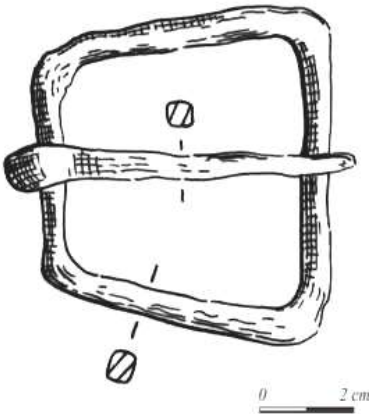

519	<p>(1) 710/54 (2) 1569/57 (3) 1952/61 (4) 5168/66 (5) 5169/66 (6) 5172/66 (7) 5174/66 (8) 5176/66 (9) 5182/66 (10) 5183/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXIV, war. 3g. (2) Wyk. XXVI, war. 6, (3) Wyk. XXVII, war. 8, (4) Wyk. XXXV, war. 6f₇, (5) Wyk. XXXV, war. 6f₇, (6) Wyk. XXXV, war. 6f₇, (7) Wyk. XXXV, war. 6f₇, (8) Wyk. XXXV, war. 6f₇, (9) Wyk. XXXV, war. 6f₇, (10) Wyk. XXXV, war. 6f₇.</p>	<p>Stan zachowania: 10 różnych fragmentów obręczy różnej długości. Najdłuższy składa się z 12 kawałków o długości 67 cm (nr 5). Skorodowane, połamane, zdeformowane. Konserwacji poddano 5 okazów (nr 1-4, 10) pozostałe 5 szt. nie konserwowano.</p> <p>Forma: wygięte lekko łukowato krótkie lub nieco dłuższe odcinki obręczy o przekroju poprzecznym prostokątnym. Są okazy delikatniejszej konstrukcji jak i te masywniejsze. (por. wymiary). Ze względu na stan zachowania nie można odtworzyć średnic obręczy.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: , IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 3,8, grub. 0,15 x 0,55 (po kons.), (2) dł. zachow. 4,2, grub. ok. 0,3 x 0,7 (po kons.), (3) dł. zachow. 3,8, grub. 0,2 x 0,45 (po kons.), (4) dł. zachow. 14,6, grub. 0,15 x 0,4 (po kons.), (5) dł. zachow. łączna (10 fragm.) 67,0, grub. zachow. 0,45 x 1,0, uwaga: ta obręcz może stanowić uzupełnienie obręczy nr 6-7 i 9, (6) dł. zachow. 7,1, grub. zachow. 0,5 x 0,9, (7) dł. zachow. 5,2, grub. zachow. 0,45 x 0,9, (8) dł. zachow. 13,2, grub. zachow. 0,4 x 1,4, (9) dł. zachow. 10,0, grub. zachow. 0,45 x 1,0, (10) dł. zachow. 5,1, grub. 0,2 x 0,4 po kons.</p> <p>Waga: (1) 1,5, (2) 3,7, (3) 1,5, (4) 5,0, (5) 97,0, (6) 8,0, (7) 7,0, (8) 18,0, (9) 15,0, (10) 2,0 g, łącznie 158,7 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metalograficznej: obręcz nr inw. 5163/66. „Okucie wiadra odkuto z miękkiego żelaza zgrzewanego z mniejszych kawałków C. i wykazującego ślady jednostronnego, zapewne przypadkowego nawęglania. (fot. nr 14). Materiał okucia posiada strukturę ferrytyczną o ziarnie nierównomiernie wielkości z bardzo licznymi drobnymi wtrąceniami żużla i z pojedynczymi bardzo dużymi wtrąceniami żużla (fot. nr 15). Mikrotrwardzość okucia wynosi 161 kG/mm². Fragment nawęglony posiada strukturę perlityczną o ziarnie średniej wielkości i z niewielkimi ilościami ferrytu na granicach ziaren perlitu (fot. nr 16). Mikrotrwardzość tego fragmentu wynosi 210 kG/mm² (Z. Głowacki, 1972).</p>	10	 <p>5168/66</p>
520	<p>(1) 1950/61 (2) 4139/63 (3) 5157a/66 (4) 5160/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXIX, war. 6, (2) Wyk. XXXV, war. 6f₆, (3) Wyk. XXXV, war. 6f₆, świad. zach. (4) Wyk. XXXV, war. 6f₆, świad. zach.</p>	<p>Stan zachowania: 4 różne fragmenty obręczy. Trzy z nich mają długości zachowane od 7,6 do 10,2 cm, a jeden zaledwie 2,5 cm. .</p> <p>Forma: wygięte lekko łukowato odcinki prawdopodobnie obręczy (np. od cebrzyków) o przekroju poprzecznym jednostronnie wypukłym („półokrągłym”). Są to wszystkie okazy delikatniej konstrukcji (por. wymiary). Dla trzech egzemplarzy udało się odtworzyć średnice i wynoszą one: (2) 12,7 cm, (3) ok. 15 cm i (4) ok. 22 cm. Trzy okazy (nr 2-4) wykazują duże podobieństwo do siebie i mogą pochodzić od jednego cebrzyka.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: , IIA, wg T. Sawickiego..</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 2,5, grub. zachow. 0,3 x 1,0, (2) dł. zachow. 10,2, grub. 0,25 x 0,35, śred. 12,7 (po kons.), (3) dł. zachow. 7,6, grub. 0,2 x 0,4, śred. ok. 15 (po kons.), (4) dł. zachow. 9,0, grub. 0,2 x 0,4, śred. ok. 22,0.</p> <p>Waga: (1) 1,0, (2) 3,0, (3) 2,0, (4) 4,0 g, łącznie 10 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	 <p>4139/63</p>

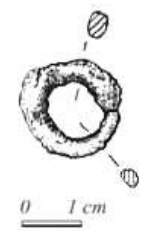
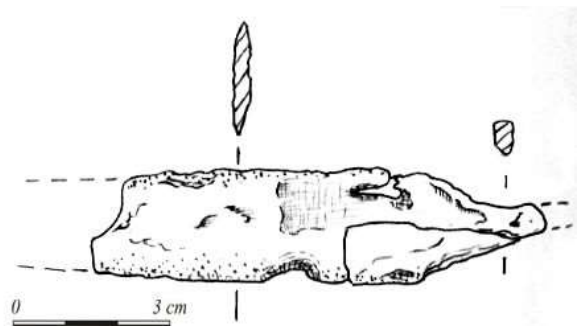
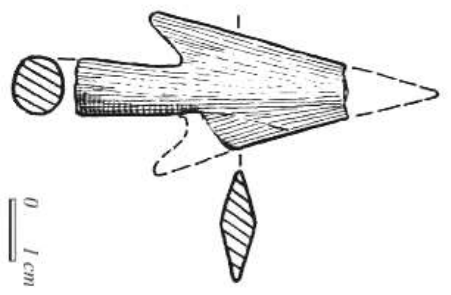
521	<p>(1) 1522/57</p> <p>(2) 2711/62</p> <p>(3) 4145/63</p>	<p>Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXVI, war. 4f,</p> <p>(2) Wyk. XXX, war. 6d,</p> <p>(3) Wyk. XXXV, war.: piec – na zewnątrz.</p>	<p>Stan zachowania: 3 różne fragmenty prawdopodobnie obręczy (dwa krótkie – ok. 3-4 cm i jeden dłuższy – 10,9 cm). Nie konserwowane.</p> <p>Forma: wygięte lekko łukowato odcinki prawdopodobnie obręczy (np. od cebrzyków) o przekroju poprzecznym trójkątnym. Dla jednego egzemplarza (nr 1) udało się odtworzyć średnicę ok. 22 cm. Okaz (nr 2) jest haczykowato zagięty (fr. kabłąka?, deformacja?).</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: . IIIA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane:</p> <p>(1) dł. 10,9, grub. 0,5 x 0,7, (2) dł. 3,4, grub. 0,5 x 0,6., (3) dł. 3,7, grub. 0,5 x 0,6.</p> <p>Waga: (1) ok. 7,0, (2) 4,0, (3) 2,5 g, łącznie 13,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	 <p>1522/57</p>
poziom osadniczy 11 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: klucze					
522	1456/57	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVI, war. 4f.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo dobry.</p> <p>Forma: w pełni zachowany klucz hakowaty uformowany w połowie długości pod kątem lekko rozwartym, zaopatrzony w haczykowato zagięty ząb, a ramię w uchwyt w postaci uszka esowatego, przez które jest przełożone kółko. Wszystkie przekroje są prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. klucza 21,5, dł. ramienia z uszkiem 11,0, grub. ramienia 0,5 x 0,6, wys. uszka 2,0, szer. uszka 1,7, śred. kółka zewn. 3,0 (wewn. 2,2), grub. ramki kółka 0,3 x 0,4, dł. haka 10,5, grub. haka 0,3 x 0,6, dł. zęba 2,4, grub. zęba 0,2 x 0,4, wys. zęba 2,2 (po kons.).</p> <p>Waga: 61,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
523	1606/57	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXVI, war. 7.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany, połamany. Brak zakończenia ramienia wraz z uchwytem (uszkiem).</p> <p>Forma: klucz hakowaty pozbawiony uchwyty (uszka). Ramię górą lekko odkształcone(?). Przekrój poprzeczny ramienia jest kwadratowy, a haka prostokątny. Ząb jest haczykowato zagięty do wewnątrz.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. klucza (ramienia) zachow. 18,3, grub. ramienia 0,75 x 0,8, dł. haka 9,3, grub. haka 0,5 x 0,7, wys. zęba 3,0 (po kons.).</p> <p>Waga: 70,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

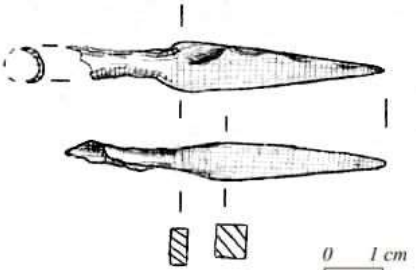
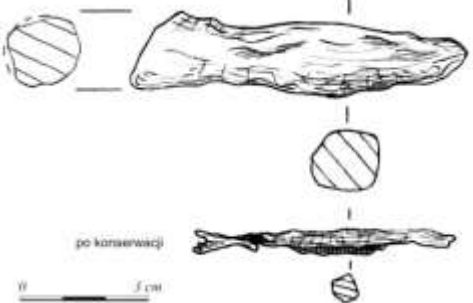
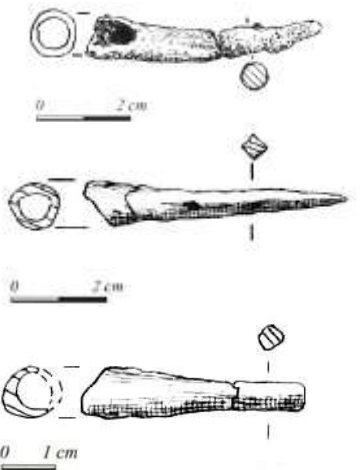
524	3960/63	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 6c₂.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany, zachowany w całości duży klucz hakowaty. Połamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: masywny klucz hakowaty uformowany pod kątem rozwartym (wtórna deformacja?). Ramię, hak i ząb mają przekroje poprzeczne prostokątne. Górą ramię jest zaopatrzone o koliste uszko. Ząb ustawiony jest pod kątem rozwartym.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, lucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. klucza zachow. 17,5, dł. ramienia z uszkiem ok. 12,5, grub. ramienia zachow. 0,8 x 1,2, śred. zachow. uszka 3,5, grub. zachow. ramki uszka 0,5 x 0,9, dł. haka ok. 11,5, grub. haka zachow. 1,0 x 1,2, wys. zęba 2,0, grub. zachow. zęba 0,7 x 0,9.</p> <p>Waga: 73,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	---------	--	--	---	---

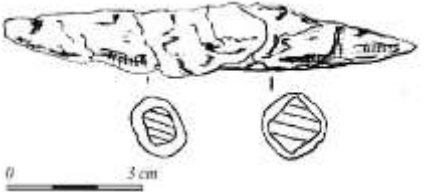
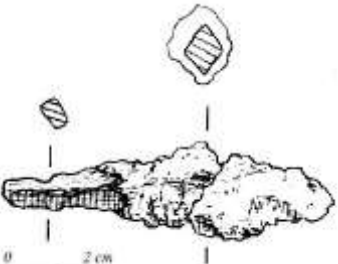
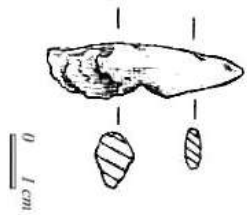
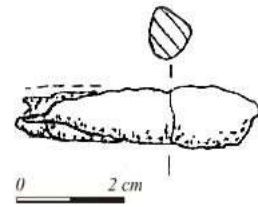
poziom osadniczy 11 – okucia pasów: sprzączki

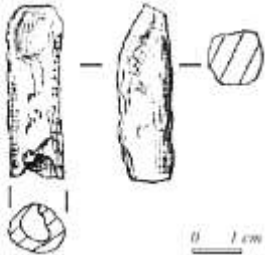
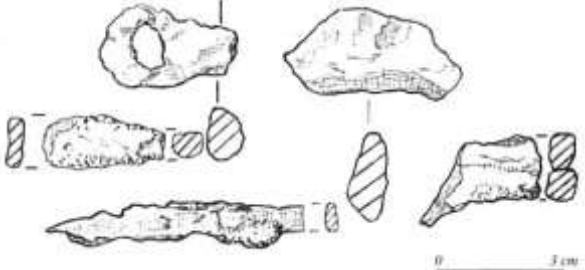
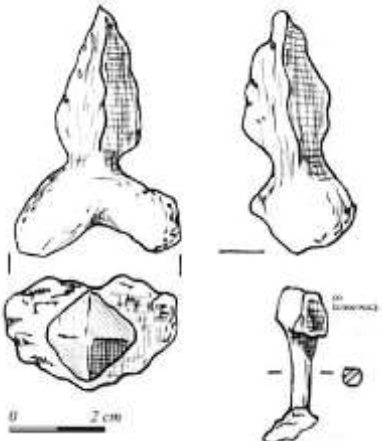
525	<p>(1) 374/53</p> <p>(2) 375/53</p> <p>(3) 403/53</p> <p>(4) 2860/62</p> <p>(5) 6077/68</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1-2) Wyk. XXII, war. 8,</p> <p>(3) Wyk. XXIII, war. 6,</p> <p>(4) Wyk. XXXIV, war. 6d,</p> <p>(5) Wyk. XXXVII, war. 5, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany. Dwie sprzączki zachowały się prawie w całości (nr 1- brak kolca i nr 2), pozostałe szczątkowo i do tego są pokryte rdzą.</p> <p>Forma: ramki średniej wielkości o kształcie półkolistym. Przekrój ramki prostokątny (lub zbliżony), a osi czworoboczno lub owalny. Kolec zachował się tylko przy nr 2.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. 5,0, szer. 3,9, grub. ramki 0,6 x 0,9, grub. osi 0,5, (2) wys. 4,8, szer. 3,8, grub. ramki 0,4 x 1,0, grub. osi zachow. 0,4 x 0,7, dł. kolca zachow. 4,6, grub. kolca zachow. 0,4 x 0,7 (po kons.), (3) wys. zachow. 6,0, szer. zachow. 2,5, grub. ramki zachow. 0,6 x 1,3, grub. osi 0,8 x 1,0, (4) wys. zachow. 4,0, szer. zachow. 1,2, grub. ramki zachow. 0,4 x 0,8, grub. osi 0,4 x 0,6, (5) wys. zachow. 3,5, szer. zachow. 3,8, grub. ramki 0,5 x 0,8, grub. osi ok. 0,5 x 0,5.</p> <p>Waga: (1) ok. 12,0, (2) ok. 14,0, (3) 20,0, (4) 6,0, (5) 10,0 g, łącznie 62,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	5	<p>374/53</p> <p>375/53</p>
-----	---	--	--	---	--

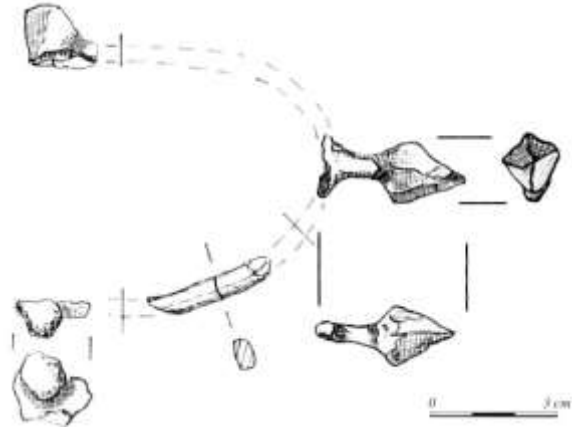
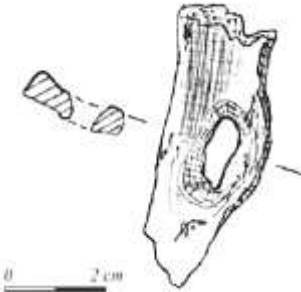
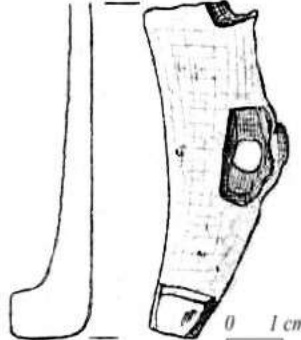
526	4531/65	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 6, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: b. dobry, zachowana w całości.</p> <p>Forma: dość duża sprzączka o kształcie trapezowatym. Przekrój poprzeczny ramki i osi oraz kolca jest kwadratowy z zaokrąglonymi narożami. Kolec zwęża się ku czubkowi i jest zawinięty tylną częścią na osi.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. 6,2, szer. 6,8, grub. ramki i osi 0,5 x 0,5, grub. kolca 0,4 x 0,4 (po kons).</p> <p>Waga: ok. 16,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – przybory kupieckie: odważniki					
527	2889/62	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 6d.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany. Uszkodzony bok (ubytek). Brak śladów płaszcz brązowego. Oznaczeń nie zarejestrowano.</p> <p>Forma: odważnik kulisty o spłaszczonych lekko wklęsłych biegunach. Płaszcz brązowy, podobnie jak i oznaczenia nie zachowały się.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: śred. 1,8, wys. 1,3 (po kons.).</p> <p>Waga: 7,1 (rekonstr. ok. 8,0 g).</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
528	1798/61	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVIII, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany. Zachowany fragmentarycznie, popękany. Brak śladów powlekania stopem miedzi.</p> <p>Forma: być może pozostałość odważnika kulistego o spłaszczonych biegunach. Płaszcz brązowy, podobnie jak i ewentualne oznaczenia, nie zachowały się.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: śred. 2,0, wys. zachow. 1,4 (po kons.).</p> <p>Waga: zachow. 7,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

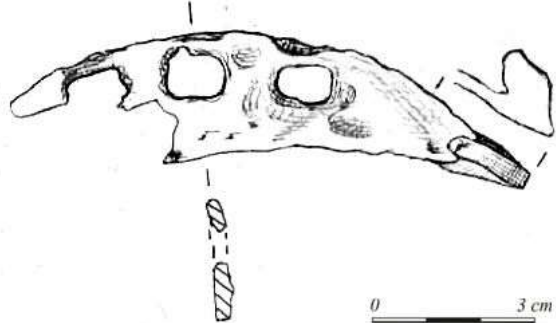
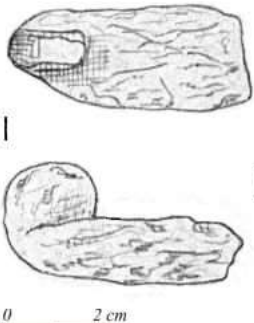
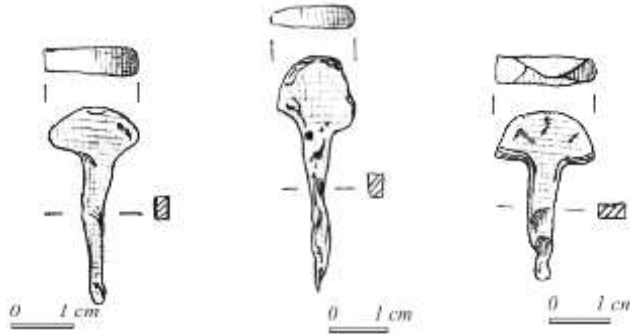
poziom osadniczy 11 – uzbrojenie ochronne: pozostałość zbroi kolczej(?)					
529	4593/65	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXXI, war. 61.	Stan zachowania: kółko żelazne pokryte lokalnie osadem korozyjnym. Forma: małe kółko o obwodzie nietrwale zamkniętym („na zakład”). Przekrój poprzeczny półokrągły. Być może kółko od zbroi kolczej? Technika wykonania: wyciąganie drutu, kucie/formowanie, zaklepywanie. Typ: ?, wg T. Sawickiego. Wymiary: śred. zewnętrzna 1,7, śred. wewnętrzna 1,0, grub. drutu 0,35 x 0,40 (po kons.). Waga: 2,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 11 – broń biała: fragment noża bojowego (sztyletu?)					
530	5356/66	Poziom osadniczy: 11, Chron.: 2 poł – k. XII w. Wyk. XXXVII, war. 5.	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany, popękany. Nie konserwowany. Pokryty osadem korozyjnym. Forma: być może jest to fragment tylnej części głowni dużego dość dużego noża dwusiecznego (sztyletu). Zachował się także fragment trzpienia łagodnie, obustronnie wyodrębnionego z głowni. Przekrój poprzeczny głowni jest soczewkowaty, a trzpienia prostokątny. Technika wykonania: kucie./formowanie. Typ: II, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ogólna 8,5, dł. zachow. głowni 6,2, szer. głowni 2,1 (rdzeń), dł. zachow. trzpienia 2,3, grub. zachow. trzpienia 0,35 x 0,7. Waga: 14,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań	1	
poziom osadniczy 11 – broń miotająca: grot strzał i beltów					
531	6328/68	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXII, war. 6 pod gliną.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak zakończenia jednego z zadziorów oraz czubka (ostrza) liścia. Forma: średniej wielkości grot strzały z tulejką i z zadziorami o prostych krawędziach zewnętrznych. Przekrój poprzeczny liścia – romboidalny. Przekrój tulejki owalny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: grupa I, wg T. Sawickiego, typ 2 wg A.F. Medvedeva, 1966. Wymiary: dł. zachow. grotu 2,8 (4,8 rekonstr.), dł. zadziora 1,5, szer. zachow. liścia (bez zadziorów) 2,0, grub. liścia 0,5 (po kons.). Waga: 6,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

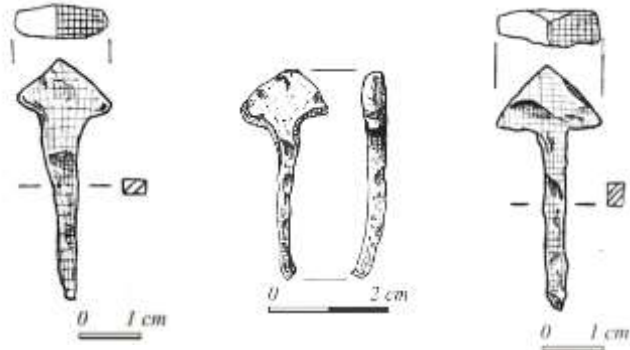
532	2394/62	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXX, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowany, prawie w całości. Ubytki zakończenia tulejki.</p> <p>Forma: smukły choć masywny grot strzały lub bełtu kuszy. Wyposażony w tulejkę i liść czworograniasty w formie wydłużonego ostrosłupa. Tulejka delikatnej budowy wyraźnie wyodrębniona od liścia poprzez szyjkę.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II, wg T. Sawickiego, typ 1 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 6,0, dł. liścia 4,0, grub. liścia 0,7 x 0,7, śred. maks. tulejki 0,6 (zewnątrzna) (po kons.).</p> <p>Waga: 9,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	1	
533	5184/66	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXV, war. 6f7 – świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo silnie skorodowany, obłożony grubą warstwą produktów korozji. Słabo czytelny. Zniszczony częściowo w konserwacji.</p> <p>Forma: grot z tulejką prawdopodobnie od bełtu kuszy. Przekrój poprzeczny liścia czworoboczny, tulejki zbliżony do okrągłego. Grot przypuszczalnie z ostrzem piramidальnym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II, typ ?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 8,0, dł. zachow. liścia ok. 5,2, grub. liścia zachow. 1,6 x 1,8, śred. maks. tulejki 1,7 x 1,9 (zewnątrzna) – wymiary i waga przed konserwacją</p> <p>Waga: 15,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	1	
534	<p>(1) 250/53</p> <p>(2) 3763/63</p> <p>(3) 3884/63</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. V, war. γ, w przemieszanej ziemi,</p> <p>(2) Wyk. XXXI, war. 6c1,</p> <p>(3) Wyk. XXXI, war. 6c2.</p>	<p>Stan zachowania: trzy skorodowane groty. Dwa zachowane prawie w całości (nr 1-2), jeden fragmentarycznie (nr 3). Okaz nr 1 złamany i lekko zgięty. U obu ubytki dolnych części tulejek. Przy grocie nr 3 brak przedniej części liścia. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: trzy delikatnej konstrukcji niewielkie groty zaopatrzone w tulejkę. Są to okazy typu szydłowatego o wąskim szpiczastym liściu przypominającym szydło. Przekroje liści: w wypadku okazu nr 1 okrągły (kwestia rdzy?), a przy okazie nr 2 i 3 - kwadratowy. Tulejki mają przekroje koliste.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II, wg T. Sawickiego, typ 8 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: (1) dł. grotu 4,9, dł. liścia ok. 3,0, grub. liścia-śred. 0,7, śred. maks. tulejki 1,0 (zewnątrzna), (2) dł. (?) grotu 5,4, dł. liścia ok. 3,8, grub. liścia 0,4 x 0,4, śred. maks. tulejki 0,9 (zewnątrzna), (3) dł. zachow. grotu 4,2, dł. zachow. liścia ok. 1,6, grub. liścia 0,6 x 0,6, śred. tulejki maks. 1,0.</p> <p>Waga: (1) 2,7, (2) 4,0, (3) 4,0 g, łącznie 10,7 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	<p>250/53</p> <p>3763/63</p> <p>3884/63</p>

535	(1) 229/53 (2) 6064/68	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. (1) Wyk. XXII, war. 6, pod glina kopuły, (2) Wyk. XXXVII, war. 5, świadek zach.	Stan zachowania: dwa silnie skorodowane groty beltów kuszy. Obu brakuje zakończeń (ostrzy) trzpieni. Obłożone grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowane. Forma: dwa średniej wielkości groty beltów kuszy zaopatrzone w trzpień. Przekroje poprzeczne liści są romboidalne, a trzpieni prostokątne. Ostrza (czubki) liści mają formę piramidalną. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: grupa III, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. grotu 8,9, dł. liścia ok. 5,8, grub. liścia 1,1 x 1,3, dł. trzpienia zachow. 3,1, grub. trzpienia 0,3 x 0,5 (rdzeń), (2) dł. zachow. grotu 7,3, dł. liścia ok. 5,0, grub. liścia 0,8 x 1,0, dł. zachow. trzpienia 2,3, grub. trzpienia 0,4 x 0,6 (rdzenie). Waga: (1) 23,0, (2) 27,0 g, łącznie 50,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	229/53 6064/68
540	4976/65	Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXIX, war. 6b, świadek pld.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowała się część liścia grotu prawdopodobnie strzały. Ubytki korozyjne w części zachowanej. Forma: fragment przedniej części liścia grotu strzały. Kształt liścia lancetowaty. Przekrój poprzeczny soczewkowaty. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: grupa II, wg T. Sawickiego, typ ? Wymiary: dł. zachow. liścia 3,6, grub. liścia 0,3 x 0,7 (po kons.). Waga: 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
541	5829/67	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXXVII, war. 5, świadek zach.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowała się część liścia grotu prawdopodobnie beltu kuszy. Pokryty osadem korozyjnym. Nie konserwowany. Forma: fragment środkowej części liścia grotu beltu(?). Przekrój poprzeczny liścia aktualnie (korozja) trójkątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: grupa II lub III, wg T. Sawickiego, typ ? Wymiary: dł. zachow. liścia 4,6, grub. liścia zachow. 0,9 x 0,9. Waga: 7,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

542	2293/62	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXX, war. 6a.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowała się część liścia grotu prawdopodobnie bełtu kuszy przechodząca w górną część tulejki.</p> <p>Forma: fragment środkowej części grotu bełtu(?) w miejscu przejścia dolnej części Liśca w tulejkę. Przekrój poprzeczny liścia kwadratowy, a tulejki kolistej.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa I lub II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 3,6, grub. liścia zachow. 1,0 x 1,0, śred. tulejki ok. 1,0, dł. zachow. tulejki ok. 0,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – oporządzenie jeźdźca: ostrogi					
543	1890/61	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXVIII, war. 6a.</p>	<p>Stan zachowania: fragmenty ostrogi (5 ułamków) nie składających się na większą całość. Silnie skorodowane i pokryte produktami korozji. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: układ ramion nieokreślony, przekrój poprzeczny ramion prostokątny, bodziec piramidalny osadzony na szyjce, przekrój szyjki kwadratowo-owalny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. pozostałości ramion 5,8 + 4,0 + 1,0, grub. ramion 0,3 x 0,6 i 0,6 x 1,0, dł. zaczepu(?) 2,2, wys. zaczepu 1,9.</p> <p>Waga: 50,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (5 fragm.)	
544	2838/62	<p>Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 6d₁.</p>	<p>Stan zachowania: zachował się styk ramion wraz z bodźcem. Brak obu ramion wraz z zaczepami.</p> <p>Forma: układ ramion nieokreślony, przekrój poprzeczny ramion prostokątny, bodziec piramidalny osadzony na szyjce, przekrój szyjki owalny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ostrogi 5,0, dł. ramienia zachow. 1,3, grub. ramienia 0,3 x 0,5, dł. bodźca 3,3, dł. szyjki 1,4, grub. bodźca 1,1 x 1,2, grub. szyjki 0,4 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 9,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej: „Ostrogę odkuto z miękkiego żelaza wykazującego lokalne nawęglenie (fot. nr 8). Obszary nienawęglone posiadają strukturę ferrytyczną o ziarnie średniej wielkości z licznymi bardzo drobnymi i nielicznymi średniej wielkości wtrąceniami żuźla (fot. nr 9). Mikrotwardość tych obszarów wynosi 110 Kg/mm². Obszary nawęglone posiadają strukturę ferrytyczno-perlityczną o drobnym ziarnie (fot. nr 10). Zawartość węgla w tych obszarach nie przekracza 0,3%. Ich mikrotwardość wynosi 210 KG/mm² (Z. Głowacki, 1972).</p>	1	

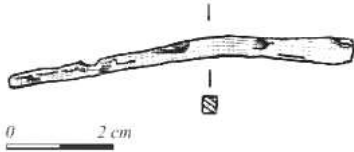
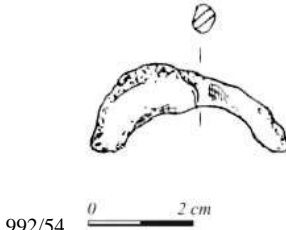
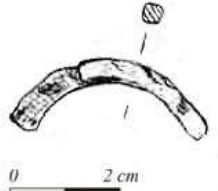
545	3697/63	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 6₁.</p>	<p>Stan zachowania: zachowały się 4 fragmenty ostrogi wraz z zaczepami i bodźcem oraz kawałkami ramion.</p> <p>Forma: układ ramion nieokreślony, przekrój poprzeczny ramion prostokątny z wypukłym bokiem zewnętrznym, bodziec piramidalny osadzony na szyjce, przekrój szyjki owalny, zaczepy płytkowe (zniszczone), w jednym tkwi jeszcze nit żelazny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ostrogi ok. 11,0 (rekontr.), dł. ramienia zachow. ok. 7,0 (rekontr.), grub. ramienia 0,5 x 0,7, dł. bodźca 3,0, dł. szyjki 1,4, grub. bodźca 1,3 x 1,5, grub. szyjki 0,4 x 0,5, zachow. wymiary zaczepów 1,3 x 1,5 i 1,0 x ?, śred. nitu zachow. ok. 0,7 (po kons.).</p> <p>Waga: 24,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – oporządzenie końskie: podkowy					
546	1957/61	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIX, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: niewielki fragment lewego ramienia podkowy. Dobrze zachowany.</p> <p>Forma: kilkucentymetrowy odcinek stosunkowo wąskiej ramy podkowy z widocznym fragmentem szerokiej i płytkiej bruzdy oraz dużego, w przybliżeniu, prostokątnego otworu na podkowiak osadzonego w płytkim i słabo zaakcentowanym gnieździe. Brzeg silnie falisty.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebijanie.</p> <p>Typ: I/1-III/5, wg J. Kaźmierczyka 1978..</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ramy 5,6, grub. ramy (1/2 dł. fragmentu) 0,5 x 2,1, światło otworu 0,5 x 1,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 20,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
547	3962/63	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 6c₂.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, b. dobry, zachowało się ok. 1/4 podkowy.</p> <p>Forma: zakończenie lewego ramienia podkowy. Bruzda nie występuje ale są za to mocno zaakcentowane gniazda pod kwadratowe otwory na podkowiaki (zachowane całe gniazdo i połowa drugiego). Brzeg silnie falisty. Zaczep masywny, klockowaty, krótki.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebijanie.</p> <p>Typ: III/1, zaczep B/3, wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ramy 6,5, grub. ramy (1/2 zachow. dł.) 0,5 x 1,9, światło otworów ok. 0,6 x 0,6, wys. zaczepu 0,7 (po kons.).</p> <p>Waga: 40,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

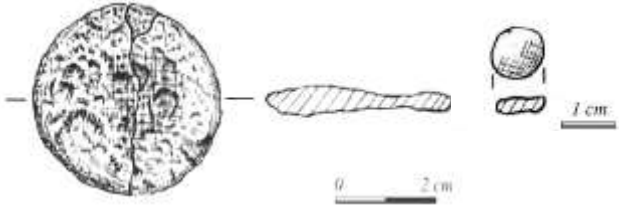
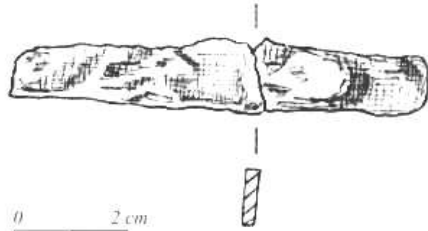
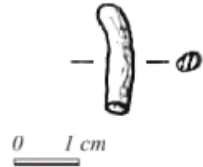
548	4647/65	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXIII, war. 7, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, dobry. Zachowało się ok. 1/3 ramy podkowy w postaci lewego ramienia.</p> <p>Forma: ramię średniej szerokości z trzema dużymi prostokątnymi otworami na podkowiaki. Nie są widoczne bruzda ani gniazda na podkowiaki (duże zużycie podkowy?). Zaczep osadzony na silnie zwężonej końcówce ramienia, jest delikatnej budowy, ma przekrój prostokątny i jest uformowany ukośnie w kierunku przodka podkowy, pojawia się rodzaj piętki (cecha „wczesnogotycka”?)</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebijanie.</p> <p>Typ: VI/2, zaczep E/1, wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ramy 9,8, grub. zachow. ramy (1/2 dł.) 0,25 x 2,3, wys. zaczepu 0,6, światło otworów 0,7 x 1,0 (po kons.).</p> <p>Waga: 20,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
549	5418/66	<p>Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 5.</p>	<p>Stan zachowania: fragment końcówki ramienia podkowy. Względnie dobrze zachowany. Pokryty grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: kilkucentymetrowy odcinek zakończenia ramienia podkowy zaopatrzony w wąski zaczep o kształcie owalnym (przekrój pionowy).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ? , zaczep B/2, wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ramy 4,6, grub. ramy 0,8 x 1,8, wys. zaczepu 1,2, szer. podstawy zaczepu 0,6 x 1,5</p> <p>Waga: 25,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	1	
poziom osadniczy 11 – oporzędzenie końskie: gwoździe podkowiaki					
550	<p>(1) 718/54</p> <p>(2) 1860/61</p> <p>(3) 1962/61</p> <p>(4) 3750/63</p>	<p>Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXIV, war. 3g,</p> <p>(2) Wyk. XXVIII, war. 6,</p> <p>(3) Wyk. XXIX, war. 6,</p> <p>(4) Wyk. XXXI, war. 62.</p>	<p>Stan zachowania: dość dobrze zachowane cztery gwoździe podkowiaki. Kolce są pozbawione ostrzy ale nie są zagięte. Po konserwacji trzy egzemplarze (nr 1, 3-4) Kolce mają przekroje: prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB2, wg T. Sawickiego, odmiany 3 (nr 1-3) i 2 (nr 4), wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 3,2, wys. główki 0,7, szer. podstawy główki 0,4 x 1,3, grub. kolca 0,25 x 0,3 (po kons.), (2) dł. zachow. ogólna 3,6, wys. zachow. główki 1,3, szer. zachow. podstawy główki 0,7 x 1,8, grub. zachow. kolca 0,4 x 0,5, (3) dł. zachow. ogólna 4,1, wys. główki 1,1, szer. podstawy główki 0,35 x 1,3, grub. kolca 0,3 x 0,4 (po kons.), (3) dł. zachow. ogólna 2,9, wys. główki 0,8, szer. podstawy główki 0,4 x 1,5, grub. kolca 0,2 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 4,4, (2) 4,8, (3) 4,3, (4) 3,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	<p>718/54 1962/61 3750/63</p>

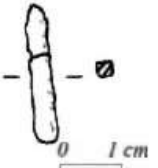
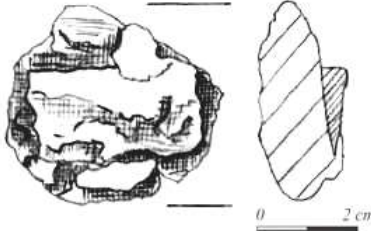
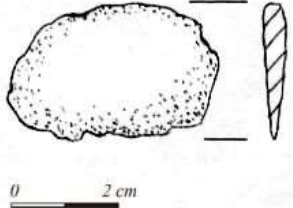
551	<p>(1) 237/53</p> <p>(2) 2266/62</p> <p>(3) 2363/62</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXII, war. 6, (2-3) Wyk. XXX, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: dość dobrze zachowane trzy gwoździe podkowiaki. W żadnym nie zachowały się ostrza kolców. Kolce dołem są zgięte (nr 1-2) i łukowato wygięty (nr 3).</p> <p>Forma: główki dość niskie, w przybliżeniu prostopadłościennie, o podstawie prostokątnej (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje poprzeczne prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2, wg T. Sawickiego, odmiana 25 (nr 1) i 27 (nr 2-3) wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 3,0, wys. zachow. główki 0,6, szer. zachow. podstawy główki 0,8 x 1,1, grub. zachow. kolca 0,5 x 0,7 (po kons.), (2) dł. zachow. ogólna 3,9, wys. główki 0,7, szer. podstawy główki 0,6 x 1,1, grub. kolca 0,15 x 0,3 (po kons.), (3) dł. zachow. ogólna 3,0, wys. główki 0,6, szer. podstawy główki 0,6 x 1,1, grub. kolca 0,15 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 2,5, (2) 4,0, (3) 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	<p>237/53 2266/62 2363/62</p>
552	<p>(1) 296/53</p> <p>(2) 1960/61</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. V, war. „y”, (2) Wyk. XXIX, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowane podkowiaki. Obu brakuje ostrzy kolców. Nr 1 końcówkę kolca ma spiralnie skręconą, a przy nr 2 brak niewielkiego kawałka główki.</p> <p>Forma: główki niskie, trapezowate, o podst. prostokątnej. Kolce - przekrojprostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2, wg T. Sawickiego, odmiany 15 (nr 1-2), wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 3,4, wys. główki 0,4, szer. podstawy główki 0,45 x 1,55, grub. kolca 0,15 x 0,45 (po kons.), (2) dł. zachow. ogólna 2,7, wys. główki 0,5, szer. podstawy główki 0,4 x 1,5, grub. kolca 0,2 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 5,5, (2) 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>296/53</p>
553	<p>(1) 1612/57</p> <p>(2) 1869/61</p> <p>(3) 2051/61</p> <p>(4) 2637/62</p> <p>(5) 5392/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXVI, war. 6, (2) Wyk. XXVII, war. 6, (3) Wyk. XXIX, war. 6a, (4) Wyk. XXXIV, war. 6c, (5) Wyk. XXXVII, war. 5.</p>	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowane pięć gwoździ podkowiaków. Wszystkie mają ubytki dolnych części kolców (ostrzy). Dwa okazy o lepiej zachowanych kolcach (nr 1 i 4) mają w strefie dolnej kolca zagięcie.</p> <p>Forma: główki wysokie, trójkątne w przekroju pionowym, o podstawie prostokątnej (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje poprzeczne prostokątne i tylko w jednym przypadku kwadratowy (nr 2).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: IVB2 i IVB1 (nr 2), wg T. Sawickiego, odmiany 6? (nr 1), 14 (nr 2), 1 (nr 4), 4 (nr 3, 5) wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 3,2, wys. zachow.(?) główki 0,6, szer. podstawy główki 0,5 x 1,7, grub. caków. kolca 0,4 x 0,5 (po kons.), (2) dł. zachow. ogólna 2,1, wys. główki 1,0, szer. podstawy główki 0,5 x 1,5, grub. zachow. kolca 0,4 x 0,4 (po kons.), (3) dł. zachow. ogólna 3,8, wys. główki 0,8, szer. podstawy główki 0,5 x 1,5, grub. kolca 0,3 x 0,4 (po kons.), (4) dł. zachow. ogólna 3,5, wys. główki 0,8, szer. podstawy główki 0,4 x 1,5, grub. kolca 0,3 x 0,4 (po kons.), (5) dł. zachow. ogólna 3,9, wys. główki 0,9, szer. podstawy główki 0,5 x 1,6, grub. kolca 0,25 x 0,35 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 3,5, (2) 4,5, (3) 3,5, (4) 3,7, (5) 4,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	5	<p>2051/61 2637/62 5392/66</p>

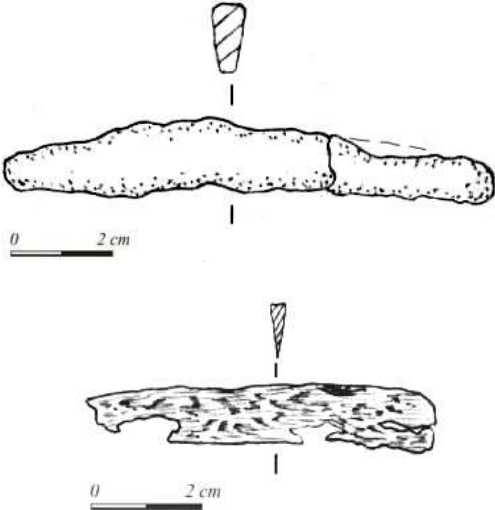
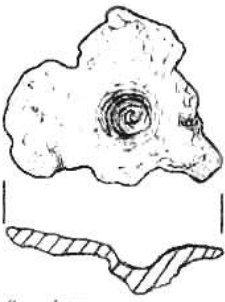
poziom 11 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty kołców i trzpieni

<p>554</p>	<p>(1) 270/53 (2) 341/53 (3) 381/53 (4) 674/54 (5) 688/54 (6) 753/54 (7) 1803/61 (8) 1819/61 (9) 1857/61 (10) 1906/61 (11) 1974/61 (12) 1988/61 (13) 2496/62 (14) 2514/62 (15) 3764/63 (16) 4078/63</p> <p>kontynuacja – kolumna 4</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. V (1 szt.), war. "r" (nr 1), Wyk. XXII (2 szt.), war. 6 (nr 2-3), Wyk. XXIV (3 szt.), war. 6 (nr 4-5), 3g (nr 6), Wyk. XXVIII (2 szt.), war. 6 (nr 7, 9), Wyk. XXVII (2 szt.), war. 6 (nr 8), 6a (nr 10), Wyk. XXIX (2 szt.), war. 6 (nr 11), 6a (nr 12), Wyk. XXX (1 szt.), war. 6a (nr 13), Wyk. XXXIV (2 szt.), war. 6 (14), 6d, świadek pld. (nr 20).</p> <p>kontynuacja - kolumna 4</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zniekształcone. Konserwacji poddano cztery egzemplarze (nr 5, 10, 14, 19).</p> <p>Forma: są to części kołców żelaznych m.in. pochodzące od łączy konstrukcyjnych. Przekroje poprzeczne zachowanych fragmentów są kwadratowe. Ostrza kołców nie zachowały się.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. od 2,5 do 6,8, grub. od 0,3 x 0,3 do 0,7 x 0,7 (rdzenie).</p> <p>Waga: od 0,45 do 11,0, łącznie 97,31 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>cd. numerów inwentarzowych: (17) 4192/64, (18) 4675/65, (19) 4821/65, (20) 5318/66, (21) 5359/66, (22) 5365/66, (23) 5389/66, (24) 5770/67.</p> <p>cd. frekwencji przedmiotów żelaznych w wykopach i warstwach: Wyk. XXXI (2 szt.), war. 6c₁ (nr 15), 6₂ świadek zach. (nr 18), Wyk. XXXV (1 szt.), war. 6f₆ (nr 16), Wyk. XXXII (1 szt.), war. 9 (nr 17), Wyk. XXXVII (4 szt.), war. 5 (nr 21-23), 4a – świadek zach. (nr 24), IVd sonda (nr 20).</p>	<p>23</p>	<p>4675/65</p> <p>4821/65</p> <p>5359/66</p>
<p>555</p>	<p>(1) 252/53 (2) 257/53 (3) 265/53 (4) 412/53 (5) 423/53 (6) 426/53 (7) 595/54 (8) 653/54 (9) 656/54 (10) 657/54 (11) 676/54 (12) 677/54 (13) 687/54 (14) 694/54 (15) 762/54 (16) 764/54 (17) 830/54 (18) 856/54 (19) 857/54 (20) 888/54 (21) 917/54 (22) 918/54 (23) 950/54 (24) 953/54 (25) 975/54 (26) 978/54 (27) 990/54 (28) 1080/55 (29) 1322/56 (30) 1469/57 (31) 1515/57 (32) 1537/57 (33) 1588/57 (34) 1791/61</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. V (1 szt.), war. "r" (nr 1), Wyk. XXII (5 szt.), war. 6 (nr 2-3), 8 (nr 5, 27), 6, świadek (nr 24), Wyk. XXIII (10 szt.), war. 9 (nr 4, 7), 8 (nr 6, 23-24, 26), 3g (nr 20), 8 (23, 25), piec 2 (28), Wyk. XXIV (14 szt.), war. 6 (nr 8-14, 17-19), 3g (nr 15-16), 9 (nr 21-22), Wyk. XXVI (5 szt.), war. 4a (nr 29), 4f (nr 30-32), 7 (nr 33), Wyk. XXVIII (13 szt.), war. 6 (nr 34), 6a (nr 35-37, 45-53) Wyk. XXVII (7 szt.), war. 6 (nr 38-44), Wyk. XXIX (19 szt.), war. 6 (nr 54-56), 6a (nr 57-70), 6b, świadek pld. (nr 124-125), Wyk. XXX (13 szt.), war. 6 (71-73, 75-77), 6e (nr 84, 87), 6d (nr 85-86, 88), 7 (nr 95), 6,</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zniekształcone, a jeszcze inne połamane. Konserwacji poddano 77 egzemplarzy.</p> <p>Forma: są to części (pozostałości) kołców żelaznych m.in. pochodzące od łączy konstrukcyjnych. Przekroje poprzeczne zachowanych fragmentów są prostokątne. Kolce te złączają się dwustronnie lub czterostronnie ku ostrzu. W większości ostrza kołców nie zachowały się. Wyróżniono zaledwie 13 ostrzy spiczastych, 3 ostrza płaskie trójkątne oraz 1 ostrze płaskie półokrągłe.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. od 1,9 do 15,3, grub. od 0,2 x 0,3 do 0,5 x 0,9.</p> <p>Waga: od 0,5 do 18,0, łącznie 701,1 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>cd. numerów inwentarzowych z kolumny 2: (46) 1887/61, (47) 1888/61, (48) 1892/61, (49) 1894/61, (50) 1918/61, (51) 1921/61, (52) 1925/61, (53) 1927/61, (54) 1948/61, (55) 1971/61, (56) 1979/61, (57) 1985/61, (58) 1986/61, (59) 1994/61, (60) 1997/61, (61) 2001/61, (62) 2006/61, (63) 20013a/61, (64) 2013b/61, (65) 2018/61, (66) 2019/61, (67) 2028/61, (68) 2050/61, (69) 2055/61, (70) 2061/61, (71) 2223/62, (72) 2328/62, (73) 2406/62, (74) 2469/62, (75) 2504/62, (76) 2528/62, (77) 2548/62, (78) 2641/62, (79) 2647/62, (80) 2652/62, (81) 2670/62, (82) 2714/62, (83) 4735/65, (84) 2744/62, (85) 2749/62, (86) 2751/62, (87) 2758/62, (88) 2766/62, (89) 2803/62, (90) 2804/62, (91) 3292/63, (92) 3302/63, (93) 3310/63, (94) 3312/63, (95) 3370/63, (96) 3427/63, (97) 3526/63, (98) 3617/63, (99) 3630/63, (100) 3647/63, (101) 3666/63, (102) 3730/63, (103) 3923/63, (104) 4018/63, (105) 4023/63, (106) 4029/63, (107) 4039/63, (108) 4046/63, (109) 4047/63, (110) 4048/63, (111) 4058/63, (112) 4061/63, (113) 4092/63, (114) 4130/63, (115) 4133/63, (116) 4135/63, (117) 4435/64, (118) 4610/65, (119) 4617/65, (120) 4662/65, (121) 4755/65, (122) 4767/65, (123) 4769/65, (124) 4791/65, (125) 4810/65, (126) 5188/66, (127) 5316/66, (128) 5351/66, (129) 5355/66, (130) 5361/66, (131) 5354/66, (132) 5368/66, (133) 5372/66, (134) 5373/66, (135) 5379/66, (136) 5405/66, (137) 5412/66, (138) 5417/66, (139) 5430/66, (140) 5432/66, (141) 5433/66, (142) 5434/66, (143)</p>	<p>159</p>	<p>1833/61</p> <p>3923/63</p> <p>412/53</p> <p>3630/63</p>

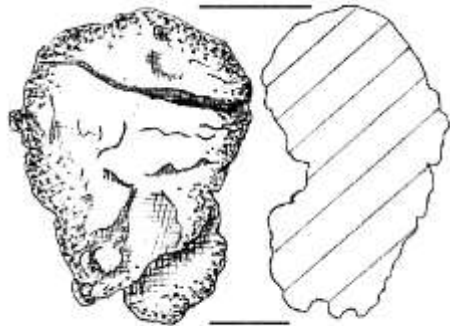
	<p>(35) 1825/61 (36) 1832/61 (37) 1833/61 (38) 1839/61 (39) 1840/61 (40) 1847/61 (41) 1848/61 (42) 1861/61 (43) 1862/61 (44) 1868/61 (45) 1878/61</p> <p>kontynuacja – kolumna 4</p>	<p>świadek pld. (nr 122), Wyk. XXXIV (10 szt.), war. 6 (nr 74), 6c (nr 78, 80-81, 89), 6b (nr 79, 82), 6d –świadek pld. (83, 90), 6, świadek pld. (nr 123)</p> <p>kontynuacja – kolumna 4</p>	<p>5468/66, (144) 5737/67, (145) 5747/67, (146) 5754/67, (147) 5756/67, (148) 5763/67, (149) 5769/67, (150) 5778/67, (151) 5779/67, (152) 5790/67, (153) 5791/67, (154) 5792/67, (155) 5794/67, (156) 5802/67, (157) 5826/67, (158) 5828/67, (159) 5933/67.</p> <p>cd. frekwencji przedmiotów żelaznych w wykopach i warstwach z kolumny 3: Wyk. XXXI (18 szt.), war. 6₁ (nr 91-94, 96-97, 99-100), 6₂ (nr 98, 101), 6c (nr 102), 6c₂ (nr 103), 6g (nr 104), 6g₁ (nr 111), 61, świadek pld. (nr 117), 6₂, świadek zach. (nr 118-119), 6_{1a} (nr 120), 8, świadek zach. (nr 121) Wyk. XXXV (11 szt.), war. 6f₅ (nr 105-109), 6f₅ (nr 112-113), 6f₆ (nr 114-116), 6f₇ (nr 126) Wyk. XXXVII (33 szt.), war. 5 (nr 126, 128-142), 6 (nr 143), 4a (nr 144-151), 4b – świadek zach. (152-155), 4c, świadek zach. (nr 156), 4d (nr 157), 5, świadek zach. (nr 158), 4c₂, świadek pld. (nr 159), IVd sonda (nr 127)</p>		<p>4617/65</p>
poziom osadniczy 11 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty kółek					
<p>556</p>	<p>(1) 992/54 (2) 1946/61 (3) 5762/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXII, war. 9, świadek, (2) Wyk. XXIX, war. 6, (3) Wyk. XXXVII, war. 4a, świadek zach.</p>	<p>Stan zachowania: trzy silnie skorodowane fragmenty kółek żelaznych pokrytych rdzą. Zachowane ułamki nie stanowią nawet połowy obwodu koła. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: trzy skorodowane niewielkie odcinki obwodu prawdopodobnie kółek. Ich przekroje poprzeczne są prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) śred. zachow. zewnętrzna (rekonstr.) ok. 3,8, śred. zachow. wewnętrzna (rekonstr.) ok. 2,8, grub. zachow. ramki 0,4 x 0,5, (2) śred. zachow. zewnętrzna (rekonstr.) ok. 4,5, śred. zachow. wewnętrzna (rekonstr.) ok. 3,0, grub. zachow. ramki 0,3 x 0,6, (3) śred. zachow. zewnętrzna (rekonstr.) ok. 5,3, śred. zachow. wewnętrzna (rekonstr.) ok. 3,3, grub. ramki 0,15 x 0,9 (widoczny rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 4,0, (2) 4,0, (3) 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	<p>3</p>	
<p>557</p>	<p>732/54</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIV, war. 3g.</p>	<p>Stan zachowania: fragment (ok. 1/3) kółka. Nieznaczna korozja powierzchni.</p> <p>Forma: część prawdopodobnie kółka żelaznego stanowiącego fragment niewiele ponad 1/3 obwodu koła. Lekko zwęża się ku jednemu z zakończeń. Przekrój ramki jest kwadratowy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: V, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: śred. zewnętrzna (rekonstr.) 4,0, śred. wewnętrzna 3,2, grub. ramki 0,35 x 0,35 (po kons.).</p> <p>Waga: 2,2 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	<p>1</p>	

poziom osadniczy 11 – przedmioty o funkcji alternatywnej: krążki					
558	(1) 972/54 (2) 5936/67	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. (1) Wyk. XXIIIa, war. 8, (2) Wyk. XXXVII, war. 4e ₂ /8, świadek pld. – palenisko.	Stan zachowania: dwa silnie skorodowane krążki żelazne pokryty nalotem produktów korozji. Kruchy, połamany (nr 1), w całości (nr 2) Forma: dwa równej wielkości krążki dość precyzyjnie wykonane. Nie wiadomo czy były zaopatrzone w otwory pośrodku. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: I, wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: (1) śred. 3,7, grub. 0,3, (2) śred. 1,1, grub. 0,3. Waga: (1) 7,0, (2) 1,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	972/54 6936/67
poziom osadniczy 11 – przedmioty o funkcji alternatywnej: taśmy/plaskowniki (fragmenty)					
559	(1) 5178/66 (2) 842/54 (3) 1871/61 (4) 1963/61 (5) 2701/62 (6) 5784/67	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXIV (1 szt.), war. 6, Wyk. XXVII (1 szt.), War. 6, Wyk. XXIX (1 szt.), war. 6, Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 6c, Wyk. XXXV (1 szt.), war. 6f ₇ , Wyk. XXXVII (1 szt.), war. 4b, świadek zach.	Stan zachowania: krótkie odcinki skorodowanych taśm żelaznych. Część z nich jest złamana. Tylko jeden okaz (1871/61) poddano konserwacji. Forma: proste i płaskie wydłużone odcinki taśm (plaskowników) żelaznych o przekroju poprzecznym w formie wydłużonego prostokąta. Technika wykonania: wyciąganie, kucie. Typ: IA, wg T. Sawickiego, Wymiary wspólne dla 6 szt.: dł. zachow. 2,6-9,7, szer. 0,9-2,7, grub. 0,1-0,3. Waga: łączna 44,0 g, w przedziale od 3,0 g do 10,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	6	 5178/66
poziom osadniczy 11 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty drutów					
560	816/54	Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w. Wyk. XXIII, war. 9e.	Stan zachowania: bardzo krótki odcinek drutu żelaznego. Forma: przekrój poprzeczny owalny, równej grubości. Lekko łukowato zgięty. Technika wykonania: wyciąganie drutu. Typ: IA, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 1,6, grub. 0,25 x 0,35 (po kons.). Waga: 0,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

561	2470/62	<p>Poziom osadniczy: 11 Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXX, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany niewielki odcinek drutu. Złamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: prosty odcinek drutu o przekroju poprzecznym kwadratowym.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie drutu.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 2,3, grub. 0,25 x 0,25.</p> <p>Waga: 0,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty ostrzy narzędzi tnących					
562	<p>(1) 267/53 (2) 811/54 (3) 880/54 (4) 1099/55 (5) 1210/55 (6) 1533/57 (7) 1836/61 (8) 2540/62 (9) 2549/62 (10) 3614/63 (11) 4095/63 (12) 4099/63, (13) 4188/64, (14) 4189/64, (15) 5807/67, (16) 5812/67, (17) 5941/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. V (1 szt.), war. „Y” (nr 1) Wyk. XXIII (3 szt.), war. 9g (nr 2), 9, piec 2 (nr 4), 9₂ (nr 5) Wyk. XXIV (1 szt.), war. 8 (nr 3), Wyk. XXVI (1 szt.), war. 6 (nr 6), Wyk. XXVIII (1 szt.), war. 6a (nr 7), Wyk. XXX (1 szt.), war. 6 (nr 9), Wyk. XXXI (1 szt.), war. 6₂ (nr 10), c.d. w kolumnie 4</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane ułamki ostrzy narzędzi tnących, obłożone warstwą produktów korozji.</p> <p>Forma: kawałki części tnących (ostrzy) różnych narzędzi. Są to odcinki środkowe części pracujących o przekroju w formie wydłużonego trójkąta oraz o prostej linii grzbietu (tylca).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. zachow. od 2,1 do 17,5, szer. od 0,8 (rdzeń) do 1,4 (zachow.), grub. grzbietu od 0,25 (rdzeń) do 1,2 (zachow.).</p> <p>Waga: od 1,0 do ok. 40,0 g, łącznie 137,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>c.d. kolumny 2 (12) 4099/63, (13) 4188/64, (14) 4189/64, (15) 5807/67, (16) 5812/67, (17) 5941/67</p> <p>c.d. kolumny 3 Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 6 (nr 8), Wyk. XXXV (2 szt.), war. 6f₅ (nr 11-12), Wyk. XXXII (2 szt.), war. 9 (nr 13-14), Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 4c (nr 15), 4d – świadek zach. (nr 16), 4e, świadek pld. (nr 17).</p>	17	<p>1099/55</p> <p>4099/63</p>

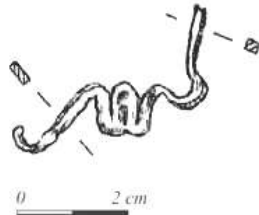
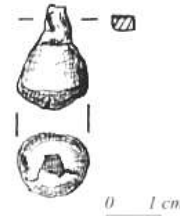
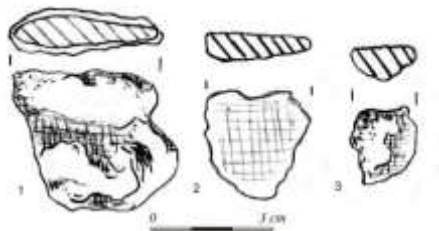

563	<p>(1) 261/53 (2) 462/53 (3) 755/54 (4) 962/54 (5) 1570/57 (6) 2450/62 (7) 2615/62 (8) 3882/63 (9) 4672/65 (10) 4796/65 (11) 5357/66 (12) 5414/66 (13) 5438/66 (14) 5440/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXII (2 szt.), war. 6 (nr 1), 8 (nr 4) Wyk. XXIII (1 szt.), war. 9d (nr 2), Wyk. XXIV (1 szt.), war. 3g (nr 3), Wyk. XXVI (1 szt.), war. 6 (nr 5), Wyk. XXIX (1 szt.), war. 6b, świadek pld. (nr 10), Wyk. XXX (1 szt.), war. 6 (nr 6), Wyk. XXXI (1 szt.), War. 6c₂ (nr 8), Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 6c (nr 7), Wyk. XXXIII (1 szt.), war. 8, świadek zach. (nr 9), Wyk. XXXVII (4 szt.), war. 5 (nr 11-14).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane ułamki ostrzy, obłożone w większości grubą warstwą produktów korozji. Konserwacji poddano jedynie dwa egzemplarze (nr 8 i 12).</p> <p>Forma: niewielkie odcinki części pracujących narzędzi tnących (ostrzy). Wyróżniają się wypukłą linią grzbietu (tylca). Przekroje poprzeczne są w formie wydłużonego trójkąta.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. zachow. od 2,3 do 9,3, szer. zachow. od 0,8 do 2,2, grub. grzbietu od 0,25 (rdzeń) do 0,7 (zachow.).</p> <p>Waga: od 2,0 do 16,0 g; łącznie 82,4 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	14	 <p>2450/62</p> <p>5414/66</p>
poziom osadniczy 11 – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmety)					
564	<p>(1) 453/53 (2) 1795/61 (3) 2557/62 (4) 2578/62 (5) 2592/62 (6) 2651/62 (7) 2558/62 (8) 2682/62 (9) 2685/62 (10) 2694/62 (11) 2718/62 (12) 2736/62 (13) 3227/63 (14) 3233/63</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIII (1 szt.), war. 9₁, Wyk. XXVIII (1 szt.), war. 6, pod paleniskiem, Wyk. XXXI (2 szt.), war. 6, Wyk. XXXIV (9 szt.), war. 6 (1 szt.), 6a (2 szt.), 6b (1 szt.), 6c (6 szt.).</p>	<p>Stan zachowania: najczęściej silnie skorodowane fragmenty, w większości połamane i pokryte grubym osadem produktów korozji. Konserwacji poddano 5 okazów z ogólnej liczby 14 szt.</p> <p>Forma: przeważnie kawałki blachy o zróżnicowanej grubości i różnej wielkości i kształtach fragmentów. Są okazy płaskie ale też lekko łukowato wygięte (na całości lub częściowo) i okazy z pogiętą krawędzią oraz fragment blachy z okrągłym zakłębieniem pośrodku (nr 2736/62).</p> <p>Technika wykonania: rozkuwanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zbiorcze: szer. zachow. od 0,6 x 0,9 do 3,7 x 5,0, grub. blachy od 0,15 do 0,3 (rdzeń) oraz 0,4 do 0,5 (bez widocznego rdzenia).</p> <p>Waga: w przedziale od 0,3 do 23,0 g, łącznie 59,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	14	 <p>2736/62</p>

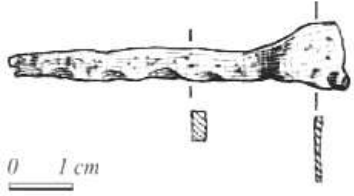
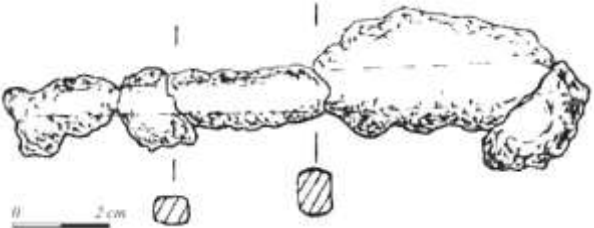
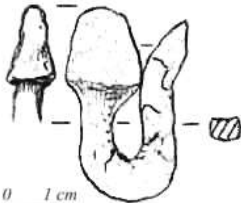
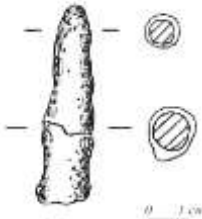
poziom osadniczy 11 – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki żelaza

565	<p>(1) 260/53 (2) 851/54 (3) 961/54 (4) 963/54 (5) 1013/54 (6) 1082/55 (7) 1094/54 (8) 1483/57 (9) 1592/57 (10) 1842/61 (11) 1845/61 (12) 1954/61 (13) 1993/61 (14) 2036/61 (15) 2579/62 (16) 2580/62 (17) 2603/62 (18) 2616/62 (19) 2676/62 (20) 2679/62 (21) 2688/62 (22) 2691/62 (23) 2707/62 (24) 2746/62</p> <p>kontynuacja w kolumnie 4</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXII (2 szt.), war. 6 (nr 1), 8, świadek (nr 3-4), 9g, świadek (nr 5), Wyk. XXIII (1 szt.), war. 9g (nr 2), Wyk. XXIV (1 szt.), war. 9g (nr 6), Wyk. XXIIIa (1 szt.) war. 9 pod konstrukcją gliniano-kamienną (nr 7), Wyk. XXVI (2 szt.), war. 4f (nr 8), 7 (nr 9), Wyk. XXVIII (2 szt.), war. 6a (nr 10), 6 (nr 11), Wyk. XXIX (3 szt.), war. 6 (nr 12), 6a (nr 13-14). kontynuacja w kolumnie 4</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane bryłki żelaza. Dodatkowe bryłki zarejestrowano pod nr 6 (+ 1 szt.), 7 (+ 2 szt.). Kilka bryłek zostało zniszczonych w konserwacji, są to nr: 2, 6-9.</p> <p>Forma: różnej wielkości amorficzne bryłki żelaza, przeważają okazy małe (do ok. 1,5 cm) i średnie (do ok. 3,5 cm), wyjątkowo trafiają się duże powyżej 3,5 cm.</p> <p>Technika wykonania: ?</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: od 0,6 x 0,6 x 0,3 do 6,3 x 3,0 x 3,8.</p> <p>Waga: od 0,3 do 116,0 g, łącznie 675,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>c.d. kolumny 2: (25) 2815/62, (26) 3018/62, (27) 3385/63, (28) 3395/63, (29) 3405/63, (30) 3460/63, (31) 3580/63, (32) 3587/63, (33) 3649/63, (34) 3664/63, (35) 3720/63, (36) 3729a/63, (37) 3737/63, (38) 4098/63, (39) 4442c/64, (40) 4738/65, (41) 4757/65, (42) 5396/66, (43) 5420/66, (44) 5759/67, (45) 5764/67, (46) 5785a/67, (47) 5793/67, (48) 5803/67, (49) 5810/67, (50) 5916/67, (51) 5940/67</p> <p>c.d. kolumny 3: Wyk. XXXIV (10 szt.), war. 6b (nr 15-16, 26), 6c (nr 17-18, 20-23), 6d (nr 25), 6d – świadek pld. (nr 40), Wyk. XXX (3 szt.), war. 6b (nr 19), 6c (nr 24), 9 (nr 31), Wyk. XXXI (9 szt.), war. 6₁ (nr 27-30, 33), 6₂ (nr 34), 6c (nr 36-37), 2i₆, świadek pld. (nr 39), 8, świadek zach. (nr 41), Wyk. XXXII (1 szt.), war. 8 (nr 32) Wyk. XXXV (1 szt.), war. 6f₃ (nr 38), Wyk. XXXVII (10 szt.), war. 5 (nr 42-43), 4a, świadek zach. (nr 44-45), 4b, świadek zach. (nr 46-47), 4c, świadek zach. (nr 48-49), 4e-4e₁ (nr 50-51).</p>	51	 <p>961/54</p>
-----	---	---	--	----	---

poziom osadniczy 11 – przedmioty nieokreślone ze względu na brak analogii lub fragmentaryczność zachowania

566	428/53	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXII, war. 9.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowany, pokryty osadem korozyjnym. Być może zachowany w całości.</p> <p>Forma: rodzaj pierścienia o niedomkniętej ramce. Ramka pierścienia zwęża się ku swym obu zakończeniom. Przekrój poprzeczny okrągły. Na powierzchni ślady brązu.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, platerowanie brązem(?).</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zachowane: śred. zewnętrzna 2,7, śred. wewnętrzna 1,1, grub. ramki maks. 0,75 x 0,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	--------	---	---	---	--

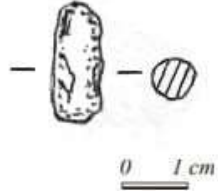
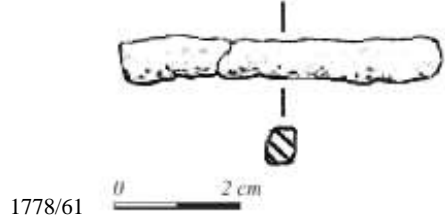
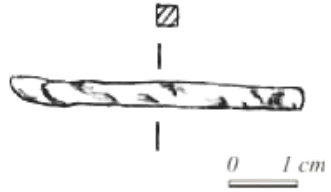
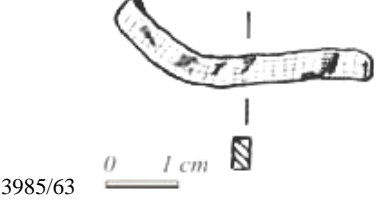
567	835/54	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIV, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: nieznacznie skorodowany. Prawdopodobnie brak obu zakończeń.</p> <p>Forma: rodzaj sprężyny o zwielokrotnionym zwartym falistym wygięciu części środkowej. Wykonana z taśmy o przekroju prostokątnym zwięzającej się ku jednemu z zakończeń.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 3,7, grub. maks. taśmy 0,15 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 2,2 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
568	979/54	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXII, war. 8, świadek.</p>	<p>Stan zachowania: gruszkowaty przedmiot nieznacznie skorodowany, żelazo pokryte brązem. Brak zawieszki-uszka. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: ozdoba lub odważnik (?) o kształcie gruszkowatym prawdopodobnie niegdyś z zawieszka u góry. Żelazny rdzeń został pokryty blaszką ze stopu miedzi.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: wys. zachow. 1,9, grub. maks. 1,1 x 1,3.</p> <p>Waga: 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
569	1908/61 ?	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXVII, war. 6a.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo silnie skorodowane trzy fragmenty tego samego przedmiotu. Styki się nie zachowały. Pokryte grubą warstwą korozyjną. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: prawdopodobnie podłużny, masywny przedmiot o przekrojach poprzecznych trójkątnych przypominających przekroje noży.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: 1) 3,4 x 3,0, grub. 0,6 (rdzeń), 2) 2,7 x 2,2 x 0,8, 3) 2,0 x 1,5 x 1,0.</p> <p>Waga: 25,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (3 fragm.)	
570	2040/61	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIX, war. 6a.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, pęknięty.</p> <p>Forma: jest to esowate uszko od kabłąka, klucza itp. Przekrój kwadratowy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: wys. zachow. 2,3, grub. 0,5 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,4 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

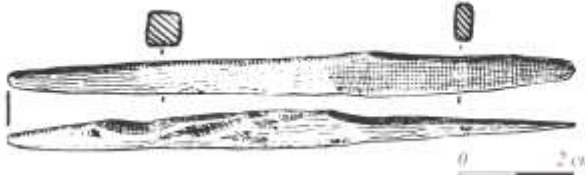
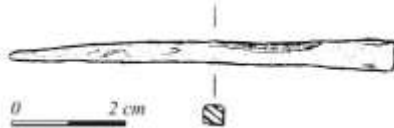
571	3368/63	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 6₁.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak obu zakończeń. Forma: przypomina standardowy nóż ale zachowana głownia jest b. cienka i nie ma ostrza. Trzpień ma przekrój prostokątny i odłamane zakończenie (ostrze). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow. 5,6, dł. zachow. trzpienia 4,1, grub. „głowni” 0,1 x 1,1 (po kons.). Waga: ok. 4,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
572	3703/63	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXIX, war. 10.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, połamany. Lokalnie obłożony grubą warstwą produktów korozji. Brak jednego z zakończeń. Nie konserwowany. Forma: podłużny, sztabkowy przedmiot zakończony prawdopodobnie uszkiem. Przekrój poprzeczny trzonu jest zmienny, tzn. prostokątny z dwoma wypukłymi krótkimi bokami oraz prostokątny ale ustawiony poprzecznie do poprzedniego. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: -, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 12,0, grub. trzpienia 0,7 x 0,9 oraz 0,7 x 0,5 (rdzenie), uszko ok. 1,8 x 2,2. Waga: ok. 48,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
573	4003/63	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 6_g.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak jednego zakończenia. Nie konserwowany. Forma: kształt esowaty. Jedno z pogrubionych zakończeń ma formę ostrosłupa o podstawie prostokątnej i zarys trapezowaty. Esowaty trzpień ma przekrój prostokątny. Technika wykonania: kucie/formowanie Typ: ? Wymiary: wys. zachow. 3,7, szer. podstawy pogrubienia 0,6 x 1,0, grub. trzpienia 0,4 x 0,6. Waga: ok. 5,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
574	5366/66	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 5.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny(?). Brak jednego zakończenia (?). Pęknięty. Nie konserwowany. Obłożony nalotem korozyjnym. Forma: kształt wydłużonego stożka z zaokrąglonym czubkiem. Przekroje poprzeczne okrągłe. Nie widać zagłębienia wewnątrz grubszego końca. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: dł. zachow.(?) 4,6, śred. 0,8 (rdzeń). Waga: ok. 9,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

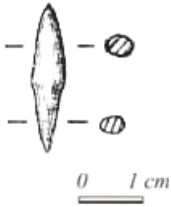

575	<p>(1) 1619/57 (2) 1834/61 (3) 1875/61 (4) 1976/61 (5) 3995/63 (6) 5360/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 11. Chron.: 2 poł. XII w. do k. XII w.</p> <p>(1) Wyk. XXVI, war. 7 (2) Wyk. XXVII, war. 6 (3) Wyk. XXVIII, war. 6a, (4) Wyk. XXIX, war. 6, (5) Wyk. XXXI, war. 6b, (6) Wyk. XXXVII, war. 5.</p>	<p>Stan zachowania: sześć fragmentarycznie zachowanych przedmiotów żelaznych. Wszystkie są silnie skorodowane i obłożone warstwą produktów korozji. Konserwacji poddano tylko jeden okaz (nr 1).</p> <p>Forma: przeważnie małe fragmenty o lekko wydłużonym kształcie. Ich przekroje są czworoboczne lub rzadziej owalne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: (1) 2,6 x 1,8 x 1,1, (2) 6,6 x 1,7 x ?, (3) 2,1 x 0,6 x 0,7, (4) 1,5 x 0,7 x 1,0, (5) 3,8 x 1,5 x 1,6, (6) 5,0 x 1,6 x 1,6.</p> <p>Waga: (1) 2,5, (2) ?, (3) 1,5, (4) 3,0, (5) 3,8, (6) 25,0 g, łącznie 35,8 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	6	
-----	--	---	--	---	--

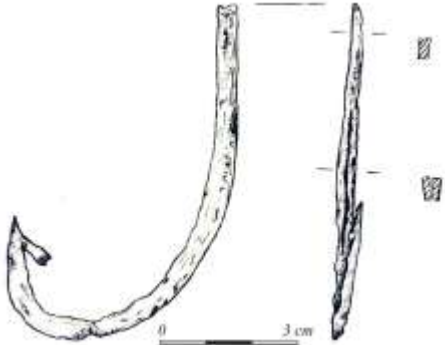
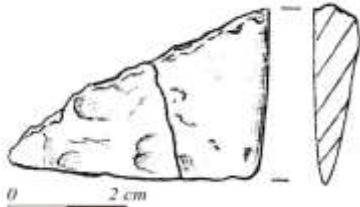
poziom osadniczy 12 – półprodukt kowalski: sztabki i ich fragmenty

576	<p>(1) 343/53 (2) 1386/57 (3) 2396/62 (4) 2844b/62 (5) 2870/62 (6) 2968/62 (7) 4001/63 (8) 4719/65 (9) 5333/66 (10) 5893/67 (11) 5905/67 (12) 5908/67 (13) 5914/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXII (1 szt.), war. 7a, Wyk. XXVI (1 szt.), war. 4c, Wyk. XXIX (1 szt.) war. 3b₁, Wyk. XXXIV (1 szt.) war. 3b₁, Wyk. XXXII (3 szt.) war. 4, Wyk. XXXV (1 szt.) War. 6f₄, Wyk. XXXVII (5 szt.) świadek pld., war. palenisko, 4a, 4c (4e?), 4d, 4₁.</p>	<p>Stan zachowania: trzynaście sztabkowatych przedmiotów o różnej wielkości i masie. Konserwacji poddano tylko jeden okaz (nr 1386/57). Pozostałe w większym lub mniejszym stopniu są pokryte produktami korozji.</p> <p>Forma: podłużne, prostokątne sztabki żelaza o prostokątnych przekrojach poprzecznych. Tylko jeden egzemplarz ma zachowane jedno z zakończeń, które jest lekko łukowate (nr 1386/57).</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary wspólne dla 11 szt.: dł. zachow. 1,9-8,9, szer. 0,6-2,0, grub. 0,6-1,4.</p> <p>Waga: łączna 128,2 g, tj. w przedziale od 1,0 g do 68,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	13	
-----	--	---	--	----	--

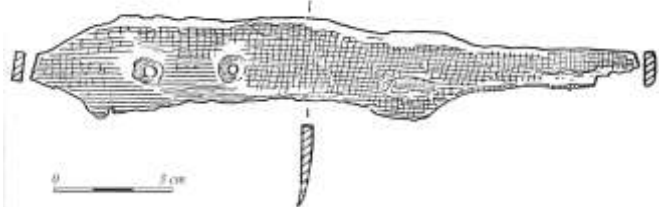
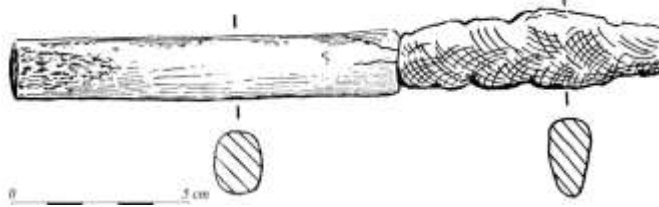
poziom osadniczy 12 – półprodukt(?) kowalski?: pręty (fragmenty)					
577	4011/63	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXXV, war. 6f ₄ .	Stan zachowania: względnie dobrze zachowany krótki fragment pręta żelaznego. Forma: prosty, bardzo krótki odcinek pręta o przekroju poprzecznym okrągłym. Technika wykonania: wyciąganie pręta. Typ: I, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zach. 1,8, grub. zachow. (śred.) 0,65. Waga: 1,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
578	(1) 1778/61 (2) 5331/66	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. (1) Wyk. XXVIII, war. 3b ₁ , (2) Wyk. XXXVII, war. 4d.	Stan zachowania: dwa krótkie fragmenty prętów żelaznych obłożonych osadem rdzy. Forma: proste, krótkie odcinki prętów o delikatnej budowie o przekroju poprzecznym owalnym. Technika wykonania: wyciąganie pręta. Typ: II, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 5,2, grub. zachow. 0,45 x 0,65, (2) dł. zachow. 2,1, grub. 0,3 x 0,6 (rdzeń). Waga: (1) 5,0, (2) 1,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	
579	3911/63	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXXV, war. 6f.	Stan zachowania: dobrze zachowany niewielki fragment pręta żelaznego. Forma: prosty, krótki odcinek pręta o delikatnej budowie o przekroju poprzecznym kwadratowym. Technika wykonania: wyciąganie pręta. Typ: III, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zach. 4,3, grub. 0,3 x 0,3 (po kons.). Waga: 1,3 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
580	(1) 2950/62 (2) 3985/63	Poziom osadniczy: 12 Chron.: 1 poł. XIII w. (1) Wyk. XXXII, war. 4, (2) Wyk. XXXV, war. 6f ₃ .	Stan zachowania: względnie dobrze zachowane dwa niewielkie fragmenty prętów. Forma: lekko esowato wygięte dwa krótkie odcinki prętów o delikatnej budowie. Ich przekroje poprzeczne są prostokątne. Technika wykonania: wyciąganie pręta. Typ: IIIC, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zach. 3,1, grub. zachow. 0,4 x 0,6, (2) dł. zachow. 3,8, grub. 0,2 x 0,35 (po kons.). Waga: (1) 2,5, (2) 2,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	

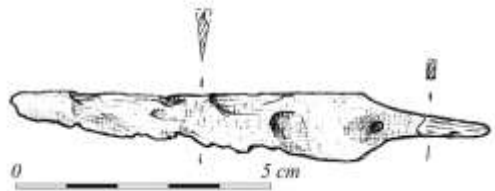
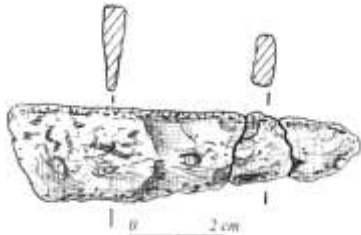

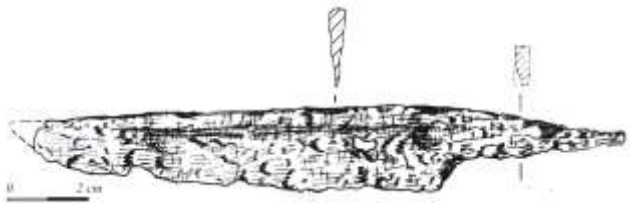
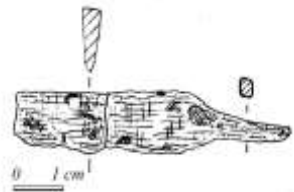
poziom osadniczy 12 – narzędzia kowalskie?: klin żelazny (dłutko, przecinak?)					
581	1411/57	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXVI, war. 4d.	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowana sztabka klinowata (dłutko?). Na powierzchni występują niewielkie wżery korozyjne, zwłaszcza w strefie przy ostrzu.</p> <p>Forma: podłużna, sztabka żelaza w formie klina o przekroju poprzecznym prostokątnym (prawie kwadratowym). Sztabka zwęża się głównie dwoma przeciwległymi bokami ku ostrzu od ok. ½ swej długości. Ostrze jest dłutowate. Górna krawędź jest tylko nieznacznie wypukła.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. 5,8, grub. (1/2 dł.) 0,6 x 0,65 (po kons.).</p> <p>Waga: 11,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 12 – narzędzia do obróbki metali: tłoczki, punce					
582	1437/57	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXVI, war. 4d.	<p>Stan zachowania: bardzo dobrze zachowane narzędzie żelazne w typie tłoczka</p> <p>Forma: podłużne narzędzie dwustronne (z dwoma przeciwległymi ostrzami). Przekrój części pracującej jest kwadratowy z zaokrąglonymi narożami, a przekrój drugiego ostrza (trzcienia) jest prostokątny. Obie te części zwężają się równomiernie ku ostrzom. Ostrze części pracującej jest szpiczaste ale nie ostre (lekkie zaoblone), a ostrze trzcienia jest płaskie – dłutowate.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB2, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. 13,1, dł. części pracującej ok. 7,5, grub. części pracującej 0,7 x 0,7 (1/2 jej dł.), grub. trzcienia 0,3 x 0,75 (1/2 jego dł.), grub. trzonu 0,7 x 0,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 31,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
583	1421/57	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXVI, war. 4d.	<p>Stan zachowania: bardzo dobrze zachowane narzędzie żelazne w typie puncy.</p> <p>Forma: podłużne narzędzie jednostronne (z jednym ostrzem). Przekrój poprzeczny części jest kwadratowy. Górna krawędź, prostopadle odcięta, mogła służyć do pobijania. Narzędzie równomiernie zwęża się ku szpiczastemu ostrzu.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie.</p> <p>Typ: IIA1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. 7,2, grub. części pracującej 0,35 x 0,35 (1/2 jej dł.), grub. przy górnej krawędzi 0,3 x 0,55 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 4,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

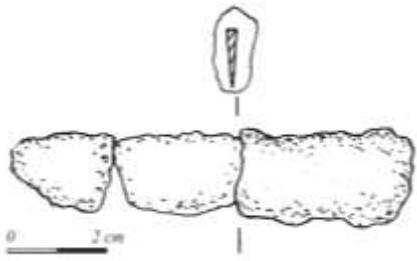
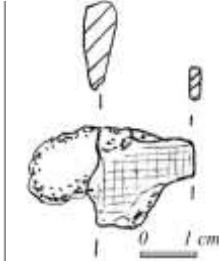

584	2887/62	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo dobrze zachowane narzędzie(?) żelazne w typie tłoczka(?). Forma: bardzo małe, wręcz miniaturowe narzędzie w typie tłoczka z dwoma ostrzami. Ostrza mają przekrój poprzeczny zbliżony do okrągłego (część pracująca) i owalnego - trzpień. Technika wykonania: kucie. Typ: IC3b, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. 2,2, dł. części pracującej 1,3, grub. części pracującej 0,35 x 0,4 (1/2 jej dł.), grub. trzpienia 0,2 x 0,3, grub. trzonu 0,4 x 0,45 (po kons.). Waga: ok. 0,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 11 – narzędzia rolnicze: fragmenty sierpów					
585	3203/63	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXII, war. 4a.</p>	<p>Stan zachowania: Dwa nieskładające się fragmenty tego samego sierpa. Silnie skorodowane – widoczne rdzenie w przelamach. Forma: Jeden, większy fragment to przejście głowni w trzpień, drugi to część trzpienia. Przekrój głowni trójkątny, trzpienia prostokątny (lekko trapezowaty) Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA lub IB, typ trzpienia IIB2, wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. części tnącej (głowni) ok. 2,2, szer. głowni 2,0, grub. grzbietu głowni 0,4, dł. trzpienia 3,3 + 3,3, grub. trzpienia 0,6 x 0,9. Waga: 32,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (2 fragm.)	
586	4721/65	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXIX, war. 3b.</p>	<p>Stan zachowania: niewielki skorodowany fragment przejścia głowni w trzpień. Forma: jest to krótki odcinek tylnej części głowni sierpa o przekroju trójkątnym oraz fragment silnie odgiętego trzpienia. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA lub IB, typ trzpienia IIB2, wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. części tnącej (głowni) 3,7, szer. głowni 1,7, grub. grzbietu głowni 0,5, dł. trzpienia 2,2, grub. trzpienia 0,4 x 0,8. Waga: 13,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
587	5325/65	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4d.</p>	<p>Stan zachowania: zachował skorodowany fragment przejścia głowni w trzpień. Forma: jest to krótki odcinek tylnej części głowni sierpa o przekroju trójkątnym oraz fragment silnie odgiętego trzpienia. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA lub IB, typ trzpienia IIB2, wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: dł. części tnącej (głowni) 0,8, szer. głowni 1,1, grub. grzbietu głowni 0,2, dł. trzpienia 2,3, grub. trzpienia 1,0 x 1,5 Waga: 4,6 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 12 – przybory do polowu ryb: haczyki na ryby					
588	3970/62	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXV, war. 6f₂.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany w całości. Brakuje czubka ostrza. Forma: bardzo mały haczyk na ryby delikatnej budowy. Wykonany z drutu o przekroju owalnym. Górą uszko uformowane poprzez zagięcie drutu. Ramię proste, dołem półokrągłe tworzące ostrze bez zadziora. Technika wykonania: wyciąganie drutu, formowanie. Typ: IIIA, wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. 1,9, wys. ostrza (kolca) 0,5, grub. ramienia 0,15, grub. ostrza 0,1, rozpiętość haczyka 0,5, dł. uszka 0,65 (po kons.). Waga: ok. 0,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
589	2422/62	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 3b₁.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, dobry. Brakuje zaczepu (uszka) na „żyłkę”. Forma: duży hak na ryby niegdyś prawdopodobnie zakończony uszkiem u góry. Wykonany z pręta o przekroju prostokątnym skutego z dwóch odcinków (rozwarstwia się). Ramię łukowate, dołem uformowane półokrągło i zakończone ostrzem z zadziorem. Ostrze jest nieznacznie odgięte na bok. Technika wykonania: wyciąganie drutu, kucie/formowanie. Typ: IIIB, wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. zachow. 7,3, wys. ostrza (kolca) 2,7, grub. ramienia 0,4 x 0,5, grub. ostrza 0,15 x 0,4, rozpiętość haczyka 4,5, dł. zadziora 0,8 (po kons.). Waga: 15,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 12 – narzędzia do o0bróbki drewna: fragment topora					
590	2449/62	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 3b₁.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowała się tylko część ostrza topora, najprawdopodobniej część przednia. Forma: nieokreślona. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: ? Wymiary: szer. zachow. ostrza 3,8, wys. zachow. ostrza 2,6, grub. zachow. maks, 0,7 (po kons.). Waga: 15,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

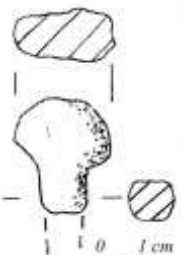

poziom osadniczy 12 – narzędzia do obróbki drewna: ośnik?

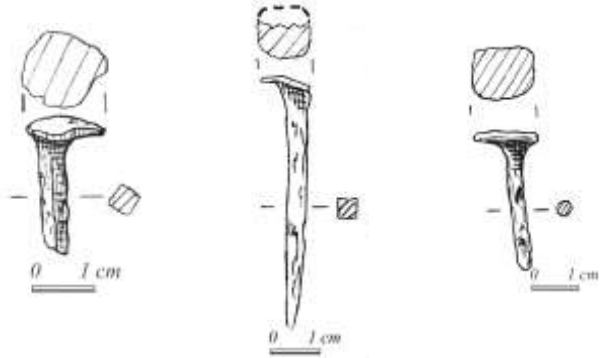
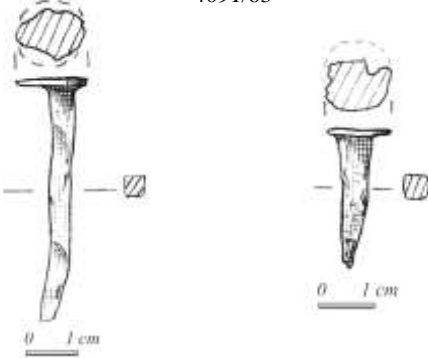
591	1936/61	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXIX, war. 3b₁.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowany. Brak zakończenia jednego z uchwytów (trzpienia).</p> <p>Forma: ośnik zapatrzony w dwa uchwyty (trzpienie) oraz szeroką część pracującą, tj. wklęsło łukowate ostrze położone w poszerzonej części centralnej. Linia grzbietu jest lekko wypukła. Przekrój części pracującej jest trójkątny (przypomina przekrój noża), a uchwyty mają przekroje prostokątne. Uwagę zwracają dwa niewielkie otwory w części środkowej. Ich funkcja nie jest znana. Być może ośnik wykonano z wtórnie użytego fragmentu przedmiotu żelaznego np. okucia?</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, utwardzanie (?) ostrza, przebicie otworów.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 16,5, dł. części pracującej (ostrza) ok. 8,3, szer. części pracującej ok. 2,2, grub. grzbietu 0,3, dł. uchwytu (trzpienia) zachow. 4,8, grub. uchwytu 0,2 x 0,8, śred. otworów ok. 0,25 (po kons.).</p> <p>Waga: 36,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
<p>poziom osadniczy 12 – narzędzia powszechnego użytku: noże i ich fragmenty</p>					
592	4608/65	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXIII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany prawie w całości nóż z rękojeścią w formie jednolitej oprawki z poroża(?). Brak sztychu. Rękojeść lekko spękana. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: nóż z trzpieniem, na którym osadzona została niezdobiona oprawka z poroża(?). Grzbiet głowni (tylec) jest lekko łukowaty, podobnie jak i linia ostrza. Przymuszczałnie sztych był szpiczasty. Przekrój poprzeczny głowni trójkątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna noża 18,5, dł. zachow. głowni 7,7, szer. maks. głowni 1,5, grub. zachow. tylca 0,6.</p> <p>Waga: 42,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

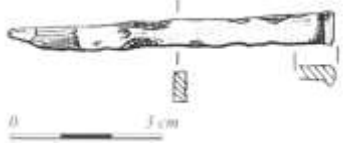
593	<p>(1) 1384/57 (2) 1407/57 (3) 1417/57 (4) 3258/63 (5) 3907a/63 (6) 3907b/63 (7) 3966/63 (8) 3978/63 (9) 3984/63 (10) 4010/63 (11) 4595/65 (12) 5286/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXVI (3 szt.), war. 4c (nr 1), 4d (nr 2-3), Wyk. XXXII (1 szt.), war. 4a (nr 4), Wyk. XXXV (5 szt.), war. 6f (nr 5), 6f₂ (nr 6), 6f₃ (nr 7-8), 6f₄ (nr 9), Wyk. XXXIII (1 szt.), war. 4, świadek zach. (nr 10), Wyk. XXXVII (1 szt.), war. 4d.</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany. W zbiorze są okazy całe lub prawie całe (nr 7, 9, 11), są też egzemplarze zachowane połówkowo, lub w niewielkich odcinkach (głównie przejście głowni w trzpień). Siedem noży jest po konserwacji.</p> <p>Forma: noże reprezentują typ I, tj. egzemplarzy o prostej, wspólnej dla głowni i trzpienia osi symetrii podłużnej. Są to noże małe i rzadziej średnie. Zachował się tylko jeden sztych szpiczasty o lekko zaokrąglonym czubku (nr 7). Linie tyłców jak i ostrzy z reguły są proste przy czym ostrza są ukośne w stosunku do grzbietów. Przekroje głowni są trójkątne, a trzpieni prostokątne. Sposób wyodrębnienia trzpieni: dominuje obustronne ostre wyodrębnienie (nr 1-3, 7-9, 11), potem jednostronnie ostre od strony ostrza (nr 5-6), obustronnie od tyłca ostro a od ostrza łagodnie (nr 4), obustronnie łagodnie (nr 10) i w ogóle niewyodrębniony (nr 12).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. ogólna noży od 3,1 (zachow.) do 9,1, szer. głowni od 0,9 do 1,9, grub. tyłca od 0,15 do 0,45, grub. trzpienia od 0,2 x 0,4 do 0,4 x 0,9</p> <p>Waga: od 3,0 do 16,0 g, łącznie 100,5 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	12	<p>3966/63</p> <p>5286/66</p>
594	<p>(1-2) Wyk. XXVI, war. 4d, (3) Wyk. XXVI, war. 5, (4) Wyk. XXXII, war. 4. (4) 2929/62</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany. Nr 2 zachowany w całości, nr 1 zdeformowany ze zniszczonym ostrzem - prawie w całości, pozostałe fragmentarycznie (brak przedniej części głowni) i skorodowane.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie.</p> <p>Forma: typ (II) noży małych i średnich o odchylonym ko dołowi trzpieniu rękojeści. Nr 2 – widoczna linia połączenia wkładki stalowej ze strefą grzbietową głowni.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. ogólna ok. 11,3, dł. głowni 8,0, szer. głowni zachow. 0,8, grub. tyłca?, grub. trzpienia ok. 0,5 x ? (2) dł. ogólna 15,7 (rekonstr.), dł. głowni 11,0 (rekonstr.), szer. głowni 2,2, grub. tyłca 0,4, grub. trzpienia 0,4 x 1,0 (po kons.), (3) dł. ogólna zachow. 5,9, dł. zachow. głowni 3,8, szer. głowni 1,3, grub. tyłca 0,35, grub. trzpienia 0,3 x 0,5 (po kons.), (4) dł. ogólna zachow. 6,3, dł. zachow. głowni 3,5, szer. zachow. głowni 1,3, grub. zachow. tyłca 0,5, grub. zachow. trzpienia 0,3 x 0,8.</p> <p>Waga: (1) ok. 14,0, (2) 34,5, (3) 6,0, (4) 5,8 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	<p>1409/57</p> <p>1423/57</p> <p>1502.57</p>

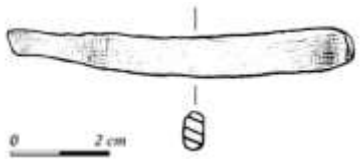
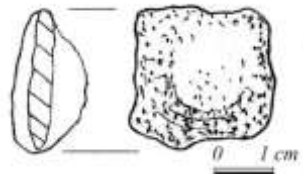
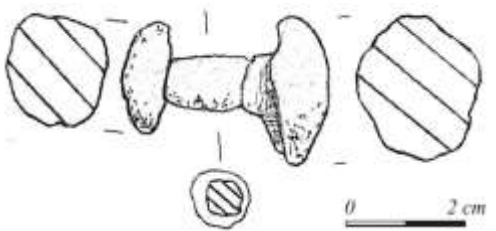
595	<p>Głownie: (1) 2868/62 (2) 2872/62 (3) 5289/66</p> <p>Przejście głowni w trzcienie: (4) 2819/62 (5) 2994/62 (6) 5902/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>(1-2, 4) Wyk. XXXII, war. 4, (3) Wyk. XXXVII, war. 4d, (5) Wyk. XXXII, war. 4a, (6) Wyk. XXXVII, war. 4a, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowane, połamane. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: 3 fragmenty głowni noży średniej wielkości oraz trzy fragmenty przejścia głowni w trzcienie. Typ noży i forma nieokreślone. Szytchy słabo czytelne prawdopodobnie szpiczaste. Trzcienie wyodrębnione: obustronnie ostro (nr 5), jednostronnie ostro od strony ostrza (nr 4, 6).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. głowni 7,8, szer. zachow. 1,3, grub. tylca 0,25 (rdzeń), (2) dł. zachow. głowni 6,5, szer. zachow. 1,3, grub. tylca 0,3 (rdzeń), (3) dł. zachow. głowni 10,5, szer. zachow. 1,7, grub. tylca 0,7, (4) dł. zachow. ogólna 3,0, dł. zachow. głowni 1,4, szer. zachow. 1,8, grub. tylca zachow. 0,5, grub. trzcienia 0,2 x 0,6, (5) dł. zachow. fragmentu 2,6, dł. zachow. głowni 1,4, szer. zachow. 1,6, grub. tylca zachow. 0,4, grub. trzcienia 0,5 x 0,7, (6) dł. zachow. ogólna 2,3, dł. zachow. głowni 1,3, szer. zachow. 1,2, grub. tylca zachow. 0,4, grub. trzcienia 0,3 x 0,6.</p> <p>Waga: (1) ok. 14,0, (2) 34,5, (3) 6,0, (4) 5,8 g, łącznie 60,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	6	<p>2868/62</p> <p>5902/67</p>
poziom osadniczy 12 – narzędzia powszechnego użytku: szydło					
596	3859/63	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXXIII, war. 3g.</p>	<p>Stan zachowania: w całości, dość dobrze zachowane. W części środkowej szydła (trzon) powierzchniowe ubytki korozyjne</p> <p>Forma: proste szydło o przekroju poprzecznym okrągłym (część pracująca) i prostokątnym (trzcienie do oprawki?). Środek szydła (trzon) ma przekrój kwadratowy. Obie części lekko zwężają się ku zakończeniom.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA1a, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 8,4, śred. części pracującej 0,25 (1/2 jej długości), grub. części o przekroju prostokątnym 0,2 x 0,3, grub. trzonu 0,4 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 12 – narzędzia powszechnego użytku: igła					
597	3967/63	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXV, war. 6f₂.</p>	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowany cały kolec igły, pozbawiony uszka. Lekko powyginany. Korozja minimalna.</p> <p>Forma: lekko esowato wygięty kolec igły o przekroju okrągłym. Równomiernie zwęża się ku szpiczastemu ostrzu. Zachowała się lekko spłaszczona podstawa uszka.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie drutu, przebijanie.</p> <p>Typ: uszko?, kolec – typ I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 5,7, szer. zachow. podstawy uszka 0,2, grub. kolca 0,15 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 0,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

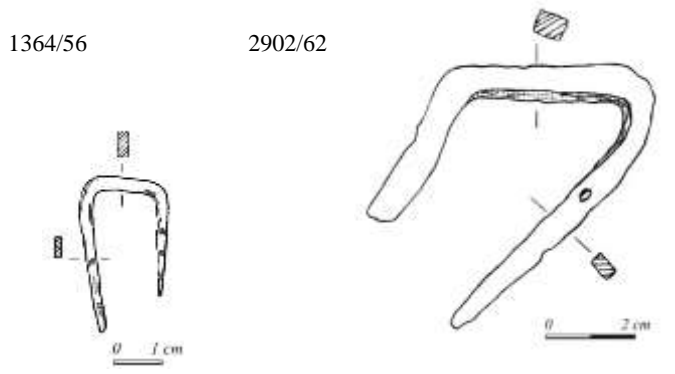
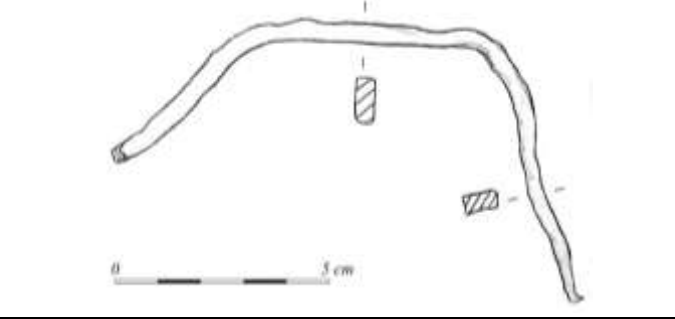
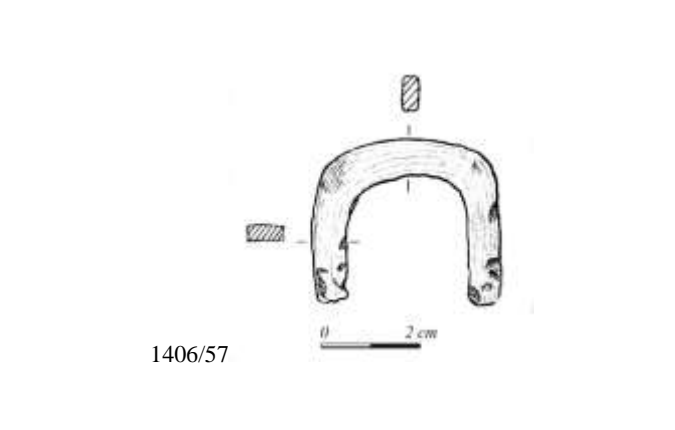
poziom osadniczy 12 – łącza konstrukcyjne: gwoździe

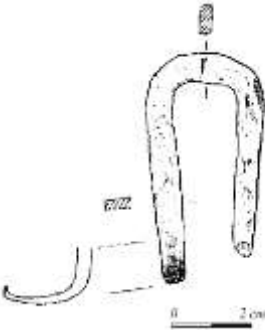
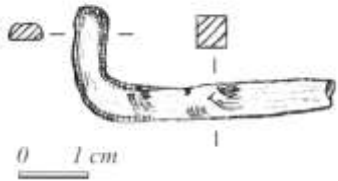
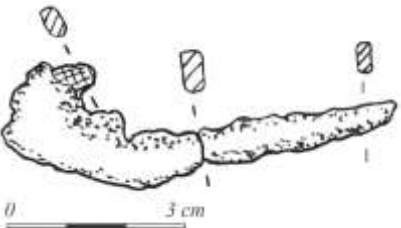
<p>598</p>	<p>(1) 2429/62 (2) 2885/62 (3) 4013/63</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXXIV, war. 3b, (2) Wyk. XXXII, war. 4, (3) Wyk. XXXV, war. 6f.</p>	<p>Stan zachowania: trzy silnie skorodowane gwoździe bez zakończeń kolców. Popękane, obłożone grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowane. Forma: główki półokrągłe, wysokie o podstawie w formie wydłużonego prostokąta (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje prostokątne. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB1-2, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna ok. 2,2, wys. zachow. główki 1,3, szer. zachow. podstawy główki 0,8 x 1,3, grub. zachow. kolca. 0,8 x 0,9, (2) dł. zachow. ogólna 3,5, wys. główki 0,8, szer. zachow. podstawy główki 0,8 x 1,6, grub. kolca 0,3 x 0,7 (rdzeń), (3) dł. zachow. ogólna 2,5, wys. zachow. główki 1,5, szer. zachow. podstawy główki 1,0 x 1,8, grub. zachow. kolca 0,5 x 0,65. Waga: (1) 4,0, (2) 5,0, (3) 6,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	<p>3</p>	 <p>2429/62</p>
<p>599</p>	<p>(1) 3007/62 (2) 3183/63 (3) 3913/63</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXXII, war. 4, (2) Wyk. XXXII, war. 4a, (3) Wyk. XXXV, war. 6f.</p>	<p>Stan zachowania: trzy silnie skorodowane gwoździe bez zakończeń kolców. Popękane, obłożone grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowane. Forma: główki wysokie półokrągłe w przekroju pionowym i o podstawie zbliżonej do okrągłej (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje zachowane okrągłe (nr 1, 3) i prostokątne (nr 2). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IC2-3, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 2,7, wys. zachow. główki 0,8, szer. zachow. podstawy główki ok. 1,2, grub. zachow. kolca. 0,6, (2) dł. zachow. ogólna ok. 1,5, wys. główki 0,4, szer. podstawy główki ok. 1,5, grub. zachow. kolca. 0,3 x 0,4, (3) dł. zachow. ogólna 3,5, wys. zachow. główki 1,3, szer. zachow. podstawy główki ok. 1,6, grub. kolca ok. 0,7. Waga: (1) 3,0, (2) 2,0, (3) 5,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	<p>3</p>	 <p>3913/63</p>

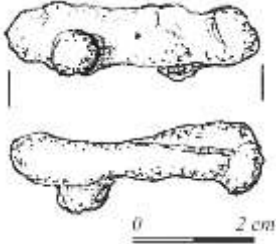
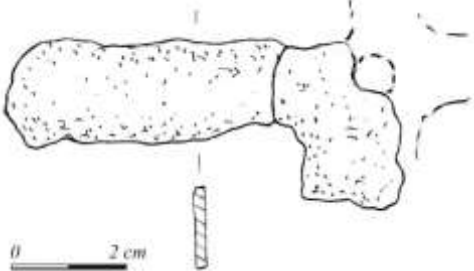
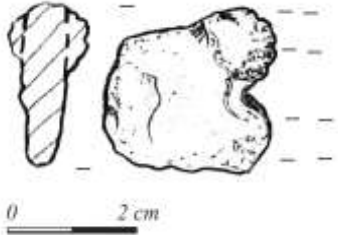
600	<p>(1) 1427/57 (2) 2794/62 (3) 2911/62 (4) 3184/63 (5) 4057/63 (6) 4607/65 (7) 4646/65 (8) 5329/66 (9) 5894/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXXVI (1 szt.), war. 4d (nr 1), Wyk. XXXII (3 szt.), war. 4 (nr 2-4), Wyk. XXXV (1 szt.), war. 6f₅ (nr 5), Wyk. XXXIII (2 szt.), war. 4 (nr 6) I 4a (nr 7), Wyk. XXXVII (2 szt.), war. 4d (nr 8) i 4a, świadek pld. (nr 9).</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany. Okazy względnie dobrze zachowane (nr 1,4, 6, 7, 9) są po konserwacji. Przeważnie brakuje im zakończeń kołców i małych fragmentów główek. Pozostałe są skorodowane i obłożone osadem korozyjnym także bez zakończeń kołców.</p> <p>Forma: główki są płaskie dość cienkie (odmiana A) i grubsze/wyższe (odmiana B) o podstawach czworobocznych (prostokątnych lub kwadratowych). Kolce mają przekroje prostokątne (nr 2-3, 7-8), kwadratowe (nr 1, 4-6) i okrągłe (nr 9).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA-B, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. ogólna zachow. od 2,2 do 10,3, wys. główek od 0,1 do 0,9, szer. podstaw od 0,6 x 0,8 do 1,3 x 2,0, grub. kołców od 0,4 x 0,4 x 1,0 x 1,2.</p> <p>Waga: od 3,5 do 30 g, łącznie 80,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	9	<p>1427/57 3184/63 5894/67</p>
601	<p>(1) 345/53 (2) 1476/57 (3) 1784/61 (4) 2807/62 (5) 2926/62 (6) 3074/63 (7) 3925/63 (8) 4091/63 (9) 5339/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XII w.</p> <p>Wyk. XXII (1 szt.), war. 7a, Wyk. XXXVI (1 szt.), war. 4d (nr 2), Wyk. XXXVII (1 szt.), war. 3b₁ (nr 3), Wyk. XXXII (3 szt.), war. 4 (nr 4-5), 4a (nr 6), Wyk. XXXV (2 szt.), war. 6f (nr 7), 6f₅ (nr 8), Wyk. XXXVII (1 szt.), war. 4d (nr 9).</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany. Część z sześciu gwoździ (nr 4, 7-8) jest względnie dobrze zachowana, choć brakuje im zakończeń kołców lub samych ostrzy kołców, a nawet całego kolca (nr 6). Większość z nich jest po konserwacji. Pozostałe, nie konserwowane, są obłożone grubą warstwą korozyjną i także brakuje im zakończeń kołców.</p> <p>Forma: główki zasadniczo płaskie o podstawach okrągłych (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje kwadratowe (nr 3-5) i prostokątne (nr 1-3, 9).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIC 1-2, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. ogólna zachow. od 0,3 do 4,9, wys. główek od 0,1 do 0,8, szer. podstawy główki (śred.) od 0,6 do 1,7, grub. kołców od 0,3 x 0,3 do 0,7 x 0,9.</p> <p>Waga: od 1,5 do 7,5 g, łącznie: 41,8 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	9	<p>3925/63 4091/63</p>

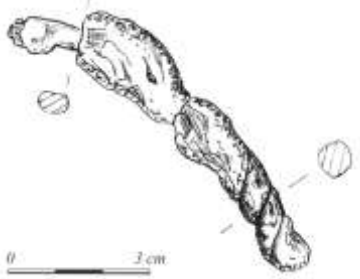
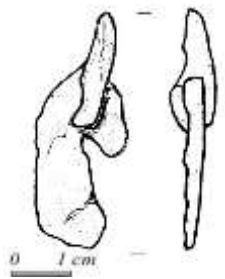
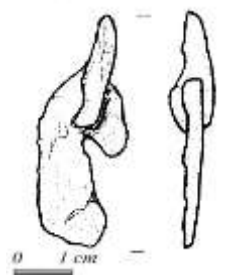
602	(1) 1432/57 (2) 1678/58	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XII w. (1) Wyk. XXVI, war. 4d, (2) Wyk. XXVI, war. 5c.	Stan zachowania: dwa silnie skorodowane gwoździe bez zakończeń kołców. Obłożone grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowane. Forma: główki wysokie trójkątne w przekroju pionowym i o podstawie zbliżonej do wydłużonego prostokąta. Kolce mają przekroje poprzeczne prostokątne. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IVB2, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 3,6, wys. główki 0,9, szer. zachow. podstawy główki 0,5 x 1,3, grub. zachow. kolca. 0,5 x 0,65, (2) dł. zachow. ogólna ok. 1,4, wys. główki 0,6, szer. podstawy główki 0,6 x 1,1, grub. zachow. kolca. 0,5 x 0,7. Waga: (1) 3,0, (2) 1,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	
poziom osadniczy 12 – łącza konstrukcyjne: sztabki gwoździowate					
603	(1) 1368/56 (2) 3979/63 (3) 3993/63 (4) 5906/67	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. (1) Wyk. XXVI, war. 4c, (2) Wyk. XXXV, war. 6f ₃ , (3) Wyk. XXXV, war. 6f ₄ , (4) Wyk. XXXVII, war. 4 ₁ , świadek pld.	Stan zachowania: cztery sztabki gwoździowate w dobrym stanie zachowania, przy czym jeden okaz jest cały (nr 2), jeden ma oderwane ostrze (nr 1) a ostatnim dwóm (nr 3-4) brakuje ok. połowy kolca. Forma: ukształtowanie sztabek jest zróżnicowane – jeden okaz jest zgięty haczykowato, drugi (nr 2) faliście powyginany, a trzeci i czwarty, choć fragmentarycznie zachowane także wykazują lekkie łukowate odkształcenie. Wszystkie mają przekrój poprzeczny prostokątny i zwężają się równomiernie ku ostrzu (spiczastemu w przypadku okazu nr 2). Zostały odcięte w szerokości. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA, typ ostrza 1 (dla okazu nr 2), wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 5,9, grub. 0,2 x 0,5 (po kons.), (2) dł. 7,4, grub. 0,2 x 0,4 (po kons.), (3) dł. zachow. 3,8, grub. 0,1 x 0,7 (po kons.), (4) dł. zachow. 4,0, grub. 0,2 x 0,6 (po kons.). Waga: (1) 3,4, (2) 4,0, (3) 3,5, (4) 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	1368/56 3979/63
604	3986/63	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXXV, war. 6f ₃ .	Stan zachowania: ogólnie dobry stan zachowania, samo ostrze przerdzewiałe. Na powierzchni niewielkie wżery pokorozyjne. Forma: prosta sztabka gwoździowata o przekroju poprzecznym prostokątnym. Zwęża się dwustronnie wąskimi bokami ku ostrzu, zapewne płaskiemu (np. półokrągłemu). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IC, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 6,0, grub. kolca 0,25 x 0,5 (po kons.). Waga: 4,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

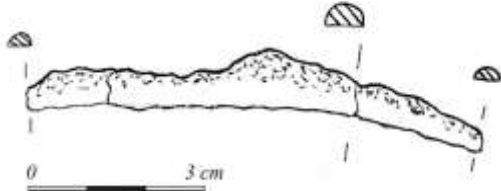
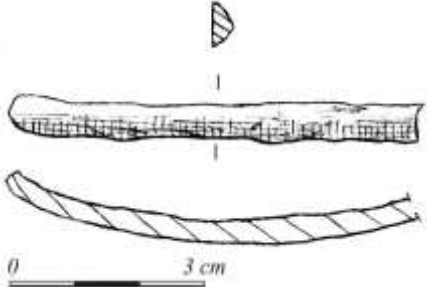
605	5330/66	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4d.</p>	<p>Stan zachowania: ogólnie dobry stan zachowania, samo ostrze lekko przerdzewiałe. Na powierzchni niewielkie wżery pokorozyjne.</p> <p>Forma: prosta dość masywna, sztabka gwoździowata o przekroju poprzecznym prostokątnym. Zwęża się dwustronnie szerokimi bokami ku ostrzu, zapewne płaskiem (dłutowatemu?). Lekko łukowato zgięty (w płaszczyźnie poziomej).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB, typ ostrza 4(?), wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 7,2, grub. kolca 0,35 x 0,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 12 – łączka konstrukcyjne: nity					
606	2827/62	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowana nakładka nita. Pokryta grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: kwadratowa z widocznym wybrzuszeniem od zakutej końcówki kolca.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: nakładka typ A, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: szer. nakładki 2,5 x 2,5, grub. zachow. 0,3.</p> <p>Waga: 11,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
607	3238/63	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXII, war. 4a.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany w całości silnie skorodowany. Pokryty grubą warstwą osadu korozyjnego. Złamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: krótki nit z główką wypukłą o kształcie prawdopodobnie owalnym. Kolec ma przekrój kwadratowy. Nakładka jest czworoboczna prawdopodobnie z zaokrąglonymi narożnikami.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie.</p> <p>Typ: ID2, nakładka typ ?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna zachow. 4,1, szer. zachow. główki 2,2 x 2,7, wys. zachow. główki 1,0, grub. kolca 0,7 x 0,7, szer. nakładki 1,9 x 2,0, grub. zachow. nakładki 0,9.</p> <p>Waga: 15,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 12 – łacza konstrukcyjne: skoble					
608	(1) 1364/56 (2) 2902/62	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. (1) Wyk. XXVI, war. 4c, (2) Wyk. XXXII, war. 4.	Stan zachowania: dwa dość dobrze zachowane skoble żelazne. Po konserwacji. Oba mają ubytki zakończeń ramion. Ponadto okaz nr 2 jest zdeformowany. Forma: dwa skoble, jeden mały (nr 1), drugi średni (nr 2) mają proste podstawy oraz lekko wgięte do środka ramiona. Przekroje podstaw i ramion są prostokątne, przy czym przy okazji nr 1 są ustawione pionowo, a przy egzemplarzu nr 2 – poziomo. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB2b, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) wys. skobla 3,1, szer. podstawy 1,7, grub. podstawy 0,2 x 0,5, grub. ramion 0,15 x 0,4, rozpiętość wewnętrzna ramion 1,2 (po kons.), (2) wys. skobla 6,8, szer. podstawy 4,5, grub. podstawy 0,5 x 0,65, grub. ramion 0,25 x 0,5, rozpiętość wewnętrzna ramion 2,2 (po kons.). Waga: (1) 4,0, (2) 18,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	1364/56 2902/62
609	2221/62	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXVIII, war. 3b ₁ , świadek.	Stan zachowania: dobrze zachowany skobel żelazny o silnie rozgiętych ramionach (wtórnie?). Brak zakończenia jednego z ramion i brak samego ostrza drugiego ramienia. Forma: skobel dużych rozmiarów o prostej podstawie i ramionach silnie odgiętych na zewnątrz. Przekroje podstawy i ramion są prostokątne, ustawione pionowo. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB3b, wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. zachow. skobla 6,4, szer. podstawy 6,3, grub. podstawy 0,4 x 1,0, grub. ramion 0,3 x 0,7, rozpiętość wewnętrzna ramion zachow. ok. 9,5 (po kons.). Waga: 30,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
610	(1) 1406/57 (2) 1454/57 (3) 2430/62	Poziom osadniczy: 12 Chron.: 1 poł. XIII w. (1) Wyk. XXVI, war. 4d, (2) Wyk. XXXVI, war. 4e, (3) Wyk. XXXIV, war. 3b ₁ .	Stan zachowania: trzy fragmentarycznie zachowane skoble. Nr 1, dobrze zachowany, ale brakuje mu zakończeń ramion (ok. 1/2 długości). Identycznie zachowane nr 2 i 3 to zaledwie silnie skorodowane ramiona niewielką częścią podstawy. Forma: oba skoble to okazy z wypukłą podstawą i równoległymi do siebie ramionami. Przekroje podstaw i ramion są prostokątne i ustawione poziomo. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB1b, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) wys. zachow. skobla 3,3, szer. podstawy 3,5, grub. podstawy 0,35 x 0,7, grub. ramion 0,3 x 0,5, rozpiętość wewnętrzna ramion 2,4 (po kons.), (2) wys. (?) skobla ok. 4,6, szer. podstawy zachow. ok. 1,2, grub. podstawy 0,3 x 0,7, grub. ramion 0,3 x 0,6, (3) wys. zachow. skobla ok. 4,2, szer. zachow. podstawy ok. 1,2, grub. podstawy 0,7 x 1,0, grub. ramion 0,7 x 0,75. Waga: (1) 7,0, (2) 3,6, (3) 7,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	1406/57

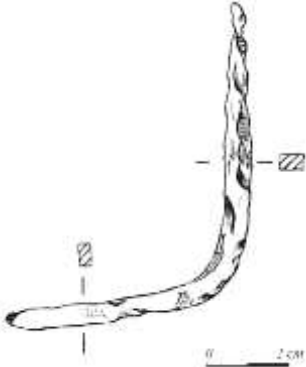
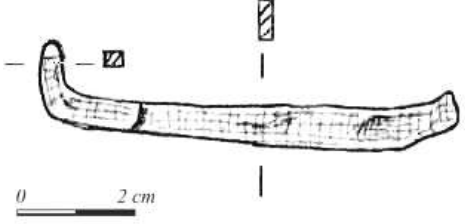
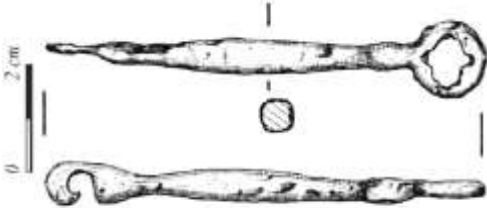
610	1385/57	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXVI, war. 4c.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowany skobel żelazny. Brak zakończenia jednego z ramion. Drugie ramię jest zagięte pod kątem prostym.</p> <p>Forma: skobel średnich rozmiarów o wypukłej podstawie i lekko wgiętych do wewnątrz ramionach. Przekroje podstawy i ramion są prostokątne, ustawione poziomo.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2b, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. skobla 7,5, szer. podstawy 2,8, grub. podstawy 0,3 x 0,7, grub. ramion 0,2 x 0,6, rozpiętość wewnętrzna ramion zachow. ok. 1,2 (po kons.).</p> <p>Waga: 12,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 12 – łącza konstrukcyjne: haki					
611	<p>(1) 344/53 (2) 1355/56 (3) 1410/57 (4) 1789/61 (5) 2466/62 (6) 3976/63 (7) 4635/65 (8) 5337/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XII (1 szt.), war. 7a, Wyk. XXXVI (2 szt.), war. 4c, 4d, Wyk. XXVII (1 szt.), war. 3b₁, Wyk. XXXIV (1 szt.), war. 3b₁, Wyk. XXXV ((1 szt.), war. 6f₃, Wyk. XXXIII (1 szt.), war. 4, świadek zach., Wyk. XXXVII (1 szt.), war. 4d.</p>	<p>Stan zachowania: osiem haków przeważnie silnie skorodowanych połamanych i niekompletnych. Po konserwacji (nr inw. 1410/57 i 3976/63)</p> <p>Forma: są to haki małe i średnie, o ramionach ustawionych pod kątem prostym. Przekroje ramion i trzpieni są czworoboczne (prostokątne i kwadratowe). Trzpień równomiernie zwiężają się w stronę przeważnie brakujących lub uszkodzonych ostrzy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: I B, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: długości zachow. od 2,1 do 8,3, wys. ramion zachow. od 0,5 do 1,6, grub. trzpieni (rdzenie) od 0,2 x 0,3 do 0,5 x 0,8, grub. ramion (rdzenie) od 0,15 x 0,4 do 0,3 x 0,4 i zachow. od 0,6 x 0,7 do 1,2 x 1,2.</p> <p>Waga: w przedziale od 1,0 do 12,5 g, łącznie 54,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	8	 <p>1410/57</p>
612	5899/67	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4a, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany prawie w całości silnie skorodowany hak. Pęknięty. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: niewielki hak o ramieniu uformowanym półokrągło. Przekroje poprzeczne ramienia i trzpienia są prostokątne. Trzpień zwięża się równomiernie ku szpiczastemu(?) ostrzu.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: VB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. 6,5, wys. ramienia zachow. 2,0, grub. trzpienia 0,3 x 0,7 (rdzeń), grub. ramienia 0,25 x 0,6 (rdzeń).</p> <p>Waga: 11,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

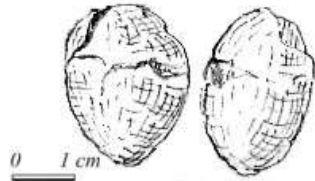
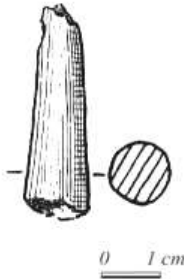
poziom osadniczy 12 – łącza konstrukcyjne: okucia					
613	2683/62	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXXII, war. 4.	<p>Stan zachowania: fragment (?) okucia z gwoździem w otworze. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: niewielka, podłużna płaska sztabka, o przekroju poprzecznym prostokątnym, z widocznym gwoździem (nitem?) w otworze. Gwóźdź jest haczykowato zagięty na końcu sztabki.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA2, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. sztabki 4,1, szer. zachow. sztabki 1,0, grub. zachow. sztabki 0,5, dł. zachow. gwoździa 3,7, szer. główki 0,7 x 0,7, wys. główki zachow. ok. 0,5, grub. kolca zachow. ok. 0,5 x 0,8(?).</p> <p>Waga: 7,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
614	5320/66	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXXVII, war. 4d.	<p>Stan zachowania: fragment okucia żelaznego z płaskiej taśmy żelaznej. Skorodowany, pokryty warstwą produktów korozji. Złamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: taśma żelazna uformowana na wzór krzyża(?) z otworem u domniemanego styku ramion. Przekrój taśmy jest w postaci wydłużonego prostokąta.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIA?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. taśmy 8,1, szer. zachow. 2,0, grub. zachow. 0,25-0,3, szer. zachow. (ogólna) okucia 3,4, średnica otworu (rekonstr.) 0,75.</p> <p>Waga: 15,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 12 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: fragment krzesiwa					
615	3906/63	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXXV, war. 6fj.	<p>Stan zachowania: prawdop. jest to skorodowana końcówka krzesiwa ramkowego (zwanego także ogniwkowym). Brak ok. ¼ ramki krzesiwa. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: delikatnej budowy jedno z zakończeń prostokątnego krzesiwa ramkowego. Ramka ma przekroje prostokątne. Innych cech nie można określić.</p> <p>Technika wykonania: kucie z jednego pręta/formowanie.</p> <p>Typ: IC1(?), wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachowana 2,7, szer. zachowana 2,6, grub. pręta ramki zachow. ok. 0,5 x 0,65, światło szczeliny (fragment) ok. 0,4 (dł.) x 0,5 (szer.).</p> <p>Waga: 7,0.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

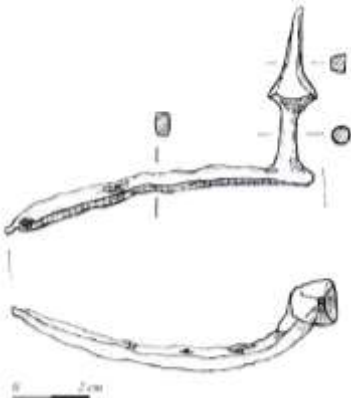
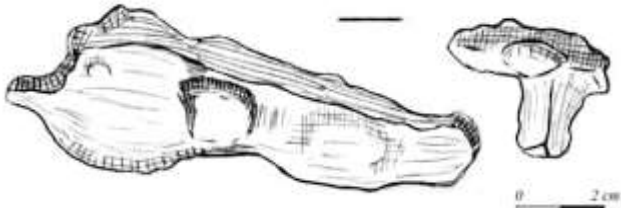
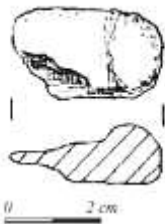
poziom osadniczy 12 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: fragmenty kabłąków					
616	2884/62	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXXII, war. 4.	<p>Stan zachowania: łukowaty fragment prawdopodobnie kabłąka wiaderka. Dość masywny. Skorodowany. Brak obu zakończeń. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: lekko łukowato wygięty odcinek kabłąka prawdop. od wiadra, wykonany z pręta o przekroju czworoboczno-owalnym skręconego spiralnie wokół osi podłużnej (tordowanie).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: kabłąk IA1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: ogólna dł. zachow. 8,6, grub. 0,75 x 0,75.</p> <p>Waga: 17,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
617	1507/57	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXVI, war. 5a.	<p>Stan zachowania: niewielki fragment ramienia kabłąka w formie resztek haczyka kabłąka, które tkwi w uchu od wiaderka.</p> <p>Forma: zachował się właściwie tylko sam haczyk kabłąka i to w formie szczątkowej. Haczyk ten ma przekrój prostokątny. Jest osadzony we fragmentarycznie zachowanym uchu wykonanym z płytki żelaznej uformowanej na wzór odwróconej litery „U”.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: kabłąk – typ?, haczyk IA4 ?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: wys. haczyka 2,1, szer. haczyka 0,8, grub. haczyka 0,4 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: ?</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Uwaga: ucho zostało ujęte w części katalogu poświęconej uchom w poziomie 12.</p>	1	
poziom osadniczy 12 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: fragment ucha					
618	1507/57 bis	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXVI, war. 5a.	<p>Stan zachowania: skorodowane, fragmentarycznie zachowane ucho od wiaderka. Brak znacznej części przedmiotu, m.in. fragmentu samego ucha oraz jednego z ramion i zakończenia drugiego ramienia.</p> <p>Forma: prawdopodobnie przedmiot ten prezentuje zachowaną część ucha typu „omega”.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA1?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna zachow. 3,3, szer. ucha zachow. 2,5, grub. ramki ucha 0,3 x 0,7, grub. ramion ok. 0,2 x 0,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 25,0 g (razem z kabłąkiem).</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Uwaga: przedmiot ten omówiono również pod hasłem „kabłąki” w ramach poziomu 12</p>	1	

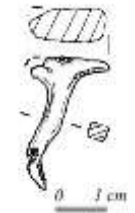

poziom osadniczy 12 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: fragmenty obręczy					
619	2898/62	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: fragment krótkiego odcinka prawdopodobnie obręczy. Silnie skorodowany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: lekko łukowaty krótki odcinek obręczy o przekroju poprzecznym prostokątnym. Ze względu na niewielką długość nie można odtworzyć średnicy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 4,0, grub. 0,7 x 1,0 (po kons.).</p> <p>Waga: 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
620	<p>(1) 2659/62</p> <p>(2) 3026/62</p> <p>(3) 3909/63</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>(1): Wyk.: XXXII, war. 4,</p> <p>(2): Wyk.: XXXII, war. 4,</p> <p>(3): Wyk. XXXV, war. 6f.</p>	<p>Stan zachowania: trzy różne fragmenty obręczy, skorodowane, połamane.</p> <p>Forma: wygięte lekko łukowato prawdopodobnie pozostałości obręczy o przekroju poprzecznym jednostronnie wypukłym („półokrągłym”). Ze względu na stan zachowania (krótkie odcinki, połamane, zdeformowane) nie można odtworzyć średnic obręczy.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie</p> <p>Typ: . IIA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 4,2, grub. 0,25 x 0,65, zdeformowany (po kons.), (2) dł. zachow. 2,2, grub. ok. 0,5 x 0,7, (3) dł. zachow. 7,9, grub. 0,4 x 0,6.</p> <p>Waga: (1) ok. 4,0, (2) 1,5, (3) 7,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	<p>3909/63</p>
621	<p>(1) 180/53</p> <p>(2) 1398/57</p> <p>(3) 1531/57</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>(1): Wyk. XXII, war. 5,</p> <p>(2): Wyk. XXX, war. 8b,</p> <p>(3): Wyk. XXX, war. 8.</p>	<p>Stan zachowania: trzy różne fragmenty obręczy, skorodowane, połamane. Nie konserwowane (poza nr 3).</p> <p>Forma: wygięte lekko łukowato obręcze o długościach zachowanych od 2,5 do 6,5 cm, przekroju poprzecznym trójkątnym. Średnicę zrekonstruowano tylko dla obręczy nr 3 i wynosi ona ok. 24 cm.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 2,9, grub. zachow. 0,6 x 1,0, (2) dł. zachow. 2,5, grub. zachow. 0,3 x 0,4 (rdzeń), (3) dł. zachow. 6,5, grub. 0,35 x 0,55 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 3,8, (2) 1,3, (3) 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	<p>1531/57</p>

poziom osadniczy 12 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: klucze

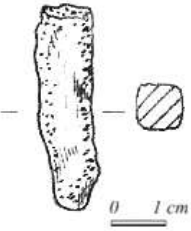
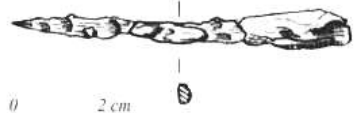
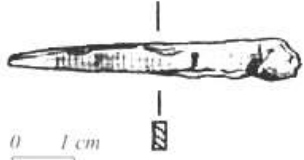
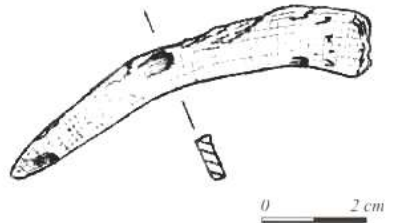
622	3949/63	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXV, war. 6f₂.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Prawdopodobnie pozostałość klucza hakowatego – brak obu zakończeń klucza, zachowała się tylko jego część środkowa (przejście ramienia w hak).</p> <p>Forma: jest to prawdopodobnie środkowy odcinek klucza hakowatego, brak uszka (uchwyty) i zakończenia haka. Przekrój ramienia i haka - prostokątny. Być może ramię było tordowane.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. ok. 8,5, dł. zachow. ramienia ok. 7,0, grub. ramienia zachow. 0,45 x 0,6, dł. zachow. haka ok. 5,5, grub. haka 0,3 x 0,45 (po kons.).</p> <p>Waga: 18,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
623	2361/62	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 3b.</p>	<p>Stan zachowania: fragment klucza hakowatego w postaci samego haka z zębem. .</p> <p>Forma: hak klucza z zębem zachował się prawdopodobnie na całym swym odcinku na co wskazuje odgięcie w kierunku brakującego ramienia. Przekrój poprzeczny haka jest prostokątny. Ząb niewielki odgięty ku górze pod kątem lekko rozwartym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. haka ok. 7,1, grub. haka 0,3 x 0,6, wys. zęba 1,4, grub. zachow. zęba 0,35 x 0,35 (po kons.).</p> <p>Waga: 10,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
624	5332/66	<p>Poziom osadniczy: 12 Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4d.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany w całości. Niewielkie ubytki wycięcia pióra i uszka.</p> <p>Forma: jest to klucz od kłódki starannie wykonany z wrzecionowato uformowanego pręta o przekroju kwadratowym z zaokrąglonymi narożami. Pionowo osadzone okrągłe pióro ma pośrodku wycięcie (w formie krzyża?). Drugie zakończenie klucza stanowi cienkie płytkowe uszko z okrągłym otworem na kółko.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, szlifowanie(?)</p> <p>Typ: IV, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. klucza 8,8, dł. łaski 5,3, grub. łaski 0,7 x 0,7, śred. pióra 1,5, grub. pióra 0,3, dł. uszka 2,0, grub. uszka 0,2, śred. otworu uszka 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 12,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

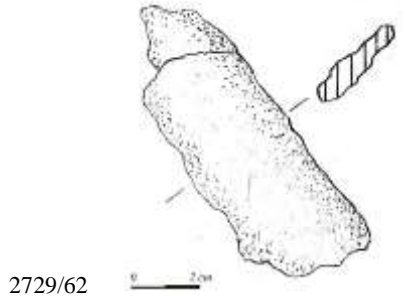
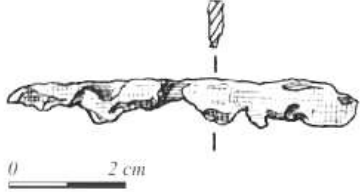
poziom osadniczy 12 – przybory kupieckie: odważniki (fragmenty)					
625	3044/61	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXXIII, war. 4.	Stan zachowania: skorodowany. Zachowany fragmentarycznie. Występują pozostałości powlekania stopem miedzi. Forma: fragment odważnika kulistego o spłaszczonych biegunach. Występuje płaszcz brązowy. Ewentualnych oznaczeń nie zarejestrowano. Technika wykonania: kucie/formowanie, palterowanie. Typ: I, wg T. Sawickiego. Wymiary: szer. zachow. 2,1 x 2,5, wys. zachow. 1,8 (po kons.). Waga: zachow. 13,1 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
626	5363a/67	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXXVII, war. 4a.	Stan zachowania: skorodowany. Zachowany fragmentarycznie. Forma: fragment odważnika kulistego o spłaszczonych biegunach. Występuje płaszcz ze stopu miedzi. Ewentualnych oznaczeń nie zarejestrowano. Technika wykonania: kucie/formowanie, platerowanie. Typ: I, wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: szer. 2,1, wys. 1,5 (po kons.). Waga: zachow. 14,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	—
poziom osadniczy 12 – fragment grotu strzały lub beltu					
627	342/53	Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w. Wyk. XXII, war. 7a.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Zachowała się tylko tulejka. Nie konserwowana. Forma: niewielka tulejka rozkloszowana ku dołowi odłamana od bliżej nieokreślonego liścia grotu. Przekrój poprzeczny okrągły. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: grupa I lub II, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. tulejki 3,6, śred. tulejki górą 0,65 i dołem 1,0. Waga: 4,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

poziom osadniczy 12 – oporządzenie jeźdźca: ostroga					
628	1353/56	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXVI, war. 4c.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, dobry. Zachował się w całości bodziec oraz część (ok. ½) jednego z ramion, które jest ponadto wtórnie odkształcone.</p> <p>Forma: układ ramion nieokreślony, wiadomo tylko, że zachowany odcinek jest łukowaty. Zaczepu nieokreślone. Przekrój ramienia jest prostokątny z lekko wypukłym bokiem zewnętrznym. Bodziec jest piramidalny przewężony od ok. ½ swej długości w kierunku szpiczastego ostrza. Szyjka ma przekrój poprzeczny okrągły.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg Z. Hilezerówny 1956..</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ostrogi ok. 6,0, dł. ramienia zachow. ok. 7,0, grub. ramienia 0,4 x 0,6, dł. bodźca 4,3, grub. bodźca 1,1 x 1,3, dł. szyjki ok. 1,7, grub. szyjki śred. 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 15,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 12 – oporządzenie końskie: fragmenty podków					
629	310/53	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. V, war. D.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, bardzo silnie skorodowany. Obłożony grubą warstwą produktów korozji. Nie konserwowany. Całkowicie zniszczony w konserwacji. Dane na podstawie inwentarza zabytków.</p> <p>Forma: jest to prawdopodobnie część jednego z ramion podkowy. Zwęża się ku zakończeniu zaopatrzoną w wysoki zaczep o przekroju poprzecznym zbliżonym do trójkąta. Widoczna główka jednego z podkowiaków.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?, zaczep A/2, wg J. Kaźmierczyka, 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ramy 12,0, grub. zachow ramy 1,2 x 3,5 (1/2 zachow. dł.), wys. zaczepu 1,7.</p> <p>Waga: ok. 50 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
630	1451/57	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXVI, war. palenisko na poziomie 4c.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, silnie skorodowany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: końcówka jednego z ramion podkowy, prawdopodobnie zaopatrzona w klockowaty zaczep.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?, zaczep B/3, wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. ramy 3,3, grub. ramy 0,8 x 1,2, wys. zaczepu ok. 0,6.</p> <p>Waga: 5,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 12 – oporzędzenie konia: gwoździe podkowiaki					
631	3981/63	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXV, war. 6f₃.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowany gwoździe podkowiak.</p> <p>Forma: główka wysoka, półokrągła o podstawie prostokątnej (przekrój poziomy). Kolec ma przekrój kwadratowy. Kolec zakończony płaskim, dłutowatym ostrzem</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: IB1, wg T. Sawickiego, odmiana 6 wg J. Kaźmierczyka, 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 3,4, wys. główki 0,8, szer. podstawy główki 0,3 x 1,7, grub. kolca. 0,35 x 0,35 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
632	1773/61	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXVII, war. 3b₁.</p>	<p>Stan zachowania: dość dobrze zachowany gwoździe podkowiak. Brak zakończenia kolca.</p> <p>Forma: główka średniej wysokości, w przybliżeniu prostopadłościenna, o podstawie prostokątnej (przekrój poziomy). Kolec ma przekrój poprzeczny prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2, wg T. Sawickiego, odmiana 27 wg J. Kaźmierczyka, 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 2,8, wys. główki 0,8, szer. podstawy główki 0,7 x 1,0, grub. kolca. 0,2 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 4,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
633	3898/63	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXXV, war. 6f₁</p>	<p>Stan zachowania: gwoździe podkowiak silnie zużyty. Główka wytarta, kolec lekko wygięty i dołem nadłamany.</p> <p>Forma: główka niska (wytarta), trapezowata, o podstawie prostokątnej (przekrój poziomy). Kolec ma przekrój poprzeczny prostokątny. Ostrze jest spiczaste.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIB2, wg T. Sawickiego, odmiana 16 wg J. Kaźmierczyka, 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 2,8, wys. zachow. główki 0,3, szer. zachow. podstawy główki 0,6 x 1,5, grub. kolca. 0,3 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 2,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
634	1800/61	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXVII, war. 3b₁.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowany gwoździe podkowiak. Brak ostrza kolca.</p> <p>Forma: główka wysoka, trójkątna, o podstawie prostokątnej (przekrój poziomy). Kolec ma przekrój poprzeczny kwadratowy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IVB1, wg T. Sawickiego, odmiana 10 wg J. Kaźmierczyka, 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 3,9, wys. główki 0,9, szer. podstawy główki 0,4 x 1,7, grub. kolca. 0,3 x 0,3 (po kons.).</p> <p>Waga: 5,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 12 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty kołców i trzpieni

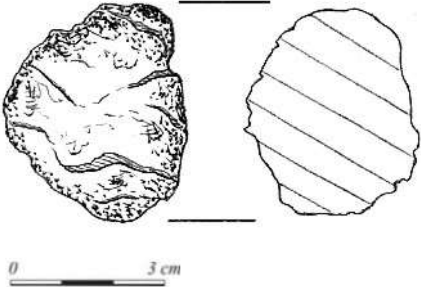
635	<p>(1) 2767/62 (2) 2858/62 (3) 3079/63 (4) 3990/63 (5) 4605/65</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>(1-3) Wyk. XXXII, war. 4, 4a, (4) Wyk. XXXV, war. 6f₄, (5) Wyk. XXXIII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: są to ułamki w większości dość masywnych kołców żelaznych m.in. od łączы konstrukcyjnych. Przekroje poprzeczne są kwadratowe. Ostrza kołców nie zachowały się.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 4,8, grub. zachow. 0,9 x 0,9, (2) dł. zachow. 2,9, grub. 0,9 x 0,9 (rdzeń), (3) dł. zachow. 3,1, grub. zachow. 0,55 x 0,6, (4) dł. zachow. 2,5, grub. zachow. 0,6 x 0,6, (5) dł. zachow. 3,6, grub. zachow. 0,8 x 0,8.</p> <p>Waga: (1) 12,0, (2) 4,0, (3) 2,5, (4) 3,0, (5) 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	5	
636	<p>(1) 191/53 (2) 204/53 (3) 217/53 (4) 327/53 (5) 1354/56 (6) 1404/57 (7) 1408/57 (8) 1413/57 (9) 1416/57 (10) 1426/57 (11) 1438/57 (12) 1440/57 (13) 1453/57 (14) 1470/57 (15) 1481/57 (16) 2227/62 (17) 2730/62 (18) 2782/62 (19) 2856/62 (20) 2867/62 (21) 2871/62 (22) 2877/62 (23) 2888/62 (24) 2894/62 (25) 2906/62 (26) 2933/62 (27) 2935/62 (28) 2948/62 (29) 2951/62 (30) 2971/62</p> <p>kontynuacja w kolumnie 4</p>	<p>Poziom osadniczy: 12 Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXII (4 szt.), war. 5 (nr 1-3), 7 (nr 4), Wyk. XXVI (11 szt.), war. 4c (nr 5), 4d i 4d₁ (nr 6-11), 4e (nr 12-14), 5 (nr 15), Wyk. XXVIII (1 szt.), war. 3b₁ (nr 16), Wyk. XXXII (23 szt.), war. 4 (nr 17-34), 4a (nr 35-38), 4b (nr 39), Wyk. XXXV (10 szt.), war. 6f-6f₄ (nr 40-49), Wyk. XXXIII (3 szt.), war. 4, świadek zach. (nr 50-52), Wyk. XXXVII (9 szt.), war. 4d (nr 53-59), 4a (nr 60-61).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zniekształcone i połamane. Konserwacji poddano 20 egzemplarzy.</p> <p>Forma: są to dolne lub środkowe części kołców żelaznych np. pochodzące od łączы konstrukcyjnych, trzpieni np. noży. Przekroje poprzeczne są prostokątne. Cztery zachowane ostrza kołców są szpiczaste, a trzy są płaskie (2 trójkątne, 1 dłutowaty) – trójkątne, a trzy kolejne – szpiczaste.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. od 1,2 do 7,8, grub. od 0,2 x 0,4 do 0,3 x 0,75 (rdzenie).</p> <p>Waga: od 0,5 do 10,5 g, łącznie 223,7 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>cd. numeracji z kolumny 2:</p> <p>(31) 2979/62, (32) 2980/62, (33) 2984/62, (34) 2985/62, (35) 2992/62, (36) 3110/63, (37) 3142/63, (38) 3161/63, (39) 3263/63, (40) 3924/63, (41) 3929/63, (42) 3954/63, (43) 3974/63, (44) 3980/63, (45) 3983/63, (46) 3989/63, (47) 3998/63, (48) 4007/63, (49) 4015/63, (50) 4606/65, (51) 4611/65, (52) 4636/65, (53) 5322/66, (54) 5334/66, (55) 5338/66, (56) 5340/66, (57) 5342/66, (58) 5343/66, (59) 5347/66, (60) 5884/67, (61) 5891/67</p>	61	<p>2227/62</p> <p>2894/62</p> <p>2933/62</p>

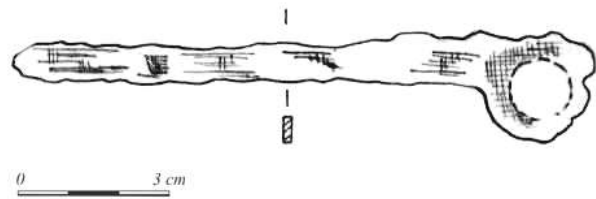
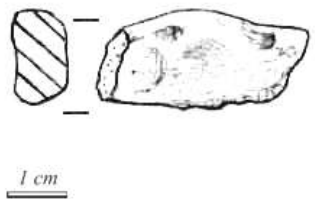
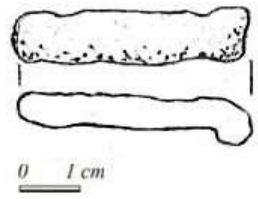
poziom osadniczy 12 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragment taśmy-płaskownika					
637	<p>(1) 1387/57</p> <p>(2) 1422/57</p> <p>(3) 2729/62</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>(1) Wyk. XXVI, war. 4c,</p> <p>(2) Wyk. XXVI, war. 4d,</p> <p>(3) Wyk. XXXII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: trzy fragmenty taśm żelaznych. Dwa obłożone produktami korozji, i jeden po konserwacji – nr 1.</p> <p>Forma: płaskie, proste odcinki taśm żelaznych</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zach. 5,4, szer. 1,0, grub. 0,15 (po kons.), (2) dł. zachow. 6,4, szer. zachow. 1,2, grub. zachow. 0,25, (3) dł. zachow. 9,2, szer. zachow. 3,2, grub. zachow. 0,4.</p> <p>Waga: (1) 3,5, (2) 8,0, (3) 36,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	 <p>2729/62</p>
poziom osadniczy 12 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty ostrzy narzędzi tnących					
638	<p>(1) 1485/57</p> <p>(2) 2217/62</p> <p>(3) 2844a/62</p> <p>(3-4)</p> <p>(4) 2919/62</p> <p>(5) 3973/63</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>(1) Wyk. XXVI, war. 5a,</p> <p>(2) Wyk. XXVIII, war. 3b₁, świadek zach.,</p> <p>(3-4) Wyk. XXXII, war. 4,</p> <p>(5) Wyk. XXXV, war. 6f₂.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane ułamki ostrzy narzędzi tnących.</p> <p>Forma: kawałki części tnących (ostrzy) różnych narzędzi. Są to odcinki środkowe części pracujących o przekroju w formie wydłużonego trójkąta. Egzemplarze te wyróżniają się prostą linią grzbietu (tylca).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 5,9, szer. zachow. 0,7, grub. grzbietu 0,2 (po kons.), (2) dł. zachow. 3,0, szer. zachow. 1,5, grub. grzbietu zachow. 0,7, (3) dł. zachow. 2,9, szer. 1,5, grub. grzbietu 0,4 (rdzeń), (4) dł. zachow. 2,4, szer. 1,5, grub. grzbietu 0,15 (rdzeń), (5) dł. zachow. 4,1, szer. zachow. 0,9, grub. grzbietu zachow. 0,5.</p> <p>Waga: (1) 4,0, (2) 3,0, (3) 8,0, (4) 2,4, (5) 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	5	 <p>1485/57</p>

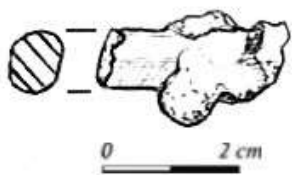
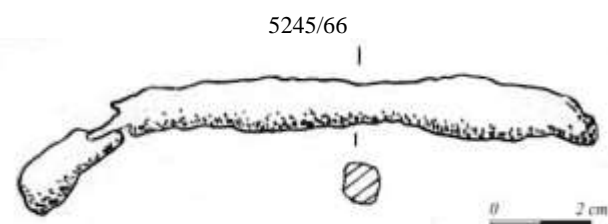
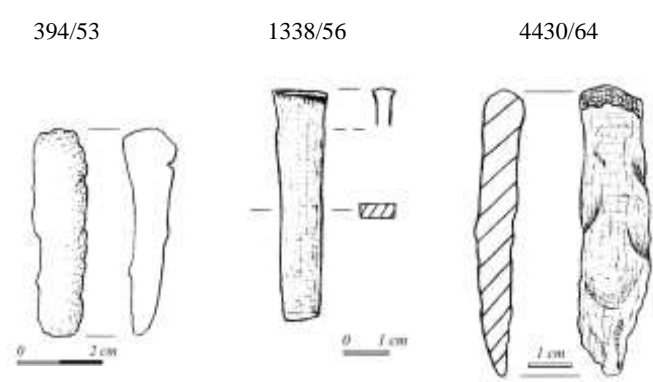
poziom osadniczy 12 – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmenty)

639	<p>(1) 2668/62</p> <p>(2) 3108/63</p> <p>(3) 5885a/67</p> <p>(4) 5886/67</p> <p>(5) 5889/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>(1) Wyk. XXXII, war. 4,</p> <p>(2) Wyk. XXXII, war. 4a,</p> <p>(3) Wyk. XXXVII, war. 4a, świadek pld., (4-5) Wyk. XXXVII, war. 4a, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: najczęściej silnie skorodowane fragmenty, w większości połamane i pokryte grubym osadem produktów korozji.</p> <p>Forma: przeważnie niewielkie kawałki blachy o zróżnicowanej grubości i różnej wielkości i kształtach fragmentów. Są w zbiorze okazy płaskie ale też lekko łukowato wygięte.</p> <p>Technika wykonania: rozkuwanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: (1) szer. zachow. 1,3 x 3,0, grub. blachy zachow. 0,3, (2) szer. zachow. 0,9 x 1,9, grub. 0,1 (rdzeń), (po kons.), (3) szer. zachow. 1,4 x 1,8, grub. 0,15 (rdzeń), (4) szer. zachow. 3,4 x 4,2, grub. 0,3 (rdzeń), (5) szer. zachow. 2,2 x 3,3, grub. 0,3 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 2,0, (2) 0,7, (3) 1,0, (4) 15,0, (5) 8,0.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	5	 <p>5886/67</p>
-----	---	--	--	---	--

poziom osadniczy 12 – przedmioty nieokreślone z powodu złego stanu zachowania: bryłki żelaza

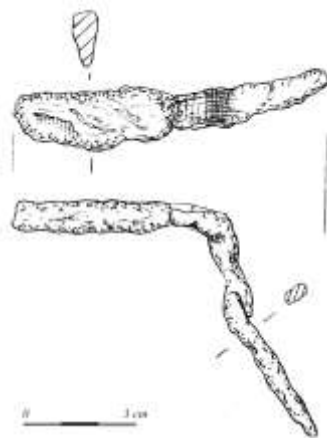
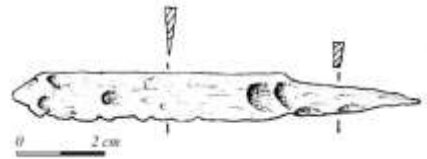

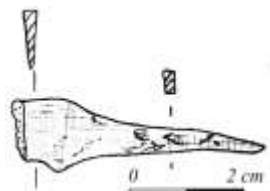
640	<p>(1) 221/53 (2) 1428/57 (3) 1444/57 (4) 1486/57 (5) 2726/62 (6) 2727/62 (7) 2728/62 (8) 2741/62 (9) 2759/62 (10) 2846/62 (11) 2850/62 (12) 2866/62 (13) 2874/62 (14) 2876/62 (15) 2896/62 (16) 2918/62 (17) 2920/62 (18) 2952/62 (19) 2953/62</p> <p>kontynuacja w kolumnie 4</p>	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 poł. XIII w.</p> <p>Wyk. XXII (1 szt.), war. 5 (nr 1),</p> <p>Wyk. XXVI (3 szt.), war. 4d (nr 2, 4), 4c (nr 3),</p> <p>Wyk. XXXII (19 szt.), war. 4 (nr 5-20, 22-23), 4a (nr 21, 24),</p> <p>Wyk. XXXV (2 szt.), war. 6f₄ (nr 25-26),</p> <p>Wyk. XXXVII (6 szt.), war. 4d (nr 27), 4a (nr 28-31), 4₁ (nr 32).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane bryłki żelaza. Zniszczeniu w konserwacji uległy nr 1-4 i 31.</p> <p>Forma: różnej wielkości amorficzne bryłki żelaza. Dominują bryłki małe (do 1,5 cm) i średnie (do od 1,6 do 3,5 cm). Rzadko występują okazy duże powyżej 3,5 cm.</p> <p>Technika wykonania: surowiec/odpad/ fragment przedmiotu?, odprysk rdzy</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: od 1,1 x 0,8 x 0,6 do 4,3 x 3,6 x 3,2.</p> <p>Waga: od 0,5 g do 62,0 g, łącznie: 272,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>c.d. numeracji z kolumny 2: (20) 2955/62, (21) 2993/62, (22) 3012/62, (23) 3049/63, (24) 3150/63, (25) 4012/63, (26) 4014/63, (27) 5292/66 (na rys.), (28) 5885b/67, (29) 5890/67, (30) 5900/67, (31) 5903b/67, (32) 5907/67</p>	32	
-----	---	---	---	----	--

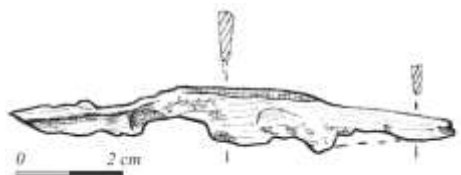
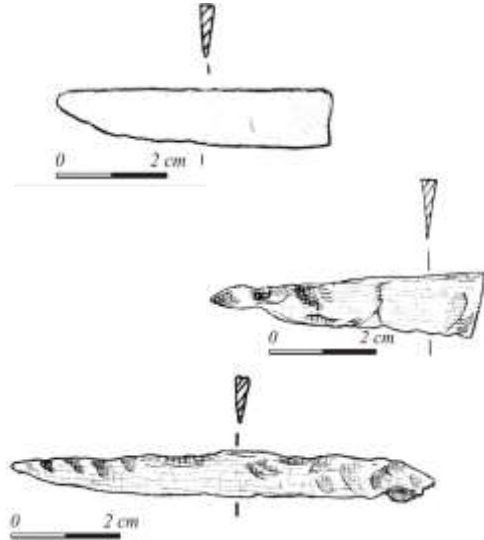
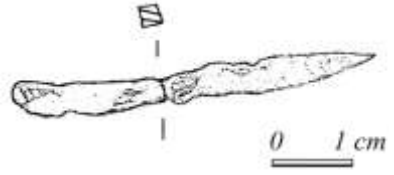
poziom osadniczy 12 – przedmioty nieokreślone z braku analogii lub fragmentarycznego zachowania: fragment przedmiotu					
641	1383/57	<p>Poziom osadniczy: 12. Chron.: 1 po. XIII w.</p> <p>Wyk. XXVI, war. 4c.</p>	<p>Stan zachowania: częściowo zniszczony w konserwacji – dane na podstawie inwentarza i zachowanych resztek.</p> <p>Forma: podłużny przedmiot składający się z taśmowatego trzpienia i okrągłego acentrycznego uszka z okrągłym otworem pośrodku.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 11,3, dł. trzpienia 9,1, grub. trzpienia 015 x 0,5, śred. zewnętrzna uszka 2,2 i wewnętrzna 1,2.</p> <p>Waga: ok. 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 13 – półprodukt kowalski: sztabki					
642	(1) 392b/53 (2) 1323/56 (3) 1328/56 (4) 5258/66 (5) 5852/67 (6) 5867/67	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXIII, war. 6, Wyk. XXVI (2 szt.), war. 4b, Wyk. XXXVII (3 szt.), war. 4, 4 – świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: 6 niewielkich przedmiotów w formie sztabek. Pokryte nalotem produktów korozji. Tylko jeden okaz został poddany konserwacji (nr 2)</p> <p>Forma: niewielkie, podłużne sztabki żelaza o prostokątnych przekrojach poprzecznych. Tylko jeden egzemplarz ma zachowane jedno z zakończeń, które jest lekko ukośne (nr 1323/56). O tym, czy pozostałe sztabki mają zachowane oryginalne zakończenia, nie można nic powiedzieć.</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zbiorcze: dł. zachow. 1,8-4,3, szer. 0,6-1,65, grub. zachow. 0,2-1,0.</p> <p>Waga: łączna 29,5 g, w przedziale od 1,5 g do 15,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	6	1323/56
643	5297/66	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: fragment podłużnego przedmiotu. Nie konserwowany</p> <p>Forma: podłużna drobnej budowy sztabka żelaza o prostokątnym przekroju poprzecznym. Cecha charakterystyczna – zagięta końcówka pod kątem zbliżonym do prostego.</p> <p>Technika wykonania: kucie.</p> <p>Typ: IB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 4,0, szer. 0,8, grub. 0,5.</p> <p>Waga: 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

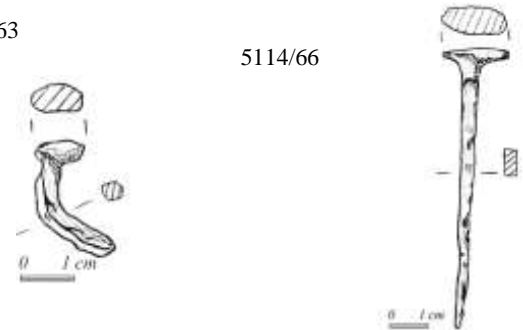

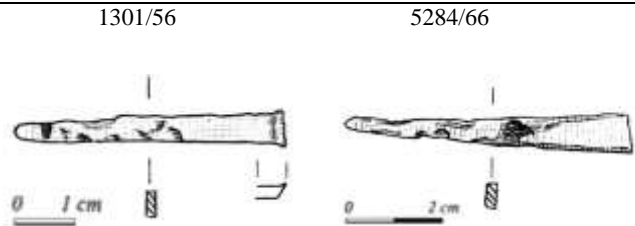
poziom osadniczy 13 – półprodukt(?) kowalski: pręty (fragmenty)					
644	4186/66	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. Wyk. XXXI, war. 2i4.	Stan zachowania: względnie dobrze zachowany krótki fragment pręta żelaznego. Na powierzchni lokalne „narośla” korozyjne. Nie konserwowany. Forma: prosty, bardzo krótki odcinek pręta o przekroju poprzecznym owalnym. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie. Typ: II, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zach. 2,8, grub. 0,8 x 1,0. Waga: 14,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań	1	
645	(1) 5245/66 (2) 5256/66	Poziom osadniczy: 13.. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. (1) Wyk. XXXVII, war. 4, (2) Wyk. XXXVII, war. 4.	Stan zachowania: obłożone rdzą. Nr 1 jest nadłamany. Nie konserwowane. Forma: łukowato wygięte, odcinki prętów o przekroju poprzecznym czworobocznym. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie. Typ: IIIA, wg T. Sawickiego. Wymiary zachowane: (1) dł. 12,4, grub. 0,85 x 0,9, (2) dł. 7,2, grub. 0,5 x 0,7. Waga: (1) 29,0, (2) 9,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	
poziom osadniczy 13 – narzędzia do obróbki metali?: kliny (dłuta/przecinaki)					
646	(1) 394/53 (2) 1319/56 (3) 1338/56 (4) 4430/64	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. – 1271 r. (1) Wyk. XXIII, war. 6, (2) Wyk. XXVI, war. 4b, (3) Wyk. XXVI, war. 4b, (4) Wyk. XXXI, war. 2i4, świadek pld.	Stan zachowania: dobrze zachowane sztabki klinowate (dłuta/przecinaki?). Na powierzchni wżery korozyjne. Konserwacji poddano sztabki nr 2-4. Forma: sztabki w formie klina o przekroju prostokątnym. Ostrza były płaskie (np. dłutowate). Ostrze zachowało się tylko przy sztabce nr 1. Górne krawędzie sztabek są wypukła i w jednym przypadku noszą ślady pobijania (nr 3). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. 5,7, grub. 0,8 x 1,2, (2) dł. zachow. 3,8, grub. 0,5 x 0,8 (po kons.), (3) dł. zachow. 5,1, grub. 0,35 x 0,8 (po kons.), (4) dł. 7,2, grub. 0,8 x 1,6 (po kons.). Waga: (1) 14,0, (2) 7,0, (3) 10,5, (4) 51,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	4	

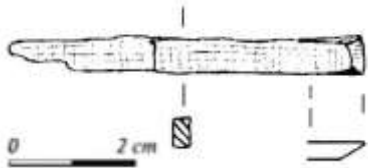
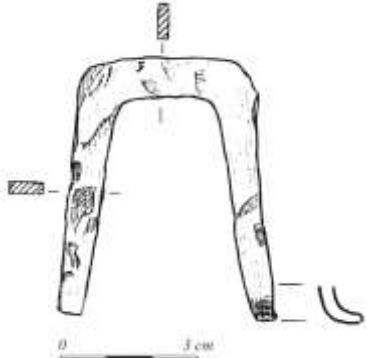
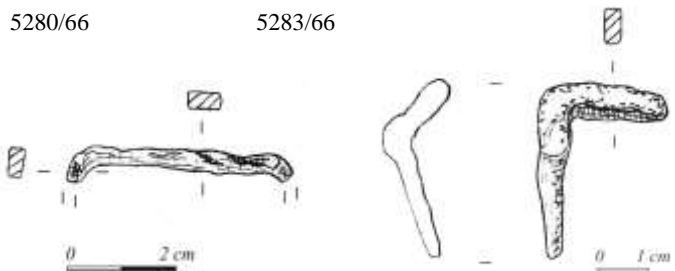
poziom osadniczy 13 – narzędzia rolnicze: fragmenty sierpów					
647	5248/66	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowana tylna część sierpa, pęknięta. Nie konserwowana. zach ku tyłowi w stosunku do części pracującej.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA lub IB, typ trzpienia IIA2, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. części tnącej (głowni) 9,5, szer. głowni 2,3, grub. grzbietu głowni 0,4, dł. trzpienia ok. 3,2, grub. trzpienia 0,4 x 1,0.</p> <p>Waga: 24,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1 (2 fragm.)	
648	5261/66	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: silnie skorodowany niewielki odcinek dość ostrego łuku głowni.</p> <p>Forma: głownia ma przekrój trójkątny i zachowany odcinek jest silnie łukowaty.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formownie.</p> <p>Typ: IB (?), wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. części tnącej (głowni) 5,0, szer. głowni 2,2, grubość grzbietu głowni ok. 0,4/0,2.</p> <p>Waga: 12,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
649	5267/66	<p>Poziom osadniczy: 13 Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowana przednia część pracującej sierpa. Pęknięta.</p> <p>Forma: jest to przednia część głowni sierpa zachowana wraz z nieostrym czubkiem.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA lub IB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. części tnącej (głowni) 6,5, szer. głowni 1,3, grub. grzbietu głowni 0,3, dł. czubka ok. 1,2, grub. czubka 0,3 x 0,7.</p> <p>Waga: 7,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 13 – przybory do polowu ryb: oścień					
650	1315/56	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXVI, war. 4b.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, dobry.</p> <p>Forma: oścień z zachowanymi nasadami dwóch ramion (oścień dwuzębny) oraz trzonem i zaczepem w górnej części trzonu. Przekroje poprzeczne trzonu i zaczepu są prostokątne, a ramion zbliżone do kwadratu.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: IA1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna zachow. 9,0, dł. trzonu 7,2, grub. trzonu (1/2 dł.) 0,6 x 1,1, dł. zaczepu 1,5, grub. zaczepu 0,15 x 0,5, dł. zachowana ramienia 2,6, grub. ramion 0,55 x 0,6 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 30,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

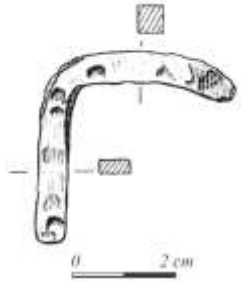
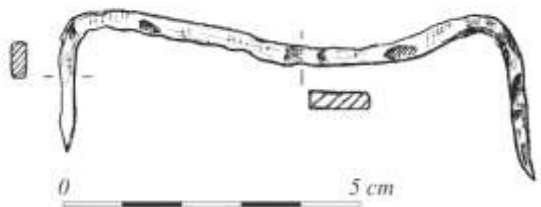
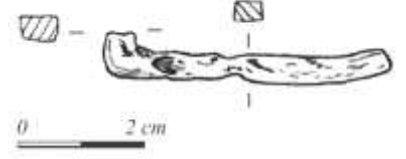
poziom osadniczy 13 – narzędzia powszechnego użytku: noże i ich fragmenty

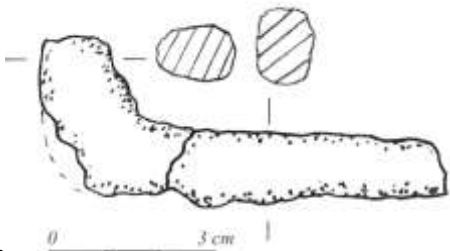
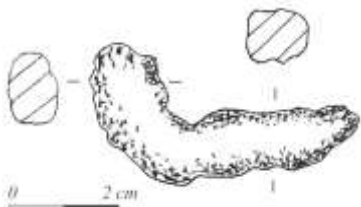
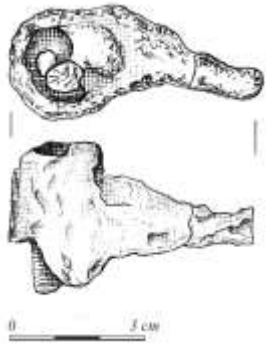
651	<p>(1) 392a/53</p> <p>(2) 1302/56</p> <p>(3) 5220/66</p> <p>(4) 5264/66</p> <p>(5) 5833/67</p> <p>(6) 5845/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1) Wyk. XXIII, war. 6,</p> <p>(2) Wyk. XXVI, war. 4a,</p> <p>(3-5) Wyk. XXXVII, war. 4,</p> <p>(6) Wyk. XXXVII, war. 4 – świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: zróżnicowany. Jeden okaz zachowany w całości (nr 3), drugi bez przedniej części głowni skorodowany i zgięty (nr 1), pozostałe zachowane fragmentarycznie m.in. brak środka noża (nr 2).</p> <p>Forma: typ (I) noży małych i średnich o prostej, wspólnej dla trzpienia i głowni podłużnej osi symetrii. Najlepiej zachowany okaz (nr 3) ma trzpień wyodrębniony obustronnie ostro, głowni jest krótka, a sztych trójkątny (współczesna nazwa sztychu – „spey”). Sztych ocalał także w egzemplarzu nr 2 i jest „klasyczny” – spiczasty. Ten nóż ma trzpień wyodrębniony obustronnie łagodnie. Kolejny fragment noża (nr 1) ma wyjątkowo długi trzonek (9,3 cm), który został wyodrębniony obustronnie łagodnie, podobnie jak i okaz nr 5. Jednostronnie ostro od stronu ostrza wyodrębniono trzpień żel zachowanego nożyka nr 6. Trzpień nie został w ogóle wyodrębniony przy egzemplarzu nr 4.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie.</p> <p>Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. ogólna zachow. 12,0, dł. zachow. głowni 2,7, szer. głowni zachow. 1,5, grub. tylca 0,5, grub. trzpienia zachow. ok. 0,5 x 0,7, (2) dł. ogólna zachow. 4,6 + 2,3, dł. głowni 4,6, szer. głowni maks. 0,9, grub. tylca 0,2, grub. trzpienia 0,2 x 0,5 (po kons.), (3) dł. ogólna 9,3, dł. głowni 6,3, szer. głowni 1,1, grub. tylca 0,55, grub. trzpienia 0,3 x 0,6 (po kons.), (4) dł. ogólna zachow. 8,8, dł. głowni 6,4, szer. głowni maks. 1,0, grub. tylca 0,3, grub. zachow. trzpienia 0,15 x 0,7 (po kons.), (5) dł. ogólna zachow. 7,0, dł. głowni 6,4, szer. głowni 1,0, grub. tylca 0,3, grub. zachow. trzpienia 0,15 x 0,7 (po kons.), (6) dł. ogólna zachow. 3,9, dł. zachow. głowni 2,8, szer. głowni zachow. 1,1, grub. tylca 0,3, grub. trzpienia zachow. 0,2 x 0,8.</p> <p>Waga: (1) 17,0, (2) 7,5, (3) 10,0, (4) 5,0, (5) 4,0, (6) 2,0 g, łącznie 45,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej (nóż nr inw. 5220/66): „Badania makroskopowe wykazały, że wykonany jest on z dwóch kawałków żelaza, bez śladów nawęglania (rys. 11). Posiada strukturę ferrytyczną i ferrytyczno-perlityczną, drobnoziamistą. Żelazo z którego został wykonany przez odkucie w dość nieoczekiwanych miejscach posiada strukturę ferrytyczną, np. w obszarze ostrza (rys. 13), a ferrytyczno-perlityczną w obszarze grzbietu noża (rys. 15). Ślad zgrzania tych dwóch strukturalnie różniących się kawałków noża przedstawiono na rys. 12. Zastosowane żelazo na nóż jest bardzo silnie zanieczyszczone wtrąceniami niemetalicznymi zwłaszcza krzemianami kruchymi, plastycznymi i globularnymi (rys. 13, 14 i 15). Posiada niską twardość, zróżnicowaną w granicach od 232 HV do 257 HV, co odpowiada przeciętnej wartości 233 HB” (J. Lisiecki, 1983).</p>	6	<p>392a/53</p> <p>5220/66</p> <p>5264/66</p>
652	<p>(1) 1284/56</p> <p>(2) 1316/56</p> <p>(3) 5259/66</p> <p>(4) 5473/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1) Wyk. XXVI, war. 4,</p> <p>(2) Wyk. XXVI,</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Dwa egzemplarze po konserwacji (nr 1-2), dwa pozostałe skorodowane, pokryte osadem korozyjnym.</p> <p>Forma: małe noże te reprezentują typ (II) o łamanej osi podłużnej, tj. ich trzpień są odgięte lekko ku dołowi w stosunku do osi symetrii głowni. Ogólnie zły stan zachowania utrudnia określenie cech szczegółowych. Dwa noże (nr 2, 4) mają sztychy spiczaste, przy czym nr 2 ma sztych łagodnie ścięty (nieco zbliżony do typu „Bovie”). Ostrza są proste (nr 4) lub łukowato uniesione w części przedniej głowni (nr 2). Trzpień o przekrojach czworobocznych są wyodrębnione obustronnie łagodnie (nr 2) lub ostro (nr 1, 3).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p>	4	<p>1284/56</p>

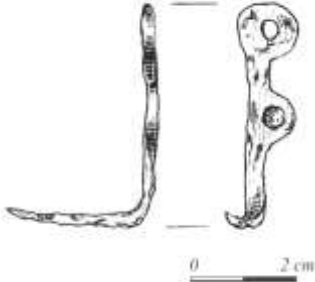

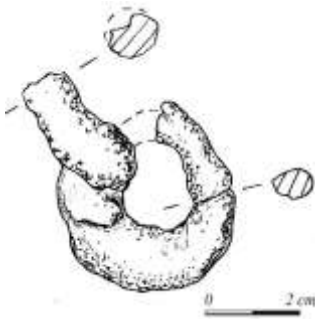
		war. 4b, (3) Wyk. XXXVII, war. 4, (4) Wyk. XXXVII, war. 4 – świadek pld.	<p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. ogólna zachow. 4,3, dł. zachow. głowni 0,8, szer. głowni 1,0, grub. tylca 0,2, grub. trzpienia 0,25 x 0,35, (2) dł. ogólna(?) 8,6, dł. głowni 6,2, szer. głowni 1,0, grub. tylca 0,3, grub. trzpienia 0,2 x 0,5, (3) dł. zachow. ogólna 2,1, dł. zachow. głowni 1,5, szer. zachow. głowni 1,0, grub. zachow. tylca 0,4, grub. zachow. trzpienia 0,5 x 0,8, (4) dł. zachow. ogólna 9,3, dł. głowni 7,8, szer. zachow. głowni 1,5, grub. zachow. tylca 0,7, grub. zachow. trzpienia 0,4 x 0,6.</p> <p>Waga: (1) 3,0, (2) 6,0, (3) 4,0, (4) 16,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>		1316/56	
653	(1) 317/53 (2) 5110/66 (3) 5234/66 (4) 5296/66 (5) 5310/66 (6) 5456/66	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. (1) Wyk. XXIII, war. 6, (2-5) Wyk. XXXVII, war. 4, (6) Wyk. XXXVII, war. 4 – świadek pld.	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Odcinki przednich części głowni noży wraz z zachowanymi sztychami (nr 1-2, 6) i części środkowe głowni (nr 3, 5).</p> <p>Forma: fragmenty te pochodzą od noży małych, dość mocno zużytych (nr 1, 5) i średnich. Sztychy są spiczaste „klasyczne” utworzone poprzez łukowate uniesienie ostrza do styku z prostym tyłcem (nr 1-2, 6). Głownie mają przekroje trójkątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie.</p> <p>Typ: ?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. głowni zachow. 5,0, szer. 1,0, grub. tylca 0,25 (po kons.), (2) dł. głowni zachow. 5,2, szer. 1,1, grub. tylca 0,25 (po kons.), (3) dł. głowni zachow. 7,5, szer. 1,2, grub. tylca 0,4 (rdzeń), (4) dł. głowni zachow. 7,7, szer. zachow. 1,5, grub. tylca 0,4 (rdzeń), (5) dł. głowni zachow. 6,0, szer. zachow. 1,7, grub. zachow. tylca 0,7, (6) dł. głowni zachow. 7,7, szer. 0,8, grub. tylca 0,3 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 3,8, (2) 3,0, (3) 21,0, (4) 18,0, (5) 13,0, (6) 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	6	317/53 5110/66 5456/66	
poziom osadniczy 13 – narzędzia p[owszechnego użytku: fragment szydła?						
654	829/54	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. Wyk. XXIV, war. 6.	<p>Stan zachowania: fragment szydła – jedna końcówka z ostrzem. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: prawdopodobnie proste szydło (dwustronne?) o przekroju poprzecznym kwadratowym. Przekrój jest widoczny w przełomie. Zwęża się ku spiczastemu zakończeniu (ostrzu). Jest to prawdop. część pracująca szydła.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary zachowane: dł. części pracującej 4,8, grub. części pracującej 0,3 x 0,3, grub. trzonu w miejscu złamania 0,4 x 0,4.</p> <p>Waga: 2,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1		

poziom osadniczy 13 – łącza konstrukcyjne: gwoździe					
655	(1) 3830/63 (2) 5114/66	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. (1) Wyk. XXXV, war. 6c, (2) Wyk. XXXVII, war. 4.	Stan zachowania: dość dobrze zachowane dwa gwoździe. Przy egzemplarzu nr 1 kolec jest zgięty, a ostrze odłamane. Egzemplarz nr 2 jest zachowany w całości. Forma: główki płaskie o podstawie prostokątnej (przekrój poziomy). Kolce mają przekroje: kwadratowy (nr 1) i prostokątny (nr 2). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB1 i IIB2, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna ok. 2,7, wys. główki 0,35, szer. podstawy główki 0,5 x 0,9, grub. kolca. 0,35 x 0,35 (po kons.), (2) dł. ogólna 7,7, wys. główki 0,3, szer. podstawy główki 0,6 x 1,8, grub. kolca 0,3 x 0,6 (po kons.). Waga: (1) 2,0, (2) 8,5 g, łącznie 10,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	3830/63 5114/66
656	(1) 4425/64 (2) 5244/66 (3) 5881/67	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. (1) Wyk. XXXI, war. 2i4, świadek pld. (2) Wyk. XXXVII, war. 4, (3) Wyk. XXXVII, war. 4, świadek pld.	Stan zachowania: trzy fragmentarycznie zachowane gwoździe. Nr 1 bardzo silnie skorodowany, połamany, łukowato zgięty obłożony grubym osadem korozyjnym. Nr 2 i nr 3 to praktycznie same główki z resztami koleców pod spodem. Forma: główki płaskie (lekką wypukłość) o podstawie zbliżonej do okrągłej. Kolce mają przekroje prostokątny (nr 1) i kwadratowo-okrągły (nr 2). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIC2-3, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 8,2, wys. zachow. główki 1,1, szer. zachow. podstawy główki ok. 2,6, grub. kolca. 0,5 x 0,8 (rdzeń), (2) dł. zachow. ogólna ok. 1,5, wys. główki 0,4, szer. podstawy główki ok. 2,2, grub. całkow. kolca. 0,6 (po kons.), (3) dł. zachow. ogólna 0,7, wys. zachow. główki 0,7, szer. zachow. podstawy główki ok. 2,0 x 2,6, grub. kolca. - ? Waga: (1) 12,0, (2) 5,5, (3) 5,0 g, łącznie 22,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	
poziom osadniczy 13 – łącza konstrukcyjne: sztabki gwoździowate					
657	(1) 1301/56 (2) 5284/66	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. (1) Wyk. XXXVI, war. 4a. (2) Wyk. XXXVII, war. 4.	Stan zachowania: dość dobrze zachowane dwie sztabki żelazne pozbawione ostrzy kolca. Na powierzchni drobne ubytki korozyjne. Forma: proste sztabki o przekroju poprzecznym prostokątnym równomiernie zwężają się w kierunku ostrzy, których ukształtowanie jest nieokreślone. Obie odcięto w szerokości. Technika wykonania: kucie. Typ: IA, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 4,5, grub. 0,15 x 0,4 (po kons.), (2) dł. 5,4, grub. 0,2 x 0,5 (po kons.). Waga: (1) 2,5, (2) 3,6 g, łącznie 7,1 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	1301/56 5284/66

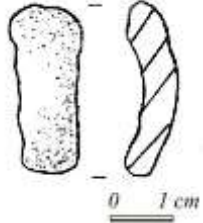
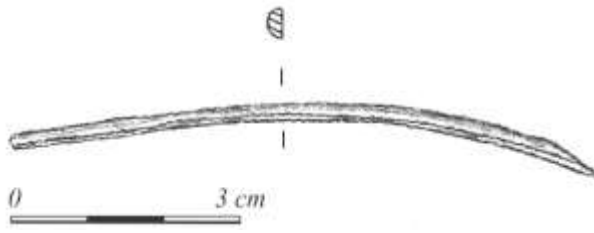
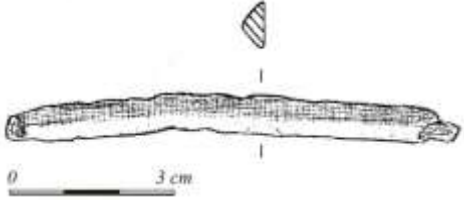
	1343/56	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXVI, war. 4b.</p>	<p>Stan zachowania: względnie dobry stan zachowania, jedynie brak zakończenia z ostrzem. Złamany. Na powierzchni niewielkie wżery pokorozyjne.</p> <p>Forma: prosta sztabka gwoździowata o przekroju poprzecznym prostokątnym. Zwęża się dwustronnie wąskimi bokami ku brakującemu ostrzu, niegdyś zapewne płaskiemu (np. półokrągłemu).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IC, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 5,2, grub. kolca 0,2 x 0,45 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 13 – łącza konstrukcyjne: skoble					
658	<p>(1) 387/53</p> <p>(2) 1344/56</p>	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1) Wyk. XXIII, war. 6.</p> <p>(2) Wyk. XXVI, war. 4b.</p>	<p>Stan zachowania: dwa skoble żelazne dobrze zachowane. Okaz nr 1 fragmentarycznie (brak ramienia i zakończenia drugiego ramienia), a okaz nr 2 jest prawie cały (brak jednego z ostrzy, a drugie jest zgięte na samym końcu).</p> <p>Forma: dwa średniej wielkości skoble o podstawach prostych i rozgiętych na zewnątrz ramionach. Ich przekroje (podstawa, ramiona) są prostokątne. Przy okazie nr 1 są ustawione pionowo, a przy egzemplarzu nr 2 poziomo.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB3b, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. zachow. skobla 4,3, szer. podstawy 3,9, grub. podstawy 0,25 x 0,65, grub. ramienia 0,25 x 0,65 (po kons.), (2) wys. zachow. skobla 5,8, szer. podstawy 3,8, grub. podstawy 0,25 x 0,75, grub. ramienia 0,2 x 0,9, rozpiętość ramion wewn. 3,0 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 6,5 (2) 12,0 g, łącznie 18,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>1344/56</p>
659	<p>(1) 5280/66</p> <p>(2) 5283/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1-2) Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: dwa fragmentarycznie zachowane skoble. Okaz nr 1 – brak ramion, okaz nr 2 – brak jednego z ramion, deformacja, pokryty rdzą. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: niewielkie skoble o podstawach prostych i być może prostych ramionach. Ich przekroje są prostokątne ustawione pionowo.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB1b, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. zachow. skobla 0,7, szer. podstawy 4,1, grub. podstawy 0,3 x 0,5, grub. zachow. ramienia 0,3 x 0,5, (2) wys. zachow. skobla 4,5, szer. zachow. podstawy 2,4, grub. zachow. podstawy 0,4 x 0,6, grub. zachow. ramienia 0,3 x 0,4.</p> <p>Waga: (1) 6,0, (2) 4,0 g, łącznie 10,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>5280/66 5283/66</p>

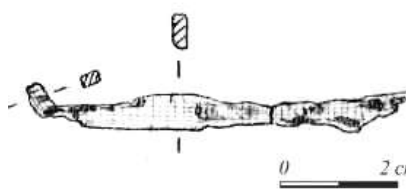
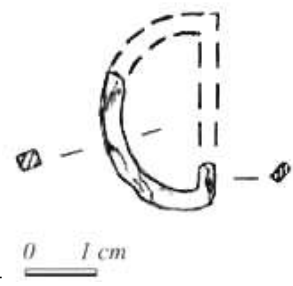
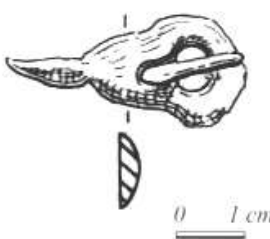
660	1403/57	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXVI, war. 4b.</p>	<p>Stan zachowania: nieznacznie skorodowany fragment skobla. Brak jednego ramienia, brak dolnej połowy drugiego ramienia.</p> <p>Forma: fragment skobla o wypukłej podstawie i najprawdopodobniej prostych równoległych do siebie ramionach. Przekrój ramienia jest prostokątny ustawiony poziomo, a podstawy kwadratowy. Ostrze było zapewne płaskie –dłutowate.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA1b, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. skobla 5,7, szer. podstawy 3,6, grub. podstawy 0,5 x 0,5, grub. ramienia 0,25 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 13 – łącza konstrukcyjne: klamra ciesielska					
661	1332/56	<p>Poziom osadniczy: 13 Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXVI, war. 4b.</p>	<p>Stan zachowania: b. dobrze zachowana (w całości) klamra ciesielska.</p> <p>Forma: klamra ciesielska o prostej podstawie, być może wtórnie wgiętej do środka i równoległych do siebie krótkich ramionach, które zwężają się ku szpiczastym ostrzom. Przekroje poprzeczne podstawy i ramion są prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: szer. podstawy 7,7, wys. klamry z ramionami 2,7, grub. podstawy 0,3 x 0,9, grub. ramion 0,2 x 0,6, rozpiętość ramion ok. 7,2 (po kons.).</p> <p>Waga: 14,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 13 – łącza konstrukcyjne: haki					
662	<p>(1) 3874/63</p> <p>(2) 5154/66</p> <p>(3) 5275/66</p> <p>(4) 5304/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1) Wyk. XXXV, war. 6c,</p> <p>(2) Wyk. XXXV, war. 6a,</p> <p>(3-4) Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane haki mają ubytki ramion i zakończeń trzpieni.</p> <p>Forma: są to najprostsze haki o ramieniu ustawionym względem trzpienia pod kątem prostym. Przekroje ramion są prostokątne, w większości ustawione poziomo. Trzpień równomiernie zwężają się w stronę ostrza.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 5,2, wys. zachow. ramienia 0,8, grub. trzpienia 0,2 x 0,4, grub. ramienia zachow. 0,2 x 0,5 (po kons.), (2) dł. zachow. 3,2, wys. zachow. ramienia 0,5, grub. trzpienia 0,35 x 0,45, grub. zachow. ramienia 0,3 x 0,5 (po kons.), (3) dł. zachow. 4,5, wys. zachow. ramienia 1,5, grub. zachow. trzpienia 0,8 x 1,0, grub. zachow. ramienia 0,4 x 0,7, (4) dł. zachow. 4,6, wys. zachow. ramienia (odłamane), grub. zachow. trzpienia 0,5 x 0,8.</p> <p>Waga: (1) 6,0, (2) 7,0, (3) 11,0, (4) 5,0 g, łącznie 29,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	 <p>5154/66</p>

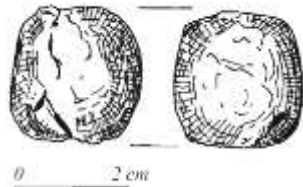
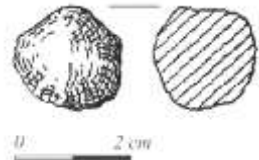
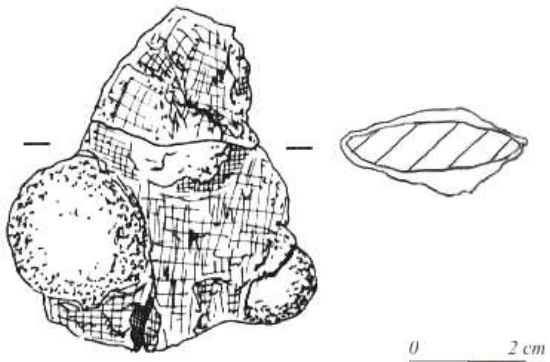
663	(1) 382/53 (2) 5315/66	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. (1) Wyk. XXIII, war. 6, (2) Wyk. XXXVII, War. 4.	<p>Stan zachowania: dwa skorodowane haki. Pokryte grubym osadem produktów korozji. Popękane. Oba mają uszkodzone ostrza trzpieni. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: reprezentują haki o ramionach uformowanych po kątem rozwartym w stosunku to trzpienia. Przekroje ramion i trzpieni są czworoboczne, przy czym okaz (nr 1) ma przekroje poprzeczne prostokątne a egzemplarz (nr 2) kwadratowe. Trzpienie równomiernie zwężają się w stronę ostrza.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIB, wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 7,1, wys. zachow. ramienia 2,8, grub. trzpienia zachow. 0,7 x 1,1, grub. ramienia zachow. 0,8 x 1,2, (2) dł. zachow. 2,7, wys. zachow. ramienia 1,3, grub. zachow. trzpienia 0,6 x 0,6, grub. ramienia 0,5 x 0,5 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 15,0, (2) 5,0 g, łącznie 20,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>382/53</p>
664	5282/66	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. Wyk. XXXVII, war. 4.	<p>Stan zachowania: pokryty osadem rdzy. Ostrze uszkodzone. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: dość rzadki hak o ramieniu uformowanym łukowato. Przekroje ramienia i trzpienia są prostokątne. Trzpień równomiernie zwęża się w stronę brakującego ostrza.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie</p> <p>Typ: VB, wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 4,8, wys. ramienia 2,3, grub. trzpienia 0,8 x 1,0, grub. ramienia 0,9 x 1,1.</p> <p>Waga: 11,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 13 – łącza konstrukcyjne: część zawiasu					
665	5247/66	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. Wyk. XXXVII, war. 4	<p>Stan zachowania: skorodowany. Brak ostrza trzpienia. Ubytek tulejki. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: część zawiasu składająca się z pierścienia (tulejki) z trzpieniem osadzonym np. w skrzydle drzwi. Przekrój poprzeczny trzpienia prostokątny. Do kompletu brakuje haka osadzanego zwykle w futrynie.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: -</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 5,3, wys. zachow. pierścienia (tulejki) 2,6, śred. zewnętrzna tulejki ok. 1,8, światło tulejki zachow. ok. 1,3, dł. zachow. trzpienia 3,2, grub. trzpienia 0,4 x 0,8.</p> <p>Waga: 26,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 13 – łącza konstrukcyjne: okucia					
666	5306/66	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4,</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowane niewielkie okucie (?) żelazne. Na powierzchni drobne wżery korozyjne.</p> <p>Forma: być może jest to rodzaj okucia lub bliżej nieokreślony element mechaniczny (np. zamka). Składa się z podłużnej sztabki zakończonej spiczastym ostrzem, a w górnej części ma dwa płaskie owalne uszka z okrągłymi otworami pośrodku ściśle połączone z kołcem. Sam kołec w połowie swej długości jest zgięty po kątem prostym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA1, wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. sztabki 6,5 (w rozwinięciu), szer. 0,4, grub. 0,2, śred. uszek 1,1 i 0,9, światło uszek (śred.) 0,35 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 13 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: fragmenty kabłąków od wiader					
667	5281/66	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w.-1271 r.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: łukowaty fragment pręta – być może kabłąka. Dość masywny. Brak obu zakończeń.</p> <p>Forma: lekko łukowato wygięty odcinek pręta być może kabłąka. Jedna część tego pręta jest gładka i ma przekrój prostokątny, a druga jest spiralnie skręcona (tordowana) i ma przekrój okrągły. Mało wygięty łuk może świadczyć o deformacji kabłąka (wyprostowaniu go) lub też nie jest to kabłąk lecz pręt o innym zastosowaniu.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie, skręcanie (tordowanie).</p> <p>Typ: kabłąk IA1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: ogólna dł. zachow. 17,2, grub. części gładkiej 0,5 x 0,65, grub. części tordowanej (śred.) ok. 0,6 (po kons.).</p> <p>Waga: 19,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
668	1507/57	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk.: XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: końcówka jednego z ramion prawdopodobnie kabłąka z haczykiem i uchem kolistym. Obłożony produktami korozji. Pęknięty. Ucho prawdopodobnie z powodu ubytku nie ma zamkniętego obwodu. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: zachował się właściwie tylko haczyk kabłąka o przekroju zachowanym owalnym zespolony przez rdzę z kolistym uchem o przekroju owalnym (?). Nie pewności czy jest to kabłąk od wiadra czy też przedmiot (pręt) z uchem i zaczepionym kółkiem.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: kabłąk I(?) B, haczyk IA1?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. haczyka 3,1, szer. zachow. ok. 2,5, grub. zachow. 0,8 x 0,9.</p> <p>Waga: 22,0 g (razem z kółkiem).</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Uwaga: kółko zostało ujęte w części katalogu poświęconej kółkom w poziomie 13.</p>	1	

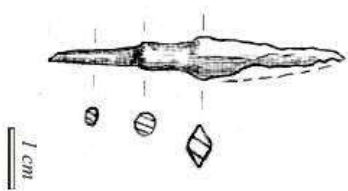
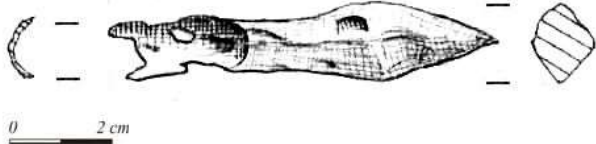
poziom osadniczy 13 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: fragmenty obręczy od naczyń klepkowych

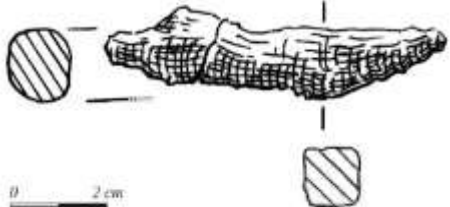
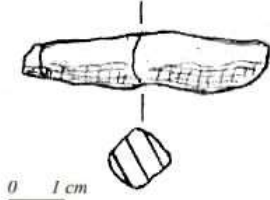
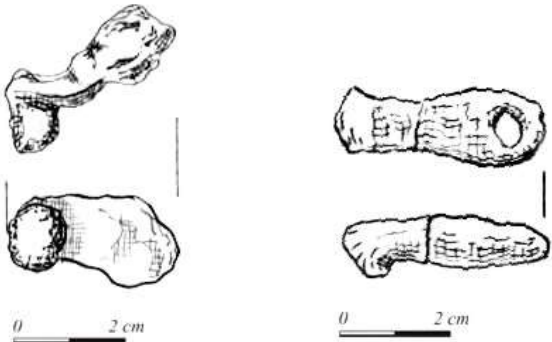
669	395/53	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk.: XXIII, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: odcinek prawdopodobnie obręczy. Skorodowany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: wygięte lekko łukowato krótki odcinek obręczy o przekroju poprzecznym prostokątnym. Ze względu na niewielką długość fragmentu nie można odtworzyć pierwotnej średnicy obręczy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 3,1, grub. 0,6 x 1,0.</p> <p>Waga: 5,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
670	<p>(1) 399/53</p> <p>(2) 1325/56</p> <p>(3) 1326/56</p> <p>(4) 5303/66</p> <p>(5) 5474/66</p> <p>(6) 5853/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1) Wyk.: XXIII, war. 6,</p> <p>(2) Wyk. XXVI, war. 4b,</p> <p>(3) Wyk. XXVI, war. 4b,</p> <p>(4) Wyk. XXXVII, war. 4,</p> <p>(5) Wyk. XXXVII, war. 4, świadek pld.,</p> <p>(6) Wyk. XXXVII, war. 4, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: sześć fragmentów najprawdopodobniej różnych, ale podobnych do siebie obręczy. Krótkie odcinki. W większości skorodowane i połamane.</p> <p>Forma: wygięte lekko łukowato przeważnie odcinki obręczy o przekroju poprzecznym jednostronnie wypukłym („półokrągłym”). Tylko dla jednego fragmentu (nr 3) zdołano zrekonstruować średnicę obręczy i wynosi ona ok. 22 cm.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 3,7, grub. 0,5 x 0,8, (2) dł. zachow. 7,8, grub. 0,2 x 0,35 (po kons.), (3) dł. zachow. 7,3, grub. 0,2 x 0,35 (po kons.), (4) dł. zachow. 2,4, grub. 0,45 x 0,7, (5) dł. zachow. 7,3, grub. 0,3 x 0,7, (6) dł. zachow. 3,5, grub. 0,4 x 0,7.</p> <p>Waga: (1) 4,0, (2) 2,2, (3) 3,0, (4) 3,5, (5) 7,2, (6) 3,5 g, łącznie 23,4 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	6	 <p>1325/56</p>
671	<p>(1) 5302/66</p> <p>(2) 5308/66</p> <p>(3) 5836/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1) Wyk. XXXVII, war. 4,</p> <p>(2) Wyk. XXXVII, war. 4,</p> <p>(3) Wyk. XXXVII, war. 4, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: trzy fragmenty obręczy żelaznych. Dwa okazy są dość silnie skorodowane i krótkie, a jeden jest dłuższy i po konserwacji (nr 2). Okazy te pochodzą z tego samego wykopu i tej samej warstwy.</p> <p>Forma: wygięte lekko łukowato obręcze o przekroju poprzecznym trójkątnym. Tylko dla egzemplarza dłuższego (nr 2) zdołano odtworzyć średnicę obręczy – ok. 23 cm.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: , IIIA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 2,8, grub. 0,45 x 0,7, (2) dł. zachow. 8,0, grub. ok. 0,3 x 0,65, (3) dł. zachow. 2,8, grub. 0,3 x 0,7 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 2,0, (2) 5,0, (3) 3,0 g, łącznie 10,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	 <p>5308/66</p>

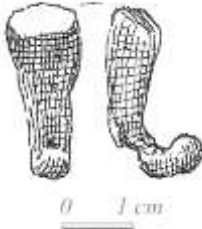

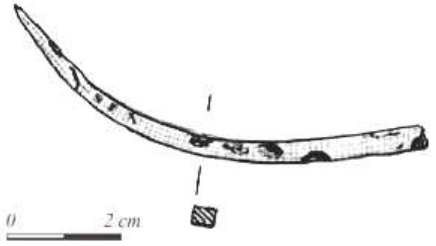
poziom osadniczy 13 – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: fragment klucza					
672	5273/66	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Prawdopodobnie jest to pozostałość haka z zębem klucza hakowatego. Ubytki korozyjne, złamany.</p> <p>Forma: zachował się hak z zębem od klucza typu hakowatego. Przekrój poprzeczny prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. haka 6,7, grub. zachow. 0,25 x 0,5, wys. zęba zachow. 0,6, grub. zęba 0,2 x 0,3 (po kons.).</p> <p>Waga: 3,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 13 – okucia pasów: sprzączki					
673	(1) 705/54 (2) 5834/67	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1) Wyk. XXIV, war. 6, (2) Wyk. XXXVII, war. 4, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, bardzo silnie skorodowane. Pokruszone (nr 2).</p> <p>Forma: nr 1 - pozostałość ramki półkolistej małej (ok. 1/2 całości) bez kolca, przekroje prostokątne oraz nr 2- być może pozostałość sprzączki o ramce czworobocznej, przekroje kwadratowe.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II (nr 1) i III? (nr 2), wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. zachow. 1,3 (rekonstr. 2,8), szer. 1,7, grub. ramki 0,1 x 0,2, grub. osi 0,1 x 0,15 (po kons.), (2) wys. zachow.?, szer. zachow.?, grub. ramki ok. 0,5 x 0,5.</p> <p>Waga: (1) 0,6; (2) ok. 2,0 g, łącznie 2,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	
674	5307/66	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: zachowana w całości. Nie konserwowana, pokryta rdzą.</p> <p>Forma: mała sprzączka, prawdopodobnie od ostrogi. Ramka dwudzielna (podzielona przez oś) profilowana, owalna z zaczepem. Kolec o przekroju okrągłym jest zawinięty na osi umieszczonej w przewężonej części światła ramki. Przekrój ramki jednostronnie wypukły.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, wykonanie otworów.</p> <p>Typ: IVA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. 1,7, szer. 2,5 (+ 1,2 zaczep), grub. ramki zachow. 0,3 x 0,4, dł. kolca 1,7, grub. kolca 0,2.</p> <p>Waga: ok. 5,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

poziom osadniczy 13 – przybory kupieckie: odważniki					
675	366/53	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. Wyk. XXII, war. 6.	Stan zachowania: skorodowany. Lekko uszkodzony w wyniku niewielkich spękań. Występują nikiłe ślady platerowania stopem miedzi. Forma: odważnik kulisty o lekko spłaszczonych biegunach. Ewentualne oznaczenia nie zachowały się. Technika wykonania: kucie/formowanie, platerowanie. Typ: IA, wg T. Sawickiego. Wymiary: śred. 2,4, wys. 2,2 (po kons.). Waga: 24,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
676	5287/66	Poziom osadniczy: 13 Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. Wyk. XXXVII, war. 4.	Stan zachowania: skorodowany. Zachowany fragmentarycznie. Brak śladów powlekania stopem miedzi. Forma: być może pozostałość odważnika kulistego („beczułkowatego”) o spłaszczonych biegunach. Płaszcz brązowy, podobnie jak i ewentualne oznaczenia nie zachowały się. Technika wykonania: kucie, formowanie, platerowanie(?). Typ: I?, wg T. Sawickiego. Wymiary: szer. zachow. 1,8, wys. zachow. 2,2 (po kons.). Waga: zachow. 14,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 13 – broń drzewcowa: fragment grotu włóczni					
677	5865/67	Poziom osadniczy: 13 Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. Wyk. XXXVII, war. 4, świadek pld.	Stan zachowania: fragmentaryczny, b. silnie skorodowany. Pokryty grubym osadem korozyjnym. Nie konserwowany. Forma: jest to być może czubek liścia grotu włóczni. Świadczy o tym trójkątny kształt oraz soczewkowaty przekrój poprzeczny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: II lub III, wg A. Nadolskiego 1954. Wymiary: dł. zachow. liścia 5,8, szer. liścia 4,4, grub. liścia 0,8 (rdzeń). Waga: 40,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

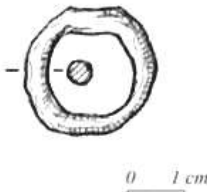
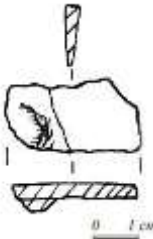
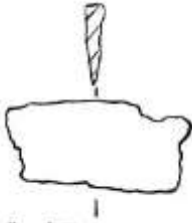
poziom osadniczy 13 – broń miotająca: groty strzał i beltów

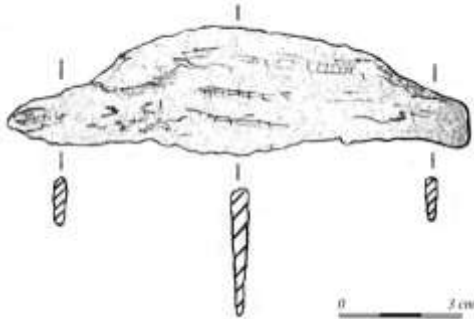
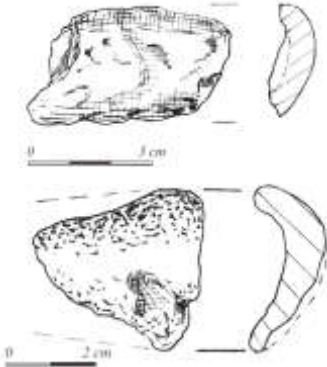
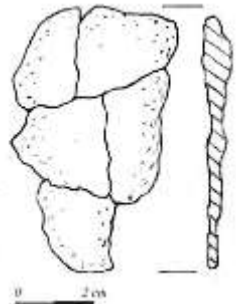
678	6328/68	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXVI, war. 4b.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak ostrza (czubka) liścia grotu. Pokryty nalotem korozyjnym. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: niewielki szydłowaty grot strzały. Przekrój liścia jest kwadratowy, a tulejki koliste. Liść przechodzi w tulejkę bez wyodrębnienia.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II, wg T. Sawickiego, typ 8 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 4,3, dł. zachow. liścia ok. 2,5, grub. liścia 0,45 x 0,5, dł. tulejki ok. 1,8, śred. tulejki dołem 1,0 (zewn.).</p> <p>Waga: 5,0 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
679	3873/63	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXV, war. 6s.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany prawie w całości. Brak ostrza trzpienia i ubytek liścia.</p> <p>Forma: starannie wykonany niewielki grot strzały z lancetowatym liściem o przekroju poprzecznym romboidalnym. Liść osadzony na wyodrębnionej podstawie o przekroju okrągłym, która przechodzi w wyodrębniony trzpień o przekroju owalnym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa IIIA, wg T. Sawickiego, typ 87 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 5,2, dł. liścia z podstawą 3,5, grub. liścia 0,4 x 0,7, dł. podstawy ok. 1,0, śred. podstawy 0,4, dł. trzpienia zachow. ok. 1,7, grub. trzpienia 0,15 x 0,2 (po kons.).</p> <p>Waga: 2,5 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	1	
680	3840/63	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXV, war. 6c.</p>	<p>Stan zachowania: przeciętny. Brak dużej części tulejki. Ubytki korozyjne liścia.</p> <p>Forma: średniej wielkości grot beltu kuszy z tulejką. Liść masywny o przekroju romboidalnym. Ostrze liścia (czubek) piramidalne. Tulejka nie jest wyodrębniona, ma przekrój kolisty (rekontr.)</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II, wg T. Sawickiego, zbliżony do typu 4 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 7,3, dł. liścia 4,7, grub. liścia 1,2 x 1,5, dł. tulejki zachow. ok. 2,6, śred. tulejki zachow. ok. 1,3 (po kons.).</p> <p>Waga: 22,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Wyniki analizy metaloznawczej (grot nr inw. 3840/63): „Badany grot został odkuty z miękkiego żelaza o strukturze ferrytycznej (Foto. Nr 2). Ziarna nierównomiernej wielkości z licznymi wtrąceniami żużla. Mikrotwardość grota wynosi 146 kG/mm². Grot en wykazuje lokalne, prawdopodobnie przypadkowe nawęglenie o strukturze drobnego perlitu i ferrytu z pewnymi cechami struktury Widmanstedtena (Fot. Nr 3). Struktura tego typu świadczy o pewnym przegrzaniu grota (np. przy kuciu) i następnie dość szybkim jego chłodzeniu. Mikrotwardość tego fragmentu grota wynosi 177 kG/mm²” (Z. Głowcki, 1972).</p>	1	

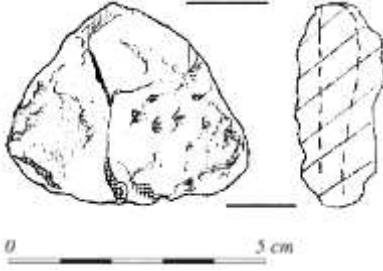
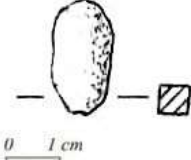
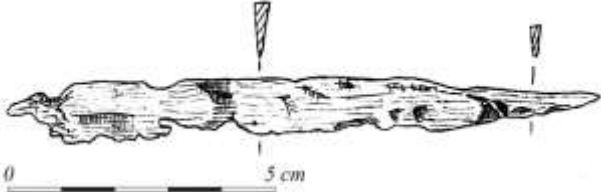
681	5265/66	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: b. silnie skorodowany. Złamany. Skrzywiony, Brak dużej części trzpienia. Pokryty grubą warstwą osadu korozyjnego. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: średniej wielkości grot bełtu kuszy z trzpieniem. Liść masywny o przekroju kwadratowym. Ostrze liścia (czubek) piramidalne. Trzpień o przekroju prostokątnym jest wyraźnie wyodrębniony od liścia.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa III, typ ?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 6,9, dł. (?) liścia 5,4, grub. zachow. liścia. 1,3 x 1,5, dł. zachow. trzpienia 1,5, grub. zachow. trzpienia 0,45 x 0,6.</p> <p>Waga: 18,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
682	4167/64	<p>Poziom osadniczy: 13 Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXI, war. 2g₁ – świadek XXXI/XXXIII.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Jest to część środkowa liścia grotu bełtu. Brak obu zakończeń liścia i tulejki lub trzpienia. Złamany. Nie konserwowany</p> <p>Forma: niewielki grot bełtu kuszy o liściu o przekroju kwadratowym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II lub III, wg T. Sawickiego, typ ?</p> <p>Wymiary: dł. zachow. liścia 4,4, grub. liścia 1,0 x 1,1.</p> <p>Waga: 6,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 13 – oprządzenie jeźdźca: fragmenty ostróg					
683	(1) 5235/66 (2) 5251/66	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1) Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: zachowały się dwa prawdopodobnie zaczepy od ostróg. Oba są skorodowane i pokryte osadem korozyjnym. Okaz nr 2 jest złamany. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: dwa skorodowane zaczepy, jeden (nr 1) lekko zgięty, wykonany z blachy, w której tkwi jeszcze nit żelazny z wypukłą główką. Okaz nr 2 wykonany ze spłaszczonego pręta przypomina kształtem wydłużony owal z owalnym otworem w najszerszej części.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zaczepu zachow. 3,0, grub. maks. 0,3 x 1,0, śred. nitu 0,9, wys. nitu 0,7, (2) dł. zaczepu (z fragmentem ramienia) 3,6, szer. maks. 1,6, grub. zachow. 0,6, dł. ramienia zachow. ok. 2,0, grub. zachow. ramienia 0,6 x 0,9, światło otworu 0,4 x 0,6.</p> <p>Waga: (1) 6,5, (2) 7,5 g, łącznie 14,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>5235/66</p> <p>5251/66</p>

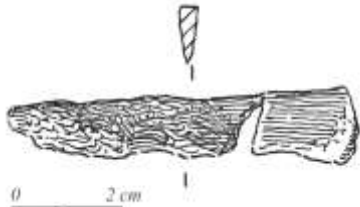
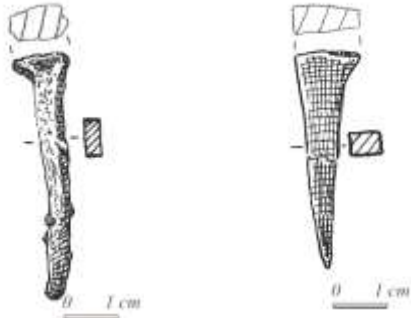
poziom osadniczy 13 – oporządzenie końskie: gwóźdź podkowiak					
684	153/53	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. Wyk. V, war. II spalenizna.	Stan zachowania: silnie wytarty, kolec haczykowato zagięty. Brak ostrza kolca. Forma: główka niewyodrębniona? (prawdopodobnie silnie wytarta), o podstawie prostokątnej. Kolec ma przekrój kwadratowy. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: II?B2, wg T. Sawickiego, odmiana 24(?) wg J. Kaźmierczyka, 1978. Wymiary: dł. zachow. og+ólna 3,3, wys. zachow. główki 0,3?, szer. podstawy główki zachow. 0,65 x 1,0, grub. zachow. kolca. 0,3 x 0,5 (po kons.). Waga: 4,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
685	5444/66	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. Wyk. XXXVII, war. 4, świadek pld.	Stan zachowania: silnie skorodowany, brak większości kolca. Pokryty osadem produktów korozji. Słabo czytelny. Nie konserwowany. Forma: główka prawdopodobnie o trójkątym przekroju pionowym, o podstawie prostokątnej. Kolec ma przekrój kwadratowy. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IV?B1, wg T. Sawickiego, odmiana 4, 7 lub 10 wg J. Kaźmierczyka, 1978. Wymiary: dł. zachow. ogólna 2,2, wys. zachow. główki 1,5, szer. podstawy główki zachow. 0,65 x 1,7, grub. kolca. 0,3 x 0,3 (rdzeń). Waga: 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
poziom osadniczy 13 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty koleców i trzpieni					
686	(1) 308/53 (2) 329/53 (3) 357b/53 (4) 1341/56 (5) 5301/66 (6) 5850/67	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. Wyk. XXIII, war. 6, (2) Wyk. XXII, war. 7, (4) Wyk. XXVI, war. 4b, (5) Wyk. XXXVII, war. 4, (6) Wyk. XXXVII, war. 4 – świadek pld.	Stan zachowania: skorodowane fragmenty koleców żelaznych (gwóździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zniekształcone i połamane. Konserwacji poddano jeden egzemplarz (nr 4). Forma: są to fragmenty koleców żelaznych m.in. od łączy konstrukcyjnych i np. trzpieni narzędzi (m.in. noży). Przekroje poprzeczne są kwadratowe. Tylko jeden egzemplarz ma zachowane ostrze kolca, które jest szpiczaste (nr 4). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: I, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) dł. zachow. 4,2, grub. zachow. 0,6 x 0,6, (2) dł. zachow. 6,5, grub. 0,6 x 0,6 (rdzeń), (3) dł. zachow. 4,1, grub. 0,3 x 0,3 (rdzeń), (4) dł. zachow. 7,8, grub. 0,3 x 0,3 (po kons.), (5) dł. zachow. 4,8, grub. 0,5 x 0,5 (rdzeń), (6) dł. zachow. 2,1, grub. 0,25 x 0,3 (rdzeń). Waga: (1) 6,0, (2) 11,0, (3) 2,0, (4) 5,5, (5) 9,5, (6) 1,2 g łącznie 35,2 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	6	 1341/56

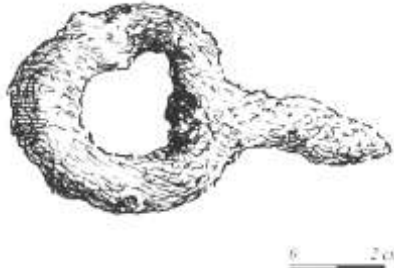
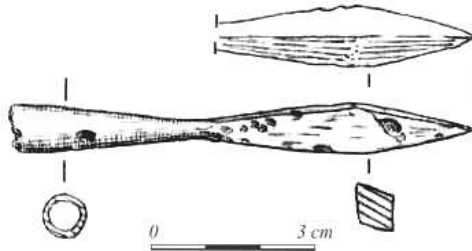
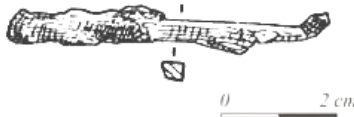
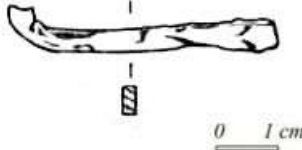
687	<p>(1) 148/53 (2) 172/53 (3) 346/53 (4) 357a/53 (5) 388/53 (6) 390/53 (7) 1281/56 (8) 1295/56 (9) 1336/56 (10) 1337/56 (11) 1402/57 (12) 1801/61 (13) 3849/63 (14) 3851/63 (15) 4428/64 (16) 4164/64 (17) 5222/65 (18) 5239/66 (19) 5260/66 (20) 5266/66 (21) 5268/66 (22) 5274/66 (23) 5312/66 (24) 5314/66 (25) 5454/66 (26) 5457/66 (27) 5835/67 (28) 5841/67 (29) 5849/67 (30) 5851/67 (31) 5863/67 (32) 5864/67 (33) 5938/67 (34) 5878/67 (35) 5882/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 13 Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. V (2 szt.), war. II spalen. (nr 1-2), Wyk. XXIII (4 szt.), war. 6 (nr 3-4, 6), 6 – palenisko (nr 5), Wyk. XXVI (5 szt.), war. 4 (nr 7-8), 4b (nr 9-10), 4d (nr 11), Wyk. XXVII (1 szt.), war. 3b₁ (nr 12), Wyk. XXXV (5 szt.), war. 6c (nr 13-14), 4, świadek pld. wykopu XXXVII (nr 31-32, 33), Wyk. XXXI (2 szt.), war. 2i₂ (nr 15-16), Wyk. XXXVII (16 szt.), war. 4 (nr 18-25), 4, świadek pld. (nr 26-28, 30, 32, 34-35).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane fragmenty kołców żelaznych (gwoździ?) pokryte w większości produktami korozji. Niektóre zniekształcone. Konserwacji poddano 10 egzemplarzy (nr 2, 4, 7, 10-11, 17-18, 25, 28-29).</p> <p>Forma: są to fragmenty kołców pochodzące np. od bliżej nieokreślonych łączny konstrukcyjnych (m.in. gwoździ) czy też trzonek narzędzi (np. noży). Przekroje poprzeczne są prostokątne. Ostrza kołców zachowały się waledwie w sześciu egzemplarzach. Dwa z nich są szpiczaste, dwa płaskie półokrągłe i po jednym płaskim trójkątnym i płaskim dłutowatym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. od 1,4 do 8,7, grub. od 0,2 x 0,4 do 0,4 x 0,6.</p> <p>Waga: od 0,5 do 19,7 g, łącznie: 154,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	35	
poziom osadniczy 13 – przedmioty o funkcji alternatywnej: kółka					
688	5309/66 bis	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane kółko zachowane wraz z fragmentem haka (?). Połamane, obłożone grubym nalotem rdzy. Brak ok. 1/5 obwodu. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: kółko ma prawdopodobnie prostokątny przekrój poprzeczny ramki. Nie można nic powiedzieć o formie zamknięcia jego obwodu. Przy kółku resztki haczyka.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: śred. zewnętrzna (rekontr.) ok. 3,4, śred. wewnętrzna (rekontr.) ok. 2,0, grub. ramki 0,5 x 0,7.</p> <p>Waga: 22,0 g (razem z „haczykiem”).</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Uwaga: okaz ten uwzględniono przy omawianiu kategorii „kabląki” z poziomu 13.</p>	1	

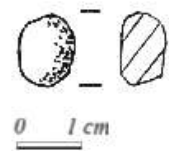
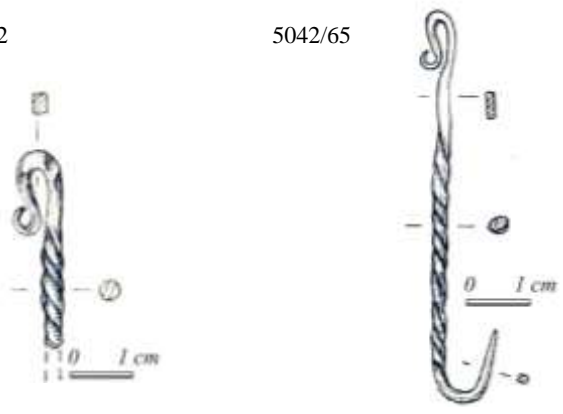
689	335/53	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXIII, war. 6.</p>	<p>Stan zachowania: zachowane w całości niewielkie kółko ziszczone w konserwacji. Odtworzono na podstawie inwentarza zabytków wydzielonych.</p> <p>Forma: niewielkie kółko o okrągłym przekroju ramki. Jeden z odcinków obwodu (ok. 1/5) jest prosty. Być może jest to np. pozostałość ramki sprzączki?</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: śred. zewnętrzna zachow. 2,2, śred. wewnętrzna zachow. 1,5, grub. zachow. ramki 0,4 x 0,4.</p> <p>Waga: ?</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 13 – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty ostrzy narzędzi tnących					
690	(1) 384/53 (2) 5255/66	<p>Poziom osadniczy: 13 Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1) Wyk. XXIII, war. 6, (2) Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Okaz nr 1 złamany. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: dwa niewielkie fragmenty narzędzi tnących o prostej linii grzbietu (tylca). Ich przekroje poprzeczne są w formie wydłużonych trójkątów.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zach. 3,1, szer. 1,7, grub. grzbietu 0,4 (rdzeń), (2) dł. zachow. 2,4, szer. zachow. 1,4, grub. zachow. grzbietu 0,5.</p> <p>Waga: (1) 5,0, (2) 4,0 g, łącznie 9,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>384/53</p>
691	(1) 5117/66 (2) 5263/66	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1-2) Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Egzemplarz nr 1 poddano konserwacji. Drugi okaz (złamany) jest pokryty osadem korozyjnym.</p> <p>Forma: dwa niewielkie fragmenty narzędzi tnących o wypukłej linii grzbietu (tylca). Ich przekroje poprzeczne są w formie wydłużonych trójkątów.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zach. 3,7, szer. 1,7, grub. grzbietu 0,35 (po kons.), (2) dł. zachow. 3,9, szer. 1,5, grub. grzbietu 0,3 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 7,6, (2) 5,0 g, łącznie 12,6 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>517/66</p>

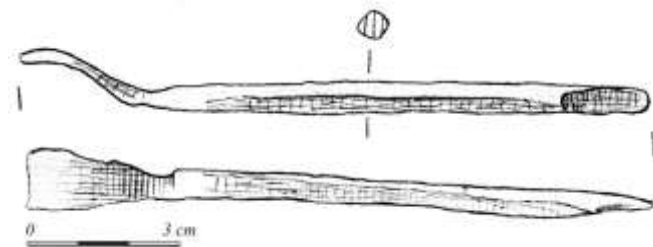
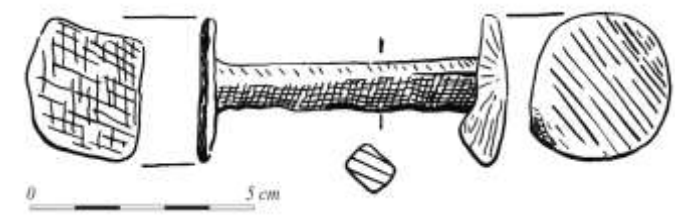
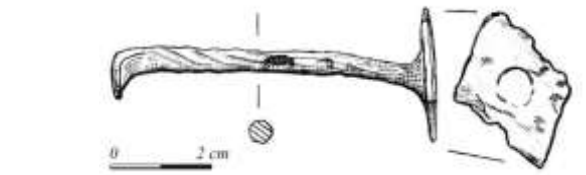
692	5242/66	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: ostrze lekko wyszczerbione o odłamanych trzpieniach?</p> <p>Forma: narzędzie wykonane z grubej blachy żelaznej o bardzo silnie wypukłej linii grzbietu. Po obu bokach znajdują się pozostałości prawdopodobnie trzpieni. Przekrój ostrza jest w formie silnie wydłużonego trójkąta, a trzpieni w postaci silnie wydłużonego trapezu. Ośnik?</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 5,9, dł. ostrza ok. 6,9, szer. zachow. ostrza 3,2, grub. grzbietu 0,4, szer. trzpieni zachow. ok. 1,2, grub. trzpieni 0,3 (po kons.).</p> <p>Waga: 34,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
poziom osadniczy 13 – przedmioty o funkcji alternatywnej: tulejki (fragmenty)					
693	<p>(1) 5442/66</p> <p>(2) 5443/66</p>	<p>Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1-2) Wyk. XXXVII, war. 4, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane dwa fragmenty tulejek żelaznych. Zachowane pod postacią wzdłużnych połówek. Jednej, większej tulejce brak obu zakończeń (nr 2 – po konserwacji). Drugi fragment (nie konserwowany) ma zachowaną część krawędzi brakującą drugie zakończenie.</p> <p>Forma: dwa fragmenty tulejek (trudno określić czy były stożkowe czy cylindryczne) mogły służyć jako okucia narzędzi czy tuleje np. od grotów</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IV-V, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 6,3, grub. zachow. blachy ok. 0,3, średnica wewnętrzna zachow. rekontr. ok. 2,2, (2) dł. zachow. 7,9, grub. zachow. blachy 0,25, średnica wewnętrzna zachow. rekontr. ok. 3,5.</p> <p>Waga: (1) 12,0, (2) 32,0 g, łącznie 44,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>4268/64</p> <p>4534/65</p>
poziom osadniczy 13 – przedmioty o funkcji alternatywnej: blacha (fragmenty)					
694	<p>(1) 4423/64</p> <p>(2) 5311/66</p> <p>(3) 5852b/67</p> <p>(4) 5857/67</p>	<p>Poziom osadniczy: 13 Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r.</p> <p>(1) Wyk. XXVI, war. 21a, świadek pld., (2-4) Wyk. XXXVII, war. 4, świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: najczęściej silnie skorodowane, w większości połamane i pokryte grubym osadem produktów korozji. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: przeważnie niewielkie kawałki płaskiej blachy o zróżnicowanej grubości i różnej wielkości i kształtach fragmentów.</p> <p>Technika wykonania: rozkuwanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: (1) szer. zachow. 4,0 x 6,8, grub. blachy ok. 0,15 (rdzeń), (2) szer. zachow. 2,7 x 2,8, grub. blachy ok. 0,3, (3) szer. zachow. 1,4 x 2,1, grub. blachy ok. 0,15 (rdzeń), (4) szer. zachow. 1,7 x 2,1, grub. blachy średnio 0,2/0,3 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 12,0, (2) 5,5, (3) 2,0, (4) 1,5 g, łącznie 24,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	<p>4423/64</p>

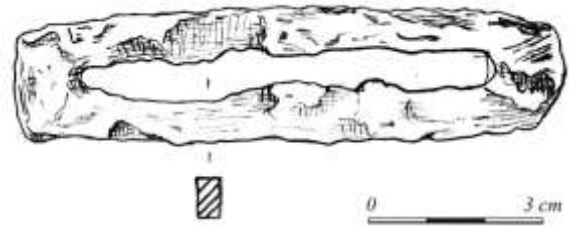
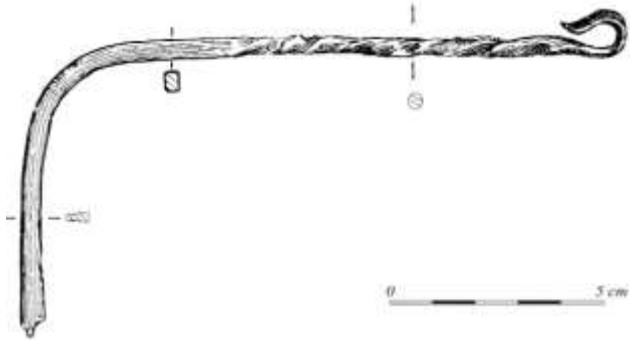
poziom osadniczy: 13 – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłki żelaza					
695	(1) 173/53 (2) 1300/56 (3) 1517/57 (4) 3821/63 (5) 5240/66 (6) 5250/66 (7) 5291/66 (8) 5455/66 (9) 5831/67 (10) 5846/67 (11) 5856/67	Poziom osadniczy: 13. Chron.: 2 poł. XIII w. do 1271 r. Wyk. V (1 szt.), war. II spalen. (nr 1). Wyk. XXXVI (2 szt.), war. 4a (nr 2), poza chatą 14, pod spalen. (nr 3). Wyk. XXXV (! Szt.) war. 6c (nr 4). Wyk. XXXVII (7 szt.), war. 4 (nr 5-7), 4 – świadek pld. (nr 8-11).	Stan zachowania: skorodowane bryłki żelaza. Pod poszczególnymi numerami inwentarzowymi jest wykazanych o 3 bryłki więcej: nr 5 (+2 szt.), nr 9 (+1 szt.). Mogą to być pokruszone na kilka części większe bryłki lub inne skorodowane kawałki żelaza. Jedna z bryłek uległa zniszczeniu w konserwacji (nr 3). Forma: różnej wielkości amorficzne bryłki żelaza. Dominują okazy średnie (ok. 1,5 – 3,5 cm). Technika wykonania: kucie. Typ:? Wymiary: od 2,0 x 1,3 x 0,6 do 4,9 x 4,1 x 1,5. Waga: od 1,5 do 32,0 g, łącznie 92,9 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	11 (+ 3)	 5291/66
wał obronny – półprodukt(?) kowalski: fragment pręta					
606	117/52	Wał obronny. Chron.: X/XI do k. XI w. Wyk. VI, war. IX.	Stan zachowania: silnie skorodowany ułamek pręta żelaznego pokrytego grubym osadem produktów korozji. Nie konserwowany. Widoczny rdzeń. Forma: krótki i prosty odcinek pręta żelaznego o przekroju kwadratowym. Technika wykonania: kucieformowanie. Typ: III, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zach. 2,1, szer. 0,55, grub. 0,5. Waga: 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
wał obronny – przedmioty powszechnego użytku: noże					
697	4589/65	Wał obronny. Chron.: X/XI do k. XI w. Wyk. XXXVI, war. 3a.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak zakończenia głowni (sztychu). Forma: oś symetrii podłużnej jest wspólna dla trzpienia i głowni. Trzpień jest wyodrębniony obustronnie łagodnie. Przekrój głowni trójkątny a trzpienia prostokątny. Technika wykonania: kucie, formowanie, utwardzanie. Typ: I, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ogólna 10,9, dł. zachow. głowni 7,6, szer. maks. głowni 2,0, grub. tyłca 0,2, grub. trzpienia 0,15 x 0,5 (po kons.). Waga: 7,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

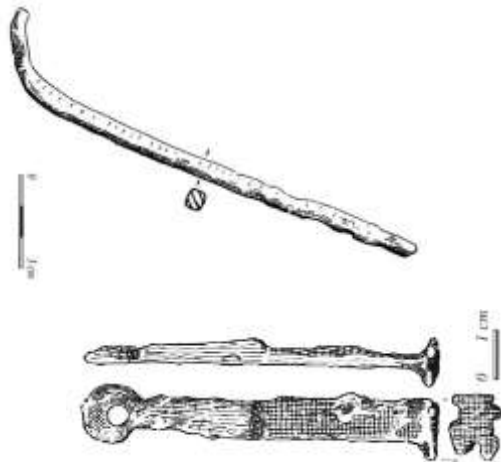

698	<p>(1) 37/52</p> <p>(2) 504/53</p> <p>(3) 544/53</p>	<p>Wał obronny. Chron.: X/XI do k. XI w.</p> <p>(1) Wyk. XIV, war. VII c,</p> <p>(2) Wyk. V, war. IX wał,</p> <p>(3) Wyk. V, war. IX stok.</p>	<p>Stan zachowania: pozostałości części środkowych główki noży, tylko nr 2 zawiera nasadę trzpienia. Skorodowane, połamane, słabo czytelne. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: gruby są to pozostałości noży małych (nr 3) i średnich (nr 1-2). Linie grzbietów wydają się być proste. Przekroje główki są trójkątne, a nasady trzpienia (nr 2) prostokątne. Trzpień ten jest wyodrębniony prawdopodobnie dwustronnie.</p> <p>Technika wykonania: kucie, formowanie, utwardzanie.</p> <p>Typ:?</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. główki 9,3, szer. główki zachow. 1,8, grub. tyłca zachow. 0,5, (2) dł. zachow. główki 6,3, szer. główki zachow. 1,7, grub. tyłca zachow. 0,6, dł. zachow. trzpienia ok. 0,5?, grub. trzpienia 0,5 x 0,7 (rdzeń), (3) dł. zachow. główki 6,4, szer. główki zachow. 1,0, grub. tyłca 0,3 (rdzeń).</p> <p>Waga: (1) 15,0, (2) 22,0, (3) 4,5 g, łącznie 41,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	 <p>544/53</p>
wał obronny – łącza konstrukcyjne: gwoździe					
699	<p>(1) 10/52</p> <p>(2) 425/53</p>	<p>Wał obronny. Chron.: X/XI do k. XI w.</p> <p>(1) Wyk. IV, war. ziemia nasypu,</p> <p>(2) Wyk. V, war. IX wał.</p>	<p>Stan zachowania: dobry stan zachowania. Nr 2 jest zachowany w całości, a nr 1 ma odłamane ostrze kolca.</p> <p>Forma: masywne gwoździe o płaskich główkach o podstawie prostokątnej. Nr 2, o słabo wyodrębnionej główce, ma gruby krótki kolec zakończony szpiczastym ostrzem (podkowiak?). Kolce obu gwoździ mają przekroje prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB2, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 4,2, wys. główki 0,3, szer. podstawy główki 0,5 x 1,0, grub. kolca 0,3 x 0,55, (2) dł. ogólna 3,9, wys. główki 0,4, szer. podstawy główki 0,5 x 1,0, grub. kolca 0,45 x 0,55 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 6,0, (2) 6,0 g, łącznie 12,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>10/52</p> <p>25/53</p>

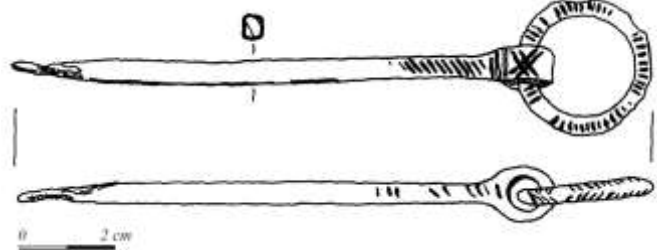
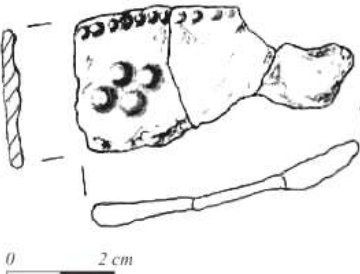
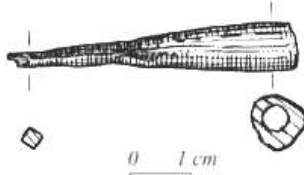
wał obronny – okucia pasów: sprzączka					
700	436/53	<p>Wał obronny. Chron.: X/XI do k. XI w.</p> <p>Wyk. V, war. IX wał.</p>	<p>Stan zachowania: zachowana w całości, silnie skorodowana. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: średniej wielkości sprzączka o owalnym („silnie” półokrągłym?) kształcie ramki, na której (na krótkiej prostej osi?) jest zawinięty kolec. Ramka ma przekrój poprzeczny prostokątny, a kolec owalny</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I?B, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. 4,4, szer. zachow. 4,5, grub. ramki zachow. 0,5 x 0,8, dł. kolca 4,7, grub. zachow. kolca 0,8 x 0,9.</p> <p>Waga: 24,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
wał obronny? – broń miotająca: grot strzały lub bełtu kuszy					
701	122/52	<p>Wał obronny? Chron.: X/XI do k. XI w.</p> <p>Wyk. – ćw. XIV, war. – z popiołu.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo dobrze zachowany w całości.</p> <p>Forma: niewielki grot strzały lub bełtu kuszy z tulejką z liściem o przekroju romboidalnym. Czubek liścia (ostrze) jest piramidalny. Delikatnej budowy tulejka jest silnie rozkloszowana ma przekrój kolisty. Jest wyraźnie wyodrębniona poprzez przewężenie między liściem a tulejką.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II, wg T. Sawickiego, typ 4 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 8,5, dł. liścia 4,8, grub. liścia 0,9 x 1,1, śred. tulejki maks. 0,9 (zewnątrzna.) (po kons.).</p> <p>Waga: ok.15,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
wał obronny – przedmioty o funkcji alternatywnej: kolce i trzpienie					
702	<p>(1) 18/52</p> <p>(2) 101/52</p> <p>(3) 114/52</p> <p>(4) 4587/65</p>	<p>Wał obronny. Chron.: X/XI do k. XI w.</p> <p>(1) Wyk. V, war. IV? – ziemia z nasypu,</p> <p>(2) Wyk. ? ćw. II, war. IX wał,</p> <p>(3) Wyk. VI, war. IX wał,</p> <p>(4) Wyk. XXXVI, war. 3a wał.</p>	<p>Stan zachowania: cztery niekompletne gwoździe (brak główek i brak ostrzy kolców). Dwa okazy (nr 1, 4) mają zgięte końcówki kolców.</p> <p>Forma: kolce gwoździ, sztabek gwoździowanych, trzpienie narzędzi itp. Przekroje są czworoboczne, jeden kwadratowy (nr 2) i prostokątne (nr 1, 3-4). Lekko zwężają się ko zakończeniu (ostrzom).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I-II wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. 5,5, grub. kolca. 0,3 x 0,4 (po kons.), (2) dł. zachow. 3,8, grub. kolca. 0,3 x 0,3, (3) dł. zachow. 4,0, grub. zachow. kolca. 0,6 x 0,9, (4) dł. zachow. 4,5, grub. kolca. 0,2 x 0,35 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 2,5, (2) 42,3, (3) 5,0, (4) 1,5 g, łącznie 51,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	4	<p>18/52</p> <p>4587/65</p>

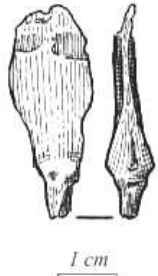
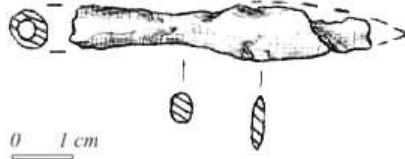
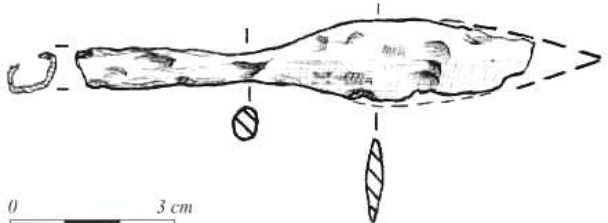
wał obronny – przedmioty o funkcji alternatywnej: fragmenty blachy					
703	512/53	<p>Wał obronny. Chron.: X/XI do k. XI w.</p> <p>Wyk. V, war. IX – wał.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane kawałki grubej blachy osadzone w jednej bryle produktów korozji. Widoczny rdzeń dwóch fragmentów jeden nad drugim .</p> <p>Forma: dwa kawałki płaskiej blachy, jeden cieńszy, drugi grubszy (fragmenty nieokreślonego przedmiotu żelaznego – taśmy/okucia?</p> <p>Technika wykonania: rozkuwanie.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: szer. zachow. bryły z blachą 4,3 x 4,4, grub. blachy ok. 0,3 i 0,4 (rdzenie), szer. rdzenia cieńszego 2,4, szer. rdzenia grubszego 3,2.</p> <p>Waga: 24,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	5	
wał obronny – przedmioty nieokreślone ze względu na zły stan zachowania: bryłka żelaza					
704	4609/65	<p>Wał obronny. Chron. X/XI do k. XI w.</p> <p>Wyk. XXXVI, war. 3a (wał).</p>	<p>Stan zachowania: skorodowana bryłka żelaza. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: w przybliżeniu małą owalną bryłką żelaza.</p> <p>Typ: ?</p> <p>Wymiary: 1,0 x 0,8 x 0,7.</p> <p>Waga: 1,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
na złożu wtórnym– przybory do polowu ryb: haczyki na ryby					
705	<p>(1) 2364/62</p> <p>(2) 5042/65</p>	<p>Poziom osadniczy: ? Chron.: wczesne średniowiecze na złożu wtórnym (2 poł. X w. do 1271 r.)</p> <p>(1) Wyk. XXXIV, war. 3b,</p> <p>(2) Wyk. XXXI, war. 3-18 – świadek pld.</p>	<p>Stan zachowania: bardzo dobry. nr 1 zachowany fragmentarycznie (brak części dolnej z ostrzem/hakiem), nr 2 zachował się w całości.</p> <p>Forma: dwa średniej wielkości haczyki o bardzo starannie wykonane. Zaopatrzone są w esowate uszko odgięte w przeciwną stronę niż ostrze (nr 2). Środkowy odcinek prostego ramienia jest tordowany. Szpiczaste ostrze haczyka bez zadzióra (nr 2) jest uformowane półokrągło i lekko rozwarne. Haczyki te są wąskie i długie. Wykonano je z drutu o przekroju prostokątnym.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie drutu, skręcanie (tordowanie), formowanie.</p> <p>Typ: IIID, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. zachow. 3,5, grub. ramienia 0,2 x 0,3, wys. uszka 1,5, szer. uszka 0,8 (po kons.), (2) wys. 6,3, grub. ramienia 0,1 x 0,3, wys. ucha 1,0, szer. ucha 0,7, wys. ostrza 1,3, rozpiętość 1,1 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 2,3, (2) 2,0 g, łącznie 4,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>2364/62</p> <p>5042/65</p>

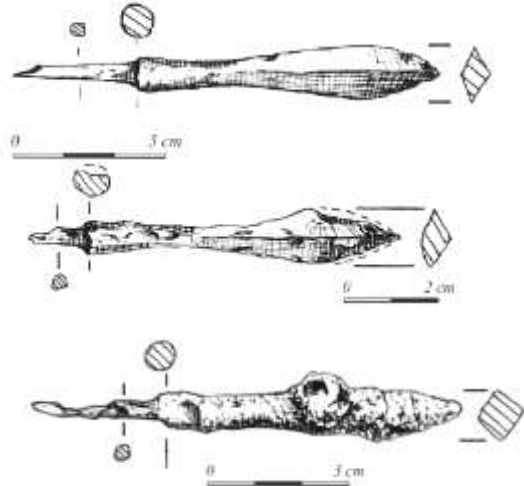
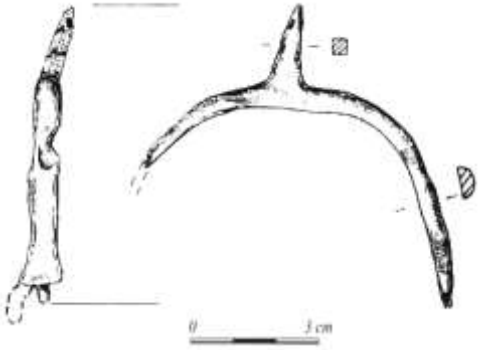
na złożu wtórnym – narzędzia powszechnego użytku: fragment nożyc kablakowych					
706	3131/63	<p>Poziom osadniczy: ? Chron.: wczesne średniowiecze.</p> <p>Wyk. XXXI, wkop 1 i 2.</p>	<p>Stan zachowania: fragment nożyc zachował się w dobrym stanie ale brakuje ok. 2/3 całości nożyc, tj. dużej części kabląka, jednego ramienia oraz obu części tnących.</p> <p>Forma: część nożyc kablakowych o ramieniu o przekroju romboidalnym zachowanego wraz z częścią kabląka o przekroju prostokątnym.</p> <p>Technika wykonania: wykute z jednego kawałka pręta żelaznego o przekroju czworobocznym.</p> <p>Typ: typ sierpa I, typ kabląka B1, typ ramion A3, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. nożyc 11,5, dł. ramienia 9,5, grub. ramienia 0,5 x 0,5, dł. części tnącej ok. 2,0, grub. taśmy kabląka 0,2 x 1,1.</p> <p>Waga: 14,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	1	
na złożu wtórnym – łączą konstrukcyjne: nity					
707	5653/67	<p>Poziom osadniczy: ? Chron.: X/XI do XIII w.?</p> <p>Wyk. XXXVII, war. luźno z odsypywania wykopu.</p>	<p>Stan zachowania: kompletny bardzo dobrze zachowany nit.</p> <p>Forma: główka owalna, minimalnie wypukła, kołec ma przekrój prostokątny (zbliżony do kwadratowego), nakładka z grubej blachy ma kształt zbliżony do rombu. Zaklepanie kołca na nakładce nie jest widoczne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebicie otworu nakładki.</p> <p>Typ: IID3, nakładka typ C, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna 6,5, wys. główki 0,4, szer. główki 3,1 x 2,9, grub. kołca 0,5 x 0,6, szer. nakładki 2,4 x 2,6, grub. nakładki 0,05 (po kons.).</p> <p>Waga: 18,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
708	2253/62	<p>Poziom osadniczy: nowożytny. Chron.zabytku: X/XI do XIII w.?</p> <p>Wyk. XXXIV, war. 2.</p>	<p>Stan zachowania: dobry, brak główki.</p> <p>Forma: kołec ma przekrój okrągły o nieregularnym obrysie i jest lekko skręcony wokół swej osi podłużnej. Nakładka z grubej blachy ma kształt zbliżony do rombu. Zaklepanie kołca na nakładce jest widoczne w postaci okrągłego śladu.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebicie otworu nakładki.</p> <p>Typ: główka – brak, kołec typ 1, zakończenie kołca – typ a, nakładka typ C, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna 5,9, grub. kołca 0,4, szer. nakładki 1,9 x 2,0, grub. nakładki 0,2 (po kons.).</p> <p>Waga: 7,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

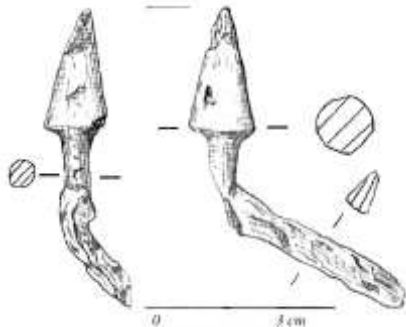
na złożu wtórnym: – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: krzesiwo					
709	6396/74	<p>Poziom osadniczy: ? Chron.: wczesne średniowiecze – późna faza.</p> <p>Wyk.: „przy wykopie R. Jakimowicza profil pld.”, war.:”wkop”.</p>	<p>Stan zachowania: skorodowane, całe, drobne ubytki ramki. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: krzesiwo ramkowe (ogniwkowe). Ramka ma przekroje prostokątne. Dość masywne jak na swą wielkość. Rodzaj zamknięcia obwodu ramki (na trwałe lub na styk) nieczytelny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie z jednego odcinka pręta.</p> <p>Typ: IC1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 9,3 szer. krzesiwa 2,2, grub. zachow. pręta ramki 0,55 x 0,7.</p> <p>Waga: ok. 45,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
na złożu wtórnym – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: klucze					
710	1053/54	<p>Poziom: 14/15 po poł. XIV w. Chron. zabytku: wczesne średniowiecze (XII-XIII w.?).</p> <p>Wyk. XXIIa, war. wewnątrz lepianki.</p>	<p>Stan zachowania: dobry, zachowany prawie w całości (brak końcówki haka)..</p> <p>Forma: klucz hakowaty uformowany w ok.2/3 swej długości pod kątem zbliżonym do prostego. Ramię jest górą zwieńczone uszkiem odgiętym do tyłu, pośrodku występuje tordowanie. Hak jest gładki i lekko poszerza się ku końcowi. Przekroje są prostokątne, a odcinek tordowany ma przekrój okrągły.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, skręcanie (tordowanie).</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. klucza 14,8, wys. ramienia z uszkiem 14,6, grub. ramienia 0,35 x 0,45, odcinek tordowany śred. 0,4, wys. uszka 1,6, szer. uszka 1,2, dł. zachow. haka 7,0, grub. haka 0,3 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 21,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

711	(1) 3806/63 (2) 5/52	<p>Poziom osadniczy: nowożytny. Chron. zabytku: wczesne średniowiecze (XII-XIII w.?).</p> <p>(1) Wyk. XXXIII, war. 2g. (2) Wyk. ćw. XV, płd. część wykopu, Lužno.</p>	<p>Stan zachowania: (1) fragmentaryczny, brak zakończenia ramienia, brak części haka. (2). Cały klucz do kłódki.</p> <p>Forma: (1) prawdopodobnie klucz hakowaty o haku odgiętym pod kątem lekko rozwartym. Wykonany z gładkiego pręta o przekroju poprzecznym kwadratowym. (2) klucz prowadnicowy z piórem poprzecznym (wciskanu do kłódki od spodu).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, (2) praca ślusarska.</p> <p>Typ: (1) II, (2) VA2; wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. klucza (ramienia) zachow. 14,7, grub. ramienia 0,5 x 0,5, dł. haka zachow. ok. 2,2, grub. haka 0,4 x 0,4 (po kons.). (2) dł. ogólna 7,8, dł. łaski 6,1, grub. 0,3 x 0,9, śred. ucha 1,2 (0,4 wewnątrz), grub. ucha 0,25, szer. pióra 1,0 x 1,4, grub. płytki pióra 0,25 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 34,0, (2) 11,0 g; łącznie 45 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>3806/63</p> <p>5/52</p>
712	2166/62	<p>Poziom osadniczy: nowożytny. Chron. wczesne średniowiecze?</p> <p>Wyk. XXX, war. 2.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany prawie w całości, zdeformowany – brak zakończenia ramienia.</p> <p>Forma: prawdopodobnie klucz hakowaty (wtórnie zgięty). Sam hak (uchwyt?) zakończony jest łopatkowatym, wyprofilowanym, lekko rozklepanym zębem. Wykonany z gładkiego pręta o przekroju poprzecznym prostokątnym.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II (późna odmiana), wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. klucza zachow. ok. 20,0, dł. zachow. ramienia ok. 6,5, grub. ramienia 0,3 x 0,7, dł. haka ok. 15,0, grub. haka 0,3 x 0,65, wys. zęba 2,6, grub. zęba 0,2 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 33,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

na złożu wtórnym– elementy ubioru: szpila z kółkiem					
713	4282/64	<p>Poziom osadniczy: 14/15 (XVI w. do ok. poł. XVII w.). Datowanie zabytku: 2 poł. XII-XIII w. Szpila może pochodzić z 13 poziomu osadniczego, za W. Dzieduszyckim, 1976.</p> <p>Wyk. XXVI, war. 1.</p>	<p>Stan zachowania: zachowana prawie w całości zdobiona szpila z kółkiem. Ostrze kolca uszkodzone.</p> <p>Forma: trzpień ma przekrój zbliżony do kwadratowego a zaokrąglonymi narożami, górna część trzpienia przechodzi łagodnie w uszko taśmowato-trąbkowate trwale zamknięte. W uszku tkwi kółko o zamkniętym obwodzie i o przekroju ramki płasko-prostokątnym. Górna część trzpienia, uszko i kółko są zdobione żłobkami ukośnymi, prostokątnymi i na wzór litery „x”. Mogły być one inkrustowane np. srebrem.</p> <p>Typ: „grupa I” - za J. Żakiem, 1960, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. z kółkiem 12,9, dł. zachow. trzpienia z uszkiem 11,7, grub. trzpienia 0,4 x 0,4, wys. uszka 0,95, grub. uszka 0,2 x 0,7, śred. zewn. kółka 2,8, grub. ramki kółka 0,3 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 21,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
na złożu wtórnym? (brak danych) – okucie ozdobne					
714	4246/65	<p>Poziom osadniczy?: Chron.: wczesne średniowiecze.</p> <p>Wyk. XXXII, war.?</p>	<p>Stan zachowania: fragment ozdobnego okucia. Silnie skorodowane. Połamane. Po oczyszczeniu czytelne. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: niewielkie, podłużne okucie ozdobne wykonane z cienkiej blachy żelaznej. Zdobienie wykonane metodą repusowania przedstawia wzór centralny (na fragmencie) w postaci 4 wypukłych punktów, jedną z zachowanych krawędzi zdobią pojedyncze pasma mniejszych, również wypukłych punktów. Okucie jest minimalnie łukowato wygięte, wypukłym ornamentem na zewnątrz (okucie pasa lub pochewki noża?).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: V, wg. T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary zachowane: dł. 5,2, szer. 2,5, grub. blachy 0,1.</p> <p>Waga: 3,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
na złożu wtórnym: – broń miotająca: grot strzał i beltów					
715	570/54	<p>Poziom osadniczy: nowożytny. Datowanie zabytku: wczesne średniowiecze.</p> <p>Wyk. XXIV, war. 3b₂.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany prawie w całości. Brak czubka ostrza liścia.</p> <p>Forma: niewielki lekki grot strzały z tulejką zaopatrzoną w wąski, szydłowaty liść o przekroju poprzecznym kwadratowym. Tulejka rozkloszowana o przekroju kolistym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II, wg T. Sawickiego, typ 8 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 4,9, dł. liścia zachow. 3,1, grub. liścia 0,4 x 0,4, śred. tulejki maks. 0,8 (zewn.) (po kons.).</p> <p>Waga: 4,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań..</p>	1	

716	806/54	<p>Poziom osadniczy: nowożytny. Datowanie zabytku: wczesne średniowiecze.</p> <p>Wyk. XXIIa, war. 4.</p>	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowany z brakiem części trzpienia i z ubytkami krawędzi liścia. Lekko wygięty.</p> <p>Forma: mały, lekki grot strzały z trzpieniem. Liść płaski „łopatkowaty” (rzadka odmiana) poszerzający się w części środkowej. Przekrój poprzeczny liścia jest soczewkowaty. Trzpień o przekroju owalnym(?) jest wyraźnie wyodrębniony od liścia.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa III, wg T. Sawickiego, typ 65 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. grotu 3,8, dł. (?) liścia. 3,0, szer. liścia zachow. 1,4, grub. liścia zachow. 0,4, dł. zachow. trzpienia 0,8, grub. trzpienia 0,3 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 5,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
717	5346/66	<p>Poziom osadniczy: nowożytny. Datowanie zabytku: wczesne średniowiecze.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. IV – sonda przy profilu wsch.</p>	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowany z ubytkami czubka liścia. Złamany.</p> <p>Forma: mały, lekki grot strzały z tulejką. Liść płaski lancetowaty. Przekrój poprzeczny liścia jest soczewkowaty. Tulejka ma przekrój kolisty.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II, wg T. Sawickiego, typ 5 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. grotu 5,5 (rekonstr.), dł. liścia. 3,7 (rekonstr.), szer. liścia 0,9, grub. liścia 0,25, dł. zachow. tulejki ok. 1,8, śred. tulejki 0,7 (zewnętrzna) (po kons.).</p> <p>Waga: 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
718	5648/67	<p>Poziom osadniczy: nowożytny. Datowanie zabytku: wczesne średniowiecze.</p> <p>Wyk. XXXVII, war. luźno z odsypywania wykopu.</p>	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowany z ubytkiem ostrza (czubka) liścia.</p> <p>Forma: dość duży lekki grot strzały z tulejką. Liść płaski lancetowaty. Przekrój poprzeczny liścia jest soczewkowaty. Tulejka ma przekrój kolisty.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II, wg T. Sawickiego, typ 5 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: dł. grotu ok. 10,0 (rekonstr.), dł. liścia. ok. 6,0 (rekonstr.), szer. liścia 1,5, grub. liścia 0,3, dł. zachow. tulejki ok. 3,1, śred. tulejki 1,0 (zewnętrzna) (po kons.).</p> <p>Waga: 10,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

719	<p>(1) 3028/63</p> <p>(2) 5028/63</p> <p>(3) 6392/74</p>	<p>Na wtórnym złożu. Datowanie zabytków: wczesne średniowiecze.</p> <p>(1) Wyk. XXX, z luźnej ziemi,</p> <p>(2) Wyk. XXXI, war. 3-18, świadek płd.,</p> <p>(3) Wyk. ?, luźno z hałdy.</p>	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowane 3 groty bełtów kuszy z trzpieniem. Niewielkie ubytki dotyczą zakończeń trzpieni (nr 1 i 2) oraz wżerów pokorozyjnych (nr 2-3) i osadu korozyjnego (nr 3).</p> <p>Forma: trzy podobne do siebie smukłe groty strzał (ewentualnie bełtów kuszy) wyposażone w trzpiecie. Liście o przekroju poprzecznym romboidalnym są wydłużone i przewężone pośrodku. Podstawy liści mają przekroje poprzeczne okrągłe, a wyodrębnione trzpiecie – kwadratowe.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa II, wg T. Sawickiego, typ 78 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. grotu 8,5, dł. liścia. ok. 6,0, grub. liścia 0,55 x 1,0, dł. zachow. trzpienia 2,5, grub. trzpienia 0,25 x 0,25 (po kons.), (2) dł. zachow. grotu 7,8, dł. liścia. ok. 6,5, grub. liścia 0,6 x 1,1, dł. zachow. trzpienia 1,3, grub. trzpienia 0,4 x 0,4 (po kons.), (3) dł. zachow. grotu 8,9, dł. liścia. ok. 6,1, grub. liścia zachow. 1,0 x 1,1, dł. zachow. trzpienia 2,8, grub. trzpienia 0,3 x 0,3.</p> <p>Waga: (1) 14,0, (2) 13,0, (3) 15,0 g, łącznie 42,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	<p>3028/63</p> <p>5048/65</p> <p>6392/74</p>
na złożu wtórnym– oporzędzenie jeźdźca: ostrogi					
720	1/52	<p>Poziom: nowożytny. Chron. zabytku: wczesne średniowiecze.</p> <p>Wyk. VI, war. gruz, przy wsch. ścianie wykopu, głęb. 1,40 m.</p>	<p>Stan zachowania: dobry, niekompletny – brak połowy jednego z ramion i zaczepu drugiego ramienia. Lokalne wżery korozyjne.</p> <p>Forma: niewielka, krótka ostroga o ramionach uformowanych półokrągło i utrzymanych w płaszczyźnie poziomej. Przekrój poprzeczny ramion jest półokrągły, wypukłością na zewnątrz. Kolec krótki, szpiczasty o przekroju kwadratowym lekko odgięty do góry od płaszczyzny ramion. Zaczep zachował się szczątkowo i nie można go bliżej określić – może być symetryczny względem ramienia.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: 1/2, wg Z. Hilczarówny 1956.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ostrogi 7,0, dł. ramienia zachow. 5,1, grub. ramienia 0,4 x 0,6, dł. bodźca 2,0, grub. bodźca 0,4 x 0,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 17,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p> <p>Uwaga: datowanie typu wg inf. ustnej prof. Jana Żaka – IX- ok. poł. X w.</p>	1	

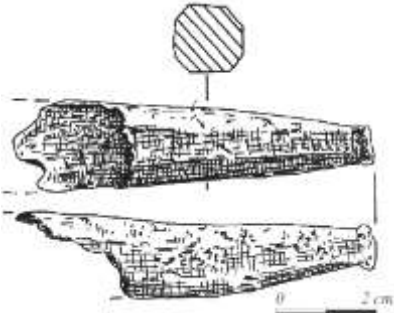
721	5237/66	<p>Poziom: ? Chron. zabytku: XIII do pocz. XIV w.?</p> <p>Wyk. XXXVII, war. IV, sonda przy profilu wsch., głęb. 3,64 m.</p>	<p>Stan zachowania: dobry, fragmentaryczny. Brak jednego ramienia i dużej części drugiego. Uszkodzenia podstawy szyjki i ocalałej części ramienia.</p> <p>Forma: późna odmiana ostrogi z bodźcem stożkowym. Szyjka i bodziec mają przekrój okrągły, ramię – trójkątny. Prawdopodobnie ramiona były niegdyś silnie wygięte a bodziec odchylony do góry.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II/4-5, wg Z. Hilczerówny 1956.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ostrogi 6,6, dł. ramienia zachow. 2,8, grub. ramienia 0,6 x 0,8, dł. bodźca 3,9, grub. bodźca śred. 1,3, dł. szyjki 1,3, grub. szyjki śred. 0,6 (po kons.).</p> <p>Waga: 23,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	---------	---	---	---	---

Kruszwica, stanowisko 4. Z badań prof. Romana Jakimowicza w latach 1948-1950

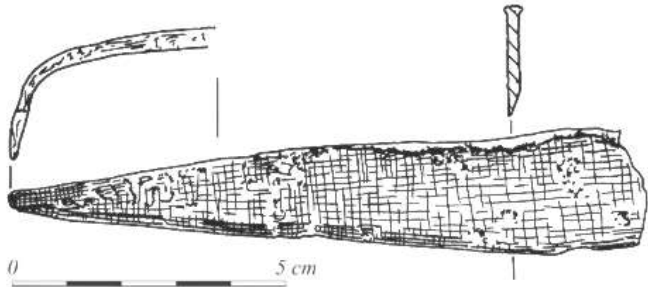
z badań Romana Jakimowicza – półprodukt kowalski: sztabki

722	(1) 56 (2) 318	Przedział chronologiczny: wczesne średniowiecze (w przedziale od X/XI w. po okres nowożytny (do poł. XVII w.).	Stan zachowania: dwie sztabki względnie dobrze zachowane. Okaz większy jest ułamany. Forma: dość masywne okazy o przekroju prostokątnym (typ I). Prawdopodobnie półsurowiec kowalski. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typy: I, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 15,0 i 15,7, grub. 0,4 x 2,1 i 0,8 x 1,2 (po kons.). Waga: 96,0 i 21,0 g, łącznie 117 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	-
-----	-----------------------------	--	--	---	---

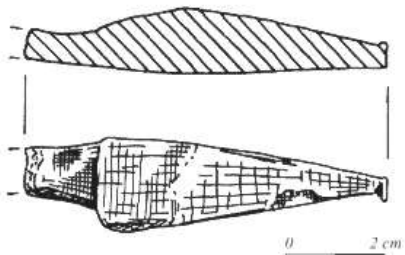
z badań Romana Jakimowicza – narzędzia kowalskie: fragment młotka

723	207	Przedział chronologiczny: XIII w.? Wyk. III, Metr 63, Głęb. 110-120 cm.	Stan zachowania: fragmentaryczny, dobry. Brak ok. ½ młotka. Niegdyś pękł przy osadzie. Forma: masywny fragment młotka wyraźnym śladem po pęknięciu. Przekrój wielokątny – kwadratowy ze ściętymi narożami zwęża się ku końcówce rozklepanej od użytkownika. Jest to pozostałość młotka przeznaczonego do prac precyzyjnych przy obróbce metali. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: A1, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. żelźca 9,8, grub. maks. 1,7 x 1,8, grub. obucha 0,8 x 0,9 (po kons.). Waga: 80,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
-----	-----	--	---	---	---

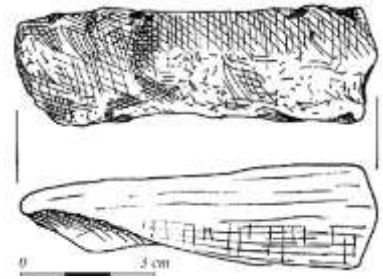
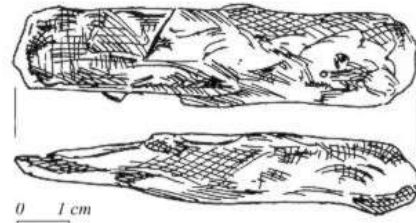
z badań Romana Jakimowicza – narzędzia kowalskie? nóż kowalski?

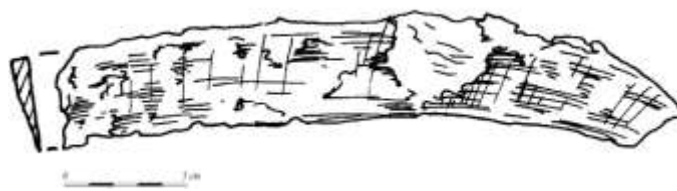
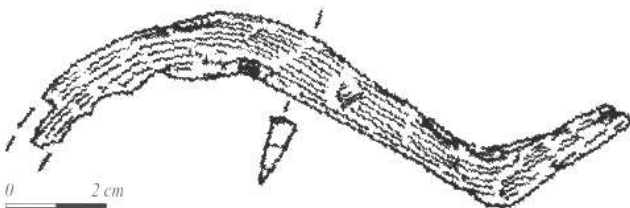
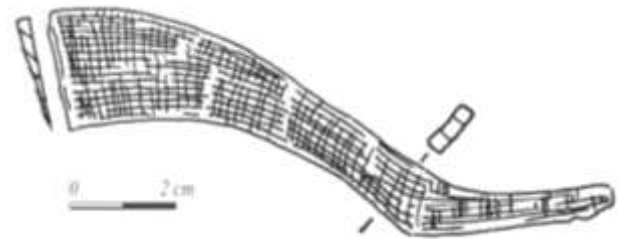
724	172	Przedział chronologiczny: XII/XIII w. po okres nowożytny? Wyk. IX, Metr 201-225, Głęb. 20 – 40 cm.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak tylnej części głowni z ewentualnym trzpieniem. Forma: przednia część głowni masywnego narzędzia w rodzaju noża o zgiętym sztychu. Grzbiet (tylec) nosi wyraźnie ślady od intensywnego pobijania. Ostrze jest zastrzone jednostronnie. Przekrój poprzeczny jest prostokątny jeśli nie liczyć ostrza i krawędzi do pobijania. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA1, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna zachow. 11,9, szer. maks. 2,3, grub. 0,3 (po kons.). Waga: 40,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
-----	-----	---	---	---	--

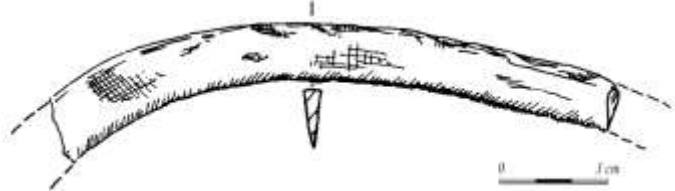
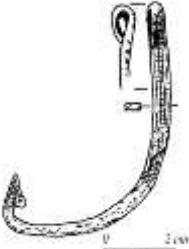
z badań Romana Jakimowicza – narzędzia kowalskie: kształtownik

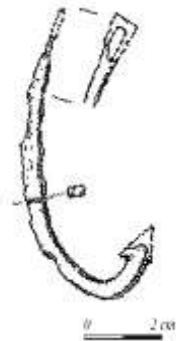
725	372	<p>Przedział chronologiczny: XII/XIII po okres nowożytny.</p> <p>Wyk. VII, Metr 151-175, Głęb. 140-160 cm.</p>	<p>Stan zachowania: zachowany prawie w całości w dobrym stanie. Brak zakończenia trzpienia.</p> <p>Forma: Część pracująca – trzon ma formę zbliżoną do ostrosłupa o przekroju prostokątnym. Czubek jest wyraźnie sklepany. Trzpień jest silnie wyodrębniony i ma przekrój poprzeczny prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 6,4, dł. trzonu 5,1, grub. trzonu 1,2 x 1,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 39,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	-----	--	---	---	---

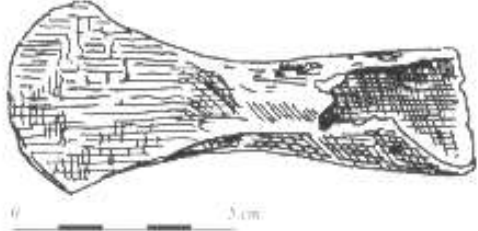
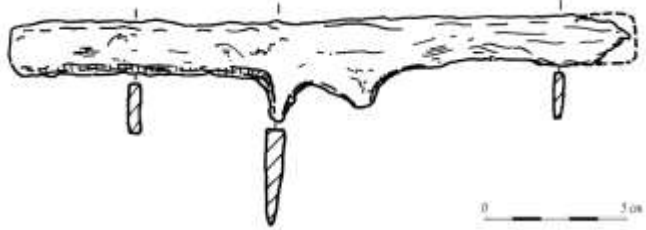
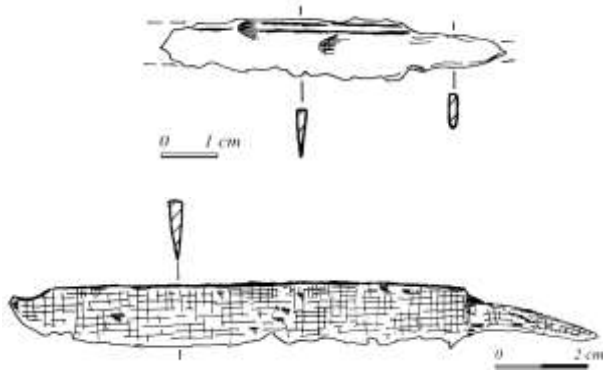
z badań Romana Jakimowicza – narzędzia kowalskie: dłutka/przecinaki

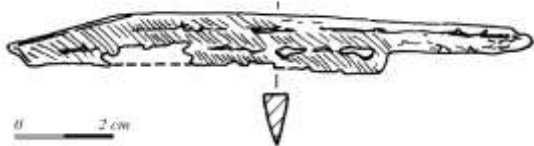

726	(1) 335 (2) 523	<p>Przedział chronologiczny: XII-XIII w.?</p> <p>(1) Wyk. III, Metr 51-75, Głęb. 40-60 cm, (2) Wyk. I, Metr 1-25, Głęb. 60-90 cm.</p>	<p>Stan zachowania: względnie dobrze zachowane 2 sztabki klinowate (dłutka-przecinaki?). Na powierzchni występują niewielkie wżery korozyjne. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: podłużne, dość masywne sztabki żelazne w formie klina o przekroju poprzecznym prostokątnym. Sztabka te zwężają się głównie przeciwległymi bokami wąskimi. Ostrza są płaskie – dłutowate. Górne krawędzie sztabek są wypukłe. ślady pobijania w obecnym stanie zachowania nie są widoczne.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. 8,0, grub. 1,6 x 2,0, (2) dł. 7,5, grub. 1,1 x 1,6.</p> <p>Waga: (1) 77,0, (2) 53,0g, łącznie 130,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>335</p> <p>523</p>
-----	------------------------------	---	--	---	---

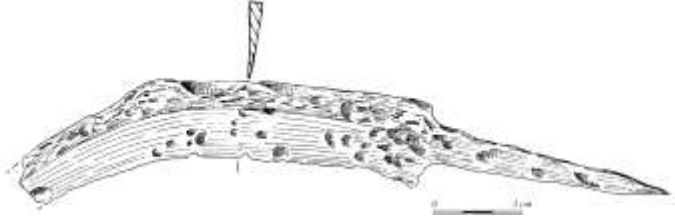
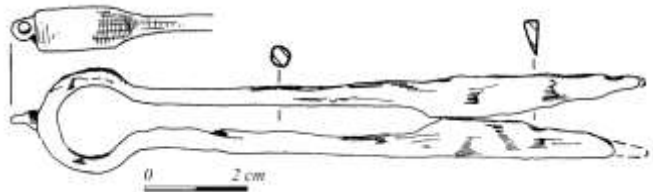
z badań Romana Jakimowicza – narzędzia rolnicze: fragment półkoska					
727	91	Przedział chronologiczny: XII-XIII w.? Wyk. XIII, Metr 301, Głęb. 80 cm.	Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Nie konserwowany. Forma: odcinek dużej i szerokiej głowni prawdopodobnie półkoska. Ostrze jest prawdopodobnie gładkie. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: część tnąca typ I, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. części tnącej 25,4, szer. 3,4, grub. grzbietu zachow. 0,6. Waga: 80,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
z badań Romana Jakimowicza – narzędzia rolnicze: fragmenty sierpów					
728	368	Przedział chronologiczny: XII/XIII w. po okres nowożytny? Wyk. XVI, Metr 376, Głęb. 0-20 cm.	Stan zachowania: fragmentaryczny, częściowo skorodowany. Forma: prawdopodobnie typ eliptyczny (kolankowaty) z wąską częścią pracującą o przekroju trójkątnym. Fragmentarycznie zachowany trzpień jest silnie odgięty ku tyłowi i ma przekrój zbliżony do prostokątnego. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: cz. pracująca - IB, trzpień - IIB2, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna zachow. 12,0, dł. po łuku grzbietu 9,3, szer. części pracującej 1,2, grub. tylca 0,4, dł. trzpienia 3,0, grub. trzpienia 0,3 x 0,7 (po kons.). Waga: 30,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
729	285	Przedział chronologiczny: XI-XII w.? Wyk. VII, Metr 157, Głęb. 310 cm.	Stan zachowania: fragmentaryczny, dobrze zachowany. Brak przedniej części głowni. Forma: bliżej nieokreślony (eliptyczny?) z szeroką i dość cienką częścią pracującą o przekroju trójkątnym. Trzpień zachowany w całości (?) jest silnie odgięty ku tyłowi i ma przekrój zbliżony do prostokątnego. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: cz. pracująca [...]IB?, trzpień - IIA2, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna zachow. 10,0, dł. po łuku grzbietu 9,3, szer. cz. pracującej 2,5, grub. tylca 0,3, dł. trzpienia 3,0, grub. trzpienia 0,3 x 0,7 (po kons.). Waga: 35,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Wyniki analizy metalograficznej: „Badany sierp został odkuty z miękkiego żelaza, a ostrze utwardzono poprzez zgrzanie twardej nakładki stalowej (rys. 53). Struktura trzonka sierpa składa się z ziarn ferrytu średniej wielkości z drobnymi, niezbyt licznymi wtrąceniami żuźla (rys. 54). Strefę zgrzania przedstawiono na rys. 55, a strukturę ostrza na rys. 56. Ostrze posiada strukturę martenzytyczną o bardzo znacznej twardości, wynoszącej 975 kG/mm ² , podczas gdy trzonek posiada twardość 164 kG/mm ² . Ostrze sierpa było hartowane, uzyskując wysoką twardość i doskonałe własności tnące. Skład chemiczny trzonka sierpa: C=0,13%, Mn = ślad, Si = 0,06%, S = 0,012%, P = 0,064%”. (Z. Głowacki, 1959).	1	

730	360a	Przedział chronologiczny: XII/XIII w. po okres nowożytny. Wyk. XV Metr 351-375 Głęb. 0-20 cm.	Stan zachowania: fragmentaryczny, względnie dobrze zachowany środkowy odcinek części pracującej sierpa. Forma: bliżej nieokreślony, prawdopodobnie eliptyczny(?) z szeroką i dość cienką częścią pracującą o przekroju trójkątnym. Trzpień zachowany w całości (?) jest silnie odgięty ku tyłowi i ma przekrój zbliżony do prostokątnego. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: cz. pracująca [...] IB?, trzpień [...] IIA2, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. 10,0, dł. po łuku grzbietu 9,3, szer. cz. pracującej 2,5, grub. tyłca 0,3, dł. trzpienia 3,0, grub. trzpienia 0,3 x 0,7 (po kons.). Waga: 35,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
731	(1) 2 (2) 81 (3) 13	Przedział chronologiczny: XII/XIII w. po okres nowożytny. (1) Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 40-60 cm, (2) Wyk. XIII Metr 301 Głęb. 100 cm, (3) Wyk. XV Metr 351-375 Głęb. 0-20 cm.	Stan zachowania: fragmentaryczny. Zespół ułamków różnych sierpów, dobrze zachowanych, przedstawiających głównie środkowy odcinek części pracującej, rzadziej części przednich lub tylnych (z kawałkiem trzpienia). Większość po konserwacji. Forma: niewielkie pozostałości bliżej nieokreślonych typów sierpów bez szczegółowej lokalizacji znalezienia i bliżej nieznanym datowaniu. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: patrz poniżej, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) typ ?, dł. zachow. części pracującej 8,2, szer. części pracującej 1,3, grub. grzbietu 0,2 (XIII w.?), (2) typ [...] 2b, dł. zachow. części pracującej 6,5, szer. 1,1, grub. grzbietu 0,3, typ trzpienia IIB2, dł. zachow. trzpienia 2,7, grub. 0,25 x 0,7 (XII-XIII w.?), (3) typ [...] 2b, dł. zachow. części pracującej 12,6, szer. 1,3, grub. grzbietu 0,4 (XII w.?). Waga: (1) 13,0, (2) 13,0, (3) 30,0 g, łącznie 56,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Uwaga: w zbiorze z badań Romana Jakimowicza znajduje się jeszcze 11 fragmentów sierpów (nr inw. 517 (wyk. I), 94, 432, 433 (wyk. II), 410b (wyk. III), 191 (wyk. XII), 18, 369 (wyk. XIII), 360b (wyk. XV), 49 (wyk. XVI), bez nr i danych) nie mają one jednak określonego, choćby orientacyjnego datowania. Ich formy nawiązują raczej do okazów późniejszych tj. XIII/XIV – okres nowożytny.	3	
z badań Romana Jakimowicza – przybory do połowu ryb: haczyki na ryby					
732	126	Przedział chronologiczny: ok. 1 poł. XIII w. Wyk. III, Metr 59, Głęb. 140-160 cm.	Stan zachowania: bardzo dobry, zachowany w całości. Forma: duży hak na ryby zakończony zawiniętym uszkiem u góry. Wykonany z pręta o przekroju prostokątnym. Ramię łukowate, dołem uformowane półokrągło i zakończone ostrzem z zadziorem. Ostrze jest nieznacznie odgięte na bok. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IIIB, wg T. Sawickiego (analogiczny do haczyka nr 2422/62 z 1 poł. XIII w., poziom osadniczy 12). Wymiary: wys. 7,0, wys. ostrza (kolca) 2,0, grub. ramienia 0,25 x 0,5, grub. ostrza 0,2 x 0,3, rozpiętość haczyka 4,0, dł. zadziora 0,8 (po kons.). Waga: 4,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

733	217	<p>Przedział chronologiczny: XIII-XIV w.?</p> <p>Wyk. IV, Metr 88, Głęb. 210 cm.</p>	<p>Stan zachowania: dobry, brak części uszka i czubka zadziora, złamany. Nie konserwowany.</p> <p>Forma: duży hak na ryby zakończony przebitym uszkiem u góry, w poprzecznie spłaszczonej części ramienia. Wykonany z pręta o przekroju prostokątnym. Ramię łukowate, dołem uformowane w przybliżeniu półokrągło i zakończone ostrzem z zadziorem.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIIC, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. 7,1, wys. ostrza (kolca) 1,3, grub. ramienia 0,2 x 0,4, grub. zach. ostrza 0,1 x 0,4, rozpiętość haczyka 2,7, dł. zadziora ok. 0,8 (rekonstr.)</p> <p>Waga: 2,5 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	1	
734	247	<p>Przedział chronologiczny: wczesne średniowiecze.</p> <p>Wyk. XIV, Metr 326-350, Głęb. 80-100 cm.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, brak uszka i czubka ostrza. Skorodowany.</p> <p>Forma: delikatnej konstrukcji wąski i wysoki haczyk na ryby o śrubowato skręconym trzonie (tordowanie), łukowato odgiętym ostrzu prawdopodobnie bez zadziora. Przekrój poprzeczny drutu – okrągły. Niegdyś był zapewne wyposażony w esowate uszko.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie drutu, formowanie, tordowanie.</p> <p>Typ: IIIC, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. 4,2, wys. ostrza (kolca) 0,9, grub. ramienia 0,25 x 0,25, grub. zach. ostrza 0,1 x 0,1, rozpiętość haczyka ok. 1,2.</p> <p>Waga: 1,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	<p>—</p>
735	(1) 232 (2) 129(?)	<p>Przedział chronologiczny: wczesne średniowiecze – okres nowożytny (do ok. poł. XVII w.).</p> <p>(1) Wyk. VI, Metr 126-150, Głęb. 60-80 cm, (2) Wyk. XXI, Metr 501-525, Głęb. 40-180 cm.</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, bez zaczepów (uszek).</p> <p>Forma: niewielkie, prawdopodobnie haczyki ma ryby, zachowane w postaci dolnej części haczyka, tj. wygiętego półokrągło ramienia/ostrza. Bez zachowanych zadziorów. Przekroje drutu kwadratowe.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie drutu, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: ?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. zachow. 1,0, wys. ostrza 0,4, grub. ramienia 0,25 x 0,25, (2) wys. zachow. ramienia 2,8, grub. 0,2 x 0,2, wys. ostrza 0,4, grub. 0,2 x 0,2.</p> <p>Waga: (1) 2,0, (2) 2,0 g, łącznie 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>—</p>

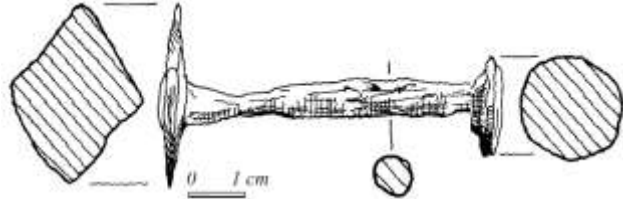
z badań Romana Jakimowicza – narzędzia do obróbki drewna: ciosła					
736	16	Przedział chronologiczny: XII-XIII w.? Wyk. XV, Metr 351-373, Głęb. 0-20 cm.	Stan zachowania: zachowana prawie w całości ciosła żelazna. Brak jedynie niewielkiego fragmentu górnej części tulejki. Forma: ciosła z tulejką i szerokim półokrągłym ostrzem. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IA1, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna 11,0, szer. ostrza 4,5, średnica tulejki 2,3 x 3,1 (po kons.). Waga: 45,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
z badań Romana Jakimowicza – narzędzi do obróbki drewna: ośnik					
737	90	Przedział chronologiczny: ok. XII w.? Wyk. XIII, Metr 301, Głęb. 80 cm.	Stan zachowania: względnie dobrze zachowany. Drobne ubytki ostrza i końcówki uchwytu. Forma: masywny ośnik wykonany z prostej sztabki o przekroju prostokątnym z wykształconym w formie dwóch zębów z półokrągłym ostrzem pośrodku. Przekrój poprzeczny części pracującej jest trójkątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IB, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna zachow. 22,6, dł., grub. sztabki-uchwytu 0,6 x 1,9, dł. (rozpiętość) ostrza ok.2,8, wys. części pracującej 1,7 (po kons.). Waga: 136,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
z badań Romana Jakimowicza – narzędzia powszechnego użytku: noże i ich fragmenty					
738	(1) 110 (2) 319a (3) 319b (4) 286 (5) 64 (6) 28 (7) 31 (8) 111 (9) 88 (10) 334 (11) 212 (12) 246 (13) 55 (14) 102 (15) 226 (16) 236	Przedział chronologiczny: ok. XII – XIII w.? (1) Wyk. I, metr 10 głęb. 120-130 [cm], (2) Wyk. II, m 26-50, głęb. 90-110, (3) Wyk. II, m 26- 50, głęb. 90-110, (4) Wyk. II, m 26, głęb. 100, (5) Wyk. III, m 65, głęb. 80, (6) Wyk. III, m 67- 68, głęb. 90, (7) Wyk. III, m 67, głęb. 90, (8) Wyk. III, m 68, głęb. 110-120,	Stan zachowania: zachowane przeważnie fragmentarycznie, rzadko występują okazy całe lub prawie całe. Większość została poddana konserwacji. Formy: są to niewielkie noże gospodarcze, głównie typów II A i B (noże o łamanej osi symetrii podłużnej, z trzpieniem wyodrębnionym obustronnie oraz rzadziej typu I B (oś symetrii noża prosta, trzpień wyodrębniony obustronnie). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: II A i B oraz IB, wg T. Sawickiego. Wymiary: (1) typ ?, dł. zachow. ogólna 6,5, dł. zachow. głowni 7,0, szer. maks. głowni 1,1, grub. tylca 0,2, typ sztychu IA1 (XIII w.?), (2) typ IIB2, dł. zachow. głowni 4,5, szer. głowni 0,8, grub. tylca 0,25, typ trzpienia II, dł. trzpienia 1,4, grub. 0,15 x 0,5 (XIII w.?), (3) typ IC, dł. zachow. głowni 5,0, szer. głowni 1,9, grub. tylca 0,4, typ trzpienia II, dł. trzpienia zachow. 3,6, grub. trzpienia 0,3 x 2,1 (XIII w.?), (4) typ IIB3, dł. głowni 10, 5, szer. 2,0, grub. tylca 0,4, typ trzpienia IIA, dł. trzpienia zachow. 2,3, grub. 0,3 x 0,9 (XII w.?), (5) typ IIB2, dł. głowni 9,5, szer. 1,7, grub. tylca 0,3, typ sztychu IIB, typ trzpienia IIA, dł. trzpienia 2,1, grub. trzpienia zachow. 0,3 x 0,7 (XIII w.?), (6) typ IB2, dł. głowni 6,4, szer. 1,8, grub. tylca zachow. 0,5, typ sztychu?, typ trzpienia IIA, dł. zachow. trzpienia 2,1, grub. zachow. 0,5 x 0,9 (XIII w.?),	31	244 57

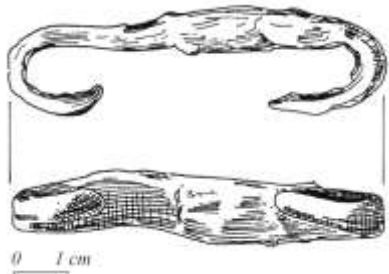
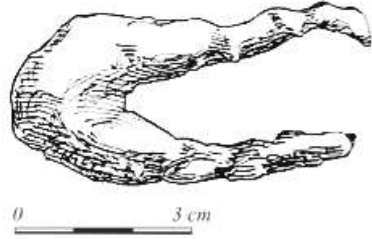
<p>(17) 76 (18) 160 (19) 370 (20) 520 (21) 17 (22) 155 (23) 36* (24) 57 (25) 371 (26) 54 (27) 101 (28) 209 (29) 244 (30) 351 (31) 288</p>	<p>(9) Wyk. III, m 51-75, głęb. 140, (10) Wyk. III, m 51-75, głęb. 140-160, (11) Wyk. IV, m 89, głęb. 220, (12) Wyk. V, m 101-125, głęb. 40-60, (13) Wyk. VI, m 126-150, głęb. 140-160, (14) Wyk. VII, m 165, głęb. 240, (15) Wyk. VII, m 169, głęb. 240, (16) Wyk. VIII, m 176-200, głęb. 40-60, (17) Wyk. VIII, m 191, głęb. 200, (18) Wyk. IX, m 201-225, głęb. 20-40, (19) Wyk. IX, m 201-225, głęb. 40-60, (20) Wyk. XII, m 297, głęb. 80, (21) Wyk. XIV, m 326-350, głęb. 0-20, (22) Wyk. XIV, m 326-350, głęb. 20-40, (23) Wyk. XIV, m 326-350, głęb. 40-60, (24) Wyk. XIV, m 326-350, głęb. 80-100, (25) Wyk. XIV, m 326-350, głęb. 80-100, (26) Wyk. XIV, m 326, głęb. 95, (27) Wyk. XIV, m 326-350, głęb. 120-140, (28) j.w., (29) Wyk. XV, m 375, głęb. 90, (30) Wyk. XV, m 371, głęb. 110, (31) Wyk. XIX, m 451-475, głęb. 40-60.</p>	<p>(7) typ IIB2, dł. zachow. głowni 6,5, szer. 1,2, grub. tylca 0,2, typ sztychu IA1 (XIII w.?). (8) typ IIB2, dł. zachow. głowni 4,5, szer. 2,4, grub. tylca 0,3, typ trzpienia IIA, dł. zachow. trzpienia 1,9, grub. 0,3 x 0,5 (XIII w.?). (9) typ IIB4, dł. zachow. głowni 6,4, szer. 1,3, grub. tylca 0,2, typ sztychu IA1, typ trzpienia IIA, dł. trzpienia 4,5, grub. 0,25 x 0,4 (XIII w.?). (10) typ IIB2, dł. zachow. głowni 6,1, szer. 1,0, grub. tylca 0,2, dł. trzpienia 3,1, grub. 0,15 x 0,5 (XII w.?). (11) typ ?, dł. zachow. 9,8, szer. 1,3, grub. tylca 0,3, typ sztychu IB1 (XII w.?). (12) typ ?, dł. zachow. głowni 8,0, szer. 1,1, grub. tylca 0,25 (XII w.?). (13) typ IB1, dł. głowni 3,8, szer. 1,0, grub. tylca zachow. 0,5, typ trzpienia IIA, dł. trzpienia 2,5, grub. 0,2 x 0,4 (XII w.?). (14) typ ?, dł. zachow. głowni 14,1, szer. 1,9, grub. tylca 0,5, typ sztychu IA1 (XII w.?). (15) typ IIB2, dł. zachow. głowni 8,5, szer. 1,2, grub. tylca 0,2, typ trzpienia IIA, dł. trzpienia 4,0, grub. 0,3 x 0,4 (XII w.?). (16) typ ?, dł. zachow. głowni 5,1, szer. 0,9, grub. tylca 0,3, typ sztychu IA3 (XII w.?). (17) typ IIB2, dł. zachow. głowni 7,0, szer. 1,1, grub. tylca 0,2, typ trzpienia IIA, dł. zachow. trzpienia 1,6, grub. 0,15x0,4 (XII w.?). (18) typ ?, dł. zachow. głowni 13,5, szer. 1,7, grub. tylca zachow. 0,4, typ sztychu IB3 (XIII w.?). (19) typ ?, dł. zachow. głowni 9,7, szer. 0,9, grub. zachow. tylca 0,35 (XII w.?). (20) typ IIB2, dł. głowni 9,5, szer. 1,3, grub. tylca 0,3, typ sztychu IB3, typ trzpienia IIA, dł. trzpienia 5,3, grub. 0,15 x 0,4 (XII w.?). (21) typ IIB3, dł. zachow. głowni 2,0, szer. 1,0, grub. tylca 0,2, typ trzpienia IIA, dł. zachow. trzpienia 2,3, grub. 0,2 x 0,5 (XIII w.?). (22) typ?, dł. zachow. głowni 10,5, szer. 1,4, grub. tylca 0,25, typ sztychu IA1 (XIII w.?). (23) typ IIB3, dł. głowni 5,1, szer. 1,1, grub. tylca 0,2, typ sztychu IA3, typ trzpienia IIA, dł. trzpienia 4,4, grub. trzpienia 0,2 x 0,35 (XII-XIII w.?). (24) typ IIB2, dł. głowni zachow. 5,3, szer. 1,1, grub. tylca 0,25, typ trzpienia IIA, dł. zachow. trzpienia 3,4, grub. 0,15 x 0,6 (XII w.?). (26) typ IIB1, dł. głowni zachow. 5,0, szer. 1,3, grub. tylca 0,3, typ trzpienia IIA, , dł. zachow. 3,4, grub. 0,2 x 0,5 (XII w.?). (27) typ IB2, dł. zachow. głowni 7,0, szer. 1,0, grub. tylca 0,2, typ sztychu IB1, typ trzpienia IIA, dł. trzpienia 2,6, grub. 0,2 x 0,4 (XII w.?). (28) typ?, dł. zachow. głowni 10,2, szer. 1,3, grub. tylca 0,3 (XII w.?). (29) typ IB2, dł. zachow. głowni 4,7, szer., 1,0, grub. tylca 0,2, typ trzpienia IIA, dł. trzpienia zachow. 2,7, grub. 0,2 x 0,4 (XIII w.?). (30) typ IA1, dł. zachow. głowni 7,1, szer. 1,0, grub. tylca 0,2, typ sztychu IC2, typ trzpienia IIA, dł. zachow. trzpienia 2,7, grub. 0,3 x 0,5 (XIII w.?). (31) typ IIB2, dł. zachow. głowni 7,0, szer. 0,9, grub. tylca 0,25, typ trzpienia IIA, dł. trzpienia 3,0, grub. 0,3 x 0,5 (XII w.?).</p> <p>Waga: (1) 6,5, (2) 3,5, (3) 8,0, (4) 15,0, (5) 12,0, (6) 14,0, (7) 4,0, (8) 6,0, (9) 13,0, (10) 4,0, (11) 10,0, (12) 3,5, (13) 5,0, (14) 30,0, (15) 13,0, (16) 4,5, (17) 8,5, (18) 23,5, (19) 9,0, (20) 14,0, (21) 3,5, (22) 4,0, (23) 9,0, (24) 7,0, (25) 7,0, (26) 9,0, (27) 10,0, (28) 13,0, (29) 8,0, (30) 7,0, (31) 11,0 g, łącznie 295,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p> <p>Wyniki analizy metalograficznej:</p> <p>1. Nóż nr 209: „Badanie makroskopowe wykazało, że nóż ten posiada nawęglone ostrze i trzonek (ryc. 2). Analiza metalograficzna ujawniła, że trzonek noża posiada strukturę złożoną z ziarn ferrytu i perlitu oraz drobnych niezbyt licznych wtrąceń żużła (ryc. 3), a ostrze posiada strukturę sorbityczną, (ryc. 4). Mikrotwardość ostrza dochodzi do 285 kG/mm². Nóż ten był ulepszany cieplnie. Analiza chemiczna dała następujący wynik: C = 0,24%, Mn = ślady, Si = 0,10%, S = 0,012%, P = 0,15%.”. (Z. Głowacki, 1959).</p> <p>2. Nóż nr 88. „Mikrostruktura noża, przedstawiona na rys. 6, wykazuje jedynie bardzo nieznaczne nawęglenie ostrza. Trzonek noża składa się jedynie z ferrytu (prawie czyste żelazo) i żużła. Mikrostrukturę trzonka noża złożoną z ziarn ferrytu z niewielką likwacją fosforu oraz żużła widzimy na rys. 7. Ostrze posiada strukturę ferrytyczną z bardzo drobnym cementytem kulkowym. Strukturę tę przedstawiono na ryc. 8. Mikrotwardość ostrza wynosi 254 kG/mm²” (Z. Głowacki, 1959).</p> <p>3. Nóż nr 101: Makrostruktura noża składa się jedynie z ferrytu i żużła (rys. 10). Analiza metalograficzna ujawniła również jedynie ziarna ferrytu i żużel w strukturze badanego noża” (Z. Głowacki 1959).</p>	<p>371</p> <p>36</p> <p>101</p>
---	---	---	---

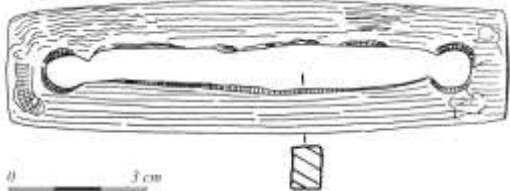

			4. Nóż nr 351. „Nóż ten posiada niezmiernie ciekawą budowę. Jak wykazała analiza makroskopowa, został on uformowany przez kolejne zgrzewanie poprzecznie ułożonych pasków na przemian miękkiego żelaza i twardej stali (rys. 26). Strefę zgrzania przedstawiono na rys. 27. Twarde paski stali posiadają strukturę sorbityczną (R.S. 28). Mikrotwardość ostrza wynosi 350 kG/mm ² . N...óż ten był ulepszany cieplnie” (Z. Głowacki, 1959).		
739	62	Przedział chronologiczny: XIII w.? Wyk. XIV, Metr 326-350 Głęb. 20-40 cm	Stan zachowania: zachowany prawie w całości. Brak przedniej części głowni (sztychu). Forma: duży, masywny nóż specjalnego przeznaczenia o łukowato wygiętej szerokiej głowni. Wyraźnie zaznacza się górna część głowni i dolna z ostrzem – prawdopodobnie z wkładką stalową. Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie. Typ: IIB2, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. głowni 14,5, szer.2,6, grub. tylca 0,6, typ trzpienia IIA, dł. trzpienia 8,5, grub. 0,4 x 1,0 (kons.). Waga: 100,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań	1	
z badań Romana Jakimowicza – narzędzia powszechnego użytku: nożyce					
740	223	Przedział chronologiczny: XII-XIII w.? Wyk. IV Metr 87 Głęb. 195 cm	Stan zachowania: dobrze zachowane, prawie w całości, małe nożyce kabłąkowe. Brak czubka jednego z ostrzy. Forma: prawdopodobnie odkute z jednego kawałka pręta małe, delikatnej budowy nożyce kabłąkowe. Kabłąk ma formę kolistą i przekrój poprzeczny prostokątny. Ramiona równoległe do siebie mają przekrój poprzeczny okrągły, a ostrza przekrój trójkątny. Na szczycie kabłąka znajduje się małe uszko-zawieszka z okrągłym otworkiem. Technika wykonania: wyciąganie pręta, wykute z jednego kawałka pręta? Typ: kabłąk – IA1a, ramiona – A2, ostrza – A1, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. nożyc 12,2, dł. ramion 5,5, grubość ramion śred. 0,4, dł. części tnącej 1,4, szer. części tnącej 0,9, grub. grzbietu części tnącej 0,3, śred. kabłąka 2,0 (po kons.). Waga: ok. 21,0 g. Zbiory: Muzeum Okręgowe w Toruniu.	1	

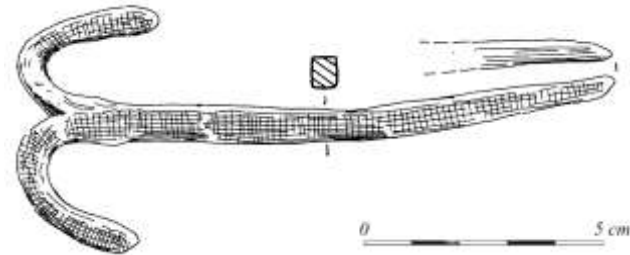
741	84	<p>Przedział chronologiczny: XII-XIII w.?</p> <p>Wyk. III Metr 51-75 Głęb. 140 cm</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak drugiej połowy nożyc oraz dużej części kabłąka.</p> <p>Forma: pozostałość średniej wielkości nożyc kabłąkowych o ramieniu o przekroju okrągłym. Kabłąk o formie zbliżonej do kolistej(?) ma przekrój prostokątny. Ostrze masywne o przekroju poprzecznym trapezowatym. Kabłąk najprawdopodobniej jest przynitowany lub zgrzany z końcówką ramienia.</p> <p>Technika wykonania: prawdopodobnie nożyce zostały odkute z dwóch odcinków prętów połączonych kabłąkiem.</p> <p>Typ: kabłąk IA1, typ ramię A2, typ ostrza B1, wg T. Sawickiego</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 12,5, dł. ramienia 5,0, grub. ramienia 0,5, dł. ostrza 6,9, grub./szer. ostrza 0,2 x 1,0 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 16,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
z badań Romana Jakimowicza – narzędzia powszechnego użytku: szydła					
742	579	<p>Przedział chronologiczny: XII w.?</p> <p>Wyk. XIV, Metr 334, Głęb. 120 cm</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowany, cały.</p> <p>Forma: dość masywne, nieznacznie wygięte szydło z dwoma ostrzami. Przy czym ostrze kwadratowe to część pracująca, a otrze o przekroju prostokątnym to zapewne trzpień do osadzenia oprawki. Jest to rzadki okaz ze spiralnym rowkiem w części środkowej (ozdoba?, do przewlekania nici?)</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie, nacinanie rowków.</p> <p>Typ: IIA1b, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 8,8, maks. grub. trzonu 0,6 x 0,6, dł. części pracującej 4,4, grub. cz. pracującej (1/2 dł.) 0,4 x 0,4, dł. trzpienia 4,4, grub. trzpienia 0,25 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 9,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
743	425	<p>Przedział chronologiczny: XII w.?</p> <p>Wyk. XII Metr 276-300 Głęb. 40-60 cm</p>	<p>Stan zachowania: dobrze zachowany, cały.</p> <p>Forma: szydło proste z dwoma ostrzami stykającymi się swymi podstawami w 1/2 długości narzędzia. Jedno ostrze ma przekrój okrągły (część pracująca), a drugie prostokątne (trzpień oprawki?).</p> <p>Technika wykonania: rozciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IIA1a, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 7,8, maks. grub. trzonu 0,4 x 0,4, dł. części pracującej 3,9, grub. (śred.) cz. pracującej (1/2 dł.) 0,3, dł. trzpienia 3,9, grub. trzpienia 0,15 x 0,3 (po kons.).</p> <p>Waga: 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	-

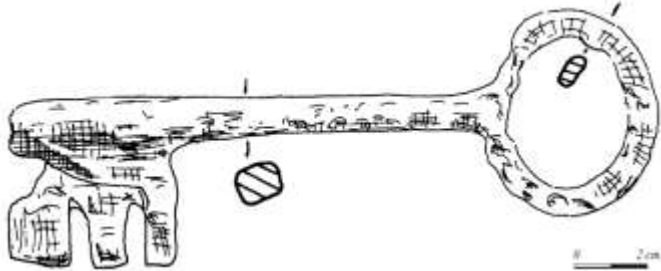
744	210	Przedział chronologiczny: XII w.? Wyk. VII Metr 151-175 Głęb. 180-200 cm	Stan zachowania: fragmentarycznie zachowane szydło z brakującym ostrzem części pracującej. Forma: proste szydło o podstawach ostrzy stykających się w 1/2 długości. Jedno ostrze ma przekrój kwadratowy (cz. pracująca) a drugie prostokątne (trzępień oprawki?). Technika wykonania: rozciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IIA1a, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna zachow. 7,6, maks. grub. trzonu 0,4 x 0,4, dł. zachow. części pracującej 3,7, grub. części pracującej (1/2 dł.) 0,3 x 0,3, dł. trzępienia 3,9, grub. trzępienia 0,3 x 0,4 (po kons.). Waga: 8,0 g Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań	1	-
745	118	Przedział chronologiczny: XIII w.? Wyk. XIV Metr 326-350 Głęb. 40-50 cm	Stan zachowania: fragmentarycznie zachowane szydło z odłamanym ostrzem prawdopodobnie trzępienia. Forma: proste szydło o podstawach ostrzy stykających się w 1/3 długości narzędzia. Jedno ostrze, dłuższe, ma przekrój kwadratowy (cz. pracująca) a drugie prostokątne (trzępień oprawki?). Technika wykonania: rozciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: IIA2d, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna zachow. 8,9, maks. grub. trzonu 0,5 x 0,5, dł. części pracującej 3,9, grub. cz. pracującej (1/2 dł.) 0,2 x 0,2, dł. trzępienia zachow 5,0, grub. trzępienia 0,2 x 0,3 (po kons.). Waga: 8,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	-
z badań Romana Jakimowicza – detale konstrukcyjne: gwoździe					
746	29, 33a, 113, 294 c, 263, 264, 295, 297, 314, 317b, 319, 324, 391b, 399, 402, 404, 406c, 407, 408, 412b, 414d, 418, 422a, 422b, 429, 439, 480, 489, 491, 494, 495, 504b, 506, 511, 512, 522, 525, 537	Przedział chronologiczny: XI-XIII w.? Brak uwag w dokumentacji na temat datowania gwoździ z badań R. Jakimowicza jak datowania warstw i obiektów z jakich one pochodzą.	Stan zachowania: w różnym stanie zachowania. Część po konserwacji. Forma: z w/w badań wybrano z ogólnej liczby gwoździ (52 szt.) okazy typu II (o płaskiej przeważnie prostokątnej główce, często acentrycznej w stosunku do kolca) w liczbie 34 sztuk. Sporadycznie występują główki kwadratowe lub okrągłe. Kolce najczęściej mają przekroje czworoboczne. Tego typu gwoździe reprezentują głównie okazy wczesnośredniowieczne. Pozostałe typy gwoździ (I, III i IV) występują zarówno we wczesnym średniowieczu (późne fazy) jak i w okresach późniejszych. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB, wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. główek od 0,2 do 0,6 (najwięcej od 0,2 do 0,4 – 21 szt.), szer. główek od 0,5 x 0,9 do 1,2 x 2,0, dł. kołców całych od 4,9 do 13,5, przeciętna grub. kołców ok. 0,3 x 0,5. Waga: łączna 305,53 g, przedział od 2,5 do 31,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	34	

z badań Romana Jakimowicza – detale konstrukcyjne: sztabki gwoździowate					
747	10, 32, 39, 202, 171, 208, 326a, 328, 379, 390a, 403, 406, 414, 423, 434, 445a, 445b, 483, 515, 520, 524, 526, 529, bez nr (1 szt.)	Przedział chronologiczny: I poł. XII-okres nowożytny. Brak uwag w dokumentacji na temat datowania sztabek gwoździowatych z badań R. Jakimowicza tj. datowania warstw i obiektów z jakich one pochodzą.	Stan zachowania: w różnym stanie zachowania. Część po konserwacji. Forma: są to sztabki przypominające kolce gwoździ z tą różnicą, że nie mają główek a tylko wyraźnie uciętą krawędź górną (w szerokości lub w grubości). Przekroje poprzeczne sztabek są prostokątne (typ I), b. rzadko kwadratowe (typ II). Ostrza są przeważnie płaskie, półokrągłe, trójkątne lub proste-dłutowate, rzadziej szpiczaste. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: I, rzadko typ II, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. okazów całych 5,7-6,8, grubość zachowana dla wszystkich okazów od 0,2 x 0,6 do 0,6 x 0,8 (najczęściej od 0,3 do 0,5). Waga: łączna 159,0 g, przedział od 3,0 do 20,0 g (najczęściej 4,0-5,0 g). Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	25	—
z badań R Jakimowicza – łącza konstrukcyjne: nity					
748	113, 116, 240, 245, 252, 395, 396, 536	Przedział chronologiczny: XII-XIII w.? lub później. Wyk. II (1 szt.), IV (2 szt.), VI (1 szt.), VII (2 szt.), XV (1 szt.), XVIII (1 szt.)	Stan zachowania: względnie dobrze zachowane nity, w większości po konserwacji. Forma: średniej wielkości nity o główkach płaskich o kształcie okrągłym lub owalnym. Kolce mają przekroje poprzeczne kwadratowe lub prostokątne. Technika wykonania: kucie/formowanie, przebicie otworu nakładki. Typ: II C-D, tj. nity o główce płaskiej okrągłej (C) lub owalnej (D), nakładki typu D i E, tj. równoległoboczne i częściej owalne, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ogólna nitów 4,4 x 7,2, szer. główek 1,8 x 1,8-2,0 x 2,2, wys. główek 0,2 -0,5, szer. nakładek 1,5 x 1,8-2,2 x 2,4, grub. nakładek 0,1-0,2. Waga: od 8,0 do 20,0, łącznie 117,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań. Wyniki badań metaloznawczych: nit nr inw. 116. „Nit ten został odkuty z miękkiego żelaza z wtraczeniami żużla. Niłownie odbywało się przez wprowadzenie Nita do otworu, podłożenie podkładki i rozkucie Nita (rys. 70a-b). Struktura Nita składa się z drobnych ziarn ferrytu z z bardzo licznymi wtraczeniami żużla średniej wielkości (rys. 71)”. (Z Głowacki, 1959.).	8	536

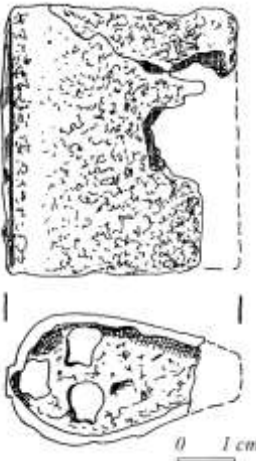
z badań Romana Jakimowicza – łącza konstrukcyjne: klamra ciesielska					
749	167	Przedział chronologiczny: ok. XII-XIII w.? Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 20-40 cm	Stan zachowania: dość dobrze zachowana (w całości) klamra ciesielska. Nie konserwowana. Forma: klamra ciesielska o prostej podstawie i krótkich ramionach, które zwięzają się ku szpiczastym ostrzom. Ramiona są silnie wgięte do środka. Przekroje poprzeczne podstawy i ramion są prostokątne. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB2, wg T. Sawickiego. Wymiary: szer. podstawy 6,3, wys. klamry z ramionami (wgiętymi) 3,0, grub. podstawy 0,3 x 0,9, grub. ramion 0,2 x 0,5, rozpiętość ramion ok. 6,1. Waga: 12,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	
z badań Romana Jakimowicza – detale konstrukcyjne: haki					
750	170 415 478	Przedział chronologiczny: od ok. poł. XI w po okres nowożytny (do ok. poł. XVII w.). Wyk. I (1 szt.) Wyk. II (1 szt.) Wyk. III (1 szt.)	Stan zachowania: względnie dobry, ubytki powierzchniowe i zakończeń trzpieni (ostrzy). Jedna sztuka po konserwacji. Forma: są to okazy małe, każdy o innej formie (trzy typy I, IV i V), typ I – hak prostokątny, typ IV – hak ostrokątny, typ V – hak o ramieniu łukowatym. Przekroje ramion są kwadratowe (2) lub prostokątne (1), a trzpieni prostokątne (2) i kwadratowe (1). Technika wykonania: kucie/formowanie. Typy: I, IV, V, wg T. Sawickiego. Wymiary zbiorcze: wys. ramion 1,1-2,0, grub. ramion 0,5 x 0,6-0,6 x 1,0, dł. trzpieni 4,0-4,9, grub. trzpieni 0,4 x 0,4-0,6 x 0,8. Waga: w przedziale od 8,0 do 11,0 g, łącznie 27,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	3	—
z badań Romana Jakimowicza – detale konstrukcyjne: skoble					
751	47 247 255 326 446 519 538	Przedział chronologiczny: od ok. poł. XI w. po ok. poł. XVII w. Wyk. I (2 szt.), II (2 szt.), III (1 szt.), VII (1 szt.), VIII (1 szt.)	Stan zachowania: ogólnie dobry, część skobli poddano konserwacji. Forma: skoble średnich rozmiarów (5 szt.) i skobel duży (1 szt., nr 446) wszystkie o podstawie wypukłej (typ II) o przekrojach prostokątnych (odmiana B - 5 szt.) i kwadratowym (odmiana A - 1 szt.). Ramiona są równoległe, tylko w jednym przypadku lekko wklęsłe. Jeden okaz (247) ma podstawę prostą (typ I) o przekroju prostokątnym i ramionach wgiętych do wewnątrz. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB1/2 (6 szt.) i IB2 (1 szt.) wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. ramion skobli 2,4-6,0 i 15,0 (nr 446), szer. podstaw skobli 2,0-6,4 i 7,0 (nr 446), grub. podstawy 0,2 x 0,7-0,6 x 0,8, grub. ramion 0,15 x 0,4-0,4x0,6, rozpiętość ramion 1,2-5,8. Waga: od 6,5 do 12,0 i 65 g (nr 446), łączna waga skobli 126,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	7	

z badań Romana Jakimowicza – detale konstrukcyjne: zawias					
752	225a	Przedział chronologiczny: XII-XIV w. Wyk. XIX Metr 451-476 Głęb. 40-60 cm	<p>Stan zachowania: zachowany prawie w całości. Brak zakończenia (ostrza) haka. Na powierzchni liczne wżery i ubytki korozyjne.</p> <p>Forma: dwuczęściowy zawias składający się z haka oraz tulei z trzpieniem nakładanej na ramię haka. Hak i tuleja zapatrzone w masywne kolce – trzpienie o przekrojach poprzecznych prostokątnych. Ramię haka niewidoczne (osadzone w tulejce). Prawdopodobnie ma przekrój poprzeczny okrągły.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 8,8, dł. części z tuleją 6,7, wys. tulei 1,7, śred. zewnętrzna tulejki ok. 3,0, światło tulejki zachow. 0,4 x 0,6, dł. zachow. trzpienia 3,5, grub. zachow. trzpienia 0,5 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 49,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
z badań Romana Jakimowicza – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: krzesiwa					
753	(1) 314a (2) 174	Przedział chronologiczny: XIII w.? (1) Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 60-90 cm (2) Wyk. XXI Metr 508 Głęb. 140 cm	<p>Stan zachowania: bardzo dobry, całe, niewielkie ubytki korozyjne.</p> <p>Forma: krzesiwa ramkowe (ogniwkowe). Ramka mają przekroje prostokątne. Ramka jest trwale zamknięta. Cecha szczególna nr 2 - na końcach szczeliny okrągłe otwory.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IC1 (1) i IC2 (2), wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) dł. ogólna 10,3, szer. krzesiwa 2,1, grub. pręta ramki 0,3 x 0,6, światło szczeliny 1,2 x 9,0 (po kons.), (2) dł. ogólna 10,5, szer. krzesiwa 2,8, grub. pręta ramki 0,6 x 1,0, światło szczeliny 0,8 x 8,4 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 26,0, (2) 33,0 g, łącznie 59,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	
z badań Romana Jakimowicza – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego – elementy wiader klepkowych: kabląki					
754	(1) 294 (2) 260	Przedział chronologiczny: od ok. poł. XI w. po okres nowożytny, tj. po ok. poł. XVII w. (1) Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 60-90 cm (2) Wyk. VIII Metr 151-175 Głęb. 60-80 cm	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, dobry.</p> <p>Forma: dwa łukowato wygięte fragmenty kabląków wykonane z pręta o przekroju czworobocznym (równej grubości). Okaz pierwszy (294) jest większy i masywniejszy, a przed jednym z zakończeń jest tordowany - typ IA1). Drugi kabląk (260) delikatnej konstrukcji ma również przekrój poprzeczny prostokątny i na zachowanym odcinku jest gładki (typ IA). Jest on zakończony esowatym haczykiem usytuowanym od strony wewnętrznej (odmiana IIIA).</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA1 i IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: długość zachow. 17,5 (1) i 3,0 (2), grub. pręta kabląka (1) 0,7 x 0,7 i 0,3 x 0,8 (2), wys. haczyka (2) 1,5, grub. haczyka 0,3 x 0,6 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 74,0, (2) 15,5 g, łącznie 89,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	

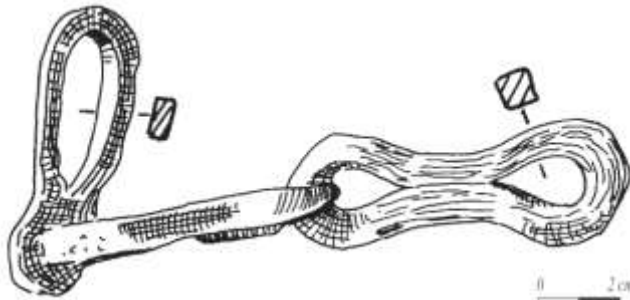
z badań Romana Jakimowicza – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego – elementy wiader klepkowych: ucho					
755	219	Przedział chronologiczny: XI-1 poł. XIII w.? Wyk. XIV Metr 326-350 Głęb. 120-140 cm	<p>Stan zachowania: dobry. Brak końcówki jednego z ramion.</p> <p>Forma: ucho reprezentuje typ uch o kształcie zbliżonym do greckiej litery „Ω” (owalne ucho przechodzi dołem w silnie rozchylone na boki ramiona). Przekroje pręta z jakiego wykonano ucho i ramiona są prostokątne.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA1, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ogólna 4,8, szer. ucha 2,0, grub. pręta ucha 0,25 x 0,6, grub. pręta ramion ok. 0,25 x 0,5, rozpiętość ramion dołem ok. 4,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 10,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
z badań Romana Jakimowicza – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego – elementy wiader klepkowych: obręcze					
756	321 321a 321b 354 374 414a 414b	Przedział chronologiczny: XI-XIII w. i być może późne średniowiecze. Wyk. II (3 szt.), III (4 szt.), XIV (1 szt.)	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, względnie dobry. Część po konserwacji.</p> <p>Forma: niewielkie, łukowate odcinki wąskich taśm o przekroju prostokątnym, stanowiące części obręczy prawdopodobnie wiader (cebrzyków). Mogą to być okazy późniejsze, gdyż wczesnośredniowieczne miały przekroju głównie trójkątne.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IA (o przekroju prostokątnym), wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachowanych odcinków 2,7-11,7, szer. 0,6-1,2, grub. 0,15-0,3.</p> <p>Waga: od 2,5 do 7,0 g, łącznie 32,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	7	—
z badań Romana Jakimowicza – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: klucze					
757	120	Przedział chronologiczny: XII w.? Wyk. XIV Metr 346 Głęb. 50 – 60 cm	<p>Stan zachowania: zachowany prawdopodobnie w całości. Być może brakuje zakończenia uchwytu (laski) np. w formie uszka. Uchwyt (trzon/laska) nieznacznie zgięty. Po konserwacji.</p> <p>Forma: rzadki typ klucza tzw. kotwicowatego, tj. zaopatrzonego w dwa symetryczne względem siebie półokrągłe haki. Trzon uchwytu (laska) wykonana z pręta o przekroju poprzecznym prostokątnym. Haki mają przekrój czworoboczny.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 12,5, grub. uchwytu 0,5 x 0,7, dł. haków. 3,2, szer. części z hakami 5,2, grub. haka 0,4 x 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 24,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

758	(1) 367 (2) 40a	Przedział chronologiczny: poł. XI – XIII w.? (1) Wyk. VII Metr 150-175 Głęb. 200-220 cm (2) Wyk. XIII Metr 301-325 Głęb. 20-40 cm	Stan zachowania: fragmentaryczny – dobry, nieznaczna korozja. Forma: dwa fragmenty kluczy hakowatych, wykonanych z prętów o przekrojach prostokątnych, zachowanych w postaci haków z zębem (zaczepem) i w jednym przypadku (40a) gładkiego odcinka łaski (bez zachowanego uchwytu). Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie. Typ: II, wg T. Sawickiego. Wymiary: wys. zębów (zaczepów) haków (1) 0,5 i (2) 1,6, dł. zachow. ramion haków (1) 6,5 i (2) 5,8, dł. zachow. łaski (1) 8,3 i grub. 0,3 x 0,5 (po kons.) Waga: (1) 11,0, (2) 6,5 g, łącznie 17,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	-
759	92	Przedział chronologiczny: XIII w.? Wyk. XVI Metr 396 Głęb. 80 cm	Stan zachowania: bardzo dobrze zachowany, w całości. Forma: dość duży „klasyczny” klucz piórowy zaopatrzony w prostokątne pióro z trzema wycięciami, łaskę z pełnego pręta o przekroju zmiennym czworoboczno-owalnym oraz w owalny uchwyt o ramce o przekroju poprzecznym prostokątnym. Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie, szlifowanie(?). Typ: VI, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. klucza 19,2, szer. pióra 4,7 x 3,4, dł. łaski 13,1, grub. łaski 1,1 x 1,1, szer. uchwytu 5,9 x 5,0, grub. ramki uchwytu 0,4 x 0,8, światło uchwytu 3,5 x 4,4 (po kons.). Waga: 109,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	

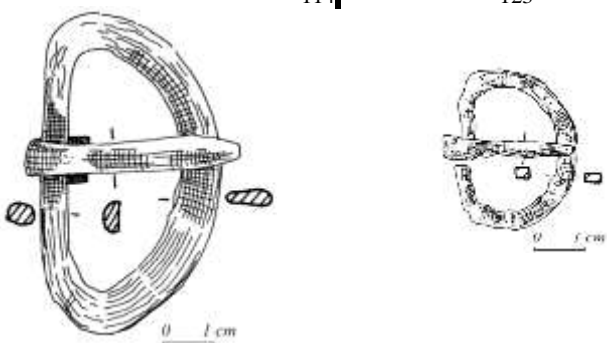
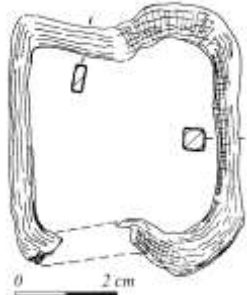
z badań Romana Jakimowicza – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: kłódka

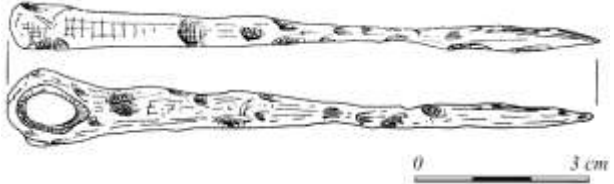

760	291	<p>Przedział chronologiczny: XIII w.?</p> <p>Wyk. III Metr 51-75 Głęb. 60-90 cm</p>	<p>Stan zachowania: zachowany fragmentarycznie – brak kabłąka i części korpusu. .</p> <p>Forma: prostokątna kłódka o przekroju poziomym owalnym z trzema otworami w dnie. Na powierzchni ślady brązowienia.</p> <p>Technika wykonania: wrób ślusarski.</p> <p>Typ: III (kłódki o przekroju owalnym), wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. korpusu 5,0, szer. korpusu 4,4, grub. korpusu 2,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 18,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
-----	-----	---	---	---	---

z badań Romana Jakimowicza – przybory i sprzęty gospodarstwa domowego: łańcuchy

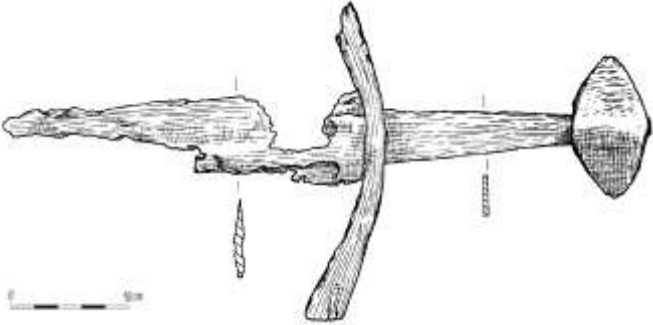
761	<p>(1) 327</p> <p>(2) 226</p>	<p>Przedział chronologiczny: ok. XIII w.?</p> <p>(1) Wyk. I Metr 5 Głęb. 90 cm</p> <p>(2) Wyk. II Metr 40 Głęb. 120-130 cm</p>	<p>Stan zachowania: 1) zachowane w całości dwa ogniwa łańcucha, 2) w całości zachowane połączone ze sobą trzy ogniwa łańcucha. Stan zachowania bardzo dobry.</p> <p>Forma: 1) dwa dość duże ogniwa uformowane ósemkowato złączone w jeden odcinek. W obu przypadkach (1-2) przekroje ramek są prostokątne, 2) trzy ósemkowate ogniwa łańcucha, dwa niemal identyczne a jedno niesymetryczne (z powiększonym uszkiem np. na kłódkę? – prawdopodobnie fragment wrzeczadza).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie.</p> <p>Typ: IA, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: 1) dł. ogniwek ok. 10,8, grub. pręta średnio 0,5 x 0,8 (po kons.), 2) dł. ogniwek ok. 8,0, grub. pręta średnio 0,5 x 0,7 (po kons.).</p> <p>Waga: 1) 150,0, 2) 140,0 g, łącznie 290,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	 <p>226</p>
-----	---------------------------------------	--	--	---	---

z badań Romana Jakimowicza – okucia pasów: sprzączki

762	361	<p>Przedział chronologiczny: XIII w.?</p> <p>Wyk. III Metr 69 Głęb. 110-120 cm</p>	<p>Stan zachowania: ramka w całości, nieznaczna korozja.</p> <p>Forma: rzadki okaz kolistej sprzączki, pozbawionej niestety kolca. Ramka wymodelowana, domknięta tylko na styk. Przekrój poprzeczny ramki prostokątny</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: śred. zewnętrzna 4,5, grub. ramki 0,3 x 0,7 (po kons.).</p> <p>Waga: 8,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
763	<p>(1) 45</p> <p>(2) 114</p> <p>(3) 123</p> <p>(4) 262</p> <p>(5) 301</p>	<p>Przedział chronologiczny: XII-XIII w.?</p> <p>Wyk. II, IV, V, XIII, XV (po 1 szt.)</p>	<p>Stan zachowania: zachowane w całości lub prawie w całości.</p> <p>Forma: średnie i małe sprzączki półkoliste o ramce trwale domkniętej lub tylko na styk. Ramki są zwykle płaskie (3 szt.) lub modelowane ('wklęsłe' od spodu – 2 szt.). Przekroje poprzeczne ramek są prostokątne, a osi kwadratowe lub owalne. Kolce mają zwykle przekrój półokrągły lub czworoboczny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie (nr 2?).</p> <p>Typ: II, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ramek 3,2 - 7,6, szer. ramek 2,4 - 5,4, grub. ramek 0,25 x 0,35 – 0,4 x 0,7, nieliczne zachowane kolce są nieco dłuższe od największej szerokości ramek, a ich grubość jest zróżnicowana. Najmniejszą grubość mają osie – przeciętnie 0,2 x 0,3 (po kons.).</p> <p>Waga: od 5,0 do 14,0, łącznie 47,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	5	
764	<p>(1) 15</p> <p>(2) 363</p>	<p>Przedział chronologiczny: XII-XIII w.?</p> <p>Wyk. I Metr 23 Głęb. 110 cm</p> <p>Wyk. III Metr 64 Głęb. 90 cm</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, dobry. Ubyteki ramek i brak kolców.</p> <p>Forma: dwa okazy o formie czworobocznej. Jedna ze sprzączek (nr 363), o średniej wielkości, jest rzadkim okazem o dwóch bokach wklęsłych i zaokrąglonych dwóch narożach (por. rysunek). Przekroje ramki są zmienne – kwadratowe i prostokątne (boki wklęsłe). Drugi, mniejszy okaz (nr 15) ma ramkę prostokątną ustawioną pionowo o przekroju prostokątnym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie(?).</p> <p>Typ: III, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: (1) wys. ramki 4,7, szer. ramki 3,8, grub. ramki 0,4 x 0,5 (po kons.), (2) wys. ramki 5,4, szer. ramki 4,9, grub. ramki 0,3 x 0,6 (po kons.).</p> <p>Waga: (1) 11,0, (2) 13,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	

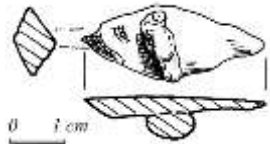
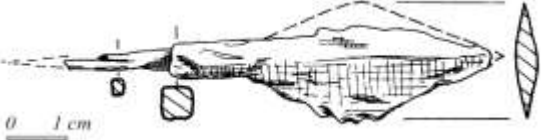

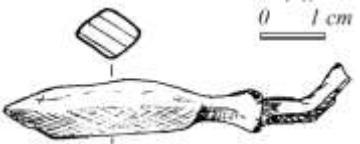
765	196	Przedział chronologiczny: XIII-XIV w.? Wyk. XV Metr 351-376 Głęb. 0-20 cm	<p>Stan zachowania: drobne ubytki powierzchni, brak kolca. Nie konserwowana.</p> <p>Forma: niewielka, choć masywna sprzączka (od ostrogi?, od wąskiego paska?) o prostokątnej ramce ustawionej pionowo z dodanym ozdobnym okuciem w miejscu osi. Przekrój ramki jest prostokątny ustawiony poprzecznie (nie płasko).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie(?).</p> <p>Typ: IV, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. ramki 2,8, szer. ramki wraz z okuciem 4,2, grub. ramki 0,3 x 0,6.</p> <p>Waga: 10,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
z badań Romana Jakimowicza – elementy ubioru: szpile					
766	303	Przedział chronologiczny: 2 poł. XII-XIII w.? Wyk. III Metr 62 Głęb. 85 cm	<p>Stan zachowania: trzpień szpili zachowany w całości. Brak ewentualnego kółka. Na powierzchni liczne wżery korozyjne i ubytki.</p> <p>Forma: niezbyt długa masywna szpila z owalnym uszkiem, trwale zamkniętym, utworzonym w górnej części trzpienia. Przekrój trzpienia kwadratowy, w dolnej części - okrągły. Ostrze spiczaste.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie, przebijanie lub zawijanie uszka i zgrzewanie.</p> <p>Typ: „grupa II” za J. Żakiem, 1960, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. trzpienia 10,3, grub. trzpienia (1/2 dł.) 0,5 x 0,5, wys. uszka 1,3, grub. ramki uszka 0,35 x 0,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 16,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
767	384	Przedział chronologiczny: XII-XIII w.? Wyk. I Metr 3 Głęb. 60-80 cm	<p>Stan zachowania: zachowana w całości jeśli nie liczyć kółka którego resztki tkwią w uszku. Na powierzchni liczne, drobne wżery korozyjne.</p> <p>Forma: względnie krótka, masywna szpila z uszkiem zawiniętym z końcówki trzpienia. W świetle uszka tkwią resztki prawdopodobnie kółka. Przekrój poprzeczny trzpienia jest okrągły, uszka owalny. Ostrze spiczaste.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: III, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. trzpienia (szpili) 10,1, grub. trzpienia (śred.) 0,45, śred. uszka zewn. 1,2, grub. pręta uszka 0,4 x 0,4, światło uszka 0,35 (po kons.).</p> <p>Waga: 11,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

768	117	<p>Przedział chronologiczny: XII-XIII w.?</p> <p>Wyk. VII Metr 151-175 Głęb. 60-80 cm</p>	<p>Stan zachowania: zachowana prawie w całości. Brak ostrza kolca i niewielka deformacja końcówki trzpienia.</p> <p>Forma: długa szpila z esowatym uszkiem z trzpieniem o przekroju okrągłym. Dolna część trzpienia jest spłaszczona i lekko odgięta, ma przekrój poprzeczny owalny.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IV, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 15,0, grub. (śred.) trzpienia (1/2 dł.) 0,55, część spłaszczona 0,25 x 0,5, wys. uszka 1,7, szer. uszka 0,6 (po kons.).</p> <p>Waga: 20,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
769	159	<p>Przedział chronologiczny: XII-XIII w.?</p> <p>Wyk. VII Metr 151-175 Głęb. 60-80 cm</p>	<p>Stan zachowania: jest to najprawdopodobniej dobrze zachowany trzpień szpili żelaznej. Pęknięta. Brak uszka, które mogło być esowate(?).</p> <p>Forma: długa szpila o przekroju poprzecznym owalnym, w dolnej partii nieco spłaszczonym. Ostrze spiczaste. Miejsce odłamanego uszka ma przekrój prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IV?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 18,6, grub. (1/2 dł.) 0,5 x 0,5, dł. zachow. podstawy uszka 0,9 (po kons.).</p> <p>Waga: 28,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
770	332	<p>Przedział chronologiczny: XII-XIII w.?</p> <p>Wyk. XIV Metr 326-350 Głęb. 40-50 cm</p>	<p>Stan zachowania: trzpień szpili(?) w dobrym stanie, ewentualne uszkodzenie odłamane.</p> <p>Forma: masywna, niezbyt długa szpila o przekroju kwadratowym z lekko wypukłymi bokami. Ostrze spiczaste. Górna część trzpienia zakończona obustronnym spłaszczeniem (podstawa uszka?). Być może jest to narzędzie np. szydło lub dółtko?</p> <p>Technika wykonania: wyciąganie pręta, kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IV?, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ogólna 8,8, grub. (1/2 dł.) 0,6 x 0,6, dł. podstawy uszka(?) 0,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 9,5 g</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań</p>	1	

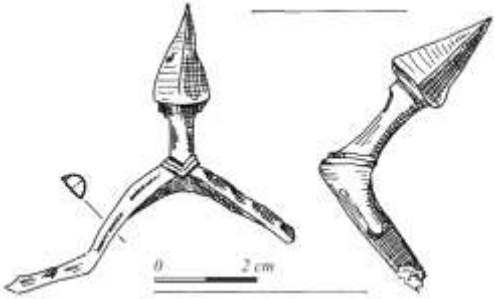
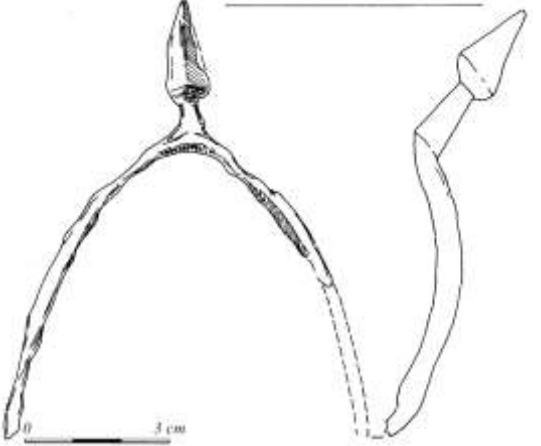
z badań Romana Jakimowicza – przybory kupieckie: odważnik					
771	267	Przedział chronologiczny: XI-XII w.? Wykop XII Metr 276-300 Głęb. 70 cm	<p>Stan zachowania: lekko skorodowany. Śladów koszulki ze stopu miedzi nie stwierdzono (nie zachowały się?). Oznaczeń nie zarejestrowano.</p> <p>Forma: odważnik kulisty o spłaszczonych, lekko wklęsłych biegunach.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: IB, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: śred. 1,8, wys. 1,4 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 9,54 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
z badań Romana Jakimowicza – broń biała: miecz					
772	MT 103/1968	Przedział chronologiczny: ok. 2 poł. XII do ok. 1 ćw. XIII w. Wyk. ? Metr 7 Głęb. ?	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Brak dużej części głowni oraz jednego z zakończeń jelca.</p> <p>Forma: głownia z szerokim zboczem bez zachowanych znaków, jelec łukowaty poszerzony przy końcówkach, uchwyt szeroki jednoręczny o przekroju prostokątnym, zwężający się ku głowicy, głowica romboidalna osadzona na trzpieniu rękojeści (na przelot).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, ulepszanie cieplne stali głowni (?).</p> <p>Typ: młodsza odmiana mieczy typu „α” wg klasyfikacji A. Nadolskiego, 1954, zbliżony do typu XI wg klasyfikacji R.E. Oakeschotta (por. A. Nadolski, 1954), głowica typu A wg Oakeschotta.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna miecza zachow. 29,4, dł. zachow. głowni 17,7, szer. głowni ok. 4,0, grub. głowni 0,2/0,3, dł. jelca ok. 18,0 (rekonstr.), dł. trzpienia 13,0, grub. trzpienia (1/2 wys.) 0,3 x 2,0, wys. głowicy 4,0, szer. głowicy 6,7, grub. głowicy 2,4 (po kons.).</p> <p>Waga: 314,0 g.</p> <p>Zbiory: Muzeum Okręgowe w Toruniu, nr V/68.</p>	1	

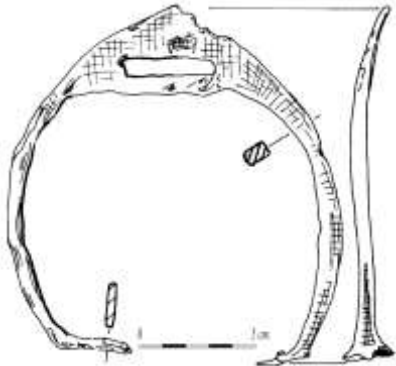

z badań Romana Jakimowicza – broń miotana: grot oszczepu?					
773	190	Przedział chronologiczny: średniowiecze. Wyk. XII Metr 276-300 Głęb. 20-40 cm	<p>Stan zachowania: częściowo skorodowany, fragmentaryczny, brak tulei oraz liczne ubytki powierzchni liścia.</p> <p>Forma: liść niewielkiego grotu być może oszczepu (lub lekkiej włóczni?) wzmocniony obustronnie żeberkiem</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, ulepszenie cieplne(?).</p> <p>Typ: VII wg. A. Nadolskiego 1954.</p> <p>Wymiary: dł. liścia 9,8, szer. liścia maks. 2,5, maks. grub. liścia z żeberkami 1,2 (po kons.).</p> <p>Waga: 30,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
z badań Romana Jakimowicza – broń miotająca: grot strzał i beltów					
774	(1) 119 (2) 125	Przedział chronologiczny: XI-XIII w.? (1-2) Wyk. XII Metr 276-300 Głęb. 80 cm	<p>Stan zachowania: oba okazy są silnie skorodowane. Obu brakuje zakończeń jednego z zadziorów. Nie konserwowane.</p> <p>Forma: średniej wielkości grot strzał łuku wyposażone w zadziory i tulejkę.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa I, wg T. Sawickiego, typ 2 wg A.F. Medvedeva, 1966.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. liścia 3,1 (w tym zadziory 0,8), szer./grub. liścia 0,3 x 2,6, dł. tulejki 3,4, śred. zewnętrzna tulejki 1,1, (2) dł. zachow. liścia 3,7 (w tym zadziory o dł. zachow. 0,6), szer./grub. liścia 0,3 x 2,6, dł. zachow. tulejki 2,7, śred. tulejki zachow. 1,3.</p> <p>Waga: (1) 6,0, (2) 7,0 g, łącznie 13,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	2	<p>119</p> <p>125</p>

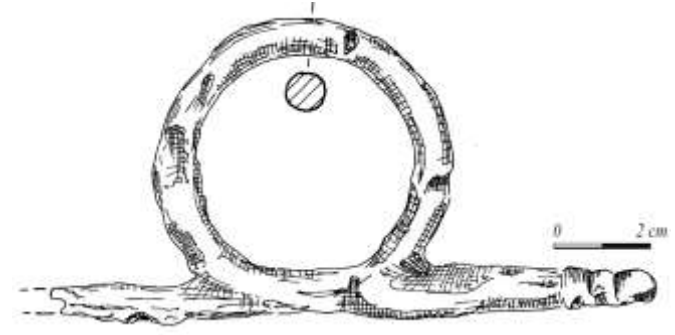

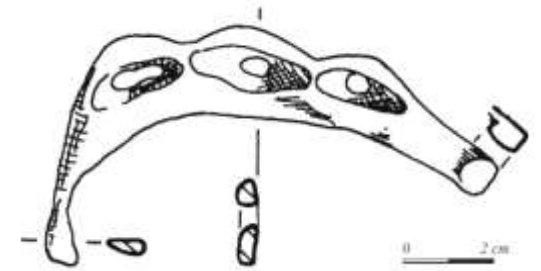
775	(1) 222 (2) 324	Przedział chronologiczny: XII-XIII w.? (1) Wyk. XXI Metr 506 Głęb. 20-40 cm (2) Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 60-90 cm	Stan zachowania: zróżnicowany. Po konserwacji grot nr 222, drugi grot jest silnie skorodowany i nie konserwowany. Forma: dwa średniej wielkości groty o płaskim liściu (przekrój soczewkowaty - nr 222 lub płaski romboidalny – nr 324) zaopatrzone w tulejkę o małej średnicy. Są to groty do strzał łuku i w jednym przypadku być może do lekkiej kuszy (nr 324), a to ze względu na masywniejszy liść. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: grupa II, wg T. Sawickiego, typy wg A.F. Medvedeva, 1966: przybl. do 64 (nr 222), typ nieoznaczony (nr 324) Wymiary: (1) dł. liścia 2,75, grub./szer. liścia 0,3 x 1,3, dł. tulejki 3,3, śred. tulejki 1,0, (2) dł. liścia 4,0, szer. liścia 1,4, dł. zachow. tulejki 2,2, śred. tulejki 0,9. Waga: (1) 8,0, (2) 21,0 g, łącznie 29,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	2	222 324
776	(1) 130 (2) 169a (3) 324 (4) 388a (5) bez nr inw. (6) 27 (7) 470	Przedział chronologiczny: XII-XIV w.? (1) Wyk. I Metr 1-25 Głęb. 90 cm (2) Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 20-40 cm (3) Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 60-90 cm (4) Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 60-90 cm (5) Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 40-60 cm (6) Wyk. III Metr 51-75 Głęb. 20-40 cm (7) Wyk. V Metr 101-125 Głęb. 20-40	Stan zachowania: zróżnicowany. Poza okazami nr 1 i 2 występują liczne ubytki korozyjne, utrudniające określenie typu i wagi. Forma: zaopatrzone w tulejkę niezbyt ciężkie groty do łuku i/lub kuszy o liściu wąskim o przekroju w większości kwadratowym lub rzadziej romboidalnym. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: grupa II, groty z tulejką o zachowanej wadze od 5,0 do 22,0 g. Liście przeważnie smukłe, wg T. Sawickiego; typy wg A.F. Medvedeva, 1966: (1) 1, (2) w przybl. typ 8, (3) typ nieustalony, (4) typ nieustalony, (5) typ nieustalony, (6) typ nieustalony, (7) typ 6. Wymiary: (1) dł. liścia 3,1, maks. grub./szer. liścia 0,9 x 10,9, dł. tulejki 3,1, śred. tulejki 1,0, (2) dł. liścia 2,9, grub./szer. liścia 0,4 x 0,6, dł. tulejki 3,2, śred. tulejki 0,8, (3) dł. liścia zachow. 4,0, grub./szer. liścia zachow. 1,4 x ?, dł. tulejki zachow. 2,2, śred. tulejki zachow. 0,9 (zabytek zniszczony), (4) dł. liścia 3,4, szer./grub. liścia 1,0 x 1,0, dł. zachow. tulejki 2,8, śred. zachow. tulejki 1,4, (5) dł. zachow. liścia 6,9, szer./grub. liścia 1,4 x 1,4, brak tulejki, (6) dł. tulejki 4,6, śred. tulejki 1,5 (grupa I lub II?), (7) dł. liścia 3,4, szer./grub. liścia 0,9 x 1,0, dł. zachow. tulejki 2,1, śred. tulejki? Waga: (1) 5,0, (2) 9,0, (3) ?, (4) ?, (5) 22,0 – z ubytkiem, (6) ?, (7) z ubytkami 12,5 g, łącznie 48,5 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań	7	130 169a

777	<p>(1) 19</p> <p>(2) 32</p> <p>(3) 61a</p> <p>(4) 71</p> <p>(5) 149</p> <p>(6) 398</p> <p>(7) 82</p> <p>(8) 152</p>	<p>Przedział chronologiczny: ok. XII-XIV w.?</p> <p>(1) Wyk. XII Metr 276-300 Głęb. 0-20 cm</p> <p>(2) Wyk. III Metr 59 Głęb. 90 cm</p> <p>(3) Wyk. XXI Metr 501-525 Głęb. 40-60 cm</p> <p>(4) Wyk. XXI Metr 501-525 Głęb. 40-60 cm</p> <p>(5) Wyk. VII Metr 151-175 Głęb. 100-120 cm</p> <p>(6) Wyk. III Metr 51-73 Głęb. 40-60 cm</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny. Ubytki liści i trzpieni. Po konserwacji.</p> <p>Forma: średniej wielkości groty strzał łuku. Kształty liści są romboidalne lub rzadziej lancetowate. Przekroje poprzeczne liścia są płaskie zwykle w formie płaskiego rombu. Trzpień zostały osadzone na trzonach o przekrojach kwadratowym, położonych między dołem liścia a trzpieniem.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: grupa III groty z trzpieniem (5 – 13 g) wg T. Sawickiego; wyróżnione typy wg A.F. Medvedeva, 1966: 40 (398), 41 (nr 61a), 45 (nr 19, 32?, 71), 78 (nr 149).</p> <p>Wymiary: (1) dł. liścia zachow. 3,8, szer./grub. liścia 0,9 x 2,3, dł. trzpienia zachow. 3,7, grub. trzpienia 0,6 x ?, (2) dł. liścia zachow. 4,7, szer. liścia zachow. 0,8 x 2,2, trzpienia brak, (3) dł. liścia 3,2, szer. liścia 0,3 x 1,5, dł. trzpienia zachow. 1,5, grub. trzpienia 0,4 x 0,4, (4) dł. liścia 5,6, szer. liścia 0,4 x 2,0, dł. trzpienia zachow. 1,9, grub. trzpienia 0,2 x 0,3, (5) dł. liścia 5,1, szer. liścia 0,3 x 1,4, dł. trzpienia zachow. 1,2, grub. trzpienia 0,2 x 0,2, (6) dł. liścia zachow. 3,5, szer. liścia 0,9 x 2,3, dł. trzpienia zachow. 1,4, grub. trzpienia 0,3 x 0,3, (7) dł. liścia 7,3, szer. liścia 1,0 x 1,5, dł. trzpienia 3,4, grub. trzpienia 0,5 x ?, (8) dł. liścia 4,2, szer. liścia 0,8 x 1,0, dł. trzpienia zachow. 1,8, grub. trzpienia 0,35 x ?</p> <p>Waga: (1) ?, (2) ?, (3) 4,5, (4) 10,0, (5) 13,0, (6) 5,0, (7) ?, (8) ? g, łącznie 32,5 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	8	<p>61a </p> <p>71 </p> <p>398 </p> <p>82 </p> <p>152 </p>
-----	---	---	---	---	---

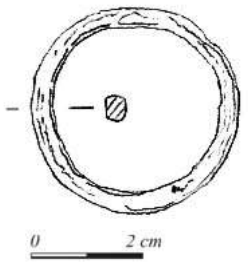
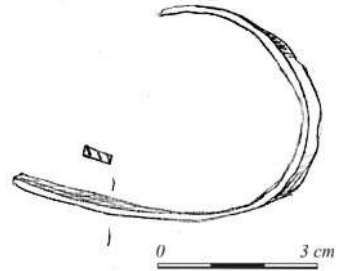
z badań Romana Jakimowicza – oporządzenie jeźdźca: ostrogi

778	<p>(1) 173</p> <p>(2) 290</p> <p>(3) 336</p>	<p>Przedział chronologiczny: XII-XIII w.?</p> <p>(1) Wyk. VII Metr 153 Głęb. 290-300 cm</p> <p>(2) Wyk. III Metr 51-75 Głęb. 40-60 cm</p> <p>(3) Wyk. III Metr 74 Głęb. 110-120 cm</p>	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, zróżnicowany. Brak zakończeń ramion.</p> <p>Forma: trzy ostrogi z wyodrębnionym bodźcem piramidalnym osadzonym na szyjce. Ramiona u styku mają układ ostroślukowy. Przekroje ramion są półokrągłe. Bodźce są silnie odgięte do góry od linii ramion, które w rzucie bocznym są łukowate. Zaczepy nie zachowały się. Okaz (nr 290) ma ozdobną nasadę szyjki w formie podwójnych rowków.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: II odm. 2 i 4, wg Z. Hilczarówny, 1956.</p> <p>Wymiary: (1) dł. zachow. ogólna 9,9, rozpiętość zachow. ramion 6,6, grub. ramienia 0,3 x 0,5, dł. bodźca 3,0, dł. szyjki bodźca 1,0 (po kons.) połamana, skorodowana), (2) dł. zachow. ogólna 5,0, dł. bodźca 3,2, dł. szyjki 1,3, grub. ramienia 0,3 x 0,4, (3) dł. zachow. ogólna 8,7, dł. bodźca 2,0, dł. szyjki 1,0, grub. ramienia 0,4 x 0,6.</p> <p>Waga: (1) 20,0, (2) 20,0, (3) 19,0 g, łącznie 59,0 g.</p> <p>Zbiory: (1) Muzeum Okręgowe w Toruniu. (2-3) OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	3	<p>290</p> <p>173</p>
-----	--	--	--	---	--

z badań Romana Jakimowicza – oporządzenie jeźdźca: strzemiona					
779	206	Przedział chronologiczny: XI w.? Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 140 cm	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny, skorodowany. Zachowała się zawieszka strzemienia z krótkimi odcinkami ramion. Ubytki korozyjne płytki zawieszki i ramion.</p> <p>Forma: w przybliżeniu trapezowata płytka z poziomą szczeliną (w dolnej części) przeznaczona na puślisko. Dołem, po obu stronach zawieszki widnieją resztki górnych części ramion. Ramiona na zachowanych odcinkach mają przekrój prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie, wykonanie szczeliny.</p> <p>Typ: I lub II wg A. Nadolskiego 1954.</p> <p>Wymiary: wys. zachow. 6,0, wys. zawieszki 3,6, szer. zawieszki 5,3, grub. zawieszki 0,25, grub. ramienia zachow. 0,45 x 0,6, światło szczeliny na puślisko 0,9 x 2,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 23,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
780	287	Przedział chronologiczny: XIII – XIV w. Wyk. I Metr 24 Głęb. 95-100 cm	<p>Stan zachowania: zachowane prawie w całości. Brak środkowej części stopki oraz niewielkie ubytki krawędzi zawieszki.</p> <p>Forma: zawieszka niewydrębiona, trójkątna, ze szczeliną na puślisko, przechodzi łagodnie w ramiona uformowane półkuliście. Stopka płaska o przekroju prostokątnym. Przekrój ramion prostokątny.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie, wykonanie szczeliny na puślisko.</p> <p>Typ: III wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: wys. 15,0, wys. zawieszki 3,7, szer. zawieszki 6,5, grub. ramienia 0,6 x 0,9, szer. stopki 10,3, głęb. stopki 2,0, światło szczeliny na puślisko 0,7 x 3,6 (po kons.).</p> <p>Waga: ok. 84,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
z badań Romana Jakimowicza – oporządzenie jeźdźca: wędzidło					
781	215	Przedział chronologiczny: XI/XII – XIV w. Wyk. IV Metr 95 Głęb. 60-80 cm	<p>Stan zachowania: zachowane w całości w dobrym stanie.</p> <p>Forma: wędzidło końskie dwuczłonowe. Wykonane z grubych prętów żelaznych, gładkich, o przekroju poprzecznym owalnym. Człony są zaopatrzone w uszka, większe w części środkowej, mniejsze na końcach zewnętrznych. Przekrój poprzeczny uszek jest prostokątny (płaski).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typ: I wg A. Nadolskiego 1954, typ III wędzideł ruskich A.N. Kirpičnikova 1973, typ G wędzideł wg G.A. Fedorowa-Dawydowa 1965; typ IB1 wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna 15,8, dł. ogniw 7,8 i 8,9, grub. sztabki ogniwa 0,7 x 0,8 (po kons.).</p> <p>Waga: 54,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

z badań Romana Jakimowicza – oporzędzenie jeźdźca: pobocznica					
782	80a	Przedział chronologiczny: XII-XIV w. Wyk. XIII Metr 301 Głęb. 100 cm	<p>Stan zachowania: zachowana prawie w całości. Brak zakończenia jednego z wąsów. Na powierzchni niewielkie wżery korozyjne.</p> <p>Forma: kółko o ramce o przekroju poprzecznym okrągłym trwale połączone z kręplcem wędzidla tj. z prostymi wąsami o przekroju poprzecznym okrągłym z ozdobnymi końcówkami (zachowało się tylko jedno).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, zgrzewanie.</p> <p>Typ: II wędzidel z wąsami wg A. Nadolskiego 1954, typ 8 pobocznic wędzidel typu II wg A.N. Kirpičnikova, 1973, wg T. Sawickiego określona jako typ IA1.</p> <p>Wymiary: dł. ogólna zachow. 12,5 (rekonstr. 14,4), śred. wąsów 1,0, śred. zewn. kółka 6,2, grub. ramki kółka 0,7 (po kons.).</p> <p>Waga: 74,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
z badań Romana Jakimowicza – oporzędzenie końskie: podkowy					
783	221	Przedział chronologiczny: ok. XI – 1 poł. XIII w. Wyk. XIV Metr 270 Głęb. 120-140 cm	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny - dobry. Zachowało się ok. połowy podkowy (strona lewa) wraz zaczepem. Podkowa silnie zużyta.</p> <p>Forma: jest to część znacznie wytartego przodka wraz z lewym ramieniem wyposażonym w zaczep. Trzy otwory na podkowiaki są duże, osadzone w niewielkich, głębokich gniazdach. Brzeg ramienia silnie falisty. Zaczep to pogrubiona końcówka ramienia.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebijanie.</p> <p>Typ: I/1 lub II/1, zaczep typu D, wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ramy 10,8, grub. ramy (1/2 dł. fragmentu) 0,3 x 2,2, światło otworu 0,4 x 0,8, wys. zaczepu ok. 0,5 (po kons.).</p> <p>Waga: 50,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	
784	175	Przedział chronologiczny: ok. XI/XII – 1 poł. XIII w. Wyk. VII Metr 174 Głęb. 200 cm	<p>Stan zachowania: fragmentaryczny - dobry, zachowało się ok. połowy podkowy. Jest to fragment b. silnie zużytego przodka i ramię zakończone zaczepem.</p> <p>Forma: przodek bardzo silnie wytarty, brzeg ramy lewego ramienia silnie falisty, zaczep mały, klockowaty utworzony z zawiniętej końcówki ramienia. Otwory na podkowiaki małe osadzone w dużych podłużnych gniazdach.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie, przebijanie.</p> <p>Typ: III/1 lub III/2, zaczep B/3, wg J. Kaźmierczyka 1978.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. ramy 10,4, grub. ramy 0,45 x 2,0, światło otworów ok. 0,4 x 0,5, wys. zaczepu 0,7 (po kons.).</p> <p>Waga: 42,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	

z badań Romana Jakimowicza – oporządnienie końskie: gwoździe podkowiaki					
785	317b	Przedział chronologiczny: XII w. – okres nowożytny (do poł. XVII w.) Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 40-60 cm	Stan zachowania: silnie wytarty, dołem kolec haczykowato zagięty. Brak samego ostrza kolca. Forma: główka prawdopodobnie silnie wytarta, o podstawie prostokątnej. Kolec ma przekrój prostokątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IIB2, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ogólna 3,3, wys. zachow. główki 0,1, szer. podstawy główki zachow. 0,6 x 1,0, grub. zachow. 0,2 x 0,5 (po kons.). Waga: 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	–
786	525	Przedział chronologiczny: XII w.-okres nowożytny (do poł. XVII w.) Wyk. II Metr 26-50 Głęb. 90-110 cm	Stan zachowania: dobry, brak ostrza kolca. Forma: główka ma formę owalną i przekrój pionowy prostokątny – jest prawdopodobnie silnie wytarta. Kolec ma przekrój prostokątny. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: IID2, wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. zachow. ogólna 2,5, wys. zachow. główki 0,5, szer. podstawy główki 0,5 x 1,1, grub. kolca. 0,2 x 0,3 (rdzeń) (po kons.). Waga: 3,0 g. Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	1	–
z badań Romana Jakimowicza – przedmioty o funkcji alternatywnej: kolce i trzpienie					
787	Ze względu na dużą liczbę egzemplarzy zrezygnowano z wpisów nr inwentarzowych	Przedział chronologiczny: X/XI w.-okres nowożytny Brak uwag w dokumentacji na temat datowania koców z badań R. Jakimowicza tj. datowania warstw i obiektów z jakich one pochodzą.	Stan zachowania: w różnym stanie zachowania. Część po konserwacji. Forma: są to fragmentarycznie zachowane sztabki przypominające odłamane kolce gwoździ i sztabek gwoździowanych, haków, skobli i innych łączki konstrukcyjnych, a nawet resztki trzpieni narzędzi żelaznych (np. noży, szydeł), trzpieni grotów itp. Niewątpliwie najwięcej kołców to pozostałości gwoździ. Przekroje poprzeczne kołców są głównie prostokątne (typ II – 68 szt.), bardzo rzadko kwadratowe (typ I- 6 szt.) lub okrągłe (typ III 1 szt.). Ostrza są przeważnie płaskie, półokrągłe, trójkątnie lub prostodłutowate, rzadziej szpiczaste. Technika wykonania: kucie/formowanie. Typ: I-III wg T. Sawickiego. Wymiary: dł. okazów całych ok. 1,0-11,6, grub. zachowana dla wszystkich okazów od 0,2 x 0,3 do 0,5 x 1,0. Waga: ? Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.	75	–

z badań Romana Jakimowicza – przedmioty o funkcji alternatywnej: kółka					
788	46 219 311 386 421 533 541	Przedział chronologiczny: wczesne średniowiecze (w przedziale od X/XI w. po okres nowożytny (do poł. XVII w.)	<p>Stan zachowania: siedem kółek w różnym stanie zachowania. Część po konserwacji.</p> <p>Forma: kółka o bliżej nieokreślonym przeznaczeniu (uprząż końska, więcierze, sprzączki ? itp.) i chronologii. Ramki tych kółek mają przekroje prostokątne (typ I, dominujący), okrągłe (typ II), owalne (typ IV), kwadratowe. Wszystkie zachowane w całości egzemplarze mają ramki o obwodzie trwale zamkniętym.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typy: I – ramka o przekroju prostokątnym (3 szt.), II – o przekroju okrągłym (1 szt.), IV – o przekroju owalnym (1 szt.), V – o przekroju kwadratowym (2 szt.), wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: śred. wewnętrzne 1,3-6,8, grubość ramek 0,25 x 0,25-0,6 x 0,6.</p> <p>Waga: od 2,3 do 37,0 g, łącznie 82,3 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	7	 <p>46</p>
z badań Romana Jakimowicza – przedmioty o funkcji alternatywnej: taśma (fragment)					
789	224 321 325 431 481	Przedział chronologiczny: wczesne średniowiecze (w przedziale od X/XI w. po okres nowożytny (do poł. XVII w.)	<p>Stan zachowania: pięć odcinków taśm w różnym stanie zachowania. Część po konserwacji.</p> <p>Forma: taśmy o bliżej nieustalonej chronologii stanowią fragmenty przedmiotów żelaznych, w większości prawdopodobnie okuć. Są to w większości odcinki płaskie o stosunkowo dużej szerokości, rzadziej węższe i półokrągłe wygięte (nr 321).</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typy: IA – taśmy równej szerokości i niewielkiej grubości, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachowane 4,7-15,7, szer. 2,7-5,6, grub. 0,15-0,2.</p> <p>Waga: od 7,0 do 36,0 g, łącznie 83,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	5	 <p>321</p>
z badań Romana Jakimowicza – przedmioty o funkcji alternatywnej: tulejka					
790	276	Przedział chronologiczny: wczesne średniowiecze (w przedziale od X/XI w. po okres nowożytny (do poł. XVII w.)	<p>Stan zachowania: dobry, częściowa korozja.</p> <p>Forma: prosta tulejka o niewielkiej średnicy.</p> <p>Technika wykonania: kucie/formowanie.</p> <p>Typy: I, wg T. Sawickiego.</p> <p>Wymiary: dł. zachow. 2,7, śred. wewnętrzna zachow. 0,7, śred. zewnętrzna 0,9.</p> <p>Waga: 4,0 g.</p> <p>Zbiory: OSPiŚ IAE PAN, Poznań.</p>	1	